

• بهرگى دووهم •

● رۆمان

● فيودور دوستوفسكى

منتدى اقرأ الثقافي
www.igra.ahlamontada.com
گەمىزە

● وەرگىرانى: ھەمەكەرىم عارف ●

بۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مَحْتَلَف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

گەمژە

بەرگی دووهم

چاپى دووهم

۲۰۲۰

فيودور دوستويفسكى
وەرگىزىلگەن: ھەمەكەرىم عارف

ئەم رۇمانە لەنتىوان
سالانى ۱۸۶۷ - ۱۸۶۹ دا نووسراوھ و
بە زنجىرە لە گۇفارى (پەيكى پووسى) دا بلأو بووھتەوھ

بەشى سىيەم

فەسلى يەكەم

ھەمىشە لە ولاتى ئىمەدا گلەيى ئەو دەكرىت كە پياوى كردارمان نىيە. بۇ نموونە دەللىن سىياسەتوانان زۆرن، جەنەرالان و بەرپوئەبەرانى پرۆژەين جوراوجور، ئەوئەندە زۆرن ھەرگىز پەكت ناكەوئ، وەكو دار و بەردن، بەلام پياوانى كار، پياوانى مەيدان دەست ناكەون، ھەموو خەلكى ئەو گلەيىيەيان ھەيە كە پياوانى كار دەست ناكەون. تەننەت دەللىن لە ھەندى ھىلى سكهى قىتارا، بەزەقى ھەست بە كەمى و نەبوونى كارمەندانى كارامە و لىھاتوو دەكرىت. دەللىن ھەندى كۆمپانىيە كەشتىرپانى، مەھالە بتوانن فەرمانبەرانى تەكنىكى نەك كارامە، بەلكو نىمچە كارامەش بدۆزنەو. لەپەر دەبىستى لە ھىلىكى تازەدا دوو قىتار تامپونيان كردوو، قىتارىك لەسەر پردىك، بە پردەكەو كەوتووئە خوارەو. ھەندى جار لە رۆژناماندا ھەوالىك دەخوئىنەو كە قىتارىك، لە سەفەرىكى زستانەى چەند سەعاتىدا، لە ناوجەرگەى بەفرەجارىكدا پەكى دەكەوئ و بە درىژايى زستانەكە ناكەوئەوئە ئىش. رىبوارانى داماو كە بە خەيالى خويان ھەرچەند سەعاتىكيان پىدەچى، پىنج دانە رۆژ لە بەفرا دەمىنەو. يان جارى

گه مڙه

وايه وهكو دهگيردريته وه سهدان تون كالا به دهم چاوه پرواني گواستنه وه وه دوو سني هه يقان له جيئي خوي ماوه ته وه و خراپ و خه سار بووه. دهگيرنه وه (كه باوه ركردن به مه زهمه ته) كه گوايه جاريك يه كيك له فهرمانبه راني ئيداري، كه چاودير و بهرپوه بهري سكه ي قيتار ده بيت، كاتي نوينه ري بازركانيك په له ي لي دهكات كه كالايه كي بو بار بكات، كه هيچ وه لاميك ي پينا بيت، تا ده تواني شه پازلله يه كي به په ناگويدا ده دات. كه ليئي ده پرسنه وه بو نه و كارهي كردووه، له وه لامدا ده ليت چونكه "تو وره" بووه. ژماره ي فهرمانگه و دايه ره و نووسينگه ي ده وله تي، ژماره يه كي خه يالييه، پياو سه ري له و هه موو فهرمانگه يه ده سوورمي. هه رچي خه لك ي هه يه فهرمانبه ري حكومه ت بوون يان فهرمانبه رن يان گه ره كيانه كه له ئاينده دا بين به فهرمانبه ر. باشه ماقوله له نيو نه م هه موو هه زار به هه زار خه لكه زور و زه به نديه دا، چهند كادريكي كه مي كارامه ده ست نه كه وي، به كه لك ي نه وه بين له كومپانيا يه كي كه شتيرانيدا كار بكه ن؟

هه ندي جار، وه لاميك ي هينده ساده و ساكاري نه و پرسيا ره ده دري ته وه كه زهمه ته پياو باوه ري پي بكات. خاوه ناني نه و وه لامه ده لين: هه موو خه لك ي له ولا تي ئيمه دا يا فهرمانبه ر بوون يان هيشتا فهرمانبه رن، نه م سيستمه له وه تاي دوو سه د ساله، هه لبه ته به چاوليكه ري سيستم ي نه لماني. هه روا بووه و پشتا و پشت هاتووه و له باب و باپيرانه وه بو نه وه و مندا لان ماوه ته وه، به لام داموده زگا كارگير ي و فهرمانگه ده وله تيه كان پر ن له خه لكاني بيكار و ته مه ل و ته وه زه ل، كار گه يشتووه ته نه وه ي ته مه لي و كار نه زاني و نه شاره زايي عه مه لي، تا نه م دوايانه ش له نيو خود ي فهرمانبه ره كاندا، به بالاترين و باشترين خه سله ت ده هاته ژماردن.

بوچي خومان به باسي فهرمانبه رانه وه مژول بكه ين، له كاتي كدا ده مانويست باسي خه لكاني مه يداني وعه مه لي به گشتي بكه ين؟ ده توانين ليتره دا بي هيچ دوو دلييه ك بليين كه له ولا تي ئيمه دا شه رمنو كي و نه بووني ده ست پيشكه ري و داهيتاني شه خسي، له كو نه وه و تا ئيستاش به باشترين نيشانه ي پياوي كار دانراوه و داده نريت. باشه ئيمه بوچي خومان تومه تبار

گەمزە

دەژمىرى. بۇ نموونە، كام دايكە، كە مندالەكانى لە پرووى سۆزدارىيەو زۆر خوش دەوى، ئەگەر كۆرەكەى يان كچەكەى، بەئاستەم. لە سكەى، دابونەرىتى باوى كۆمەلگە لا بدات و دوور بكەوتەو، ھەراسان نايت؟ لە دلى خويدا دەليت: "نا، نا، بەختەوهرى و ژيانى ئاسوودە زۆر باشترە لە داھيتان و پيساكان" ھەموو دايكىك كە مندالەكەى دەلاوئىنى، ئەو ئاموژگارىيەى دەكات، بەلام دايەنانى لاي ئيمە، لە قالو بەلاو، كاتى مندالەكانمان لە بيشكەدا رادەژەنن، بەم لايە لايە ئەبەدىە دەيان خەوينن! تو ئەنجام دەبى بە خاوەن پلەوپايە، دەولەمەند دەبى. دلنيام لە كارى خوتا، پيشدەكەوى، بە جەنەرال دەبى. بەو جۆرە دەبينن، تەنانەت دايەنانى مندالەكانيشمان، ھەميشە بەو چاوە پروانيوانەتە پلەوپايەى جەنەرالى، كە نيشانە و پتوهرى بالاي بەختەوهرى پرووسيە. ماناي وايە ئەم پلەوپايەى، لەو بەھا بالايانەبوو كە ھەموو خەلكى ريزيان گرتوو و ئاوتيان پى خواستوو و بە لوتكە و نيشانەى بى چەند و چوونى شادمانى و خوشى ھاتوو تە ژماردن.

كام پياوى پرووسى ھەيە، دواى ئەوھى تاقىکردنەو و ئەزمونە ئاسايەكان يەك لەدواى يەك بېرىت و سى و پىنج دانە سال لە خزمەتا بگوزەرينى و پارەيەكى مۆل لە بانكى لومباردا دابنيت، نەييت بە جەنەرال؟ بەو جۆرە تاكى پرووس، بە خوت و خورپايى، بى ئەوھى، زەرەيەك خوى ماندوو بكات، لە ئەنجامدا وەكو پياوى كار، سەنگ و ئىحتوبار پەيدا دەكات. يانى ھەموو كەسكى تەمەل و تەوھزەل و بىكارە و گوپرايەل، دەگاتە پلەى جەنەرالى، تەنيا تاكى داھيتەر، تاكى ياخى و لاسار و گوپنەبيس و تاكگەر، بە كورتىەكەى تاكى نىگەرانى بيشۆقرەى قالب ناپەزىر ناگاتە پلەو پاىەى جەنەرالى. رەنگە ئەم قسەيەى من جۆرە موبالەغەيەكى تيايى، بەلام بە شىوہەيەكى گشتى سەرنجىكى دروست و راستەوئيدى پتوهر و پينااسەى كۆمەلگەى ئيمە بۇ پياوى ناو پياوان، بۇ پياوى كار و نموونەى وابوو.

بەھەرچال، وا ديارە زۆر لە باسەكەمان دوور كەوتىنەو، كە مەبەستى سەرەكى ئيمە ئەو بوو، چەند پروونكردنەوہيەك لەمەر مالباتى يەپانچىن

گه مژه

پيشكهش بکهين... ئەندامانی خانەوادەى يەپانچين، يان بەگوته يەكى دى ئەوانەيان کە زياتر، بيريان دەکردهوه، هەر هەموويان خەسلەت يکى هاوبەشيان تياوو کە دروست پيچەوانەى ئەو پيوەر و خەسلەتانه بوو کە تۆزى لەمەوپيش باسماڻ کردن. هەندى جار وايان هەست دەکرد، کە کاروبارى مالى ئەوان، وهکو کاروبارى مالى خانەوادەکانى دى بەرپوه ناچيت، هەلبەتە بەبى ئەوهى بەتەواوهتى لە ماناي ئەوه بگهين "چونکه دەرکردنى ماناي ئەو هەستە زۆر دژواره". ئەو ريگەيهى کە بۆ خانەوادەکانى دى تەخت و هەموار بوو، بۆ وان ريگەيهى سەخت و ناهەموار و بەردەلان و پىر هەوراز و نشيو بوو. يانى رەوشى خەلکى ئاسايى و لە بەردەلان بوو، بەلام رەوشى ئەوان، يانى مالباتى يەپانچين نا ئاسايى و دژوار بوو. خەلکى گوپرايه لى قەراردادەکان بوون و بەئاسانى ژيانيان لە بەر دەرويشت، بەلام يەپانچينهکان، هەميشە بە پيچەوانەوه، لە قەراردادەکان دەردهچوون و پابه‌ند نەدەبوون. خەلکى هەميشە بەگوپرهى دابونەريتانى باو رەفتاريان دەکرد، يانى دەگەل عامى دەچوونە شامى، بەلام خيلى يەپانچين وانەبوون، راستە ليزاڤيتا پروکو فيقنا، هەندى جار لەراده بەدەر سلى دەکردهوه، مداراي دابونەريتى باوى دەکرد، بەلام هيشتا لەو ئاستەدا نەبوو کە کۆمەلگە رازى بکات. ئەمە جگە لەوهى کە هەر ليزاڤيتا پروکوفيقنا خەمى ئەو شتەى بوو، دەنا کيزەکانى هەرچەندە بە تەمەن بچووک بوون، بەلام لە ئىستاه، گيانى ياخيگەريتى و نۆرپينيکى رەخنەيى تەنزئاميزيان هەبوو، زۆر زيت و زرينگ و بە ھۆشوگۆش بوون. جەنەرالىش تواناي خويندەنەوهى قوولايى شتەکانى هەبوو (هەرچەندە بە درەنگەوه)، بەلام عادەتى وا بوو ئەگەر پەشتويەک هاتبا پيشى، لەبن ليتوانەوه "ئى يکى بۆ دەکرد و هيچى نەدەگوت. شتەکەى بەتەواوهتى بۆ ليزاڤيتا پروکوفيقنا بەجى دىلاو، خۆى لە هەر بەرپرسياريتيەک دەبوارد و شتەکەى بەملى ليزاڤيتا دا. ئەم خانەوادەيه خاوهنى دەستپيشکەرى و داھيتانى تەواوهتى و تايبەتى خۆى نەبوو، يان ئاگايانە و بەئانقەست، ريگەى تاکگەرايى و ياخيبيوونى نەدەگرتە بەر - چونکە ئەوه دەيکرده

گه مژه

بيحورمه تي به دابونه ريتي باو - به لئ، شتي وا له ئارادا نه بوو. هر چه نده مه لباتي يه پانچين، خه لکانیکی به ريز و حورمه ت بوون، به لام و پرايی ئوه ش، پر به پيستی پیناسه باوه که ی خانه واده ی به حورمه ت نه بوون. ليزا قيتا پروکوفينا، له م دوايانه دا گه يشتبوو ئه و قه ناعه ته ی که گوناھی هر هه موو ئه و ناته بايی و ناکوکیه ی ماله که یان له ئه ستوی ئه و دایه و زاده ی ته بیعه ت و سروشتی "نه حس" و شوومی ئه و. دیاره ئه م بیر و قه ناعه ته هینده ی دی ئه زیه تی ده دا و هه میشه گلهی له خوی ده کرد که "سه رشیتیکی خوسه ری گه وچ و ناله باره". خوی به کیشهی خه یالی و گومان و دوو دلی بی بنجوبنا وانه وه ئازار ده دا. هه میشه په شیوو په ریشان په ی به چاره سه ری ئاسانترین کیشه نه ده برد، میتشیکی له خوی ده کرد به گامیشی، پوژ به پوژیش خراپتر ده بوو.

له سه ره تاي چیرۆکه که مانه وه، باسی ئه وه مان کرد که مالباتي يه پانچين، به راستی له نيو خه لکی دا قه در و حورمه تی خویان هه بوو. جه نه رال ئیقان فیدوروفیچ به خوی، هر چه ند له بنه ماله یه کی گومنا بوو، له هه موو شوینن به ريز و حورمه ته وه پیشوازی ده کرا. ئه م ريزو حورمه ته ش له وه وه هاتبوو، که یه که م ریزی خوی ده گرت و زور ده وله مه ند بوو. دووهم زور به ئه ده ب و ئه رباب بوو، ئه گه رچی نه ختیک که م هوش بوو، به لام وا دیاره ئه م که م هوشیه ئه گه ر بۆ هر که سیکی ناسراوی ناودار زهروری نه بی، ئه و بۆ هر پیاویک که به جیددی له خه می پاره په یدا کردنا بیت. زور پتویست بیت. جه نه رال يه پانچين پیاویکی خوشخوو و خده په سه ند، بی فیز و خاکی، بوو. ده یزانی که ی بیده نگ ده بیت و زاری تیکده نیت، لی و پرای ئه وه ش ریگه ی زماندریژی به که س نه ده دا، نه ک هر به زه بری پله و پایه که ی، که جه نه رال بوو، به لکو به هو ی ئه وه شه وه که پیاویکی سه نگین بوو، ریزی خوی به راده یه ک ده گرت، که به رانه ره که ی ناچار بوو ریزی بگریت. و پرای هه موو ئه مانه ش پشت و پشتیوانی به هیز و ده ستروی هه بوون.

به لام ليزا قيتا پروکوفينا، وه کو پیشتر گومان له بنه ماله یه کی

گهڙه

وهجاخزاده و ږهسهن بوو. هه ډچهنده له ولاتي ئيمه دا مهسه لهی خوین و
 ئهسل و فسل، ئه گهر کومه لیک په یوهندی زور به هیزی دیکه ی له پشت
 نه بیت، بایه خیکی ئه وتوی پینادریت، به لام لیزاقتا پروکوفینا ئه و
 په یوهندیانه شی دروست کردبوو، له نیو لایه نگران و دوست و
 بناژوکانیه وه، زور به حورمهت و خوشه ویت بوو. به کورتی له نیو خه لکیدا
 جیگه ی ږیز و حورمهت بوو. هه لبه ته نیگه رانی و خمه خانه واده یه کانی،
 بیتنجوبناوان بوون و زاده ی شتی زور بچووک و که مایه خ بوون و زیاتر
 به خه یال له خوی گهره ده کړدنه وه. ئیدی پیاو ئه گهر بالوکیه که به سر
 که پوی یان ته ویل یه وه بیت، وا ده زانی، خه لکی هیچ نیش و کاریان نیه ته نیا
 ئه وه نه بی سهری ئه و بالوکیه بکه ن و گالته به خاوه نه که ی بکه ن، ئه گهر
 ئه و خاوه نه ی دوزره وه ی ئه مریکاش بیت. هه لبه ته پتویست به وتن ناکات
 که لیزاقتا پروکوفینا له نیو کومه لگه دا، به وه ناسرابوو که توزیک "نه ساز و
 نه بانه"، به لام ئه مه هه رگیز له ږیز و حورمهتی ئه وی که م نه ده کړدنه وه،
 چونکه به راستی جیگه ی ږیز و حورمهتی خه لکی بوو، به لام له نه جامدا
 گومانی له م ږیزو حورمهته په یدا کردبوو، ئیدی ږه گوریشی هه موو گرفت
 کیشه کانی ده چووه وه سهر ئه م گومان و به دگومانییه. که ده پروانییه
 کیژه کانی، خه فته ی به وه ده خوارد که ته بیعه تی ئالوز و نه ساز و
 ناشایسته ی سهر سهره ی ئه و، کیژه کانی ته زیهت دهادت و کاریگه ری
 خراپی له سهر ئایینده یان ده بیت، که چی هیشتا ئه و گله یی له کیژه کانی و له
 ئیفان فیدروفیچی میړدی ده کړد، که نه ساز و ئالوزن و ئه وانی به خه تابار
 ده زانی، هه میشه له شه ږابوو له گه لیانا، که چی ویرای ئه وه ش له گیانی
 خوی خوشتری ده ویستن و ئاماده بوو خوی به قوربانیان بکات و
 شه یدایانه خوشی ده ویستن.

ئه وه ی که زیاتر ئازاری دهاد، ئه و خه یاله بوو که کیژه کانی شی
 خه ریکه وه کو ئه و "نه ساز" ده رده چن و له دنیا دا نمونه یان نه بووه و نابیت.
 به رده وام له دلی خویدا ده یگوت: "کار واپروات ده بن به نه هلیستی." نزیکه ی
 سالیک ده بوو که ئه م خه یاله خه مناکه ږوژ به ږوژ له زه نیا ږه گاژو ده بوو

گه مژه

وېتر ده چه سپی و هه میشه له خوی ده پرسى: 'یه که م: بۆچی شوو ناکه ن؟
 بۆ ئه وه هاتوونه ته دنیا تا عه زابى دایکیان بدهن- ئامانجى سهره کی ژيانيان
 ئه وه یه، ئه مانه هه هه مووی به ره نجامی بیرین تازه مۆده، به تایبه تی
 به ره نجامی ئه و مه سه له نه گریسه یه، مه سه له ی ژن! ئه دی چۆن، مه گه ر
 ئاگلایا شه ش مانگیك له مه و پیتش كه لکه له ی ئه وه ی نه که و تېووه سهر که قژه
 جوانه که ی بېریت؟ - په نا به خوا! من له ته مه نی ئه ودا، قهت ئه و قژه
 جوانه ی ئه ووم نه بوو! - ئه یه پۆ قه یچییه که م به ده سته وه گرت، ناچار بووم
 له به رده میا چۆک دابدهم و له به ری بپاریمه وه که ئه و خه یاله له میشکی
 خوی ده ر بکات و کارى وا نه کات.. گریمان ئاگلایا به درۆوه وای ده نواند
 به ته مایه قژی بېریت و ئه م کاره ته نیا بۆ توپه کردنی دایکی ده کات، چونکه
 کیژیکی جینگن و خۆسه ر و نازداره، یه ک جار گوتمان شه پانییه و بپایه وه،
 به لئى شه پانییه! ئه دی ئه و ئه لکسندرا به سته زمانه بۆ نالئى، خو ئه و به
 مه کروناز نییه، کچیکی زۆر ساویلکه یه، ئه و بۆچی ده یویست چاو له ئاگلایا
 بکات و قژی بېریت. ئاگلایا برده یه میشکی ئه و بئى ئه قله وه که به قژی
 کورته وه باشتر خه وى لیده که ویت و سه ری شه که شى له کۆل ده بیته وه؟
 له ماوه ی ئه م پینج ساله ی پابردوودا، چه ندین خوازگاریان هاتبوون، که
 کوپى زۆر قۆز و پیاوی زۆر شایسته و پایه به رزیان تیا بوو! باشه
 چاوه پوانى چین؟ بۆچی میرد ناکه ن؟ ئه گه ر مه به ستیان ئازاردانى دایکیان
 نییه؟ هه لبه ته، گومانى تیانیه، هه ر ئه وه یان مه به سته! .

ئه نجام، یه که م تیشکی هه تاو، دلئى دایکانه ی پووناک کرده وه. به لای
 که مه وه یه کتیک له کیژه کانی، یانی ئادیلايه، هاتووه ته په دا و لیپراوه شوو
 بکات و مال و حال بۆخوی پیکه وه بنئى. لیزا قیتا پروکوفینا، هه ر که
 ده رفه تی بۆ هه لده که وت که گوزارشت له خوی بکات، به دهنگی به رز
 ده یگوت " تازه ئه م یه که یانم له ده ست پۆیى! " - به لام له ناخی خۆیدا زۆر
 خۆشحال بوو: شوویه کی زۆر باشه، تا بلئى گونجاو و له باره! ته نانه ت له
 ناوه نده ئه رستوکراته که شدا به باشى و به ریزه وه باسى ده که ن:
 ده زگیرانه که ی پیاویکی ناسراوه، له چینی ئه شرافانه، ده و له مه نده، پیاویکی

ئەربابە. لە ھەموو ئەمانە باشتر، ئەوھێ ئەم شووھ بە ھەزەلێکردن بووھ و کچە بەدلیھتی. پیاو لەوھێ پتر چی گەرھکە؟ ھەلبەتە لیزاڤیتا پروکوفیفنا، ھەمیشە سەبارەت بە ئادیلاید و ئاییندەھێ ئادیلاید، لەچاو دوو خوشکەکەھێ دیکەیدا، کەمتر ھەستی بە ترس و نیگەرانی دەکرد. ھەرچەندە مەیل و ئارەزووی ھونەرایی ئەم کێژە ناوھەنجیە مایەھێ پەریشانی بەردەوامی دلەھێ ھەمیشە گومانانای دایکی بوو، بەلام ئەنجام بەوھ دلخۆشیی خۆی دەدایەوھ و نیگەرانیی خۆی دەپەواندەوھ: "ھەرچیھک بێ، تەبیعیەتیکێ کراوھ و خۆشی ھەھێ، کێژیکێ ئاقلە و دەتوانی تەکبیری حالی خۆی بکات".

زیاتر خەمی ئاگلایا و ئاییندەھێ ئاگلایای بوو، بەلام سەبارەت بە ئەلکسندرای کێژە گەرھێ، ئەم دایکە داماوھ بە خۆیشی نەیدەزانی ئایا پتویست دەکا خەمی بخوات یان نا. ھەندێ جار بە تەواوھتی ناویمید دەبوو وای خەیاڵ دەکرد ئیدی ئەم کچە "ھیچ ئاییندەھێکێ" نابیت، تەمەنی بیست و پینج سالاھ و لەوھێ ھەر بە قەیرەھێ بمینیتەوھ. "چەند جوانیشە!" ئەم دایکە خەم دایدەگرت، شەو تا بەیانی بەدەم فرمیسک ڕشتەوھ، بۆ ئەلکسندرا دەگرایا، ئەلکسندراش بێ خەم و خەیاڵ، ھیدی و ھیمن تا بەیانی دەخەوت! "ئاخر ئەم کچە چیھ؟ لە ھەوادارانێ نەھلیزمە یان گیل و کەودەنە و ھیچی تر؟".

لیزاڤیتا پروکوفیفنا، زۆر چاک دەیزانی کە کێژەکەھێ نە گیلە و نە کەودەن. بەلکو زۆریش لە ھەست و ھۆش و بەردەباری ئەلکسندرا پازی بوو، ھەزیدەکرد لە کار و بارەکاندا پرسورا و شیرەتی پینگات، بەلام گومانێ لە "نەرمونیانی" ئەلکسندرا نەبوو. "ئەوھندە ھیتور و ئارام بوو، بە ھیچ شتیک شیلو نەدەبوو. ئاخ!... ئەمانە شیتیم دەکەن!". لیزاڤیتا پروکوفیفنا ھەمیشە جۆرە سۆزیکێ تاییھتی، سۆزیکێ مەند و لە ڕوونکردنەوھ نەھاتووی دەرھەق بە ئەلکسندرا ھەبوو، تەنانت لە ئاگلایاش کە نازداری خۆی بوو، خۆشتری دەویست، بەلام کە لە ڕووی سۆزی دایکایەتیھەوھ توپە دەبوو، تەشەری وەکو "نەرمک و دەلەمە و ولە"ی لی دەدا، ئەلکسندرا، کەم و زۆر خۆی شیلو نەدەکرد، بەلکو بە ڕوویھەوھ پیدەکەنی. لیزاڤیتا

گه مژه

پروکوفیڤنا هەندى جار، لەسەر شتى زۆر بچووک و بيمانا نەک هەر تورپە دەبوو، بەلکو دەهرى دەبوو، وەکو فېشەکەشيتە بەئاسمانا دەچوو. بۆ نموونە ئەلکسندرا، حەزى دەکرد زۆر بنوويت و خەونى زۆرى دەبينى، جا خەوى بيتام و مندالانە بيتامتر لە خەونى سادە و ساکارى مندالينكى حەوت سالان. ئىدى بەم خەونە سادە و ساکارانە قەلس و توورپە دەبوو، کەس نەیدەزانى بۆچى. بۆ نموونە جاريک ئەلکسندرا لە خەويا حەوت مريشک دەبينى، ئەم خەو دەبيتە بايسى شەپىكى گەورە لەنتوان خوى و دايکيا! لەبەرچى؟ کەس نازانيت بۆ. جاريكى دى، تاقە جاريک، بەپیکەوت خەونىكى تۆزى خوش دەبينى: لەو خەونەيدا، رەبەنىكى خەلوەتتشين لە ژوورينكى تاريک تاريکدا دەبينى، هەرچى دەکات ناویرى بچیتە ژوورەو، کاتى خەونەکەى بۆ هەر دوو خوشکەکەى گىراپەو، هەر دووکیان لە قاقای پیکەنينيان داو خيرا چوون، بەدەم تەوس و توانجەو خەونى خوشکەکەيان بۆ دايکیان گىراپەو، دايکیان تورپە بوو، بە گیل و گەوجى وەسف کردن. لە دلى خويدا گوتى: "بەلى... بە راستى حەيوانیکە لەو گۆرە، هەست سزى وەکو خوى نەبوو، بەهېچ شتيک شيلو نابى، بەلام هەندى جار خەمين دیتە بەرچاو. هەندى جار نيگای يەکپارچە داخ و کەسەرە. نازانم هوى ئەم خەمبارييهى چييه؟" ليزاڤيتا پروکوفیڤنا، هەندى جار ئەو پرسيارهى لە ئيفان فيدوروفیچ دەکرد. هەلبەتەو وەکو خوى هەميشهیی، بە رووگرزى و پەستى، بە هەپەشەو پرسيارهکەى دەکرد و وەلامى يەکسەرى دەويست.. ئيفان فيدوروفیچ مينگە مينگىكى دەکرد، چارهى بەيەکا دەدا، شانەکانى هەلدەتەکاندن و دەستى بلأو دەکردنەو و بەرسقى دەدايهو:

- حەزى لە شوو، پڤويستى بە مێردە!

ليزاڤيتا وەکو بۆمبا دەتەقیتەو، هاوارى دەکرد:

- لەخوا دەپارپمەو، بەلای کەمەو ئەو مێردە وەکو تۆ نەبى..

ئومیدەوارم لە بيروباوهر و بۆچوونەکانيا وەکو تۆ نەبيت ئيفان فيدوروفیچ!

هيوادارم وەکو تۆ زبر و دلرەق نەبيت، ديهاتيهكى وەکو تۆ نەبيت ئيفان

فيدوروفیچ!...

گهڙه

ئیدی جهنه رال هيچ چاری نه دهما، فيزمالینکی دهادیه و خوی ددزییه وه. پاشان لیزاښتا پروکوفینا، پاش "ته قینه وه که" ی هیور دهبوه وه، هر ئه و پوڙه بو ئیوارئ، وهک نه بای دی بی نه باران، به پوویه کی خوش و ناسکیه کی له پاده به دهر، ئارام و سهر پوڙ له قیان و پیز و حورمهت ده که و ته مجامه له ی میرده که ی. ئیقان فیدروفیچی "زبر و دلره ق" نه دهما، ده گورا، دهبوو به ئیقان فیدروفیچی ئازیز، میهره بان، پهرستراو و پشت و په نا، چونکه به درپوځی ته مه نی ئیقان فیدروفیچی خوی خوش ویستبوو، به دل عاشقی بوو بوو، ئیقان فیدروفیچ زور چاک ئه مه ی ده زانی، له ئه نداز به دهر پیز و حورمه تی لیزاښتا پروکوفینا ی ده گرت.

به لام، سهر چاوه ی خه م و عه زابی هه میشه یی لیزاښتا پروکوفینا، ئاگلایای کیژی بوو. ئه م دایکه له دلی خویدا ده یگوت: "ئه و کچه تیوه، پیک ده قاوده ق کوپیه کی منه، له هه موو پوویه که وه، وینه یه کی کوت و متی منه: بیچووه شه ی تانینکی خوسه ری به دخوو! نه هلیست، وازوازی، نه ساز، سهرشیت، پکونی و ناجسن، شه پانی، جنگن، جنگیز! ئاه... مه گهر هر خوا بزانی له ژيانا چهنده به دبه خت ده بی!... چ ئازاری ده چیژی!..." به لام وه کو پیشتر گوتمان، پوڙ هه لاهات و به لای که مه وه، بو ماوه یه کی کورت، دنیای پروناک کرده وه، ئارامی به رهوشه که به خشی. لیزاښتا پروکوفینا نزیکه ی مانگینکی ته مه نی، به وپه ری ئازادی، دوور له هر خه م و په ژاره یه که، برده بووه سهر، ده نگ و باسی شوو کردنه که ی ئادیلاید له ناوه نده ئه رستو کراته که دا، کردیه کاریک که ناوی ئاگلایاش بکه وینه ناو ناوان، باس بکریت. ئاگلایاش هر خوی ئاگلایا بوو، خوی جوان بوو، که خویشی ده پازانده وه، هینده ی دی جوان دهبوو، تا بلتی سهار و سه نگین، زیت و زرنګ، هوښن، شادو پوو خوش، که میک به ناز و فیز و عینوان بوو که هر له خوی ده هات! یه ک مانگی ره به ق بوو سه بارهت به دایکی یه جگار میریقان و به نه زاکهت بوو. "راسته ده بی ئاګام له م یه فگینی پاقلو چیچه بیت، پتویسته به وردی چاودیری بکه م، به ته واوه تی بیناسم. له وه ناچیت ئاگلایا مه یلیکی تایبه تی به رانبه ری هه بیت، وه کو هر که سینیکی دی ته ماشای

گه مژه

دهكات. ئاگلایا، له ناکاوا بووبوو بهو کيژه دلرفین و رند و خشکۆکه! "چهند رهزاسووکه! خواجه، چهند زیبایه! پۆژ به پۆژ جوانتر دهبی! به لام... به لام لهو ساوه که ئەم میره چکۆله بهره لایه، ئەم گیله پیاوه لاتە گه رابوووه، هه موو شته کان ئاوه ژوو بووبوونهوه، مالی یه پانچین به تهواوه تی شتوا بوو! بۆچی، چی رووی دابوو؟

ئه لهه قی هیچ شتیک رووی نه دابوو، ئەم رهوشه له هه ر مالیکی دیکه دا بوايه کهس گوئی نه ده دایه و خوئی شپرز نه ده کرد، به لام لیزا قیتا پروکوفیتنا، وه کو هیچ کهسیکی دی نه بوو، دههات، زۆربهی مهسه له و رووداوه ئاساییهکانی به جۆری لیک ده دایه وه و دهیدانه دهم یه که وه و له خوئی گه وره ده کردنه وه، که ئه قل قه بوولی نه ده کرد، ئیدی به خه یال و ترس و دل پاوکییهکی ئه وتۆی له خوئی دینا که هه ندی جار نه خووش ده که وت. جا وه ره بیهینه به رچاوی خۆت، ئه ویک له هیچی نه بوو، ئه وه حالی بوو، ئه وه په رچه کرداری بوو، ئه گه ر رووداویکی راسته قینه، رووداویک که به راستی مایه ی نیگه رانی و گومان و دوو دلی بوايه، چ په رچه کرداریکی ده بوو، چۆن سه ری دنیای له خوئی دینایه وه یه ک؟ لیزا قیتا پروکوفیتنا، له کاتیکدا میرزاده ی دابوو په یش، به درێژایی رینگا له به رخویه ده یگوت: "چۆن زاتیان کرد، چۆن توانییان ئه و نامه قیزه وه بی ئیمزایه، ده رباره ی ئه و "بوونه وه ره" و په یوه نندی وی ده گه ل ئاگلایادا، بۆ من بنووسن؟..." پاشان که گه یشتنه ماله وه میرزاده ی له پشت میژیکی خه ره وه دانیشان، که هه موو ئه ندامانی خیزانه که له ده وری دانیشتبوون، دیسان له فکران راچوو، له دلی خویدا ده یگوت: "چۆن زاتیان کردووه ته نانه ت بیریش له م مه سه له یه بکه نه وه؟ ئه گه ر تا قه وشه یه کیم به راست زانیبا، یان نامه که م پیشانی ئاگلایا دابا، خۆ له شه رما ده مردم! چۆن زات ده که ن به و جۆره به ئیمه، به خانه واده و مالیاتی یه پانچین رابوین! هه مووی دهم چه وتی ئیقان فیدروفیچه، هه مووی به هۆی تۆوه ئیقان فیدروفیچ! ئاخه بۆچی نه چووین بۆ دورگه ی یه لاپچین و ئەم هاوینه له قیلاکه ی ئه وینده رمان به سه ر به رین؟! خۆ من گوتم با بۆ ئه وئ بچین!

گەمژە

لەو ھەيە قارىيا لەمە ترسابىت و ئەم نامەيەى نووسىيىت! يان لەو ھەيە... ئاھ. ھەر ھەمووى خەتاي ئىقان فيدروفيچە! ھەر ھەمووى! پەنگە ئەو كچەتيوھ دەعەجانييە ھاتىي بە خەياليا ئەم داوھى بۆ بنىتەوھ و بە باسكردن و لە قاودانى پەيوھەندى رابردوويان، بيكات بە گەپجاري ئاشنا و بينگانە. ريك وەكو ئەو زەمانەى كە ئەم ملەمرورارى بە ديارى بۆ دەبرد و ئەويش بە كەپوو رايەكيشا و گالتەى پى دەكردا!... بەلام ئىستا ھەموومان تووش بووين، ناوبانگى ئىمەش زراوھ. بەلئى ئىقان فيدروفيچ ناوى كچەكانىشت كچانى خانەدان وەچاخزادە. كچانى گەنجى پابەوخت. ئەوانىش لەوى بوون، گوئيان لە ھەموو شتىك بوو، بەچاوى خويان ديمەنى گەنگەشە و چەنەچەنى ئەو ھەرزەكارانەيان بينى. ھەنوگە دلت داكەوت؟ ئىسراحتەت كردي؟ بەلئى لەو يندەربوون و بەگوئى خويان، گوئيان لە ھەموو شتىك بوو. من ھەرگىز لەو ميرزادە بلح و بەدفعە پە خوش نابم، نا قەتا و قەت، پۆژى لە پۆژان لىي خوش نابم! نازانم بۆچى ئاگلايا، بۆ سى پۆژ دەچى كە زۆر توورە و پەستە؟ نازانم بۆچى بيانوو بە خوشكەكانى دەگرىت، شەپريان پىدەفرۆشيت، تەنات بە ئەلكسندراى خوشكە گەورەشى كە پىزى دايكىكى دەگرت و دەستى ماچ دەكردي؟ شەپ بەويش دەفرۆشيت! بۆچى ئەمە سى پۆژە مەتەلان لە خەلكى دادىنى؟ باشە گافريلا ئاردا ليونوفىچ بۆچى بۆ ئىرە ھاتبوو؟ پەيوھەندى بەم مەسەلەيەوھ چيە؟ بۆچى ئاگلايا دوينى و ئەمرو، كەوتە ستايىش و ھەلكشانى و پاشان لە ھۆرژنى گريانى دا؟ بۆچى ناوى ئەو "سوارچاكە لاتە" گومناوھ، لەو نامە بى ئىمزايەدا ھاتوھ، كەچى ئاگلايا نامەكەى ميرزادەى تەنات بە خوشكەكانىشى نیشان نەدا؟ ئەدى بۆچى... من وەكو شيت بەھەشتا و خۆم گەياندە "ميرزادە" و بۆ ئىرەم ھىنا؟ خودايا! لەوھ دەچى شيت بووبم. ئەمە چى بوو بە خۆم كردي؟ چۆن دەشيت دەگەل گەنجىكدا باسى نەيتىي كىژەكانم بكەم - نەيتىيەك كە راستەوخۆ پەيوھەندى بە خودى ئەوھوھ ھەيت؟ شوكر بۆخوا كە گىلۆكەيەو... و دۆستى خانەوادەيىمانە، بەلام تۆ بلئى ئاگلايا مەيل بە يەككى وەكو ئەم داھۆلە بدات؟ خودايا، چەند قسەى قۆپ دەكەم؟ ئوف... ئىمە خەلكىكى

گەمژە

نەشازین... ھەق وایە لە قەفەزیکمان بنەن و خەلکی بێن بە دەکوپیکان تەماشامان بکەن... بە تاییبەتی من! ئاخ ئیقان فیدروفیچ، قەت لێت نابوورم، قەت پۆژی لە پۆژان، گەردنت ئازاناکەم! نازانم بۆچی ئاگلایا دەری ناکات؟ خۆ قەولی دابوو کە ئەم کارە بکات، کەچی نایکات! تەمەشا، بڕوانە چۆن نیگای بڕیوەتە سەرپای و ورتەئە لەخۆبڕیوە، هیچ نالێت. لەوێ دانیشتوو و ھەلناسیت بڕوات. لە کاتیکا بە خۆی ئاگاداری کردووە کە نەگەریتەو! .. ئەویش لێبەبارو پەنگزەرد لینی دانیشتوو. ئەدی ئەو یەقگینی پاقلوڤیچە چەنەبازە بۆ نالێ، ھەژدەر، ھەژدەر، قسە دەکات و پێ بە کەس نادات تاقە وشەیک بلی؟ ئەگەر بمتوانیا ئاراستەئە گەتوگۆیە کە بگۆرم دەمتوانی بچمە بنجوبناوانی مەسەلەکە...

میرزادە پەنگزەرد و لێبەبار، لەدەوری میزە خەرکە دانیشتبوو، پێدەچوو کەوتبیتە بەینی بەرداشی دوو ھەستی ھەقدژەو: ترسیکی زۆر و، نەشئەیکە کۆتوپری لەو ھەسەف نەھاتووی نامەفھووم. لەلایەکەو دەترسا دزە نیگایەکی ئەو سووچە بکات کە لەویندەرەو دوو چاوی پەشی ئاشنا بەدیقەت تەماشای ئەویان دەکرد! لە لایەکی دیکەشەو، زۆر خۆشحال و شادمان بوو بەو ھەوێ کە جاریکی دی خۆی لەناو ئەم خانەوادەیەدا دەبینیتەو و گۆیی لەو دەنگە ئاشنایە دەبیتەو، دواي ئەو نامەیی بۆ ئەمی ناردبوو!... "خوای میھرەبان دەبی ئیستا چ بلی!" ھیشتا تاقە وشەیکە لە زار نەھاتبوو دەری، بەلکو بە ئەستەم ھەولیدەدا گۆی بۆ قسەکانی یەقگینی پاقلوڤیچ ھەلبخات کە "ھەژدەر، ھەژدەر، قسانی دەکرد." و قەریحەئە قسەکردنی کرابوو ھەو و بەدەگمەن بەو پووخواشی و کەیف قنجی بینابوو. میرزادە، ھەرچەند گۆیی بۆ ھەلخستبوو، بەلام تاماویەک، زۆر بە زەحمەت لە تاقە وشەیکە دەگەشت. ھەموو ئەندامانی خێزانەکە ئامادە بوون جگە لە ئیقان فیدروفیچ کە ھیشتا لە پترسپۆرگ نەگەرپابوو ھەو. میرزادە "س..ش" لەوێ بوو. دیار بوو بەتەما بوون دواي تۆزیکە دی لە کاتی چاخواردنەو. بچن بۆ گۆیگرتن لە موسیقا* .

دیار بوو، قسە و گەتوگۆکان، پێش ھاتنی میرزادە دەستی پێ کردبوو.

گه مژه

زۆرى پېنەچوو كولياش له سووچيځكهوه پهيداوو، كهس نه يزاني كارگ
ئاسا له كوټوه هه لتوقى! ميرزاده له دلى خويدا گوتى: "سهيره! هيشتا وهكو
جاران پيشوازي دهكهن!"

خانوه هاوينهكهى (فېلاكهى) مالباتى يه پانچين، يه جگار گه وره و جوان
بوو، له سهر شينهوى ته لاركارى سويسرى دروست كرابوو، ئهم خانوه له
ناوهندى باخچه يه كى چكوله دا دروست كرابوو، به لام ههر چواردهورى گول
و گولزار بوو، تا بللى جوان و دلگير بوو، هه يوان و بهر بېلايه كى وهكو
به ربېلاكهى ماله كهى مير مشكين، به لام كه مى گه وره تر و جوانترى هه بوو،
جه ماعت هه موو له ويندهر دانىشتبوون.

له وه دهچوو بابتهى باس و گفتوگو كه به دلى هه موو ئاماده بووان نه بىت.
واديار بوو به ره و ئاقارىكى باشيش نه چىت، بويه هه موو چه زيان ده كرد
ئهو باسه بگورن، به لام يه فگينى پاقلو قىچ دابوويه تانى عىنادى و بىگويدان
به هه ستى ئهوانى دى، ههر ده سته ردار نه ده بوو. ديار بوو هاتنى ميرزاده،
هيندهى دى له سهر گهنگه شهى مه سه له كه رژدى كرد بوو. ليزا فېتا
پروكو فېتا، هه رچه نده به باشى سهرى له بابتهى گهنگه شه و گفتوگو يه كه
ده رنه ده كرد، نيوچاوانى دابوو به يه كا و په ست بوو. ئاگلایا، دوور لهوانى
دى، له گوشه يه كدا دانىشتبوو، به وپه رى بېندهنگى دانىشتبوو وگوينى ده گرت،
به جوړى زارى ليك نابوو، له تو وايه به كيردش نايكات وه. يه فگينى
پاقلو قىچ به گهرمى له سهرى رويشت:

- به يارمه تيتان، من هېچ لار يه كم له ليبراليزم نيه. ليبراليزم خراب نيه،
گوناح نيه. ليبراليزم پاژه له گشت، ئهو گشته به بى پاژه كه ناژى،
هه لده وه شېته وه. ليبراليزميش وهكو ههر پييازيكى توند پړه وى
محافه زه كارى، هه قى ژيانى هه يه، به لام گله يه كهى من، ناره زايه كهى من له
ليبراليزمى روىسيه. دووباره دى ده كه مه وه، دووباره دى ده كه مه وه كه من
دژى ليبرالى روىسيم، چونكه له بنه رته دا "رووسى" نيه، فرى به

گه مژه

پووسياوه نيبه. تاقه يهك ليبرالي پووسيم پيشان بدهن، تا به بهرچاوى هه مووتانه وه، ئه م لاو لاوى ماچ بكه م. ئه لكسندرا ئيقانوفنا، كه خواى نه مابوو گوناكانى به شيوه يهكى نااسايى سوور هه لگه رابوون، گوتى:

- به مه رجى ئه و پاڙى بى تو ماچى بكه يت!

ليزا فيتا پروكوفينا، له دلى خويدا گوتى: "تو سه يرى ئه مه ناكه يت، به حه ياتى گوڤى له هيچ نيبه، هه موو خه ميكي هه ر خه وتن و خواردنه، سالى جاريك ديته قسان، ئه و يش قسه يهك دهكات، كه سهرت سوور بيمى!". ميرزاده، هه ستى كرد كه ئه لكسندرا ئيقانوفنا، زورى پيناخوشه كه يه قگينى پاقلو فيچ، به و زمانه سواو پواوه، به و گه رميه شوخيئاميزه وه، گه نكه شه ي بابه تيكى وا جيدي ديهكات.

يه قگينى پاقلو فيچ له سه رى روشت:

- ميرزاده، پيش ئه وه ي تو بى، باسى ئه وه م ده كرد كه ليبرالانى ئيمه، زياتر سه ر به دوو چينى گومه لگه ن: چينى مولكدار وفيدالانى جاران و، چينى لاهوت خوازان. ئه م دوو چينه ش، له گيانه للادان، دابراو و تهريك له جه ماوه رى خه لك ده ژين، نه وه دواى نه وه ش، گوشه گيرتر ده بن و ده وريان نامى نى، بويه هه رچيه كيان كردووه و هه رچيه ك ده كه ن، له خزمه تى نه ته وه و گه لدا نه بووه و نيبه...

ميرزاده "س..." به رپه رچى دايه وه:

- چون؟ ماقوله هه رچيه كيان كردينى كه په تى سفر بكرى و به نارووسى و نانه ته وه يى و نانيشتمانى بژميردرى ت؟

- نه خير هيچ شه قلتيكى نه ته وه يى و نيشتمانى پتوه نيه. ليبرالانى ئيمه هيچ شتيكى پووسيان تيا نابى نرى، محافه زه كاره كانيش وه تر. دلنيا به كه ميلله تى پووس نه ئىستا و نه له ئايينده دا، دان به و كارانه دا نانه كه كو نه مولكداران و لاهوتخوازان كردوويانه...

ميرزاده "س..." به جيدي ديه رسفى دايه وه.

گەمژە

- سەيرە! ئەم بۆچۈنە غەرىب و ھەقدژە چىيە؟ مەن يەك لەبارى خۇم، ئەم ھىرشە بۇ سەر مولكدارانى ۋووس قەبوول نىيە. باشە تۆ خۆت يەككىك نىت لە كۆنە مولكدارانى ۋووس؟..

مىرزادە "س.." ئەو پىرسىارەى زۆر بەجىددى لى كىرد. يەگىنى پاقىلوفىچ بەرسقى دايەو ۋ گوتى:

- مەبەستى مەن لە مولكدارى ۋووس، ئەو ۋ نىيە كە تۆ تىگەيشتوۋى. ئەمە چىنىكى بەرىز ۋ حورمەتە، چۈنكە مەن بەخۇشىم يەككىك لە پۆلەكانى ئەوان، بەتايىبەتى ئىستا كە نەماون...

ئەلكسندرا ئىفانوفنا، قسەكەى پىپىرى ۋ پىرسى:

- باشە، ئىمە لە ئەدەبىياتىدا ھىچ شتىكى نەتەۋەيىمان نىيە؟

- مەن شارەزايىەكى زۆرم لە ئەدەبىياتدا نىيە، بەلام پىم وايە ئەدەبى ۋووسىيىش جگە لە لومونوسوف، پوشكىن ۋ گوگول، ھىچ مۆركىكى ۋووسى نەتەۋەى پىۋە نىيە، ناسنامەى ۋووسى نىيە. ئەلكسندرا، بە پىكەنىنەۋە گوتى:

- زۆر چاكە. ئەمە بەسە. خۇ ئەوانەى ناوت بىردن تەنيا يەككىكان كۆرە ھەزارە، خۇ دوانەكەى دى لە چىنى مولكداران.

- دروستە، بەلام جارى پەلە مەكە، نەشئەى سەرکەۋتن نەتگى. ھۆيەكەى ئەۋەيە كە تا ئىستا تەنيا ئەۋ سىانە، تۋانىۋانە شتىكى خۇمالى بلىن، لەۋاقىەى ۋووسىاۋە ھەلئىجرا بىت* ۋ لە كەسى ترەۋەۋەرىان نەگرتىن، بۆيە شەقلى نەتەۋەى ۋ خۇمالىان ھەيە. ھەر ۋووسىك، شتىك بلىت يان بنووسىت يان بكات كە بە راستى شەقلى ۋووسى پىۋە بىت، شتىك كە ھەلقوۋلاۋى ۋاقىەى خۇمالى بىت، لاساى كىردنەۋە ۋ خۋازراۋ نەبىت، ئەۋا بمانەۋى ۋ نەمانەۋى ئەۋ ۋووسىيە، خۇبەخۇ دەبىت بە بابايەكى نەتەۋەى، ئەگەر زمانە ۋووسىيەكەشى خراپ بىت. ئەمە بەلاى مەۋە شتىكى بەلگە نەۋىستە، بەلام باس ۋ گەنگەشەكەى ئىمە دەربارەى

گه مڙه

ئەدەبىيات نەبوو، بەلکو دەربارەى سۆسیالیستەکان بوو. مونا قەشە کە مان بەوان دەست پى کرد. من پىموايه و دلىام کە ئىمە، تاقە يەک پرووسى سۆسیالیستمان نەبوو و نىيە. بۆچى؟ چونکە هەموو سۆسیالیستەکانى ئىمە يان لە مولکدارانى کۆن يان لە لاهوتخووانان. هەر هەموو سۆسیالیستەکانى ئىمە، چ ئەوانەى ناو ولات و چ ئەوانەى هەندەران، لەو لىبرالانەن کە پەگيان دەچیتەو سەر پۆژگار و سەرۆبەندى فىودالانى پەعەتدار. بۆچى پىدەکەنى؟ کوا کتیبەکانيان، پىنمايهکانيان، پەيام و پىبازەکانيانم نیشان بدە، بزانه چۆن، هەرچەندە من پەخنەگرىكى پىشەيى نىم، بزانه چۆن بە پەخنەى قەناعەتەبخش ساغى دەکەمەو کە لاپەرە بە لاپەرەى کتیبەکانيان، نامىلکەکانيان، نامە و پەيامەکانيان، هەر هەمووى دەستکرد و زادەى قەلەمى بابەيه کى کۆنە مولکدارى پەعەتدارى پرووسە. بەدخوایيان، تۆرەييان، سوعبەت و پىکەنىيان بۆنى مولکدارى جارانى لىدیت "تەنانەت ئەم کۆنە مولکدارەش نمونەيه کى زۆر کۆنە، وەکو نمونەکەى فاموسوف"*. يانى هەرچيان هەيه و نىيە، لە سەرچاوهى چىنى مولکدار و لاهوتخووانەو هەلدەقوولیت. چىيە دىسان پىدەکەنى؟ مىرزادە تۆش پىدەکەنىت؟ تۆش هاوڤاى من نىت؟

ئەلەهەقى هەموو هەر پىدەکەنىن، مىرزادەش يەکىک بوو لەوان. مىرزادە لەپەر پىکەنىنەکەى برى، وەکو قوتابىيەک لەپەر تاوانبار کرابى، گوتى:

- من ناتوانم بەدلىاييهو پىت بلىم کە هاوڤەئى تۆم يان نا، بەلام دلىات دەکەم. کە قسەکانتم زۆر لە گيان خوشتن بىئەناز لەزەتيان لىدەبىنم...

مىرزادە بەدەم ئەو قسانەو خەرىک بوو دەخنکا. ئارەقەيه کى سارد، مروارى ئاسا بەنىوچەوانيهو دەرەوشايهوه. لەو تەهى کە گەيشتبوو ئىرە، ئەمە يەکەم جارى بوو قسان بکات. وىستى سەيرىكى دەوروبەرى خوى بکات، بەلام نەيوڤرا. يەگىنى پاقلوڤىچ هەستى پى کرد و بزەيه کى بۆ کرد، بەهەمان جۆشوخرۆش، بەهەمان گەرموگورپى، بەهەمان نەفەسى

گه مژه

پيښه نين ټهنگيز له سهری له پوښت:

- خانمان و برادران، گهره کمه پرووداوکتان بؤ بگيرمه وه، که پيم وایه یه که م کهس من ههستم پيکردووه و که شقم کردووه، بهه حال تا ئیستا کهس نه باسی کردووه، نه هیچی له باره وه نووسیوه. ئه م پرووداوه پيک رهنګدانه وه و دهنگدانه وهی کروک و جه وهری ئه و لیبرالیزمه پرووسییه که من ئاماژه م کردی. با بیتمه سهر باسه که و دهستی پی بکم. جاری با پیرسین لیبرالیزم به شیوه یه کی گشتی دهکاته چی؟ بریتی نییه له هیرشکردن بؤ سهر سیستمی باو و جیگیر؟ "نیدی هه له بی یان راست، ئه وه مه سه له یه کی دیه" لیبرالیزم ئه وه نییه؟ ئه وهی من دهی بینم، لیبرالیزمی پرووسی دژی سیستمی باو و جیگیر نییه. دژی ژبانی نه ته وه ییه، دژی خودی ژبانه، نه که دژی داموده زگاگان، دژی خودی پرووسیایه نه که سیستمی پرووسیا. ئه و لیبراله ی من بۆتانی باس ده که م، نکولی له خودی پرووسیا دهکات، به گوته یه کی دی حاشا له دایکی خوی دهکات، له و دایکه ی هیناویه تییه دنیا وه، په لاماری ده دا. یانی که پرووسیا نه گبه تییه کی به سهر دیت، یان تووشی نه هامه تی و نشووستیه که ده بیت، ئه و له که یفان گز گز بالا دهکات. رقی له هه موو داب و به ریتیکی میلی خومالیه، قیزی له میژووی پرووسیا و له هه موو شتیکی ولات ده بیته وه. هه له به ته ئه مه ی له نه زانیه، ئه گهر بته وی پاکانه یه کی بؤ بیثیته وه، ته نیا نه زانیه که یه تی و هیچی دی، وا ده زانیت ئه م رق و نه فره ته ی له پرووسیا، باشتین لیبرالیزمه. له نه زانی خوی، دژایه تی پرووسیا به باشتین جوړی لیبرالیزم ده زانیت. ئه م ولاته پره له و به ناو لیبرالانه ی که خه لکی چه پله یان بؤ لیده دن، به لام له راستیا، بی ئه وه ی به خو بزانی، ئه وه نده کالقام و گه و جن هیچ محافه زه کاریکیان ناگاتی، له ناخا له هر محافه زه کاریک، محافه زه کارترن! هه ندی له لیبراله کانی ئیمه که خویان له خه لکی دی به نیشتمانپه روه رتر ده زانی، شانازیان به وه ده کرد، له خه لکی دی زیاتر له خوشه ویستی

گه مڙه

راسته قينه‌ي نيشتمان دهگن، وایان دهزانی بوغزانندن و بیزراندنی ږووسیا، نیشتمانپه‌روهری راسه‌قینه‌یه، به‌لام هه‌نوکه ئاشکراتر قسه دهگن و به‌کاره‌یتانی زاراوه‌ی "خوشه‌ویستی نیشتمان" به‌ننگ و شووره‌یی ده‌زانن. هر که سیک باسی ئه‌و شته بکات گالته‌ی پی‌ده‌گن. جا من سوورم له‌سهر ږاوبوچوونی خوم و پټویسته ئه‌م دیارده‌یه دره‌نگ یان زو، به‌وپه‌ږی ږوونی و په‌وانی و راستگویی له‌قاو بدریت و حقیقه‌ت بخړیته ږو. به‌راستی له‌به‌ر به‌یانی میژووه‌وه تا ئیستا له‌هیچ سهرده‌م و له‌ناو هیچ میلیله‌تیکدا دیارده‌ی وا نه‌بووه و ږووی نه‌داوه. ئه‌مه خوی له‌خویدا به‌لگه و نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که دیارده‌یه‌کی ږیکه‌وته‌کی و په‌وته‌نیه. پیاو سهری له‌وه سوور دهمینی، له‌کاتیکا له‌هیچ شوینیکی ئه‌م دنیا‌یه‌دا، لیبرالیک نییه ږقی له‌ولاتی خوی بیت، بوچی ده‌بی بابایه‌کی لیبرالی ږووس ږقی له‌ولاتی خوی بیت؟ هو‌ی ئه‌م دیارده‌یه له‌ولاتی ئیمه‌دا، جگه له‌وه‌ی که من توژی له‌مه‌وپیش باسم کرد هیچی تر نییه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که لیبرالی ږووس، به‌هیچ جوړی ږووسی نییه، به‌ناسنامه‌ی ږووسیه‌وه کارناکات. ئه‌م دیارده‌یه له‌م لیکدانه‌وه‌یه زیاتر هیچ لیکدانه‌وه‌یه‌کی دیکه هه‌لناگریت.

میرزاده "س" به‌رپه‌چیدا‌یه‌وه:

- من هر هه‌موو ئه‌و قسانه‌ی تو به‌سوعبه‌ت ده‌زانم یه‌قگینی بافلو‌فیچ....

ئه‌لکسندرا ئیفانو‌فنا گوتی:

- من هه‌موو لیبراله‌کانم نه‌دیتوون، بویه ناتوانم هیچ داوه‌ریه‌ک له‌و باره‌یه‌وه بکه‌م، به‌لام له‌قسه و بوچوونه‌کانی تو په‌ستم. تو حاله‌تیکي تایبه‌تی فهردیت وهر گرتووه و به‌سهر هه‌موواندا ته‌عمیمی ده‌که‌یت، که ئه‌مه ده‌کاته تو‌مه‌ت و نه‌هه‌قی.

یه‌قگینی بافلو‌فیچ، هه‌لی دایه و گوتی:

- حاله‌تی تایبه‌تی فهردی؟.. ئا... چاوه‌ږوانی ئه‌و قسه‌یه‌م ده‌کرد. ئایا

حاله‌تیکي تایبه‌تی فهردیه یان نا؟

گه مژه

ههنگی پووی کرده میرزاده و پرسیی:

- تو چ دهلیی میرزاده؟ ئه مه حاله تیکی تایبه ته یان نا؟
میرزاده گوتی:

- ئه وهی راستی بی، من شاره زاییه کی ئه وتۆم نییه.. زۆر تیکه لی لیبرالان نیم و هه لسووکه وتم دهگه لیاندا نییه، به لام پیم وایه تا ئه ندازه یه که هه ق به تویه، ئه لیبرالیزمه ی که تو باست کرد، له راستیا هه ندی مایله به لای بوغزاندن و بیزراندنی پروسیادا نه که به لای بوغزانندی پژییم و سیستمه باوه که ی پروسیادا. هه لبه ته ئه م بۆچوونه ته نیا هه ندیک له لیبراله کان دهگریته وه نه که هه موویان، ناتوانین به هه مان چاو سهیری تیکرای لیبراله کان بکهین، چونکه ویژدان شتی وا قبول ناکات...

میرزاده، له ناکاو، دوو دل وهستا، قسه که ی ته واو نه کرد. هه رچه نه ده په ریشان و په شیو بوو، به لام باسه که ی به لاوه زۆر خۆش بوو. میرزاده به ته بیعه ت هه ندی ساویله که و ساده بوو، که گوئی له بابه تیکی سه رنجراکیش بگرتایه، جۆره ساویله که یی که ئاشکرا ده نیشته سه ر سیمای. که له و بواره شدا پرسیا ری لیکرaba، به هه مان ساده یی و ساویله که یی ئاسایی خوی وه لامی ده دایه وه، هه رگیز نه له سیمایا، نه له په فتار و هه لسوکه تیا، نه له ئامازهیدا، ئه وه ده رنه ده که وت که گومانی ئه وه له که سیک بکات که پینی رابویرئ یان گالته ی پی بکات. هه رچه نه ده یه قگینی پاقلوفیچ له میژبوو، خووی به وه گرتبوو، که به ده م بزه ی ته وسامیز و گالته وه بیدوینی، لی ئیستا که گوئی له م وه لامه ی میرزاده بوو، به و په ری سه رسامی لیتی پروانی، دیار بوو هه رگیز چاوه پروانی ئه و وه لامه ی لینه ده کرد. ههنگی به ده م مینگه مینگه وه گوتی:

- ئاوها! میرزاده به جدیته؟ گالته ناکهیت؟

میرزاده، به سه رسامی لینی پرسیی:

- مه گه ر پرسیا ره که ی تو جیدی نه بوو؟

ئامادەبووان، ھەموو لە قاقای پێکەنینیان دا.

ئادیلاید گوتی:

- دانیابن، کە یەڤگینی پاڤلوفیچ، زۆر ھەزی لە چاو و ڤاو، جدیەت لە مەزەبیا نییە، لە گەنگەشە و موناڤەشەدا، شتی نا جیددی لە بەرانبەرەکە ی دەکات بە شتی زۆر جدی! یانی میشت لئ دەکات بە گامیش!

ئەلکسندرا بەتوندی گوتی:

- بە ڤای من ئەم باسە زۆر ناخۆشە، نەدەبوو خۆمان لەم باسە بدەین. خۆ ئێمە بەتەما بووین ڤیاسەیک بکەین... یەڤگینی پاڤلوفیچ ھاواری کرد:

- دە ی با ڤرۆین! ئیوارەیکە زۆر جوانە! بەلام ئەم جارەیان گەنگەشەکەم زۆر بەجیددی بوو. بەجیددی دەمویست بابەتەکە بسەلمینم، بە تاییبەتی بۆ میرزادە ی بسەلمینم. "چونکە میرزادە تۆ زۆرت وروژاندم. باوەرپکە، ئەوەندەش پوچ و پوچگەرا نیم وەکو بە ڤوالەتمەو و دیارە، ھەرچەندە یەکیک لە عەیبەکانم عەبەسیەت و کەللەپووتییە." بۆیە، بە یارمەتی ئێو، ئامادەبووانی بە ڤرۆ، دەخوایم لە ڤووی گونجکاویەو تەنیا یەک ڤرسیار لە میرزادە بکەم و ئیدی واز لەم بابەتە دینم. ئەم ڤرسیارە نزیکە ی دوو سەعاتیک لە مەو بەر بە میشکەدا ھات "میرزادە، من ھەندێ جار بەجیددی بێر لە شتی جیددی دەکەمەو." من بۆخۆم گەشتوومەتە وەلامی ئەو ڤرسیارە، بەلام دەخوایم بزانم میرزادە چ دەلیت. تۆزێ لەو وەپیش لە باسەکەماندا زاراوہی "تاییبەت و فەردیمان" بەکار برد. ئەم زاراوہیە باوی پەیدا کردووە و زۆر بەکار دەبرێ و کەوتوووەتە سەر زاران. لەو دوایانەدا ڤووداویکی ترسناکی تیرۆرکردن، بوو بە باسی ڤۆژنامەوانی و ڤای گشتی، ئەو بوو گەنجیک بە جاری شەش کەسی لە یەک خیزان کوشتبوو. خەلکی سەریان لە مورافەعە سەیرۆسەمەرەکە ی کابرای ڤاریزەر سوور ماو، کە گوتبووی ئاساییە بێرۆکە ی کوشتنی ئەو شەش کەسە بە میشکی یارۆی بکوژدا بیت، چونکە زۆر نەدار و دەستکوت بوو. ھەلبەتە من لێرەدا

گه مڙه

دهقى وتهكانى ياروى پاريزهرم له بهرنين، به لام پيم وايه بهو نيوه پوک و مانايه بوون. من پيم وايه کاتي ياروى پاريزهر تهو بوچوونه نائاسايى و غهريبهى دهربرپوه، قهناعه تي تهواوى بهوه هه بووه که ليبراليترين، مروفقانى ترين و پيشکه وتووترين بوچوونى باوى سهرده مى ئيمه ي دهربرپوه. تو له م باره يه وه چ ده لئى؟ ئايا ئهم که چرپه وييه ئه قلى و ويژدانويه، ئهم راو بوچوونه پوچ و نابجويه، حاله تيکى فهردى تايبه ته يان ديارده يه کى گشتيه؟

قاقاي پيکه نين له هه موو لايه که وه بهرز بووه وه.

ئه لکسندرا و ئاديليد، به دهم پيکه نينه وه، به دوو قولى گوتيان:

- هه لبه ته حاله تيکى تايبه تيه.

ميرزاده "س..." گوتى:

- يه گفيني پاقلوفيج، به راستى شوخى و سوعبه ته کانت تاميان تيا نه ما!

يه گفيني پاقلوفيج، خوئى لهو ته شه ره نه کرد به خاوه ن. که بينى

ميرزاده، به وپه رى لاپرسه نى و گونجکاوئى و جدييه وه ته ماشاى دهکات، له

سهرى پويشت:

- تو چ ده لئى ميرزاده؟ به راي تو ئه مه حاله تيکى فهرديه يان

ديارده يه کى گشتيه؟ ئه وه ش بزانه من ئهم پرسيارهم به تايبه تي بو تو

داناوه.

ميرزاده، ليون نيكولا يوفيج به کاوه خو، به لام به شيوه يه کى بنجر گوتى:

- نا، ئه مه حاله تيکى فهردى نيه.

ميرزاده "س..." به نيمچه توورپه يه که وه هاوارى کرد:

- بو خاترى خوا ليون نيكولا يوفيج، چما ئاگات لى نيه که ده خوازئ

بتخته داوه وه، ته له ت بو بنيتيه وه؟ دياره راده بوئري، گه رکيه تي گالته به تو

بکات.

ميرزاده، سوروه بوو، گوتى:

گه مژه

- وامده زانی، یه قگینی پافلوفیچ به جدیه تی.

به دهم ئه و قسه یه وه چاوی داخست.

میرزاده 'س.. در یژه ی دایه:

- میرزاده گیان، بیرته سی مانگیگ له مه و پیش، باسی ئه وه مان ده کرد، که دادگا ساواکانی ئیمه، و پرای ئه وه ی تازه دامه زراون، زور پار یزه ری گه وره و به توانا و پر به هریان به ره هم هیناوه، چهندها حوکی زور جوان و شایسته له دادگا جینایه کانمانه وه دهر چووه. بیرته تو ههنگی چهندت پی خوش بوو، من چهند به خوشحالییه که ی تو شاد بووم... بیرته ده مانگوت، له و پرووه وه ههقی خۆمانه شانازی به دادگا کانمانه وه بکهین... بۆیه ئه و مرافعه گه و جانیه، ئه و هه نجه ته سهیرانه ی که یه قگینی گیرایه وه، حاله تیکی ریز په ره، تاییه تی و فهردییه، په وته نییه، حاله تیکه له هه زار حاله تدا.

میرزاده لیون نیکولایوفیچ، بو دهم تیک له فکرا پاچوو. ههنگی به و په پری قه ناعه ته وه، به دهنگیکی نهک هه ر نزم، به لکو شه رمنیشه وه به رسقی دایه وه:

- من ته نیا ده مویست ئه وه بلیم ئه و که چره وییه ئه قلی و ئایدولوژی و یژدانییه ی یه قگینی پافلوفیچ باسی دهکات، زور جار لیره و له و ی ده بینری، زیاتر شه قلی دیارده یه کی گشتی وهرگرتووه تا شه قلی و مۆرکی دیارده یه کی تاییه تی و فهردی و ریز په ر. بۆیه ئه گه ر ئه وهنده باو نه بویه و ئه و شه قله گشتیه ی وهرنه گرتبا، له گین بوو هه رگیز ئه م جو ره تاوانه ترسناکانه مان نه دیا که ئه قلی قه بوولی ناکات..

- تاوانین ترسناکی خه یالی؟ من دلنیات ده که م جارانیس، له کۆنیشا تاوانین له وهش دزیوتر و ترسناکتر پرویان داوه، ئه م تاوانه دزیوانه له هه موو سه رده میکا، نهک هه ر له ولاتی ئیمه دا، به لکو له هه موو شوینتیکا هه بووه و پیم وایه له ئاینده شدا، تا ماوه یه کی زور هه ر ده میتی.

گهڙه

جياوازييه كه ته نيا له مه دايه كه له ځونا، كه متر په ننگي داوه ته وه و خه لکيكي كه م پييان زانيوه، چونكه كه نالي په خش و بلاو كړدنه وهی هه والان به م فراوانييه نه بووه، به لام ته مړو كه خه لکي زور ئازادانه باسی ته و پرووداوانه دهكهن و له پوژناماندا بلاوی دهكه نه وه و له ناو جه ماوه ری به رینی خه لكدا دهنگ ده داته وه و ده بی به داستانی سهر زاران، بویه وا وینا دهكه ين، كه ئه مه ديارده يه كي تازه يه. ئه مه هه له كه ی تویه ميرزاده گيان. باوه پكه هه له بيگه رده كه ی تو له م خو شباوه رپه دايه.

ميرزاده "س.." به و گوته يه و به دم بزه يه كي ته وساميزه وه كوتايی به قسه كه ی خوی هیتا.
ميرزاده گوته ي:

- من زور چاك ده زانم كه له كوښشا زور تاواني گه وره كراون كه له مهش ترسناكتر و دزيوتر بوون. من ماوه يه ك له مه پيش، سهر دانی چهند زندانيكم كرد، توانيم ژماره يه ك مه حكوم بدینم، تاوانبارانی وایان تيا بوو، زور ترسناكتر له مه ی كه باسما ن كرد. هی وایان تيا بوو چهندین تاواني ئه نجام دابوو، بی ئه وه ی زه رپه ك هه ست به په شیمانی و عه زابی ویزدان بكات كه دهسته يه ك خه لکي كوشتووه، به لام ئه وه ی له وئ بوم دهر كه وت، ئه مه بوو كه دلړه قترین تاوانبار، ئه وه ی كه زه رپه ك هه ست به عه زابی ویزدان ناكات، ده زانیت كه تاوانبار، یانی له هه ست و نیهادی خویدا ده زانی تاواني كردووه، با هه ست به په شیمانی نه كات. ئه وه حالی هه موو ئه و زیندانیانه بوو، به لام ئه و تاوانبارانه ی كه یه گشینی پاقلو فیچ باسی كردن، نایه وئ خو یان به تاوانبار بزائن و وا خه یال دهكهن هه قی خو یانه ده ست بده نه ئه و جوړه كار و گوايه كاریكي باش دهكهن، یانی جوړه قه ناعه تيكي له و بابه ته یان لا دروست بووه. به پایي من ئه مه جياوازييه كي گه وره يه. تو ته ماشا بكه، هه موو ئه وانه گه نجن، یانی له ته مه نيكان، زور به ئاسانی دهكه ونه ژیر كاریگه ری و باندوړی هزر و بیرین كه چره وانه وه.

گه مڙه

ميرزاده "س.."، له پټکه نين که وتبوو، به لکو نه بله ق وحه په ساوه، به دهم
گوښگر تنه وه، ده پروانيه ميرزاده، نه لکسندرا ئيفانوف ماوه يه ک بوو حه زى
ده کرد سهرنجيک ده برېت، به لام وه کو نه وهى شتيک، بيروخه يالنيک ريگه ي
قسه کردنى نه دات، بيده نگ بوو. لي يه گفني باقوفيج به وپه پرى سهرسامى
ده پروانيه ميرزاده و نه م جارهيان ماكى هيچ جوړه ته وس و توانجيک
به سيمايه وه ديار نه بوو.

ليزافيتا پروکوفيتنا، به شيويه کى چاوه پروان نه کراو، خو ي له
گفتوگويه که هلقورتاند و گوتى:

- قوربان، خيره به وه موو سهرساميه وه ته ماشاي ده که يت؟ يانى وا
زه ن ده به يت له تو که وده نتره. وه کو تو کورفام و گه مشويه؟
- نه خير خانم، مه سه له نه مه نييه، به لام ميرزاده من سهرم له يه ک شت
ده سوورمى "بيووره که نه م پرسياره ت لي ده که م": باشه تو که مه سه له کان
به م پرونييه، به م ئاشکرايه ده بينى، چو ن بوو (بيووره).. چو ن بوو... له و
مه سه له سه يره دا... نه وهى نه و پوړه.. له مه سه له ي پياوه که دا... نه و پياوه ي
وابزانم ناوى بوردوفسکى بوو.. نه تتوانى په ي به و که چره وى و گه نداليه
نه قلى و نه خلاقيه، بيه يت. خو هر دوو مه سه له که له پرووى
پراکتيکيه وه وه کو يه کن؟ من نه و کاته وای بچووم که ته قه ي سهرت دى.

ليزافيتا پروکوفيتنا، به گرمى هلى دايه:

- قوربان، گوى بگره با پيت بلنم، ئيمه که هه موومان ليره ئاماده بووين،
هه ستمان به وه کرد و زور به خو مان ده به فشين که له ميرزاده به
هوشوگو شترين، که چى ميرزاده نه مړو نامه يه کى له يه کيک له هاورپيکاني
بوردوفسکى يه وه، بؤ هاتووه. له ديارترين هاورپنى بوردوفسکى يه وه، له
يارق ده موچاو کونجه که وه، له بيرت ماوه نه لکسندرا؟ له م نامه يه دا، نه و
که نجه داواى بوردنى له ميرزاده کردووه، هه لبه ته به شينوازي خو ي، ده ليت
په يوه نديى ده گهل نه و هاورپنيه ي بريوه که نه و پوړه هانى ده دا. له بيرته

گه‌مه

ئه‌لکسندرا؟ له نامه‌که‌یدا ده‌لێت له ئیستا به دواوه جگه له میرزاده باوه‌ر و
متمانه به‌که‌سی دی ناکات. نامه‌ی وا بۆ هیچ یه‌کێک له ئیمه نه‌هاتوه، له
کاتیکا ئیمه خۆمان له میرزاده به‌گه‌وره‌تر ده‌زانین.
کولیا گوتی:

- هپپولیتش هاتوه له مالی ئیمه بژی.

میرزاده، به په‌ریشانیه‌وه گوتی:

- چۆن؟ هه‌نوک له‌وێنده‌ره؟

- به‌لێ، هه‌ر که‌ تۆ و لیزا فیتا رۆیشتن، ئه‌ویش خۆی به‌ مالدیدا کرد، من
له‌گه‌ل خۆما، به‌گالیسکه هینام.

لیزا فیتا پروکوفیتا، هه‌ر که‌ گوێی له‌و قسه‌یه‌ بوو به‌ جارئ گری گرت،
ئه‌وه‌ی بیرچوه‌وه که‌ تۆزێ له‌وه‌پیش لایه‌نگری له‌ میرزاده ده‌کرد، گوتی:

- من گره و ده‌که‌م که‌ میرزاده دویێن چوه‌و بۆ ئه‌و کونه جنۆکه‌یه‌ی ئه‌و
هه‌تیوه نه‌گه‌ته‌ی تیا ده‌ژی، بۆی هاتوه‌ته‌ سه‌ر چۆکان، داوا‌ی بوردنی
لیک‌ردوه‌، تکای لی کردوه‌و به‌ت لێره بژی.. چوویت یان نا؟ ئایا چۆکت بۆ
دادا یان نا؟ تۆ خۆت دانت به‌ مه‌دا نا.

کولیا، هاواری کرد:

- نا، چۆکی بۆ دانه‌دا، رێک به‌پێچه‌وانه‌وه، هپپولیت ده‌ستی میرزاده‌ی
گرت و دوو جاران رایمووسی. من به‌ چاوی خۆم دیتم. به‌و جو‌ره‌ گه‌ردنی
یه‌کیان ئازا کرد و گله‌بیان له‌ یه‌کتری نه‌ما. میرزاده گوتی که‌ ته‌ندروستی
هپپولیت له‌ هاوینه‌وار چاک‌تر ده‌بێت، ئیدی "هپپولیت"ش یه‌کسه‌ر پازی بوو
که‌ هه‌ر کاتی که‌مێک حالی باش بێت، بۆ ئێره‌ بێت.

میرزاده، کلاوه‌که‌ی هه‌لگرت، هه‌ستا له‌بن لیوانه‌وه گوتی:

- کولیا غه‌د‌رت کرد. نه‌ده‌بوو ئه‌م قسه‌یه‌ بکه‌ی، من...

لیزا فیتا پروکوفیتا، رای گرت و گوتی:

- میرزاده بۆ کوێ ده‌رۆیت؟

گەژە

كوليا، بەگەرمى. لەسەر قسەكەى پۆيشت:

- ميرزادە، خۆت ئەزىەت مەدە، مەچۆ بۆلاى، ماندووى پىگايە، خەوتوو. زۆر خۆشحالە كە بۆ ئىرە ھاتوو پىم وايە ئەگەر ئەمپۆ يەكدى نەبين زۆر باشتربى. باشتەر وايە تا سبەينى وازى لى بىنى تا حالى خراتر نەبىت. ئەم بەيانىە دەيگوت شەش مانگىش دەبىت، وەكو ئىستا ھەستى بە باشى نەكردوو. تەننەت كۆكەكەشى زۆر كەمتر بوو، ھاتوو تەسەر سى يەك. ميرزادە، ھەستىكرد كە ئاگلايا لەپەر لە جىيى خۆى ھەستا و ھاتە لاى مەزەكەو. زاتى نەدەكرد تەماشای بكات، بەلام بە ھەموو بوونى خۆيەو ھەستى دەكرد چاوہ پەشەكانى كىژى، لەو و تەماشای ئەو دەكەن. ھەلبەتە ئەو جووتە چاوہ پەستىيان لىدەبارى، ھەپوگىقيان دەنواند. ھەلبەتە دەموچاوى ئاگلايا سوور ھەلگەرابوو.

يەگىنى باقلوفىچ گوتى:

- نىكولا ئاردالىونوفىچ، پىم وايە خەراپت كەردوو كە بۆ ئىرەت ھىناو، ئەگەر ئەو گەنجە سىلاويەكەى ئەو پۆژەبى كە لەپەر لە ھۆپژنى گريانى دا و ھەموومانى بۆ تازىەكەى خۆى دەعوەت كرد. زۆر بە ئاو و تاو باسى ديوارى مالىە دراوسىكەى بەرامبەر خۆيانى دەكرد. كە گومانى تيا نىيە دووركەوتنەو ھى لەویندەر، نىگەرانى دەكات.

- باوہرناكەم. باوہر بەم قسەيە ناكەم. ئەگەر ئەمە ببىستىتەو توپە دەبىت، دەگەلت بەشەر دىت و دلنابە دەتورى و دەروات.

لىزا قىتا پروكوفىقنا بەدەم ئەو قسانەو، بە پەستىيەو زەمىلەى كەرەستەى چىنكارىەكەى بۆ لاى خۆى راكىشا، بىرى چووبوو كە ھەموو ئامادەبووان بە نيازى چوونە گەران و پياسە لە جىيى خۆ ھەستاو.

يەگىنى باقلوفىچ، لەسەرى پۆيشت:

- لە بىرمە كە زۆر بەتاسەو ھە باسى ئەو ديوارەى دەكرد. دەيگوت، بەبى ئەو ديوارە ناتوانى بە شكۆو ھەمىت. ھەموو ئارەزوو و ئاواتىكى ھاتبوو

گه مژه

سهر ئه وهی مه رگیتی شکوداری پیبیریت.

میرزاده له بن لیوانه وه گوتی:

- مه به ست چیه؟ ئه گهر چه زناکه ی بیبه خشیت، ئه وا به بی به خشینی تو ده مریت... ئه م جارهیان بو دیتنی دار و دره خته کان هاتوو به ئیره.
- ها! من بهش به حالی خۆم ده بیبه خشم. گهر دنی ئازا ده کهم. ده توان ئه مه ی پین بلین.

میرزاده، به ئه سپایی، له کاتیکا چاوی بریوووه ئه رزه که گوتی:
- نا، له وه ده چی جوان له مه سه له که حالی نه بوو بیت. ده بی تو داوای بوردن له و بکهیت.

- بوچی؟ من چ هه له یه کم ده ره ق به و کردوووه؟
- ئه گهر له مه سه له که ناگهیت، زوری لیناکه م... به لام بیگومان تیی ده گهیت. ئه وسا چه زی ده کرد... هه موومان گهر دنی ئازا بکهین و ئه ویش گهر دنیان ئازابکات.. ههر ئه وهنده و بهس.
میرزاده "س.." چاویکی خیرای به هندی له ئاماده بوواندا گیرا، ئه وسا به هه شتاو گوتی:

- میرزاده ی ئازیز، دامه زرانندی به هه شت له سه ر زهوی کاریکی ئاسان نییه، تو ده تهوئ ئه م دنیا به بکه ی به به هه شت، ئه مه کاریکی دژواره، له وه دژوارتره که دله بیگهر د و پا که که ی تو وینای ده کات. باشتر وایه واز له م مه سه له یه بینین. ده نا دیسان وه زعمان تیک ده چیته وه و ههنگی... لیزا قیتا پروکوفینا، گوتی:

- ده ی با برۆین گوی له موزیک بگرین.
ههنگی به ته ره یی له سه ر کورسییه که ی هه ستا و هه موو ئه وانی دی دوا ی که وتن.

په راوین:

* - .."بانکی لومبارد..": یه کیک بوو له و ده زگا ده و له تیانه ی که هه م

گەمزە

پارەى لىندادەنراۋ ھەم پارەى لى قەرەز دەكرا، كە بانكىن مۇدرين پەيدا بوون، ئىدى بانكى ناڧىرى لەكار ۋەستا.

* - ..دورگەى يەلاچىن..: يەككە لەو دورگانەى كە كەوتووۋتە نىوان ھەر دوو لقى پووبارى نىقاۋە. يەكك لە كۆشكە تزارىەكان كەوتووۋتە ئۈيىندەرەۋە. ئەو دورگەى قىلاى زۆرى لىبوو، ھى ئەو فەرمانبەرەنە بوون كە بە ھۆى كارەكانىانەۋە نەيان دەتوانى لە پترسبۆرگ دووربەكەۋنەۋە..

* - ..گوڭگرتن لە مۇسىقا..: لە پاڧلۇفسك ھۆلىكى گەرە بە تەنىشت ويسگاگەۋە ھەبوو، باخىكى گىشتى تىا بوو. ھۆل و كۆشكەكە سەر بە مولكەكانى دۆكى گەرە قەستەنتىن بوو. بەلام ھۆلەكە و كۆشكەكە بۆ جەماۋەرى خەلك كراۋە بوون و ھاوینان ئاھەنگ و كەرنەڧالى مۇزىكى سەفۇنىايى گەرە و بە ناوبانگى تىا سازدەكرا..

* - ..لەۋاقىعى پووسىاۋە ھەلىنجرابىت و لە كەسى ترەۋەۋەرىان نەگرتى.. دۇستۇفسكى لە نامەيەكيا (۱۸۷۰/۴/۵) بۆ ن.ن. ستراخوف، بۆچوونىكى ۋاى لەمە ۋ لۇمۇنۇسوف و پوشكىن نووسىۋە، نكۆلى لە ھەقى تۇلىستۇى دەكات كە بەۋان بەراۋرد بىرىت.

* - "فامۇسوف..: كاراكتەرىكى شانۇنامە كۆمىدىيەكەى گارىبۇيدوفە (ئەڧلى زور، نەگبەتىيە)

فەسلە دووهم

ميرزاده، له پڕ به تاسهيهكى سهيرهوه له يهڤگينى پاڤلوفىچ نزيك بووهوه، دهستى گرت و به پهروشهوه گوتى:

- يهڤگينى بالوفىچ، من ويڤراى هه موو شتيك، حورمهتت دهگرم، باوه پركه به پياويكى زور پاك و ئابرومه نندت دهزانم، دلنيات دهكهم كه..

يهڤگينى پاڤلوفىچ، به رادهيهك سهري لهم ههلوستهي ميرزاده سوورما، كه شهقاويك كشايه دواوه، پيكه نينيكي سهير گرتبووى، ئه گهر به توبزى جلهوى خوى نه گرتبا، له قاقاي پيكه نيني دها، به لام كه له ميرزاده ورد بووهوه، بوى دهر كهوت كه ميرزاده، وه زعى تهواو نيهه، ههنگى گوتى:

- دهتوانم گريوبكه م كه ئه مهت مه به ست نه بوو، دهتويست شتيكى ديكه بلتيت، له وه دهچى ويستيت ئه و قسانه به يهكيكى دى بلتي نهك به من!..
ئه وه چيه، چيته؟ نه خوشيت؟

- له وهيه، دوور نيهه. به راستى سهلماندت زيرهكى، زور ورد و به ديقه تي، كاتى گوتت، له وهيه ويستيم ئه و قسانه به يهكيكى دى بلتم نهك به تو.

ميرزاده، ئه و قسهيهي به دهم بزهيهكى تايبه تيهوه، بگره به دهم بزهيهكى

گەژە

كۆمىدىيەۋە كرد. ئەوسا، بە گەرمى لەسەر پۇشت و گوتى:

- پەفتارى پىرى خۆم بىرمەخەۋە! . لەوساۋە، مەگەر ھەر خۆم بزەنم
چەند شەرمەزار و تەرىق و خەجالەتم... ھەموۋى خەتاي مەن بوو، دەزانم
ھەلە، ھەلەى مەن بوو.

- بەلام... تۆ چىت كەردوۋە، چ خەتاۋ گوناحىكى گەرە و ترسناكت
كەردوۋە؟

- يەگىنى پاقلىۋىچ، ھەستەكەم تۆ لە ھەموۋان پىر پەروشى مەن. كە
قسەن دەكەى سوور دەيتتەۋە، ئەمە خۆى لەخۆيدا نىشانەى دىسۆزى و
دلىپاكىتە، مەن ھەر ئىستا دەپۆم. باۋەربكە كە ھەر ئىستا دەپۆم.
لىزا قىتا پروكوفىقنا، بە پەروشەۋە لە كولىاي پىرسى:

- چىيەتى؟ بەتەماى چىيە؟ كە فىيەكەى بۆ دىت، بەو شىۋەيە دەست پىن
دەكات؟

- گوى مەدەيە لىزا قىتا پروكوفىقنا، خەمت نەيى، فىيەكەم بۆ نە ھاتوۋە،
دەپۆم، دواى تۆزىكى دى دەپۆم. مەن دەزانم كە... تەبىئەت نامرادى
كەردوۋم. مەن بىست و چوار دانە سالە نەخۆشم، لە پۆزى لەدىكبوۋنمەۋە تا
تەمەنى بىست و چوار سالى، ھەر نەخۆش بووم، خىرم لەخۆ نەدىۋە. ئەم
قسەنەشم ۋەكو قسەى نەخۆشەك لىۋەبگرن. ھەر ئىستا دەپۆم، دلىپاكە كە
ھەنوگە دەپۆم. خۆ نەخۆشى عەيب نىيە، پىۋىست بە تەرىق بوۋنەۋە
ناكات، وانىيە؟ بەلام مەن لەنىۋ كۆمەلگەدا جىم نىيە، زىادەم. ئەم قسەيەم لە
غروۋرەۋە نىيە. مەن لە ماۋەى ئەم سى پۆژەدا، زۆرم بىر كەردەۋە، گەيشتە
ئەۋ قەناعەتەى كە لەسەرمە، لە يەكەمەن دەرفەتدا، راستگويانە و
ئابرومەندانە، بۆچوۋن و بىر كەردنەۋەى خۆم پىن رابگەيەنم. ھەندى بىرى
تاييەتى، بىرى بەرز ھەن، پىۋىست ناكە باسەن بىكەم، چۈنكە دەزانم
ھەموۋان پىم پىدەكەن، گالتەم پىدەكەن... مىرزادە "س" تۆزى لەمەۋىش،
ئامازەى بۆ ئەۋە كە، كە ھىچ پەفتارىكم لە بى جايى بەدەر نىيە، ميانرەۋى
نازانم. زەمانم كۆلەۋارە، ناتۋانى بىرەكانم بگەيەنەت، بۆيە بەو زەمانە بايەخى
خۇيان لە دەست دەدەن. بۆيە مافى ئەۋەم نىيە... ئەمە جگە لەۋەى كە مەن

گەمژە

كەسكى زۆر ھەستىيارم.. زۆر دوو دل و بەگومانم. راستە... من دلنيام كە لەم مالىدا كەس نايەوئ ناپەھەتم بكات و بئ ئەندازەيش خۆشەويستم، بەلام دەزانم "دلنيام" كە بيست و چوار سال نەخۆشى باندۆرو كاريگەريى خۆى ھەيە، بيست و چوار سال گالتە نيبە. بۆيە مەحالە خەلكى ھەندئ جار.. گالتەم پينەكەن، پيم پانەبوئرن... تۆش پيٹ وانيبە؟

ميرزادە، بەدەم ئەو قسەيەو، وەكو ئەو ھى چاوەرواني وەلاميك يان برياريك بيت، چاويكى بە ئامادەبوواندا گيتر. ھەر ھەموويان سەريان لەم ھەلچونە کوتوپر و نەخۆشانەيەى ميرزادە سوور ما، كەس چاوەرواني ئەم ھەلچونەى لئ نەدەکرد و ھەر پتويستيش بەو ھەلچونە نەبوو، كە رووداويكى سەيرى لئ كەوتەو ھەويش ئەو بوو ئاگلایا لەپر ھاواری كرد. لە ميرزادەى پرسى:

- بۆچى ئەم قسانە ليزە دەكەى؟ بۆچى ئەم قسانە بۆ ئەوانە دەكەيت؟ بۆ ھەموويان؟

ئاگلایا، يەجگار توورە بوو، گر لە چاوانى دەبوو ھەو. ميرزادەو ھەكو لال لەبەردەميا وەستا و لەپر پەنگى زەرد ھەلگەرا. ئاگلایا ھاواری كرد:

- ليزەدا، كەس شايبستەى ئەو قسانەى تۆ نيبە! كەسيان ناكەنە پەنجە تووتەى تۆ، نە لە رووى فيكرەو نە لە رووى دل و دەروونەو! تۆ لە ھەر ھەموويان نەجيب تر و ئابرومەند ترى. تۆ لە ھەموويان پەسەنتر و ميھرەبانتر و زيرەكتريت! ليزەدا خەلكانى وا ھەن، شايانى ئەو نين، ئەو دەستەسپەت بۆ ھەلگرنەو كە ھەنو كە لە دەست بەر بوو خوارەو... ئيدى بۆچى خۆت دەشكينيەو ھە و خۆت لەوان بە بچووكتەر دەزانى؟ بۆچى غەدر لە خۆت دەكەى؟ ئەم خۆشكىنى يەت لەپای چيبە؟

ليزا فيتا پروكوفيتنا، بە توندى دەستى دان بەيەكدا و ھاواری كرد:

- خودايا! كئ تەسەورى شتى وای دەكرد؟

كوليا، بە شاديەو ھاواری كرد:

- بژى! سوارچاكي لات! ..

ئاگلایا گوتى:

گه مڙه

- بيدهنگ به!

ئوسا، بهو پهړی تورپهیی و بهدور له هر نهزاکهت و نهتهکیتیک،
بهتوندی و زبری به دایکی گوت:

- کي حه دی ههیه لیره، له مالی تودا سووکایه تیم پی بکات؟ بؤچی
همووتان، یهک به یهکتان عهزابی پوحم ددهن؟ میرزاده بؤچی هر
هموویان سی دانه پوژه له سهر تۆ سهردهکهنه سهرم زوخواه زگم
دهکهن؟ من هرگیز شوو بهتو ناکه م! ئه و خه یاله له میتشکی خوت دهر بکه!
له بیرت نه چی ها! ئاخر چ کچیک شوو به گه پجاریکی وهکو تۆ دهکات؟ برؤ
له ئاویته دا ته ماشای خوت بکه، بزانه چ سهروسیمایهکت ههیه! ئاخر بؤچی
به ناوی شووکردنی من به تۆ، سهردهکهنه سهرم، زوخواه زگم دهکهن؟
هه لبه ته ده بی تۆ هو ی ئه مه بزانت! دیاره تۆ هاوده ستیانی، له پیلانه که یاندا
شهریکی!

ئادیل، به ترسه وه کهوته مینگه مینگ:

- کهس، جارئ له جاران سهری نه کردووه ته سهری!

ئه لکسندرا ئیقانو فاش هه لدايه:

- کهس، ته نانهت شتی وای به بیریشا نه هاتووه. کهس تاقه قسه یه کی پی
نه گوتووه!

لیزا قیتا پروکوفینا که له حیرساندا ده لهرزی، پرووی کرده
ئاماده بووان و گوتی:

- کي سهری کردوته سهری؟ که ی سهرکراوته سهری؟ کي حه دی
ههیه قسه ی وای پی بلن؟ چیه، وپینه دهکات؟
ئاگلایا، به دهم کولی گریان وه، گریانئ که دلئ دینایه ژان، به رسقی
دایه وه.

- هر هه موویان قسه ی وایان پیگوتم! هر هه موویان، دوابه یه کیان،
ئه وه سی دانه پوژه میتشکی سهریان بردووم.

ئوسا گریا ئه ممما گریان، جؤشی گریانئ دانه ده مرکایه وه، خوی به سهر
کورسییه که دا داو دهسته سهره که ی به ده موچاویه وه گرت

گەمژە

- ئاخىر، ئەو تا ئىستا خوازىيىنى..

مىرزادە گوتى:

- ئاگلایا ئىقانوۋنا، مەن ھەرگىز خوازىيىنى تۆم نەكردوۋە.

لېزا قىتا پروكوفىنا، لەناكاۋدا بەسەرسامى و تورپەيى گوتى:

- چى يى؟ يانى چى؟

باۋەپى بەگوپى خۇي نەدەكرد. مىرزادە، بە دوو دلى كەۋتە مىنگە

مىنگ:

- مەبەستىم.. مەبەستىم... دەيويست... دەيويست بۇ ئاگلایا

پروۋىكەمەۋە.. دەيويست بە شنازىيەۋە بۇ شىرۋە بەكم كە مەن نىازم

نەبوۋ... بە خوازىيىنى ئەو مشەپەف بېم... تەنانت لە ئايىندەشدا!!... بە

راستى مەن لەمەدا بىخەتام، ھېچ گلەيەكم لەسەر نىيە! مەن ھەرگىز بەتەماي

ئەۋە نەبوۋم پۇژى لە پۇژان خوازىيىنى تۆ بەكم، تەنانت شتى وام بە

خەيال و بە بىرىشدا نەھاتوۋە! لەمە دلىنابە! ديارە دەيى كەستىكى بەدخۋا،

دلرەش، ئەم فېتنەيىيە لە بەينماندا كىرد بىت! ھېچ نىگەرەن مەبەۋ خەيالت

ئاسۋودەيى!

بەدەم ئەۋ قسانەۋە لە ئاگلایا نىزىك بوۋەۋە. ئاگلایا دەسەسپەكەي

لەسەر چاۋى لادا، نىگايەكى سەروسىماي پەرىشانى مىرزادەي كىرد.

سىماي ترسناكى ئەۋى خويىندەۋە، لە ماناي قسەكانى گەشت، بە دەنگى

بەرز بە پرويا پىكەنى. پىكەنىنىكى ئەۋەندە بەرز و تەۋسئامىز بوۋ، كە

ئادىلايدى خوشكىشى گىرتەۋە. بەھەشتاۋ بەرە و لاي خوشكەكەي چوۋ،

باۋەشى پىدا كىرد، ھەر دوو دەستى لە قەدى ئالاند و گويى بە گويى ئەۋ

كەۋتە پىكەنەن. مىرزادە كە بەۋ حالەۋە دىتنى، يەكسەر بىزەي كەۋتە سەر

لىۋان، پروي گەشايەۋە، لە پروي ئاسۋودەيىيەۋە گوتى:

- ئۇ... سوپاس بۇ خوا... زۆر شوكر خدايا! ..

ئەلكسندراش خۇي پىنەگىرا، ئەۋىش بە كول و لەناخى دلەۋە كەۋتە

پىكەنەن، ئەم سى خوشكە بە جۆرى پىدەكەنەن لە تۆ وايە جۆشى

پىكەنەنەن ھەرگىز دانامركىتەۋە.

گه مژه

لیزا ڤیتا پروکوفیڤنا که وته پرتاندن:

- ئەمانه شیتن، ههرسیکیان شیتن! له سه ره تا وه بنیادهم شیت ده کهن و پاشان...

پیکه نینه که سیرایه تی کرد بۆ میرزاده "س..ش، بۆ یه ڤگینی باقلو ڤیچ"ش، ته نانه ت بۆ کولیاش که جلهوی خۆی بۆ نه ده گیرا، میرزاده که ئەوانی به و حاله وه بینی، ئەویش گۆی به گۆیی وان که وته پیکه نین! ئادیلاید گۆتی:

- وهرن با بچینه گه ڤان و پیاسه! دهی با هه مووان بیتن، با میرزاده ش بیت، میرزاده بۆچی ده تهوی خۆتمان لی جیا بکه یته وه؟ میرزاده چه ند مه حبوبه! وانیه ئاگلایا؟ دایکه به لای تۆ شه وه وانییه؟ من ده بی ماچی بکه م، له ئامیزی بگرم... چونکه پیاوانه و به راشکاوی هه موو شتیکی بۆ ئاگلایا ڤوون کرده وه. پئویسته ماچی بکه م. دایکه، دایکه گیان، ڤیم ده دهی میرزاده ماچ بکه م؟ ئاگلایا به یارمه تیت، ڤیم بده با "میرزاده که ت" ماچ بکه م! ئەو کیژه، عه یاره، دواي ئەو قسانه به هه شتاو چوو بۆ لای میرزاده و قسه که ی خۆی هیتایه دی و ته ختی ناوچه وانی ڤامووسی. میرزاده، دهستی گرت، هینده به توندی گۆشی، له زگ بوو ئادیلاید له تاوا بقیژینی. میرزاده که به وپه ڤی شادمانی ته ماشای ده کرد، له ناکاودا، دهستی کیژهی بۆ ده می بهرز کرده وه و سی که ڤه تی ماچ کرد.

ئاگلایا گۆتی:

- دهی جه ماعه ت با ڤڤوین! میرزاده تۆ ده گهل من ده بیت. دایکه ڤیگه به و خوازگاره ده دهی که تۆژی له مه پیش به من ڤازی نه بوو، ڤه فزی کردم؟ میرزاده تۆ بۆ هه تا هه تایه منت ڤه فز نه کردو وه؟ نا، نا، پیاو ئاوا قۆل به قۆلی خانمدا ناکات! چما نازانی چۆن دهستی خانمیک بگریت؟ ئاوها.. ئیستا باشه، دهی با ڤڤوین، با به دوو قۆلی پیش بکه وین. هه ز ده که ی دوو به دوو پیش ئەوانی دی بکه وین، بۆ خۆمان ڤاز و نیاز بکه یین؟ ئاگلایا، له په ستاو بی ڤرانه وه قسانی ده کرد و ناو به ناویش قاقایه کی لیده دا.

گه مژه

ليزا ڦيٽا پروکوفيتنا، که خويشي نه يده زاني بوجي دلي خوشه، له دلي خويدا دهیگوت و دهیگوته وه: "شوکر بؤ خوا، له خدا به زيادې!"
ميرزاده "س.." له دلي خويدا گوتي: "به راستي نه مانه خه لکيکي سهيرن"
له وه تاي هاتو وچوي مالي يه پانچيني ده کرد، په ننگه بؤ سه ده مين جار نه م
قسه يه ي دوو باره کرد بيه ته وه، به لام.. بهو حاله شيانه وه هر خوشي
دهويستن! به لام هيشتا به ته واوه تي ده گهل ميرزاده دا نه کرابو وه وه. کاتي
دهستان به پياسه دهسته جه ميه که کرد، ميرزاده "س.." که ميک ناره حهت و
بريک خه مبار دهينواند.

به ڦگيني پافلو فيچ، له هه موويان به که يفتري ديار بوو. به دريژايي ريگا و له
باخه که شدا هر قسه ي خوشي بؤ نه لکسندرا و ئا ديلايد ده کرد، نوکته ي بؤ
دهوتن، هه ولي ده دا بيتاقهت نه بن، به لام کيژه کان به جوړي به نوکته و
جه فه ننگه کاني پيده که نين، که وته گوماني نه وه ي که له وه يه گوي له قسه کاني
نه گرن، نهو بيره له ناکاوا، خو به خو خسته ي پيکه نين (ئيدي به ته بيعهت
وابوو). جووته خوشک، شادو به که يف و ته رده ماخ، ده يانروانيه خوشکه
چکوله که يان که ده گهل ميرزاده دا له پيشي پيشه وه ريان ده کرد. ديار بوو
که له ناگلایا نه ده گه يشتن، لنيان بوو بوو به مه ته لؤک و له گه ز، هه رچيان
ده کرد بويان هه نه ده هات و نه ده هات. ميرزاده "س.." قسه ي بؤ ليزا ڦيٽا
پروکوفيتنا ده کرد، دهويست به قسه و باسي بي سه روبه ر مژولي بکات و
بيتاقهت نه بيت، به لام به پيچه وانه وه، زياتر بيتاقه تي ده کرد، په شيو و
په ريشان ديار بوو، وه لامه کاني بي سه روبه ر بوون، هه ندي جار هر
وه لاميشي نه ده دايه وه.

به لام مه ته لؤک و له گه زه که ي نهو شه وه ي ناگلایا به وه نده کوتايي
نه هات، به لام دوا به شي نه م مه توله که، به شي ميرزاده بوو، تاييهت بوو به
ميرزاده. تازه سه د شه قاويک له ڦيلاکه دوور که وتبو ونه وه که ناگلایا، به
نه سپايي به گوني هاوړي بي ده ننگه که يدا، چپاند و گوتي:

- ته ماشاي لاي راست بکه!

ميرزاده ته ماشاي لاي راستي کرد.

گەمژە

- بەوردی تەماشای بکە، ئەو تەختە دەبینی، ھۆوھێ ناو باخەکە، ئەوھێ
نزیکی ئەو سێ درەختە گەورە: ئەو تەختە کەسکە؟
میرزادە، بەرسفی دایەوھ کە بەلێ دەبینی، ئاگلایا پرسى:
- ئەو شویتەت بەدلە؟ ھەندى جار، بەیانى زوو، نزیکی سەعات
حەوت، کاتى ھەمووان لە غورابى خەودان، من بە تەنیا دیم بۆ ئێرە و
دەچم لەویندەر بە تاقي تەنیا دادەنیشم.
میرزادە، لەبن لیوانەوھ گوتى کە شویتىکى جوانە.
ئاگلایا گوتى:

- دەى ھەنوکی کەمیک لاکەوھ! نامەوئ قۆلم لە قۆلى تۆدا بى، بەلام نا،
دەستم بگريت باشتەر، بەلام یەک قسەى دى نەکەى. دەخوایم دەگەل
خەيالەکانى خۆمدا بژیم.

ئەلھەقى ئەم داوايە، زیادە بوو، چونکە لەگین بوو سازادە، بەبى ئەوھى
ئەویش بلێ، بەدریژایى پیاسەکەیان، تاقە قسەيەکیش نەکات.

کاتى ئاگلایا باسى تەختەکەى دەکرد، دلى میرزادە بە توندی کەوتە
لیدان، وەک بلێى شتىکى غەریبى بە میشکا ھات، بەلام دواى پامانىکى کەم،
بە ھەستىکى شەرمناوە ئەو شتە غەریبەى لە میشکى خۆى وەدەرنە.

خەلکى دەزانن، یان زۆربەى خەلکى پێیان وایە ئەو جەماوەرەى کە لە
پۆژانى ناوھەراستى ھەفتەدا پروودەکەنە باخ و سەیرانگاکانى پاقلوفسک
"دەستەبژیرترین" لەو خەلکانەى کە لە پۆژانى یەک شەممە و بۆنە و
جەژنەکاندا، بەلێشا و لە شارەوھ، لەپتر سپۆرگەوھ بۆ ئێرە دین. ھەرچەندە
ئەو جلانەى لەو پۆژانەدا خەلکەکە لەبەرى دەکەن، جلکى پۆژانى یەک
شەممان نییە، بەلام جلوبەرگیان، بەتایبەتى ھى ئافرەتان، لە ھى یەک
شەممانیش جوانترە. عادت وایە خەلکانى بژاردە بۆ گوێگرتن لە موزیک
پروویان دەکردە ئێرە. خەلکى لە دەورى ئۆرکستراکە کۆدەبوونەوھ و ئەم
ئۆرکسترایەش، کە لە ھەموو ئەو ئۆرکسترایانەى دیکە، کە باخە گشتیەکانى
لای خۆماندا کۆنسیرتیان پیشکەش دەکرد، باشتەر بوو، تازەترین بەرھەمی
خۆی پیشکەش دەکرد.

گەمژە

ھەرچەندە جەوئىكى خانەوادەيى و خۇمانى ساز دەبوو، بەلام خەلكەكە، زۆر بە ئەدەبەو پەفتارىيان دەکرد، ئەتەكيتى جفاكيان پەچاو دەکرد. زۆربەي خەلكەكە زياتر بۇ ديدەنى دۆست و ئاشنايانى خۇيان پوودەكەنە ئەويندەر. گروپىكىش بە راستى بۇ لەزەت وەرگرتن لە مۇزىك پوو لەويندەر دەكەن. شەپ و ئاژاوە زۆر دەگمەنە، ھەرچەندە، ناو بە ناو، بە دريژايى ھەفتە، تەنانت لە پۇژانى غەيرەز پۇژانى يەك شەممەش، شەپو پەفتارى دزيو، دەبينریت، ئیدی ئەو شتانەش ھەر دەبیت.

ئەو ئىوارەيە، پۇژەكەي پۇژىكى خۆشبوو. ھەوايەكى خۆشى ھەبوو، سەيرانگەكە زۆر قەرەبالغ بوو، كورسییەکانی دەوروبەر و نزىكى شوینى ئۆركستراکە، ھەموو گیرابوون، بۆیە جەماعەتەكەي لەمەر خۇمان، تۆزى دوورتر، لە نزىكى دەرگای چەپی چوونە دەرەو لە باخەكە، جیگەیان گرت. قەرەبالغى خەلكەكە و ئاواز و مۇسیقاكە، كەمىك خەمى لیزا قیتا پروكوفیتیان پەواندەو، كیژەکانی دلایان خۆش بوو، كەمىك بە پووی خەلكەكە كرانەو، لە دوورەو، بە نیگای چاو و بە ئامازەي سەر سلاویان بۇ دۆست و ئاشنايان دەنارد. كیژەکان، تەمەشای جلوبەرگی خەلكەكەیان دەکرد، سەرنجی شتە سەیر و نەشازەکانیان دەدا. بەدەم بزەي تەوسامیزەوە باسیان دەکردن. "یەفگینی پاقلوفیچ"ش بەدەرزەن سلاوی بە سەر دۆستەکانیا دەبەخشیەو و سەری ریزی بۇ دادەنەواندن، ئاگلایا و میرزادە كە ھیشتا شان بەشانی یەكدی رییان دەکرد، سەرنجی كۆمەلێك خەلكیان راکیتشا، بەرەبەرە كۆمەلێك گەنجی ئاشنا، لە دەوری دایك و كچەکانی خربوونەو. دوان سیانیتکیان ھەژدەر، ھەژدەر قسانیان دەکرد. ئەمانە ھەموو دۆست و بناژوی یەفگینی پاقلوفیچ بوون، یەكیتیان ئەفسەریكى گەنجی قۆزی خۆش گەفت و لەفت و پەر جۆش و چالاک و چەلەنگ بوو. زوو بە زوو دەگەل ئاگلایادا كەوتە قسان و دەویست بە ھەر شیوەیەك بوو سەرنجی كیژى رابكیشیت. ئاگلایا زۆر بەكەیف و بە دەماخ بوو، بەدریژايى ئەو ماوہیە شاد و دلخۆش، بە پووی كوپەیا پیتەكەنى. یەفگینی پاقلوفیچ داوی لە میرزادە كرد كە دەگەل ئەو كوپەدا

گمزه

ته عاروف بکهن. میرزاده، وهکو پتویست له هوی ئەم داوایه نه ده گهیی، به لام ته عاروفه که کرا. هەر دووکیان سهریان بۆ یه کتری دانه واند و ته و قه یان کرد. برادره که ی یه قگینی باقلوفیچ، پرسیاریکی له میرزاده کرد که وه لامی نه دایه وه، یان به گوته یه کی دی له جیاتیی وه لام مینگه مینگیکی نامه فهوومی کرد و هیچی دی. ئەفسه ری لاو سهیریکی میرزاده ی کرد و ئەوسا روانییه یه قگینی باقلوفیچ و ئەوسا تیگه یشت که بۆچی برادره که ی به میرزاده ی ناساندوه. بزه یه کی کالی بۆ کرد و جاریکی دی پرووی کرده وه به لای ئاگلایادا. ته نیا یه قگینی باقلوفیچ. ههستی کرد که ئاگلایا له وده مه دا، له پر سوور هه لگه راوه.

به لام میرزاده، ته نانه ت ههستی به وانه ش نه کرد که قسانیان ده گه ل ئاگلایادا ده کرد، مه راییان ده کرد و خویان لیتی نزیک ده کرده وه. بگره جار جار، بۆ چهند ساتیک، به ته واهتی له بیرری ده چووه وه که ده گه ل ئاگلایادایه. هه ندی جار، له کانگای دله وه حه زیده کرد له وینده ر بروت، خوی به یه کجاره کی ون بکات. ته نانه ت حه زیده کرد په نا به ریته به ر په ناگه یه کی تاریک تاریک و به تاقی ته نیا ده گه ل هزر و خه یاله کانی خۆیدا بژی و کهس به جیگا که ی نه زانیت. یان به لای که مه وه خۆزیای ده خواست که هه نوکه له ماله که ی خۆیدا، له بالکونه که دا بی، به مه رجی کهس، نه لیبدیف و نه منداله کانی ئاگیان لیتی نه بیت و له وی نه بن. خۆزیای ده خواست، له وینده ر بیت، خوی به سه ر ته خته خه وه که دا بدات، سه ری له سه ری نه که ی بچه قینی، ئەگه ر ئەوه ی بۆ بره خسایه، شه ویک و دوو پوژ به و ده قه وه ده مایه وه و هه لئه ده ستا. له هه ندی ساتی دیکه دا، به بالی خه یال ده فیری بۆ سه رچیا و کۆچاران، به تاییه تی بۆ ئەو شوینه ی که مه لئه ندی یادگارییه ئازیزه کانی بوو، بۆ سه ر چیا ی ئەلب، که کاتی له سوپسرا بوو، بۆ گه ران و پیاسه ده چووه ئەوی. پیاو له وینده ره وه، له ترۆپکی چیاوه، له دووری دووره وه، له قوولایی دۆلاند، گوند ده بین، قه لبه زه و ورده تا فگانی به فراوی ده بین که له بلندا ییه وه داده رژین، هه وری سپی ده بین، له ویوه کونه قه لاو کۆشکیکی چۆل ده بین. چه ندی حه زده کرد، ئا ئیستا

گه مژه

لهویندهر بوايه، تهنيا بيرى له يهك شت بگردايه تهوه، به دريژايى ته مهنى،
 ئه گهر هه زار ساليش بايه، ههر بيرى له يهك شت بگردايه تهوه! چش با
 هه نوو ئه وانى ده وروبهرى فه راموشيان بگردايه، به يه كجاره كى له بيرى
 خويان بگردايه تهوه. بگره، ئه مه زه ورريشه. ئاخو چ ده بوو ئه مانى ههر نه
 ناسيبا، ههر هه موو ئه م ديارده و به سه ره اتانه جگه له خهون هيچى دى
 نه بوايه ن! خو زور باشتو ده بوو! چما خهون و واقيع ههر يهك شت نين؟
 ئه وسا ميرزاده، له پو ده پروانييه ئاگلایا، نيگاي بو ماوهى پينچ ده قيغه
 به سيماي كيزيو ده گيرسايه وه، به لام نورين و نيگايه كى غه ريب، نامو: له
 تو وايه ده پروانيته شتيك كه دوو قوناغيك له وه وه دووره، يان وه كو ئه وهى
 بروانيته وينى ئاگلایا نهك، خودى ئاگلایا.
 ئاگلایا. له پو قسه و پيكه نيني ده گهل ئه وانى ده وروبهرى برى و

پرسى:

- ميرزاده، بوچى بهو جوړه تيم ده پروانى؟ ده ترسم. هه ست ده كه م كه
 كه ره كته ده ست بيتى و قامكان به پروومه تمدا بيتى. يه فگينى پاقلوفيج تو چ
 ده لئى؟ پروانيته كهى له وه ناچيت؟

ميرزاده كه گوئى لهو قسانه بوو، پنده چوو باوه نه كات كه ئه مه
 ئاگلایا به ئه وه ده دوتى. به هه ر حال، له وه ده چوو به نيوه چلى له ماناي
 قسه كانى گه يى بيت، بو ساتيك له فكران راچوو. به تاقه وشه يه كيش وه لامى
 نه دايه وه، به لام كه بينى ئاگلایا و ئه وانى ده وروبهرى پنده كه نن، ئه و يش
 گوئى به گوئى ئه وان ده ستى به پيكه نين كرد. هه نكي ده نكي پيكه نيني
 ده سه جه مى به رز بووه وه، به لام ئه وه ئه فسه ره ي كه به ته بيعهت پرووخوش و
 ده م به پيكه نين بوو، به قاقا پنده كه نى. ئاگلایا، له پو، توو به بوو، له بن
 لئوانه وه گوئى:

- گه مشه گ!

ليزا فيتا پروكوفيتنا، كه له دلى خويدا به ردى به باده كرد، له بن لئوانه وه
 گوئى:

- خوداي ميهره بان! چوون به م رازى ده بى كه... چى شيت بووه؟

گه مژه

ئەلکسندرا! بەدڵنایایی و متمانەو، بە گوئی دایکیا چپاند:

- ئەمە سووعبەتە، گالتهیە. ئەمە دووبارە کردنەوێ هەمان ئەو پابواردن و شۆخیە ئەو پۆژەیه کە دەربارەیی "سوارچاکی لات" دەیکرد. لەو زياتر ههچى دى نییه. بە شتیوازی خۆی تەشەری لێدەدا، بەلام ئەم جارەیان زێدەپۆیی تیاکردوو، پتویستە جلەوی بگرین. دایکە! بینیت تۆزێ لەمە پیش چ نمایشیکی دەکرد، چۆن کەوتبوو سیمما گۆرکێ، چۆن ئێمە دەترساند تا بۆخۆی پابوێرێ.

قسەکانی ئەلکسندرا، کەمیک ئارامیان بە گیانی لیزاڤیتا بەخشی و لەبن لیوانەو گوتی:

- خوا بەو پەحمی کردوو، سەرۆکاری دەگەڵ گه مژه یهکی وهکو ئەمەدایە.

میرزادە گوئی لئ بوو کە پێی دەلێن گه مژه، سەری سوورپامبوو، نەک لەوێ کە ناویان نابوو گه مژه، چونکە دەست بەجێ ئەو تەوهینە لە بیرکرد. سەری لەو سوورپامبوو، کە لە ناو خەلکەدا، لە نزیکێ ئەو شوێنە کە خۆی لێی دانیشتبوو لە لایەکەو (نەیدەتوانی بەوردی نەشوێنەکە و نەسەمتی لایەکە دیاری بکات) سێبەری تیژ تێپەری کەسیکی بینی، کەسیکی رەنگزەردی، قژ لوولی، لێو بەخەندە، نیگا ئاشنای ئاشنای، بینی. ئیدی ئەم کەس و سیمایە بەلەز هات و خێرا تێپەری، زۆر لەو دەچوو ئەمە زادەیی خەیاڵی خۆی بووبیت. ئەوێ لەم خەو و خەیاڵەدا لە بیرى مابوو، بریتی بوو لە بزهیهکی تەوسامیز، دوو چاو، بوینباختی کەسکی ئاچووخی پیاویک کە بیەوی کەشخەو شیکپۆش بنویتی، ئەو پیاو بەلەز دەر کەوت و خێرا ون بوو. میرزادە تیا مابوو، نەیدەزانی، کە ئەو پیاو لەنێو ئاپۆرای خەلکەدا ون بوو، یان لەنێو بەباخ و سەیرانگەدا دیارنەما. دواى توزیک میرزادە، نیگەرەن و خەمین و خەمبار، لەناکاوا کەوتە پوانینی دەورووبەری خۆی. ئەگەری ئەو هەبوو کە دەرکەوتنی یەکەمین کەسی تیژ تێپەری، زەمینیە خوشکەر بووبی بۆ دەرکەوتنی کەسیکی دی. ئەمە نەک هەر ئەگەر بوو. بەلکو گومانیشی تیا نەبوو. باشە چۆن

گەمژە

كاتى بەرە و سەيرانگەكە چوون، ئەگەرى پوودانى ئەم دیدارەى لە بەرچاو نەگرتبوو؟ بەلام ئەو چونكە لە بارىكى دەروونی نالەبارا بوو، ھەنگى نەیدەزانى بۇ كوئ دەپوات. خۆ ئەگەر كەمىك ئارامتربوایە، ھەستى دەکرد، كە ئاگلایا نزیكەى چارەكە سەعاتىك بوو، ناو بەناو بە نىگەرانى دەپروانىیە دەوروبەرى خۆى، وەكو ئەوەى چاو لە شتىك یان كەسىك بگىریت. تا نىگەرانى و شپىزەھەكەى میرزادە لە زیادى دەدا، ئاگلایاش پتر دەپەشۇكا، ھەر جارى میرزادە ئاوپى پاشەوہى داباوہ، ئاگلایاش ھەمان كارى ئەوى دەکرد، بەلام زۆرى پىنەچوو، كە ھۆى ئەم ترس و دلەپاوكیئە پوون بووہوہ. لەپرىكا، گروپىك كە ژمارەیان بەلاى كەمەوہ دوازە كەس دەبوو، رىك لەو دەرگایەوہ، كە میرزادە و جەماعەتەكەى یەپانچىن، لە نزیكى دانىشتبوون، خۆیان بەژورا كرد. سى ژن لەپىش ئەم گرووپەوہ پىیان دەکرد، جوانى دوانیان لە ئەقلا نەبوو، بە راستى جوا نىەكى ئەفسوناوى بوو، بۆیە ھىچ سەیر نەبوو، ئەم ھەموو دلدارەیان دوا بكەون، بەلام ئەو دلدارانە، وەكو خودى ژنەكان، قەد و قەلافات و سەروسىمايەكى تايبەتیاں ھەبوو، زۆر جىاوازتر بوون لەو ئاپۆرايەى لە دەورى ئۆركستراكە كۆبووبونەوہ. ھەركەوہژوور كەوتن، زۆربەى ھەرە زۆرى خەلكەكە ھەستیان بەو حالەیان كرد، بەلام زۆربەى خەلكەكەوايان نواند، كە ھەستیان پىنەكردوون، تەنیا ژمارەيەك گەنج نەبیت كە بەدەم بزە و پىكەننەوہ، بە دەنگى نزم، بارى سەرنجى خۆیان دەربرى، بەلام مەحال بوو پیاو بتوانى سەرنجیان نەدات، چونكە بەخۆیان بەو مەبەستە ھاتبوون كە سەرنجى خەلكى رابكىشن، بە دەنگى بەرز قسانیان دەکرد، بە قاقا پىندەكەنن. ديار بوو ھەندىكیان سەرمەست بوون. وىراى ئەوہى زۆربەیان خوشپۆش و تەپپۆش و پۆشتە و پەرداخ بوون، بەلام ھى واشیان تيا بوو بە جلو بەرگ و سەروسىما و پەفتار و ئەتوارى سەروسەمەرە، مايەى سەرنجى خەلكى بوون، دەموچاويان لە دوورەوہ سوور دەچووہوہ. ئەم گروپە چەند كەسىكى سوپايباناش تىدابوو، ھەرەوہا خەلكى بە تەمەنىشان تىدابوو. ھەندىكیان جلى زۆر جوانى دوا مۆديان لە بەربوو، موستىلەى

گه‌مه

گه‌وره‌یان له قامکان بوو، سه‌ری قوڵی کراسه‌کانیان به دوگمه‌ی نگین ئاسا رازابوووه. کلاو قژیان له‌سه‌ر نابوو، پدین و سمیڵی شه‌وه ئاسایان بو خۆ دروستکردبوو. هه‌رچه‌نده، ره‌فتاریان سه‌نگین بوو، به‌لام سه‌روسیمایان ترسناک بوو، له‌و خه‌لکانه‌ بوون، که خه‌لکی، به‌تایبه‌تی خه‌لکی سه‌ر به‌چینی ئه‌رستوکران، سلایان لنده‌کردن، وه‌کو چۆن خه‌لکی خۆ له‌ تاعوون و په‌تا ده‌پاریزن، به‌و ئاوايه‌ خۆیان لنده‌پاراستن. هه‌لبه‌ته له‌ باخ و سه‌یرانگاکانی ده‌ورو به‌ری شاره‌کانی ولاتی ئیمه‌دا، شوینی زۆر ئه‌مین هه‌بوو، که له‌ ڤووی خۆشه‌فتاری و ره‌چاوکردنی دابی چفاکیه‌وه، به‌ناوبانگ بوون، به‌لام وێرایی ئه‌وه‌ش سلۆکترین و به‌ پارێزترین خه‌لک، ناتوانی زه‌مانه‌تی ئه‌وه‌ بکات، که له‌ ڤه‌ر تووشی به‌لایه‌کی ناگه‌هان نابیت، به‌ردیك له‌ سه‌ربانی ماله‌که‌ی ته‌نیشتی‌ه‌وه‌ ناکه‌وێته‌ خواری و به‌سه‌ر ئه‌و ناکه‌وێت. له‌ زگ بوو ئه‌م به‌لایه‌، ئه‌م به‌رده‌ به‌سه‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌ بژارده‌یه‌دا بیت، بکه‌وێت که له‌ ده‌وری ئۆرکسترایه‌که‌ خه‌ربوو‌بوونه‌وه.

باخی سه‌یرانگه‌که‌ی پافلوفسک سی پله‌ به‌رزتر بوو له‌ سه‌کۆی ئۆرکسترایه‌که‌وه، بو‌ گه‌یشتن به‌ سه‌کۆیه‌که‌ ده‌بوايه‌ سی پله‌ دابه‌زیت. گروپی ناخبری به‌دوو دلی له‌ سه‌ر ئه‌م پلانه‌وه‌ستان، تیا ما‌بوون دابه‌زن یان نا، به‌لام یه‌کێک له‌ خانمه‌کان ملی نا، بێپه‌روا دابه‌زی، له‌و هه‌مووه‌، ته‌نیا دوو پیاو زاتیان کرد دووی بکه‌ون: یه‌کیکیان پیاوێکی خاکی، بی فیزی، نا‌فسال بوو، به‌لام ره‌فتاری بی سه‌رو به‌ری ئه‌وه‌ی ده‌نواند که که‌سیکی بی ئه‌سل و فه‌سل و گومناو بی، نه‌ که‌س بیناسیت و نه‌ که‌س بناسیت. دووه‌میان زۆر شروشه‌پریو و بی نموود بوو. جگه‌ له‌م دووانه‌، چ که‌سیکی دی شوین ئه‌م خانمه‌ ئه‌ توار غه‌ریبه‌ نه‌که‌وت. ئه‌م خانمه‌ کاتی به‌ پله‌کاندا هاته‌خواری، له‌ خۆی نه‌گرت هه‌ر ئاو‌ڤی پاشه‌وه‌ش بداته‌وه‌، ده‌تگوت: هیچ گوێی له‌وه‌نیه‌ که‌ که‌سی به‌دواوه‌ بیت یان نا. بێپه‌روا پێده‌که‌نی و به‌ ده‌نگی به‌رز قسانی ده‌کرد. جلو به‌رگیکی گرانبه‌ها و یه‌جگار جوانی له‌ به‌ردا بوو، نیشانه‌ی زه‌وق و سه‌لیقه‌یه‌کی یه‌جگار به‌رز بوو، عه‌یبی گه‌ره‌ گه‌وره‌ی جلو به‌رگه‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو که یه‌جگار سه‌رنج ڤاکیش

گه مژه

بوو. ئەم ژنه به بهردەم سەكۆی ئۆركستراكه و سازقانهكاندا تێپه‌ری و به‌ره و شه‌قامه‌كه به‌ ڕێكه‌وت، كه‌ گالیسكه‌یه‌كی یه‌جگار كه‌شخه‌و گه‌وره و نایاب له‌ قه‌راغ جاده‌كه‌وه‌ستا‌بوو چاوه‌ڕینی ئەوی ده‌کرد.

میرزاده‌ سی دانه‌ مانگی خشت بوو نه‌ی دیتبوو. له‌وه‌تای بۆ پترسپۆرگ گه‌ڕابوه‌وه‌، هه‌ر به‌نیاز بوو سه‌ری بدات و بچیته‌ دیدنه‌ی، به‌لام وادیار بوو له‌ به‌ر هۆیه‌كی په‌نه‌ان، یان گومان و ترسیکی په‌نه‌ان، ئەو سه‌ردانه‌ی هه‌ر نه‌کردبوو. ده‌كریت بلێن به‌لای كه‌مه‌وه‌ نه‌یده‌توانی ته‌سه‌وری ئەوه‌ بكات كه‌ دیتنی دووباره‌ی ئەو ژنه‌ چ هه‌ستیکی له‌لا دروست ده‌كات. هه‌رچه‌نده‌، به‌ جۆره‌ ترس و سلگردنه‌وه‌یه‌كه‌وه‌ هه‌ولێ ئەوه‌ی دابوو، به‌ خه‌یال ئەو دیداره‌ لای خۆی به‌رجه‌سته‌ بكات. ته‌نیا یه‌ك شتی له‌لا عه‌یان و پوون بوو، ئەویش ئەوه‌ بوو كه‌ ئەو دیداره‌ زۆر دژوار و به‌سوێ ده‌بینت. چه‌ند جارێك له‌ماوه‌ی شه‌ش مانگی ڕابردوودا، ئەو هه‌سته‌ی وه‌بیر خۆ هێنایه‌وه‌ كه‌ یه‌كه‌م دیتنی، وێنه‌یه‌كی ئەو ژنه‌ له‌ دل و ده‌روونیا دروستی كرد. تا ماوه‌یه‌كی زۆر جگه‌ له‌وێنه‌ی ئەو ده‌موچاوه‌، هه‌چی تری نه‌ده‌بینی، هه‌ستی به‌ ئازاریکی ده‌روونی به‌تره‌ف ده‌کرد. ئەو یه‌ك مانگه‌ی كه‌ له‌شارۆچكه‌دا به‌سه‌ری برد و هه‌موو پۆژێك ئەو ژنه‌ی ده‌بینی، دوو دلی و ترسیکی وه‌های خستبووه‌ دل‌وه‌، كه‌ حه‌زی نه‌ده‌کرد بیر له‌و ڕابردووه‌ نزیكه‌ش بكاته‌وه‌. شتیکی له‌ ده‌موچاوی ئەو ژنه‌دا ده‌بینی كه‌ پوچی ئازار ده‌دا، ئازار ئەمما ئازار. له‌ گفتوگۆیه‌كیا ده‌گه‌ل پوگۆژیندا، ئەم هه‌سته‌ی خۆی به‌ "به‌زه‌یه‌كی بێ پایان" وه‌سف كردبوو، ئەمه‌ زۆر ڕاست بوو. ئەم ده‌موچاوه‌، ته‌نانه‌ت له‌وێنه‌كه‌شدا، به‌زه‌یه‌كی ڕاسته‌قینه‌ی له‌ناخی دل‌یا ده‌ها‌روژاند. ئەم هه‌ستی به‌زه‌یه‌ به‌ ئازاره‌، ده‌ره‌ق به‌م گووراوه‌، هه‌رگیز له‌ دلی میرزاده‌ به‌ ئیستاشه‌وه‌ ده‌رنه‌چوو و نه‌چوو، نه‌ك هه‌ر ده‌رنه‌چوو پۆژ به‌ پۆژ له‌ زیادیشه‌. دلی به‌و وه‌سف و شرۆقه‌یه‌ خوش نه‌بوو كه‌ بۆ پوگۆژینی كردبوو، ئیستا له‌گه‌ل ده‌ركه‌وتنی له‌ناكاوی ئەو ژنه‌دا، په‌ی به‌وه‌ برد كه‌ ئەو وه‌سفه‌ی بۆ پوگۆژینی كردبوو، له‌ شتیکی كه‌مه‌، شتیکی نوقسانه‌. ئەویش مه‌گه‌ر وشه‌ و زاراوه‌یه‌ك پ‌ری

گه مڙه

بکاته وه که سهدی سهد گوزارشت له دله پراوکتیه که ی، به لئ له دله پراوکتیه که ی بکات! به لئ ئا ئیستا له م ساته دا زور به چاکی هستی به م دله پراوکتیه ده کرد. به بچوون و لیکدانه وه ی خو ی، دلنیا بوو که ئه م ژنه شیته. ئه وه بیننه به رچاوی خو تان که ئه گهر پیاوړیک له م دنیا به دا ژنیک ی له هر شتیکی دیکه خو شتر بویت یان وا هست بکات تووشی ئه شتیکی له و بابته. بییت و ئه وسه دلبه ره که ی خو ی به کو ت و زنجیره وه، له پشت شیشبه ندی زندانه وه بیدنی و ته مه شا بکات پاسه وانیک دهستی دا وه ته قامچی و به ربو وه ته ویزه ی، ده بی ئه و کابرایه هست به چی بکات! میرزاده له هه مان باری ناله باری هاروژاوی ده روونیدا بوو.

ئاگلایا، پرووی کرده میرزاده، چاوی بریبه چاوانی، دهستی پراکتیسا و

به چییه پرسی:

- چیته؟

میرزاده، ئاوړی لیدایه وه، قه ده ریک لئی وردبو وه وه، ئه وسه پرسنگیک ی نامه فهمی له چاوه ره شه کانی به دی کرد. هه ولی دا به ده میه وه بگرژیته وه، به لام زوو به زوو فه رامووشی کردو، دووباره نیگای بولای راست گواسته وه، دیسان خه ون و خه یالیک ی تازه بریدییه وه.

له وساته دا ناستاسیا فیلفو فئا، به نزیک ی ریزی ئافره ته کاند ا تیپه پری. یه قگینی پاقلوفیچ، خه ریک بوو حیکایه تیک ی بو ئه لکسندرا ئیفانو فئا ده گیزپرایه وه، دیار بوو حیکایه تیک ی خو ش و کومیدییه، چونکه زور به ئاو و تاو و گهرموگوړی ده یگیزپرایه وه. ئه وسه میرزاده بیر ی که و ته وه که ئاگلایا هه نگی به ئه سپایی گوتویه تی: "ئا... چ توحفه یه..." هه رچه ند ه زوو زمانی خو ی گرت و قسه که ی ته واو نه کرد، به لام تازه کار له کار ترازا بوو. ئه وه ی گوتی هه موو شتیک بوو.

ناستاسیا فیلفو فئا، به جوړی پتیده کرد و تیده په پری وه کو ئه وه ی که س نه بینئ، لی له نا کاوا ئاوړی لای ئه وانی دایه وه، وای نو اند که به ریکه وت یه قگینی پاقلوفیچ ی له وی دیتی، چاوه پروانی شتی وا نه بووبی، له پر وه ستا و هاواری کرد:

گەمژە

- بەھ بەھ... ئاغا لێرە! جاری وایە دەبێ بە ئەستێرە ی سیوھیل و بە سەد قاسیدانیش نادۆزێتەو، جاری واش ھەیە لەشویینی وادا دەبینرێ کەوێنا ناکرێت... وام وێنا دەکرد لەوێندەر بیت... لە مائی مامت!... یەڤگینی پاڤلوفیچ سوورھەلگەر!، نیگایەکی توپەری ناستاسیا فیلیپوفنای کرد و ھەنگی پووی وەرگێرا.

- چییە؟ چما ھێشتا نەتزانێو؟ سەیرە، ھێشتا ھەوالەکە ی نەبیستوو! شتی وا دەبێ؟ بەلێ، مامت خۆی پزگارکرد! خۆی کوشت! ئەم بەیانێ گوللە یەکی بەخۆیو ھەوێناو خۆی کوشت! تۆزێ لەمەپێش بیستم، سەعات دوو. نیوھێ خەلکی شار بە ھەوالەکەیان زانیو. دەلێن سێ سەدوپەنجا ھەزار پۆبلی لە خەزینە ی دەوڵەت دزیو. ھەندیک دەلێن پێنج سەد ھەزار پۆبلی. وام وێنا دەکرد سەرۆت و سامانیکی زۆرت بۆ بەجێ دیلت! بەلام وا دیارە ئەو پیرەمێرە ھەرزە داوین پیس و فاسقە گسکی لێداو! دە ی بەدووعا، ھیوای سەرکەوتنت بۆ دەخوایم. بە راست، ناپۆی بۆ شار؟ پتویستە برۆیت. بە راستی زیرەکیت کرد کە لە کاتی خۆیدا ئستیقالەت کرد. بەشی خۆت لیزانی! ئەو من چ دەلیم؟ بیگومان تۆ ھەموو شتیکت زانیو، رەنگە لەدوینیو پت زانی بی...

ھەلبەتە، مەبەست و ئامانجیکی تایبەتی لەپشت پەردە ی ئەم شیوازە رەق و زبر و گۆساخو پەنھان بوو. ناستا سیافیلیوفنا دەویست، بۆ مەبەستی خۆی، ئەو بنوینی کە گوا یە دلسۆزی و دوستایەتی یەکی نزیک و خۆمانی لەنیوان ئەو و یەڤگینیدا ھەیە، ئیدی بەو شیوازە، تیری خۆی ھاویشت و نیشانە ی ئەنگاوت... کاریکی وەھای کرد ھیچ گومانیک لە سەر ئەو دوستایەتی، ھەرچەند درۆینە بوو، نەمینی. یەڤگینی پاڤلوفیچ، لە ھەوڵەو ھوای بۆ دەچوو ئەگەر ئەم تانەوتەشەرە بە ھەند نەگرێ، خۆی لێتەکات بە خاوەن و وابنوینی، کە باکی بەو ژنە و تەشەرەکانی نییە، دەتوانی لەو قەیران و تەنگانە یە دەرباز بیت، بەلام قسەکانی ناستاسیا فیلیپوفنا، تووشی شوکیان کرد، کە ھەوالی مەرگی مامی زانی، رەنگی بوو بە زەغفەرانی زەرد، ئاوری بۆ لای ئەو ژنە گۆساخە دا یو. لیزا قیتا

گەمژە

پروكوفيفناش رېك لەو دەمەدا، وەرچەرخا، ئاماژەيەكى بۆ ھاوړېكەنى كرد و بەلەزو بە نېمچە ږاكردن لەو ناوہ پوښت. ميرزادە ھايم و ھەيران لە جېي خۆي نەجوولا. يەڅگيني بافلوفيچ، رەق ږاوہستابوو، پەشيوو پەريشان نەيدەتواني بەسەر خۆيدا زال بښت. مالباتي يەپانچين، ھېشتا بيست شەقاويكيان نەبړيږوو كە فەرتهنەيەكي ترسناك قەوما.

ئەفسەرەكەي، دۆستی دلسۆزي يەڅگيني بافلوفيچ، ئەوہي كە ئاگلایاي بە قسەوہ گرتېوو، زۆر تورې بوو، خوای نەما، بە دەنگي نېمچە بەرز گوتی: - ئیمە لیږه پڼویستمان بە قامچییهكە، مەگەر قامچی ئەم ھەرزە ژنە بیدەنگ بکات. شەرعی مار بە دار. (دیار بوو كە ئاگای لە كەين و بەين و نەینییەكەني يەڅگيني بافلوفيچ ھەبوو).

ناستاسيا فيليپوڤنا كە گوئی لەو قسەيەي كابرای ئەفسەر بوو، چاوی پەريه توقی سەري، بەپەلە بۆي گەږايەوہ. كورېكي گەنج، كە بڼ خەبەر و ئاگا دوو ھەنگاويك لەولاوہ دانېشتېوو كولەدار ھەيزەرانيكي بەدەستەوہ بوو، ناستاسيا فيليپوڤنا، بڼ ئەوہي بيناسيټ، بە تەكاني خۆي گەياندي، دارەكە لە دەستی ږاپسكاند و تا ھيژ لە بازوويدا بوو كښاي بەسەر و چاوی ږارۆي ئەفسەردا، ھەر ھەموو ئەم كارانە لەچاو تروكانېكا ږوويان دا.

ږارۆي ئەفسەر، بە خۆي نەوہستا، ھيرشي بۆ برد. ھيچ يەكېك لە داشدارەكەني ناستاسيا فيليپوڤنا، لەو ناوہ نەمان. يەكەميان، كە پياوہ نافسالاكەبوو، كەس نەيزاني كيۆه چوو، دووہميان، كە گەنجيكي سەرمەست بوو، لەپەنايەكەوہوہستابوو، ږر بەراز پڼدەكەني، ھەلبەتە گومان لەوہدا نەبوو كە دواي دەقيقەيەك پۆليس دەگەيشتە ئەويندەر، بەلام ئەگەر لەماوہي ئەو دەقيقەيەدا، لە شونينكي چاوہروان نەكراوہوہ، كەسيك فرياي ناستاسيا فيليپوڤنا نەكەوتبا، بيگومان وەزعی شر دہبوو: ميرزادە كە دوو ھەنگاويك لەو لاترەوہوہستابوو، بەلەز فرياكەوت و لەپشتەوہ ھەر دوو دەستی ږارۆي ئەفسەري گرت. كابرای ئەفسەر خۆي لە چنگي دەرھيئا و يەكيكي ئەوتۆي كښا بەسەر سينيكي ميرزادەدا، كە سڼ شەقاو لەولاترەوہ

کهوت به‌سەر کورسییه‌کدا. دوو داشدارى دیکه‌ی ناستاسیا فیلیپوفنا هاتبوونه پیشه‌وه. یه‌کیکیان کابرای بوکسباز بوو، ئەو وتار نووسه‌ی که خوینه‌ران به‌خۆیان ده‌یناسن، که سهرده‌مانی ئەندامی هه‌میشه‌یی گروپه شه‌قاوه‌گه‌ریه‌که‌ی پوگوزین بوو. له‌ کابرای ئەفسەر چووه پیشه‌وه و به‌ متمان‌وه گوتی:

- من ناوم کیلله‌ره، لیوتنانی خانه‌نشینم! جه‌نابی کاپتن ئەگەر شه‌پری پیاوانه‌ت ده‌وئ و به‌ نیازی ده‌ست بکه‌یته‌وه، واز له‌ و ژنه‌ بیته، من له‌جیاتی ئەو، وه‌کو به‌رگریکاریک له‌ جینده‌ری ناسک، ده‌خزمه‌تودام و له‌ بواری بوکسبازی ئینگلیزیدا، زۆر کارامه‌م. جه‌نابی کاپتن ده‌له‌کم مه‌ده! من زۆرم پیناخۆشه‌ که ئەو سووکایه‌تییه‌ ناخۆشه‌ت پیکرا، به‌لام ناتوانم رینگه‌ت بده‌م به‌ به‌رچاوی خه‌لکيه‌وه، به‌ بوکسان به‌ربسته‌ ژنیک. جا ئەگەر ده‌ته‌وئ وه‌کو پیاویکی پیاوانه، به‌ پیز و حورمه‌ت، مه‌سه‌له‌که به‌شیوازیکی دی چاره‌سه‌ر بکه‌یت، ئەوا... دیاره‌ له‌ مه‌به‌ستم ده‌گه‌یت، جه‌نابی کاپتن. کاپتن، که‌وه‌خۆه‌اتبوووه‌وه، قسه‌کانی کیلله‌ری به‌هه‌ند وه‌رنه‌گرت. فهرامۆشی کرد.

ریک له‌و کاته‌دا، پوگوزین، له‌نیو ئاپو‌ر‌ای خه‌لکه‌که‌وه‌هات، به‌په‌له‌ قۆلی ناستاسیا فیلیپوفنای گرت و وه‌پیش خۆی دا. "پوگوزین"ش شپ‌رزه‌ و په‌شیو دیار بوو، په‌نگی سپی بووبوو و ده‌له‌رزی. وێر‌ای ئەوه‌ش، له‌ کاتیکا که ناستاسیای وه‌پیش دابوو، خۆی گه‌یانده‌ به‌رده‌م یارۆی ئەفسەر، پ‌ر به‌زار له‌ قاقای پیکه‌نینی دا، به‌ زمانیکی بازار‌ی و سه‌رکه‌وتوانه‌ گوتی:

- ئوخه‌یش! ئەمه‌ت ده‌ویست! ده‌بخۆ ده‌ی! ده‌موقه‌پۆزی خویناویت لیجوانه‌! ئوخه‌یش!

یارۆی ئەفسەر که به‌ته‌واوه‌تی وه‌خۆه‌اتبوووه‌وه و زانی سه‌روکاری ده‌گه‌ل چ که‌سانیکه، ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی گرت به‌ده‌م و لووتیه‌وه و ئاو‌پ‌ی لای میرزاده‌ی دایه‌وه و زۆر به‌ ئەده‌به‌وه گوتی:

- وابزانم جه‌نابت میرزاده‌ میشکینی؟

میرزاده، له‌ کاتیکا ده‌سته له‌ پ‌زۆکه‌کانی بو در‌یژ ده‌کرد، به‌ ده‌نگیکی

گەمژە

پچر پچرى لەرزۆك گوتى:

- ئەم ژنە شىتە! ئەقلى تەواونىيە! دلنات دەكەم شىتە!

يارۆى ئەفسەر گوتى:

- بىنگومان جەنابت لە من باشتري دەزانيت، بەلام حەزمەدەكرد جەنابت

بناسم و ناوت بزنام.

ئەوسا، سەرئىكى بۆ دانەواند و پۆيشت. پۆليس دواى پىنج سانىيەك گەيىيەجى، بەلام ھەموو ئەكتەران و تەمەشاقانانى شاتۆيى و نمايشەكە پۆيشتبوون. ھەموو پروداوھەكە، لە سىرى تا پيازى، لە دوو دەقيقە زياترى نەخاياند بوو. ھەندى لە جەماوھەرەكە ھەستابوون و پۆيشتبوون. ئەوانى دى جىگاكانيان گۆرى بوو. ھەندىك ديمەنەكەيان پىخۆش بووبوو. ھەندىكى دى بەجۆشوخروڭشەو ھەستابوون دەكرد. بە كورتىيەكەى مەسەلەكە، وەكو ھەر مەسەلەيەكى ترى لەو جۆرە، بە شىوھەيەكى ئاسايى كوتايى پىھات و، ئۆركستراكە دەستى بە كارى خۆى كردەوھ.

مىرزادە، كەوتە دواى مالىباتى يەپانچىن. ئەگەر ئەوساى كە يارۆى ئەفسەر كىشاي بە سەر سىنگيا و بەسەر كورسىيەكەدا كەوت، تەماشايەكى لای راستى كردبا، يان بىرى بوایە تەماشايەكى سەمتى راست بكات، دەيتوانى ئاگلايا بدینى كە چۆن لە دوورىى بىست شەقاویكەو، وىپرای ئەوھى كە دايك و خوشكەكانى زۆر دوور كەوتبوونەوھ و لە دوورەوھ گازيان دەكرد، وەستابوو و تەماشايى ديمەنەكەى دەكرد. مىرزادە "س.." بەلەز خۆى گەياندى، قەناعەتى پى كرد كە بەپەلە بىروات و لەو ناوھ نەمىنى. ئىدى خۆى گەياندبووھ دايك و خوشكەكانى. وەكو پاشان دايكى دەيگىراپەوھ ئەوھندە بە تورپەيى و شپىزەيى گەيشتبووھوھ لای ئەوان كە پىنەدەچوو گويى لە دەنگيان بىت، بەلام ھەر دواى دوو دەقيقە، كاتى گەيىنەوھ ناو باخەكە، وەكو خووھ ھەمىشەيەكەى، بە خەمساردىيەوھ گوتى:

- حەزم دەكرد بزنام ئەم نمايشە كۆمىدييە چۆن تەواو دەبىت!

فەلسەئى سىيەم

ئەو قەوماۋەى سەيرانگەكە، دايىك و كچەكانى زۆر ترساند، تووشى دلهپاوكەيەكى زۆرى كردىبوون. لىزاڧىتا پروكوفىڧنا، بەدەم نىگەرانى و دلهپاوكەو، كچەكانى لە سەيرانگاگەو تا مال بە نىمچە پاكردن بردىبوو. بە بۆچوون و مەزەندەى ئەو، زۆر شت لە ميانەى ئەو پىشەتەو كەشف بوو، پەردەى لەسەر لاچوو، تەنانت، وىراى پەرىشانى و پەشنىۋىشى، ھەندى وىناو گریمانە و قەناعەتى پۇشن و ديارى لە زەيندا بەرجەستە بوو. ھەمويان گەيشتىبوونە ئەو قەناعەتەى كە قەوماۋىكى نا ئاسايى پووى دابوو، خۇشەختانە نەيتىيەكى گەرە لە ھالى كەشف بووندا بوو. يەڧگىنى پاڧلوفىچ، وىراى ئەو ھەموو پاكانەيەى كاتى خۆى مىرزادە "س.." بۆى كردىبوو، "دەمامكەكەى لاكەوت" و "ھەقىقەتى دەر كەوت" و "پەيوەندى دەگەل ئەو ھەرزە ژنەدا" بەتەواۋەتى ئاشكرا بوو. ئەو قەناعەت و بۆچوونى لىزاڧىتا و دوو كىژە گەرەكەشى بوو، بەلام ئەم ئەنجامگىرىيە، نەك ھىچ گىرىيەكى نەكردەو، بەلكو ھىندەى دى مەسەلەكانى ئالۆسكاند. ئەگەرچى جووتە كىژ، لە ناخى خۇياندا، لە شىپىزەبوون و ھەلاتنە بە پەلەكەى دايىكان پەست و بىزار بوون، بەلام نەياندەويست لە

گه مژه

گهرمه‌ی شپ‌رزه بوونه‌که‌یدا و ههر له هه‌وه‌له‌وه، هینده‌ی دی بترسیتن و ئه‌زیه‌تی بده‌ن. هه‌ستیان ده‌کرد، له‌وه‌یه خوشکه چکوله‌که‌یان، ئاگلایا ئیفانۆفنا، له‌وانیش و له‌دایکیانیش زیاتر ئاگای له‌م مه‌سه‌له‌یه بیت، ئه‌وه‌ی ئه‌و له‌م باره‌یه‌وه ده‌یزانی، ئه‌وان، شتاقیان نه‌یزانن.

میرزاده "س.." که پ‌ه‌ش داگه‌را بوو، چووبووه ژیری و زۆر خه‌مین دیار بوو. لیزاڤیتا پروکوفیفا، له‌رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌دا، به‌دریژی رینگاکه تاقه قسه‌یه‌کی ده‌گه‌ل نه‌کردبوو، ئه‌ویش به‌هیچ جوړی هه‌ستی به‌و بیده‌نگیه‌ی لیزاڤیتا نه‌کردبوو.

ئادیلاید، به‌مه‌به‌ستی قسه‌لنده‌ره‌ه‌یتان به‌ده‌م ریه، چهند جاریک لێی پرسى: "ئه‌م مامه‌ت کێ بوو؟ له‌پ‌تر سپۆرگ چی پ‌ووی داوه؟" ئه‌ویش به‌په‌ستی و خه‌مینی به‌وه‌لامیکی نامه‌فه‌وم له‌کۆل خۆی کردبووه‌وه. گوايه شتیک هه‌یه‌ ده‌بێ تاقییبی بکات و، هه‌مووی درۆ و ده‌له‌سه و ده‌نگۆی بێ بنجوبنا‌وانه. ئیدی "ئادیلاید"ش له‌سه‌ری نه‌پ‌ویشتبوو، گوتبووی: "وايه بێگومان." ئاگلایا یه‌جگار ئارام بوو. به‌دریژی رینگا ئه‌وه‌نده‌ی گوتبوو که زۆر خێرا رێ ده‌که‌ن. جاریکیش ئاو‌ری پاشه‌وه‌ی دابوووه‌وه، میرزاده‌ی بینیبوو که به‌هانکه هانگ دوايان که‌وتوو و گه‌ره‌کیه‌تی بیانگاتی. بزه‌یه‌کی ته‌وسامیزی بۆ کردبوو هیچ ئاو‌ریکی دیکه‌ی لێ نه‌دابوووه‌وه. ئه‌نجام له‌نزیکی ماله‌وه، تووشی ئیفان فیدروفیچ بوون، که تازه له‌پ‌ترسپۆرگ هاتبووه‌وه و به‌ره‌و پیری ئه‌وان ده‌چوو. پ‌یش هه‌موو شتیک له‌یه‌ڤگینی پاڤلوڤیچی پرسى، به‌لام هاوسه‌ره‌که‌ی بێ ئه‌وه‌ی وه‌لامی بداته‌وه‌یان ته‌ماشاشی بکات، په‌شیو و په‌ریشان، به‌لایا ر‌ه‌ت بوو، یه‌کسه‌ر، به‌سیمای کیژه‌کانی و میرزاده "س"دا بۆی ده‌ر که‌وت که فه‌رته‌یه‌که پ‌ووی داوه، به‌لام سیمای خۆیشی، ته‌نانه‌ت به‌رله‌وه‌ی ئه‌وه‌ش بزانی‌ت، نیگه‌رانییه‌کی زۆر زه‌ق و نا‌ئاسایی پ‌توه دیار بوو. جه‌نه‌پال، له‌پ‌ر قۆلی میرزاده "س.."ی گرت، له‌به‌رده‌م ڤیلاکه‌دا رای گرت و چهند س‌رته‌س‌رتیکی به‌گویندا چپاند. کاتی بۆ بالکونه‌که (بانیزه، هه‌یوان، به‌ریلایی) سه‌رکه‌وتن تا له‌وینده‌ره‌وه بچن بۆ ژووره‌که‌ی لیزا ڤیتا پروکوفیفا، به‌سیمایاندا دیار بوو، که

گه مڙه

هه واليکي يه جگار ناخوښيان پيښه.

به ره بهره هه موو ئه نداماني خيزانه که له نهو مه که ی لیزا قيتا پروکوفيتنادا کوښوونه وه، ته نيا ميرزاده به تاقی ته نيا له بالکونه دا مابو وه، له سووچيکا وه کو ئه وه ی چاوهرواني شتيک بي، دانیشتيوو، به لام به خویشی نه يده زانی له وي چاوهرواني چييه، ويړای ئه وه موو په شتيويه ی ئه وه مالهی گرتبو وه، هه رگيز ئه وه ی به بير نه هات هه ستيت و بړوات. له وه ده چوو هه موو دنيا گه ردووني له بير چووبيت و ئاماده بيت دوو سالی ته واو له هه ر شويښکی دابنه، دانیشيت و که م و زور جووله ی بو نه کات. ناو به ناو، له قاتی سهره وه، دهنگی گه نگه شه و مشتومړيکی نا ئاسايی ده هاته گوئ. ميرزاده نه يده زانی له که يه وه له سووچه دا دانیشتيوو، به لام ئيواره داهات، دنيا به ره بهره تاريک ده بوو، به لام ئاگلایا له ناکاوا هاته بالکونه که. هه رچه نده ئارام ديار بوو، به لام په رنگی که ميک تيکوچو بوو. کاتي ميرزاده ی بينی له وي له سووچيکا دانیشتيوو، که هه لبه ته ويښای شتي وای نه ده کرد، بزه يه کی سهرسامی که و ته سهر ليتوانی. ليی نزيک بوو وه و پرسيی:

- ئه وه چده که ی ليره؟

ميرزاده، شپره و سهرگردان، مينگه مينگيکی بو کرد و له سهر کورسييه که ی هه ستا، به لام کاتي ئاگلایا له نزيکييه وه دانیشيت، ئه ويش له جيگه که ی خو ی دانیشته وه. ئاگلایا، به په له، به لام به وردی پروانييه سهر وچاوی ميرزاده، ئه وسا چاوی له و گواسته وه. له په نجه ره که وه به بين ئه وه ی پروانيته خاليکی تاييه تی، نيگای هه لفراند، دوو باره که و ته وه ته ماشا کردنی ميرزاده. ميرزاده له دلی خویدا گوئی: 'له وه ده چی بيه وي له قاقا بدات؟ نا، ئه گه ر نياز ی وای هه با، پيښه که نی و ئه ولاتريش!

ئاگلایا، دواي پيښه نگیيه کی که م گوئی:

- هه ز له چای ده که ی؟ ئه گه ر ده ته وي با بلیم بو ت بينن.

- نا... نازانم...

- چون نازانی، يانی نازانی چای ده خو ی يان نا؟ ئا.. باش بوو بيرم

گه مژه

که و ته وه: نه گهر که سیک داوای مهیدانداریت، یانی دوئیلت لی بکات، چی ده که ی؟ ده می بوو ده مویست ئەم پرسیارهت لی بکه م.

- کئی به ته مای شتی وایه... کهس داوای دوئیل له من ناکات!

- به لی، به لام گریمان که سیک داوای شتی وای لی کردیت، ئایا زور ده ترسیت؟

- پیم وایه ده ترسم... زوریش ده ترسم.

- به راست؟ که واته بینزاتی؟

میرزاده، دواي بیرکردنه ویه کی که م، به دهم بزه یه که وه گوتی:

- نا.. نا، پهنگه بینزات "جبان" نه بم. بینزات که سیکه که له ترسا پابکات،

به لام که سیک بترسیت و پانه کات بینزات نییه.

ئاگلایا پرسى:

- یانی تو پاناکه ییت؟

میرزاده، که به و پرسیارانه که و ته پیکه نین، گوتی:

- له گینه پا نه که م.

ئاگلایا، به نیمچه توریه که وه گوتی:

- من، هه رچه نده ئافره تم، به لام پاناکه م. پنده چی پیم پابویرى، گالته م

پیکه ییت، خۆت گران ده گریت، تا بایه خ و سه رنجی به رانبه ر بۆ خۆت

پاکیشیت. باشه پیم بلئ: مه رجه له دوئیلدا، هه ر له دووری دوانزه شه قاوی

و هه ندئ جار له دووری ده شه قاوییه وه، تیره ندازی بکریت؟ خۆ نه گهر

ئه مه واییت، بیگومان کوشتن و برینداربوونی لی ده که ویتته وه!

- پیم وایه له دوئیلدا، به ده گمه ن هه ریفه که ت ده نگئوی.

- به ده گمه ن؟ خۆ پوشکین نه ک هه ر ئه نگئوار، به لکو کوژراش.

- پهنگه ریکه ووت بووبی.

- نا، ئەم دوئیله شه ری مان و نه مان بوو ئه ویش کوژرا!

- بیگومان، ئەو فیشه که شوینکی نزمتر له و شوینه ی گرتوو ه که دانتیس

نیشانه ی لیگرتوو ه ته وه، که نیشانه ی له سینگ یان سه ری گرتوو ه ته وه. ده نا

کهس گولاله به شوینی کاری و کوشنده وه نانیت. بویه کوژرانه که ی

گه مژه

پوشکین یان ریکهوت بووه یان هه له یهک له نیشانه گرتنه وه که دا پرووی داوه. من ئەم قسه یه م له خه لکانی شارهزا بیستوهه*.

- من جاریک ئەمەم له سه ربازیک پرسى، ده یگوت به گویره ی یاسای تیره ندازی، ده بی نیشانه له ناو قه د بگریته وه و ده قى ده ستوره که ش ده لیت: نیشانه له "ناو قه دى" بگره وه، ته قه بکه! یانی نابیت نیشانه له سینگ و له سه ر بگریته وه. به لکو ده بی له ناو قه د بگریته وه. پاشان له و باره یه وه قسه م ده گه ل ئە فسه ریکدا کرد که ئە ویش هه مان شتى دووپات کرده وه.

- درۆسته، ئەم یاسایه، بۆ دووره ته قه یه.

- باشه تۆ تیره ندازی به له دى؟

- به عه مراتم تا قه فیشه کیکم نه ته قاندوه.

- یانی نازانى ده مانچه چۆن پر ده کریت؟

- نازانم، شیوازه که ی ده زانم، به لام قهت هه ولَم نه داوه بۆ خۆم، تا قیبه که مه وه، بیجه رپیتم. ده مانچه یهک پر بکه م.

- مانای وایه نایزانیت، چونکه ئەمه مه شق و راهیتانی گهره که! ده یسا گوئ بگره و هه رچیت پى ده لیم له به ری بکه! یه که م ده بی باروت بکريت، باروتی تایبه تی ده مانچه. نابى باروته که نمدار بیت، به لکو ده بی زۆر وشک بى، نه رم و وردبى. تا قیبه ی ئەم جوړه باروته بکه، نه که ی باروتی تۆپ و مه تره لوژ بکريت. سه بارهت به فیشه ک له وه ده چى ده بی پیاو خوى دروستی بکات، یانی دای بگریته وه. باشه تۆ ده مانچه ت هه یه؟

میرزاده، به دهم پیکه نینیکى کوت وپره وه گوئى:

- نه خیر، پتویستم پتی نییه!

- ئاه... ده ته ماشا! له بیرت نه چى ده مانچه یه کی باشیش بکړه! دانه یه کی ئینگلیزی یان فه ره نسى بکړه، گوايه ده مانچه ی فه ره نسى و ئینگلیزی باشتړین ده مانچه ن. دواى ئەوه که میک بارووت، پر به موسته یله یه کی درومان یان دوو موسته یلان بکړه. ئەوسا باروته که بریژه ناو لوله ی ده مانچه که وه، ئەگه ر بارووته که زۆر بى باشتړه، با زۆربى نه ک که م. ئەوسا لوله که لبادئاخن بکه (وا دیاره ئەم لباده زۆر پتویسته، نازانم

گەمژە

بۆچی). چى زۆرە لىباد زۆرە، لە ھەموو شوپىنى دەست دەکەوئ، بۆ نمونە دەتوانى لە دۆشەكەلەيەكى دەر بېنى، يان لەو تىلماسكانەى كە لە درزى دەرگا دەدرين تا سەرما نەيەتە ژوورەو. دواى ئەوێ حەشوەكەى تىدەپەستىت ئەوجا فېشەكەكە دادەنەيت، تىگەيشتى؟ بىرت نەچىت يەكەم جار باروتەكە يان فېشەكەكە، دەنا فېشەكەكە ناتەقینى.. بەچى پىدەكەنى؟ دەمەوئ پۆژى چەند جارێك مەشقى تىراندازى بكەيت و فېر بىت چۆن نیشان بانگىوى. بە قسەم دەكەى؟

مىرزادە ھىشتا ھەر پىدەكەنى. ئاگلايا لە پقا پىنى بە عارىدا دەكوتا. مىرزادە سەرى لەم ھەموو مكوپى و پىداگرى و جدیەتەى ئاگلايا سوورما بوو. ھەستىكى گۆنگ، ھانى دەدا، كە ھەندى پرسىارى دەربارەى شتانىكى جدىتر، لە دەمانچە و دەمانچە پىكرەنى، لى بكات، بەلام لە بىرى چووەو. تەنیا ئەوێ لە ھزر و بىرا بوو كە ئاگلايا بە تاقى تەنیا لە ھەنبەرى دانىشتوو و ئەو تەماشای دەكرد، نوقمى تەماشاكردنى بوو. لەودەمەدا بەلایەو گرینگ نەبوو كە ئاگلايا باسى چ شتىك دەكات. ئەنجام ئىقان فیدروفيچ لە قاتى سەرەو ھاتە خوارى و خۆى بە بالكۆنەكەدا كرد. خەرىكى دەرچوون بوو. پەش داگەرا بوو، گرژومۆن و سەرقال دیار بوو. ھەرچەندە مىرزادە نىازى نەبوو بۆ ھىچ كوئىكە بىروات، جەنەرال كە ئەو بىنى لى پىرسى:

- ئاھ... ئەمە تۆى لىون نىكولایوفىچ؟ بەتەماى بۆ كوئى بىرويت؟ كوا لەگەل من وەرە دەمەوئ قسەيەكت لەگەل بكەم...

ئاگلايا، تەوقەى لەگەل مىرزادەدا كرد و گوتى:

- بە ئومىدى دیدار مىرزادە!

بالكۆنەكە، بە رادەيەك تارىك بووبوو كە مىرزادە نەيتوانى لەو كاتەدا بە باشى سەروسىماى كىژى بدینى، دواى دەقیقەيەك، كە مىرزادە و جەنەرل، لە قىلاكە و دەركەتن، مىرزادە لەناكاودا سوور بوووەو، بە توندی دەستى راستى خۆى گرمۆلە كرد و بەتوندی گوشى.

بەپىكەوت جەنەرال، بە ھەمان پىگەى مىرزادەدا دەپۆشت، واتە

گەمزە

رېنگەيان يەك بوو. ھەرچەندە كات درەنگ بوو، بەلام ئىشان فیدروفیچ، پەلەى بوو بە مەبەستى ئەنجامدانى قەوالەى كارىك دەچوو بۇلاى كەسىك، بەلام بەدەم رېئو، بەپەلە پەل و بە شپىزەبى قسەى بۇ مىرزادە دەکرد. زوو زوو ناوى لىزا فیتا پروكوفیئناى دەبرد. ئەگەر لەو كاتەدا مىرزادە، ھەندى زياتر ھۆشى بەخۇبوايە، ھەستى دەکرد كە ئىشان فیدروفیچ گەرەكەتەى دای بېشكنى و قسە و زانىارى لى دەربىنى، بەلام بەبى ئەوەى بتوانى ئەسلى مەبەستەكەى بخاتە پروو. مىرزادە، لەشەرماندا بە رادەپە پەشۇكا بوو كە گوڭى لە ھەوەلى قسەكانى جەنەرال ھەر نەبوو، بۆپە كاتى جەنەرال، لەبەردەميا رەق راوہستا و پرسىارىكى گۆنگى لى كرد، ناچار بوو دان بەوہدا بنىت كە ھىچ شتىك حالى نەبووہ.

جەنەرال، شانەكانى ھەلتەكاند وگوتى:

- بە راستى ئىوہ سەيرن، ھەمووتان خەلكى عەجبىن، لە ھەموو پروپەكەوہ سەيرن. من پىت دەلیم سەر لەم ھەموو خوتە و بۆلە و نىگەرانىيانەى لىزا فیتا پروكوفیئنا دەرناكەم، دەلىلى پىرەژنى دۆرژاوە، ھەمىشە تورپە، نىگەرانە، دەگرى، فرمىسك دەرىژى، دەلىت، حەيامان چووہ، ئابروومان تكاوہ، ناومان زپاوہ، ئاخىر كى ئەمەى بەسەر ھىئاوین؟ چۆن و بۆچى و كەى ئەمەمان بەسەر ھاتووہ؟ من دان بەوہدا دەنەم كە موكوپىم ھەپە، ھەلەم زۆرە، بەلام خۇ پىاو دەتوانى لە رېنگەى پۆلىسەوہ ئازار و ئەزىەتەى ئەو ژنە بى ئەقل و بەرەللایە (كە ھەموو كارەكانى ھەرزەكارانە و ناپەسەندە) رزگار بىت. پۆلىس دەتوانىت سنوورىكى بۇ دابىت. من بەتەمام لەمپوۋە بچم بۇلاى كەسىك و لەم بارەپەوہ كارىك بكەم. دەشتە لەرېگەى ھەندى پەيوەندىيانەوہ، دەشتە ھەموو شتىك بە ھىمنى و، تەناتە مدارا و مېرەبانى، بى ھىچ ھەراو ھەنگامە و قىل و قالىك چارەسەر بكرىت. من دان بەوہشدا دەنىم كە ئايىندە ھەلگرى زۆر رووداوہ، زۆر شت ھەپە پىوېستى بە روونكردنەوہپە، دەبى پوون بىتەوہ. گرېمان پىلاننىك لەئاراداپە، بەلام من لە تۆ دەپرسەم، ئەگەر لىرە كەس ھىچى لەبارەوہ نەبىستىن، لەوئ كەس ھىچى لە بارەوہ نەزانى، ئەگەر من

گه مژه

نه ميبستې، نه گهر تو هېچت نه بيبستې، نه كه سى سيته م، نه چواره م و نه پينچه ميش شتافيان هيجيان نه بيبستې، من له تو ده پرسم: ده بې كې پټې بزاني، كې بيبستېتې؟ تو نه مه به چي ده زاني و چوني ليكده ده يته وه، جگه له وه ي خه يالنيكي پروت بې، خه يالنيك كه فرې به واقيعه وه نيه، هېچ بوونيكې دهره كي نيه، شتيكه وه كو ه يفه شه و يان شه به نكي تاپو يان؟
ميرزاده، له پر هه موو رووداوه كاني نه و پوژده ي وه بير هاتنه وه، به دهم داخ و كه سه ريكي پر سويوه، له بن ليوانه وه گوتي:
- نه و ژنه شيته!

- نه گهر مه به ست نه و ژنه يه، منيش هه مان بير كړدنه وه ي تو م دهر باره ي هه بووه و، به پتويستم نه زانيوه، بيرې خو ماني پتوه مژول بكه ين و بو تاقه شه ويكي شخو له خو حه رام بكه ين، به لام هه نو كه هه سته كه م بير كړدنه وه ي نه وان دروست تره، له راستيه وه نزيك تره و پيم وا نيه شيت بيت. راسته نه م ژنه په تياره و په ته رپيه، به لام زور به فيل و ده هويه، شيت نيه. په فتاره ناشرينه كه ي نه مړوي ده گهل كاپتون نه لكسي فيچدا به لگه يه كي ناشكرايه. وه كو په تياره يه كي خويړي په فتاري كړد. نه گهر زور خاتري بگرين ده كړي بلين په فتاري بابايه كي يه سوعى فيلباز بوو بو نه وه ي بگات به مه به ست و نامانجيكي تاييه تي.
- كام (كاپتون نه لكسي فيچ) ه؟

- نه. ليون نيكولا يوفيچ! چما گويت لي نه ده گرتم! من له سه ره تاوه قسه كه م به كاپتون نه لكسي فيچ ده ستې پي كړد. نه و مه سه له يه به جوړي كاري تي كړدووم كه ئيستاش ده ست و لاقم ده له رزن. هه ر له بهر نه و مه سه له يه، نه وه نده دره نگ له شار گه رامه وه. كاپتون نه لكسي فيچ را دوسكي، مامي يه قگيني پاقلوفيچ... ميرزاده به سه رسامي گوتي:
- ئي؟

- نه مړو به ياني زوو، سه عات حوت، فيشه كيكي ناوه به سه ري خو يه وه و خو ي كوشتووه. پيره ميرديكي به ريزي هه فتا ساله ي نه بيكوري بوو. وه كو نه و ژنه ده يگوت: پاره يه كي مولي ده وله تي دزيبوو!

گه مژه

- باشه ئه وهی له کوئی...

- له کوئی زانیوه؟ ها ها ها... هه ر که سه روکه للهی له م شاره پهیدا بوو، گروپتکی ته وای ئاشقان له دهوری خربوونه وه. ده زانی چ خه لکانیک هاتوچۆ ده کهن، خه لکانیک هه ن ملی خۆیان بۆ مه رحه بایه کی ئه و ده شکین! په نگه یه کیک له وانه ی که له پترسپۆرگه وه بۆلای هاتوون، ئه و هه واله یان پینگه یاندبێ، چونکه هه واله که له سه رانسهری پترسپۆرگدا بلّو بووه ته وه، نیوه ی خه لکی "باقلوفسک" ش زانیویانه، به لام وه کو بۆیان گیرامه وه، زۆر شه ی تانانه باسی ئیستقاله که ی یه قگینی پاقلوفیچی کردبوو، یانی باسی ئه وه ی کردبوو که کاتیک زۆر گونجاو و له باری بۆ ئیستقاله که ی هه لّیژاردووه! ئه م قسه یه ئاماژه یه کی ئه هریمه نانه یه بۆ تو! نا، نا، ئه م کارانه له ڕووی شیتییه وه نییه. هه لّبه ته من هه رگیز له و باوه په دا نیم که یه قگینی پاقلوفیچ، پیتشوخته پیتشبینی ئه م کاره ساته ی کردبیت، یانی زانیبیتی فلان ڕۆژ و فیسار سه عات ئه م کاره ساتی ڕوو ده دات، به لام دوورنیه، دوورا و دوور بۆنیک کردبیت. ئیستاش له بیرمه که میرزاده "س..و من و هه موومان قه ناعه تی ته و او مان به وه کردبوو که مامی میرات و که له پووریکی زۆری بۆ جی دلی و حیساییک زۆرم له سه ر ئه وه کردبوو. ها! به راستی کاره ساته، کاره سات ئه م ما کاره سات! به هه ر حال چه ز ده که م له قسه که م بگه ی: من یه قگینی پاقلوفیچ به هیچ شتیک تۆمه تبار ناکه م، تۆ شایه تی ئه م قسه یه ی من به، به لام مه سه له که سووکه گومانیک تیا به. ئاشکرایه که میرزاده "س..و زۆر شپه زه یه، مه سه له که زۆر گرنگ و ئالۆزه، له راده به دهر غه ربیه! ..

- به لام چ گومانیک له په فتاری یه قگینی پاقلوفیچدا هه یه؟

- هیچ، هیچ گومانیک نییه! زۆر پیاوانه په فتاری کردووه. تاقه گه ردیک به په فتاریه وه به دی ناکریت. من هیچ شتیکم له و باره یه وه نه گوتووه. من سه روته و سامانه که ی خۆی به په و و حه لال ده زانم، به لام ئه مه به گوئی لیزاقیتا پروکوفیتقنادا ناچیت. هه ر نایه وئ گوئی له ناویشی بیت... ئیستا قیروسیا له هه موو ئه مانه. کیشه که مان، ئه م ئاژاوه یه ی ماله وه یه، یانی ئه م

گه مژه

کیشه خیزانیه ی خۆمانه.. یانی... نازانم ناوی بنیم چی! .. جا لیون نیکولایوفیچ، تو که به راستی دوستی راسته قینه ی خانه واده ی ئیمه ییت، بویه من به مه حره مت ده زانم و دلی خۆمت بۆ ده که مه وه: ماوه یه کی که مه بیستوومانه (هه رچه نده شته که هیشتا ئه سه ح نیه) گوايه یه فگینی پاقلوفیچ مانگیک له مه پیش خوازبینی له ئاگلایا کردووه و وا دیاره ئاگلایا جوابی کردووه!

میرزاده، هاواری کرد:

- مه حاله! باوه پ ناکه م!

جه نه زال، هایم وحه یران، له جیی خۆی چه قی و گوتی:

- باشه تو هیچ شتیک له م باره یه وه ده زانی؟ دوستی ئازیز بمبوره، په نگه من نابه جاییم کردبیت که ئه م باسه م کرده وه، به لام بویه ئه مه م کرد چونکه تو... چونکه تو که سیککی من باوه پم به پاککی و بیگه ردیت هه یه.. وتم له وه یه سووسه ی شتیککی کرد بیت، به پاککی خۆی شتیککی زانی بی.. تو هیچ شتیک له م باره یه وه ده زانی؟

میرزاده، به ده م مینگه مینگه وه گوتی:

- من هیچ شتیک ده رباره ی یه فگینی پاقلوفیچ نازانم.

- منیش! منیش هیچ شتیک نازانم... به لام دوستی ئازیز، وا دیاره هه ر هه موویان، قسه یان کردووه ته یه ک و ده یانه وی من له بن بینن، زنده به چالم بکه ن. هیچ ئاگیان له حاله ی من نییه، نازانن، پیاو ته حه مولى ئه مه ناکات. هه ر به یینی خۆمان بی گیرۆده و گرفتاری وه زعیکی زۆر خراپ بووم! ئه وه بزانه که من وه کو کورپکی خۆم ئه م قسانه ت ده گه ل ده که م. له هه مووشه خراتر ئه وه یه ئاگلایا گالته به دایکی ده کات، قه شمهری پی ده کات، به لام مه سه له ی جواب کردنه که ی یه فگینی پاقلوفیچ له لایه ن ئه وه وه، یان ئه و خوازگاریه ی که په نگه له به ییناندا بووبی، هه مووی گومان و مه زهنده ی خوشکه که یه تی، که په نگه مه زهنده ی دروست بن، به لام ئاگلایا مروفیککی ئه وه نده خو سه ر و که لله په قه، هینده ئه توار غه ریب و هه له شه یه که وینا ناکریت، راسته هه موو جو ره خه سه لته یکی باشی تیا به، خانه دانی پیوه دیاره،

گەمزە

زۆر بە سۆز و دلپاک و بیرچاکە، ئەمە راستە، بەلام بە چی دەچی! گالتە ی بە ھەموو شتیک دئ. تابلی وازی و دەم دەمی مجیزە، ھەر دەمە ی لەسەر خەیاڵیکە، تۆزئ لەمەپیش مەگەر ھەر من بزانم چۆن بە ڕووی نایکیا ھەلشاخی، چۆن بە ئاشکرا کەوتە گالتە پیکردنی، کەسی نەبۆارد، نە خوشکەکانی، نە میرزادە "س...". سەبارەت بە من ھەر مەپرسە. من بەدەگمەن لە تەوس و توانجی ئەو دەخەلسم. کەچی من، بە خۆت دەزانی، وێرای ئەو ھەش ھەر خوشم دەوئ. پێم وایە ئەم شەیتانە ھەر لەبەر ئەمە یە کە زۆر پموودە ی منە، زۆری خوش دەویم، مەبەستم ئەو یە لەوانی دی خوشتر دەویم. من دلنیام ئەمڕۆکە، فرسەتی ھیناوە و بە توشی رابواردوو، چونکە تۆزئ لەمەپیش بینیم کە دوا ی ئەو فەرەتەنە یە قاتی سەرەو، پیکەو سەرگەرمی قسان بوون و بە جۆرئ لەلای تۆو ڕۆنیشتبوو، وەکو ئەو ی ھیچ شتیک ڕووی نەدایت.

میرزادە، سوور ھەلگەرا، مستی خوی توند گوشی، بەلام ورتە ی لێو نەھات.

جەنەرال، لەپ، بەجۆشوخروۆشەو گوتی:

- گیانە کەم، لیون نیکولایوفچی ئازیز! .. من و، تەنانەت لیزا قیتا پروکوڤیفناش (ھەرچەندە لیت کەوتوو تەقە و لە عەلەییەت دەروات و لە سۆنگە ی تۆو، ھەمان رەفتار دەگەل منیشدا دەکات، نازانم بۆ!) ھەر دوو کمان، خوشمان دەوئ، ئیمە سەیری پوالتە ناکەین، بەدل خوشمان دەوئ، ریزی تایبەتیت ھە یە، بەلام دۆستی ئازیز باوەر بکە، ھەلبەتە باوەر دەکە ی، سەرمان سوور ما کاتی ئەم کچۆلە شەیتانە بەکاوەخۆ، بەوپەری خوێنساردی، بە شێو یەکی تەوسامیز ھەلی دایە و گوتی (کە لەوێندەر، لەبەردەم دایکیا رەق راوەستابوو، پەست و بیزار، گالتە ی بە ھەموو پرسیارەکانمان دەھات، بەتایبەتی ئەو پرسیارانە ی کە من لیم دەکرد، چونکە من بە ناخیرم گەوج گەوج، بەو خەیاڵە ی کە سەرگەفاری مالم و دەبی زمانیکی توند و جیددی بەکاربەرم! بەلئ بەو ئاویە قسم کرد! ئیدی بۆخۆم ئەو گەوجیەتیەم کرد). بەلئ ھەلی دایەوشتیکی گوت بە

گه مژه

خه ياللی که سدا نه ده هات، به و په ږی خوښ ساردی، به شیوه یه کی ته وسامیز
 گوته: "ئو ژنه شیتته.." (دهقا و دهق ئو وشه یه به کار برد، سهرم
 سوورما که توش هه مان پرسته و وشه که ی ئه وت به کار برد) ... - باشه
 چوڼ تا ئیستا هه سستان نه کردووه؟ - ئو "ژنه شیتته" داویه له که لله ی که
 به هر نرخ بووه کاریکی وابکات من و میرزاده ببین به هاوسهر، بویه
 گهره کیه تی پنی یه قگینی پاقلوفیچ له مالی ئیمه بپریت. ته نیا ئه ونه ندی
 گوت. ههنگی بی ئه وه ی هیچی دی بلیت، له قاقای پیکه نینی دا، له کاتیکا
 ئیمه حایر مابووین، پوښت و شریق ده رگا که ی له دوا ی خو یه وه دا به یه کا.
 دوا یی بویان گتیرا ینه وه که عه سری ئه مړو، به ینی تو و ئو که میک
 تیکچووه، و... و... گوئ بگره دۆستی ئازیزم، تو که سیکی دلناسک و
 تورینوک نیت، ئه ونه ندی من بتناسم پیاوکی به سهربر و هه وسه له و
 به رده باریت، به لام زویر مه به ئه گهر من به دمی خوم پیت بلیم که ده سی
 ده سیت پی ده کات، پیت راده بویریت. باوه ربکه پیت راده بویریت! ئه م
 ئاکاره ی زور مندا لانه یه، ئیدی هه ق نییه لی زویر بیت، یان گله یی لی بکه یت،
 یان لی بگریت و رقی لی هه لگریت. ئیدی ئه وه یه که هیه. خه یالت بو هیچ
 شتیکی خراپ نه چیت. هه ر بو خوشی و بو کات به سهر بردن، وه کو چوڼ
 به ئیمه راده بویریت به و ئاوا یه به توش راده بویریت. ده یسا خوا حافیزا! به
 خو ت هه ست و سوژی ئیمه به رانه ر به خو ت ده زانیت. ئه م هه ستانه
 ره گورپشه یان له قوولی دایه، جیگیرن، هیچ شتیکی نایان گورپیت... من ده بی
 له م ریگایه وه. برؤم.. له ژيانما به ده گمه ن وه کو ئه مړو په ست بووم. ئه مه ش
 خیر و بیر ژيانی هاوینه وار!

میرزاده، به تاقی ته نیا له چوار پiane که دا مایه وه، ته مه شایه کی
 ده ور به ری خو ی کرد، به له ز له شه قامیک په ریبه وه، خو ی گه یانده
 به ره نه ره ی پوونا کیی قیلا یه ک، ئو پارچه کاغه زه ی، که به دریزایی
 ماوه ی گفتوگو یه که یان ده گهل ئیفان فیدروفیچدا، له مشتی راستیا گوشتی
 بووی، کرده وه و ئه م په یامه ی تیا خو ینده وه: "سبه ی به یانی، سه عات
 حه وت له باخه که دا، لای کورسیه که سه که که چاوه پروانت ده کم. لیبر اوم،

گه مژه

سه بارهت به مه سه له یه کی گرینگ، که راسته وخو په یوه ندی به توه هیه،
 قسان بکه م. "تیبینی: هیوادارم ئەم نامه یه پیشانی کهس نه دهیت. به راستی
 کاتی ئەم تیبینییه نووسی که ئەم نامه یه پیشانی کهس نه دهیت ههستم به
 جوړه عه زابیکی ویژدان دهکرد، به لام ئەگه هه ندی ورد بیر له مه سه له که
 بکه یه وه، ده بینین تو مسته هه قی نه وهیت. که ئەم تیبینییه زیاد کرد و
 تهبعی پووچ و کومیدی تو م بیرکه وته وه، له شهرمه زاریدا سوور بوومه وه.
 تیبینی دووه م: مه بهستم له هه مان کورسییه که ئەمړو نیشانم دایت. به
 شهرمه زارییه وه ناچار بووم ئەم تیبینییه ش زیاد بکه م."

وادیار بوو، ئەم نامه یه، پیش هاتی ناگلایا بو بالکونه که، به په له
 نووسرابوو و به یی موبالاتی قه د و نوشت کرابوو.

میرزاده، به نیگه رانی و هه لچوونیکي ترسامیزه وه، جاریکی دی
 نامه که ی له نیو دهستیا گرموله کرد، وه کو دزیک، که سیک غافلگیری
 کردیت، هه راسان له بهر په نجه ره پروونا که که دوور که وته وه، به لام
 له ناکاوا خو ی له بهر ده م ئەو پیاوه دا بینیه وه که دوا ی که وتبوو. ئەو پیاوه
 گوتی:

- میرزاده، ئەوه من بووم له دووت ده هاتم.

میرزاده، به سه رسامی گوتی:

- ئەمه تو ی کیلله ر؟

- لیت ده گه پام. له ده ور به ری قیلا که ی مالی یه پانچین وه ستابووم و
 چاوه پروانم ده کردیت. به خو ت ده زانی نه مده توانی بیمه ژووره وه. که له گه ل
 جه نه پالدا وه در که وتیت و که وتنه ری، هه نگاو به هه نگاو، دوورا و دوور
 له دواتانه وه ده هاتم. میرزاده هه ر ئەمریکت هیه، من ده خزمه تودام.
 ناماده ی هه ر فیدا کاریه کم، ته نانه ت ئەگه ر پیویست بکات ناماده م له پیتاوی
 تودا خو م به کوشت بده م.

- به لام... بوچی؟

- چونکه گومان له وه دا نییه که دوئیلیکت له پیشه! ئەو یارویه، لیوتنان
 مولوفستوف، من ده یناسم... هه لبه ته ناسینی شه خسی نا... سووکایه تی پی

گه مژه

قه بوول ناکریت، هه لبه ته خه لکی وه کو من و روکوژین هه ر به به شه ریش نازانی، به چه کل و چه وره مان ده زانی، په نگه نه هه قیشی نه بیت، که واته تو تاقه که سیت که بتوانی داخی دلی خویت پی بریژیت. میرزاده بیستوومه تاقی بی کردوویت. بویه دلنیام که سبه یی یه کیک له هاوریکانی دیته دیده نیت، نه گهر حالی حازر له ماله که ی خوتا چاوه ریته نه بیت! جا نه گهر شه رهی نه وه به من بیه خشیت که بمکه ی به شایه تی خوت، ناماده م له پیناوی تودا بکه ومه زیندان. بویه دوات که وتبووم تا نه مه ت پیلیم. میرزاده له ناکاودا، له قاقای پیکه نینی دا، کیلله ر چه په سا، میرزاده به دهم قاقاوه گوئی:

- یانی توش هاتویت باسی دوئیلیم له گه ل بکه ی؟

پیکه نینه که ی میرزاده گه یشته ئاستیک ناچار بوو ده ست به سینگ و ورگیه وه بگریت. لی کیلله ر که به وه هموو تاسه و په روشیه وه، هاتبوو به میرزاده بللی بیکات به شایه تی خوی، ههستی ده کرد، نه م هموو پیکه نینه ی میرزاده، جوړه سووکایه تییه که بو نه و.

- ئاخر میرزاده، له بیرت نه چی تو نه و ئیواره یه ده سیت گرت؟ هیچ پیاوکی په ند و مه رد نه م سووکایه تییه قه بوول ناکات، نه خازما به به رچاوی خه لکییه وه بیت.

میرزاده که هیشتا هه ر پیده که نی، گوئی:

- خو نه ویش تا هیزی تیا بوو بوکسیکی به سینگما کیشا. هیچ پیویست به دوئیل و شه ر ناکات، داوی لیووردنی لی ده که م، ته وازوی بو دینمه وه وه موو شتیک ده بریته وه و ته واو. خو نه گهر دوئیل پیویست بیت، نه وسا ده یکه یین! با په نا به ریته به ر چه ک، من له خوام ده وئ. ها ها! من ئیستا ده زانم چون ده مانچه پر بکه م وفیشه ک دابگر مه وه. توی له مه پیش فیربووم چون ده مانچه دابگر مه وه، پر بکه م. تو شتی وا ده زانیت کیلله ر؟ یه که م جار بارووت ده کریت، بارووتی ده مانچه، که نمدار نه بیت، زبر نه بیت وه کو نه وه ی له داگرته وه ی توپدا به کار دیت. نه وسا لووله ی ده مانچه که پر ده که یته له بارووت، به لباد ده یثاخی، ده توانی لباد له هه ر رایه خیک یان

گه مژه

ئەلقە پىزى ھەر دەرگايەك دەر بىنى. ئەوجا فېشەكەكەى تىدەخەيت. ئاگات لىبى پىش باروتەكە، فېشەكەكەى تىنەخەيت، چونكە لەو حالەدا فېشەكەكە ناتەقى ھا! تىگەيشتى كىللەر؟ ئەمە خۆى لە خۇيدا سۆنگەيەكى جوان نىيە كىللەر گيان؟ ئاھ كىللەر دەزانى ئامادەم ھەر ئىستا باوەشت بکەم و ماچت بکەم؟ ھا، ھا، ھا! چۆن بەو کوتوپرە خۆت گەياندی و پىك لە بەردەميا قوت بوويتهو؟ ھەر کاتى دەر فەتت بوو، وەرە لای من شامپانيا بخۆرەو! دەزانى يەك دەر زەن شامپانيام لە ژىر خانەكەى لىبىفدا ھەيە؟ لىبىف بە رىكەوت دەستى كەوتبوو و پىرى بۆى باسکردم و ھەموویم لىكړى. دەمەوى ھەموو دۆستانم دەعوەت بکەم و شەفرۆنكىكى گەرم ساز بکەم! بلى بزنام بەتەماى ئەمشەو بخەوى؟

- ھەلبەتەو ھەكو ھەر شەوینكى دى مىرزادە.

- كەوتە ھىواى خەونىن خۆشت بۆ دەخوام! ھا، ھا!...

مىرزادە، لە جادەكە پەپىيەو، خۆى بە باخ و سەيرانگەكەدا كرد و لەچا و ن بوو. كىللەرى بەسەرسامى و پەرىشانى و نائومىدى جى ھىشت. كىللەر، پىشتەر ھەرگىز مىرزادەى بەو بارە دەروونى سەيرەو ھەيىنبوو، بە ھىچ جۆرى وىناى نەدەكرد بەو حالەو ھەيىنى!

كىللەر لە دلى خۇيدا گوتى: "رەنگە تەواو نەبىت، پىدەچى تاى لىھاتىن، وړپنە بکات، چونكە بە خۆى پىاوینكى تورپەيە و ئەم پروداوانەش كاریان تىكردوو، بەلام بە ھىچ جۆرىك ناترسىت! خودایا! خەلكانى وەكو ئەو ترسیان لە مەزەبا نىيە. كىللەر لە فكران راچوو: "ئەم... شامپانيا! پىشنىازىكى خۆشە! دوانزە قاپ، دەر زەنىكى تەواو! ئازووقەيەكى زۆر باشە. مەرج دەكەم كە لىبىف ئەمەى لە يەكىك لەو كەسانەو ھەرگرتوو كە بە رەھن پارەيان لىقەرزكردوو. ئەم.. ئەلھەقى ئەم مىرزادەيە بنیادەمىكى باشە. من ئەم جۆرە بەشەرانەم بەدلن، بە راستى راستى خۆشم دەوین. بە ھەر حال، ئىستا وەختى بىر كەردنەو و كات بە فیرۆدان نىيە... شامپانيا، وەخت و ناوەختى بۆ نىيە، دەر فەتە و ھەلكەوتوو، دەبى بقۆزىتەو..."

ھەلبەتە مىرزادە، بە راستى بى حال بوو، تاى لىھاتىبوو. ماوہەكى زۆر بە سەيرانگا تارىكەكەدا سووپا يەو، كە شنگ و تاقەتى لەبەر برا، خۆى لە

گەمژە

پارەوئىكى نىوان تەختەكە و دارىكى گەورەى بە تەمەندا دىتەو، ماوہى
 نىوان تەختەكە و دارەكە ھەر سەد شەقاويك دەبوو، ھەستى كرد كە سى
 چل جار بەو پارەوہدا ھاتبوو و چووبوو. بەلام، ئەگەر خۆشى كوشتبا،
 بىرى نەدەكەوتەو لەماوہىدا كە بەلاى كەمەو سەعاتىكى خاياندبوو،
 بىرى لەچى كردووہتەو، بەلام لەپەر بىرىكى بە مېشكا ھات كە ھىنايە
 پىكەنىن، ھەرچەندە بىرەكە ماىەى پىكەنىن نەبوو، كەچى نەيدەتوانى جەلوى
 خۆى بگرىت. ھەموو شتىك دەھىنايە پىكەنىن. ئەو بىرەى بە مېشكا ھات
 كە لەگىنە كىللەر تاقە كەس نەبى كە خەيالى دوئىلى بە مېشكا ھاتبى. بەم
 پىوہدانگە دەشىت ئەو دەرس و دەورەى لە بارەى دەمانچە و پركردن و
 داگرتنەوہى دەمانچەوہ پىنى گوترا، زادەى رىكەوت نەبوو بىت. بەدەم ئەو
 خەيال و ئەندىشانەوہ، بىرىكى دىكەى بە مېشكا ھات، لەپەر وەستا و لە دلى
 خۆيدا گوتى: "سەيرە! كاتى من لە بالكۆنەكە رۆيشتبووم و، ئەو لە قاتى
 سەرى را ھاتە خوارى و منى لە بالكۆنەكەدا بىنى، زۆرى پى سەير بوو.
 پىكەنى... باسى چاى لەگەلا كردم، بەلام نامەكەى بەدەستەوہ بوو. ئەمە
 خۆى لەخۆيدا بەلگەى بى چەند و چوونى ئەوہ بوو كە سوور دەيزانى من
 لەوئىم، لە بالكۆنەكەم. ئىدى ئەو سەرسامىەى لەپاى چى بوو؟ ھا، ھا، ھا!..."
 نامەكەى لە بەرگى دەرھىنا و ماچى كرد، لى خىرا وەستاو دووبارە لە
 فكران راچوو، دواى دەقىقەيەك بە خەمبارىيەكى پىر سوپوہ لە دلى خۆيدا
 گوتى: "شتىكى سەيرە، بە راستى زۆر سەيرە!" ميرزادە، ھەمىشە لە
 گەرمەى شادمانىدا، بى ئەوہى بەخۆيشى بزانى بو، ھەستى بە دلتنەگى
 دەكرد!

بەدەقىقەت رىوانىيە دەوروروبەرى خۆى، حابر مابوو بۆچى ھاتوہتە ئەم
 شوئىنە. ھەستى بە ماندووئەتەيەكى زۆر كرد، بەرە و لاى تەختەكە رۆيشت
 و لە سەرى رۆنىشت. بىدەنگىيەكى مەند بالى بەسەر دەقەرەكەدا كىشا بوو.
 كۆپى مۆزىك تەوا بووبوو، باخەكە چۆل و ھۆل بوو، لەوہ نەدەچوو
 كەسى تىامابىت. بەو پىيە دەبوايە سەعات بەلاى كەمەوہ يازدە و نىو بىت.
 شەوئىكى ئارام، نەمدارى رىوناك بوو. لە شەوہ تايبەتەيەكانى ھەوہلى ھەيفى
 حوزەيرانى پىرسبۆرگ بوو، بەلام ئەو پارەوہى ئەوئە تىابوو، بە ھۆى

گهڙه

چڙي درهخته ڪاڻي ناو باخه ڪهوه، تاريخي تاريخ ٿي. ٿه گهر لهو دهمه دا ڪه سينڪ پڻي گوتبا عاشق بووه، عاشقيني شيت و شهيدا، هه لبته، خوي له گيلي دها، نهڪ هه نڪولي لي دهڪرد، به لکو تورهش دهبوو. خو ٿه گهر زياتر له سهري پويشتبا و بيگوتبا ٿه نامه چڪولهيه ٿاگلايا بوي نووسيوه، نامه ٿاگلايا، نامه ٿاگلايا، نامه ٿاگلايا، سوور دهبووه و لئي دهپهنا و دوور نهبوو داواي دوتلي لي بڪات. دياره لهم خيالهدا زور راسنگو بوو، چونڪه هه رگيز، پوڙي له پوڙان، بو تاقه جاريڪيش ٿهوهي به خيالدا نه هاتوه ڪه ٿم ڪيڙه هزي لي بڪات، يان ٿم هز لهو بڪات. ته نانهت ٿه گهر به خياليش شتي واي به ميتشكا هاتبا له خوي تهريق دهبووه، ههستي به شهرمه زاري دهڪرد: پڻي وابوو ٿه گهري ٿهوهي ڪه ڪيڙولهيك "هز له پياويڪي وهڪو ٿه بڪات." حاله تيڪي غهرييه، شتيڪي نه شازه. ٿهوپه پهڪهي دهڪري ناوي ههوهسي پهوتهني ڪيڙيڪي لي بنئي ڪه ميرزاده ٿهوهي به ڪاريڪي زور ٿاسايي دهزاني، قهناعتي وابوو نابي به شتي وا بهارپوڙيت و خوي لي بڪات به خاوهن. ميرزاده به خهمي شتي واوه نهبوو. خهه و خهياي ٿه شتيڪي ديهڪه بوو، زور لهمه جياواز بوو. ميرزاده، قهناعتي تهواوي بهو قسهيهي جهنه پال بوو، ڪه بهدهم هه لچوونهوه و بهپهلهو بهدهم پيوه، پڻي گوتبوو ڪه ٿاگلايا به هه مووان، به تايهتي به ميرزاده، راده بوپري. هه لبته ٿه قسهيهي نه له دل گرت و نه پيشي زوير بوو، نه ٿهزيهتي پي خوارد، به پيچه وانهوه به لايهوه ٿاسايي بوو. شتي سههڪي به لاي ميرزادهوه ٿهوه بوو ڪه سبهه بهياني، سهعات ههوت، ٿاگلايا. له سهه ٿم تهخته ڪه سڪه، لهته نيشت خويهوه دهبين، بهدهم ته ماشاڪردنيهوه، گوپي ليده گري ڪه چوڻ باسي داگرتنهوه و پرڪردني دهمانچهي بو دهڪات. لهوهي زياتر هيجي تري نهدهويست. يهڪ دوو جار له دلي خويدا بيري لهوه ڪردهوه ڪه ٿاخو ٿاگلايا نيازي وايه باسي چي لهگه لدا بڪات، دهبي ٿه مهسهله گرنگهي ڪه ٿاگلايا گوتي پهيوهندي راسته وخوي به ڙياني ٿه مهوه ههيه چ بي؟ هه رچهنده هيج گوماني له حقيقي ٿه "مهسهله گرنگه" نهبوو، ڪه له پيتاوي ٿم ڙوان و ڙوانگهيهي بو دانرابوو، به لام هه نوڪه ڪه متر بيري ليده ڪردهوه، راستت دهوي هزي

گه مژه

نه ده کرد به ئاسته مېش بېری لى بکاته وه. مېشکى خوى پټوه مژول بکات. له پر دهنګى خشه خشى پټيان به سهر زىخى پارېوى نىوان دره خته کانه وه، ميرزاده ى وه ناګا هېنا و کرديه کارىک که سهر هه لېرې. پياوېک، که دهموچاوى له تاريخييه که دا به جوانى نه ده بېنرا، به ره به ره هاته به ره وه و له لای ئه وه وه و له سهر ته خته که رڼو نېشت. ميرزاده خوى لى برده پېشه وه، ته واو لى وى ورد بو وه وه، دهموچاوى زهره هه لګه راوى روگوژينى ناسييه وه.

روگوژين، له بن لى وانه وه. به دم دانه چيرې وه گوټى:

- دهمزاني له م ناوه ده سوړ پيټه وه، باش بو زو دوزيمېته وه. ئه مه يه که م ديدارى ئه و جوو ته بوو له پاش دوا ديداريان له پارېوى ئوتيله که دا. ئه م دهرکه و تنه کوتوپره ى روگوژين که نه له خه يالا بوو و نه له بېرا، ميرزاده ى به جوړى حه په ساند، که تا ماوه يه که به نچ بوو، هه سټکى هه فدژ چنګى نايه دل و دهر وونى، روگوژين هه سټى کرد که چوونه که ى چ کارىکى له ميرزاده کرد. ئه گهر چى له سهره تاوه هه ندى شېرزه ديار بوو وبه جوړه خونوينييه کى عه مدييه وه قسه ى ده کرد، به لام ميرزاده زوو په ى به وه برد که نه شېرزه ى له ئارادايه و نه هېچ، ئه گهر په فتار و گوفتارى هه ندى ناهه نجار و ناقولا دهنوئى، ئه مه ته نيا روااله ته، دنا هېچ گورانىک له جه وه هر و ناخى ئه م پياوهدا رووى نه دابوو.

ميرزاده، هر بؤ ئه وه ى قسه يه که بکات، له روگوژينى پرسى:

- چونت دوزيمه وه... چون زانيت ليرهم؟
- کيلله ر پټى گوتم: "چووه بؤ باخه که". "چووبووم بؤ ماله که ت"، له دلى خدا گوتم: باشتر. به مهرامى خوم گه يشتم.

ميرزاده، به نيگه رانييه وه پرسى:

- مه به سټت چييه که ده لى: "به مهرامى خوم گه يشتم".
روگوژين، تيزخه نيکى بؤ کرد، به لام خوى له وه لامى پرسى ياره که دزييه وه و گوټى:

- لىون نيگولا يوفېچ، کاغه زه که م پيگه يشت. پيشنيازه که ت بېسووده، پټويسټ ناکات خوت ئه زيه ت بده ى. واز به يته با مه سه له که به و دهقه وه

گه مژه

بمینی. من قاسیدی ئوم، له لایهن ئوه وه هاتووم بۆ لات. دهیه وئ بتمینی. شتیکی به له زهیه ههز دهکات پیتی بلیت. حالی حازر، ئه مشه و چاوه پروانت دهکات.

- سبهی دهچم بۆلای. ئیستا یه کسه ر بۆ مال دهگه ریمه وه. تۆ... دیی له گه لما؟

- بۆچی له گه لما بيم؟ من هه موو شتیکم پنگوتی. خواحافیز. میرزاده، به نه رمی پرسیی: - نایه ی؟

- تۆ پیاویکی سهیری لیون نیکولایوفیچ. پیاو سهری لیٹ سوورپده مینی. روگوژین، به دهم ئه و قسه یه وه، تیزخه نیکی بۆ کرد. میرزاده، به گه رمی، به لام گه رمیه کی خه مین گوتی:

- بۆچی، ئه م قسه یه چیه؟ ئه م دوژمنایه تییه ی تۆ به رانه ر به من چیه؟ بۆچی ئه م هه موو رقه ت لی هه لگرتووم؟ خو بۆت دهر کهوت هه رچی گومان و مه زنده ت هه یه بینجوبناوان بوون. من دلنیا بووم که تۆ دلّت له من پاک نه بووه ته وه، ده زانی بۆ؟ چونکه تۆ ده ستت لی کردمه وه، ویستت بمکوژیت. ئه مه خو ی له خویدا نیشانه ی ئه وه یه که دلّت پاک نه بووه ته وه، به لام سه به رته به من، باوه ربه که ته نیا یه ک روگوژین ده ناسم ئه ویش ئه و بارفیون روگوژینه یه که رۆژه که خاچه که م ده گه لی گوڤیه وه و په یمانی برایه تیمان به ست. ئه و نامه یه ی دوینئ بۆم ناردیت، بۆ ئه وه بوو هه موو ئه و خه یالاته له سه ری خو ت دهر بکه یت و جاریکی دی باسی نه که یت. بۆچی خو تم لی دوور ده گریت؟ بۆچی ده ست ده شاریته وه؟ باوه ربه که، من هه ر هه موو ئه و شته ی که جاری پیتشو له به ینماندا رووی دا، به جو ره شیتی و بزپکاندنیک ده زانم. من ئاگام له وه هه یه که ئه و رۆژه له چ حالیکا بوویت. ریک وه کو ئه وه ی ئه و حاله به سه ر خو م هاتبی به و ئاوايه ئاگام له حالی ئه و رۆژه ی تۆ هه یه. ئه و خه یالاته ی که ئه و رۆژه دابووی له سه رته، ئه سل و ئه ساسی نه بوو. ئیدی له سه ر چی ئه م دوژمنایه تییه بکه ین؟

روگوژین، به دهم تیزخه نیکه وه، له وه لامی گوته گه رموگوڤ و راسته کانی میرزاده دا گوتی:

گه مژه

- باشه دلی تو جینی دژمنایه تیی تیا ده بیته وه؟
به راستی روگوژین، له میرزاده دوورکه وته وه، چهند شه قاویک له
دووریی ئه وه وهستا. به راستی هه ر دوو دهستی له پشتیه وه شار دبو وه وه.
ههنگی به کورتی له سه ری پویش و کوتی:
- لیون نیکولایوفیچ، زور زهحمه ته له ئیستا به دواوه هاتوو چۆت بکه م،
مه حاله بتوانم بیتمه ماله که ت.
- یانی تا ئه م راده یه رقت لیمه؟

- خۆشم ناوی لیون نیکولایوفیچ، ئیدی بۆچی بیتمه ماله که ت؟ تو وهکو
مندال وایت. که ورکت له گه مه یه ک گرت ده بی یه کسه ر به دهستی بیئی.
قسه ناچی به میشکتدا. ئه وه ی ئیستا ده یلئیت، ته نیا دووباره کردنه وه ی ئه
شتانه یه که له نامه که ی دوینیدا نووسیووتن، تو پیت وایه باوه رت پیناکه م؟
با، باوه ر به هه موو وشه یه کت ده که م. من ده زانم که تو پوژئی له پوژان
فریوت نه داوم و فریویشم ناده ییت. وێرایی ئه مه ش خۆشم ناوی. تو بۆت
نووسیوم هه موو رابردووم له میشکی خۆیدا سرپوه ته وه، ته نیا ئه
روگوژینه ده ناسیت که خاچه که ت ده گه لی گۆریوه ته وه نه ک ئه و پوگژینه ی
که چه قوی لی ده ر هیتایت، به لام تو چوزانی من چیم له دل و له ناخدایه؟
(به ده م ئه و قسه یه وه دووباره که وته وه ته وسکه ن). په نگه من له و پوژوه
تا نه وو زه په یه ک له و کاره ی خۆم په شیمان نه بووبم، که چی تو برایانه
گه ردنی منت ئازا کردووه، گه ردن ئازادی خۆت بۆ من ناردووه. په نگه من
ئێواره ی ئه و پوژه، بیروخه یالئیکی دیکه م هه بووبی....
- ئه و بیرته فه رامۆش کرد.

میرزاده به و قسه یه رسته که ی بۆ ته واوکرد و هه لی دایه:
- ده زانم! به لام ده توانم گریتوت ده گه ل بکه م که یه کسه ر چوویت سواری
قیتاری پاقلوفسک بوویت و بۆ ئیره هاتیت، تا به بیانووی گویگرتن له
موزیک و کونسیرت، له ناو خه لکه که وه بکه ویته تاقیب و چاودیژی، ریک
وهکو ئه م کاره ی که ئه مپۆ کردووته. پیت وایه من ئه مه م پی سهیره؟! خۆ
ئه گه ر هه موو فیکر و، خه یال و نیاز و مه به ستیکت ته نیا ئه مه نه بوایه، له
گین بوو، زور له گین بوو که چه قۆ له من ده رنه یه نی.... ئه و پوژه، هه ر له

گه مژه

به يانیه وه که ته ماشام ده کردیت ده ترسام، ده مزانی که تنیک هه رده که ی، ده زانی له چ حال و باریکابوویت؟ یانی ئەو پۆژهی که خاچه کانمان گۆرپیه وه، له ناخی خۆما جۆره گومانیکم لئ کردیت، بۆچی دواي گۆرپینه وه ی خاچه کان، بۆچی یه کسه ر بۆلای دایکه پیره که ت بر دم؟ وات خه یال ده کرد، ئەم کاره ده ستت ده به ستیته وه؟ نا، مه حاله خه یالی وات کردیت، شتی وات به میشکا هاتین. تۆش هه مان حالی منت هه بووه، هه ر بووکمان هه مان هه ستمان هه بووه. هه ر دووکمان گومانمان له یه کدی هه بووه. ئەگه ر تۆ قه ستی گیانت نه کردبام، (باش بوو خوا به خیری گیرا) نیستا به چ چاوێک سه یری منت ده کرد؟ به هه ر حال من له تۆ به گومان بووم، یانی گونا حمان به شه ریکی (پووت گرژ مه که، بۆچی پیده که نی؟ گالته پیم نه یه ت). ده لئنی په شیمان نه بوویته وه! باشه. هه لبه ته ئەگه ر بشتویسا ژێوان ببیته وه، نه تده توانی ژێوان ببیته وه، چونکه له ناخی دلته وه رقت له منه. ته نانه ت ئەگه ر له ئاستی تۆدا وه کو فریشته ش پاک و بی گونا هبام، هه ر چاوت پیمدا هه لئه ده هات، تا ئەو کاته ی وا خه یال بکه یت که منی خوشده وئ نه ک تۆ، هه ر خوشت لیم نایه ت، ئەمه غیره یه، نیشانه ی حه سوودیه. پارفیون، ده زانی ئەم هه فته یه گه یستمه چ قه ناعتیک؟ حه ز ده که م پیتی بلیم: ده زانی، حالی حازر تۆی له هه ر که سیکی دیکه خوشتر ده وئ. خوشه ویستییه کی ئەوتویه تا زیاتر ئەزیه ت بدات زیاتر خوشی ده وئی، رمووده ت ده بیت. هه لبه ته هه رگیز نایه ت به ره و پوو ئەمه ت پی بلئ، به ده می خۆی ئەمه ت پی نالئ، به لام پیاو ده بی به خۆی په ی به مه به ریت. بۆچی سه رباری هه موو شتیک قه بوولی کردوه شوو به تۆ بکات؟ پۆژئی دئ به خۆی ئەمه ت پی ده لئ. هه ندئ ژن هه ن، حه ز ده که ن پیاو به و جۆره خوشی بوین، یانی پیاوه که مه جبوور بکه ن، ئەویش یه کیکه له و ژنانه. ده زانی ژن که ده که ویته عه زابدانی پیاو، سووک و چروکی ده کات، ده یکات به قه شمه ر و گه پجار، ده یکات و هه ر به خه یالیشیا نایه ت، ویزدانی چی و عه زابی ویزدانی چی؟ که ده تبینی، له دلئ خۆیدا ده لیت. "نیستا گیانی ده که یه نمه کونه که پووی، عه زابیکی وای ده دم، سه د خۆزگه ی به مردن، به لام پاشان، تۆله ی بۆ ده که مه وه، به ئەشقی خۆم زندووی ده که مه وه..."

گه مژه

پوگوژین، تا کوتایی گوئی لهو قسانه ی میرزاده گرت، ئەوجا که و ته پیکه نین و پرسیی:

- باشه میرزاده تو به خۆت تووشی ژنی وابوویت؟ هه ندی شتی وام له باره ته وه بیستوهه، ئایا راسته؟

میرزاده، له پڕ پوانیه پوگوژین، په شیو و په ریشان گوئی:

- چی؟ چیت له باره مه وه بیستوهه؟

پوگوژین، هه ر پیده که نی. ئەو قسانه ی میرزاده، نه ک هه ر وروژاندی، به لکو له زه تیشی پتیه خشی. ئەو گه رموگوپی و پووخۆشی و خۆش مجیزیه ی میرزاده نه ک هه ر زۆری کارتی کرد به لکو جوړه سووکناییه کیشی پی به خشی.

پوگوژین گوئی:

- نه ک هه ر بیستوهه، به لکو به م قسانه ی ئیستادا گه یشتوه مه ته ئەو قه ناعه ته ی که راستی راسته، ئاخو تو که ی جارئ له جاران به م راشکاوی و پوونیه ی ئیستا قسه ت کردوه؟ ده لئی پیاوینکی دی چووه ته کلیشه ته وه و به زمانی تووه قسان ده کات. ئەگه ر شتیکی وام له باره ته وه نه بیستایه، به م نیوه شه وه نه ده هاتم بۆ ئیره، بۆ ئەم باخه.

- پارفیون سیمیونوفیچ، له مه به ستنت ناگه م.

- ئەوه ی راستی بی ده میکه بۆی باس کردووم، ئەمڕۆ که کاتی به چاوی خۆم دیتم، که له ته نیشت ئەو کیژه گه نجه وه دانیش توویت و گوئ له موزیک ده گریت، ئیدی له قسه کانی ئەو دلیا بووم و هیچ گومانیکم له دروستی قسه کانی نه ما. دوینئ و ئەمڕۆ سویندی بۆ خواردم که تو ئاشق و دیوانه ی ئاگلایا یه پانچین بوویت. ئەمه نه به لای منه وه گرینگه و نه هیچ په یوه ندیه کی به منه وه هیه، به لام ئەوه ی گرینگه ئەمه یه که ئەگه ر تۆش ناستاسیا فیلیپوفئات خۆش نه وئ، ئەو هیشتا هه ر دل به سته ی تویه. ده زانی لیبراوه به هه ر نرخئ بووه ئەو کیژه ت بۆ بخوازیت؟ سویندی خواردوه که ئەم کاره بکات! ها، ها! پیتی گوتم: "تا ئەم کاره سه ر نه گریت، شووت پیتاکه م. هه ر کاتی ئەوان چوون بۆ کلیسا ئیمه ش ده چین". به راستی نازانم نیازی چیه و مه به سته ی له م قسانه چیه: یان بی ئەندازه خۆشی

گەمژە

دەمووی یان... بەلام ئەگەر خۆشی بوئی، چۆن قەبوول دەکات کەسیکی دی
بخوازیت، نەخاسما بەخۆیشی هەولت بۆ بدات؟... ئەوەش دەلێت: "من
خۆشیی ئەوم دەوئ، حەز دەکەم بە خۆشی بیدینم". بەم پێیە پێم وایە
عەنای وایە کە خۆشی دەوئی.

میرزادە، کە بە خەمینی گوئی بۆ قسەکانی ڕوگوزین شل کردبوو، بە
کەسەرەووە گوئی:

- من چ بە قسە و چ بە نووسین، پێم گوتوویت کە ئەو ئافەرەتە، ئاقل
نییە، ئەقڵی پڕ نییە..

- بەندەناس هەر خوایە، لەوێ هەلە بیت!... ئەمڕۆ کاتی لە ئاھەنگی
عوزیک، لە باخە کە گەڕاینەووە بۆ مالهو، ڕۆژی مارەبرینەکە دیاری کرد.
گوئی: "سێ هەفتەی دی ڕەنگە زووتریش زەماوێند دەکەین". لەبەردەم
ئیکۆنەکە حەزەرەتی عیسا دا سویندی بۆ خواردم و ئیکۆنەکە ماچ کرد.
بۆیە هەنووکە هەموو شتێک وەستاوەتە سەر تۆ میرزادە. ها، ها!...

- ئەمە هەمووی یاوەگوییە (وڕاوە، وڕینە)! ئەوەی تۆ بۆ من پیشبینی
دەکەیت هەرگیز نایە تەدی! سبەی دێم و دەتبینم...

ڕوگوزین، بە نارەزاییەووە گوئی:

- بە چیا دەلێی شیتە، ئەقڵی تەواو نییە؟ بۆچی بەلای هەموو کەسیکەووە
ئاقلە، تەنیا بەلای تۆووە تەواو نییە؟ ئەگەر شیت بوايە چۆن دەیتوانی نامە
بۆ ئەویندەر بنێرت؟ ئەگەر شیت بوايە بە نامەکانیا دەیانزانی، لە نامەکانیا
ڕەنگی دەدایەووە و دەر دەکەوت.

میرزادە، بە شپێزەیی پرسیی:

- کام نامانەت مەبەستە؟

- نامە بۆ "ئەو" دەنیریت، ئەویش نامەکانی دەخوینیتەووە. مەگەر نازانی؟
کەواتە دوایی دەزانی. بێگومان پیتی نیشان دەدات.

میرزادە هاواری کرد:

- مەحالە، شتی وا مەحالە!

- تاهو تاهو! لیون نیگولایوفیچ، ئەوەندە من بزانم و تیبگەم هیشتا
زۆرت ماوە، تازە لە هەوێ ڕیگادایت. کەمیک چاوەڕوان بکە: هەنگی

گەمژە

هەستی جاسووسی و تاقیب و تاقییکاریت لا دروست دەبیت و شەو و پۆژ
گوێ هەلەدەخەیت هەر هەنگاویک بنریت دەیزانیت، ئەگەر...
میرزادە هاواری کرد:

- بەسە! بیپرەو، چیتیش باسی ئەمە بۆ من مەکە، گوێ بگرە پارفیون:
رێک بەر لەوێ تۆ بێیت، لێرە پیاسەم دەکرد، لەخوت و خۆپایی، بێ
ئەوێ بزانی بۆچی! لەپەر دەستم بە پێکەنین کرد. بیرم کەوتەووە کە سەبەینی
رێکەوتی سالیادی لەدایکبوونمە. ئیستاش نزیکي نیوەشەو. پیاوی باش بە،
لەگەڵما وەرە با پێکەووە ئەمشەو پۆژ بکەینەووە. لە مالهەووە کەمێک شەراب
شک دەبەم، بۆ خۆ دەمیکیش تەردەکەین و تۆ ئارەزووی ئەو شتانەم بۆ
بکە کە خۆم ناتوانم لەم ساتەدا ئارەزووی بکەم. حەز دەکەم تەنیا تۆ ئەو
دووعا و ئارەزووێم بۆ بکەیت نەک کە سێکی دی. منیش ئارەزووی
ئەو پەری بەختەوهریت بۆ دەکەم. ئەگەر بەتەمانیت لەگەڵما بێی، بێتە
خاچەکەم بدەو! کوا بۆم بگێرەووە. ئاخەر تۆ پۆژی دواي ئەو پووداوە بۆت
نەناردمەووە. هێشتاش لە ملتە؟ پوگۆژین بەرسفی دایەو:

- بەلێ.

- کەواتە لەگەڵم وەرە! نامەوێ بە تەنیا، بە بێ تۆ سال تازە بکەمەووە،
چونکە سەبارەت بەمن ژيانیکی نوێ دەست پێ دەکات! پارفیون، چما
نازانی ژيانی تازەي من لەم پووە دەستی پێ کردووە؟
- ئیستا بۆم دەر کەوت و دەزانم کە دەستی پێ کردووە.
بەویش (ناستاسیا) دەلێم. لیون نیکولایوفیچ، تۆ ئەمە پۆ خۆت نیت،
نیکولایوفیچەکەي جارانی نیت.

پەراوێز:

* - "ئەم قسەيەم لە خەلکانی شارەزا بیستووە..". پوشکین لە دوئیەلەکید،
دەگەل دانیتس، لە ۱۸۳۷/۲ک/۲۷ دا بریندار بوو، پۆژی ۱۸۳۷/۲ک/۲۹،
سەعات دووی دوانیوە پۆ کۆچی دواي کرد، گوللەي پەقیبەکەي هەناوی
دیواودەر کرد.

فەسلە چوارەم

كاتى مىرزادە، ھاورى دەگەل پوگوژىندا، لە مالاكەى خۇى نزيك بوو، سەيرى كرد بالكۆنەكەى لە خەلكيدا جمەى دەھات، بالكۆنى چى، چراخانىك بوو دەتگوت پۆزى نيوەپۆيە. ئىدى ھەراو ھوريا و كەيف و شادى، قاقاي پىكەنين و، گەنگەشە و قسان بە دەنگى بەرن، سەعاتە رىيەك دەپۆيشت. لە دوورەو ديار بوو كە ئەو حەشاماتە مژولى شەوبىرى و ئاھەنگىزان. كاتى مىرزادە بۆ بالكۆنەكە سەرکەوت، تەمەشاي كرد مەزەندەكەى راست دەرچوو، بينى ھەموو ميوانەكان شامپانيا دەخۆنەو و ديار بوو، دەمى بوو دەستيان بە خواردنەو كەردبوو، چونكە زۆربەى زۆريان شاد و بەكەيف و سەرمەست بوون و لەحالى نەشەدا بوون. ميوانەكان، گشتيان ئاشنا و ناسياوى مىرزادە بوون، بەلام سەير ئەو بوو ھەموويان لە يەك كاتدا، وەكو ئەو ھى بە فەرمى دەعوەت كرابن، كۆبوو بوونەو، لە كاتىكا مىرزادە ھىچ كەسكى دەعوەت نەكەردبوو، بە خۆيشى بەرپىكەوت و تۆزى لەو پىش، بىرى كەوتبوو ھەو كە ئەمشەو سالىادى لەدايكبوونەتى.

پوگوژىن، لەكاتىكا، دوابەدواى مىرزادە، بۆ بالكۆنەكە سەر دەكەوت، لەبن لىوانەو گوتى:

گەمژە

- ھەبىي و نەبىي، دەبىي لاي يەككىگ گوتىت دەعوەتى شامپانيا دەكەيت،
بۆيە ئەم ھەموو خەلگە بەم جۆرە ھىرشىيان بۇ ئىرە ھىناوہ.
ئەوسا، وەك بلىنى دوا ئەزموونى خۆى وەبىر ھاتىتتەوہ، بە جۆرە
بەدخوايەكەوہ گوتى:

- ئىمە ئەمانە دەناسىن! ھەر ئەوہندە فیکەيەکت بۇ لىدان ئىدى...
حەشاماتەكە، بەدەم ھاوارى شادى و خۆشییەوہ لە دەورى مىرزادە خر
بوونەوہ، ھەرايەك بوو کەس بەکەس نەبوو، ھەندى لە میوانەکان
کردبوویان بە پۆزى حەشر، دەنگە دەنگ و ھەراوزەنايان دەگەيشتە بنى
دنیا، ھەندىكى دیکەيان زۆر ھىورتر بوون. لى ھەر کە زانىيان ئەو پۆزە
سالىدى لەدايکبوونى ئەوہ، ھەموو بە جارئ لىتى نزيکبوونەوہ و يەك بە
يەك، زۆر بەگەرمى پىرۆزباييان لى کرد. مىرزادە سەرى لە ھاتن و
ئامادەبوونى ھەندى کەس سوور مابوو، بۇ نمونە يەكکە لەوانە
بورودوفسكى بوو، بەلام ئەوہى کە يەجگار سەرسامى کردبوو، بوونى
يەڭگىنى پاڭلوفىچ بوو لەناو ئەو حەشاماتەدا. ئەوہندەى بەلاوہ سەير بوو
خەرىک بوو باوہرى بە چاوى خۆى نەدەکرد، بە دىتنى ئەو بەجارئ
سەراسیمە بوو.

لەم کاتەدا، لىبىدیف کە دەموچاوى سوور سوور بووبووەوہ و نىمچە
مەست بوو، بە خۆ و ھەگبەيەك وەلامى ئامادەوہ بەلەز ھات، تا مەسەلەکە
پون بکاتەوہ. بە قسە بىسەر و بەرەکانيا ئەوہ دەر کەوت کە ئەو خەلگە، بى
ھىچ نەخشەيەكى پىشوەختە، بە شىوہيەكى ئاسايى و بگرە بەرىکەوت لەوئ
خر بوو بونەوہ. يەكەم کەس کە چووبوو ھىپولیت بووبوو. حالى زۆر
باشتر بووبوو، برىارى دابوو تا مىرزادە دەگەپىتەوہ بۇ خۆى لە
بالکونەکەدا، لەسەر تەختىک پال بکەوئ. دواى ئەو لىبىدیف ھاتبوو، ھەر کە
خۆى کردبوو بە بالکونەکەى مىرزادەدا، ئىدى ھەموو خىزانەکەى، واتە
کىژەکانى و جەنەرال ئىڤولگىن، دواى کەوتبوون. بورودوفسكى، ھىپولیتى
ھىتابوو، بە خۆيشى لەوئ مابووەوہ. گانيا و پتیتسن کە بەرىکەوت بەویدا
رەت دەبن خۆيان بەژوورا کردبوو. دواى ئەوان کىللەر ھاتبوو وپايگەياند

گه مڙه

بوو ڪه سالڙوڙي له دايڪبووني ميرزادهيه و داواي شامپانياي ڪردبوو. يه ڦگيني پاڦلوفيچ نزيڪه ي نيو سه عاتيك له وه پيش گه يشتبوو. ڪوليا، پٽي ناگرتبوو ڪه پٽويسته به بڙنه ي سالڙوڙي له دايڪبووني ميرزادهوه شامپانيا پيشڪهش بڪري و ٺاههنگ و شه ويڙي بيته گيران. ٿيدي ليبيديف ڪه خوا خواي شتيڪي واي بووبوو، بهلهز چووبوو مه ي و شه رابي هينابوو.

ليبيديف، خيرا خيرا به ميرزادهي دهگوت:

- ٺهه شه راب و مه يي خومه، له سه ر حيسابي منه، له كيسه ي منه ها، له سه رم بوو به بڙنه ي سالڙوڙي له دايڪبوونته وه ٺاههنگ بگيرم و پيروزيابت لي بڪه م. هه ٻه ته شنيوڪي هه ڙارانهش پيشڪهش دهڪهين، شنيوڪي سووک. ڪيڙه ڪه م خهريڪه شنيو ٺاماده دهڪات. ٺا... ميرزاده... خوزيا دهتزانى موناڦه شه ي چيمان ده ڪرد ٺه م پرسياره ي (هامليت) ت له بيره: " يا هه موو شتيڪ يان هيچ شتيڪ ؟ ٺهه مه بابيه تيڪي مؤديرنه، زور مؤديرنه، بابيه تي رڙهه! پرسيار و وه لام... بڙ ٺاگاداري جه نابت ٺاڦاي (تيرتنييف) له ڪه مالي ٺيسراحه تدايه، ڪه يفي قنجه، ڙياني ليده چوري.. نايه وي بخه وي! ٺه گهر بلئي ته نيا يه ڪ جورعه شامپانياي خواردووه ته وه و ٺه زيه تي نادات... ميرزاده، وه ره پيشه وه و ٺه م گهنگه شه يه مان بڙ يه ڪ لايي بڪه وه! هه موو ٺاماده بووان چاوهرواني تون، هه موو چاوهرواني ده مي موباره ڪي تون ڪه به بهرده باري و دووربيني خوت، ٺه م مه سه له يه روون بڪه يته وه...

ميرزاده، هه ستي به نيگاي ناسڪ و شيرين و پر ميه ر و مهحه به تي ڦيرا ليبيديف ڪرد، ڪه بهلهز دري به خه لڪه ڪه ده دا و به ره و لاي ٺه م ده هات. ٺه م ڪيڙه يه ڪه م ڪهس بوو ڪه ميرزاده ته وڦه ي ده گهل ڪرد، ڪيڙي تان له شه رماندا سوور بووبووه وه، پيروزيابي لي ڪرد و ٺاره زووي ڙيانيڪي خوشي " له مڙو به دواوه " بڙ ڪرد. ٺه وسا به هه شتاو بڙ موبه ڦه ڪه گه رايه وه، ڪه خهريڪ بوو ڙهه م خوراڪيڪي سووڪي ٺاماده ده ڪرد، به لام ته نانهت پيش هاتنه وه ي ميرزادهش، جار جار ڪه بڙ سائي ده ستي له ڪاري موبه ڦ به تال ده بوو، ده رفه تي ديناو ده هاته بالڪونه ڪه، تا گو ي له و باس و گهنگه شه

گه مژه

گه رموگوڤ و دوورودرڙانهی نیوان ئاماده بووان، به تایبه تی که خواردنه وه سهری گهرم کردبوون، بگریټ. ئه و گهنگه شانهی که زیاتر دهرباره ی بابته تی ته جریدی وشک و قورسی ئه وتو بوون که ئه و سهری لیدهر نه ده کردن. خوشکه چکوله که ی له ژووره که ی ته نیشته وه، به زاری به شه وه، له سهر سندوقیک، به دانیشتنه وه خوی لیکه وتبوو، به لام توریژگه که ی، کوڤی لیبدیف، له نزیک کولیا و هیپولیته وه، جیی خوی کردبووه وه و به سیمایا دیار بوو که ئاماده یه ده دانه سه عاتان، به بی جووله له ویتدهر دانیشتیت و گوئی له و گهنگه شه و قسانه ی بگریټ.

میرزاده، پاش ئه وه ی ته وقه ی ده گهل ڤیردا کرد، به ره و پیری هیپولیت چوو تا ته وقه ده گهل ئه ویش دا بکات. هیپولیت، به میرزاده ی گوت:

- به تاسه وه چاوه پروانم ده کردیت، زور خوشحالم که ئه وهنده به که یف و خوشحالی.

- له کوئی ده زانی که من "به که یف و خوشحالم"؟

- به ده موچاوتا دیاره. برۆ به خیره اتنی ئه وانه بکه و خیرا وهره وه له لای ئیمه دابنیشه.

هیپولیت، تاسه مهندی خوی بۆ دووپات کرده وه و گوتی:

- به تاسه وه چاوه پروانم ده کردیت، بیرم ده کردیت!

که میرزاده لینی پرسی، ئایا ئهم شه ونخونی و مانه وه یه تا ئهم درهنگانه، بۆ نه خوشییه که ی خراب نییه، به رسقی دایه وه که خویشی سهری له مه سوورماوه، ههست ده کات قهت وه کو ئه مشه و ته ندروستی خوش نه بووه. سی پوژ له مه پیش له رهخی مردنی بوو، که چی ئیستا سیحه تی زور باشه.

بورودوفسکی له پر ههستایه سه ریټیان و به پرته پرت گوتی: "هه روا هاتوو و له گهل "هیپولیتدا هاتوو". به دیتنی میرزاده خوشحاله و ئه وجا له سهری پویی که له نامه کهیدا: "بیهوده گوئی و هه رزه گوئی" کردوو، به لام به راستی خوشحاله که ئیستا.. لی قسه که ی ته واو نه کرد، به گهرمی دهستی میرزاده ی گوشی. ئه وجا له جیی خوی دانیشته وه.

گهڙه

ميرزاده ڪه له به خيڙهاتني همومان بووه وه، بهره و لاي يه ڦگيني باقلاو فيچ چوو. يه ڦگيني خيڙا باسڪي ميرزاده ي گرت و بهئ سڀاي به گوييدا چپاند:

- دهمويست، سه بارهت به مه سه له يه ڪي گرنگ دوو قسهت ده گهل بڪهم... ته نيا دوو قسه، به يارمه تيت با ده قيقه يه ڪ بچينه لاه. دهنگي ڪي ديكه، به گويته ڪي تري ميرزاده يدا چپاند: 'به يارمه تيت ده قيقه يه ڪ'، دهستي ڪي ديكه بازووه ڪي تري گرت، ميرزاده ڪه ئاوڙي دايه وه، پياوي ڪي قڙبڙي، دهموچاو سوورهي، نيوچه وان پاني، خه نولي بيني، به جاري سهر ي سوور ما، به لام خيڙا ناسيه وه: فرديش چينكو بوو، ڪه هر خوا ده يزاني له ڪويوه سهر ي هلدابوو.

فرديش چينكو له ميرزاده ي پرسي:

- فرديش چينگوت له بير ماه؟

ڪيله ر، به هه شتاو چوو بولايان و گوتي:

- توبه ي کردوه. په شيمانه. له سووچي ڪا خوي مات دابوو چونكه پروي نه ده هات تو بديني. په شيمانه. ههست به گوناح ده ڪات.

- بوجي؟ مه گر چي کردوه؟

- ميرزاده، من ڪه ئيستا بينيم، يه ڪسر هينام بو ئيره. له براده ره هره باشه ڪانمه، به لام توبه ي کردوه.

ميرزاده، بو ئه وه ي زوو پڙگاري بي ليي ان، ته وقي ده گهل هر دوو ڪياندا کرد و گوتي:

- به خيڙهاتن، به ديدارتان خوشحالم! فهرموون بچن له نيو خه لکه ڪه دا جيگا بو خو بگرن.

ميرزاده، په له ي بوو ڪه به ته نيا قسان ده گهل يه ڦگيني باقلاو فيچدا بڪات.

يه ڦگيني باقلاو فيچ گوتي:

- ماله ڪهت زور خوشه، پياو ليره دا دلي ده ڪريته وه. نيو سه عاتيك چاوه پروانم ڪرديت، خوشم ليگوزه را. جا براده ري ئازيز با بيمه سر

گه مژه

مهسه له که. هه موو شتی کم ده گه ل گورمیشیدا ته رتیپ کردوو، بویه هاتووم تا لهو پرووه ده دلنیا بکه م و خه یالت ره حهت بی. هیچ نیگه ران مه به. زور ئاقلانه ره هفتاری کرد، پیک بهو شیوهیه ی چاوه پروانی لیده کرا، چونکه ئه وهنده ی من بزنام، خه تاکه لهو بوو، ئه وهه له بوو.

- ئه م کورمیشیفه ده کاته کی؟

- عه جایه ب... ئه و پیاوه ی که له باخه که دا، له پشته وه هه ر دوو ده ستیت گرت. ئه وهنده تو ره بوو، به ته ما بوو بۆ سبه ی نی شایه ده کانی ت بۆ لا بنیری تا داوای دو ئیلت لی بکه ن.

- به راست... که کار پکی گه و جانه یه!...

- به راستی گه و جانه یه... هه له به ته ئا قیبه تیکی خراپی ده بوو... ئیدی ده لئی چی، له ولاتی ئیمه دا ئه م جۆره خه لکه ش...

- یه فگینی پاقلوفیچ، هه ر بۆ ئه مه هاتووی یان ئیش و مه به ستیکی دیکه شت هه یه؟

یه فگینی پاقلوفیچ، به دهم پیکه نینه وه، وه لامی دایه وه:

- هه له به ته ئیشیکی دیکه شم هه یه. میرزاده ی ئازیز، سبه ی به یانی زوو، ده پۆم بۆ پترسبۆرگ، تا له پترسبۆرگه سمی کفن و دفنی ئه و داماو ده دا، مه به ستم ماممه، به شداری بکه م. ده زانی هه موو قسه و باسه کان راست ده رچوون، هه موو خه لکی پیان زانیوو ته نیا من نه بیت. ته سه ور بکه، هه واله که به جۆری گیزی کردم، به راده یه ک سه رقالی کردم، نه مه ره ژا بچه دیدهنی ئه وانیش (مالباتی یه پانچین) هه له به ته سبه ی نیش ده ستم ناگا بچه دیدهنیان، چونکه ده بی له پترسبۆرگ بمیتمه وه. تیده گه ی؟ ره نگه تا سی پۆژی دی له پترسبۆرگ نه گه ریتمه وه. به کورتیه که ی وه زع و حال م شه پریوه. نامه ی شته که گه وه ره بکه مه وه، به لام و پرای ئه وه ش حه زم کرد به ره له وه ی سه فه ر بکه م، به و په ری راشکاو ی و راستگویی وه، بی ئه وه ی کات به فیرۆ بده م چه ند قسه یه کی تاییه تیت له گه لدا بکه م. ئه گه ر پیم بده ی ت، تا کوتایی ئاهه نگه که لیره ده میتمه وه. ئه مه جگه له وه ی هیچ شوینیکی دی شک نابه م که بۆی برۆم، ئه وهنده ش په ریشان و نیگه رانم که مه حاله بتوانم ئه مشه و

گه مژه

بخهوم. هه رچهنده ئه م داوايهی من له تو جوان نيه و زور قورسه، به لام به راشكاوی دهيلم كه من به ئومیدی دوستايهتی تو هاتووم ميرزاده گيان. تو پياويکی بيوتنهی، يانی له هيچ ههلويسيتيكا درو ناکهيت، رهنگه به عهمرات درو نهکيهيت. من سه بارهت به مهسه له يهکی تاييهتی پتويستم به دوستيکی راستگو، گيانی به گيانی و ئاموزگاريکی ئه مين هيه، چونکه حالی حازر لهو پهري تهنگانه و بهدبهختی دام...

ديسان دهستی به پيکهنين کردهوه.

ميرزاده، بۆ ده ميک له فکران پاچوو، گوتی:

- کيشه ئه وهيه، تو دتهوي تا ميوانهکان دهرون، هه ر چاوه پروان بکهيت، به لام مهگه ر هه ر خوا بزانی ئه وانه کهی دهرون! باشه ئه گه ر ئیستا به دوو قولي بروين بۆ باخی گشتی باشتر نيه؟ با ئه وان چاوه پروان بکهن، قهیدی نيه پاشان من تهوازويان لیدهخوазم.

- نا، نا، هه زناکه م، هه ست بکهن که دهمهوي ده ربارهی شتيکی تاييهتی قسانت ده گه ل بکه م، چونکه خه لکان يکیان تيايه، زوريان مه به سته به په يوه ندييه کانی نيوانمان بزانی، به ووت نه زانیوه ميرزاده؟ باشتر وایه که په يوه ندي ئیمه له هه موو کاتيکا، له شينه یی و له تهنگانه دا که زور دوستانه یه و هيچ په مز و رازیک له گوړی نيه، هه ر وابميتی، حالی بوويت؟ دوو سه عاتيکی دی هه موويان دهرون. ههنگی بیست دهقیقه یه ک، ئه و په ری نیوسه عاتيک له وهختت دهگرم...

- بيوره، بيوره! من ده خزمه تودام، به تو خوشحالم. پتويست به و روونکردنه وهيه ناکات. سوپاسی ههستی برايانهت سه بارهت به دوستايهتی نيوانمان، دهکه م. بيوره که ئه مپۆکه هه واسم زور په رته، ده زانی حالی حازر ناتوانم ته رکيز له سه ر هيچ شتيک بکه م؟

یه قگینی پافلوفيچ، به دهم سووکه بزیه که وه، به ئه سپایی گوتی:

- ئاگام ليه! پيته وه دياره!

یه قگینی پافلوفيچ، ئه و شه وه زور ئاسوده و خوشمجيز ديار بو.

گەمژە

ميرزاده، به شپړزه يې پرسى:

- ټاگات له چييه؟

يه ټگينى پاڅيلو فيچ، كه خوى له وهلامى راسته وخوى ټه و پرسىاره
دهدزييه وه و هيشتا هر بزهى له سهر ليوان بوو، له سهر قسه كهى خوى
پوښت:

- ميرزاده گيان، ټايا گومانى ټه وهم لى ناكهيت كه ټه هاتنهى من ته نيا
بو ټه وه بيت فريوت بدهم و هه ندى زانيارى و قسانت لى دهر بهيتم، ها؟
ميرزاده، دواى سوو كه هه لوه سته يه ك، ده ستى به پي كه نين كرد و گوتى:
- گومانم له وه نيه كه هاتوويت تا قسم ليد دهر بيتى، په نكه له دلى
خوښتدا گريوت له سهر ساويلكه يى من بيت، به لام راستت گهر كه لنت
ناترسم. باوه رده كهيت له م كات و ساته دا ټه شتم به لاهه گرينگ نيه؟
ټه و جاش... چونكه پيش هه موو شتيك قه ناعه تم وايه كه ټو پياوځى زور
باشيت، هر چوځى بى، له ټه نجامدا ده گهين به يه ك و ده بين به دوست و
برادره! يه ټگينى پاڅيلو فيچ من ټوم زور چووه ته دله وه، چونكه ټو... به راي
من... پياوځى زور به ريز و سه نكيني!...

يه ټگينى پاڅيلو فيچ گوتى:

- من ته نيا ټه وه نده ده ليم كه به ناسينى ټو زور خو شحالم. فهرموو به
سه لامه تى ټو پيكي ده خومه وه. به راستى به م ديدار هت زور شادم...
ليزه دا قسه كهى خوى برى و له پر و بى هيچ پيشه كييه ك گوتى:
- ټه برادره... هيپوليت هاتووه لاي ټو بزي؟
- به لى.

- باوه ر ناكه م به م زووانه بمر يت، وانيه؟

- بو ټه مه ده پرسيت؟

- هه روا، بو هيچ! نيو سه عاتيك ده گه لدا به سهر برد...

هيپوليت، به دريژايى ټه ماوه يهى كه ټه دووه سهر گهرمى گفتوگو
بوون، چاوه رپى ميرزادهى ده كرد، نه چاوى له ميرزاده ده گواسته وه نه له
يه ټگينى پاڅيلو فيچ. كه به رهو ميژه كه گه رانه وه، ټو خرنكي گهرم له دل و

گەمزە

دەروونی گەپ. نینگەران بوو، تەواو ھەلچووبوو. تئۆكە ئارەقەى سەر ھەنەى، ۋەكو مروارى دەدرەوشايەۋە. چاۋە درەوشاۋەكانى جۆرە ترستىكى كۆنگى لە پەستا و بى براۋەويان پىۋە ديار بوو، نىگاي جۆرە بىقەرارىيەكى نامەفھوومى دەنۋاند، لىكدا لىكدا لە شتىكەۋە بۆ شتىكى دى، لە كەستىكەۋە بۆ كەستىكى دى دەگۈاستەۋە. لە سەر ھىچ شوپىنىك نەدەگىرسايەۋە. ھەرچەند تا ئەو كاتە بەشدارىيەكى جىددى لە گفتوگۆ و گەنگەشە گەرمەكانى دەوروبەرى خۆى كىردىبوو، بەلام ئەم گەرموگۈپىيە، زياتر وپاۋەگۈيى بوو، قسەكانى ھەقدژ و بى سەرۋ بەر بوون. بىركىردنەۋە و ھىزىنى پچر پچر بوو، تەوس و بى موباللاتى و خەمساردى بە زمانىيەۋە ديار بوو. پستەكانى تەواو نەدەكرد، جارى ۋا ھەبوو لە گەرمەى ئەو گفتوگۆ و گەنگەشەيەدا كە خۆى دەقىقەيەك لەۋەپىش كىردىبويەۋە و وپوژاندبووى دەۋەستا، بە نىۋەچلى ۋازى لى دىنا و نەدەگەپايەۋە سەرى. مىرزادە كە زانى، ئەو شەۋە پىگەى (ھىپوليت)يان داۋە دوو پىكى گەۋرەى شامپانيا بخۋاتەۋە، زۆرى پىناخۆش بوو. ئەو پىكەى كە لەسەر مېزەكە، لەبەردەميا دانرابوو وتۆزىكى لى خۋاردىبويەۋە، پىكى سىيەم بوو، بەلام مىرزادە دۋايى بە مەى زانى بوو، لەۋساتەدا ھەستى پىتەكردىبوو.

ھىپوليت ھاۋارى كرد:

- دەزانى زۆر خۆشچالەم كە سالىادى لەدايكبۈونت كەۋتۈۋەتە ئەم پۆژە

تايبەتيەۋە؟

- بۆچى؟

- ئىستا دەيزانى بۆچى. تۆ جارى خىرا ۋەرە لىرە لەسەر مېزەكە

دابىشە، چونكە ئەم ھەموو خەلگە - ئەم دۆستانە لەبەر خاترى تۆ لىرە

خېر بوۋنەۋتەۋە... پىشېنىم دەكرد خەلكىكى زۆر بىن، ئەمە يەكەم جارە لە

ژيانما پىشېنىم راست دەرچووبى! خەيفى، خۆزىا پىشتر دەمزانى كە ئەمپۆ

سالپۆژى لەدايكبۈونى تۋيە، تا بەلاى كەمەۋە ديارىيەك بۆ ھىتاباى.. ھا،

ھا! كى نالى نەمھىتاۋە و ئىستا لە گىرفانما نىيە؟ ئەرى زۆرى ماۋە بۆ

بەيانى؟

گه مژه

پتیشن، ته ماشایه کی سه عاته که ی خوی کرد و گوتی:

- نزیکه ی دوو سه عاتیکی ماوه به یان بدات.

یه کتیک له و بهینه دا هه لی دایه:

- چمان داوه له به یان. له کاتیکا که بشیت به بی به یان بخوینین، بۆچی

چاوه پروانی به یان بین؟*

- بۆچی؟ چونکه من گهره کمه هه تاو بدینم. میرزاده بۆم هه یه به

سه لامه تی خۆر، به خوشیی خۆر پیکی بخۆمه وه؟ تۆ چ ده لئی؟

هیپولیت. بی مدارا قسانی ده کرد، پرووی ده می له هه موان بوو، له تۆ

وايه فرمانده یه که و فرمان دهر ده کات، هه رچه ند له وه نه ده چوو به خۆی

به وه بزانی و هه ستی پی بکات.

- به که یفی خۆت! با بخوینه وه! به لام هیپولیت تۆ ده بی که میک بیده نگ

بی، پیوستت به ئیسراحه ته، وانیه؟

- میرزاده تۆ هه میشه ئامۆژگاریم ده که یه که ده بی برۆم بنووم،

له له یه که چۆن مامه له له ته که مندالدا ده کات، به و ئاوايه مامه له له ته که دا

ده که یه که. هه ر که هه تاو هه له ات و ئاسمانی پرشنگ باران کرد (ئه ری ئه م

به یته شیعره هی کتیه که ده لیت: "هه تاو ئاسمانی نقومی پرشنگان کرد."*

به یتیکی بیمانایه، به لام جوانه) هه نگن من ده چمه جیوه و ده نووم. لیبدیف

ئایا هه تاو سه رچاوه ی ژیانیه؟ ئه م دوو وشه یه: "سه رچاوه ی ژیان"، له

مکاشه فاته که ی قه دیس یوحه نادا چ مانایه که ده گهن؟ میرزاده تۆ هیچت

ده رباره ی (هه ساره ی ئه فستین)* بیستوه؟

- ئه وه ی من بیستومه گوايه به پیی راقه ی لیبدیف ئه م هه ساره ی

ئه فستینه ده کاته تۆری هیلی ئاسنی ئه وروپا.

لیبدیف، له جیی خۆی راپه ری، وه کو ئه وه ی بیه وی، خه لکه که، که

ده ستیان به پیکه نین کردبوو، له پیکه نین رابگریت، به هه ر دوو ده ست

که وته ئاماژه و هاواری کرد:

- نا.. نا.. وانیه... تکایه یارمه تیم بدهن با!..

ئه وسا، له پ ئاوپری له میرزاده دایه وه و گوتی:

گەزە

- ئەم برادەرلەر... ئەمانە ھەموویان... كاتى ھەندى مەسەلە دېتە پېشى...
ھېچيان لەم باشتر نين...

بەدەم ئەو قەسەيەو دوو جار تەقەي لە مېزەكە ھەستان، ئەم كارە نەك
ھەر بېدەنگى نەكردن، بەلكو زياتر ھېتانيە پېكەنين. لېبديف، ئەگەرچى،
ئەمشەويش وەكو ھەموو شەوانى دىكە بوو، بەلام ئەمشەو بە ھۆى ئەو
گەنگەشە دورودريژە زانستىيەو كە كردى، لە جارەن بەجۆشوخروشتىر
بوو. لەم حالەتەندە، زۆر رەق و بېپەردە رەفتارى دەگەل ھەريفانى خۇيدا
دەكرد.

- بەريزىنە ئەمە جوان نىيە! ھەمووى نيو سەعاتى لەمەپېشى، رېكەوتىن
ھەر يەككىمان دەستى بەقسەن كەرد، نابى كەس قەسەكەى پى بېرېت يان پىي
پېكەنى، رېكە بە ھەر كەسك بەدەين بە كەمالى ئازادى بىروبۇچوونى خۆى
دەربېرېت. دواى ئەو ھەوانەناسانىش، بۇيان ھەيە بەوپەرى ئازادى ئىرادى
خۇيان بگرن. جەنەرالېشمان بە سەرۆك و بەرپۆەبەرى گەتوگۆيەكان
ھەلېژارد. ئىدى ئەمە چىيە دەستتان داوەتى؟ بەم كارەتان، دەتوانن
شىرازەى بىرى ھەر كەسك، چەند بىروبۇچوونەكەشى بەرز و قوول بېت
بېچپن و بېشۆكيت!...

ھەموو بە يەك دەنگ ھاواريان كەرد:

- قەسە بکە، قەسە بکە! كەس قەسەت پېنابېرېت!

- قەسە بکە، بەلام درېژدادېرى و ھەرزەبېژى مەكە!

يەككە ھەلى داىە و پرسىي:

- ئەم ھەسارەى ئەفستىنە چىيە؟

جەنەرال ئىفۇلگىن، وەكو سەرۆك و بەرپۆەبەرى كۆرەكان، بەو پەرى

ھەيەت و سامەو چو لەسەر كورسىيەكەى پېشوو دانيشت و گوتى:

- ھېچ شتىك لەم بارەيەو نازانم!

ئەوسا كىللەر، لە جىي خۆيەو، لەسەر كورسىيەكەى كەوتە جموجۆل،

بە شادىيەو، لەبن لىوانەو گوتى:

- مىرزادە، من يەجگار ھەزم لەم گەنگەشە و مشتومپانەيە، بە مەرجى

گەمژە

زانستییانە بن!

ئەوجا، لەپ، بە شیوەیەکی چاوەڕواننەکراو، ئاوپێکی لە یەقگینی پاقلوفیچ، کە لە نزیکەووە دانیشتبوو، دایەووە و گوتی:

- بابەتی، زانستی سیاسی. ئەو شتانەم زۆر بێ خۆشن کە لە پۆژناماندا دەربارەی گەنگەشە و مشتومڕەکانی ناو ئەنجومەنی نوینەرانی بەریتانی، بەلاو دەکرینەووە. هەلبەتە مەبەستم کڕۆک و جەوھەری گەنگەشە و مشتومڕەکان نییە (چونکە بە خۆت دەزانی من بابایەکی سیاسەتوان نیم). بەلکو مەبەستم پەفتار و شیوازی گەنگەشەکەیانەووەکو خەلکانی سیاسەتوان، بۆ نمونە کە یەکیکیان دەلێت: "ئەو فیکۆنتە ی بەرانبەرم..، "ئەو ئیریلە ی ھاوڕای منە..،" یان "ئەو موخالیفە بەرپزە ی من، کە بە پیشنیازەکی، ئەوروپای سەرسام کرد..،" هەلبەتە هەموو ئەم دەستەواژە و قسانە، جوانن. ئەم گیانی پەرلەمانتارییە ی لە لای گەلیکی ئازاد هەیە، دلم خۆش دەکات، بە راستی ئەفسوونم دەکات! زۆری لەزەت لێ دەبینم میرزادە! من لە ناخی خۆدا، خۆرسک هەموو کاتی هەر هونەرماند بووم، باوەر بکە یەقگینی پاقلوفیچ!

گانیا، لەشویینی خۆیەووە، بە زمانیکی هیزشامیزەووە ھاواری کرد:

- یانی بە قسەکانی تۆ تۆری هێلی ئاسن، بەلایەکی گەورەییە، مایە ی فەوت و فەنای تیرە ی بەشەرە. زەھریکە و بەسەر زەویدا باریووە. "سەرچاوەکانی ژیان دەلەوتینی؟

گافریلا ئاردا لیونوفیچ، ئەو شەووە، زۆر شەنگۆل بوو، لە بەرچاوی میرزادە فرە تەردەماخ و خۆش مجیز بوو، هەستی بە جۆرە سەرکەوتنیک دەکرد. پرسیارەکەشی لە پووی سوعبەت و شوخییەووە بوو، هەر بۆ تۆرەکردن و ھاوژاندنی لیبدیف بوو، کەچی زۆری نەبرد خۆی گەرم بوو. لیبدیف، بەتۆرەییەکی ئاویتە بە جۆشوخرۆش، بەرسقی دایەووە:

- نا، نا، خەتا لە هێلی ئاسن نییە، ئەو هیلانە خۆ بەخۆ سەرچاوەکانی ژیانپان پێ نالەوتن، پێ پيس نابن. بەلکو بەلا گەورەکە، ئەم گیانی ئەکادیمیە پراکتیکییە یە کە لەم سنی سەدەییە ی دوایدا، زۆر زال بوووە و

گەمژە

هەلکشاوە!

یەڤگینی پاڤلوفیچ پرسى:

- باشە ئەم بەلایە مسۆگەرە یان ھەر ئەگەرە؟ خو دەبى مەبەستەكە بەوردی بزانی.

لیبیدیڤ، بەجیددی بەرسقى دایەو:

- ھەتمیە! مسۆگەرە!

پتیتسن بە زەرەدەخەو ھەو گوتى:

- لیبیدیڤ، زیادەمەپۆ، تو بە پۆژەو، بەیانیان گەشبینتر و خیرخوازتریت.

لیبیدیڤ، پوو تیکرد و گوتى:

- دروستە، بەلام شەوان راشکاوترم، دلسۆزترم، راستگۆترم، سادەتر و بى پياتر و شەریفترم. ھەر بۆیەش لە ئیراد و پەخنەكانتان بى منەتم، لە دەھكە و گەنگەشەتان بپەروام. دەرەقەتى ئىوھى خوانەناس دیم: ئاخر ئىوھ چۆن دەتوانن دنیا پزگاربكەن؟ ئاخر ئىوھ، ئەھلى زانست، تەكنەلۆژیا، لایەنگرانى سیستمى ھاوبەشى، ئەنجوومەن و سەندىكای كرێكاران و ئەو شتانە، چۆن دەتوانن بىخەنە سەر پىگەى راست و دروست؟ ئاخر بەچى جیھان پزگاردەكەن؟ بە سلفە و وامان؟ وام چىیە؟ وام و قەرزوقۆلە بەرەو كوێتان دەبات؟

یەڤگینی پاڤلوفیچ گوتى:

- وا دیارە تو زۆر بە خەمى ئەم مەسەلانەوھى!

- بە پای من، ھەر كەسێك خەمى ئەم مەسەلانەى نەبى و بايەخیان نەداتى، كەسێكى خوێریلەى بىقىمەتە! بەلێت ئەزبەنى! پتیتسن گوتى:

- وام و سلفە بەلای كەمەو، دەبیتە ھۆى ھەقەستەگى جیھانى و ھاوسەنگى بەرژەوھەندیان.

- تەنیا ئەو و بەس! بناغەى بنەرەتى ئەخلاقى ئەم بۆچوونەى تو لەسەر بنەمای پازىکردنى خۆپەرسىتى فەردى و پاراوکردنى پىویستىیە

گەمژە

مەترىيالىيەكانە. يانى ئاشتى جىيەھانى و شادمانى دەستە جەمى لەسەر بىنەما و پرەنسىيىن پىويستى. قوربان ئەوئەندەى من لەم قسانەى تۆ تىگەيشتم، مەبەستت ھەر ئەوئەى، وا نىيە؟

گانىا كەوردەوردە گەرم دەبوو، بە لىيىدىقى گوت:

- پىم وايە لە سەدەكانى داھاتوودا، پىويستى ھاوبەشەكانى تىرەى بەشەر بە ژيان، خواردن و، خواردنەو و باوەر ھىنانى تەواو و زانستىيانە بەوئەى كە ئەم پىداويستىيانە، بە بى ھاوکارى گشتى و پەچاوكردنى ھەقەستەكى بەرژەوئەندى گشتى پاراو نابىت، دەبىت بە پشتىوانە و سەرچاوەى ژيان ئى ھەموو تىرەى بەشەر.

- زەرورەت و پىويستى خواردن و خواردنەو، بە مانايەكى دى تەنیا دەكاتە غەريزەى مانەوہ...

- چما ئەم غەريزەى كەمە؟ ئەم غەريزەى ھەر چۆنى بى، يەككىكە لە ياسا مروقانىە سروشتىەكان.

يەقگىنى پاقلوفىچ لەناكاو بەسەرسامى ھەلى دايە:

- بە قسەى كى وايە؟ راستە ياسايە، بەلام ياسايەكە ھەر بە ئەندازەى ياساى ويرانكردن (تدمير) و (خود وىرانى) سروشتىيە. چما ياساى مانەوہ، تاقە ياساى ئاساى و سروشتىيە كە مروق بەرپۆە بەرپۆە؟

ھىپوليت، بەتوندى ئاورى لای يەقگىنى پاقلوفىچى دايەوہ، بە كونجكاوى و گۆساخانە لىيى پوانى و ھاوارى كرد:

- ھى! ھى!

بەلام كە بىنىي پىدەكەنى، خۆشى كەوتە پىكەننى و سىخورمەيەكى بە كۆلياوہ، كە لە تەنىشتىوہ دانىشتبوو، ژەند و لىيى پرسى كە سەعات چەندە، تەنانت بەبى سەبرى سەعاتە زىوہكەى لە دەستى كوپرە پاكىشا و بە پەرۆشەوہ پوانىيە ميلەكانى. ئەوسا بىگۆيدان بە ھىچ شتىك، خەمسارد و بىموبالات يەك تەختە لەسەر تەختەكە لىيى پاكىشا و ھەر دوو دەستى نانە ژىر سەرى و چاوى بىرپە مېچ و ساپىتەكە. ھەر دواى نىو دەقىقەيەك، ھەستايەوہ و قىت لە جىيى خۆى دانىشتەوہ و گۆيى بۆ ھەرزە گۆيەكانى

گه مژه

لیبیدف، که گه یشتبووه هه ره تی جۆشوخرۆش، هه لخت.

لیبیدف، که زۆر به توندی بهرپه رچی رایه وه هم ئامیزه که یه فگینی یفلو فچی ده دایه وه، گوتی:

- ئەم راو بۆچوونه ی تۆ، هه رچه نده ته وسامیز و چه واشه کارانه یه، تۆ زیاتر مه به ستت ئەوه بوو، که ئاوپی گه نگه شه که خۆشتر بکه یه، به لام بۆچوونیک ی راست و دروسته. جا پیاوینکی به گومانی وه کو تۆ، پۆله ی چین ی ئه رستوکرات، بابایه کی ئه فسسه ری هیزی سواره (به هه رحال به هه رمه ند) به خۆیشی نازانیت، ئەم بۆچوونه چه ند قوول و دروسته! به لئێ قوربان! یاسای (خود ویرانی) و (خود پاریزی) له بوونی مرۆفدا به هه مان نه ندازه هه ن، کاریگه رییان له سه ر مرۆف یه کسانه. شه یه تان هه ر دووکیان به کار دینئێ تا له و پێگه یه وه حوکمی به شه ریته بکات. پێده که نه ن؟ باوه رتان به هه بوونی شه یه تان نییه؟ بیباوه ری به هه بوونی شه یه تان، فکریکی قه ره نسیه، فکریکی گه و جانیه ی بیمانایه، ده زانن شه یه تان کییه؟ ناوی مه زانن؟ ئێوه، ته نانه ت بی ئەوه ی ناویشی بزائن، به چاولیکه ری قولیتر، به سم و کلک و شاخه کانی، که هه ر هه مووی خه لقی خه یالی خۆتانه، پێده که نه ن، گالته ی پێده که نه ن. له کاتیکدا گیانی ئەهریمه نی، روحی شه یه تانی، گیانیکی زۆر به هیزی ترسناکه، نه ئەو شاخ و باله و، نه ئەو سم و دومه ی هه یه که ئێوه ویتای ده که نه ن، به لام ئیستا باسه که مان، باسی گیانی ئەهریمه نی و شه پرانی نییه...

هیپولیت، له پر گرژ بوو، دایه قاقای پێکه نین و هاواری کرد:

- به چ مه حکوم، گیانی شه یه تانی باسی ئیستامان نییه؟

لیبیدف دووپاتی کرده وه:

- پرسیاریکی به جێیه! به لام من دووپاتی ده که مه وه که باسی ئیستامان نییه. مه سه له ئەمه یه که بزائین ئایا په ره سه ندن "سه رچاوه کانی ژیا نی" لاواز نه کردووه؟

کولیا، هه لی دایه و پرس ی:

- مه به ستت تۆری هیل ئاسنه؟

گه‌مه

- کوڤی باش، تۆ گه‌نجی، گه‌نج. من ته‌نیا هیلی ئاسنم مه‌به‌ست نییه، به‌لکو ئه‌و په‌وت و ږیره و و ږیازه گشتیه‌م مه‌به‌سته، که ده‌شیت هیلی ئاسن به‌ نمونه‌یه‌ک یان به‌ به‌رجه‌سته‌کردنیکه هونه‌ری ئه‌و ږیازه بژمیرین. حالی حازر خه‌لکی زۆر مژولن، دین، ده‌چن. ده‌ږون، هاوارده‌که‌ن، قه‌ره‌بالغی ده‌که‌ن، پی هه‌لده‌گرن، به‌و ناوه‌وه که کار بۆ خوشی و خوشگوزهرانی تیره‌ی به‌شهر ده‌که‌ن! سه‌یر ده‌که‌ی هزرغانیکه گۆشه‌گیر و ته‌ریک له‌ولاوه قوت ده‌بیته‌وه، شین بۆ به‌شهر ده‌گپڤیت و ده‌لایت: "به‌شهری ئه‌مڤۆ یه‌جگار سه‌رقال و جه‌نجاله، له‌ ته‌کنه‌لوژیا و سنعه‌تا نقوم بووه، شیت و شه‌یدای پاره په‌یداکردن بووه، به‌لام هه‌ر هه‌مووی له‌سه‌ر حیسابی هیوری ده‌روونی و ئاسوده‌یی ږۆحیه‌ه.

کاتی ده‌زانی له‌ولاوه هزرغانیکه دیکه لیی دیته ده‌ست و به‌ که‌شوفشیکه‌وه به‌ هزرغانی یه‌که‌م ده‌لایت: "له‌ گینه‌وابی" به‌لام ته‌ق و تریقی ئه‌و قیتارانیه‌ی که نان و ئازووقه بۆ جه‌ماوه‌ری په‌ش و پوت و برسیانی خه‌لک ده‌گوازنه‌وه، په‌نگه زۆر له‌ هیوری ده‌روون و ئاسوده‌یی ږۆح باشت و پڤویست تر بیت! "به‌لام من، لیبدیفی ناچیز، باوه‌ڤم به‌و قیتارانه نییه که گوايه نان بۆ برسییان ده‌گوازنه‌وه! چونکه ئه‌گه‌ر فکریکه ئه‌خلاقه - ږۆحی به‌ږیوه‌یان نه‌بات له‌وه‌یه، وه‌کو پڤشتیش ئه‌مه‌مان دیتووه، ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ خه‌لکی له‌ نانخواردن بیته‌ش بکه‌ن...

یه‌کیک له‌نیو خه‌لکه‌که‌وه هه‌لی دایه!

- ئاخ‌ر قیتار چۆن ده‌توانی، خه‌لکی له‌ نان بیته‌ش بکات؟..

لیبدیف، بڤ ئه‌وه‌ی خۆی له‌و پرسیاره بکات به‌ خاوه‌ن، قسه‌که‌ی خۆی دووباره کردووه:

- ئه‌مه پڤشتیش بینراوه. بۆ نمونه مالتوسی به‌شهر دۆست بیته به‌رچاو. هه‌ر که‌سیک چه‌ندیش به‌شهر دۆست بڤ، ئه‌گه‌ر ئه‌و بناغه ئه‌خلاقیه‌ی له‌سه‌ری پاوه‌ستاوه، سست و فشه‌ل بیت و که‌سیکی خۆپه‌سه‌ند و له‌خۆ ږازی بیت، هه‌ر به‌شهر خۆره. ئه‌گه‌ر غروور و کبریای هه‌ر یه‌کیک له‌و به‌شهر دۆسته زۆر و زه‌به‌ندان به‌ریندار بکه‌ی، ئاماده‌یه له‌ قیناو له

گەمژە

تۆلەي خۆيدا ھەر چوار نكالى دنيا بسووتيتى!... ئەگەر راست دەوى و بۆ
ئەوھى ھەق پېشىل نەكەم، ھەر يەككەك لە ئىمە بگرى، خۆم لەپىشى پېشەو،
ھەمان كار دەكات. من كە لەھىچەوھ ديار نيم ھەمان كار دەكەم، پەنگە من
يەكەم كەس بىم كە چىلكە و دار بەرم بۆ ئەوھى ئاگرەكە بگرىتەو، پاشان
ھەلئىت... بەلام دووبارەي دەكەمەوھ كە مەسەلەكەي ئىمە ئەمە نىيە!

- ئەدى كامەيە؟

- تۆش ھەر زمانى نائومىدى و پەشبینى دەزانى!

- مەسەلەكان، وەكو ئەم حىكايەتە كۆنەيە كە ناچارم بىگىرپەوھ. لەم
سەردەمەدا و لەم ولاتەي ئىمەدا، كە ھىوادارم ئىوھش بەئەندازەي من و
وەكو من خۆشتان بوئ... من يەك لەبارى خۆم، بەرپزان ئامادەم دوا
دلوپى خوينى خۆمى لەپىناودا بەخت بکەم...

- زۆر درىژەي مەدەيە، بلى بزانی چىتر؟

- بەلى... لەم ولاتەي ئىمەدا، رېك وەكو ھەموو ئەوروپا، ھەرچارەكە
سەدەيەك جارئ ئەگەر لىم نەبى بە درۆ، خەلكى تووشى قات و قرى و
برسىتى و گرانى دەبىت... من زۆر پى لەسەر دروستى و نادروستى
ژمارەكە داناگرم، بەلام ئەم جۆرە قات و قریانە تا رادەيەك كەمە.

- تا رادەيەك؟ لەچاو چىدا؟

- لەچاو سەدەي دوازە و ھەر دوو سەدەي پېش و پاش سەدەي
دوازەدا، چونكە بە گوتەي مېژوونووسان، ئەو سەردەمانە، گرانى گەورە
و ئىقلىمگىر، ھەر دوو سال يان سى سال جارېك، بەرۆكى تىرەي بەشەرى
دەگرت. وەكو دەگىرپىریتەو، بەشەر، لەو وەزە و حالانەدا، گۆشتى
بەشەرىشى خواردووه، بەلام بە دزىيەوھ. يەككەك لە مشە خۆرانى ئەو
سەردەمە، كە گەشتووتە تەمەنى پىرى، بە خواستى خۆي، بى ئەوھى
كەمترین گوشارى بخرىتە سەر، گىراوئەتەوھ، كە لە ژيانى درىژى كلۆلى و
داماوى خۆيدا، بەدزىيەوھ شەست پەبەن و شەش مندالى كوشتووه و
خواردوونى، ديارە ژمارەي مندالەكان لەچاو ژمارەي ئەو پەبەنانەي كە
خواردوونى، زۆر كەم بوون، واديارە، جگە لە پەبەنان، ئەو كارەي دەگەل

گه مژه

هیچ که سێکی گه وره ی دیدا نه کردوه.

به پێوه بهری کۆر، جه نه پال به خۆی، به توو پیه وه هاواری کرد:
- مه حاله، شتی وانیه! به پیزینه من زۆر جار ده گه ل ئه م پیاوه دا باسی
ئه م جۆره بابته ده که م، به لام زۆربه ی کات درۆی وا شاخدار ده کات پیاو
له رزی لیدی. شتی وا ده لیت، زه په یه ک راستی تیدا نییه!

- جه نه پال، ئابلو که ی قارس* بینه وه یاد! ئیوه ش به پیزینه، دلنیابن که
حیکایه ته که م، حیکایه تیکی واقعی و راسته قینه یه. هه ز ده که م ئه وه ش بلیم،
من باوه رم به وه هه یه که واقع باملکه چی یاساین جیگر و نه گۆریش بیت،
هه می شه وا دیته به رچاو که له حه قیقه ت و راستی دووره. هه ندی جار
پرو داویک چه ند واقعی تر بیت، ئه وه ند ه نا حه قیقی تر ده نوینی.

ئاماده بووان، به ده م پێکه نینه وه پرسیان:

- ئاخو چۆن ده شیت که سێک به و ئاسانیه شه ست په بن بخوات.
- هه لبه ته، ئاشکرایه که هه موویانی به که په تیک و له یه ک جیدا
نه خوار دووه. په نگه به درێژایی پازده - بیست سالیک ئه و جا خوار دبنی.
دیاره له م حاله ته دا مه سه له که زۆر پوون و ئاشکرا و ئاساییه...
- سروشتیشه؟

لییدیف، به عینادی بابیه کی خۆ به زانازان به رسقی دایه وه:

- به لێ سروشتیشه!

ئه و سا له سه ر پویش و گوتی:

- ئه مه جگه له وه ی که په به نی کاتۆلیک به ته بیعه ت، که سێکی سویره
قسه و فزولیه، بۆیه زۆر به ئاسانی فریو ده درێ، که بۆ جه نگه لێک یان هه ر
شوێنیک دیکه ی دوور و ته ریک ببری ت و به و ده رد و مه رده ببری ت که
باسم کرد. هه لبه ته من نکۆلی له وه ناکه م که ژماره ی په به نه خوار وه کان،
ئه گه ر یارۆی پیاو خۆر، چه ند نه وسن و پڕ خۆریش بووب، هه ر یه جگار
زۆره.

میرزاده، له ناکاو هه لێ دایه:

- به پیزینه، له وه یه ئه مه راست بیت.

گه مژه

ميرزاده تا ئه و کاته، ورته ی لیوه نه هاتبوو، به بیدهنگی، بئ ئه وه ی خۆ له گفتوگو و گهنگه شه و مشتومر مه کان هه لقورتینن، گویی له قسه و باسه کان گرتبوو، زور جار گوئ به گویی ئاماده بووان، له کانگای دله وه بیکه نیی بوو. دیار بوو که به و هه موو به زم و په زم و شادی و هه راو زه نا و ته نانه ت باده نووشی له پاده به ده ری میوانه کان زور خو شحاله، ده شیا به دریزایی شه و بیتریه که زار هه لئه یه نئ، به لام له نا کاوا لیبرا قسه یه ک بکات، ئه وه نده به جیددی و سه نگینی دهستی به قسان کرد که هه موو میوانه کان به کونجکاو ی و سه رسامی که وتنه ته مه شا کردنی!

- به پیزینه من گه ره کمه ئه وه تان عه رزبکه م، که له و زه مان و رۆژگارانه دا گرانی و قات و قری و برسیتی زور دووباره بووه ته وه. منیش هه رچه نده شاره زای میژوو نیم، به لام شتم له مه پ ئه و قاتو قریبانه بیستوهو، پیده چی شته که راست بئ و وابووین. کاتی خۆی که چووبوومه کوجاره کانی سویسرا، سه رم له شوینه واری کۆشک و قه لا کۆنه فیودالیه کانی ئه و ولاته سوورما، هه ر کۆشک و قه لا بوو به قه د پال و به رزایی چیا کانه وه گیرسا بووه وه، هی وایان هه بوو به به رزی پتر له نیو فه رسه قه وه بوو (یانی ئه گه ر به مالاته پیدا بۆی سه رکه و تبا ی چه ندین فه رسه خ ده بوو). هه مووتان ده زانن کۆشک و قه لا ده کاته چی و چیه: یانی قه سرنیکی به ردینی یه جگار گه و ره. دروستکردنی ئه م قه لایه کاری ده وئ نه گالته، کاریک که ناچیته ئه قله وه. هه لبه ته هه را هه مووی به ره نجی شان و ئاره قه ی نیوچه وانی ئه و هه ژار و نه دارانه کرابوو که په عیه ت و مسکین بووبوون. ئه و داماوانه و یرای ئه و کاره قورسه ش، ده بوايه جو ره ها باج و سه رانه بدن و خه رجی پیاوانی کلێشاش بکێشن. ئیدی چون توانیویانه و له کوئ کاتیان هه بووه، نان و قووتی رۆژانه یان پهیدا بکه ن و زه وی بکێلین و داچینن؟ دیاره له و سه رده م و رۆژگار ده دا ژماره یان له وه که متر بووه، له عۆیه ی ئه و هه موو کارو ئه رکه بین، زۆربه یان له برسا ده مرن، چونکه هه یچیان نه بووه بیخۆن. ته نانه ت هه ندی جار له خۆم ده پرسى، باشه چۆنه هه ر هه موویان نه مردوون، تا قو بر نه بوون، چون به رگه یان گرتووه و

گەزە

توانیویانە بەو شتوویە هەلکەن و بمینن؟ جا کە لییدیڤ باسی ئەو دەکات کە لەو زەمانەدا جاری وا هەبوو هەندێ خەلکی گۆشتی بەشەریان خواردوو، راست دەکات. لێی بە درۆ مەگرن، بەلام من نازانم بۆچی ئەو رەبەنانهی تێهەلکێشی ئەم مەسەلەیه کرد و چ مەبەستیکی هەیه.

گافریلا ئاردالیونوفیچ گوتی:

- لە گینە مەبەستی ئەو بێ بلیت کە لەسەدەیی دوازدەدا، تەنیا رەبەنان گۆشتیان خوراوه، چونکە هەر ئەوان ناسک و دابەستە ئاسا قوت و قەلە و بوون.

لییدیڤ هاواری کرد و گوتی:

- ئەمە سەرنجیکی زۆر زۆر دروستە! چونکە یارۆی پیاوخور، جگە لە پیاوانی ئایینی دەستی بۆ تاقە یەک کەسی ئاسایی نەبردوو! بەلام شەست دانە رەبەنی دیرنشین خوارد بوو. ئەم قەوماوە یەجگار دزیو و کرێتە، دەلالەتی میژوویی و بایەخی ئاماری خۆی هەیه. ئەمە قەوماویکە، کە پیاوی زیرەک دەتوانی لە میانەیهو، وینایەکی دروستی رابردوو بکات، زۆر بەوردی، ئەو دەسەلمینی کە پیاوانی کلێسا لەوزەمان و پۆژگارەدا، لایەنی کەم شەست هیندەیی خەلکی دیکە تیر و خۆش گوزەران بوون و رەنگە شەست هیندەیی خەلکەکانی دی قوت و قەلە و بووبن.

گوینگران، بە دەم قاقای پیکەنینهو هەواریان کرد:

- زۆرە لییدیڤ، زۆرە!

میرزادە، لە سەر قسەکەیی خۆی پۆیشت:

- راستە ئەمە دەلالەتی میژوویی خۆی هەیه، بەلام تۆ دەتەوێ چ ئەنجامگیریەک بکەیت؟

میرزادە زۆر بەجدی، بە زمانیکی خالی لە هەر تانەوتەشەریک لە لییدیڤ، قسەیی دەکرد، ئەو لییدیڤەیی کە هەموو ئامادەبووان پێیان رادەبوارد، جیاوازی قسەکانی میرزادە دەگەڵ ئەوانی دیکەدا، خۆبەخۆ هاماجیکی کۆمیدی و پیکەنیناوی ئەوتۆی دروست کردبوو، کە ئەگەر میرزادە پتر لەسەری پۆیشتبا بەخۆیشی دەبوو بە گەپچاری ئامادەبووان،

گه مژه

به لام ميرزاده به خوی هستی بهمه نه ده کرد. یه قگینی پاقلوفیچ، له پشت
ميرزاده وه سهری هیتاو به گوئی ميرزاده یدا چپاند:

- ئه ری ههست ناکه ی ئه م پیاوه تیکچووه؟ تۆزی له مه پیش یه کیک
همانه ی ئیره پیی گوتم که ئه م پیاوه نیازی وایه بجیته تاقیکردنه وه ی
پاریزه ریه وه و به ته مایه بییت به پاریزه ر، بویه لاسایی کردنه وه ی
گه گه شه و موافه عه ی دانیشتن و کۆری دادقانی، میشکی تیکداوه. من
چاوه پروانی نماییشکی کۆمیدی، ئه و جۆره گه گه شانیه ی لی ده که م!

لیبیدیف، به ده نگیکی ره سا له سهر قسه که ی خوی رۆیشت:

- ده مه وی بگه مه ئه نجامیگرییه کی گرینگ، به لام با پیش هه ر شتیک
رهوش و حاله تی سایکۆلوژی و دادقانی ئه م تاوانباره شی بکه ینه وه. وا
نیاره ئه م تاوانباره یان (ئه گه ر هه ز ده که ن با ناوی بنه ین موه کیلی من)
هه رچه ند ه یچ خواردن و سه رچاوه یه کی دیکه ی خواردنی شک نه بر دووه،
به درێژایی ماوه ی ئه و ژيانه غه ریه ی، چه ندین جار په شیمانی خوی
ده بر پیه وه، ئاره زوی تۆبه ی کردووه که چیتر گوشتی پیاوانی کلێسا
نه خوات. ئه م خاله به ئاشکرا له پینچوپه نای روداوه کانه وه دیاره. وه ک
ده گوتری ئه م پیاوه ته نیا پینچ شهش مندالی خواردووه. راسته ئه م ژماره یه
له چاو خویا یه جگار که م و ناچیزه، به لام له پروویه کی دیکه وه ده لاله تیکی
گه وره ی له خۆگرتووه. بیگومان ئه م موه کیله ی من تووشی چه ندین نۆره
عه زابی ویژدان بووه (چونکه پیاویکی به دینی، به ویژدان بووه، که ده توانم
ئهمه به به لگه به سه لمیتیم). جا بۆ ئه وه ی به پیی توانا گوناحی سه ر شانی
خوی سووک بکات، شهش دانه جار هه ولی داوه، هه ر بۆ تاقیکردنه وه،
له جیاتای گوشتی ره به نین دیرنشین، گوشتی خه لکی ئاسایی بخوات. نکۆلی
له وهش ناکریت که ئه م کاره ی هه ر هه ول و ئه زموونیک بووه، خۆ ئه گه ر
ئهمه ی هه ر بۆ ئه وه بووبی، جۆری خواردنه که ی بگۆریت، ئه و شهش
نه فه ر ژماره یه کی ناچیزه، زۆر نییه! بۆچی ته نیا شهش مندالی خواردووه،
نه یکردووه به سی؟ (نیوه یان له پیاوانی ئایین بن و نیوه که ی تریان له
خه لکی ئاسایی بن؟) به لام ئه گه ر مه سه له که هه ر هه ول یان ئه زموون

گهڙه

بووبڻ، ته نيا له ترسي سووکايه تي به ٿاين و کٽيسا بووبڻ، جڙه پشيماني و گهڙانه و توبه يهڪ بووبڻ، ٿوا خواردني ٿو شش نه فهره جڙه ماقووليہ تيکي تيايه، بگره زوريش ماقوول و په سنده، چونکه ٿو شش هه وه ٿو ڀڙگار بوون له عه زابي ويڙدان، ڀوبه ڀووي شکست بووبووه. يه ڪم به باوه ڀي من چونکه منڊال زور ڀڄووه - برسي تي ڀياو ناشکيني - ٿه گهر موه ڪيله ڪي من له ماوه ي به شهرخوريه ڪيدا، هر منڊالي خواردبا، ره به ناني نه خواردبا، ٿوا دهيووايه سي ٿوهنده و بگره ڀينج ٿوهنده ي ژماره ي ره به نه کان منڊالي خواردبا. بهم ڀيوانگه، تاوانه ڪي له ڀووي چلوانيه تيه وه سووک دهيو، به لام له ڀووي چهندياه تيه وه قورس دهيو. جا به ڀڙڙينه ٿوه سهرنج بدن بزائن من ڪه بهم جڙه ڀڙ له مه سهله ڪه ده ڪمه وه و بهو جڙه تاوتوي ده ڪم، تا ٿو باره دهروني و سايکولوڙيه بدوزمه وه ڪه تاوانباريکي سهده ي دوازده ي تيا ژياوه، به لام من، ڪه خه لکي سهده ي نوزدهم، رهنگه به جوريکي دي بير له مه سهله ڪه بکه مه وه، ٿمه بيرکردنه وه ي من نه ڀيٽ. ٻويه ٿمه تان عهرز ده ڪم به ڀڙڙينه، تا گالتهم ڀيٽه ڪن و نه مڪن به گه ڀڄاري خوتان، به لام جهنه ڀال، تو يه ڪم له تامت ده رکردوه. دوهم (به ڀاي شه خسي من) گوشتي منڊال، ٿو بهها خوراڪيه ي تيايه ڪه تيرت بڪات، رهنگه زوريش نه رمه ليقه و ناخوش ڀيٽ، ياني نهڪ هر برسي تي ناشکيني، به لکو تووشي عه زابي ويڙدانيشت دهڪات.

”جا به ڀڙڙينه، هه نوڪه دڙينه سهر ٿه نجام و ٿه نجامگيري ٿم ڀووداوه، ڪه چاره سهر ي يه ڪيڪ له ڪيشه ههره گه وره ڪاني ٿو زهمان و ڀوڙگار و ٿيستا ي ٿيمه شي له خوگر تووه. ٿم تاوانباره، له ٿه نجامدا خوي له لاي ره به نان و ٿه هلي کٽيسا و ٿاين خه بهري له خوي دا خوي ڀادهستي حڪومت و ده سهلات ڪرد. جا ليرهدا ڀرسيار ٿمه يه ٿاخو ده ڀي لهو زهماندا چ ٿه شڪه نجه و عه زابيکي له به ردهم بووبڻ: ڀاڪيشان به گاليسڪه، ڀرڀدانه ٿاگرهه! باشه ٻوچي خوي خه بهري له خوي داوه، داني به تاوانه ڪيدا ناوه؟ باشه دوي ٿوه ي شهست ڪه سي خوارد، ٻوچي ٿيدي تا

گه مژه

مردن ئەم راز و نههتییەى نه پارسە؟ باشە بۆچی تۆبەى نه کرد و بیرى نه وه نه کرده وههكو خواناسیك دنیای تهرك نه کرد و کونجی خه لوه تی نه گرت؟ بۆچی وهكو ره به نیک له دیرئ کدا سهری خۆی کز نه کرد؟ کللی رازه که له مه دایه! هه لبه ته ده بی هیزکی بالتر، به هیزتر له هیزی نه شکهنجهن و ئاگر، به هیزتر له عاده ته ی به دریزایی بیست دانه سال خووی پیگرتبوو، له ئارادا بووبی! . که واته بیر و هیزیک هه بووه بالتر و به هیزتر، له هه کاره سات و قاتوقری و برسیتی و ئەشکه نهجه و وشکه سالی و تاعون و گه پى و گولیه ک و ئەم هه موو دۆزه خه، بیر و هیزیک که دلانی ئاوه دان و ئاراسته کردووه، که سه رچاوه کانی ژيانى پیتاندووه و ده وله مه ند کردووه! ده یسا نمونه یه ک، تاقه نمونه یه کم له جوړه بیر و هیزه، له م سه رده مه ی خۆماندا، له سه رده می ویرانی و هیلى ئاسندا... که هه ق بوو بلیم: "سه رده می که شتیانی هه لمی و هیلى ئاسندا" * ... نیشانبدهن. راسته من مه ستم، به لام راستی ده لیم. ده یسا له م سه رده مه ی خۆماندا، تاقه بیریکم نیشان بدهن، که به قه د نیوه ی ئەو فکهری له و زه ماندا کارى له به شه ر کردووه، کار له خه لکی ئەم سه رده مه ی ئیمه بکات! ئەوسا هه قى خۆتانه بلین که له م "هه ساره یه دا" له سایه ی خیر و به ره که تی ئەم تۆره دا که له ده س و پیتی به شه ر ئالاوه، سه رچاوه کانی ژيان نه یانداوه ته کزی، وشک نه بوون! تکایه ده وله مه ندی، خوشگوزهرانی، که مبوونه وه ی قاتوقری و برسیتی، خیرایی قیتار و ئەم شتانه م بۆ مه که ن به نمونه! راسته سه روه ت و سامان زۆر بووه، به لام بیر و هیز که متر بووه! حالى حازر هه یچ بیرو هیزیک نییه تیره ی به شه ر یه کبخت، په یوه ندیه به شه ر یه کان پته و بکات! به لئى، ئیمه هه موومان، یه ک به یه کمان له ویرانی و گهنده لیدا نقوم بووین، تا بینا قاقامان له گهنده لی پۆچووه!... به لام و ابزانم ئیدی به سه! کاتی ئەوه هاتووه، سکئ تیر بکه یین، کاتی ئەوه هاتووه ئەو سیقه ی بۆ میوانه کانمان ئاماده کردووه بیتین، وانیه میرزاده ی به ریز؟

لییدیف، خه ریک بوو به و هه موو دریزدادری و هه رزه گویییه ی خۆی، هه ندیک له میوانه کانی بیزار ده کرد(ده بی ئەوه ش بگوتری که ئاماده بووان

گه مژه

به دريژايي ئه و ماوهيه، ليكدا ليكدا قايي مه شروبيان هه لده پچري) به لام كه بهو شيوه كوت و پپر و چاوه پوان نه كراوه كوتايي به قسه كانى هيتاو، باسى شينوى هيتايه گوڤري، هه مووياني هينور و كهوى كردنه وه. به خوى ئه م كوتاييهى به "فيليكى جوانى، پاريزه ريكي زيرهك بو گوڤرينى سه مته بابيه تيك" وه سف كرد. هه موو به جاري له قاقاي شاديان دا، گشت ميوانه كان گه شانوه و چالاكى و چه له نكيه كى زياتريان تيكه وت. هه موو له سه ر ميزه كه هه ستان، به بالكونه كه دا كه وتنه هاتوو چو تا باي باليك بدهن و سري پنيان ده ر بكه ن و مه ستى به ريان بدات. ته نيا كيلله نه بيت كه له قسه كانى لبييدف زور په ست و بيزار بوو. له شوينى خويه وه و به دانيشتنه وه ميوانه كانى يهك به يهك راده گرت و به دهنگى به رز پيى ده گوتن:

- ئه م كابرايه زور كونه په رسته، هيرش دهكات هه سه ر سه رده مى شارستانيه ت و پيشكه وتن، ستاييشى سه دهى دوازه يه م دهكات، ئه مه هه ر هه مووى خۆنوانده، درو و دهله سه يه، ده نا ئه م لبيديفه زه ريهك دلپاكي و ده ستپاكي له مه زه بدا نيه. من ده پرسم ئه م خانووهى به چى و چۆن پيكه وه ناوه؟

جه نه رال، كه له و به ره وه، له به رده م گروپيكي ديكهى ئاماده بوواندا وه ستابوو، پووى كرده پتيتسن كه به ريكه وت له ناو ئه و گروپه دا وه ستابوو، به ده م داخستنى دوگمه ي چاكه ته كه يه وه گوتى:

- من ته نيا يهك راهه كارى راسته قينهى خهون و مكاشه فاته كانى قه ديس يوحه نام ده ناسى، ئه ويش گريگور سيميونوفيج بور - مستروفي په حمه تى بوو. قسه كانى هينده ئاگرين و پر جوشو خرؤش بوو، ده تگوت ئاگرن و له دلى بنياده م به رده بن. له پيشا داواى بوردينى له ئاماده بووان ده كرد. ئه و جا چاويلكه كهى له چاو ده كرد، كتيبىكى كوڤى ئه ستورى، به رگ په شى ده كرده وه. ردينيكى دريژى ماش و برنجى به ردا بووه وه، پياويكى زور خيرومه ند و دروستكار بوو، له برى ئه م خيره ومه ندييه دوو ميدالى وه رگرتبوو، له به روكى دابوون، هيندهى دى به سام و هه ييه ت بووبوو. تا

گه مڙه

هه زبكه ي دهماور و زارو زبان جيدى بوو. جهنه پالان، سهرى پريزيان بو
 اده نواند، ثافره تان كه گوييان له دهمو دووى دهبوو، دهبوران هه. كه چي
 هم براده ره به وه كوتايي به قسه كانى ديني كه مژده ي شينويكي سارد و
 سر به ميوانه كان بدات! نهو له كوئ و هم له كوئ! پتيسن كه به دهم
 بزه وه گويي بو قسه كانى جهنه پال هه لځستبوو، له وه ده چوو بو كلاوه كه ي
 بگه ريت تا هه لي گريت و بروت، به لام نه يده تواني برياري يه كجاره كي
 بدات. گانياش، له ناكاو دا و، ته نانه ت پيش نه وه ي نه واني دي كه له سهر
 ميزه كه هه ستن، ده ستي له خواردنه وه هه لگرت و په رداخه كه ي دور
 خسته وه، ته ميكي خه مناكي نيشته سهر سيماي. كه هه موو ميوانه كان
 له سهر ميزه كه هه ستن، نهو چوو بولاي پوگوژين و له ته نيشته نه وه وه
 نانشته. نه گهر يه كيك به و حاله وه ديتباني، واي وينا ده كرد هينده ريكن
 موو به به ينيانه وه ناچيت. پوگوژين، كه له سهره تاوه چند جاريك
 هه ستابوو كه به هيمني فيزمالكي بداتي و بروت. هه نو كه كړوكپ ليني
 دانيشته بوو، سهرى داخستبوو و له فكران راچووبوو، له تو وايه
 بيرى چووه ته وه كه بروت. به دريژايي نهو شه وه، دلوي مهي نه خوارده وه،
 به ته واوه تي له ده رايي بيركردنه وه دا نقوم بووبوو، ناو به ناو سهر يكي
 هه لده بري، به وردى ديقه تي يه ك به يه كي ناماده بوواني ده دا. له وه ده چوو
 چاوه پواني شتيكي زور گرنگ بي، هه لبه ته گرنگ بو خوئ، بويه ليترابوو
 جاري به موه قهت رويشته كه ي دوا بخت. ميرزاده، ته نيا دوو سسي پيكي
 خوارد بووه وه، كه ميكي مه ست و هه نديك كه يفي قنج بوو. كه له سهر
 ميزه كه هه ستا، نيگاي له نيگاي يه فگيني پاقلوفيچ هه لنه گوت، يه كسهر بيرى
 كه وه ته وه كه گفتوگويه كيان له به ي نابوو ده بوايه ته واوي بكن، بزه يه كي
 دوستانه ي به رووى دا دا. يه فگيني پاقلوفيچ، سهر يكي بو له قاند و به
 ناماژه ي سهر هيپوليتي پي نشان دا كه له سهر ته خته كه لي پاكشابوو، له
 غورابي خه ودا بوو. يه فگيني پاقلوفيچ كه له وده مه دا. به رق و به دخوايه كي
 ناشكراوه ديقه تي ده دا، گوتي:

- ميرزاده، بلني بوچي هم هه تيوهت دالده داوه و خوئ كردووه به بار

گەمژە

بەسەر تۆۋە؟

مىرزادە، ۋاقى لەم پىرسىيارەۋرما.

يەڭگىنى پاڭلوفىچ. لەسەرى رۆيشت و گوتى:

- گرىۋ دەكەم كە پىلاننىكى لەژىر سەردايە!

مىرزادە گوتى:

- يەڭگىنى پاڭلوفىچ، ئەۋەندەى من دىقەتم داۋە يان بەلاى كەمەۋە ھەستم

پى كىردوۋە، ئەمىرۆكە زىاد لە پىۋىست بەۋەۋە گىرتوۋتە، ۋايە؟

- بە خۆت دەزانى، من لەم رەۋشە تايبەتتەى خۇما، بەبى ئەۋىش، كىشە

و دەردەسەرى دىنام ھەيە، سەرم لەۋە سوورماۋە لەجىياتى بىر لە

دەردەسەرىكەنى خۆم بىكەمەۋە، نەمتوانىۋە لە ھەۋەلى شەۋىۋە تا ئىستا

چاۋم لە چارەى دىۋى ئەۋ بىگۈزەۋە و بىرىك لە خۆم بىكەمەۋە.

- چارەى زۆر جوانەۋ...

يەڭگىنى پاڭلوفىچ، قولى مىرزادەى راکىشا و ھاۋارى كىرد:

- سەيرى كە، تەماشىا، بىروانە ئەۋىندەر!

مىرزادە، دووبارە، بە سەرسامى پوانىيە يەڭگىنى پاڭلوفىچ.

پەراۋىز:

* - "چىمان داۋە لە بەيان...": ئەم دىمەنە لە ماۋەى "شەۋە سىپىيەكاندا" لە

پىرسىۋىرگ پىۋە دەدات.

* - "ھەتاۋ ئاسمانى نىقىمى...": يادى بىيىتە شىئەرىكە لە فاۋستەكەى گۈتەدا

ھاتوۋە.

* - "ئابلۇقەى قارس...": ئابلۇقەى قارس لە كاتى شەپى ۱۸۴۵-۱۸۵۵دا، بەۋە

تەۋاۋ بوۋ، كە قەلاكە پادەستى جەنەرال مورافىيىف بوۋ لە ۶/۲ ت/۱۸۵۵دا، چۈنكە

كەمارۋ دراۋان، ئازوۋقە و تەقەمەنىيان ھىچ نەما.

* - "سەردەمى كەشتىيانى ھەلمى و ھىلى ئاسن...": رەنگە ئەم جۆكە

پەيۋەندىيەكى فۇنەتىكى بە وشەى پىۋىسى بىرۋىك و (ماناى چىروكى ۋەقەلىيە) و

ۋشەى بىرۋىكھود (ماناى كەشتىيە ھەلمىيە) ھەبى، كە تەرجەمە ناكىرن.

فەسلە پىنچەم

ھېپوليت، كە لە ئاخروئۇخرى و تارەكەى لىبىدەدا يەكسەر خەوى نىكەوتىبوو، ھەنوگە لەپر، وەكو ئەوھى يەكەك دەرزىيەكى پىدا كەردىت، ئەخەو راپەرى، راجفرى، دانىشت و، خۆى دا بەسەر ئانىشكىكىدا، بە جۆرە نىگەرانىيەكەوھ پوانىيە دەوروبەرى خۆى و پەنگى زەرد ھەلگەرا. كە ئەوانەى دەوروبەرى خۆى بىنى، جۆرە خەمىك دايگرت، بەلام كە بەتەواوھتى وەخۆھاتەوھ و بەھۆش ھاتەوھ، ئەو خەمە گۆرا بۆ جۆرە ترسىك، دەستى مىرزادەى گرت و بە خەمىنى گوتى:

- چىيە؟ دەرۆن؟ تەواو؟ ھەموو شتىك براپەوھ؟ ھەتاو ھەلھات؟ توخوا سەعات چەندە! خەوم پىئا كەوت. زۆر خەوتم؟ ئەم رىستەيەى دواى، بە جۆرە ئائومىدىيەكى ئەوتۆوھ گوت، لە تۆ واىە دەرفەتىكى ئەوتۆى لەدەست چووھ، كە سەراپاى ژيان و چارەنووسى پتوھ بەندبووھ.

يەڭگىنى پافلوڤىچ وەلامى دايەوھ:

- ھەوت ھەشت دەقىقەيەك بوو نووستبووى.

ھېپوليت، بە تامەزىرۆيىەوھ تەماشاي كەرد، بۆ چەند ساتىك لە فەكران راپوو، ئەوسا گوتى:

- ئا... بەس!... كەواتە من.

گەمژە

هەناسەییەکی ئاسودەیی ھەلکیشا، ھەکو ئەوێ باریکی قورس لە سەرشانی لاچووپیٹ. بۆی دەر کەوت کە "ھەموو شتیک تەواو نەبوو". ھیتشتا بەیانی نەداو، ھەتاو ھەلنەھاتوو. میوانەکان نەرۆیشتوون، بەلکو بۆ شیۆ خواردن ھەستاون، ئەوێ تەواو بوو و برۆاتەو، چەنەبازیەکی لییدیغە و بەس. بزەییەکی بۆ کرد، دوو پەلەئە سوور ھەکو نیشانەئە نەخۆشی سیل کەوتتە سەر کۆلمەکانی. ھەنگی بە تەوسەو گوتی:

- یەقگینی پافلوئیچ، وا دیارە تۆ دەقیقە بە دەقیقە ژماردووتە کە من چەند خەوتووم! بە درێژایی ئەمشەو، ئەوھندەئە ئاگام لیبوو، چاوت لە من نەگواستەو.

ئەوسا، چارەئە دا بە یەکا. برۆکانی ویکھیتانەو، بە جوولەئە سەر، ئاماژەئە بۆ ئەو شوینە کرد کە پارفیون سیمیونوفیچ لەسەر خوانەکە دانیشتبوو، بەچپە گوتی:

- ئاھ ئەو ھەو ھوگۆژینە! ئیستا خەوم پێوێ دەبینی...

ئەوسا، وازی لەم بابەتە ھیتا، چوو ھەکو سەر بابەتیکە دیکە و لەسەری رۆیشت و گوتی:

- ئا... بەلێ، ئەرێ خەتیبەکەمان کێو چوو؟ کوا لییدیغ؟ لە خوتبەکەئە بوو ھو ھو؟ باسی چی دەکرد؟ میرزادە راستە کە تۆ پۆژئە لە پۆژان گوتووتە لەو ھە "جوانی" دنیا رزگاربات؟

ئەوسا ھەموو ئامادەبوانی بە شاھەد گرت و گوتی: "جەماعەت ئێو ھە شاھەد بن کە میرزادە دەلێت جوانی دنیا رزگار دەکات! بەلام من دەلێم ئەگەر میرزادە بووبێ بە خاوەنی ئەم ھەموو گەشبینییە، ئەم ھزرو بیرە جوانە، ئەمە خۆئە لەخۆیدا نیشانەئە ئەو ھە کە ئاشق بوو! بە ریزینە میرزادە ئاشقە. ھەر کە ھاتە ژوورەو ھەستم پێکرد! میرزادە شەرم مەکە، با بەزەھیم پیتا نەبەتەو! چ جوا نیەک دنیا رزگار دەکات؟ کولیا ئەم شتانەئە بۆ گێرامەو.. ئایا تۆ فەلەئەکی ئیمانداریت؟ کولیا دەلێت کە خۆت بە فەلەئەکی ئیماندار دەزانیت.

میرزادە، قەدەرئە لینی ورد بوو ھو ھو و ھیچ بەرسفیکە نەدایەو.

گەمژە

هېپوليت، لەناكاودا، بە زمانىكى زېر، وهكو ئەم سەرنجەى بيرچووويت،
گوتى:

- وهلام نادەيتەوه؟ لات وايە زۆرم خوش دەوئى؟

- نا، لام وا نيبه. دەزانم كه خوشت ناوئيم.

- چۆن؟ تەنانت دواى پرووداوهكهى دوئيتش؟ خو دوئى دلسۆزانه
رەفتارم دەگەل كرديت.

- دوئيتش دەمزانی كه خوشت ناوئيم.

- مەبەستت ئەوهيه كه گوايه حەسووديت پى دەبەم، بەغيليت پيدەم؟ تۆ
هەميشە گومانى ئەوەت لى کردووم، هەنوکهش هەمان گومانم لى دەکهیت،
بەلام... باشە من بۆچى باسى ئەمەت دەگەل دەکهم؟ حەزم لە شامپانيايه.

کيللەر، تۆزى شامپانياىم بۆ تى بکه! بۆم تيدەکهى؟

ميرزاده، پەرداخهكهى لەبەردەمى لابرەد وگوتى:

- هېپوليت بەسە، زۆرت خواردوووتەوه. نايەلم لەوهى پتر بخۆيتەوه...

هېپوليت، ملى دا، بەدەم حەواس پەرتيەوه گوتى:

- هەق بە تۆيه، راست دەکهى... ئەگەر زياتر بخۆمەوه لەوهيه دواىى بلين
من... بەلام گوئيم لەوه نيبه چ دەلئين، بە قەد نووکی دەرزيەک بەلامەوه
گرينگ نيبه چ دەلئين!... وا نيبه؟ بۆ خو چ دەلئين با بيلين، بە کهيفى دلى
خويان، وانیه ميرزاده؟ چ زەرەريک لەوه دەکهين كه خەلکى "پاشان" چ
دەلئين؟... کى لە ئيمە لە بيرى ئەوهدايه كه دواىى، سبهى چ پروو دەدات؟...
بەهەر حال من تازە لەخەو بيدار بوومەتەوه. چ خەونىكى سەيرم دەبينى!
ئىستا ديسان بيرم کەوتەوه. ميرزاده، هيوادارم تۆ خەونى وا نەبينيت.
هەرچەندە لەوشە بە راستى خوشم نەوئى. بەهەر حال، ئەگەر کەسيک
کەسيكى خوش نەويست، مەرج نيبه زەرەرى ئەو کەسەى بوئى، وانيبه؟
بەلام ئەم هەموو پرسيارەم لەپاي چيبه؟ کوا دەستتم بدەيه با بەگەرمى
بيگوشم. بەلى، ئە ئاوها... ئەوەتا تۆ وئيراي هەموو شتيک دەستت هيتاوه،
کەواتە ئەرخايەنيت كه دلسۆزانه، راستگويايه دەيگوشم... زۆر باشە، لەوهى
پتر ناخۆمەوه سەعات چەندە؟ بەلام پئويست ناکات پئيم بلين سەعات

گەمژە

چەندە. بە خۆم دەیزانم! کاتی ھاتوو. ئەو چىيە؟ دەلىلى لەو گۆشەيەدا
شيۆ دادەنەن؟ كەواتە ئەم مێزە چۆلە؟ زۆر باشە... بەرپزىنە من... بەلام
ھىچ كەسىك لەو خەلكە گوى ناگریت... میرزادە من گەرەكمە وتاریك
بخوینمەو. راستە شیۆهكە گرینگترە، بەلام...

ھىپولیت، بە دەم ئەو قسەيەو، کوتوپر، بە شیۆهەكى چاوەپوان
نەكراو، زەرفىكى ئىدارى كە مۆرىكى گەورەى سوورى پتوہ بوو، لە بەركى
دەرھىنا و لەسەر مێزەكە، لەبەردەم خۆى دانا.

ئەم پەفتارە کوتوپرە، كاریكى زۆرى لە میوانەكان كرد كە خزیان
"ئامادە دەكرد" بۆ... نەك بۆ خویندەنەو. یەڤگىنى پاڤلوفیچ، راپەرى و لەسەر
كورسییەكەى خۆى ھەستا: گانیا بەلەز لە مێزەكە نزىك بوو. ھەو.
"رۆگوزىن" ش بەرە و مێزەكە چوو، بەلام بە تورپى و بىزارىیەكى
ئاشكراو ھەك بلىی دەیزانى چ پودەدات. لىبىدیف كە لە مێزەكەو نزىك
بوو، بە نىگایەكى پرسىار ئامیزەو نزىكتر بوو ھەو بە جۆرى چاوى برىيە
زەرفەكە، ھەك بلىی بىھوى مەزەندە لە زەرفەكە بدات و بزانی چى تىايە.
مىرزادە، بە دلتنەنگى پرسى:

- ئەمە چىيە؟

ھىپولیت گوتى:

- ھەر كە خۆر ھەلھات، دەگەل یەكەم گزنگى خۆردا، مىرزادە ھەكو
قەولم داو ھەنووم. بەچاوى خۆشت دەبىینی، ئەگەر وانەبوو، گلەبىم لىبكە!
ئەوجا بە پەستى چاوىكى بە ھەموو ئامادەبوواندا گىرا و ھەكو ئەو ھى
گشتیان بدوینى گوتى:

- بەلام... بەلام... یانى ئتوہ لاتان وایە ناتوانم ئەم زەرفە بكەمەو؟

مىرزادە. ھەستى كرد، ھىپولیت سەراپا دەلەرزىت. بە ناوى ھەمووانەو

گوتى:

- ھىچ كەسىك لە ئىمە بىرى لە شتى وا نەكردووەتەو... بۆچى وا بىر
دەكەيەو؟ ئەدى ئەم خەيالە سەیرە چىيە كە دەتەوئ وتارمان بۆ
بخوینىتەو؟ چ خىرتە ھىپولیت؟

گه مژه

ئەوانەى دەورووبەريشى كەوتنە پرسىيار:

- خىرە؟ چىيەتى؟

هەموو لە دەورى ھىپوليت خەربوونەو، ھەندىكيان ھىشتا پارووەكانيان
سە زارادا بوو. زەرفەكە و مۆرە سوورەكەى سەرى، وەكو موگناتىس،
مىوانەكانى پاكىشاوو.

ھىپوليت پووى كرده ميرزادە و گوتى:

- ميرزادە، من دوينى بە خۆم ئەمەم نووسى، يەكسەر دواى ئەوھى
نەبەم كە بىم و لىرە بژىم، دەستم بە نووسىنى كرد. يەك شەو و پوژى
تەواو خەرىكى نووسىنى بووم، ئەم بەيانى تەواوم كرد. دەمە و بەيانى
خەويكم بىنى...

ميرزادە، بەشەرمىكەو قسەكەى پىپىرى:

- ئەگەر ئەم خويندەنەوھى بەختە سەبەينى باشتەر نىيە؟

ھىپوليت، بەدەم پىكەنىنىكى گرژ و تەوسامىزەو بەرسقى داىەو:

- سەبەينى "كات بەسەر دەچى، زەمان ئاخىر دەبى". بەھەر حال خەمت
نەبى، مەترسە خويندەنەوھى ئەم وتارە ھەر چل دەقیقەيەك، ئەوپە پەكەى
سەعاتىك دەبات. تەماشىا بزانە مىوانەكان چۆن خەربوونەتەو و چەندىان
بەلاوھ مەبەستە. تەماشىا چۆن ھەموو، يەك، بە يەك خەربوونەتەو و
چاويان بپووتە مۆرى سەر زەرفەكە. ئەگەر وتارەكەم بەو جۆرە لە
زەرفىكى مۆركراو دانەنابا، بەو شىوھى سەرنجى پانەدەكىشان، گيانى
فەزولەت و لاپرەسەنى بىدار نەدەكردەو. ھا ھا! ئەوھى ئەفسوونى پاز و
نەتەنيان!... ئەوسا بەدەم پىكەنىنە تايەتەيەكەى خۆيەو، چاوە
پەرسنگدارەكانى بە ئامادەبوواندا گىرا و گوتى:

- بەريزىنە زەرفەكە بكەمەو يان نا؟ پازىك! نەتەني يەك! ميرزادە لەبىرت
ماوھ كى گوتى كە "ئىدى كات بەسەر دەچى، دەبى بە ئاخىر زەمان؟" ئەو
فەريشتە گەورە بە ھىزەى كە خەون و مكاشەفەتەكەى يوحنا باسى دەكات.
بەفگىنى پاقولفېچ، بە نىگەرانى و پووگرژيەكى ئەوتووە كە يەكسەر
سەرنجى ئامادەبووانى پاكىشا، گوتى:

گه مژه

- باشتر وایه نه یخویننه وه!
- میرزاده ش، دهستی خسته سه زه رفه که و گوتی:
- مه یخویننه وه!
- یه کیک له ولاره هه لی دایه:
- چی؟ ئیستا ده یخویننه وه؟ وهختی خویندنه وه نییه! گهره کمانه شیو بخوین.
- یه کیک دی پرسى:
- وتاره؟ بۆ گوڤاره؟
- که سی سییه م گوتی:
- رهنگه بابەتیکى ناخوشیش بى.
- ئهوانى دی پرسىان:
- جارى مه سه له که چیه، بابەتە که ده باره ی چیه؟ پنده چوو، رهفتاره تر سامیزه که ی میرزاده، (هپولیت) یشی نیگه ران کرد بیت! بۆیه به دهم بزه یه کی کاله وه که نیشتبوو ه سهر لیوه شینه کانی، به جۆره ترسیکه وه، به ئه سپایى به میرزاده ی گوت:
- یانى نه یخوینمه وه؟..
- ئه وسا نیگایه کی ههر هه موویانى کرد و به دىقه ت پوانیه سه روچاویان.
- هه سته ده کرد، پتویسته به وه یه گرپی دلی خو ی بکاته وه. به ئه سپایى دووباره ی کرده وه:
- یانى، ئیستا نه یخوینمه وه؟
- دووباره ئاورى له میرزاده دایه وه و پرسى:
- چیه... ده ترسیت؟
- میرزاده، به دهم رهنگ بزړکانه وه به رشقی دایه وه:
- له چی ده ترسم؟
- هپولیت، له پر، وه کو ئه وه ی کاره با لى دابیت، له جیى خو یه وه پاپه ری و هاواری کرد:
- کى دراویکی بیست کوپیکى پییه؟ ئه گهر ههر دراویکی دیکه ش بى،

گه مژه

قەيدى نىيە، دەبىت.

ليبدىف بەلەز پارچە دراويكى دەر هينا و گوتى:

- فەرموو!

ليبدىف، واى بەخەيالدا هات كە پەنگە يارۆ شىت بوويى. هېپوليت،

يەكسەر هاواري كرد:

- قيرا لوكيانوفا! وەرە ئەم دراوہ بگرە، لە سەر ميزەكە هەلى دە، ئەوسا

بروانە ئاخۆ بە شىرا كەوتوووتەوہ يان بە خەتا. ئەگەر شىر بىت

نەبخوينمەوہ!

قيرا، بە ترس و دوودليەوہ، پوانىيە پارچە دراوہكە، ئەوجا پوانىيە

هېپوليت و پاشان تەماشاي بابى كرد، ئەوجا سەرى بردە دواوہ، گوايە

تابى دراوہكە بدىنى، خوا بەختەكى دراوہكەى هەلدايە سەر ميزەكە و خوا

و پاسان بە شىرا كەوتەوہ.

هېپوليت، وەكو ئەوہى ئەم تىروپشكە، بە جارى پوخاندبىتى، لەبن

نيوانەوہ گوتى:

- دەبن بىخوينمەوہ.

ئەگەر فرمانى خنكاندنى خويشى بىستبا هەر ئەوہندە، پەنگى دەبزپكا

و دەپەشوكا.

دواى ساتىك بىدەنگى، بەدەم هەل لەرزىنەوہ گوتى:

- ئاخىر يانى چى؟

هېپوليت، كە بە هەمان ئارەزووہوہ كە گرىى دلى بكاتەوہ، تەمەشاي

ئامادەبوانى دەكرد و بە زمان حالى نيگا ليتان دەپارايەوہ گوئي ليتگرن،

پرسى:

- ئايا بە راستى، تىروپشكى مەرگى خۆم پاكيشاوہ؟ ماقوولە؟ ئەوسا

لەناكاودا، بە حيرەتيكى راستگويانەوہ. پويى كردە ميرزادە و هاواري كرد:

- ئەمە يەككە لە حالەتە دەروونىيە سەيرەكان ميرزادە!

لەكاتىكا كە زياتر وەخۆ دەهاتەوہ و پتر دەبوزايەوہ، دووبارە گوتىەوہ:

- ميرزادە، ئەمە حالەتيكى دەگمەنە. لە بىرت نەچى، لاي خۆت تۆمارى

گه مژه

بکه، مادامتيكى، وهكو بيسٽوومه، خهريكى كۆكردنه وهى زانيارى و به لگه نامانى له سهر حوكمى ئيعدام... واين بۆ گيژاومه ته وه، هاها!... هه موو شتيك پووچه!

به دهه ئه و قسانه وه، له سهر تهخته كه دانيشٽ، هه ر دوو ئانيشكى دادايه سه ر ميژه كه، سه ري له نيو هه ر دوو دهستي نا. پاش كه ميك له ناكاوا سه ري هه لپري و له سه ري پويشت:

- نهك هه ر پووچه، بگه ر مائه ي شه رمه زاريشه! جا من هه قم چيه، چ زه ره ريكم كردوه، مائه ي شه رمه زارويه يان نا، به جار به جه هه نه م! ..

ئه وسا، وهكو يه كييك ملي بۆ قه راريكى كوتوپر دايت، گوتي:

- به ريزينه، به ريزينه... من زه رفه كه م ده كه مه وه، و... و... كه سيش ناچار ناكه م كه گوي بگريت!

له شپه رزه ييدا، هه ر دوو دهستي ده له رزين، به ده ستاني له رزو ك زه رفه كه ي هه لپچري، چه ند په ره كاغه زيكي نامه نووسيني، نووسراو به خه تيكي سفت و وردى ده رهينا، له سه ر ميژه كه، له به رده م خويدا داينان و ريكي خستن. هه ندئ له ئاماده بوان، به پووگرزي كه وتنه پرتانن:

- ئه مانه چيه؟ دهيه وه ي چيمان بۆ بخوينته وه؟

ئه واني دي بيدهنگ بوون، به لام هه موو له جني خو دانيشتن و به چاواني كونجاوه وه ته مه شاي ئه ويان ده كرد. له وه ده چوو به ته مابن گوييان له شتيكى نااسايي بيت. فيرا له پشت كورسيه كه ي باوكيه وه وه ستابوو، به راده يهك ده ترسا كه به ري فرميسكي خوي بۆ نه ده گيرا. شپه رزه يي كولياش چيواي له و كه متر نه بوو، به لام ليبيديف كه تازه دانيشتوو له ناكاوا هه ستا، چه ند مؤميكي داگيرساوي له هيپوليت نزيك كرده وه، تا بتواني وتاره كه ي به باشي بخوينته وه.

هيپوليت گوتي:

- به ريزينه، ئه مه.. هه نوكه به خوتان ده زانن كه مه سه له كه چيه..

ئه وسا يه كسه ر، بي هيچ پيشه كيهك دهستي به خويندنه وه كرد:

"پوونكردنه وه يه كي پويست. ده ستينك: "دواي من خواي ده كرد، توفان

گه مڙه

هه لده سا*، به لام زوو به زوو وهكو يه كيڅك له پر چزه ي لټه ستن به خو ي
گوت: ئوف... چو ن ئهم دروشمه گه و جانه ي هم كړدووه به ده ستن يكي
وتاره كه م؟.

ئوسا پړي كړده ئاماده بووان و گوتي:

- به پړينه گوي بگرن! .. دلنيا تان ده كه م كه له گينه هر هه موو ئهم
بابه ته، له دوا حيسابدا، پوچ و بيبايه خ بيت، له كو مه له تور هاتيك زنده تر
هېچي دي نه بيت!... ته نيا چهند بيره وه ريه كه و به خه يالما هاتووه و به
په يف و قه له مم سپاردوه... ئه گهر به ته ماي ئوه ن كه شتيكي نه يني يان...
ياساغ و قه ده غه ي تيا بې، ياني...

گانيا، قسه كه ي پي پړي و گوتي:

- باشتر وايه بې پيشه كيي و ميشه كي بيخويني ته وه...

يه كيكي دي گوتي:

- خه ريكه پيچه به ده ورمان ده گهل ده كات.

پو گوژين كه تا ئو كاته مته قى له خو بريوو، هه لي دايه:

- ئه مه ئه و په پړي هه رزه گويي و چه نه بازيه!

هېپوليت، له ناكاوا ته مه شايه كي كرد، هر كه ننگيان ليكدي هه له نگوته.
پوژگوژين، ژار خه نيكى تالي به پړويا داو، به ئه سپايي ئهم گوته
سه يروسه مه رانه ي پيگوت:

- كوپړ، واهي به رخورد ده گهل ئهم مه سه له يه دا ناكريت..

هه لبه ته هېچ كه سيك له ماناي ئو قسانه ي پو گوژين نه گه يي، به لام
ويړاي ئه و هس كاريكي ئه وهنده سه يري كړده سهر ئاماده بووان، له تو وايه
بيريكي هاوشنيوه ي له ميشكي هه مووياندا هاروژاند، به لام ئو رسته يه
كاريكي ترسناكي كړده سهر هېپوليت، كاريكي ئه و تو كه يه كسهر كه و ته
له رزين، له رزينيكي هينده به هينز كه ميزاده باوه شي بو گرته وه، تا
بيگري ته وه و نه يه لي بكه و يت، ئه گهر نه حه په سابا و ده نكي له ئو كيا
نه گي رابا، بيگومان هاواري ده كرد. يه ك ده قيقه ي ته واو زاري چووه كليو و
نه يتواني تافه وشه يه ك بدر كيني. چاوي له پو گوژين نه ده گواسته وه و زور

گەمژە

بە زەحمەت ھەناسەى دەدا. سەرەنجام، بە ھانكە ھانك و بە زەحمەتتىكى زۆر گوتى:

- كەواتە تۆ... بوويت... تۆ بوويت كە...

پوگوژىن، بە سەرسامى پرسى:

- من بووم كە چى؟ چىم دەكرد و لەكوئ بووم؟

بە لام ھىپۆلىت، سوورى سوور بووبوو، بە پىكى شىتانه و كوتوپرەو، وەكو ھۆقىەكى دىندە ھاوارى كرد:

- كەواتە "تۆ" بوويت كە ھەفتەى رابردو، دواى سەعات يەكى شەو، دواى ئەو پۆژەى كە سەرم دايت، ھاتبووتە مالاكەم. ئەو "تۆ" بوويت! ئىعتراڧ بكە: تۆ بوويت يان نا؟

- ھەفتەى رابردو؟ شەوئ؟ ئەو تىكچوويت كورۆ؟

"كورۆ" ديسان، نىكەى دەقىقەىك بىدەنگ بوو، ئەوجا كە لەموسى نايە سەر تەوئىلى و بە ئاشكرا ديار بوو كە دەيوسىت شتىك وەبىر خۆى بىنىتەو، بە لام لەپىر بىزەىكى كال، نىشتە سەر لىوى، جۆرە دوو دلىەك ئاوتە بە فىل و سەرکەوتن، لەودىو ئەو بىزەىو سەرەتاتكىى بوو. ئەنجام بە ئەسپاى، بە لام بە باوەرو قەناعەتى تەواو، گوتى:

- تۆ! "تۆ" ھاتىت بۆ ژوورەكەم، يەك سەعاتى تەواو بگرە زياتر لە سەعاتىك، لەسەر كورسىيەكى نىكەى پەنجەرەكە، بى ئەوئە مەقت لىوھىت، دانىشتىت: لەنىوان سەعات دوازە و دووى پاش نىوھشە و بوو. پاشان ھەستائىت و پىش سەعات سى رۆشتى... بەلن، خۆتى خۆت بوويت! بۆچى دەتوويست بمترسىنى؟ بۆچى بۆ عەزابدانى من ھاتبوويت؟ من ھۆى ئەمە نازانم... بە لام تۆ بوويت!

لەناكاوا، گرى پىكى بىپايان، لەچاوانىو پىشنگى دا، بە لام ھىشتا ترسەكەى نەپەوى بوو، و دەلەرزى، گوتى:

- بەرپىزىنە، ھەر ئىستا ھەموو شتىكتان بۆ دەرەكەوئ... من... من... گوتى بگرن...

ئەوسا بەلەز كەوتە پىكخستەوئەى كاغەزەكانى بەردەمى، كە لە شوئنى

گه مڙه

خويان جووڻا ٻوون. ڪاغذ هڪان به دهسته له پڙوڪه ڪهيه وه، دهله رزين،
ماوهيه ڪي پڇو و تا پڻ ڪي خسته وه.

پوگوڙين، بهدهم ورته ورتي ڪي گونگه وه، له بن ليوانه وه گوتي:

- ٽه مه يان شيت ٻووه يان وڙاوه دهڪات...

ٽه نجام خويندنه وه دهستي پڻ ڪرد. نووسهري وتاره ڪه، ڪه له بيري
ڪه سدا نه ٻو و تار بنووسيت، له پڻج دهقيهي يه ڪه ما، زور شپڙه ٻو،
قسه ڪاني پڇر پڇر و بي سهرو بهر ٻوون، له بهر هانڪه هانڪ به جواني ٻي
نه دهخويندنه وه، به لام بهر بهر دهنگي باش ٻو، هيور ٻووه وه، تواني
ماناو مه بهستي ٽه و بابته بگهيه نيت ڪه ده خويندنه وه. ته نيا جار جاريڪ
ڪوڪهيه ڪي توند دهگرت و خويندنه وه ڪه پڻده پري. ڪه گهيشته نيوهي
وتاره ڪه دهنگي ته و او ڪه رخ ٻو. سات به ساتي پتر جوشي دهسه ند و
گهرم تر ده ٻو، گوي به گوي ٽه وهش، ههستي هاوخه مي گويگره ڪاني
به رزتر ده ٻووه وه.

ٽه مهش دهقي ته و او و تاره ڪهيه

"پوونڪردنه وهيه ڪي پيوست"

"ڪه من مردم، خوي دهڪرد لافاو هه لدهستا"

"دويني به ياني ميرزاده هات ٻو لام پيشنيزي ٻو ڪردم ڪه بيم و، له لاي
ٽه و، له ڦيلاڪه ٽه ودا بڙيم. ده مزاني ڪه به پاستيتي و سووره له سه
ٽه مه. دنيا ٻووم ڪه بيه رده پيم ده لنت ٽه گهر ليره، له ناو خه لڪي و
دارودره ختاند بمرم باشتره"، به لام ٽه مڙ وشه ي "بمرم ي به ڪار نه هيتا،
به لڪو "بڙيم ي به ڪار هيتا، به هه حال ٻو يه ڪي ڪي وه ڪو من هه ر دوو
حاله ته ڪه هه يه ڪه. ليم پرسی مه بهستي له وشه ي "دارو دره ختان" چيه ڪه
ٽه وهنده دووپاتي دهڪاته وه و سه رمي پڻ دهيه شيني. زورم پڻ سهير ٻو
ڪه وه لامی دامه وه گوايه خوم ٽه و ئيواره يه گوتبووم ٻويه ٻو پافلو فسڪ
هاتووم تا ٻو دوا جار دارو دره ختان بدینم، به لام ڪاتي پيم گوت، ٻو من
هيچ فهرقيڪ ناکات چ له ژير دره ختاند بمرم چ بهدهم ته ماشاڪردني ٽه و
ديواره خسته ي بهرانبه ر په نجه ره ڪه مه وه بمرم، ٽه و په ره ڪه ي وا دوو

گه مژه

ههفتهی دی ژيام، که دوو ههفته ئەم هه‌موو شەپەشەق و زەحمەتە ناھێتی
 یەكسەر هاتە سەر بۆچوونەكەى من و باوەرپی بە قسەكەم هێنا.
 بەهەر حال، ئەو قەناعەت و باوەرپی وابوو كە سەوزایی و هەواى پاك، بۆ
 سەلامەتى بەدەنى من زۆر باشە، بە رادەیهك باشە لە گینە خەونە ئاجرو
 باجرەكانم، ئالۆزییە دەروونیەكانم كە مەتر و سووكتر بكاتەو و لەوێه
 ئارامیەكم پێ ببەخشن. هەمدیس بەرپەرچم دایەو و بە دەم پێكەنینەو پێم
 گوت كە وەكو بابایەكی مەتریالیست قسان دەكات. ئەویش بە دەم بزە باو
 هەمیشەیهكەى خۆیەو وەلامی دامەو كە هەمیشە كەسیكى مەتریالیست
 مەزەب بوو. هەلبەتە بە حوكمی ئەوێ پیاویك بوو درۆی لە مەزەبا نەبوو،
 لە ملت دابا درۆی نەدەكرد، ئەو قسەیهی مانای خۆی هەبوو، هەر وا بە
 هەوێنتە ئەو قسەیهی بە بادا نەدابوو. بزەیهكی زۆر جوان و دلگیری
 هەبوو. زۆر بەوردی تەمەشام كرد. نازانم ئیستا خۆشم دەوێ یان رەق
 لێتەتی. هەنوكە دەرفەتی ئەوێم نێه سەری خۆم بەوێلامی ئەو پرسیارەو
 بیهشینم، بەلام ئەوێندە دەزانم گێچی ئەو رەقی كە لە ماوێ پێنج مانگی
 رابردوودا، بەرانبەر بەو هەمبوو بە ئاشكرا لەم مانگەى دوایدا، هاتبوو
 خوارەو كێ دەزانێ، لەوێه من هەر بۆ دیتنی ئەو بۆپاقلوفسك هاتبم؟
 بەلام بۆچی ژوورەكەى خۆم جێ هێشتوو؟ كەسێك كە بە مەرگ مەحكوم
 بێ، نابێ شویتى خۆی بەجێ بێت. جا ئەگەر من بریارى خۆم نەدابا، ئەگەر
 (بەپێچەوانەو) ملم بۆ ئەو بێرۆكەیه دابا كە چاوەروانی دوا نەفەسى خۆم
 بكەم، چاوەروانی مەرگی خۆم بكەم، بێگومان هەنگی، بە هیچ نرخێ لە
 ژوورەكەى خۆم وەدەر نەدەكەوتم و بەو قایل نەدەبووم لەسەر قسەى
 وى بێم لێرە، لەلای ئەو، لە پاقلوفسك "بەرم".

"من دەبێ پەلە بكەم، تا ئەم 'پروونكرندنەو' بەر لە ئەنگوتنى بەیان
 تەواو بكەم. چونكەوانەبێ، كاتى دووبارە خوینندنەو و راستكرندنەو و
 بژاركردنیم نابێت. سبەینێ كاتى بۆ میرزادە و دوو سێ شایەدى دیکەم،
 خویندەو كە هیوادارم لە دەق وى پەیدایان بكەم، هەنگی پێیدا دەچمەو.
 جا بەو پێودانگەى كە تاقە وشەیهكی درۆ نانووسم، تەنیا حەقیقەتى خاڵیسە

گه مژه

و بالا و رها دهنوسم، زورم بهلاوه گرینگه، کاتی بویان دهخوینمه وه
 بزلم چ هستیکم لا دروست دهبی، هست بهچی دهکم. من هله بووم،
 ندهبوو ئەم وشانه: "حهقیقهتی بالا و رها" بنوسم، چونکه بهبی ئەو
 وشانهش، ژیانیکی دوو ههفتهی ئەو نایهنی دروی لهپیناودا بکریت،
 چونکه دوو ههفته زننگی هیچ مانایهک ناگهیهنی. باشتین بهلگهش بۆ
 نهوهی که من جگه له حهقیقهت هیچی دی نانوسم ئەوهیه: "پهراویز -
 ههلبهته نابی ئەوه له بیربکه: کئ دهلئیت من لهم دهمه دا شیت نیم، یان له
 هندی دهماندا شیت نیم؟ وهکو بیستومه، ئەوانهی نهخووشی سیلیان ههیه،
 که دهگه نه دوا قوناغی نهخووشیه که یان، له هندی ساتدا تیکدهچن، تووشی
 شیتبوونی کاتی دهبی. پتویسته سبهینی کاتی ئەم وتاره دهخوینمه وه، له
 سیمای گوینگرهکاندا بۆ وهلامی ئەم پرسیار و مهسهلهیه بگهڕیم. ئەمه
 مهسهلهیه که دهبی بهوپهڕی وردی و دروستی وهلام بدریته وه چونکه بهبی
 ئەمه پیاو هیچی بۆ ناکریت."

"پیم وایه شتیکی زور تورها تم نووسیوه، بهلام وهکو گوتم ماوهم نییه
 راستی بکه مه وه، پیندا بچمه وه. ئەمه جگه لهوهی بهلئیم به خۆم دابوو که
 تاقه یهک وشه ی ئەم نووسینه نهگۆرم و دهستکاری نهکه، ئەگه ر هست
 بکه م هه ر پینج دیر و جاریک خۆم به درق خستوه ته وه، دژی خۆم
 وهستاومه ته وه. دهمه وئ سبهینی، له کاتی خویندنه وهی ئەم وتاردا، له
 لۆژیکی هزرینی خۆم دلنیا بيم که ئاخو درست بوون یان نا. تیگه م که ئەو
 بیرانهی له زهرفی ئەم شهس مانگدا و له م ژووردا پینانه وه خهریک بووم
 حهقیقهتی رها بووه یان وراوه ی بئ بنجوبناوان."

"ئهگه ر دوو مانگ له مه پینش ناچار بام وهکو هه نوکه ژوره کهم به جی بیلیم،
 مالاوایی له دیواره کهی مالی مایر بکه م، دلنیا م که خه فتم دهخوارد، بهلام
 حالی حازر، ویرای ئەوهی دهبی ئەم ژووره و ئەم دیواره بۆ "ههتا ههتایه!
 " به جی بیلیم، هست به هیچ ناکه م. ئەمه مانای وایه، به هه موو بوونمه وه
 ئەو قه ناعه ته م لا چیتوو که ژیا نی دوو ههفته ئەو نایه نی پیاو خه فته تی بۆ
 بخوات و پتویست به وه ناکات له و ماوه یه دا خۆی به هیچ هست و

گه مڙه

سۆزیک بسپیڙیت و دلی خوی پیخوش بکات. لهوه دهچیت حالی حازر ئهو قهناعه ته تیکرایی هسته کانی کونترول کردیت، به لام ئاخو ئهمه دروسته؟ ئهمه راسته که سروشتی من به تهواوه تی رام بووه؟ ئه گهر له م ساته دا بیانخستبامه بهر ئه شکه نجه بیگومان هاوارم ده کرد، نه مده گوت پیویست ناکات هاوار بکه م و ههست به ئازار بکه م چونکه ته نیا دوو ههفته م له ژياندا ماوه.

”به لام ئاخو راسته من ته نیا دوو ههفته م له ژياندا ماوه؟ ئه وهی که ئه وسا له پاقلوفسک گێرامه وه درو بوو: ”ب.. ن” * نه هیچی به من گوتبوو، نه دیتبوومی، به لام نزیکه ی دوو ههفته یه که له مه پیش، خویندکاریکی کولجی پزیشکیان هینایه سهرم، نیوی کیسلورودوف بوو. ئهمه گهنجیکی مه تریالیستی مه زه بی، خوا نه ناسی، نه هلیستی، ههر له بهر ئه وهش بوو ناردم به شوینیدا. من پیویستم به که سیک بوو راستیم وه کو خوی، به راشکاوی، بی هیچ مدارا و پیچ و دهورانی، بی هیچ خاترانیه که، راسته و راست پی بلن، ئه وه ئهم کاره ی ده گهل کردم. نه که ههر به راشکاوی و بی هیچ پیچوپه نایه که، به لکو به که مالی ئاره زوو و له زه ته وه، ”له زه تیک که به رای من له سنوری خوی ده رچووبوو) پیی گوتم. بیباک و بی په روا پیی گوتم که ته نیا یه که مانگی دی ده ژیم، په نگه ئه گهر زرو فی له بارم بو بره خسیت تۆزی زیاتر له مانگیکی دی بژیم، به لام ئه گهری ئه وهش هیه زور زووتر له مانگیکی دی بمرم. به بۆچوونی ئه وه ده شیت کت و پر، به مه رگی مجافات، بۆ نمونه سبه نی بمرم. ئهم جۆره پیشه اتانه زۆرن. بۆ نمونه پیتری ئافره تیکی گهنج که نه خو ش سیلی ده بیت، که له گه ره کی کولومنا دا، ژیانیکی وه کو ژیا نی من ده باته سهر، خوی ئاماده ده کات که بچی بۆ بازار تای ئازووقه و خواردمه نی بۆ خوی بکریت، له ناکاوا ههست به ماندووبوون ده کات، له سهر ته ختیک راده کشیت، تا پشوو بدات، دوو جار دم ده دا به یه کاو ده سته بجی ده مریت، جا ئهم کیسلوردوفه ههر هه موو ئه وهی به وه پهری بیباکی و بی هیچ مدارایه که بۆ ده گێرامه وه، وه کو ئه وهی شانازیم پیوه بکات که منیش وه کو ئه وه پیاویکی خوا نه ناسم و زور

گه مزه

له خه می ژياندا نيم و مهرگ به هيچ نازانم. به هه رحال، ئه وهی ساغ بوو بووه وه و گومانی تيا نه مابوو. ئه مه بوو که ته نيا يه ک مانگم له ژيانا مابوو! هه لته ته قه ناعه تی ته واوم به وه هه بوو که به هه لدا نه چوو بوو. ئه وهی به لامه وه سهير بوو، ميرزاده چؤنی زانی بوو که من "خه ونی ناخؤش" ده بينم، له گهرمه ی خه وا مۆته کان سواری سهرم ده بن. به ئاشکرا پنی گوتم که له پاقلوفسکا "خه وه ناخؤشه کانم" ده گؤرپن. باشه بؤچی باسی خه ونی کرد؟ به لئ، ئه م پياوه يان پزیشکه، يان به راستی که سيکی زور به هؤش و بليمه ته و ده توانی پيشبینی زور شتان بکات. (به لام و پرای هه موو ئه مه ش گومان له وه دا نيه که بابايه کی گيلۆکه يه). ئه له هقی من به ماوه يه کی زور که م، پيش ئه وهی ئه و بيت، خه ويکی کورتی سهيرم بينبوو (يه کيک بوو له و جۆره خه ونانه ی که ئیستا سه دانيان لئ ده بينم!) نزیکه ی سه عاتیک بهر له هاتنی ئه و خه وتبووم، خه ونم ده بينی، له و خه وه دا له ژووریک بووم، ژووره که ی خؤم نه بوو. له ژووره که ی خؤم به رينتر و به رزتر بوو، پؤشته و پهرداخ تر بوو، رووناک تریش بوو، کهل و پهله که ی ناوی بریتی بوو له: دۆلايیکی جلوه رگان، کۆمه دييه کی چه که مه جه دار، کورسييه ک، تهخته خه ويکی پان و به رز، که سه رجينه کی ئاوريشمی که سکی به سه را درابوو. له م ژووره دا بووم. له پر چاوم به زينده وه ريکی ترسناک کهوت به عه مراتم شتی وام نه بينبوو. زينده وه ريکی ئاسایی نه بوو. له دوو پشک ده چوو، دوو پشکیش نه بوو. له دوو پشک ناشرينتر و ترسناکتر بوو، پياو دلی لئی تیکه لده هات. جا چونکه ئه م جۆره زينده وه ره له واقعدا نه بوو و ئه م يه که "به تايبه تی" له لای من په يدا بوو بوو، گومانی ئه وه م کرد که ده بی ئه مه رازيکی تيا بيت! له م زينده وه ر ورد بوومه وه، جۆره خشۆکيکی بۆره قنه بوو، له قاوغیکی ره قی وه کو قاوغی کيسه لدا بوو. دريژيه که ی نزیکه ی بيست سانتيمه تريک بوو، ئه ستووری سه ری به قه د دوو قامکان ده بوو، به لام به ده نی تا بۆ لای کلکيه وه ده هات باريک و باريکتر ده بوو، ئه ستووری کلکی هه ر نيو سانتيمه تر ده بوو. به پينچ سانتيمه تريک له خوار سه ريه وه له هه ر لايه کی به ده نيه وه قاچيک پوا بوو

گه مڙه

که دريڙي هر يه کيکيان ده سانتيمه تر ده بوو، به گوشه يه کی چل و پښنج نمره يی ده کرانه وه. که له سهری را ته مه شات ده کرد له لقيکی سی چوگله ده چوو. سهریم به جوانی نه ده بیني، لی دوو شاخی زور چکوله م به سهریه وه بیني که له دوو دهرزی کورتي ته ستور ده چوون، نه وانیش بوره قنه بوون. له کوتایي کلکی و کوتایي هر لاقیکشیا دوو شاخی هاوشیوهی نه وانهی سهری هه بوون. يانی کوی شاخه کان ده یکرده هه شت دانه. نه م زینده وهره له سهر هر دوو لاق و به یارمه تی کلکی به خیرایي به ژورره که دا ده سووپایه وه و غاری دها، ویرای نه وهی له قاوغیکی رهق و نه ستوردا بوو، نازای به دهنی و به تاییه تی کلکی وهکو مار ده جوولایه وه. دیمه نیکی ترسناک بوو. زور دهرسام نه م زینده وهره پیمه وه بدات، بیستبووم که گوايه ژه راوییه، به لام نه وهی له هه موو شتيک پتر نازاری دها، نه وه بوو که بزانه کئ و به چ نیاز و مه به ستيک بو ژورره که ی منی ناردووه و چ پاز و نه نینیه کی تیايه، نه م زینده وهره، ده چوو له ژیر کومه ديه چه کمه جداره که و دولابی جله کانه وه خوئی ون ده کرد. ده خزییه کونوکه له بهری ژورره که وه. له سهر کورسییه ک، لاقم له ژیر خودا قانگله کرد و لیی دانیشتم. زینده وهره که به غار وه ناو ژورره که کهوت، له شوینیکي نزيکی کورسییه که ی ژیر مندا، خوئی شارده وه. به ترسه وه روانیمه ده وروربه، من که له سهر هر دوو نه ژنویانم دانیشتبووم، خوا خوام بوو به کورسییه که دا هه لنه که پریت. من له و ترسه دا بووم که له ناکاوا، له پشتوه، له نزيکی سهرمه وه، گویم له خسه خشیک بوو. ناوړی پشتوه م دایه وه، سهریم کرد زینده وهره خشوکه که خه ریکه به دیواره که دا هه لده که پریت. گه یشتبوو نه ئاستی سهرم، کلکی له قژم ده خشی و به خیراییه کی باوه رنه کرده نی کلکی ده جوولاند. خیرا بازم دایه خواری و رهق راوه ستام، زینده وهره که ون بوو، له هیچ شوینیکه وه دیار نه ما. نه ده ویرام پال بکهوم، نه بادا به خشکه یی خوئی به ژیر سهرینه که مدا بکات. نه وسا دایکم و ژنيکی ده سته خوشکی خوئی که من نه مده ناسی خوئیان به ژوردا کرد. که و تنه هه ولی نه وهی زینده وهره که بگرن یان دهری بکه ن. زور له من هیورتر

گەمزە

خون، هيچ ترسيڭيان پىئوھ ديار نەبوو، بەلام هيچ شتىك لە مەسەلەكە حالى
 مەبون. زىندەوهرە، نەگريسەكە پەيدا بوو. ئەم جارەيان زۆر بە خاوى
 مەججولا، پىندەچوو ئۆيىنىكى لەژىر سەردا بىت. كە بە ئەسپايى بە دەورى
 ئوورەكەدا، بەرە و سەمتى دەرگاگە دەججولا، لە جاران ناشىرىنتر و
 قىزەونتر بوو. وەكو جارى يەكەم سەرانسەرى ژوورەكەى بەرە و لای
 مەرگاگە بېرى. پىك لەو كاتەدا دايكەم دەرگاگەى كەردەو، دىلە سەگىكمەن
 مەبوو بە نىوى نورما، دىلە سەگەكەى بانگ كرد. نورما دىلە سەگىكى
 زەلامى پەشى تىسكىنى تووكلوول بوو، لە پەگەزى نىوفاوندلاند بوو، كە
 يىنج سالىك دەبوو تۆپى بوو. سەگەكە خۆى وەژوورىدا كرد، لەبەردەم
 خىشۆكەكەدا پەق پەوھەستا، دەرگوت لە ترسانا قەلەمى دەست و پىي
 شكاوھ. خىشۆكەكەش لە جىي خۆى وەستا، بەلام ھەر دوو لاق و كلكى بە
 عارىدەدا دەدا. لىم بە درۆ نەبىت، ھەيوانات هيچ جۆرە ترسيڭى غەيبىيان لەلا
 نىيە و ھەستى پىناكەن، بەلام بە نۆرىنى مەن لەو ساتەدا، ترسەكەى نورما
 شتىكى زۆر غەرىبى تيا بوو، لەو دەچوو سەگەكەش وەكو مەن، ھەستى
 بەو دەكرد كە دەرگەوتنى ئەو زىندەوهرە، بە دومە(شوووم) و پەنگە
 كارەساتىكى لىيكەوئەتەو. سەگەكە، بە ئەسپايى كەوتە پاشەكشە،
 خىشۆكەكە، بە پارىزەوھە بەرەو سەگەكە دەچوو، لەو دەچوو بىھوئ
 قەرسەتى لىيىنى و، پەلامارى بدات و، پىئوھى بدات و وەزەنى خۆى بكات،
 بەلام نورما، وىراي ئەوھى سەراپاي لە ترسا دەلەرزى، زۆر بەپەقەوھە
 تەماشاي خىشۆكەكەى دەكرد. بەرەبەرە دەمى كەردەو، دانە تىژە و كەلەبە
 ترسناكەكانى دەرگەوتن، چنگە سوورە گەورەكانى كەردەو، خۆى
 دانووساند، زاتى وەبەرخۆى نا، لەپەر پەلامارى خىشۆكەكەى دا، بە دوو
 كەپەت خستىيە بەينى دانەكانىوھە. خىشۆكەكە، ھەولنىكى زۆرى دا خۆى
 دەرەز بەكات، بەلام قاوغە پەق و سەختەكەى لەژىر دانى نورمادا، لەت و
 پەت بوو، كلكى و لاقەكانى، بەدەم نورماوھە ئاويزان بوون و بەلەز و بە
 شىوھەكى ترسناك دەججولان. لەپەر نورما قەرسەكەىكى دلتەزىنى بۆ كرد.
 خىشۆكەكە، بە زمانىوھە دابوو. نورما بەدەم قورسكاندەوھە و لە تاو ئازارى

گه مژه

زمانی، زاری کرده‌وه، خشوکه‌که به نیمچه مردووی هیشتا له ده‌می
سه‌گه‌که‌دا هه‌ر له قه‌فرتی بوو، لینجاویکی سپی خه‌ستی وه‌کو هی
قالوچه‌یه‌کی پیشیل کراوی لی ده‌تکته سهر زاری سه‌گه‌که... ریک له‌و
ده‌مه‌دا بیدار بوومه‌وه و میرزاده‌وه‌ژوور که‌وت.

هیپولیت، لیره‌دا، به نیمچه خه‌جاله‌تیه‌که‌وه، خویندنه‌وه‌که‌ی بری و
گوتی:

- به‌پیزینه، من کاتم نه‌بوو به‌وتاره‌که‌مدا بجمه‌وه، پیم وایه هه‌ندی شتم
تیئه‌لکیش کردووه، که هه‌م زیاده‌ن و هه‌م هیچ سوودیکیان نییه، به‌خۆم
هه‌ست به‌مه ده‌که‌م!... ئه‌م خه‌ونه...

گانیا، به‌له‌ز هه‌لی دایه:

- راست ده‌که‌یت، وایه.

- من دان به‌وه‌دا دهنه‌م، که زۆربه‌ی، شتی زۆر خودی و شه‌خسین..
مه‌به‌ستم ئه‌مه‌یه‌که: کومه‌له هه‌ست و سۆزیکن ته‌نیا په‌یوه‌ندیان به
شه‌خسی منه‌وه هه‌یه...

هیپولیت، به‌ده‌م ئه‌و قسانه‌وه، شه‌که‌ت و ماندوو، به‌ده‌سه سپه‌که‌ی
ئاره‌قه‌ی سهر هه‌نییه‌ی ده‌سپری.

لیبیدیف، به‌ده‌نگیکی زیقن گوتی:

- به‌لی، به‌پیز! تو له‌پاده‌به‌ده‌ر خۆت خۆشده‌وی! له‌باسکردنی خۆت
تیر نابیت!

- به‌پیزینه، دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه که که‌س ناچارناکه‌م گویم لینگریت،
ئه‌وانه‌ی تاقه‌تیان چوو ده‌توانن برۆن...

پوگوژین، به‌ده‌نگیکی نزمی ئه‌وتۆ که به‌ئاسته‌م ده‌بیسترا و
نه‌ده‌بیسترا، پرته‌ پرتیکی کرد:

- خه‌ریکه، خه‌لکی له‌مالی که‌سیکی دی، ده‌رده‌کات!

فردیش چینکو، که تا ئه‌و کاته‌ورته‌ی لیه‌وه نه‌هاتبوو، به‌شیوه‌یه‌کی
چاوه‌پروان نه‌کرا و هه‌لی دایه و گوتی:

- ده‌لیتی چی هه‌موو هه‌ستین و به‌کومه‌ل برۆین؟

گه مژه

هيپوليت، يه كسهر چاوى داخست و دهستى دايه نووسراوه كهى. لى
خيزا، ديسان سهرى هه لېرى و چاوه پرشنگذاره كانى برييه فرديش چينكو،
گوناكاني سور هه لگه پابوون، گوتى:
- تو، هيچ منت خوش ناوى.

هه نديك له قاقاي پيځه نينيان دا، به لام زوربه نه بوون. هيپوليت سوورى
سور بووه وه.
ميرزاده گوتى:

- هيپوليت، كاغه زه كانت كو بكه وه و بيده من. برؤ بو خوت بنوو، ليتره،
ه ژووره كهى من بنووه. پيش ئه وهى بنووين، تير پيځه وه قسان ده كه ين،
پاشان سبه يني دهست به قسان ده كه ينه وه، به مهرجى نه گه پيځته وه سهر
ثم كاغه زانه، باشه، رازيت؟

هيپوليت، به سهرسامى ته مه شايه كى كرد و پرسى:
- شتى وا ده بيت؟

به دهم نوبه تيه كى ديكه وه، له سهرى روښت و هاواري كرد:
- به ريزينه، ئه وهى بؤم خويندنه وه، به شيكى بى بايه خى لامسهرى
چيروكه كه م بوو، به شيك كه نه متوانى وه كو پيويست بيگيرمه وه. چيتر
سه كهى خؤم نابرم، ئه وهى دهيه ويى با گوئى بگريت و ئه وهى نايه ويى،
كه يفي خويه تى...

به دهم ئه و قسه يه وه، به په له قومى ئاوى له سوارحيه ك خوارده وه، ههر
نوو ئانيشكى دادانه سهرميزكه تا ده موچاوى خوى له بينه ران وه شيريت،
به مكوورپى دهست به خويندنه وه بكاته وه. زوو به زوو شه رمه كهى
ره وييه وه و دريژه ي به خويندنه وه دا:

'ئه م بيره ي كه ژيانى چهند هه فته يه ك ئه وه نايه نى پياو خوى بو ماندوو
بكات، نزيكه ي مانگيڤه ميشكى مژول كردووم، يانى له وساوه كه زانيم ههر
چوار هه فته يه كم له دنيا دا ماوه، به لام ته نيا سى پوژه به ته واوه تى به سه رما
زال بووه، يانى له و ئتواريه وه كه له پاڅلوفسك گه رامه وه.

'ئه وهى راستى بى، ئه و پوژه ي كه له بالكونه كهى ميرزاده دا بووم، ئه م

گه مژه

بیرهم به میثکدا هات و هر ئه و کاته لیبرام بۆ دواچار ژیان تاقیکه مه وه. ههستم دهکرد، دهمه وئ خه لکی و دارو درهختان بدینم (دان به وهدا دهنه م که ئهم قسه یه م کرد) زۆر به گهرمی که وتمه داکۆکی له بوردوفسکی 'دۆستم' به خه یالی خاوی خۆم وامده زانی هه موو ئاماده بووان، باوه شم بۆ ده گرنه وه، ده ست له ملم ده که ن، داوای بوردنم لیده که ن و منیش داوای بوردن له وان ده که م، به کورتیه که ی له ئه نجاما بوو به گه پچار و داستانی سه ر زاران. ئه وه بوو له ماوه ی ئه و چهند سه عاته دا ئه و "قه ناعه ته ته واوه م" له ده روونی خۆمدا بۆ که شف بوو. جا ئیستا له خۆم ده پرسم چۆن توانیم شه ش دانه مانگی ره به ق به بی ئه و "قه ناعه ته!" بژیم! سوور دهمزانی درده باریکه مه، درده که م، دردیکی بی درمانه، به ئومیدی ئه وه نه بووم چاک بیمه وه، خۆم هه لئه دخه له تاند و به حالی بی حالی خۆم دهمزانی، که چی تا زیاتر به حالی شه پریوی خۆم دهمزانی، پتر تامه زرۆی ژیان ده بووم. زیاتر باوه شم به ژياندا ده کرد، دهمویست به هر نرخێ بووه نه مرم و درێژه به ژیان بدهم. هه لبه ته نکۆلی له وه ناکه م که له گینه ئه وساکه گله یی زۆرم له قه ده ری سته مکار و نابینا هه بوو بی، که به بی هۆ، نازانم بۆچی قه راری دابوو، وه کو مشکیک بم پلیشینیته وه، به لام بۆچی هه ر به گله یی و توپه یه که وه نه وه ستاوم؟ بۆچی وێرای ئه وه ی دهمزانی تازه دره نگه، هه ر کاریک بۆ من بیهودیه، دهستم به ژیان کرد؟ بۆچی ملم به وه هه وله وه نا، له کاتیکا دهمزانی، هه یچ به رو بوومیک نادات؟ بۆچی بریاری ئه و تاقیکردنه وه تازه یه م دا، له کاتیکا دهمزانی هه یچ شتیک بۆ تاقیکردنه وه نه ماوه؟ ئیدی وام لیها ت نه مده توانی کتیبیکیش بخوینمه وه، ناچار ده سته برداری خویندنه وه ش بووم. خویندنه وه و فیربوون، بۆ که سیک ته نیا شه ش مانگی له ژياندا مابی، به که لکی چی دی، بۆچی باشه؟ زۆر جار ئه و بیرو بۆچوونه وای لیده کردم، ئه و کتیبه ی که دهستم به خویندنه وه ی کردبوو، توو پ بدهم.

'به لئ، دیواره که ی مالی مایر، زۆر چیرۆکی منی لایه، ده توانی به دوورودریژی هه موو ئه و شتانه بگێریته وه، زۆر شتم له سه ری تو مار کردووه. تاقه خالیک له سه ر ئه م دیواره پیسه نییه، که ئه زبه رم نه کردبیت،

گەمژە

لە خەيالدا و یادگەمدا، بەرجەستە نەبووی. ئەو دیوارە نەگریسە! کەچی
وینرای ئەوەش، هێشتا لە ھەموو دارو درەختانی پاقلوفسک بەلامەو
نلگیرترە، یان ئەگەر بەم جۆرە ھەموو شتەکانم لەبەرچاو نەکەوتبا، دەبوا
نلگیرتر بیت!

ئێستا، بیرم دەکەویتەو، چەند بە تامەزرۆیی و بە چ کونجکاوییەکەو
پەییگری ژيانی "ئەوان"م دەکرد. پیشتەر قەت پۆژئی لە پۆژان، ھەستم بەو
جۆرە فزولیتە نەکردبوو. ھەندئ جار، کاتی نەخوشییەکەم کەسیرەیی
کردبووم، نەم دەتوانی بچمە دەرەو، زۆر بیتاقی و بگرە توپەیی
گەپانەوێ کولیا دەکرد. وام لێھاتبوو تووشی گومان بووبووم، شتەکانم
لە پادە بە دەر ورد دەکردەو، دواى ھەر قسە و قسەلۆکیکی ھیچ دەکوتم،
تا لە بنجوبناوانم نەکردبایە، سووکناییم نەدەھات. رێک وەکو ئەوانەم
لێھاتبوو کە بانگەشە و قسە و قسەلۆک و درۆ و دەلەسە و بوختانان
بلاودەکەنەو. بۆ نمونە لەو نەدەگەیشتم بۆچی ئەو خەلکە ساغ و
سەلامەتەى کە ژيانیان لێدەچۆریت، بە ھەموو چالاکی و چەلەنگیەکی
حەياتی خۆیانەو ناتوانن دەولەمەند ببن (ئەلەھەقى تا ئێستاش سەر لەمە
دەرناکەم). پیاویکی دەسکورتی بەلەنگازم دەناسی، وەکو بیستم پاشان لە
برسان مرد. لە بیرمە کە ئەم ھەوالە نەک ھەر زۆر توپەیی کردم، بەلکو
دەھری کردم، لەدین دەرمى کرد. وام لێھاتبوو، ئەگەر ئەم نەگبەتە زندو
ببوایتەو، پەنگە بە دەستی خۆم بمکوشتا.

ھەندئ جار، حالم باشتر دەبوو، دەتوانی بچمە دەرەو، وەکو ھەر
کەسێک بۆ خۆم لە کوچە و کۆلان، جادە و بانان بگەریم، بەلام دەرەو و
جادە و بانم بە جۆرئ لە بەرچاو کەوتبوون، بە کەمالی ویستی خۆم بە
پۆژەو کونجی مالاوھەم دەگرت و نەدەچوومە دەرەو، ھەرچەندەو
ھەر کەسێکی ساغ و سەلامەت دەتوانی بچمە دەرئ. نەمدەتوانی ئەو
خەلکە جەنجال و، شلۆق و، پەنگ و پوو سیسەلە و چرچەلەو، سیما
خەماوی و سست و نا ئومیدە بدینم، کە وەکو خێزەرەى میژولە، نیگەرەن و
پەریشان، لە پەستا و بێ برانەو، بەسەر شۆستەکاندا، بە لاما دەھاتن و

گه مژه

دهچوون، نازانم بۆچی ئەوهنده خه مبار و گرژ و مۆن، ئەوهنده ننگه ران و پهريشان، هينده پکونی و چاره گران و خوينتال بوون (چونکه پوکينه يان به شيره وه مژتبوو؟) باشه ئەمانه که هه ر يه کتيكان نزیکه ی شهست دانه سال ته مه نيان له پيشه، کي له م کلۆلي و داماوويه يان بهر پرسه، خه تاي کتيه که عه زه تيان تاوي ژياني ئاسووده و خوشه؟ نازانم بۆ خو بژين؟ ئەدی زارنتسين، که له کاتيکا دهيتواني شهست دانه سال بژي، بۆچی قايل بوو بهو ئاسانيه له برسانا بمریت؟ له هه ر که سيک ده پرسيت، جله شرو شه پريوه کاني، دهسته زبر و شه قاره کانيت نيشان ده دات، توپه ده بيت و گله يي ده کات: "فه رموو ئيمه وه کو که ر کار ده که ين، ره نج ده ده ين، ئاره ق ده پريژين، بار ده به ين، وه کو سه گی پي سووتاو دين و ده چين، که چی نانمان به دۆمان ناگات، کلۆلي و داماوی خۆمان داوه به کلۆلا و به سکن تير و به ده برسين! خه لکانتيکيش هه ن، نه ماندوو ده بن، نه کار ده که ن، نه خۆ ده په نجين و ده وله مه ند و پاره داريشن! (قه وانه هه ميشه يه که يه!) يه کيک له و هه رزه بيژه لاتانه، که له "بنه ماله يه کي ره سه نيشه" ئيقان فوميج سوریکوفه، که هه ر له و بينايه ي لای خۆمان، له قاتی سه ره وه ی ئيمه داده نيشيت، جله کانی هه ميشه له ئانيشکه وه دپاون و کون بوون، جلوه رگه که ی تاقه دوگمه يه کي پتوه نيه، ئەمه له به يانيه وه تا ئيواري، کار بۆ خه لکی ده کات، ديت، ده پوات، هه زار و يه ک ئيش ده کات، ئاو بوه ستی ئەو ناوه ستی، هه ر کارتيکی پي بسپيرن ده يکات، جا وه رن ده می تاقيبکه نه وه، يه کسه ر ده ليت: "هه ژاره، ده ستکورت و نه بووه کلۆل و به له نگازه، ژنه که ی له ده ست دا و مرد، چونکه پاره ی نه بوو ده واو ده رماني بۆ بکريت، کيژه چکۆله که ی ئەم زستانه له سه رما ره ق بووه وه و مرد، کچه گه وره که ی له برسا بووه به "قاپاتمه ی پياويک"... هه ميشه هه ر ده کوپوزيته وه و ده نالي و ده گري و گله يي ده کات. من نه ئەوسا و نه ئيستا هه رگيز به زه ييم به و جوړه که ر پياوانه دا نه ها تووه ته وه... به شانازی و سه ربه رزيه وه ئەو قسه يه ده که م! باشه ئەم کابرايه بۆچی نه بووه به روچيلديک؟ خه تاي کتيه که وه کو روچيلد نه بووه به مليونير، يان خاوه نی

گه مڙه

چيايهڪ له دنياڙي ئيمراتوري* نيبه. يان خاوهني چيايهڪ له ليرهى زيڙي
ناپيلوني نيبه، چيايهڪ به پڙتر لهو چيايه به فرينانهى كه پروسهكان له
كهڙه نقالى ئاخر و ئوخري سالدا دروستى دهكهن؟ خو ڙيان دهكاته پاره،
ماداميكي دهڙى و تاقهتي ههيه، دهبي پارهى ههبيت، ئاخر كه خوى لهمه
نهگات، خه تاي خه لگي چيبه؟

’ئاخ... ئيسٽا هه موو شتهكان له بهر چاوم وهكو يه كه، هه موو شستيم
به لاوه په شمه، نامپه پڙيته سهر تورهبوون، كاتي توورهبوونم نيبه، به لام
ئوسا، وهكو پيشتريش گوتومه، له داخا، گازم له باليفه كه م دهگرت، تورهبووم،
له رقا ليفه كه م دهرى، ئاه... ئه وسا چ خهون و خه يالنيكم هه بوو،
چ ئاوات و ئاره زوويه كم هه بوو! پر به دل حه زم ده كرد، مه منون بووم بهو
ته مه نه وه، به ته مه ني هه ڙده ساليه وه، ترڍ بگريم، ويلى كوچه و ڪولان،
سهرجاده و بانان بم، پروت و ره جال، برسى، بى كه سوكار، بى دوست و
ناشنا، بى كارو كاسبى، بى مال و ئه نوا، بى تاقه دوستيك له شاريني
كه وردها، برسى وه دهر كراو، تيه لدر و راونرا و (هر هه موو ته مه قه يدي
نه ده كرد! ..) به مهر جى ساغ و سه لامهت بام، نه خوش نه بام... هه نكي پيم
نيشان ده دان.. باشه لهو حالدها ده متواني چيان نيشان بدهم؟

’توف... ئيوه به راستى وا ته سه ورده كهن، كه من نازانم بهم ئيعترافه، بهم
’روونكر دهنه وهيه‘ كه بو ئيوه ده خو يئمه وه، چهنده خوم شكاندو وه ته وه؟
كى هه يه لهم حالدها من به گهنجيكي خه شيمي ساويلكه، بى ئاگا له ڙين و
ڙيان نه زاني وگالته ي پيم نه يهت! به لام ئه وانه غافلن له وهى ته مه ني من
هه ڙده سالى ئاساي نيبه، ئه و رهنج و ئازاره ي من لهم شهش مانگه دا
كيشاومه بارته قاي په نجا سال دهر د و رهنج بووه، هى ئه وه بووه پياو
سهرى پاك سپى بيت! ليگه رى با رابو يرن، گالته م پتيكه ن، با هر هه موو
ئهم شتانه به حيكايه تي خه يالى بزاني! له راستيشدا هر هه مووى حيكايهت
بوون و بو خوم گيڙا ونه ته وه و شه وانم پي به سهر بردوون و هه نوكه
هه موويانم له بيره..

’به لام ئاخو پويست دهكات، ئيسٽا كه سهرده مى حيكايهت و خه يالات،

گه مڙه

که تهنانهت بؤ منيش به سهرچووه، دووباره بيانگيڙمه وه؟ ئهم خه يالاته کاتي بوون به مايه ي دلخوشي و له زهتي من که بؤم دهرکهوت، تهنانهت خوښنده وه و فيربووني ريزماني زماني يونانيش که بوو بوو به خوليام، بؤ من ناکاته هيچ و بي مانا و بيهوديه، له دلي خؤدا دهمگوت، ناگه مه قوناغي شيگردنه وه ي رسته، دهمرم، که گه يشتمه ئهو قه ناعه ته، يه کسهر له لاپه رهي يه که مه وه وازم هينا و کتبه که م فري دايه ژير ميزه که. ئيستاش کتبه که هر له وي که وتووه، چونکه به ماتريوناي کاره که رمانم گوتبوو که هلي نه گريته وه و ههقي به سهره وه نه بيت. "ئوانه ي که ئهم وتاره "رونکردنه وه يه" منيان ده که ويته به رده ست و سه بر و هه وسه له ي ئه وه يان ده بيت تا کوتايي بيخويننه وه، له وه يه به شيتم له قه له م بدهن، يان به قوتاييه کي قوناغي ناوه ندیم بزنان، يان وا ته سه وربکه ن که پياويک بم مه حکوم به خه نه قاندين و به راستي پني وابي هر ئهو قه دري ژيان ده زانيت و هه رچی به شهري دي هه ن، گوئ به ژيان ناده ن و به خوت و خوږايي و، شيتانه ژيان و ته مه ني خوږيان به فيرو ددهن و شتاقيان شايس ته ي ژيان نين! جا من لي ره دا پای ده گه يه نم ئهو خوږينه رهي وا ته سه ور بکات و بؤچووني وابي، زور هه له يه و سه رچيخ چووه، چونکه بؤچوونه کانم هيچ په يوه ندييه کيان به وه وه نيه که مه حکوم به مه رگ! بچن له وانه بپرسن، له هه موويان بپرسن، شتاقيان مه په رښن، له سه رپاکيان بپرسن. ته نيا ئه وه يان لي بپرسن، چؤن له شادي ده گه ن، چ وينا يه کيان له هه نبر شادي و شادمانی هه يه؟ ئاه. باوه ربکه ن که کريستوفه ر کؤلؤمبس، هه ستي به شادمانی ده کرد، به لام نه ک دواي دؤزينه وه ي ئه مريکا، به لکو ئهو کاتانه ي که له هه ولي دؤزينه وه ي ئه مريکا دا بوو، ئهو کاته ي که له دؤزينه وه ي نزیک بوو بوو وه. دلنيابن، که لوتکه ي شادمانی ئهو سني رؤژ، پيش دؤزينه وه ي دنياي نوي بوو. ياني ئهو کاتانه بوو که هاوړيکاني، ده رپاوانه کاني هاوړي تووشي نا ئوميدی بوون و لتي ياخي بوون و ده يانو يست ري و ري بؤ ئه وروپا بگه رښنه وه. مه به ست و ئامانجه سه ره کيه که دنياي تازه نه بوو، ئه مه مه سه له يه کي زور گرینگ نه بوو، خو

گه مژه

کاتی کۆلۆمبس مرد، ئه مریکای به تهواوی نه دیتبوو، ئه وهی راستی بی نه یزانی بوو چ که شفیکی کردوو. مه سه لهی هه ره گرینگ ژیا نه، هه ر ژیا نه و به س... گرینگ گه رانی به رده وام و هه می شه ییه له ژیا نه، هه ولای هه می شه ییه بو ژیا نه، نه ک که شف و دۆزینه وهی ژیا نه! به لام ئه م بی سه روبه رانه. به چ ده چن؟ ده ترسم ئه م شتانه ی که ده یلیم هینده جه له بی و بازا ری بن، که خوینه ر و ابرانی هی قوتا بیه کی ناوه ندی ته مه له، که داوی لیکراوه دا رشتنی ده رباره ی "هه له اتنی هه تاو" بنووسیت. یا نه بلین که ویستوو مه گوزارشت له شتیک بکه م، به لام به هه موو توانا و ئاره زویه که وه نه متوانیوه، ئه وهی له دلمدا یه "شرۆقه" بکه م. به هه رحا ل و یه رپای ئه وه ش به پیویستی ده زانم ئه وه بلیم که هه ر بیریکی مرۆفانی ره سه نه و بلیمه تانه، هه ر رایه کی تازه و هه ر رایه کی جیددی که له می شکی مرۆفدا چه که ره ده کات. هه ر شتیکی له و باب ته، هه می شه با یی ئه وهی تیا ده مینیته وه که بو که سانی دی نه گو یز ریته وه، ئه گه ر پیا و چه ندین کتیب بو شه رح و شرۆقه شی ته رخا نه بکات سی و پینج دانه سا ل خه ری کی مانا لیکدانه وهی بیت. هه می شه شتیک هه ر ده مینیته وه که نایه وی به هیچ جو ریک له می شکت بیته ده ره وه و بو هه تا هه تایه هه ر له گه ل تۆدا ده مینیته وه. ده مریت و ناتوانی بو که سینی دیکه ی بگ یز ریته وه یا نه بگوا زیته وه، له وه شه ئه و شته ی که له ده رب رین نایه ت، کرۆک و جه وه ری بیره که ت بیت. جا منیش ئه گه ر نه متوانی بی ئه و هه سه تان لا دروست بکه م که له ما وهی ئه و شه ش مانگه دا، چ ئازا ریکم چه شتوو، به لای که مه وه له وه ده گه نه که به چ به هایه ک گه یشتوو مه ته ئه م "قه ناعه ته یه کجا ره کیه" ی که ئیستا پیی گه یشتوو م. ئیدی له به ر هۆیه کی تاییه ت که خو م ده یزانم چییه، ده بوا یه ئه و خا له تان له م "پو نکرد نه وه یه" دا بو شرۆقه بکه م. به هه رحا ل، وا دیمه وه سه ر چیرۆکه که م.

په راویښ:

* - "دواى من خواى ده کړد، توفان هه لده ستا..! ئه مه له ده قه ئه سله که دا به فهره نسييه.

* - "ب... ن! به مه زه نده، ده بې مه به ست له دکتور پوتکينى دکتورى تاييه تى ئه لکسندرى دووهم بيت.

* - "دنيارى ئيمپراتورى... دراوېکى زېړه که به هاى هر دانه يه کى ده رږبله.

فەسلە شەشەم

نامەوئ درۆ بکەم. لە زەرفی ئەم شەش مانگەدا ژیان و واریقاتەکانی ژیان، بە جۆری کەمەندکێش و مژولیان کردم و بەگەڵ خۆیان خستم کە مەرگم لە بیرچوووە، یان وای لێ کردم بێر لە مردن نەکەمەو و تەنانت دەست بە هەندێ کاران بکەم. جا هەنوکە، لەم بۆنەیەدا، چەند وشەیەک لەمەر ژيانى ئەوسام دەلێم: من هەشت مانگێک لەمەپێش کە زور نەخۆش بووم، هاتوچۆم دەگەڵ هەموو دۆست و برادەرەکانی جارنام بپری، چونکە هەمیشە کرژ و مۆن، پەست و خەمین و بیتاقەت و حەواس بووم، هاوڕێکانم بەئاسانی و زوو فەرامۆشیان کردم. بەهەر حال ئەگەر ئەو گرژی و مۆنەیشم نەبواوە هەر لەگین بوو فەرامۆشم بکەن، بەلام وەزە و حالم لە مالهە، لەنێو کەسوکاریشدا هەر خراپ بوو، هەمیشە تەریک و گۆشە گیربووم. نزیکەی پێنج دانە مانگ دەرگام لەسەرخۆم داخست و، هاتوچۆی ژوورەکانی دیکەم نەدەکرد. بێ چەند و چوون، هەر داواوەکم جێبەجێ دەکرا، کەس پێی بە خۆی نەدەدا بێتە ژوورەکەم، جگە لە کاتی گسکدان و خاوەن کردنەوێ ژوورەکەم یان هێتانی نان و خواردن. دایکم بەترس و لەرزەو داواکانی جێبەجێ دەکردم، هەندێ جار کە پێم داوا بێتە ژوورەکەم زاتی نەدەکرد نە بگری نە فرمیسک بپێژێ، هەناسەى لەبەر خۆی دەبپری. هەمیشە لە منداڵەکانی دەدا، تا هەراو زەنا نەکەن و

گه مژه

بیزار و بیتاقه تم نه کهن. ویزای ئه وهش زور جار گله ییم ده کرد که به هه راو زه نایان بیزارم ده کهن. هه لبه ته من ده زانم هه نوکه له دلی خویندا چه ندیان خوش دهویم! پیم وایه زوریش ئه زیه تی هاوړیم "کولیا ی ئه مه کدار" م داوه (ئاخر ئه و ناوهم لی ناوه). ئه ویش له م دوا ییانه دا توله ی خو ی کرده وه و ئه زیه تی دام: هه لبه ته ئه وهش له دیارده ئاسایی و سروشتیه کانه: مرو ف بۆ عه زابدانی یه کدی دروست بوون. له گه ل ئه وهشدا ئه نجام هه ستم کرد زورم مدارا ده کات، چاوپوشی له بیزاری و بیمجیزی من ده کات، وه کو یه کیک له خو ی گرتب، له پرو ی به زه ییه وه خزمه تی نه خوشیک بکات. هه لبه ته ئه مه م له بهرگران بوو. هه ستم ده کرد بریاری داوه له پرو ی (ته وازو عی مه سیحییانه وه) که میرزاده باوه ری پنی بوو، لاسایی میرزاده بکاته وه. هه لبه ته ئه مه م به لاوه هه ندی سه خیف و کومیدی بوو. دیاره گه نجیکی خوین گهرمی وا ئاساییه چاو له خه لکانی دی بکات و لاساییان بکاته وه، هه ندی جار ده هاته سه ر ئه و باوه ری که کاتی ئه وه هاتو وه، میشکی خو ی بخاته کار و که سیتی سه ربه خو ی خو ی بدوزیته وه و هه بیئت. ئه له هقی زورم خوشده وئ. (سوریکوف) شم، ئه و پیاوه ی له قاتی سه ره وه ی ئیمه دا ده ژیا و له به یانیه وه تا ئیواری وه کو سه گی پی سووتاو له دو ی کاری ئه م و ئه و بوو، به لئ (سوریکوف) شم ئه زیه ت داوه. هه میشه ده مو یست تی بگه یه نم که بیته وایی و کلۆلی ئه و هه مو ی خه تای خو یه تی، ئه وه نده م سه رکرده سه ری تا ئاقیه ت په وییه وه و په قی و جاریکی دی ده رگای لینه کردمه وه. که سیتی زور بی نه فسه، تا بلپی خوشکینه (سه رنج: ده لئ ته وازع و خوشکینی هیزیکی یه جگار گه وره یه، ده بی ئه مه له میرزاده بپرسم، چونکه ئه وه قسه ی ئه وه). کاتی له مانگی ئازاردا سه رکه وتمه سه ری بۆ لایان تا بزائم کورپه چکوله که یان چۆن له سه رما "ره ق بوو بووه وه" که چاوم به جه نده کی کوره که که وت، بی ویستی خۆم بزه یه کم هاتی و، که وتمه سه رکو نه ی سوریکوفی به له نگاز که مه رگی مندا له که له ئه ستوی ئه وه، خه تای ئه وه "ئه و تاوانباره". کابرای به له نگاز، لیوی که وتنه له رزین و ته ته له، به ده ستیک شانی گرتم و به

گه‌مزه

دهسته‌که‌ی تری ده‌رگای چوونه ده‌ره‌وه‌ی نیشاندام، زۆر به نه‌رمی و هینمی، به ئه‌سپایی و نیمچه چیه‌وه گوتی: "قوربان فهرموو بۆ ده‌ره‌وه!" .
 رویشتم. هه‌لبه‌ته ده‌بی ئه‌وه‌ش بلیم که زۆر دلخۆش بووم، له‌و کاته‌دا به کاره‌که‌ی خۆم دلخۆش بووم. ته‌نانه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ریشی کردم، هه‌ر دلخۆش بووم، به‌لام پاشان، بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر کاتی قسه‌کانی ئه‌وم بیرده‌که‌وتنه‌وه، هه‌ستیکی زۆر ناخۆش، به سوێ دای ده‌گرتم، له هه‌ستی به‌زه‌بیه‌کی ناپه‌سه‌ند ده‌ره‌ه‌ق به ئه‌و ده‌چوو. به راستی چه‌زم نه‌ده‌کرد ئه‌و هه‌سته‌م لا دروست ببیت. ئه‌م پیاوه تو‌په‌بوونی له مه‌زه‌بدا نه‌بوو، نه بده‌زانی تو‌په‌ بیت، ته‌نانه‌ت سووکایه‌تیشی پی کرابا، هه‌ر خۆی شلوی نه‌ده‌کرد(من هه‌ستم ده‌کرد به‌و کاره‌م، سووکایه‌تیم پیکرد، هه‌رچه‌نده هه‌چ نیاز و مه‌به‌ستیکی سووکایه‌تی کردنم نه‌بوو). ته‌نانه‌ت له‌و هه‌لوێسته‌شدا ئه‌م کابرایه هه‌ر تو‌وره نه‌بوو. له‌رزین و ته‌ته‌له‌ی لیوه‌کانی له تو‌په‌بیدا نه‌بوو، ده‌توانم سویند بخۆم که له تو‌په‌بیدا نه‌بوو!... باسکی گرتم و زۆر پیاوانه، بی هه‌چ تو‌په‌بوونیک، به‌وپه‌ری و یقاره‌وه گوتی: "قوربان فهرموو بۆ ده‌ره‌وه!" ئه‌و رسته‌یه‌ی هه‌نده به‌ویقار و سه‌نگینییه‌وه‌وت که ده‌گه‌ل سه‌روسیمای شپو شه‌پریوی ئه‌ودا تیکی نه‌ده‌کرده‌وه (ئه‌له‌ه‌قی ئه‌مه مایه‌ی پینکه‌نین بوو). به‌لام هه‌چ ر‌قو‌کینه‌یه‌کی پتوه دیار نه‌بوو. ر‌ه‌نگه له دلی خۆیدا تو‌زیک لیم ب‌یزار بووبی و هه‌چی تر. دوا‌ی ئه‌وه دوو‌سی جار له‌سه‌ر قالد‌رمه‌کان تووشی بووم، خه‌را سه‌ری بۆ داده‌نه‌واندم و سل‌اوی ل‌یده‌کردم، که جار‌ان قه‌ت ئه‌م کاره‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لام وه‌کو جار‌ان له‌گه‌لما نه‌ده‌وه‌ستا، به‌ل‌کو به‌له‌زو، ن‌یگه‌ران، شه‌رمه‌زار به‌لاما ت‌یده‌په‌ری. جا ئه‌گه‌ر هه‌ندیک ل‌یشم په‌ست بووبیت، به‌شین‌وازی خۆی ل‌یم په‌ست بوو، جۆره په‌ستی و ب‌یزارییه‌کی "ملکه‌چانه!" له‌وه ده‌چوو له‌به‌ر ئه‌وه ک‌لاوه‌که‌یم بۆ داب‌گری‌ت و سه‌رم بۆ دابنه‌وینن، چونکه ک‌ورپی ئه‌و ژنه بووم که قه‌رزی ده‌داین: دایمه‌ی خوا قه‌رزازی دایکم بوو، قه‌تیش قه‌رزه‌که‌ی بۆ نه‌ده‌درایه‌وه. پ‌نده‌چوو له‌به‌ر ئه‌مه مه‌رحه‌بام ب‌کات. به‌هه‌رحال ل‌ی‌پ‌رام باسی ئه‌وه‌ی ده‌گه‌ل ب‌که‌م، د‌ل‌ن‌یا بووم هه‌ر باسی ئه‌وه‌ی ده‌گه‌لدا ب‌که‌مه‌وه، ده ده‌قیقه نابات، د‌یت

گه مژه

بۆلام و عوزورخواییم لی دهکات، به لام دوایی بیرم لیکردهوه و گهیمه ئه و قه ناعه تهی وازی لییتیم زۆر باشتره.

له و ماوه یه دا، یانی له دهوروبه ری نیوه ی هه یقی ئازاردا، که منداله که ی سوریکوف له سه رما ره ق هه لاتیبوو، مردبوو، کوتوپر حال م زۆر باشتر بوو، ئەم باشبوونه دوو ههفته یه کی خایاند. زۆر جار دهوروبه ری پوژئاوا، له مال دهچوومه ده ری. من زۆر حه زم له ئیواران و شه وانی مانگی ئازاره، که کزه سه رما ده ست پی دهکات وچرای شه قامه کان داده گیرسین. هه ندی جار به پیاسه دوور دوور ده که و تمه وه. جار یکیان که به شه قامی شستی لوفوچنی دا پیاسه م ده کرد، دنیا تاریک بوو تارمایی زه لامینک به لاما تیپه ری، پیته ده چوو که سیتی شایسته بیت، به لام نه مده توانی به پروونی سه روسیمای بدینم. پریاسکه یه کی به دهسته وه بوو که له کاغه زیکه وه پیچرابوو، شه پالتویه کی کۆنی له بهر بوو که جگه له شه ری که ی، بۆ ئه و وه رزه سارده ی سالی ش یه جگار ته نک بوو. که گه یشته نزیک یه کیک له چراغایه کانی شه قامه که، دیتم شتیک له گیرفانی که وت. خیرا پامکرد و هه لمگرته وه، باش بوو زوو فریا که وتم و هه لمگرته وه، چونکه کابرایه کی دیکه که پالتویه کی دریژی له بهر بوو، به هه شتاو خۆی تاو ده دا بیگاتی و هه لی گریته وه، به لام که شته که ی به دهستی منه وه بینی هیچی نه گوت، سه یریکی دهستی کردم و به کری به ری خۆیدا رویشته. ئەم شته جانتایه کی دهستی مۆدیل کۆنی، چه رمی عه ره بی بوو. پر بوو له کاغه ز و ماغه ز، ئه وه نده پر بوو، هه لئاوسا بوو، هه ر که ته مه شام کرد، یه کسه ر مه زه نده م بۆ ئه وه چوو که جگه له پاره هه موو شتییکی دیکه ی تیایه، خۆیشم نازانم بۆچی و چۆن ئه و مه زه نده یه م لا دروست بوو. ئه و کابرایه ی که جانتا که ی لیکه وتبوو، چل شه قاوینک که وتبووه پیش منه وه. زوو به زوو له نیو ئاپورای خه لکه که دا لیم ون بوو. به پاکردن و به بانگه بانگ دووی که وتم، به لام چونکه هه ر ئه وه نده م پی ده کرا هاوار بکه م و بلیم "ئه های!" هه ر ئاو پریشی نه دایه وه. له ناکاوا، به دهستی چه پا پیچی کرده وه، خۆی به ئه پارتمانیکی نیشته مه نیدا کرد. که به غاردان به ره و

گەمژە

ئەوئىندەر پەل بوومەو ئەوئىندە تارىك بوو چاۋ چاۋ نەدەبىنى، ھىچم بەدى نەکرد. ئەپارتمانەكە يەككە بوو لەو بىنا ھەرە گەورانەى كە پارەدارو و خاۋەن مەسلەھەتان بۇ كرئ دروستى دەكەن و دەيكەن بە شووقەى بچووك بچووك. ئەپارتمانى وايا تيايە كە ھەريەكەيان سەد مال دەگرئت. كاتى لە دەروازەى ساختمانەكەوئوركەوتم، وام ھاتە بەرچاۋ كە كەسئك لە سىلەى ئەوپەرى سەمتى دەستەپاستى ھەوشەى ساختمانەكەو، ديارە كە دوور دەكەوئتەو، ھەرچەندە لە تاريكيەكەدا باش بۆم جيانەدەكرایەو. بە غاردان خۆم گەيانە ئەو گوشەيە، سەيرم كرد دەرگايەكى چكۆلەى لئە كە بە سەر قالدەرمەيەكى باريكى پيس و تاريكدا دەكرئتەو. گويم لە دەنگى پنى كەسئك بوو كە بەھەشتاۋ سەردەكەوت. بەلەز بەو ئومىدەى تا دەگاتە بەر دەرگاۋ دەرگاي لئەدەكەنەو بىگەم، دواى كەوتم. ھەر واش دەرچوو. پلەكانى قالدەرمەكە نزم بوون، بەلام ھىندە زۆر بوون لە كۆتايى نەدەھاتن. بۆيە بە تەواۋەتى ھانكە ھانكم پئكەوت. لەو كاتەدا گويم لە دەنگى كرانەو و داخرانى دەرگايەك بوو لە قاتى پئنجەم. كە گويم لەو دەنگە بوو ھىشتا لە سەرەتاي قالدەرمەكەى قاتى خوارترەو بووم. دواى چەند دەقيقەيەك گەيشتە قاتى پئنجەم، لەبەر دەرگا نەفەسئكم تازە كەردەو و لە زەنگى دەرگام دا، ژنىكى ئاسايى دەرگاي كەردەو كە لە موبەقئكى زۆر چكۆلەدا مژولى داگيرساندى سەماۋەر بوو، بە بئدەنگى گوئى لە پرسىار و قسەكانم گرت، كە ھەلبەتە يەك وشەم لئى ھالى نەبوو، ھەر بەو بئدەنگيە دەرگاي ژوورئكى تەنئشتەوئى بۇ كەردەو و وئوورئى خستم. ژوورى چى قنگە جنۆكەيەك بوو لەو گۆرە، ژوورئك بوو زۆر بچووك و تا بلئى نزم، كەلوپەلئكى يەجگار كەمى تيا بوو، جگە لە شتى زۆر پئويست، ھىچى ديكەى تيا نەبوو.

"تەختە خەوئكى گەورەيان لەپشت پەردەكەو دانابوو، پياوئكى لەسەر پالەكەوتبوو كە ژنەكە بە "تەرتئئچ" بانگى كرد، بەمەزەندى من مەست بوو. پاشماۋەى مۆمئك، كە بەدەم تەوانەوئەو دەتگوت فرمئسكان دەرئژئ، لە مۆمدانئكى ئاسندا و لە نزىكى قاپئكى بەتالى قۇدگاۋە لەسەر مئزئك

گه مڙه

دانرابوو. پياوه بۆله بۆلتيكى لنيوه هات و بي ئه وهى ههستي به دهست
ئامازهى بۆ ژوورتيكى تهنيشت كرد. ژنه رويشت. هيچ چاريكم نه ما جگه
له وهى ده رگا بگه مه وه. وام كرد و چوومه ناو ژووره كه وه.

ئه م ژووره، له ژووره كهى ديكه ش بچووكتر بوو، به لام ئه وهنده شلوق
و قه ره بالغ بوو، جيى جوولاني نه بوو. ته نانه ت نه مده زاني چۆن
بجووليمه وه. ته خته خه ويكي باريكي يهك نه فهرى له سووچيكي دانرابوو،
ته قريبه نه هه موو ژووره كهى گرتبووه وه. شته كاني ديكهى ناو ژووره كهى
بريتى بوون له سى دانه كورسى ساده، كه نشيمه نكاكانيان له كوئيدا سوا
بوون، شره و پرهى دنيايان له سهر كه له كرaboون. ميژيكي قه بهى موبه قان
له به رده م ته ختيكى كوئندا كه به مشه مايهك داپوشرابوو، دانرا بوو. هه موو
ئه م شتانه ئه وهنده له يه كتره وه نزيك بوون، ته قريبه نه نووسابوون
به يه كه وه. پياو نه يده زاني چۆن به به ينياندا ره ت ببيت. موميكى تواوه، له
شه مدانيكى ئاسنى وه كو ئه وهى ژوورى يه كه م، له سهر ميژه كه ده سووتا.
ساوايه كي لاوان، كه به دهنگيا له وه دهچوو ته مه نى له سى هه فته پتر نه بي،
له سهر ته خته خه وه كه دانرابوو ههر واقه واقى بوو، ژنيكى نه خوشى رهنگ و
روو سيسه له و چرچه له، كه گه نچ ديار بوو، به لايه وه بوو، خهريك بوو
قوماتي ده كرد. ئه م ژنه جليكي زور ساده و هه رزان به هاي له به رابوو، له وه
دهچوو تازه له زه يستاني هه ستايته وه، به لام مندا له كه به ده م واقه واقه وه
چاوه پواني مه مكي دايكه له روو لاوازه كهى بوو. منداليكى ديكه، كچيك بوو
نزيكهى سى سالان، له سهر ته خته كه و له ژير شره پالتويه كي، پيم وايه
پالتويه كي پياوانه بوو، نووستبوو. له نزيكى ميژه كه وه پياويك، كه چاكه ت
و پانتوليكي شري تالكيشي له به رابوو وه ستابوو. (كابرا پالتوكهى داكه ند
بوو وله سهر ته خته خه وه كه داي نابوو) خهريك بوو ئه و پرياسكه يه ي
ده كرده وه كه له كاغه زيكي شينه وه پيچرابوو. دهسته واره يهك ناني جوو
دوو پارچه سوسيى تيدا بوو. قورييه ك چاي پر به سهر ميژه كه وه بوو
له گه ل چه ند گوچكه نانكي جو دا. جانتايه كي كراوه و دوو بوخچه ي پر له
جلوبه رگيش خزينرابوونه ژير ته خته خه وه كه وه.

گەمژە

خۇلاسى، ھەپچە بازارىك بوو لەو گۆرە! ھەر لە يەكەم نىگاۋە ھەستم
كرد ئەم ژن و پىاۋە خەلكانى بەرپىز و بە حورمەتن، بەلام ھەژارى و
ھەستكورتى پۇژى گەياندوون بەم پۇژە و بە ناچارى لەم ھەپچە بازارەدا
ھەلبەكەون و لەگەلپا راپىين و نەك ھەر گوئى نەدەنى و خوى لىنەكەن بە
خاۋەن، بەلكو جۆرە لەزەتتىكى تۆلە ئامىزىش لە زيادبوونى پۇژانەى ئەو
پەشىۋى و جەنجاليە بىيىن، كە نازانم چۆنى لىك بدەمەۋە!

كاتى چوومە ژوورەۋە، دىار بوو كاپرا تۆزى پىش من گەيشتبوۋە
مالەۋە، خەرىك بوو ئەو خۇراكەى كە لە بازار كپى بووى، لە كاغەزەكە
ھەردىنا، بە ھەلچوون و شىپىزەيى و پەلە پەل قسەى بۇ ژنەكەى دەكرد.
ژنەش ھىشتا لە قوماتكردنى ساۋاكەى نەبوۋبوۋە. ژنە بەدەم نەرمە
گريانەۋە فرمىسكى ھەلدەپشت. پىدەچوۋ پىاۋەكەى خەبەر و ھەۋالى
ناخۇشى ھىتابىتەۋە پىاۋەكە لە كەسىكى باش و بە حورمەت دەچوۋ.
تەمەنى لە دەۋرۋەرى بىست و ھەشت سالىدا بوو، گەنم پەنگىكى، پەقەلە
بوو، پەننىكى پەش بەملاۋ بەۋلاى لاجانگەكانيا ھاتبوۋە خوارى، بەلام
چەناگەى پاك تاشى بوو. نىگاي خەمناك و سىماى گرژ و مۆن بوو، جۆرە
غوررىكى نەخۇشانە، بە پوۋىۋە دىار بوو، كە پىدەچوۋ لەو كەسانە بى
كە زوۋ ھەلدەچن و تورە دەبن. چوونەكەى من ۋەزەن و حالىكى غەرىبى
نرۋست كرد.

خەلكانىك ھەن لەزەت لە تورەبوونى خۇيان ۋەر دەگرن، بەتايىبەتى كە
ھەلچوون توۋرەبوونەكەيان دەگاتە لوتكە و لەچاۋ تروكانىكدا دەيان گرىت،
پىنم وايە لەم جۆرە ساتانەدا ئازار و سوۋكايەتپان پى خۇشتەرە لە پىز و
حورمەت، بەلام ئەو خەلكە تۈندە تەبىئەتانە، كە لە كاتى توۋرەيدا
دوۋدۇشاۋ تىكەل دەكەن، ھەر ئەۋەندەيان زەحمەتە كە بەخۇبىنەۋە، ئىدى
ھەست بە ئازارى پەشىمانى دەكەن، ھەلبەتە ئەگەر خەلكانىكى ئاقل و
ھۇشيارى ئەۋتۈبن، پەى بەۋە بەرن كە ھەلچوون و توۋرەبوونەكەيان دە
ھىندەى تورەبوونى ئاسايى بوۋە، لەۋە زۆر زياتر بوۋە كە ئەقل قەبوۋلى
بكات.

گه مژه

"کابرا بۆ ساتنیک به سهرسامی چاوی تی بریم، سیمای ژنه که ی ترسیکی زهوقی پیوه دیار بوو، له وه دهچوو، چوونی مرۆفیک بۆ ژووره که یان بویه ریکی ترسناک و باوه نه کرده نی بیت! به لام به رله وه ی فریابکه وم دوو قسان بکه م، به جۆره هیستریایه کی رق ئامیزه وه شالاوی بۆ هیتام. له وه دهچوو زۆری له بهر گران بیت که پیاویکی پۆشته و په رداخ به و جۆره، له خۆرا و بئ هیچ پرسسیاریک خۆی به ماله په رپوته که یدا بکات و به که یفی دلی خۆی چاو به هه موو سووچ و که له به ریکیا بگێریت، که ئه و خۆی شه رمی له م حال و گوزهران و ماوایه ی خۆی ده کرد. بئگومان ئه م دره فه ته، که زه مینه ی بۆ خوشکردبوو داخی دلی خۆی به سهر که سیکی دیدا بریژی، بۆ ئه ویک که خۆی له خۆیدا له بیانوو بوو، دره فه تیکی زیرینی له زه تبه خش بوو، گه یشتمه ئه و قه ناعه ته ی له گینه هه ر ساتی ئه قلی بیبرئ بکه ویته لیدانم. وه کو ژنیک که تووشی هیستریا بوو بیت به و ئاوايه رهنگی سپی هه لگه را، ژنه که ی که به و حاله وه دیتی زۆر ترسا.

"کابرا که له تووره ییدا ده له رزی و ده مه لالکی پیکه وتبوو، هاواری کرد:

- به چ هه قی به و جۆره هاتوویته ژووره وه! بۆ دره وه ده ی!

به لام له پر چاوی به جانتا که ی خۆی که وت که به ده ست منه وه بوو.

به و په ری ئارامی و هیوری گوتم (به هه ر حال له کاتی وادا پیاو

پیویسته هه ندیک هیور و له سهر خۆ بئ):

"- پیم وایه ئه م جانتایه له تۆ که وت.

"کابرا ماوه یه ک به واقعی و په وه له به رده ممدا وه ستا، گێژ و کاس سه ری

له مه سه له که ده ر نه ده کرد. ئه و جا به له ز ده ستی به گیرفانیا کرد، ده می

داچه قاند، کیشای به ته ویلی خۆیدا و گوتی:

"- دۆزیته وه؟ له کوئ دۆزیته وه؟

"به چه ند وشه یه کی کورت و جیدی بۆم باس کرد که چۆن جانتا که ی

لنکه وتوو و خیرا هه لم گرتوو ته وه، به غاردان دووی که وتووم و بیه وده

بانگم کردوو، چۆن تا بهر قالدرمه کان هاتووم و ئیدی له وینده ره وه له و

تاریکیه دا به کویره کویر و به مه زهنده به دوایدا هاتووم.

گه مژه

ٻو له څنه که ی هاواری کرد:

- خودایا، ئەمه هه موو شتیکی منه، هه موو کاغه ز و به لگه کانمه، دار و
حاری من له م جانتایه دایه!

له سه ری پویش و گوتی:

- براده ری ئازیز!... ده زانی چ چاکه یه کت ده گه لم کردووه؟ ئەگه ر شیر
حه لالکی وه کو تو نه بوایه، تو ئەم کاغه زانه مت نه دوزیایه وه، تیا
هچووم!...

١ له و کاته دا ده سکی ده رگا که م گرتبوو، تا به بی هیچ وه لامیک وه ده رکه وم
٢ ١ برؤم به لام هه ستم کرد هه ناسه م به ته وای سوار بووه، کۆکه یه کی
کو تو پری ئەو تو گرتمی که به زه حمه ت خۆم به پتوه ده گرت! سه یرم کرد
کبرا خۆی شیرزه کردووه و به هه ر چوار نکالی ژووره که دا چاو ده گیریت
٢ کورسییه کی به تال بۆ من په یدا بکات. ئەنجام شروشینالی سه ر یه کی که له
کورسییه کانی هه لږ شته ناوه ندی ژووره که. کورسییه که ی بۆ من هینا،
کومه کی کردم تا له سه ر کورسییه که دابنیشم. کۆکه که م نزیکه ی سی
حقیقه ی دی درێژه ی کیشا. که کۆکه که به ری دام و وه خۆهاتمه وه سه یرم
کرد کابرا له سه ر کورسییه کی دیکه، له ته نیشته منه وه دانیشتووه و زه ق
زق ته مه شام ده کات، دیار بوو کورسییه که ی خۆیشی به هه مان شیوه ی
کورسییه که ی من چۆل کردبوو، یانی شروپره که ی سه ری هه لږ شتووه
هوه ندی ژووره که. به زمانیکی هه کیمانه گوتی:

- پیده چی تو... نه خۆش بیت! من... من هه کیمم. (وشه ی پزیشکی به کار
نه برد).

به ده م ئەو قسانه وه ده سته ی بۆ ژووره که ږاکیشا، وه کو ئەوه ی
تږه زایی له و وه زع و حاله ناله باره ی خۆی ده ربړیت، بلیت ږووی نه بوونی
ده ش بیت. له سه ری پویش:

- ده بینم که تو...

به کورتی و به ده م هه ستانه وه گوتم:

- من نه خۆشی سیلمه...

گه مژه

"ئەویش بەلەز لە جێی خۆی هەستا. گوتی:

- ڕەنگە موبالەغە بکەیت... ئەگەر فریای خۆت بکەوی و نەخۆشییەکەت چارەسەر بکەیت...

"هێشتا زۆر شپۆزە و نیکەران بوو، هەرچی دەکرد وەخۆ نەدەهاتەوه. جانتاکەش بە دەستی چەپەوه بوو.

"دیسان قسەکەم پێی. دەسکی دەرگا کەم با دا و گوتم:

- خەمی منت نەبێ... هەفتەی پێشوو دکتۆر "ب... ین" معایەنەئە کردم. چارەنۆسی من ڕوونە، (دیسان ناچار ناوی "ب... ین"م برد) تازە کارم کراوه. ببورە!

ویستم دەرگا بکەمەوه و وەدەربکەوم و دکتۆری سوپاسگوزار و خەجالت و شەرمەزار بەجێ بێلم، کە ئەو کۆکە نەگریسە دیسان زۆری بۆ هێنام. کابرای دکتۆر دیسان زۆری لێ کردم کە دانیشم و پشوو بدەم. هەنگی ئاوڕیکی لە ژنەکەیی دایەوه. داوای لێ کرد کە سوپاسم بکات، ئەلەهەقی ئەویش بێ ئەوهی لە جێی خۆی بجوولێ، سوپاسیکی گەرموگۆری کردم، بەلام بەدەم سوپاسکردنەوه، گۆنا سیسەلەکانی هێندەیی دی زەرد هەلگەران. ناچار دانیشتم، بەلام سیمام هاواری دەکرد کە خەمی ئەوهەمە بیمە بارگرانی بەسەریانەوه (کە کاریکی دروست بوو). هەستم کرد پەشیمانی، دکتۆر ئازار دەدات. کەوتە قسان، قسەیی پچر پچر، هەر ساتە و قسەیهکی دەکرد:

"- ئەگەر من... مالت ئاوا بێت، مەمنوونی تۆم، لە چاکەت دەرناچم... شەرمەزاری تۆم... بێ مروتیم کرد دەربارەت... من... بە خۆت دەبینی(بە ئاماژەی دەست ژوورەکەیی نیشان دام)... بەچاوی خۆت دەبینی کە من چ وەزە و حالیکم هەیه...

"گوتم:

"- هەموو شتێک دیارە. وا دیارە تۆ کارەکەت لەدەست داوه و هاتوویت بۆ پایتەخت تا سکالای حالی خۆت بکەیت و کارو فەرمانیکی دیکە وەرگیریت، وانیه؟

گه مژه

٠ به سه رسامی پرسى:

٠ چۆن... له كوئ ده زانى؟

٠ به دهم پيگه نينه وه گوتم:

٠ به سه روسيماتا دياره. خه لكانتيكى زۆر بهو ئوميدانه وه دين بۆ ئيره، له

شارا ده سورينه وه و ئيدى بهو جوړه پوژ به پوژ ژيان به پرى ده كن...

له ناكاوا به گهرمى كه وته قسان، كاتى سه رهووردى خوئى بۆ ده گيرامه وه، ليوه كانى ته ته له يان ده كرد. ئه له هقى گله يى و سكالاكاني زوربان كارتى كردم. نزيكه ي سه عاتيك له ته كيا مامه وه.. به سه رهاته كه ي ناسايى بوو. له شاروچكه به كدا دكتورى فهرمى ده ولت بوو بوو، به لام به هوئى پيلانيكه وه كه ناوى ژنه كه شيان تيوه گلاندبوو، ليكه وتبوو. ئيدى ئه وىش به خويدا شكابووه وه، غيره تى قه بوولئى نه كردبوو و سه برى سوابوو وتوو په بوو بوو. ئيدى گوپانكارى به كه له ده سته ي كارگيرى كارمندان و فهرمان به رانى شاروچكه كه به قازانجى نه ياره كانى كرابوو. پيگه ي لاواز بوو بوو و نه ياره كانى لئى كه وتبوونه ته قه و پيلان و داويان بۆ نابوو وه و سكالايان له سه ر تومار كردبوو. له كاره كه ي ده ر كرابوو، دوا پولى خوئى خه رج كردبوو وه اتبوو بۆ پترسبورگ تا سكالائى حالى خوئى بكات و بيتاوانى خوئى به سه لمينئى و به مه سه له كهيدا بچنه وه. ئيدى ماوه يه كى زۆر به دهم چاو ه پوانى دادگاي كارگيريه وه له پترسبورگ مابوو وه. كه دادگا پيگه يئرا بوو، داواكه ي ره فز كرابوو، ئه وسا كو مه ليك وه عد و به لئينى درويان پيدابوو، ده سته ي ده ستان پى كردبوو. دواى ئه وه داويان ليكردبوو، كه سكالانامه يه ك بنووسيت و سكالانامه كه شيان ره فز كردبوو، ئه و جا گو تبوويان، پارانه وه نامه يه ك بنووسيت... هتد. خو لاسه، چوار پينج مانگان ئه و سه ره گيژكه بيهو و ده ييه يان پى كردبوو، هه رچيى پاشه كه وت كردبوو. خه رجي كردبوو ته نانه ت جلوبه رگى ژنه كه شى خستبووه بارمه وه. ئيدى له و ماوه يه دا كورنيكيان بوو بوو! و... و... گو تى: "ئه مرؤكه پارانه وه نامه كه شميان به يه كجاره كى ره فز كرد. هيچم به ده سته وه نه ماوه، نان له ماله كه ماندا نيه.. ژنه كه شم تازه له زه يستانى هه ستاوه ته وه و

گه مزه

مندالانی شیره خوری به به ره وهیه. من... من...

"له ناکاو هه ستایه سهر پییان، پرووی وهرگیرا. ژنه که ی له سووچیکدا ده گریا و منداله که ش دووباره دهستی به واقه قاق کرد. دهفته رچه ی بیره وه ریبه کانم له به رکم دهر هیتا و چهند وشه یه کم تیا تومار کرد. که نوسینه که م ته واو کرد و هه ستام، سه یرم کرد له به رده ماما چه قیوه و به کونجکاو ی و نیگه رانی، ته مه شام ده کات. پیم گوت:

"ناو و به سه ره اته که تم نووسیوه: ئەو شوینه ی کارت تیا ده کرد، ناوی فه رمانداری شاروچکه که، به روار و رۆژ و مانگ. براده ریکم هه یه به ناوی باخموتوف، هاوده وره ی قوتابخانه بووین، ئەمه مامیکی هه یه به ناوی پتروس ماتفیوفیچ باخموتوف که راویژکاری دهوله ته و به ریوه به ری به شه...

"کابرای دکتور، به دهم نیمچه له رزینیکه وه هاواری کرد:

"- پتروس ماتفیوفیچ باخموتوف؟... هه موو کاره که م له دهستی ئەودایه! .. ئەلهه قی، هه موو سه ره بووردی ئەم دکتوره و کوتاییه خو شه که ی که من به ریکه وتیکی خه یال ئاسا رۆلم تیا ی هه بوو، له چیرۆکیک ده چیت که به گویره ی نه خشه یه کی دیاریکراو دارپژراییت. "داوام له و دوو به له نگازه کرد که هیچ هیوا یه کیان به قسه کانی من نه بیت، چونکه منیش به خۆم خوینکاریکی داماو ی ئاماده ییم (به ئانقه ست خۆم وه کو خویندکاریکی ئاماده یی بیچاره نیشان دا، دهنه له میژ بوو خویندمن ته واو کرد بوو و هه نوکه خوینکار نه بووم). له سه ری رۆیشتم و گوتم پتویست ناکات ناوی خۆمتان پین بلیم، ئەمه یان گرینگ نییه، به لام من به زووترین کات ده پۆم بۆ گه ره کی فاسیلیفۆسکی ئوستروف تا باخموتوفی براده رم بدینم. من دانیام که مامی، واتا راویژکاره دهوله تییه که، که پیاویکی پیره و ژنی نه هیتاوه و مندالی نییه، برازایه که ی خوی یه جگار خو ش ده وئ، چونکه به دوا به ره ی بنه ماله که یانی ده زانی. به و پیودانگه ره نگه ئەو براده ری من، له به رخارتی من له لای مامی شه فاعه تیکیان بۆ بکات و له ریکه ی ئەوه وه شتیکتان بۆ بکات.

گه مژه

دکتور، وهکو يه کيک تايه کي گهرمي ليتهاتييت، به چاواني تهبلهق و ليته
له رزيوه هاواري کرد:

خوزگه ده متواني پووبه پوو جه نايان بدینم و وه زع و حالي خومي بو
بگيرمه وه! ياني ته نيا ئه و شهره فعي پيډه به خشيم و منه تباري ده کردم!

به لي ده قاودهق واي گوت: "ته نيا ئه و شهره فعي پيډه به خشيم و منه تباري
ده کردم..." ئه وسا جاري کي دي دووباره م کرده وه که مهرج نيه ئه م هوله
سه ريگريت، رهنگه هه موو هه وله کانمان به فيرق بروت. ئه و جا پيم
راگه ياندين که ئه گهر سبه ي به ياني نه هاتمه وه بو لايان، ماناي وايه
هه وله کانم سه ري نه گرتوه و نابي به ته ماي من بن. تا ماوم ئه وه م له بير
ناچيت، که به چ خاکه ساري و منه تباريه که وه به پريان کردم. ئيدي يه کسه ر
سواري گاليسکه بووم و برق بو فاسيلي فوسکي ئوستروف.

ته وه ي راستي بن به دريژايي سالاني قوتابخانه من و باخموتوف دوژمن
بووين، هه موو رقمان لي تي بوو به ئورستو کراتيمان ده زاني، يان به لاي
که مه وه من به به چکه ئورستو کراتم ده زاني. هه ميشه پوشته و په رداخ و
شيكپوش بوو، به گاليسکه ي تاييه تي خويان بو قوتابخانه ده هات لووتبه رز
و له خوبايي نه بوو، به لکو براده ري کي دلسوز، پوو خوش و نوکته باز و حازر
وه لام بوو. هه رچه ند زيره کي کي ئه وتوي نه بوو، به لام هه ميشه له
يه که مه کاني پو ل بوو. من قهت پوژي له پوژان له هيچ وانه يه کدا يه که م
ده ر نه چووم. هه موو هاوپي کاني خوشيان ده ويست ته نيا من نه بيت.
له ماوه ي سالاني قوتابخانه ماندا، زور جار هه ولي ده دا خويم لي بينيته
پيشي، به لام من هه موو جاري به گرژييه وه پووم لي وهر ده گيرا و پووم
نه ده دايه.

نزیکه ي سالي ک بوو نه مديتبوو. ئيستا له زانستگه بوو. که من دوي
سه عات هه شتي شه وي چوومه ماله که ي (هه لبه ته يه کسه ري و بي پرس
خوم به ماله که يدا نه کرد، به لکو ده رگاوان و خزمه تکاران چووني منيان پي
راگه ياندين) له سه ره تاوه به سه رسامي و هه نديک به ساردي پيشوازي کردم،
به لام زوري نه برد پووي گه شايه وه و به ده م ته مه شاگردني منه وه، زور

گەمزە

خۆمانە لە قاقای پێکەنینی دا:

"خێرە، وا منت بیر کەوتوووەتەووە و ھاتوویت بۆلام؟

"وہکو ھەمیشە، بە زبازیکی بیپەرە، بەلام دوور لە ھەر سووکایەتی و تەشەرێک قسانی دەکرد. ئەووە یەکیەک بوو لەو خەسلەتەنە ی کە من ھەم زۆرم بەدل بوو، ھەم بە ھۆیەووە پەم لێی بوو. بەشپەرزەیی پرسی:

- خێرە، چیتە؟ نەخۆش دیاریت!

"کۆکە، تەرزەکوئی دایگرتەووە. بەسەر کورسییەکا کەوتم و بە ھەزار ھال ھەناسەم وەبەر ھاتەووە."

گوتم:

"- ھیچ نییە. نەخۆشی سیلمە. ھاتووم ئیشیکم تێت کەوتوووە.

"بەسەر سامی لە جیی خۆی دانیشت، منیش سەر بھووردی یارۆی پزیشکم لە سیری تا پیازی بۆ گیرایەووە. پێم گوت کە پەنگە لەرێگە ی مامیەووە، کە زۆری خۆش دەویست، بتوانی کارێک بۆ ئەم پیاووە بکات، گوئی:

- بۆی دەکەم، دڵنیا بە بۆی دەکەم! لە سبەینێ زووتر نییە لە لای مام بۆی تێ دەکەوم. تەنانت بەخۆشیشەووە ھەولێ بۆ دەدەم. ئەلھەقی تۆش بە شێوازیکی شیرین و خۆش گیراتەووە، بەلام چی منی بیر خستیتەووە و لێپرایت کە بێی ڕوو لە من بنە ی تیرنتییف گیان؟

"- ھەموو شتێک وەستاووەتە سەر مامت، باخموتوف خۆت چاک بیرتە ئەوسا من و تۆ دوژمن بووین، بەلام من چونکە دەمارت دەناسم، دەزانم کە سێکی مەردو پەند، ئەسلزادە و پەسەنیت، بۆیە بیرم لەووە دەکردەووە، کە مەحالە دەست بە ڕووی تەنانت دوژمنیشەووە بنەیت.

"ئەو پستەییەم بە جۆرە تەشەرێکەووە گوت. بەدەم قاقای پێکەنینەووە گوئی:

"- ناپلیونش ھەمان قسە ی بە ئینگلیزەکان گوت! "و کە بینی من زۆر بە جێددی و بە سەنگینی خەریکە لە سەر کورسییەکا ھەلەدەستم، لەسەری ڕۆیشت و گوئی:

گه مژه

"هه رچيم له دهست بئ دريغى ناكهم! په گيرى دهكهم. ئه گهر بكرىت، هه ر ئىستا ده پۆم بۆلاى مام!"

"هه لبة ته مه سه له كه به شيوه يه كى ئه وه نده باش چاره سهر بوو كه له ته سه وري كه سدا نه بوو. له زهرفى مانگ و نيو يكد دكتوره كه مان، له شارو چكه يه كى ديكه دامه زرا، ته نانه ت كرى گويژانه وه و كومه كى دارايشى درايئ. پيم وايه باخموتوف، به زور دكتورى هينابووه رها كه سلفه يه كى به قهرز ليوهر بكرىت. زوو زوو سهرى دكتورى ده دا (به لام من به ئانقه ست پيم لئ بړى. ته نانه ت ئه گهر دكتوريش به ريكه وت سهرى دابام زور به ساردوسپرى پيشوازم ده كرد). به دريژايى ئه و شەش ههفته يه ته نيا دوو جار (باخموتوف) م بينى، جارى سنيهم وهختى بينيمه وه، كه به بۆنه ي سهفه رى دكتوره وه ئاههنگىكى شيو وشامپانيائى ساز كردبوو. ژنه كى دكتور، به شدارى شيفه كى كرد، به لام زور زوو جىي هيشتين، تا بچى به لاي منداله كيه وه. ئهم ئاههنگه له سهره تاكانى مانگى پينجدا بوو. ئيواره يه كى زور جوان و دلگير بوو، گوى هه تاو خهريك بوو له كه نداو ئاوا ده بوو. باخموتوف له گه رانه وه دا تا ماله وه ي گه ياندمه وه. به پياسه به سهر پردى نيكولا يوفيجدا تپه پين، هه ر دوو كمان بريك مه ست و سهرخوش بووين. باسى ئه وه ي بۆ كردم، كه زور به ئه نجامى كاره كى دكتور خوشحال بووه. سوپاسى منى كرد و باسى ئه وه ي كرد كه چەند خوشحال بووه به وه ي كه ئه و كارى خيره ي كردووه و گوتى هه مووى له چاوى من ده زانيت و، دلنباى كردم كه هه موو ئهم كاره ي له بهر خاترى من كردووه. ئه و جا له سهرى پويشت و گوتى ئه و خه لكه زوره ي كه له پوژگارى ئه مپوډا پتيان وايه كارى خيري فهردى هيچ فايده يه كى نيه، هه لهن و سه رچين چوون. منيش قه ريحه ي قسه كردنم كرابوو وه ئه م ما كرانه وه، ده مويست بيروبوچوونى خۆم ده ر بړم. دهستم به قسان كرد و گوتم:

"هه ر كه سيك خوى بۆ چاكه كارى و خيري فهردى ته رخان بكات، دژى ته بيه عه تى مروڤ ده وه ستينه وه و كه رامه تى شه خسيى ئه و كه سه ده پوشيني كه چاكه كى ده گه لدا ده كات، به لام "چاكه كارى كومه لايه تى" و

گه مژه

مه سه له ی ئازادی فهردی، دوو شتی سه ره بخۆن، ههچیان نه ویتریان ناسپنه وه، یانی هه قه دژ نین. کاری خیر و چاکه کاری فهردی هه ده مین، چونکه نه مه پئو یستیه کی به شه ری زیندووه، پراکتیزه کردنی ده سه لاتی راسته وخۆی که سیکه به سه ره که سیکه تره وه. کاتی خۆی پیره جه نه رالیک (کارمه ندی پایه به رز) له مۆسکۆ هه بوو، مه به ستم "راویژکاری ده وله ته" شۆره ت و له قه به یکی نه لمانی هه بوو. ئهم پیاوه کردبووی به عاده تی هه میشه یی خۆی که سه ردانی زندان و زیندانیان بکات. وای لیهاتبوو، هه ره ده سه ته زندانیه کی مه حکوم که ئاماده ده کران، هه واله ی سیریا بکری، پیشوخته ده یانزانی ئهم پیره میرده چاکه کاره له "گردی کیشان" * سه ریان ده دات. ئهم پیاوه، ئهو کاری خیره ی به و په ری جیدی و خیرخوازی ئه نجام ده دا. ده هات و به ریز به سه ری ده کردنه وه، له به رده م یه ک به یه کیاندا ده ویستا، لینی ده پرسین، له پئو یستیه کانیا نی ده پرسی، نه وه عزی ئه خلاقی بۆ ده دان و نه ئامۆژگاری ده کردن، به یه ک چاوی ته ماشای ده کردن، هه ره هه مو یانی به "براده رانی من" گاز ده کرد. عاده تی وابوو پاره یان به سه ردا به خشیته وه و که لو په لی پئو یستیان بۆ بنیریت: گو ره وی، جلو به رگ و ئهم جو ره شتانه، هه ندی جار نامیلکه ی بچووک بچووک ئایینیشی بۆ ده هینان، ده یدان به وانه ی خو ینه واریان هه بوو، چونکه دلنیا بوو که له ریگی سیبریادا ده یخو یننه وه و ناوه رۆکه که ی بۆ ئه وانه ی دی که نه خو ینده وار بوون، ده گی رنه وه... به ده گمه ن پر سیاری تا وانه کانیا نی ده کرد، به لام ئه گه ر زندانیه ک به خواستی خۆی بیوستایه تاوان و خه تایه که ی خۆی بۆ بگی ریته وه، به دل و گیان گو یی لیده گرت. جیاوازی له نیوان زندانیه کاندا نه ده کرد، به یه ک چاو سه یری ده کردن و به یه کسانی ره فتاری ده گه ل هه مو یان ده کرد. به شیوه یه ک ده یدواندن له تو وایه برای خو ین. ئه نجام زندانیه کان به چاوی بابی خو یان ته مه شایان ده کرد. ئه گه ر زندانیه کی ژنی دیتبا که مندالیکه به باوه شه وه با، خیرا ده چوو به لایه وه. منداله که ی ده لاواند و چه قه نه ی بۆ لی ده دا تا بیه ینیته پیکه نین. سه اله ای سه ل، له سه ره ئهم کاری خیره به رده وام بوو تامرد. وای لی هات له هه مو وپو سی و له

گه مژه

سهرانسهری سبیريادا، به تايبه تي له نئو زندانه كاندا، ناو و شوهر تي پهيدا
 كرد. پياويك، كه مده تيك له سبيريا بوو، بوو، گيرامه وه كه چوڼ
 نلږه قترين تاوانبار يادي به خيري ئه م جه نه رالهيان ده كرده وه، هر چه نده
 به ده گمهن پتر له بيست كويكي به هر زندانيه ك ددها. راسته ئه و زندانيانه
 نه زور به ريز و منه تباري و گهرموگورپيه وه و نه به جيدي باسي
 جه نه راليان نه ده كرد. دواي بيست دانه سال يه كيك له م "نه گبه تانه ي" كه
 نوازه كه س و شهش مندالي ته نيا بو كه يفي دلي خوي به كيردان
 كوشتبوو (ده لږين گوايه ئه و جوړه كه سانهش هه ن) ناوبه ناو هه ناسه يه كي
 هه لده كيشا و ده يگوت: "تو بلتي ئه و جه نه راله خيرخوازه، ئه و پياوه باشه
 چي لي هاتي؟ بلتي مابي يان مردبیت؟!..." كابر اي زنداني، بي هيچ هو يان
 بونه يه كي دياريكراو، ئه و ياده و هرييه ي به ميشكا ده هات. رهنه به دريژايي
 بيست دانه سال تاقه جاريك ئه وه ي به بيردا هاتبوو، له وه شه دوا به
 دواي ئه وه بزه يه كي تيژ تپه ريشي بو كردبیت، هر ئه وه نده و به س! به لام
 كي ده يزاني كه ئه و "پيره ميړه چاكه كار" توويكي واي له دهرووني ئه و
 كابر ايه دا داچاندووه كه بو هه تا هه تايه بميني و، كابر اي زنداني بو ماوه ي
 بيست دانه سال له يادگه و خه يال داني خويده بيپاريزيت و هه لي بگريت؟
 باشه باخموتوف، تو ده زاني ئه م هه قبه نديه له نئوان مروفتيك و مروفتيكي
 تر دا، چ باندور و كاريگه ريه كي له سهر مروفي دووهم، واته خير پيكر او هكه،
 ده بیت؟ له م مه سه له يه دا، عومريك له نارادايه، دنيا يه ك راز و نهيني له
 نارادان، كه له مه و داي ديد و بينيني ئيمه به دهرن، نايان بينين. باشتري و به
 توانا ترين شه تره نجبان، دوور بين ترين شه تره نجبان، ئه و په ركه ي پيش بيني
 چند هره كه تيكي دواتري، هه قكه كه ي ده كات. ده گيرنه وه گوايه
 شه تره نجبازيكي فهرنسي هه بووه ده يتواني پيشو هخته نه خشي ده جووله
 بكيشيت، ئيدي ئه مه بووه به داستاني سهر زاران و وه كو په رجويه ك
 هاتووه ته گيرانه وه. جا له م مه سه له يه دا كه ئيمه باسي ده كه ين، يه ك دنيا
 جووله هه ن، يه ك دنيا نه خشه و كارو كاردانه وه هه ن كه ئيمه نه ده يان
 بينين و نه ده يان زانين! جا تو كه توويك داده چيني، كه "خپرو چاكه يه ك"

گهڙه

دهڪهيت، به هر مه بهست و شيويهڪ بيت، به شيڪ له كه سیتی خوت
 ده به خشیت و به شيڪ له كه سیتی به رام به رهڪهت بؤ خوت راده کیشیت و
 وهر ده گريت. ئیدی هه قبه نديهڪ دهكه ویتته نيوانتانه وه. يهڪ توز له مه ورد
 ببیته وه، كه ميڪ به ديقهت ته مه شای بكهيت و زهینی بدهیتی، شتیكت بؤ
 كه شف ده بیت و دهر دهكه ویت كه قهت به بیرتا نه هاتبیت. دیاره له
 نه جامدا وات لی دیت، كه ئه م خیره وه مه ندى و ئاکامی ئه م خیره وه مه ندى و
 چاكه کاریه ی خوت، به زانست بزانیته، زانستیك كه به سهر سهراپای
 ژيانته زال بیت و هه موو ژيانته بگریته وه، ههنگی هه موو بیرهكانته، گشت
 ئه و تئوانه ی دات چاندووه و له گینه ههر بیریشته نه مایی، رهگوریشته
 دههاویت، چهكه ره و شكوفه دهكات و تهرز دههاوی. ئه وه ی له توی
 وهرگرتووه، بؤ خه لکانی ديكه ی دهگوازیتته وه. ههنگی چوزانی چ دهوړیكت
 له دیاریكردنی چاره نووسی ئایینده ی تیره ی به شهردا ده بیت؟ جا ئه گهر
 توانیت به زهبری زانیاری خوت و به هو ی تهرخانكردنی ته مه نيك بؤ ئه و
 جوړه چاكه کاری و خیره وه مه نديه، بگه یته ئاستیكى بالای ئه و تئو كه بتوانی
 تئویكى به برشت داچینی و بیر و ئه ندیشه یه کی كاراو به هیژ له دنیا دا بلاو
 بكه یته وه، ههنگی... هته، به و جوړه، ئه و پوژه زورم قسان كرد.
 "باخموتوف، وهكو يه كيك گله ییه کی زور له كه سی سیته م بكات، هاواری
 كرد:

"- دواى ئه وه واده زانی ژيانته لی قه ده غه یه!
 "له و كاته دا، ئانیشكمان دادابووه سهر محه جهره ی پرده كه. ته مه شای
 پووباری نیقامان ده كرد، زیاتر خوم به سهر محه جهره كه دا دانه واندووه و
 گوتم:

"- ده زانی چ بیريكم به میثكا هات؟
 "باخموتوف، به نیمچه ترسیكه وه هاواری كرد:
 "- خوت هه لیده یته ئاوه كه وه؟
 "پیده چوو، ئه م خه یاله ی له سیمامدا خویندییته وه.
 "گوتم:

گه مژه

٠ نا، من حالي حازر بهم جوړه بيرده كه موه. من هه نوكه دوو سس، نهو پېرى چوار مانگم له ژيانا ماوه، به لام كاتى بۇ نمونه تهنيا دوو مانگم له نيادا بمينى و به كه مالى ئاره زوو حهز بكم كارىكى خيبر بكم كه پيوستى به ههول و تهقه لايه كي زور بيت، وا بخوازييت سهر بهم كون و بهو كوندا بكم، بيم و بچم، زهحه تيكى زور بكيشم، وهكو نهوهى بۇ عهسه له كهى دكتوره كهى له مه پ خومانم كيشا. ههنگى ناچارم له بهر كه مى دهرهت، دهستبهردارى ئهم كاره خيره بيم و بير له كارىكى خيبرى ديكه بكم موه، كارىكى بچوك كه بارى بهرم و له تواناي خومدا بيت. (ئه مه حالىكا نه گهر كه لكه لهى كارى چاك زورم بۇ بينى و بهرؤكم بهر نه دات!) بيرؤكه يه كي خوشه، وانبيه؟ باخموتوفى به له نگاز، زور نيگهرانى من بوو. گه ياندميه وه بهر دهرگاي ماله وه. نه وهندهى هوش به خووه بوو كه به پيوستى نه زانى دلخوشيم بداته وه، به دريژايى نهو ماويه ورتهى لينوه نه هات. له كاتى خواحافيزيدا ته و قه يه كي گهرموگورپى ده گهل كردم و داواى لى كردم كه پيى بدهم سهرم بدات. وه لامم دايه وه كه نه گهر بۇ دلدانه وه و دلنه وايى من ديت (هه لبه ته، هاتنه كهى، با به خويشى نه يلئت، زياتر بۇ دلدانه وه و دلنه وايى من بوو) نهوا هه موو جاريك مهرگى نزيكى خومم بيرده خاته وه. شانه كانى هه لته كاند، به لام دروستى قسه كانى سه لماندم. هينده به خوشى و گهرموگورپى ليكدى جيا بووينه وه، كه قهت وينا م نه ده كرد.

له ماوهى نهو ئىواره و شه وهدا، تووى دوا باوه و قه ناعه تى خوم داچاند. به تاسه مهندي و تامه زرؤيى كه و تمه تاوتويكردى ئهم بيره تازه يه، زور به گهرمى كه و تمه رافه و شيكرده وهى، له هه موو پوويه كه وه كه و تمه هه لسه نگاندى (نهو شه وه تا به يانى نه خه وتم). تا زياتر لى قوول ده بوومه وه، تا قوولتر لى راده مام و هه لگير و وهرگيرم ده كرد پتر ترسم ليدنه يشت. ئاقبيته ترسيكى گه و ره سهراپاي گرتم، تا چه ندين رؤژ. به رؤكى زهينى بهر نه دام. هه ندى جار كه نهو ترسهم بير ده كه و ته وه، ترسيكى تازه تر بهنجى ده كردم، له جيى خو وشكى ده كردم. له نه نجامى

گه مژه

شیکردنه وهی ئەم ترسه وه بگه مه ئەو ئەنجامگیریهی که "دوا باوه" و قهناعه ته کهم" به جوړی له دل و دهرووندا پیشاو بووه، په گی داکوتاوه که هر ده بی بگه یه نیته ئەنجامیک، به لام هه رچیم ده کرد و ده کوشا، زاتی ئەو هم نه بوو قه رار له سهر ئەو ئەنجامه بدهم و پراکتیزه ی بکه م. دوا ی سی هه فته، ئەو هه موو ترس و دل هه راوکی و دوودلی و نیگه رانییه په ویه وه، زاتم وه بهر هاته وه، به لام ئەو دوا ی په وشیک ی زور سه یر و غه ریب پرووی دا.

"من لیږه دا، له م شروقه و پونکردنه وه یه دا ئاماژه م به هه موو که سه کان و به پواره کان داوه، په نگه دواتر پیویستم پینان نه بی، به لام بو "نیستا" (په نگه ته نیا بو ئەم ساته به پیویستی بزانه) چونکه هه ز ده که م هه موو ئەو که سانه ی گه ره کیانه داوه ری ده رباره ی کاره که م بکه ن، زنجیره ی لوژیکی ئەو پرووداو و بویه رانه بزانه و بیینه که ئەم "دوا باوه" و قهناعه ته ی منیان خولقاندوه و لیکه وتوه ته وه.

"گوتم زاتی ئەو هم په یدا کردوه تا ئەو "دوا قهناعه ته ی" خوم پراکتیزه بکه م، پیم وایه نه که له ریگه ی لیکدانه وه یه کی لوژیکیه وه، به لکو به هوی شوکیکی چاوه پروان نه کراوه وه، ئەو زاته م په یدا کردوه، به هوی پرووداوکی نائاساییه وه که هیچ په یوه ندیه کی به پر هوی مه سه له که وه نه بوو.

"ده پوژیک له مه پیش، پوگوژین بو کاریکی تایه تی خوی، سه ری دام که لیږه دا ده رفه تی باسکردنی نییه. من پیشتر هه رگیز پوگوژینم نه بینیبوو، به لام زور شتم ده رباره ی بیستوو. هه ر هه موو ئەو زانیاریانه م دایه که پیویستی بوون، ئیدی زور نه مایه وه و پویششت. ته نیا بو ئەو مه به سه هاتبوو، ده کرا په یوه ندی نیوانمان له م سنوره دا بوه ستی و بیرپته وه، به لام کابرا به راستی زور سه رنجی پاکیشابووم، به درپژایی ئەو پوژه کومه لیک هه زرو بیر غه ریب له خه یال و له بیرم ئالان، هه ز و بیرکی ئەوتو که هه راسانیان کردم، بویه لیبرام بو سه به یی سه ریکی بدهم. هه لبه ته. پوگوژین نه که هه ر به دیتنم خو شحال نه بوو، به لکو به نه زاکه ته وه تی

گەمژە

گەياندم كە حەز ناكات دۆستايە تيمان بەردەوام بێت. وێرایی ئەوەش سەعاتێكم لەكن وی بردە سەر كە پێم وایە هەم لەو وەهەم لە منیش خوشگوزەرا. هەقدژی نێوانمان کاریگەریی خۆی هەبوو، هەم ئەو هەستی پێ دەکرد و هەم منیش. پۆژانی تەمەنی من دابوو یانە كەمی و لە ئاخروئۆخر دا بوون، ئەو ژیان و سەلامەتی لێ هەلدەقوولا، بۆ هەواو هەوەسی ئەو ساتە دەژیا كە تیا ی بوو، "دوا قەناعەت و ئەنجامگیری"، یان ژمارە و ئەو شتانە ی بەلاوێ گرینگ نەبوو و هەر گویی نەدەدایە.. هەر شتێك پەيوەندی بە... بە... كەیف و رابواردن و شیتاتی خۆیەو نەبوا یە گویی نەدەدایە.. هیوادارم ئاغای پوگوزین بمبوریت لە بەكارهێنایی ئەو وشانە، كە خۆی لەخۆیدا نیشانە ی ئەوەیە كە من نووسەریكی بێ توانام و نەتوانیو بە جوانی گوزارشت لە بیرو بۆچوونی خۆم بكەم. من كە "پوگوزین"م بینی، هەرچەندە هیچ لوتفێكی نەواند، بەلام هەستم كرد پیاویكی زیرەكە، دەتوانی لە زۆر شتان بگات، هەرچەندە گویی بەو شاتانە نەدەدا كە راستەوخۆ پەيوەندیان بەوەوە نەبوو. هەلبەتە سەبارەت بە "دوا قەناعەتی" خۆم هیچم لەگەڵیا باس نەكرد، بەلام هەستم كرد بە خۆی لە میانە ی قسەكانمەو پە ی پێردوو. ئەم پیاوێ زۆر بێدەنگ بوو، تا حەزبە ی بێدەنگ و كەمدوو. لەدلی خۆدا گوتم پێدەچی وێرایی ناكوكی و هەقدژی و دووریان لە یەكدی، زۆر لە "دوا قەناعەتی" منەو دوور نەبیت، وەكو فەرەنسیەكان دەلێن كۆتاییە دوورەكان یەك دەگرەو. (ئەو دەستەواژە فەرەنسیەم بۆ كرد بە پووسی). زۆر بە قیز و بیزەووەلامی دایەو. ئەوجا هەستا چوو بە خۆی كلاًو كەمی بۆ هێنام، بە درۆوهای نواند كە پێی وایە من خۆم بۆ پۆیشتن ئامادە دەكەم. ئیدی بەو بیانووی كە لە پووی ئەدەب و نەزاكەتەو بەرێم دەكات، لە ماله شوومەكە ی وەدەری نام. سەرم لەم ماله ی ئەم سووپ مابوو: دەتوگوت گۆرە، بەلام پێدەچوو، خۆی زۆری بە دل بیت، هۆیەكەشی زەق و دیار بوو: ژیا نی پوگوزین، هێندە جەنجال و شلوق و بە ئاژاوە بوو، كە فریای ئەو نەدەكەوت بێر لە مالیکی خۆشتەر و دلگیرتر بكاتەو.

گه مژه

”ئەو دیدارەى پروگوژین زۆرى ماندوو کردم. ئەلەهقى ھەر لە بەیانی زووھو و بیتاقەت و لەش بەبار بووم. کە شەو داھات زۆر شەکەت و ماندوو و بیتاقەت بووم، لەسەر جینگاکەم ڕاکشام. ھەندى جار تايەکی توندم لێدەھات و دەکەوتمەوێنە. کولیا تا سەعات یازدە لەلام مایەو. بەھەرچال ھەموو ئەم قسانەم لە بیرن کە کردنى، ئەو بابەتانەشم لە بیرن کە قسەمان لیکردن، بەلام ھەر کە پیلوھکانم قورس دەبوون و بەئاستەم چاروم دەچوو ھەو، یەکسەر وێنەى (ئیقان فومیچ سوریکوف)م دەھاتە ھەو، لە ھەو کەمدا بووبوو بە ملیونێر، بەدەست پارەو پوولەو ھەریک مابوو، نەیدەزانى چى لى بکات، بىرى لەو دەکردەو چۆن و لەکۆنى دابنى تا دەستى دزانى نەگاتى. ئەنجام بىارى دەدا کە لە چالیان بنیت، بەلام من ئاموژگاریم دەکرد کە بە خۆپایى ئەو ھەموو زێرە لە چال نەنیت، بەلکو بیانتوینیتەو و تابوتیکى زىرى چکۆلەى بۆ مندالەکەى، ئەو مندالەى لە سەرما رەق بووھو و مرد، لێدروست بکات. ئەوسا قەبرى مندالەکە ھەلبداتەو و جەندەکەکەى لە تابوتە زێرەکە بنیت. سوریکوف، زۆر بە مەمنوونى و بەدەم فرمیسکى مەتبەارى و پىزانىو، ئەو قەشمەربازىەى منى قبوول کرد و کەوتە جىبەجیکردنى، منیش بە نەفرەت و بىزارىیەو، بە تەشەرەو، کە فایدەى نىیە ئەم پیاو نابی بە بەشەر، تفىکم ڕۆکردە سەر زەوى و ڕۆیشتم. کاتى بە تەواوەتى وەخۆھاتمەو، کولیا بۆى گىرامەو کە من ھەرگىز نەخەوتبووم و بە درىژایى ئەو ماوہیە باسى ”سوریکوف”م بۆ کردبوو. چەند جارێک نىگەرانى یەکی زۆر تووش دایگرتم، بۆیە کولیا بەو پەرى پەشوى و پەرىشانى جىی ھیشتم. کاتى لە دواى ڕۆیشتنى ئەو ھەستام تا دەرگا کە بە کلل دابخەم ڕیک لەو کاتەدا و کوتوپر، ئەو تابلۆیەم بىر کەوتەو کە ئەو ڕۆژە لە مالى پروگوژین، بە سەرۆوى دەرگای یەکیک لە ژوورە ھەرە تارىک و ناخۆشەکانى مالەکەىو، دىتبووم. کاتى بەلای ئەم تابلۆیەدا رەتوبوون، بە خۆى نىشانى دام، لىم بە درۆ نەبى نزیکەى پىنج دەقیقەیک لەبەردەم تابلۆکەدا وەستام، لە بارى ھونەرىیەو ھىچى تیا نەبوو، بەلام خستیمە گىژاوى نىگەرانییەکی توندەو.

که مژه

تابلوکه، پهنگدانه وهی ئو ساته بوو که تازه مه سیحیان له خاچه که هینابووه خواره وه، لیم به درونه بی، شیوه کار و نیگار کیشه کان، خویان به وه گرتووه، کاتی که وینه ی مه سیح ده کیشن، چ به سهر خاچه که وه بی و چ له خاچه که هینرایته خواره وه، دهموچاوی له راده به دهر گهش و پرووناکی رووناک ده کیشن، ته نانه له ترسناکترین ساتی عه زابدا، هر ئو جوانیه به رجه سته ده کن و ده پیاریزن، به لام ئو تابلویه ی که لای پوگوژین دیتم، ئو جوانیه ی تیا نه بوو. وینه ی پیاویکه، که گوزارشت له هر هه موو ئو نازار و عه زابه ترسناک و بیتایانانه ده کات که مه سیح ته نانه پیش له خاچدانه که شی چه شتونوی، له تابلوکه دا شوینه واری زامه کانی، شوینه واری نه شکه نجه دانی له لایه ن پاسه وانه کانیه وه، شوینه واری تیه لدانی له لایه ن خه لکه وه له و کاتانه دا که له ژیر باری قورسی خاچه که یدا دوولق کومابووه و به دهم له تردانه وه ده که وت، شوینه واری عه زابی له خاچدانه که ی (که به حسابی من به لای که مه وه ده بی شهش سه عاتی خیاندبی) هر هه مووی پیوه دیار بوو. به راستی دهموچاوی پیاویک بوو که تازه له خاچه که هینرابووه خواره وه، هیشتا هالای ژبانی لینه لده ستا. هیشتا غوباری مه رگی لی نه نیشتبوو. سیمای مردووه که. له وه ده چوو هیشتا هر عه زاب بکیشیت. (به راستی هونه مه نده که هونه رمه ندانه مامه له ی له ته ک ئو خاله دا کردبوو). به هه ر حال، تابلوکه گوزارشتیکی بی چه ندو چوون بوو، له دهموچاوی هر که سیک که عه زابیکی وه کو ئو عه زابه ی کیشا بیت. من ده زانم که کلّسای مه سیحیه ت، له سه ده کانی سه ره تاوه، باوه پی و ابوو که مه سیح په نجی کیشاوه. عه زابی چه شتووه، په نج و عه زابی مه سیح، شتیکی په مزی نه بووه، به لکو شتیکی واقعی بووه، بویه له خاچدانه که ی و کاتی به سهر خاچه که وه بووه، هر هه مووی بی چه ندو چوون سروشتی بووه، جا له م تابلویه دا، دهموچاوه که، ته و او شتو ابوو، به هوی لیدان و جه زره به وه، ته و او ئاوسا بوو، یه کپارچه روشن و برین و زامی ته ر و ترسناک بوو، چاوه کانی ئه بله ق، کرابوونه وه. سپینه ی چاوه کانی وه کو شووشه ده بریسکانه وه و مه رگیان ده واند، به لام سه یر ئه وه یه که دیمه نی ئم پیاوه عه زابیده یه، ئم پرسیاره سه یره ده ورژینی:

گه مڙه

باشه ٿه گهر همومو موريده کاني، همومو ياراني و، گشت ٿو ڏانهي
 باوهريان پيٽنابو و هه نوڪه له پاي خاچه كهيدا وه ستابوون، ٿه گهر ٿه وانهي
 باوهريان پيٽنابو و ده يانپه رست، ٿه گهر هر همومو ٿه وانه به چاوي
 خويان ٿو جه نازه يه يان بهو شيويه ديتبوو (هه لبتو ده بي جه نازه كه بهو
 شيويه بوو بي كه وه سفمان كرد). كه ٿم ديمه نه يان به چاوي خو ديتبوو،
 چون توانيويان باوه رپكه ن كه ٿم شه هيده ده توانيت دوو باره زندو
 بيتوه و هه ستيه وه؟ ٿمه ده كاته كاريك، پياو بيهوي و نه يهوي، له دلي
 خويدها بلت: باشه ٿه گهر مهرگ بهم رادهيه ترسناك بي، ٿه گهر ياسا و
 ريساي ته بيعت ٿه وهنده به هيز و نه گوپ بيت، چون ده كري به سهر يا زال
 بي، سهر بكهوي؟ ته بيعه تيك كه "ٿو" دهره قهتي نه هات و پتي نه وهستا،
 ٿه ويك كه تا له ڙيانا بوو، سروشتي رام كرد، خسته ڙير فرماني خويه وه
 و كه هاواري كرد: "توله يتا رابه" * كچوله ي تاي نه كسهر هه ستايه وه. كه
 گوتي: "ٿي ٿه ليعازر وهره دهر" * مردووه كه ده سته جي له گوپه كه ي
 هاته دهره وه. له كاتيكا پياو كه لهم تابلويه راده ميتي، ورد ده بيتوه، واي
 ديت به رچاو كه ته بيعت درنده يه كي هوڻي، زبه لاهي، دلره شي، كينه له دلي
 كه رو كاسه. يان به گوته يه كي دي، ده شيت ته بيعت به ٿاميريكي ٿوباوي
 مؤدريني ديؤ ٿاسا بشوبه ٿيري، با ٿم شوبه اندنه ٿااسايش بيت، ٿاميريكي
 ديؤ ٿاساي زبه لاه، كه ري بي هه ست، كه ودهني نه فام، كه "بوونه وهر يكي"
 گهره و هيزاي هاوري بي و قووتي دايت، "بوونه وهر يڪ" كه به باقي ته نيا
 هه مومو ته بيعت و ياسا كاني ته بيعت بيتي و دور نه بي هه مومو گهر دوون
 و دنيا ته نيا له بهر خاتري ٿو بوونه وهره دروست كرايت!

"به نوريني من، ٿو تابلويه زياتر ٿو هيزه گونگ و سته مكاره
 هه ميشه ييهي بهرجه سته ده كرد، كه هر همومو شته كان فهرمان به رداري
 ٿون. ٿه وانهي كه له دهوري جه نازه كه بوون (كه شتاقيان له تابلو كه دا ده
 نه كه وتبون) بيگومان كه له ناكوا، هه رچي خوڙيا و ٿاوات و ٿامانجيكيان
 هه بووه، هه ره سي هيناوه، ته نانه باوه و ٿيمانيشيان له زگ بووه هه ره س
 بيتي، هه ستيان به كول و كوثانيكي بي پايان كردووه، تووشي شوكتيكي
 ترسناك بوون. دياره به ترسيكي سهر اپا گيره وه بلاوه يان ليكر دووه،

گه مزه

هه رچه نده هه ر به که یان، له ناخی خۆیدا بیرۆکه یه کی گه وره ی هه ژینه ری
ئه وتوی هه لگرتووه، که قه تاو قه ت، له ده روونی نه سر در یته وه. به شهر که
ته مه شای ئه م تابلۆیه ده کات، به کسه ر و خۆ به خۆ ئه م پر سیاره ی به
میشکا دیت: باشه ئه گه ر ئه و (کورپی خواجه" بیتوانیا به ر له خاچدانه که ی،
وینه ی خۆی بدینی ئایا به و شیوه یه به خاچه که دا سه ر ده که وت، ئایا به و
شیوه یه ی که مرد، گیانی ده سپارد؟

دوای ڕۆیشتنی کولیا، هه ر هه موو ئه و بیر و خه یالاته، بۆ ماوه ی
سه عاتیک سه عات و نیویک، له میشک و زهینم ئالان، به پچر پچری و
هه ندی جار له شیوه ی خه یالات و وراوه و وینه ی ته لڤ و تاریکدا، له
میشکدا شه پۆلیان ده دا. بگره هه ندی جار به رجه سه ته ده بوون، شیوه یان
پهیدا ده کرد. باشه ئه گه ر شتیک بوونیک و واقعی نه یی، شیوه یه کی دیاری
نه بیت، خه یال ده توانی شیوه یه کی دیاریکراوی پی به خشیت؟ وێرای
ئه وه ش له هه ندی ساتی ئاگاییدا، وام خه یال ده کرد که ئه و هیزه بی
کو تایه، ئه و بوونه وه ره لال و که پ و بیباکه، له به رچاوما، مه تریا لیا نه و به
شیوه یه کی سه یری له وه سف نه هاتوو، به رجه سه ته ده بیت. بیرم دیت
که سیک که مۆمیک به ده سه ته وه بوو، ده ستی گرتم و جالجالۆکه یه کی
زه لامی قیزه وونی نیشاندام و لیکدا لیکدا بۆی دووپات ده کردم وه که ئه م
جالجالۆکه زه لامه، هه مان ئه و بوونه وه رو هیزه تاریک و کۆنگ و
که پو لاله یه که توانا به هه موو شته و، گالته ی به توو په بوونه که ی من
ده هات.

شه وان، هه میشه له ژووره که مدا چرایه که له ژیر ئیکۆنه که دا ده سووتی،
هه رچه نده ڕووناکییه کی که م و له رزۆکی هه یه، به لام شتی له به ر ده بینریت،
یانی زۆر لینی بجیته پشه وه ده توانی شتیشی له به ر بخوینیته وه. لیم نه یی
به درۆ، کات که میک له نیوه شه و بووری بوو. بۆ چرکه یه کیش
نه خه وتبووم، به چاوانی کراوه وه ڕاکشابووم. من له و حاله دا بووم که له پ
ده رگای ژووره که م خرایه سه ر گازی پشت و ڕوگوژین وه ژوور که وت. "
هاته ژووره وه و ده رگا که ی داخسته وه، به بیده نگی سه یری کردم و به
ماته مات خۆی گه یانده ئه و کورسیه ی سووچی ژووره که که لای چرای ژیر

گه مزه

ٺيڪونه ڪه دانرايوو. سهرم سوورپمايوو، چاوهرپوانم ده ڪرد تا بزانم چيده ڪات. ٺانيشڪي دادايه سهر ميڙيڪي چڪوله، به بيدهنگي چاواني برينه من. دوو سي چرڪه بهو شيويه تپيه پي. له بيرمه ڪه به ڪروڪپيه ڪهي قه لس و تووره بووم. بڙچي قسهي نه ده ڪرد؟ هه ليه ته هاتنه ڪيم بهو درهنگه شهوه، پي سهر بوو، به لام زوريشم به لاهه سهر نه بوو، چونڪه ده مزاني: هه رچنده ٿو به يانيه به ته واوه تي وبه پروني باسي فڪره ڪهي خوم بڙ نه ڪردبوو، به لام ديار بوو بڙي چووبو و پهي پي بردبوو. بڙيه، ٿو بيره ٿوهي دينا، ڪه بيت قسه و گفتوگوي زياتري له بارهوه بڪات، با ڪات درهنگيش بيت. ٺيدي گهيشتمه ٿو قه ناعه ته ڪي ڪه رهنڪه بڙ ٿو مه بهسته هاتبيت. به ياني ٿو رڙه به ناته بايي ليڪدي جيا بووبووينهوه، ته نانت ٿوههشم له بيره ڪه يه ڪ دوو جار به ته وسهوه ته مه شاي ڪردبووم. ٺيستا هه مان ته وس و توانجم له نيگايده بيني و ٿه مه زور له بهر گران بوو. هه ليه ته له هه وهه وهه زه ريه ڪ گومانم له وه نه بوو ڪه ٿه مه خودي روگوڙينه، نه به خه ياله، نه خه ونه و نه واهيمه. شتي وام هه رگيز به بيردا نه هات.

لهم حاله دا بوو، ڪه روگوڙين به هه مان ڙارخه نه وه دانيشتبوو. به توورپهي له سهر جيگاڪم گينگلم دا، ٺانيشڪم له سهر سهرينه ڪم دادا، بريارم دا منيش وه ڪو ٿو بم، ٿه گهر تا به يانيش دانيشيت، بيدهنگ بيم. نازانم بڙچي ده مويست ٿو، سهر ي قسان دابمه زريني. وا بزانم نزيڪهي بيست ده قيقه يه ڪ بهو شيويه تپيه پي. له پر تروسڪه يه ڪ، بروسڪه ٺاسا به ميتشڪمدا هات: تو بلتي ٿه مه روگوڙين نه بيت، هه تارمايي و شه بهنگيڪ بن و هيچي تر؟

من به عه مراتم نه له ڪاتي نه خوشيه ڪه مدا و نه له پيشتر شه بهنگ و تارماييانم نه ديتبوو، به لام هه ميشه، له منداليمه وه تاڪو هه نووڪه، ياني تا ٿه دوايانه، هه رچنده قهت باوهرم به روح و شه بهنگان نه بوو، پيم وا بوو، ٿه گهر هه ڪاتي، بڙ تاقه جاريڪيش، شه بهنگيڪ يان تارمايه ڪ بدينم، ٿوا ده سته جي ده مرم، به لام ڪاتي ٿه بيرم به ميتشڪا هات ڪه رهنڪه ٿه ڪه سه روگوڙين نه بيت و ته نيا تارمايه ڪ بيت و بهس، هيتدهي له يادم بيت

گه مژه

ههستم به هیچ ترسیک نه کرد، به لکو تووړه بووم. سهیره، ههرگیز وهلامی
 نه م پرسیارهم به لاهه گرینگ نه بوو که: ئایا ئه مهی له بهرده ماما دهیینم
 خودی پوگوژینه یان تاپو تارماییه؟ نه که هر نیکه ران نه بووم، به لکو
 به لامه وه ئاسایی بوو. پیم وایه ئه و ساته بیرم له شتیکی دی ده کرده وه، بو
 نمونه زیاتر چه زم ده کرد بزائم بوچی پوگوژین، پالتو و قاتی سپیی له بهر
 کرده وه و بوینباخی سپیی به ستووه. که چی به یانی کاتی له مالی خویدا
 نیتم به پوږ و بیجامه و نه عله وه بوو. له دلی خوډا گوتم: باشه ئه گهر
 ئه مه تارماییه و من لیتی ناترسم، بوچی هه لئه ستم و نه چم به لایه وه تاقی
 بکه مه وه و لیتی دلتیا بېم؟ تو بلتی بترسم و زات و غیره تی ئه وم نه بیت؟
 به لام هر که ههستم کرد دترسم، ههستم کرد سهراپام بهنج بوو،
 ته زوویه که به مؤره غه ی پشتما داچورا، زرانیه کانم که و تنه له رزین. وه کو
 بلتی پوگوژین په ی به ترسه که م برد، پیک له هه مان ساتدا، ئانیشکی
 له سهر میزه چکوله که هه لگرت و هه ستایه سه ریڼ، زاری وه کو په کیک
 بیه وئ پییکه نیتم، کرایه وه. چاوانی له دوړ چاوانم بری. ئه م حاله ته به
 جوړئ قه لئس و توړه ی کردم، دهمویست هه ستم و په لاماری بده م، به لام
 چونکه به لئتم به خوډا بوو که من ده ست پیشکه ر نه بم و ئه م بیده نگییه
 نه شکینم، له جیی خو م نه جوو لام، زیاتریش له بهر ئه وه له جیی خو
 نه جوو لام، چونکه هیشتا دلتیا نه بووم که ئه مه پوگوژینه و تاپو تارمایی
 نییه.

ئه له هقی نازانم ئه م دیمه نه چهن دی خایاند. ئه وه شم وه بیرنایه ته وه که
 ئاخو ناو به ناو چاوم چووه ته خو یان نا. ئه نجام پوگوژین هه ستاو پیک
 وه کو ئه و کاته ی هاته ژووری، ژور به وریایی و هیمنی که و ته پوانینم،
 به لام ئه م جاره یان پوانینه که ی بی ژارخه نه که ی پینشووی بوو. به ئه سپایی،
 له سهر نووکی پییان، به ره و دهرگا که چوو، دهرگا که ی کرده وه، وه دهر
 که وت و دهرگا که ی له داوی خو یه وه داخست. من له جیگا که م نه هاتمه
 دهری، نازانم تا که ی به و حاله وه مامه وه، به چاوانی ئه بله ق، له گیزاوی بیر
 و خه یالاتی گونگ بی بنده مامه وه، بیر و خه یالاته که م چ بوو؟ مه گهر هر
 خوا بزانی بیرم له چی کرده وه ته وه! بیریشم نایه ت چو ن خه وم لیکه وتووه.

"به یانی، دواى سوعات نو، کاتى گویم له لیدانى دهرگا بوو، له خو رابووم. له مالى ئیمه دا عاده ته که نه گهر دواى سوعات نو به خو م هه لنه ستم و نان و بهرچایی داوانه که م، ماتریونای کاره که رمان بیت و له دهرگا بدات و هه لم بستین. کاتى دهرگام له ماتریونا کرده وه، به کسه ر ئه مه م به بیرا هات که: باشه خو ئه م دهرگایه داخرابوو، ئه دی پروگوژین چو ن توانیویه تی بیته ژووره وه؟ که زیاتر بیرم کرده وه، دلنیا بووم که مه حاله پروگوژین توانیویی بیته ژووره که ی منه وه، چونکه ئیمه هه موو دهرگا کانمان به شه وان له ناوه وه به کلیل داده خه ین. "تیکرای ئه م پروداوه ی که به و وردی و دوورودریژییه ی بو م باسکردن، کردیه کاریک که من "بپیری" به کجاره کی خو م بده م. یانی به م پتودانگه "دواقه رار و قه ناعه تی" من زاده ی لوژیک یان قه ناعه تی لوژیکی نه بوو، به لکو زاده ی هه ست و سوژی بپزاری بوو. من ناتوانم دریژه به م ژیا نه سه یر و غه رب و سه خت و دژوار و بی وه فایه بده م. ئه م تا پویه سووکایه تی پیکردووم. من ناتوانم ملکه چ و گویرایه لی هیزیکی گونگ و به ته مو مژ بم که له شیوه ی جالجالو که یه کی زه لامدا خو ی بنوین. من ته نیا ئه و کاته. له و تاریکه شه وه دا، که هه ستم کرد گه یشتوومه ته دوا قه رار و دوا قه ناعه تی بنجر، که میک هه ستم به ئاسوده یی کرد، به لام ئه م قوناغه ته نیا قوناغی یه که م بوو، ده بوایه له قوناغی دووه مدا بچم بو پاقلو فسک، قوناغی دووه م له وینده ر به رمه سه ر، به لام پیشتی ئه مه م به تیروته سه لی باس کردووه."

په راوین:

* - "گردی کیشکان...: گردیکی بچوکه که که وتووه ته باشووری پوژه لاتی دهره وه ی موسکو. ناپلیون و گه وره ئه فسه ره کانی، پوژی ۱۸۱۲/۹/۱۱، له وینده ره وه سه یری ناو شاریان کرد. بیگاره زندانیان، به ر له وه ی ره وانه ی سبیریا بکری، له وینده ر کو دهرکانه وه. ئه م گرده حالی حازر سه یرانگه و مه یدانی وهرزشه، پی یه ژن "گردی لینین."

* - "توله یتا رابه..: ئینجلی مورقوس، سوره تی پینجه م، ۴۱

* - "ئه ی ئه لیا عازر وهره ده ری: ئینجلی یوحنا، سوره تی یازده، ۴۳.

فەسلە جەوتەم

دەمانچەيەکی چکۆلەي گيرفانم ھەبوو، ھەر بە مندالی ئەم دەمانچەيەم دەست کەوتبوو، يانی لەو تەمەنە سەیرەدا کە مندال دەکەوتتە ژێر کاریگەريی حیکایەتین قارەمانبازی و پێگري و دوئیل و دوئیلبازی و دەمانچە سوارکردن لە یەکتري و، حەز دەکات لاسایی ئەو شتە بکاتەو. بە مندالی خەوم بەو ھەو دەبینی کە یەکتک داوای دوئیل لێ بکات و بێباک و نە ترس و ورە بەرز لە ھەنەبەر خەنیمە کەمدا بوەستم. نزیکەي مانگیک دەبی کە ئەو دەمانچەيەم تاقیکردەو و ھەر لە جانتاو کیفەکەي خۆیدا دوو قەوان و قوتوویەکی چکۆلەي پێ لە بارووتم دۆزییەو کە بەشی داگرتنەو ھە دوو سێ فیشەکی دەکرد. دەمانچەيەکی زۆر خراپە، تەقە دەکاو ناکات، زۆر کەم بوردە، ئەوپەری پازدە شەقاویک دەپوات و ناپوات. بەلام، ئەگەر پاستەوخۆ بنریت بە کەللەي سەرەو، میتشکی بەرانبەرە کەت دەپژینێ و کاسەي سەری داغان دەکات.

بێریارم دا، کە سپێدە، لە پاقلوئسک، بۆ ئەو ھە کەس لە فێلاکە بێزار نەبێ، بەخشکەيی خۆم بگەینە نە ناو باخ و سەیرانگاکە و خۆم بگوژم. ھەلبەتە لەو نامە و پوونکردنەو ھەي کە لە دواي مردنی خۆم بەجێ دێلم، ھەموو شتیک بە پادەي پێویست و زیاتریش بۆ پۆلیس پوون دەکەمەو، تا لە لیکۆلینەو ھە خۆیاندا تووشی سەرەگیژیکي نەبن. دیارە ھەوادارانێ دەروونناسی و ھەر کەسیکی دی کە ئەو مەسەلەيەي بەلاو مەبەست

گەمژە

دەبىي، دەتوانن لە رېگەي شىكردەنەوھى ئەو پروونكردەنەوھ و نامەيەوھ بگەنە ئەنجامگيري دلخوازی خويان، بەلام حەزناكەم نووسراوھكەم بە ھيچ جۆري بيته بلاوبوونەوھ لە رۆژنامە و بلاڤوكاندا. تكا لە ميرزادە دھكەم كە نوسخەيەك لەو نامەيە لای خوێ ھەلگريت و بپاريزيت و نوسخەكەي ديكەشي بگەيەنيتە دەست ئاگلایا ئيفانوڤنا يەپانچينا. ئەمە حەزو ئارەزووي منە، وەسيتيشم ئەمەيە كە ئيسكە پەيكەرەكەم بدرئ بە ئەكاديميای پزيشكى تا بۆ ئەزموونی زانستی سوودی لئوھربگرن.

كەس بۆي نيبە داوھريم دەرھەق بكات و دھزانم ھەنوگە كە لە دەرئي دەسەلاتي ھەر دادگايەكم. تۆري لەمە پيش بپروكەيەكي سەيرم بە ميتشكدا ھات. لە دلي خودا كە دەمگوت: چۆنە لەپر بي بە سەرما و كەسيك بكوژم يان چەند كەس لە يەك شويندا سەر بپرم، يان ھەر تاوانيكي زۆر ترسناك و دزيو بكەم كە ببئ بە داستاني سەرزاران و وەكو ترسناكترين تاواني دنيا بگيردريتەوھ. دەبي دادگا چەند شپرزە بكەم، لە كاتيكا من تەنيا دوو ھەفتە يان سي ھەفتەم لە دنيا دا ماوھ، كە نە پرس وجۆ و نە ئەشكەنجەي بەدەني داد بدەن؟ ئەگەر ئەمە بكەم بۆ خۆم بي خەم و خەيال، سەر رەحەت و دل ئاسووودە، لە نەخۆشخانەكاني ئەواندا، لەژير چاوديري دكتوراندا، گەرموگورتر و ئارامترم لە مالەكەي خۆم دھمرم. نازانم ئەو كەسانەي كە ھەمان حالەتي منيان ھەيە، بۆچي ئەگەر بۆ فشه و سوعبەتيش بووھ، ئەو جۆرە بيرو خەيالاتەيان بە ميتشكدا نايەت. دوورنيە بە ميتشكيانيشدا ھاتبئ، خۆ لە خەلكي قۆشمە و شوخييازمان كەم نيبە.

ھەرچەندە من ئەو مافە بە كەس نادەم كە داوھريم دەرھەق بكات، بەلام وئپراي ئەمەش، زۆر چاك دھزانم، كاتي بووم بە جەستەيەكي كروكپ، ساردوسرپيش، خەلكي ھەر داوھري خويان دھكەن. بۆيە نامەوي، بە بي وەلام، وەلاميكی ئازاد، دوور لە ھەر گوشار و ناچارىەك برۆم، نەك بۆ ئەوھي پاكانە بۆ خۆم بكەم، نا، نا! من پئويستم بەوھ نيبە داواي بوردن لە ھيچ كەسيك بكەم، بەلكو تەنيا لەبەرخۆم و حەزي خۆم، وەلام دەدەمەوھ، چونكە لە زەت لەمە دەبينم.

گه مڙه

فهرمون ئیوه و ئهم بیرۆکه غه ریبه: کئ و به چ هه قئ ده توانیت و بۆی ههیه، له ماوهی ئهم دوو یان سن ههفتهیه دا ئازادی پهفتارم لیتقه دهغه بکات؟ پرسوجۆم دهگهڵ بکات؟ ئهمه کاری چ دادگایه که؟ چ دادگایه که ئه و مافه ی ههیه؟ ئاخیر سوودی ئهمه چیه که من نه که هه ر حوکمی خنکاندن و مه رگ بدریم، به لکو ناچار بکریم ئه و ماوه که مه ی پیش جیه جیکردنی ئیعدامه کهش، به و په ری ئاقلی و ملکه چی و گوێرایه لی به رمه سه ر؟ ئایا که س سوود له مه وه ر ده گریت؟ ئایا ئهمه هیه چ خزمه تیکی مه سه له ئه خلاقیه کان ده کات؟ وهختی ئهم قسه یه م قه بوول بوو که ئه گه ر نه خۆش نه بام، ساغ و سه لامه تبام و چاوه پوانی ئه وه بام رۆژیک بیت "که خیزو بتریکم بۆ برای مروقم ببیت"... ههنگی دهکرا، به گوێره ی پیوه ره ئه خلاقیه باوه کان، له بهر ئه وه ی به بی پرس و پاوێژ ژيانی خۆم به فیرو داوه، یان له سه ر هه ر خه تاو تاوانیکی دیکه ی له و بابته سه رکۆنه بکرامایه یان لیتچینه وه م ده گه ل بکرایه!... به لام ئیستا، که حوکمی ئیعدامه که م راگه یه نراوه و هه موو شتیک برپاوه ته وه، ده کریت به چی تۆمه تبار بکریم؟ یان چ گله یه کم لیدیته کردن؟ ئاخیر ئهمه چ ئه خلاقیه که تۆ نه ک ژيانت، به لکو دوا هه ناسه کانت وان له غه رغه ره ی مه رگا و له ئان و ساتدایه دوا زه په ی روحت ده ربجیت، گویت لیبی میرزاده به به لگه و بۆچوونه مه سیحیانه کانی خۆی به وه دلخۆشیت بداته وه که مردنت له ژیان باشتره؟ (ئهو مه سیحیانه ی وه کو ئه ون، هه میشه ده گه نه ئه و قه ناعه ته و دلپانش پنی خۆشه!). یانی که باسی "دارو درهختانی بافلوفسک" ده که ن، ده یانه وئ بلین چی، ئایا ده یانه وئ دوا سه عاته کانی ژیانم ئارامتر بگوزهرین؟ باشه ئه مانه له وه ناگه ن که من تا زیاتر خۆم فه رامۆش بکه م و دل به م دوا فریوه ی ژیان و خۆشه و یستیه خۆش بکه م و خۆمی پیوه هه لواسم، که ده یانه وئ له و رینگه یه وه دیواره که ی مالی مایر و هه موو ئه و شتانه ی که به و هه موو راشکاوی و ساده ییه وه له سه ری تۆمار کراوه، له بهر چاوم ون بکه ن، نازانن من به وه هینده ی دی دردم زیاد ده کات؟ باشه سروشتی جوان و باخی گشتی پافلوفسک به من چی، هه لاتن و ئاوابوونی رۆژ، ئاسمانی شین

گه مژه

و دهموچاوی پاراوتان به من چی، که من تاقه کهس بم که لهم ئاههنگ و زیافه ته دا زیاد بم؟ ئاخړ ئهم هه موو ژنه و ئهم جوانیانه به من چی، له کاتیکا من ناچار بم هه موو ساتیک هه ست به وه بکه م که ته نانه ت ئه و می شه چکوله یی که له بهر تیشکی هه تاوا، به دهوری منا گیزه گیزیه تی، هه قی هه یه لهم ئاههنگ و زیافه ته دا به شداری بکات، شوینه که ی خوی ده زانی، دلی به شوینه که ی خو شه و پی شاده، به لام هه ر من به تاقی ته نیا ناشاد و بی زراوم. ته نیا من وه کو سپلی لا ورگ زیادم و بهس - که تا هه نوکه ته نیا ترسنوکی خوم، وای کردبوو که په ی بهم حقیقه ته نه به م!

"من ده زانم میرزاده و هه موو ئه وانه ی دی ده یانه وی من ده سته برداری ئهم ده ربړین و ده سته واژه "پر پقانه" ببم، ده زانم هه ز ده که ن گوئیان لیم بی، به ناوی سه رکه وتنی ئه خلاقه وه، ئهم کوپله شیعره کلاسیکیه ی میلوفی بخوینم:

خوزیا، دوستانیک زور

له وانه ی گوئیان له ئاستی مالاوایی

من ده خه واند

جوانی پیروزی تو یان ده بی نی

ته مه ند ریژ بن، بریا که

ده مردن، فرمی سکیان بو ده هاته رشتن

خوزیا ده ستانی دوست

چاوی لیک ده نان

"به لام ئه ی ساده و ساکارینه باوه پ بکه ن، باوه پ بکه ن که ئهم کوپله شیعره دلخو شکه ره یه، ئهم هه موو دووعای خیره ی لهم شیعره فهره نسیه دا ده ی بینن، ژیرا و ژیر هینده ژه هراوییه، هینده ی بوغزو کینه ی ئه فسووناوی له خو گرتووه، بوغزو کینه یه کی ئه وتو که له زه ت له پکونی خوی ده بی نی. بوغز و کینه یه ک که شاعیر به خویشی گومرا بووه و سه ری لی تیک چووه و پکو کینه که ی لی بووه به فرمی سکی میریقانی و پوندکی سوژداری. هه لبه ته شاعیره که به و خه یال و قه ناعه ته وه مردووه. په حمه تی

گه مژه

خوای لیبی! ئه وه بزائن که وه ختی مروڤ ههست به وه دهکات که هیچ نییه، که دهسه وهستان و بیتوانایه، ئه مه، خه م و په ژاره و قار و خهفت و نه گه تی و شهرمه زارییه کی زوری له دل و دهر و وندا چندهکات، به لام ئه مه سنووری خوئی ههیه، که مروڤ دایه تانی بیتعاری و ئه و سنوورهی به زاند، ههنگی له زهت له و شهرمه زاریه دهبینی.

دروسته زه لیلی و ملکه چی به م چه مک و مانایه هیزیکی گه ورهیه. من دان به مه دا دهنه م، به لام نهک به و چه مک و مانایه ی که ئایین و مه زه ب قه بوولیه تی.

ناه... ئایین! من ئه گهری ژبانی ئه به دیم قه بووله، رهنگه هه می شهش هه ر قه بوولم بووبی. گریمان ههست و ویزدانی به شهری مه شخه لیکه، ویستی هیزیکی بالا هه لی گیرساندوه و ئه م هیزه له رینگه ی سه رانسه ری بوونه وهرانه وه خوئی دهنوینیت و ده لیت: "من هه م" هه ز ده که م باوه رپش به وه بیتم که ئه م هیزه بالا یه هه ر خوئی له ناکاوا فه رمانی ئه م ههست و ویزدانه ده دات که ده مودهست بکوژیته وه، هه لبه ته له بهر هویه کی گونگ و نادیار، هویه ک له سه پرووی شروڤه و ڤاڤه وه. با وا بی، من دان به مه دا دهنه م، به لام ئه م پرسیاره ئه به دی و هه می شه یه هه ر ده میتی: ئه م کارانه چ پیوستیه کیان به که ساسی و ملکه چی و گوڤرایه لی من هه یه؟ هه ر ئه وه به س نییه بخوریم، بی ئه وه ی ناچار بکریم ستاییشی (بخوره که م) بکه م، به شان و بالیا هه لبه ده م؟ باشه ئه گه ر من نه مه وئ دوو هه فته ی دی چاوه پروانی مه رگی خۆم بکه م، سه بر نه که م، که سیک هه یه له و دنیا بالا یه دا که به م کاره ی من زه ره ر بکات یان ئازاریکی پییگات؟ نه خیر، باوه رناکه م! گریمان (هه لبه ته ئه م گریمانه یه له راستیه وه نزیکتره) له ناوچوون و زه والی ژبان و گیانی ناچیزی من، که ژبان و گیانی گه ردیله یه که، بۆ ڤاگرتنی هاوسهنگی گه ردوون و بوونه وهران، بۆ که مکردن یان زیاده کردنی شتیکی دیاریکراو، بۆ دروست کردنی هه قدری و جوړه ناته بایه ک پیوسته، وه کو چۆن پیوسته ژبان و گیانی ملیۆنان بوونه وهر ږوژانه بکریته قوربانی بۆ ئه وه ی دنیا بمینی و به رده وام بی (هه رچهنده ئه م بیروکه یه، له

گه مژه

خودی خویدا، له بنه پهدا بیرۆکه یه کی بوردن ئامیز نییه). با واز له مه بیتین. گریمان ئه گهر به شهر یه کتریان نه خوار دبا، ئه م دنیا به بینا نه ده کرا، هه رچه نه ده من هیچ شتیک له م بینا به نازانم، به لام ئه وه ی من ده یزانم ئه مه یه: ئه گهر من بۆ ئه وه هاتبمه دنیا وه تا بزانم که "هه م" خه تای منه که ئه م دنیا به، ئه م گهر دوونه به لنگه و قوچی دروست کراوه، هه ر ده بی به م شیوه و په وشه ش بیت و مه حاله بشیت به شیوه یه کی دی بی؟ ئاخه کئ له مه دا خه تای من ده گریت و به چ به لگه یه ک ده توانی خه تام بگریت؟ ده یسا به خۆتان بیر له مه بکه نه وه، تا ده توانن بیر لیکه نه وه، هه ر هه موو ئه مه له ته سه ورکردن نایه ت، هه ر هه موو یه کپارچه زو لم و بیتادیه.

"من، قه ت پۆژی له پۆژان، نه متوانیوه وینای ئه وه بکه م، هه رچه نه ده دلی خۆمدا ئاره زووم کردووه، که ئه و دنیا و په سه لان و مه شیوه تی خوایی و خودا نه بن. من زیاتر ده گه ل ئه وه دام که هه موو ئه وانه هه ن، به لام هیچ شتیک نه له مه پ ژایانی ئه و دنیا ده زانین و نه ده رباره ی ئه و یاسایانه ی ئه و دنیا به پۆیه ده به ن. باشه ئه گهر ده رککردنی ئه م شته ئه وه نه ده سه خت و دژوار بیت و بگره مه حال بیت، ئایا من گوناه و خه تام چیه له شتیک نه گه م که له ته سه ور نه یه ت؟ راسته هه موو هه ر ده لێن - به میرزاده شه وه - ئیمه ته نیا ملکه چی و گوێرایه لی و ئیتاعه تی بی چه ند و چوونمان له سه ره و بیگو مان له و دنیا پاداشتی گوێرایه لی خۆم وه ر ده گرم. دیاره ئه وه ش ده لێن که ئیمه له به ر ئه وه ی له مه شیوه و ویستی خوایی تینا گه یه ن، بۆیه له پرووی بی توانایی و نا ئومیدی خۆمانه وه به که می ده گرین، به لام دووباره ی ده که مه وه ئه گهر ئه م ویست و مه شیوه ته، له ده رککردن نه یه ت، قاییلی تیگه یشتن و ویناکردن نه بیت، به چ هه قی گله یی له که سیک بکریت که تیی ناگات، که توانای تیگه یشتنی ئه و ویست و مه شیوه ته ی نییه، له کاتیکا ئه و تن نه گه یشتنه ی به سه را سه پینرابیت، لئی کرابی به یاسایه کی له گۆرانه هاتوو؟ ئه گهر مه سه له که وا بی، چۆن ده شیت من به تاوانی ئه وه ی توانای تیگه یشتنی ویست و یاساکانی مه شیوه تی خواییم نییه مه حکوم بکریم؟ نا، هه ر وازی لی بیتنه، به ردیکی بخه سه ر و ته وای، باشتر وایه

گه مژه

کارم به کاری ئایین و مه زه به وه نه بیئت.

‘به سه، به هه رحال! تا من ئەم چەند دێره تەواو دەکەم، هەتاویش هەلدیئت،
نەکه ویتە تەشقی ئاسمانان و هینزی بی سنوور و، بی شوماری خۆی
بەسەر سەرپای دنیا دا بلاو دەکاتەوه! با ئەمە ویستی خوابی! من لەو کاتەدا
کە دەروانمە ئەم سەرچاوهی هینز و ژیانە، سەرچاوهی ئەم ژیانە ی کە هیچ
نومیدیکم پێی نەماوه و چیتەر نامەوی، دەمرم! ئەگەر لەدایکبوونم بە دەست
خۆم بایه، به ویستی خۆم بایه، هەرگیز قەبوولم نەدەکرد بێمە ناو ئەم گالته
بازارە بی تامه وه، به لام خو، هیشتا توانای مردنم ههیه، هەرچهنده ئەم
توانايش پوو له كه ميه و هەرچهند پوژیکي که می ژیانم بە دەسته وه ماوه.
ئەمە توانایه کی گه وهی دهوی نهک یاخی بوونیکی گه وه.

‘دوا سهرنج: هه لبه ته له بهر ئەوه نامرم که توانای ئەوهم نەبووه بهرگه ی
ئەم سێ ههفته ژيانە بگرم. با توانام هه بووه و ئەولاتریش، خو ئەگەر
بمویستبا دەمتوانی هەر به وه دلنه وایی خۆم بکه م که ههستم به و
سووکایه تییه کردبوو که پیم کرابوو، به لام خو من یاروی شاعیری
فهره نسی نیم و به و جوړه دلنه واییه ش قایل نیم، شتیکی دیکه ش ههیه: که
ته بیعهت و سروشت، ته نیا دهره فته تی سێ ههفته ژيانی له بهردهمما
هیشتووه ته وه، به جوړی مهیدان و ماوه که ی لیتهنگ و سنووردار کردووم،
بهنگه تاقه کاریک که بتوانم له و ماوه که مه دا به که مالی ئازادی و ویستی
خۆم دهستی پی بکه م و به ئەنجام بگه یه نم هەر خو کوژی بی. باشه بوچی
ئەم دوا دهره فته نه قوزمه وه و ‘کاریک نه که م؟ بهنگه هه ندی جار، نار به زایی
کاریکی بچووک نه بیئت و بایه خی خۆی هه بیئت.

هیپولیت، ئەنجام له خویندنه وهی (پونکردنه وه که) ی خۆی بوووه و
وهستا.

کاتی که سیتی توونده ته بیعهت، له تور هیدا ده هری ده بی وئاگای له
خۆی نامینی، ده داته تانی راشکاوی و بیناکیه کی ئه وتو که گالته ی به
هه موو دوودلی و ترسیک دیئت و که مترین حساب بو ئەو شتانه ناکات و
نهک هەر ئاماده ی هەر شهرو فره ته نه یه ک ده بیئت، به لکو شهرو به دارو به رد

گه مژه

ده فروشی و له زهت و خوشییشی لی ده بینئ. په لاماری خه لکی ده دات و جوړه ئاماده ییه کی گونگ و له هه مان کاتدا بنجرپیشی له لایه، هه ر دوی ئه وه به یه ک ده قیقه، له بهرترین بورجه وه خوی هه لبداته خواره وه و بهمه خوی له هه ر کیشه و ده رهاویشته یه کی ئیحتیمالی ئه و په فتاره ی بدزیته وه و بپه پینیته وه. دیاره ئه م حاله ته به زوری جوړه داهیزران و بیتاقه تی و لاوازی و سستییه کی به دهنی پیش ده که وی. ئه و بارگرژییه ی که هیپولیتی تیا بوو، حالی حازر گه یشتبوو ه ئه و قوناغه. جهسته ی ئه م هه رزه کاره ته مه ن هه ژده ساله، که نه خوشی چروساندبوویه وه و که سیره ی کردبوو، وه کو گه لایه ک له دار بهر بوو بیته وه، لاواز و له رزوک دهنواند، به لام هه ر که ته مه شای گوینگره کانی کرد (هه لبه ته بۆ یه که م جار له ماوه ی یه ک سه عاتی رابردوودا) یه کسه ر نیگاو زه رده خه نه که ی ته ژی نه فرهت، له خوبایی بوون و بیزاریه کی ته وسامیز بوون. په له ی بوو که نه فرهت و بیزاریی خوی له هه ر هه موویان بگه یه نیت، به لام گوینگره کانیش له لای خویانه وه زور قه لس و تووره بوون. به دهم خوته و بۆله ی توپه ییه وه له سه ر میزه که هه ستان. ماندوویه تی و مهستی و پهستی و دهمارگرژی هینده ی دی په وشه که ی شلوق کرد و زیافته و ئاههنگه که ی شیواند.

هیپولیت، به جوړی له سه ر کورسییه که ی راپه ری و هه ستا، وه کو ئه وه ی یه کیک به توپی هه لی ستانده ی. که ترپکی هه تاوگرته وی دره خته کانی بینئ، وه کو ئه وه ی په رجوویه ک پرووی دا بیت، پیشانی میرزاده ی دا و هاواری کرد:

- هه تاو هه لاهات! هه تاو ده ر کهوت!

فردیش چینکو گوتی:

- چیه، وات ده زانی هه لئایهت؟

گانیا، په ست و بیموبالات، کلاوه که ی هه لگرت و کیشمانیکی خوی دا و به دهم باویشکدانه وه گوتی:

- پوژیکي گهرمی ناخوشی دیکه مان له پښه، جا وهره یه ک مانگی ته واو، له م گهرمایه دا هه لکه! پتیتسن چ ده لئی برؤین یا بمینین؟

گه مژه

هيپوليت، سه رسام و ور و کاس گوئي بؤ ئه و قسانه گرتبوو. له ناکاوا
رهنگي به تهواوه تي زهرد هه لگه پا، رهنگي مردووي لي نيشته، سه راپاي
که وته له رزين، به دهم ته مه شاگردني گانياوه گوئي:

- تو بويه ئهم بيموبالاتييه دهنوي تا سووکايه تي به من بکه يت! به
راستي پياويکي سووکی!

فرديش چينکو گوئي:

- ئهم زياده پوييه چيه، بؤچي وا زمانت لي به ره لا کردووه؟ نه شهرمي،
نه سلکردنه وه يه ک!

گانيا گوئي:

- به راستي گهنجیکي گه وجه!

هيپوليت که ميک وه خو هاته وه، جله وي خو ي گرت، به دهم له رزينه وه
که وته قسان، قسه کاني پچر پچر بوون:

- به ريزينه، رهنگه بيزارم کردبن، هه قی خوتانه ليم تو وره بن، به داخه وه
که به خويندنه وه ئهم ورينه يه بيزارم کردن (به دهم ئه و قسه يه وه
دهستوو سه که يان نيشان دهات)، به لام له لايه کي تره وه به داخه وه که
وه کو پتيوست بيزارم نه کردن و سه رم نه يه شاندين. (به دهم بزه يه کي
گيلانه وه ئه و قسه يه ي کرد). له پر روو ده کاته يه قگيني پاقلوفيچ و ده ليت:
يه قگيني تو بلي، ناره حه تم کردن يان نا؟

يه قگيني پاقلوفيچ به رسقي دايه وه:

- وتاره که ت بريک دريژ بوو، به لام... به هه رحال...

هيپوليت، که هيشتا ده له رزي گوئي:

- په ئي خوت به تهواوي بلي، درو مه که! به لاي که مه وه بؤ تاقه جاريک
له ژيانتا درو مه که...

يه قگيني پاقلوفيچ، به قيز و بيزه وه پرووي ليتوهرگنرا و گوئي:

- به لاي منه وه و بؤ من هيچ گرینگ نيه... تکات لي ده که م وازم ليتينه.

پتيتسن چوو بولاي ميرزاده و گوئي:

- شه و به خير ميرزاده.

گه مژه

ڦيرا به له زو هه راسان به ره و هپوليت پوښت و تهنانهت دهسټيکيشي
گرت و هاواري کرد:

- ئه وه ئنوه چ دهکهن؟ ده تانه وي خوي بکوژيت! ئنوه تهمه شاي بکهن!
بیرتان چوو که گوتي ده گهل هه لاتني خوردا خوي ده کوژيت؟ ده تانه وي چ
بکهن؟

چهند دهنگيک بهرز بووه وه، يه کيک له وانه دهنگي گانيا بوو:
- نا، خوي ناکوژيت!

کولياش که دهستي هپوليتي گرتبوو، هاواري کرد:
- به پريزينه، به پريزينه، ئاخر تهمه شاي بکهن! ميرزاده، ميرزاده، بؤ وا
بيخه م وهستاوي؟

ڦيرا و کوليا و کيلهر و بوردوفسکي، دهوري هپوليتيان دابوو، به هه
چواريان، دهستيان گرتبوو.

بوردوفسکي، که پيډه چوو مهستي مهست بي و ئاگاي له خوي نه بي،
به دهم مينگه مينگه وه گوتي:

- هه قي خويه تي، هه رچييه ک بکات نه هه قي نيه!...

ليبيدیف، له ميرزاده نزیک بووه وه و گوتي:

- بمبووره ميرزاده، تو ئه مرت به چييه، به نيازي چيت؟

ليبيدیف، مهست و تا راده ي کوساخي تووړه بوو.

ميرزاده لني پرسى:

- چ ئه مريکت مه به سته؟

- قوربان، به يارمه تيت! من خاوه ني ئه م ماله م. تکايه ئه م قسه يه م
ليتمه گره و حه زناکه م له پرووي جه نابتا بي ئه ده بي بکهم!... هه لبه ته ده زانم
ئه م ماله هي توشه... به لام حه زناکه م ئه م جوړه کيشانه له مالي مندا
رووبدا... نه خير... نامه وي!...

جه نه رال ئيفولگين، له ناکاوا، به متمانوه و به جوړه توپره ي و
بيزاريه ک گوتي:

- خه متان نه بي خوي ناکوژيت، چ نيه که ريتي گرتوويه تي!

گەمژە

فردیش چىنكو، ھەلى داھە و گوتى:

- ئافەرىن، دەمخۆش جەنەرال!

لىبىدەف گوتى:

- مەنىش دەزانم خۆى ناكۆزىت جەنەرال... جەنەرالى بەرپىزى من... بەلام
وېراى ئەوھش... بە خۆت دەزانى من خاوەنى ئەم مالاھەم.

پىتىسەن، پاش ئەوھى دووعاخوازى لە مېرزادە کرد، دەستى بەرە و لای
ھىپولیت درېژ کرد و لەپەر گوتى:

- ئەرى ئاغای تىرنىتەف، تۆ لە وتارەكەتا وا بزانم باسى ئىسكە پەيگەرى
خۆت کرد و گوتت وەسەتت ئەوھى پەشكەش بکرىت بە ئەکادىمىيە
پزىشكى، وانەبوو؟ مەبەستت لە ئىسكە پەيگەرى خۆتە؟ يانى ئىسقانەكانت؟
- بەلى، ئىسقانەكانم...

- راستە. بۆيە پرسىارم کرد، گوتم نەبا بەدخالىبوونىك پوو بدات و
وەسەتەكەت بە ھەلە رافە بکرىت، چونكە وەكو بىستوومە، پەشتەرى شتى وا
بروى داوھ.

مېرزادە، يەكسەر ھەلى داھە و گوتى:

- بۆچى تورەى دەكەى؟

فردیش چىنكو گوتى:

- ھىناتە گریان!

ھەلبەتە ھىپولیت بە ھىچ جۆرى نەدەگرا. وىستى خۆى راپسكىنى،
بەلام ئەو چوار كەسەى دەورىان دابوو، يەكسەر دەستیان گرت. ئىدى
سەداى پىگەنىن بەرز بووھوھ.

پوگوزىن گوتى:

- مەبەستى ئەوھ بوو دەستى بگرن. ھەربۆيەش وتارەكەى خويندەوھ.
خوачافىز مېرزادە. دەمىكە دانىشتووين، ئىسقانەكانمان ھاتوونەتە ژان.

يەڭگىنى پاڤلوفىچ بەدەم پىگەنىنەوھ گوتى:

- تىرنىتەف، ئەگەر من لە جىيى توبام و بە راستى نىيازى خۆكوژىم ھەبا،
دواى ئەم ھەموو تەشەر و پەشخەنە خوت و خۆراپىيە، ئەگەر ھەر بۆ

گەمژە

لووتشكاندن ئىوانىش بوو، لەو كارەم ژيان دەبوومەو! هېپوليت، لە قسەكەى وى زۆر توورە بوو، لەزگ بوو پەلامارى بدات، بە تورەى گوتى:

- زۆريان پى خوشە خۆم بكوژم!

يەڭگىنى پاڤلوفىچ گوتى:

- بۆيە پەستن چونكە لە دىتنى ئەم سىنارىيۆيە مەحرووم بوون!

- يانى تۆش لەو باوەردايت، كە بەچاوى خويان ناي بينن؟

يەڭگىنى پاڤلوفىچ، بە زمانىكى هيدى و نەرم، وەكو ئەوەى داکۆكى لەو بكات، گوتى:

- من هەرگىز نامەوى هانت بدهم. بە پىچەوانەو، من باوەرم وايە كە دەتوانيت و زۆرىش نزيكە خۆت بكوژيت، بەلام ئوميدەم وايە بە خۆت بوەستى و هەلنەچيت...

هېپوليت، كە تەمەشاي يەڭگىنى پاڤلوفىچى دەکرد، لەپەر بە زمانىكى پەر لە متمانەى كوتوپر، وەكو ئەوەى شيرەت و پايوژ بە دۆستىكى نزيك بكات، گوتى:

- ئىستا تىدەگەم، چ هەلەيەكم كرد كە ئەو وتارەم بۆ خويندەو!

يەڭگىنى پاڤلوفىچ، بەرسفى دايەو:

- وەزە و رەوشىكى سەيرت هەيە!... بە راستى نازانم چ ئاموژگاريەكت بکەم و چ رتيەكت پى نيشان بدهم! هېپوليت، كروكپ، چاوانى لاسار و پەر ترسى لە دوپ چاوانى وى بپرى. لەو دەچوو، ناوبەناو هۆشى بە خۆى نەمىنى و نەزانی لە دەورو بەرى چ باسە.

ليبيدیف گوتى:

- نا... بە يارمەتى ئيوە بەپىزىنە، بە يارمەتيتان! سەرنج بدەن بزانی چ دەلالت: "ئەگەر حەز دەكەن، بۆ ئەوەى كەس ناپەرەخت نەكەم، دەچم لە باخەكەدا خۆم دەكوژم." وا دەزانی ئەگەر چەند هەنگاويك ليرە دوركەوتەو و چوو لە باخەكەدا، كە دووسى شەقاويك ليرەو دەوورە، خۆى كوشت، كيشە و سەريەشە بۆ كەس دروست ناكات؟

گەمژە

ميرزاده. هەلدايه و گوتى:

- بەرپۆزىنە...

لى لىبديف، بە تورەيى قسەكەى پيپىرى:

- نا، نا، بە يارمەتیی خۆت ميرزادهى گرانقەدر! تۆ بە خۆت دەزانى، ئەمە
گالتە نىيە، بەلای كەمەوە نىوەى ميوانەكانت لەو باوەرەدان، دواى ئەوەى
گوڤيان لەو قسانەى بوو، ئەگەر لەبەر پاراستنى ئابرووى خۆيشى بوو،
خۆى دەكوژيت، جا من بەو حوكمەى كە خاوەنى ئەم مالهەم، بە شايەدى
ئەم ميوانانە داواى يارمەتيت لى دەكەم، تەكايە فريام بکەو!

- چ بکەين لىبديف؟ من ئامادەم يارمەتيت بەدەم.

- دەيسا با پيټ بليټم دەبى چ بکەين: (دەبى ئەو دەمانچەيەمان، كە بە
بەرچاوى هەموومانەو، پيئووى دەفشى، بە فيشەكەكانىەو، بەداتى. ئەگەر
ئەم كارە بکات، قايل دەبم، لەبەر ئەوەى نەخۆشە، لەژيەر چاوديري خۆمدا،
نەمشەو ليترە پوژ بکاتەو، بەو مەرجهى سبەينى بۆ كوئى دەروا، بروا.
بەموورە ميرزاده كە ئەم قسەيە دەكەم! ئەگەر چەكەكەى رادەستى ئيمە
نەكات، هەنگى من باليكي و جەنەرال بالەكەى ترى، دەگرين و خەبەرى
پوليسى ليدەدەين، تا پوليس بەخويان چارى ئەم مەسەلەيە بکەن، هەلبەتە
جەنابى فرديش چينكو، وەكو دۆستىك، دەچيت خەبەرى پوليس دەدات.

دوا بەدواى ئەو قسانە، ژاوە ژاويك بەرپابوو. لىبديف كە بە تەواوەتى
تينى بۆ هاتبوو، تەواو شولى لى هەلکيشا و هەموو شەرم و شكۆيەكى
وەلانا. فرديش چينكو، خۆى ئامادە دەکرد كە بۆلاى پوليس بروا، گانيا،
سوور بوو لەسەر ئەوەى كە هيپوليت خۆى ناکوژيت. لى يەقگينى پاقلوفىچ،
بيندەنگ بوو.

هيپوليت، بەئەسپايى لە ميرزادهى پرسى:

- ميرزاده، قەت ريكەوتوو، لە سەر بورجى زەنگى كلنساوہ خۆت

هەلدايتە خوارەو؟

ميرزاده، ساكارانە بەرسقى داىەو:

- ن... نا!

گه مژه

هيپوليت، كه چاوه‌كاني ده‌بريسكانه‌وه، به جورئ ميرزاده‌ي ده‌دواند
وهك بلي چاوه‌نوږي، وه‌لام بيت، بويه ديسان به‌گوښدا چپاند:
”ده‌زاني، من چاوه‌پرواني ئه‌م هه‌موو نه‌فره‌ت و بيزاريه نه‌بووم؟ ئه‌وجا،
له‌پر، پرووي كرده ئاماده‌بوان و هاواري كرد:

- به‌سه! من هه‌له‌م... له هه‌ر كه‌سيكي دي هه‌له‌ترم! ليبيديف فهرموو ئه‌مه
كليله‌كه‌يه (به‌ده‌م ئه‌و قسه‌يه‌وه، ئه‌لقه‌يه‌كي پولايني له جزدانه‌كه‌ي ده‌ره‌ينا
كه سي چوار كليلي بچووكي پڼوه كرابوو). مه‌به‌ستم ئه‌م كليله‌يه.. ياني
كليلي پيش ئه‌خير.. كولييا پيتي نيشان ده‌دات... كولييا! كوا كولييا (به‌ده‌م ئه‌و
بانگه‌وه، زه‌ق زه‌ق ده‌پروانييه كولييا و نه‌ي ده‌بيني). ئا.. به‌ئي... ئه‌و نيشانتي
ده‌دات. ئه‌و توڙي له‌مه‌پيش له پڼچانه‌وه‌ي چانتاكه‌مدا يارمه‌تي دام. كولييا
له‌گه‌ليا برۆ.

جانتاكه‌م له ژووره‌كه‌ي ميرزاده، له‌ژير ميژه‌كه‌دايه...

جانتاكه‌ بكه‌وه، له بني جانتاكه‌دا، سه‌ندوقيكي چكوله هه‌يه، كه
ده‌مانچه‌كه و قوتووه باروته‌كه‌ي تيايه. كولييا به خوي توڙي له‌مه‌پيش
جانتاكه‌ي بو پڼچامه‌وه. جه‌نابي ليبيديف، كولييا هه‌موو شتيكت نيشان ده‌دات،
به‌لام به‌ومه‌رجه‌ي كه سبه‌ي به ياني هه‌ستم و به‌ره‌و پترسبورگ وه‌ري
كه‌وتم، ده‌مانچه‌كه‌م بده‌يته‌وه، گوڤت لښيه؟ من ئه‌م كاره له‌به‌ر خاتري
ميرزاده ده‌كه‌م، نه‌ك له‌به‌ر خاتري تو ليبيديف. ليبيديف، به‌ده‌م وه‌رگرنتي
كليله‌كانه‌وه گوڤي:

- وا باشه! باشترا!

به‌ده‌م ژارخه‌نيكه‌وه، كليل به ده‌ست، به‌هه‌شتاو بو ژووره‌كه‌ي ته‌نيشت
تاوي دا. كولييا وه‌كو ئه‌وه‌ي بيه‌وي ناره‌زايي ده‌ربريت، له جتي خوي
وه‌ستا، لي ليبيديف، له باسكي نه‌وي و به راكيشان به‌گه‌ل خوي خست.
هيپوليت ده‌پروانييه ميوانه‌كان كه پڼده‌كه‌نين. ميرزاده هه‌ستي كرد
هيپوليت، خه‌ريكه دانه‌چۆقه‌ي پڼده‌كه‌وي، وه‌كو ئه‌وه‌ي تايه‌كي توندي
ليه‌هاتبي.

هيپوليت دووباره و به‌وپه‌ري توپه‌يي به گوڤي ميرزاده‌يا چپاند:

گه مژه

که هیپولیت گه یشته سهر بالکونه که، رهق راوه ستا، سوراحیه که ی به دهستی چه پی گرتبوو، دهستی راستی له گیرفانی پالتوکه یدا بوو، پاشان کیللهر گیرایه وه که هیپولیت له و کاته شدا که قسه ی دهگل میرزاده دا ده کرد و به دهستی چه پ شان و یه خه ی گرتبوو، نهو دهسته ی هه ر له گیرفانی پالتوکه یدا بوو بوو، نه م دیمه نه گومانی لای نهو دروست کردبوو. به هه رحال نهو گومانه، جوړه ترسینکی لای کیللهر دروست کردبوو، دوا ی هیپولیت که وتبوو، به لام له کاتی خویدا فریای نه که وتبوو. ته نیا شتیکی بریقه داری به دهستی راستیه وه بینیبوو، پاشان لووله ی ده مانچه یه کی چکوله ی به سهر لاجانگیه وه بینیبوو. به له ز غاری دابوو که دهستی بگریت، به لام هیپولیت، دهستی به ماشه ی (په له پیتکه) ده مانچه که وه نا، چرکه یه کی وشک و تیژی لی هه ستا، به لام پیره فیشه ک کویره کی کرد و نه ته قی. کیللهر په لاماری هیپولیتی دا، باوه شی پندا کرد، هیپولیت وه ک بلای بورایته وه، له به رده ستیا که وت، په نگه به راستی وای زانیبی که خوی کوشتووه. ده مانچه که به دهستی کیلله ره وه بوو. (هیپولیت) یان له سهر کورسییه ک دانیشانند و هه موو ئاماده بووان به غه لبه غه لب و به دهم گفتوگو و پرسیار و وه لامه وه لی خربوونه وه. هه موو گوئیان له چرکه ی ماشه که بوو بوو، که چی هیپولیت، ساغ و سه لامه ت، زرک و زندوو، ته نانه ت هیچ شوینیکیشی نه پوشابوو. هیپولیت، بی نه وه ی بزانی چ باسه، وړوکاس، دانیشتبوو و مات و حایر ده پروانییه ده ورو به ری خوی. پیک له و کاته دا کولیا و لیبدیف. به هه شتاو گه رانه وه.

ئاماده بووان لیژه و له وی ده یانپرسی:

- چروکی کرد؟ نه ته قی؟

هه ندیکی دی به گومان بوون:

- په نگه، فیشه کی له بهر نه بووبی!

کیللهر، که ده مانچه که ی تا قی ده کرده وه، گوتی:

- فیشه کی له بهر و نه ولاتریش، به لام...

- نه ی چون کویره کی کرد و نه ته قی؟

گه مژه

کیللەر گوتی:

- تهره قه ی له سهر نییه.

زۆر زهحمه ته پیاو بتوانی، دیمه نه خه منا که که ی دوای ئه مه وه سف بکات. ئه و ترس و دلّه پراوکیته ی له هه وه له وه به سهر هه موواندا زال بوو، زۆری نه برد که گوپاو بوو به شادی و پیکه نین. ژماره یه ک له خۆشیاندا کردیان به هه راو هه نگامه یه ک ئه و په ری دیار نه بیت، دیار بوو زوریان که یف به م وه زعه ده هات و به دهرقه تیان ده زانی بۆ پابواردن و تانه وته شه ران. هیپولیت، به دهم هه نسکه هه لدانه وه ده گریا، ده ست و بازو وه کانی تیکده ئالاند، ده سته کانی هه لده گلۆفتن. ده تگوت تووشی جۆره شیتایه تیک بووه. ده گه یشته هه ر که سیک ته نانه ت (فردیش چیکۆ)ش، باوه شی پندا ده کرد و سویندی بۆ ده خوارد که "بیری چووه تهره قه که ی بۆ دابنیت، به ریکه وت بیری چووه" ده نا هه موو تهره قه کان، که شه ش دانن ئه وه تان له گیرفانی ئیله که که یدان. (به دهم ئه و قسانه وه به یه ک به یه کیانی نیشان ده دات) له ترسی ئه وه ی، ئه گه ر له ده مانچه که دا بئ، نه با به ریکه وت له گیرفانیا بته قیت، له جییه کی تری داناوه، به و حیسابه ی هه ر کاتی بیه وئ تهرقه که دابنئ، به ئاسانی ئه و کاره ی پیده کریت، ئیدی به ریکه وت بیری چووبوو! هیپولیت جارئ په نای بۆ میرزاده و جارئ بۆ یه قگینی پاقلوفیچ ده برد، له کیلله ر ده پاپایه وه که ده مانچه که ی بده نه وه تا بتوانی "ئابرووی خۆی بکریته وه" ... چونکه ئیدی "بۆ هه تا هه تایه ئابرووی چووه!"

ئه وسا له هۆش خۆی چوو و که وته سهر ئه رزه که. یه کسه ر بۆ ژووری کاره که ی میرزاده یان گوسته وه. لیبدیف که وه خۆ هاتبووه وه و مه سستی به ته واوه تی به ری دابوو، یه کسه ر ناردی به شوین پزیشکدا، خۆی و کچه که ی و کورپه که ی و بۆردوفسکی و جه نه رال، به دیار نه خۆشه که وه مانه وه.

کاتی هیپولیت به بی هۆشی، بۆ ژووره که ی میرزاده برا، کیلله ر له ناوه ندی ژووره که دا وه ستا، پوو له هه مووان، به زمانیکی پوون و په وان، بییچوپه نا و راسته وخۆ گوتی:

گه مژه

- به پریزینه، هر که سیک، جاریکی دی، له حوزوری مندا باسی ئه وه بکات که هیولیت، به ئانقه ست تهره قه که ی دا نه ناوه، هر که سیک بلی که ئه م گه نجه به دبه خته، ته نیا ویستویه تی سیناریویه کی کومیدی پیشکش بکات، عاجزی ده که م ها!...

که س وه لایمی نه دایه وه. ئیدی میوانه کان به له ز و به ره به ره بلاوه یان لئ کرد. پتیتسن و گانیا و پوگوژین، پیکه وه پویشتن.

قه رار بوو یه قگینی پاقلوفیچ، دوا ی ئه وه ی ئاههنگه که چۆل بوو و خه لکه که پویشتن، به دوو قو لی ده گه ل میرزاده دا قسه بکات، که چی خه ریک بوو به بی ئه و گفتوگویه ده پویشتن. میرزاده ئه وه ی پی سه یر بوو، بویه پرسى:

- باشه قه رار نه بوو دوا ی پویشتنی خه لکه که قسه م ده گه ل بکه ی؟
یه قگینی پاقلوفیچ، له پر دانیشتن و میرزاده شی له ته نیشتن خویه وه دانیشاند و گوتی:

- با، به لام ئیستا رام گورپوه، چونکه که میک نارپه حه تم، ده زانم توش نارپه حه تی. بیر وحه واسم په رته. ئه مه جگه له وه ی که ئه و مه سه له یه ی که ده مه وئ ده گه لئا باسی بکه م، هم بۆ من و هم بۆ توش زور هه ستیار و گرینگه. میرزاده من ده مو یست و ده مه وئ، له ژیانما، له هه موو ژیانما، بۆ تاقه جاریک، کاریکی ئابروو مه ندانه بکه م، کاریکی خالی له هر مه به سستیکی شاراوو و په نامه یه کی، دوور له هر شیله و بیله یه ک (فیل و ته له که)! هه ست ده که م، ئیستا، له م ساته دا، ئه و کاره م پیناکریت، رهنگه توش هه مان حاله تی منت هه بی... جا با... با... ئه و مه سه له یه بخه یه کاتیکى دی. له گینه ئه گه ر بیخه نه دوو سی پوژی دی، که من به نیازم ئه و دوو سی پوژه له پترسبۆرگ به رمه سهر، مه سه له کان بۆ هر دوو کمان زیاتر پوون بیته وه. یه قگینی پاقلوفیچ، دوا ی ئه و قسانه، دووباره له سهر کورسییه که ی هه ستا، هیچ مه علوم نه بوو بۆچی پینشت دانیشتن بوو. میرزاده هه ستی کرد که یه قگینی گرژ و په ست و تورپه یه، نیگای ریک به پیچه وانیه ی سه عاتی له مه پینش، دژمنانه یه. له پر له میرزاده ی پرسى:

گەمزە

- دەتەوئ بچی بۆلای نەخۆشەکە؟

میرزادە بەرسفی دایەو:

- بەلێ... بۆی پەرۆشم!

- خەمت نەبێ، هیچ مەترسە! لە گینە تا شەش هەفتەى دیکەش بژی، دوور نییە لیڤرە، چاکیش بێتەو، بەلام باشتەین شت بۆ تۆ ئەمەیه کە سبەینى جانتاکەى بدەیتەو دەستى و بە پێى بکەى.

- ڕەنگە منیش، بە بێدەنگى خۆم، بێئەوێ پێى بەسەم هانم دايت... ڕەنگەوای هەست کردییت، کە منیش گومانم لەو بووبێ کە بە راستى نیازی خۆکوژى هەبووییت. تۆ چ دەلێى یەڤگینی پاڤلوفیچ؟

- نا، هەرگیز! تۆ لە پیاوێتى و دلپاکى خۆتە کە ئەوەندە بە خەمییەوێت! من پێشتر بیستبووم، بەلام هەرگیز بە چاوى خۆم نەم دیتبوو، کە هەندى جار ئێنسان تەنیا بۆ ئەو خۆى دەکوژیت کە سەرنجى خەلکى ڕاکیشیت و ستاییشى بکەن، یان لە داخى ئەو خۆى دەکوژیت کە کەس گوێى ناداتى و ستاییشى ناکات. هەر وەها قەت باوەڕم نەدەکرد کە سێک هەبێت، بەو زەقیە دان بە لاوازى و بێ دەسەلاتى خۆیدا بنیت؟ بەهەر حال باشتەین شت بۆ ئەوێ کە لە سبەینى زوو تر نییە، بە پێى بکەویت و خۆت لە شەپى ڕزگار بکەیت!

- پێتوایە، جارىکى دیکەش هەولێ خۆکوژى بدات؟

- نا، جارى نا... بەلام دەبێ ئاگات لەم "لاسینیرە" ڕووسیه بێت! چونکە ئەم جۆرە کەسە ناچیز و پەرپووت و بێ سەبر و بەغیل و حەسوودانە، کە هیچ مەفەرێکیان نەما پەنا دەبەنە بەر هەر تاوانێک، تاوان و ئاو خواردنەوێان لەلا وەکو یەکە!

- یانى، لە بابەتى لاسینیرە؟

- لەجەوھەرا بەلێ، هەرچەند ڕەنگە بە پێى زروڤ جیابێ. بۆیە من هیچ بە دوورى نازانم. ئەم کۆرە، دە دوازدە کەس بەجاری "هەر بۆ خوشى و فشه بە هەمان شتێواز بکوژیت کە لە "وتارەکەیدا" باسى کرد. بە راستى لەو قسانەى دەترسم و ناچارم شەوئ نەخەوم.

گەمژە

- لەو دەهچى شتەكە زىاد لە پێتويست گەورە بكەيتەو.
- ميرزادە تۆ سەيرى ها! يانى باوەر ناكەيت، ئەم كۆرە لە دەستى بى
دەكەس بەجارى بكوژيت؟
- دەترسم، وەلامى ئەم پرسىارەت بدەمەو. پرسىارىكى زۆر غەريپە،
بەلام، بەلام...

يەڭگىنى پاڤلوفىچ، بە تورەيى گوتى:
- زۆر باشە، بەكەيفى دللى خۆت بكە! بە راستى تۆ پياويكى بەجەرگى!
بەلام ئاگات لە خۆ بى، نەبىت بە يەكەك لە قوربانىەكانى! ميرزادە، بە
هواسپەرتى روانيە يەڭگىنى پاڤلوفىچ و گوتى:
- نا، پېم وا نىيە هېچ كەسەك بكوژيت.
يەڭگىنى پاڤلوفىچ، بە دەم ژارخەنيكەو گوتى:
- دەى بە هيوای ديدار، كاتى رۆيشتە. ئاگات لى بوو وەسيتى كرد كە
نوسخەيەك لە (وتارەكەى) بدەى بە ئاگلایا ئىفانوفقا؟
- بەلى، ئاگام لى بوو... و... ئەمە خستميە بيركردنەو.
يەڭگىنى پاڤلوفىچ، دووبارە بە ريشخەنەو گوتى:
- من دەبى بير لەو دە دوازده قوربانىە بكەمەو.
ئەو قسەيەى كرد و ئەوسا رۆيشت.

دواى سەعاتىك، لەنيوان سەعات سى و چواری بەيانيدا، ميرزادە چوو
بۆ باخەكە. بېنەودە هەولەى دابوو لە مالهەكەى خۆيدا بخەوئ، بەلام لەبەر
دلەكوتى توند خەوى لىنەكەوتبوو. لە مالهەو، هەموو شتەك هاتبوو وە
تايمى خۆى. يارۆى نەخۆش خەوى لىكەوتبوو، ئەو دكتورەى هاتبوو وە
معايەنەى گوتى هېچ مەترسيەكى راستەوخۆى لەسەر نىيە. لىبديف و كولىا
و بوردوفسكى لە لای ئەو نوستبون و بە نۆرە ئىشكيان دەگرت. يانى
هېچ مەترسيەك لە ئارادا نەبوو، بەلام ميرزادە، وێرەى ئەو، سات بە
سات نىگەرانتەر دەبوو. وێل و سەرگەردان بە ناو باخ و سەيرانگاكدە
دەسووراپاوە و نىگای وێل و خەو زراوى بە دەوروبەرى خۆيدا دەگێرە،
كە گەيشتە دەوروبەرى سەكۆو شانۆى تىبى مۆزيكەكە و، كورسيە چۆل و

گه مژه

هۆله كان و دهفته رى ئۆتهى ئۆركستراكهى به سهر ستانده كانه وه بىنى، به سهرسامى راوه ستا، به خۆيشى نه يزانى بۆ ديمه نى ئەم شوينهى، زۆر دزىوو ناشرىن و قىزه ون هاته به رچاوا! به پىي خۆيدا گه رايه وه. هه مان پىنگاى گرته بهر كه دوينى ده گهل مالباى يه پانچىندا، لىنوهى هاتبوون بۆ ئاههنگ و سهيرانكاكه. كه گه يشته ئاستى تهخته كه سكه كه، ئەو تهخته كه سكهى كه وهكو ژوانگه ديارى كرابوو، له سهر تهخته كه دانىشت و له پىر له قاقاى پىكه نىنى دا، دوا به دواى ئەوه نىگه رانىيه كى توند داىگرت و كه وته گله يى له خۆى. دلى تهنگ بوو، حه زى ده كرد، سهرى خۆى هه لىگرت و بىروا، به لام نه يدەزانى بۆ كوئ بىروا، له پىر مه لىكى چكۆله له سهر درهخته كهى ديار سهرىه وه، هه لى كرده خويندن، نىگاى به دواى مه له كه دا، به ره و لای نىو لقوپۆپى درهخته كرد. مه له كه له پىر له شهقهى بالى دا و فپى. مىرزاده يه كسهر ئەو "ميشه چكۆله يه بىر كه وته وه كه له بهر هه تاوه گه رمه كه دا به گىزه گىزه ده سووپايه وه" كه هىپوليت له وتاره كه يدا باسى كردبوو گوايه "شوينى خۆى له ناو جۆقهى سروشدا هه يه و يه كىكه له به شدارانى جۆقه كه) و ئەوهى بىنگانه و غه وارهبى و له و جۆقه يه دا جىي نه بى و جىي نه بىته وه، هه ر ئەوه، واتا هىپوليت. ئەم رسته يه كه ئەوساش سهرنجى راكىشابوو، هه نوكه له يادگه يدا زندوو ده بووه وه، ئەمه ياده وه رىيه كى كۆنى فه رامۆش بووى، له ناخيا بىداركردوه و پوون و ئاشكرا له بهر چاوىا به رجه سته بووه وه.

ئەم ياده وه رىيه هى سويسرا بوو، هى يه كه م سال، تۆ بلى هى هه وه لىن مانگه كانى سالى يه كه مى چاره سهره كهى بوو له وئ. هى ئەو كاتانه بوو، كه هيشتا گىل و گه مژه يه كى وه ها بوو، كه نه يدەتوانى، به دروستى و جوانى گوزارشت له و شته بكات كه ده بوىست، بگره هه ندئ جار تىنه ده گه يى كه چيان لىده وىست يان چىيان لىده پرسى. به يانىه ك كه دنيا سامال و نقومى هه تاو بوو، پووى كرده چىاو كۆچاران، ماوه يه كى زۆر بىته وده سووپايه وه. مىشكى به ئەندىشه يه كى گۆنگ و ناپايه داره وه مژول بوو، هه رچى ده كرد ئەو ئەندىشه و خه يالهى بۆ نه ده خرايه چوارچىوه يه كى ديارى كراوه وه. كه

گه مژه

دهیروانییه سهری، تا چاو ههتهر دهکات ئاسمانی شین و مهنگ بوو. که دهیروانییه ژیر پیی تا خه یال بر دهکات ده ریچه یه کی ئه فسووناوی بوو، که دهیروانییه ئاسۆ، یه کپارچه پووناکی بوو، پووناکییه کی بیسنوور و بی کۆتایی، ماوه یه کی زۆر به دلی خه مناک و په ریشانه وه، چاوی بریه ئه و دیمه نه. ئیستا بیرى ده که وه ته وه که چۆن دهستی بو ئه و ئوقیانوسه پووناکییه شینباو و ئارامه بر دووه و هۆن هۆن گریا وه و فرمیسیکی دنیاى رشتووه. که چۆن خۆی به نامۆ و بیگانه زانیوه و چ ئازاریکی دهروونی چهشتووه، که نهیتوانیوه، له م ئاههنگ و جهژنه بی پایانه دا، که له مندالییه وه، به عه زه رتهیه وه بووه، تامه زروى بووه، به شداری تیا بکات؟ هه موو پۆژی هه تاوی به شکو، هه لده هات، هه موو به یانیه ک په لکه زیرینه به ئاسمانی تافگه کانه وه ده رده که وت. هه موو شهوئ، لوتکه یین به رزی به فرگر، له دووری دووره وه، له کۆتایی ئاسمانه وه، به رهنگیکی ئه رخه وانی به سهر تیکرای ئه م دیمه نانه دا ده دره وشایه وه. هه ر "میشیکی چکوله، که به گیزه گیز له ژیر تیشکی خۆره تاوی گه رما، به دهوری ئه ودا ده سوورایه وه، به شداری له م پانۆرامایه ی ته بیعه ته دا ده کرد: دهیزانی کامه شوینی ئه وه، شوینی خۆی خۆش دهویست، دلی به شوینه که ی خۆی خۆش بوو" هه ر گیایه کت دهگرت گه شه ی ده کرد، نه شونمای ده کرد و به خته وهر بوو! هه ر بوونه وهر و شتیک ریگه ی خۆی ده زانی، به دهم گۆرانی و سۆزه وه ده هات و ده چوو! ته نیا ئه و هیچی نه ده زانی، له هیچ حالى نه ده بوو، نه له به شه ر، نه له نه غمه و ده نگه کانی ته بیعه ت، چونکه بیگانه و غه واره بوو، له هه موو شوینی هه ر غه ریب و غه واره بوو، له هه موو شوینی هه ر بی شوین و بیزارا بوو. راسته که ئه و سه رده مه نهیده توانی به م وشانه، به م پوونییه گوزارشت له هه ست و نهستی خۆی بکات و، نهیده توانی پرسیاره که ی به م شیوه یه ی ئیستا دابریژیت، ئازاریکی که پولال سه ری ژهنی بووه دلی، به لام ئیستا وای خه یال ده کرد که هه ر هه موو ئه وانه ی له و کاتانه دا، له و سه رده مه دا، به هه مان وشه و به هه مان شینواز گوتیوو. وای وینا ده کرد که قسه کانی هیپولیت له مه پ "میشه چکوله که" له قسه و فرمیسه که خوینییه کانی ئه و سای

گه مژه

ئەمەو، وەرگیراون. نازانی بۆ قەناعەتی تەواوی بەمە هەیه! کە بیر لەمە دەکاتەو، لە خۆرا دلی دەکەوێتە پەلە پەل و توندتر لێدەدات.

لەسەر تەختە کە خەوی لێکەوت، بەلام نیگەرانی و شپرزەیه کە ی لەخەوتنیشدا هەر دەستبەرداری نەبوو. رێک بەر لەوێ بە تەواوەتی خەوی لێکەوێت، قسە کە ی یەقینی پاقلو قیچی بیر کەوتەو کە دوورنیه هیپولیت، دە دوازدە کەس بە کەرەتی بکوژیت، گالتهی بەو بیرە پوچ و مەحاله هات. بێدەنگییه کی پاک و بە شکۆ و مەنگ دەوری دابوو، کە ناو بە ناو خشە خشە گەلای درەختەکان بە ئاستەم دەیشلەقاند، کە خۆی لە خۆیدا بێدەنگییه کە ی دووپات دەکردهو. میرزادە خەو لە دوا ی خەوی دەبینی، هەموو خەوێکی ناخۆش و خەماوی بوون، هێندە ترسناک بوون، تە زووی نا ئارامیان بە گیانی دەبەخشێ. ئەنجام ژنیکی هاتە خەو، ئەم ژنە ی دەناسی، تا سەر مۆخ دەیناسی، بە ناو ناوی دەزانی، دەیتوانی بانگی بکات، بەلام ئەوێ سەیر بوو، چاره و پوختاری ئەم ژنە، هەمان چاره و پوختار نەبوو کە ئەو پیتی راها تبوو. کە بەو شیوێ و پوختار تازەیهوێ بینی، زۆری پینا خۆش بوو. ئەم دەموچاوه تازەیه، پەشیمانی و ترسیکی ئەوتوی پێوه دیار بوو، کە پیاو وای هەست دەکرد پەنگە ئەم ژنە تاوانباریکی یەجگار ترسناک بیت، تازە لە تاوانیکی دژیو بوو بێتەو.

دلوپە فرمیتسکیکی درشت بەسەر گۆنای زەردی ژنە کەوێ دەلەرزێ. ژنە بە ئاماژە ی دەست گازی کرد، قامکی خستە سەر لیوانی، وەک بلیی هەر پەشە ی لی بکات کە بە بێدەنگی و بێ چەند و چوون دوا ی بکەوێ. دلی داخوړپا، هیچ بەلگە و بیانووییه کی بە دەستەو نەبوو کە ئەم ژنە بە تاوانبار بزانیت، کەچی وێرای ئەوێش هەستی دەکرد، شتیکی ترسناک، قەوماویکی ناخۆش بەرپێوه یو، شتیکی کە پێرەوی سەرانی سەری ژانی دەگۆریت. لەوێ دەچوو ئەم ژنە بیهوێ، لەو نزیکانە، لە ناو سەیرانگا کەدا شتیکی پێ نیشان بدات. میرزادە هەستا تا دووی بکەوێت، بەلام سەدای پێکەنینیکی خۆش و پاراو لە نزیکیهوێ بەرز بوووهو. لە پێر هەستی بە دەستیکی لەنیو دەستی خۆیدا کرد. دەستە کە ی توند گرت، لە خەو راپهێ. ئاگلایا لە بەر دەمیا

گەمژە

وہستابوو، شادو بہکەیف قاقا پئدەکەنی.

پەراویژ:

* - "لاسینیر، پییر-فرانسوا (۱۸۰۰-۱۸۳۶) لە ناوہ پراستی دەییە سییەکانی
سەدەئ نۆزدەدا، بە تۆمەتی زنجیرە تاوانیکی دزیو و درندانە، پاکیشرایە
دادگا.

.

فەسلە ھەشتەم

پێدەكەنى، لى لە ھەمان كاتدا پەست و زویریش بوو. بە سەرسامیەكى
پر لە تورەیی ھاواری كرد:

- نوسستوو! ئێوە نوستبوویت؟

میرزادە كە ھیشتا بە تەواوەتى بیدار نەبوو بوو، نىگایەكى كرد،
ناسیەو، بە سەرسامى و لەبن لیوانەو گوتى:

- ئێمە تۆیت؟ ھا... بەلى... قەرار بوو لێرە یەكدى بدینین... خەوم لێكەوت!

- دەزانم، بە خۆم بینمیت!

- تۆ خەبەرت كردمەو؟ جگە لە تۆ كەسى دى بۆ ئێرە نەهات؟ وامزانى

ژنىكى دى بۆ ئێرە ھاتوو.

- ژنىكى دى؟

میرزادە، ئاقیبەت بە تەواوەتى بیدار بوو. بە ھەواس پەرتیبەو

گوتى:

- دیارە خەون بوو، بەلام ئێو خەونە سەیرە و لەم كاتەدا! دانیشە.

دەستى ئاگلايای گرت و لەسەر تەختەكە دای نیشاندا و بە خۆیشى

لەتەنیشتیەو دانیشت و لە فەكران راچوو. ئاگلايا بیدەنگیەكەى نەشكاند،

بەلام بەوردى تەمەشای ئێوى دەكرد. ئێویش تەمەشای ئاگلايای دەكرد.

ھەندى جار بە شیوہیەك سەیری دەكرد، لە تۆ وایە نەیدەبینى. دەموچاوى

ئاگلايا سوور بوو.

گه مژه

ميرزاده، به دهم له رزینه وه گوتی:

- هیپولیت، ده مانچه یه کی نا به لاجانگی خویه وه.

ئاگلایا، بئ ئه وهی سه رسامیه کی زوری پینوه دیاربیت پرسى:

- که ی؟ له لای تو؟ وایزنا تا دویشه ویش هه ر زندوو بوو وانیه؟

ئه و جا به هه لچوونه وه له سه ری پویش:

- باشه، دواى ئه و پووداوه، چوون توانیت بئی لیره بخه وى؟

ميرزاده گوتی:

- خو نه مردوو. ده مانچه که چروکی کرد.

ميرزاده، له سه ر داواى ئاگلایا، ناچار بوو، پووداوه که ی دویشه و، به دوورودریژی بگيریته وه. ئاگلایا زوو زوو په له ی لیده کرد، به رده وام بیت له سه ر گيرانه وه که ی، ناوبه ناویش، به هه ندی پرسى یاری بئ سه روبه ر قسه که ی پیده بړی. هه لبه ته زور به وردی گوئی له و قسه یه گرت که یه قگینی پاقلوفیچ گوتبووی، ته نانه ت چه ند جارێک به ميرزاده ی دووباره کردبووه وه. دواى ئه وه ی گوئی له هه موو به سه رهاته که بوو، گوتی:

- ئه وه نده به سه! ده بئ په له بکه ی! ته نیا یه ک سه عاتمان به ده سه ته وه یه، ده بئ سه عات هه شتی ته واو له ماله وه بم، تا په ی به وه نه به ن که من لیره له گه ل تودا بووم. من به مه به ستیکی تابه تی بۆ ئیره هاتووم، چونکه زور شت هه ن ده بئ بیت بلیم، به لام حیکایه ته که ی تۆ به راستی هه موو شتیکی بیر برده مه وه. سه به ره ت به هیپولیت، پیم وایه ئاساییه که ده بوایه ده مانچه که ی نه ته قیت، ده بوایه چروکی کردبا، به خوی وای داناوه که نه ته قی، چونکه ئه و کوربه شتی وای لیده وه شیته وه. باشه تۆ دلتیایت که نیازی خۆکوژی هه بووه و فیل و ده هویه ک له و کاره دا نه بووه؟ ئه مه سیناریۆ نه بووه؟

- نا، هیچ سیناریۆیه ک له ئارادا نه بوو!

- ئه مه یان زیاتر پئی تیده چی. باشه ئه و به نووسین داواى لینه کردوویت

که ئیعترافنامه که ی (وتاره که ی) بۆ من بیتی؟ بۆچی بۆت نه هیناوم؟

- پیمنه گوتیت نه مردوو؟ پرس به خوی ده که م

گەمژە

- نەپرسی پى بکە و نە هيچ، بيهينه و بپايه وه. من دهزانم پى خوش دهبيت. پهنگه هەر له بهرئوه خوکوژی کردبيت، تا پاشان من ئيعترافنامه کهى بخوينمه وه. تکايه ليون نیکولايوفیچ، گالتهت بهم قسهيه م نهيهت: پهنگه ئەم رافهيهى من زۆر دروست بى.

- نهخير، گالتهم پينايهت، چونکه منيش پيم وايه پهنگه ئەم رافهيه دروست بى.

ئاگلايا، بهوپهري سهرسامى گوتى:

- به راست، تۆش؟ به راستى هه مان شتت به بيردا هاتوه؟

زۆر به پهله پهله پرسياى دهکرد و هه ندی جار دهپه شوکا و بيرى دهپوشت و زۆر جار بى ئه وهى قسه کهى تهواو بکات بيدهنگ ده بوو، جار جار وا دههاته بهرچاو که دهيهوئ ميرزاده له شتيك ئاگادار بکاته وه. به گشتى زۆر په شيوو په ريشان بوو، هه رچه نده جوړه متمانە و بپهروايه ک به نيگايه وه ديار بوو، لى پندهچوو له ناخا هه ندیک بترسيت. له وسه رى ته خته که دانيشتوبوو، جليکى ساده و ئاسايى له بهر بوو، به لام تا بلایى جوان بوو لى دههات. زۆر جار ته زوى پيدا دههات و سوور هه لدهگه را. زۆرى پى سهير بوو که ميرزادهش پى وا بوو، هيپوليت بۆيه ويستويه تى خوئى بکوژيت تا ئه و (ئاگلايا) ئيعترافنامه کهى بخوينته وه.

ميرزاده به ده م شروقه وه گوتى:

- هه لبه ته، سه ربارى تۆ، هه زى دهکرد هه ر هه موو ئيمهش ستاييشى بکهين.

- ستاييش؟ چۆن؟

- مه به ستم... نازانم چۆنت تتيگه يه نم؟ هه لبه ته گوزارشت کردن له م حالته يه جگار قورسه. بيگومان هه زى دهکرد، هه موو خه لکی له دهورى خربينه وه، ريز و خوشه ويستى و قه درزانى خوئانى بۆ ده ربيرن، تکاي ليتکه ن، بکه ونه خاک وپای که خوئى نه کوژيت. زۆر له گينه تۆى له هه موو که سيک پتر له هزر و زهينا بووبى، چونکه له و ساته هه ستياره دا به ناو،

ناوى تۆى برد... ھەرچەندە لەو ھەشە بە خۆيشى نەيزانى بىي كە تۆ لە زەين و ھزريدا ھەيت، نەى زانيبي كە بىر لە تۆ دەكاتەوہ...

- من لەمە تيناگەم يانى چى بىر لە من دەكاتەوہ، بىي ئەوہى بە خۆيشى زانيبىتى بىر لە من دەكاتەوہ؟! با، با، تىگەيشتم! پىم وايە تىگەيشتم! دەزانی من كاتى كچۆلەيەكى سىز دە سالان بووم، سى جار كەوتەمە بىرى ئەوہى ژەھر بخۆم و ھەموو شتىك لە نامەيەكدا بنووسم و بۆ داک و بابمى بەجى بىلم؟ ئىدى خۆم دىنايە بەرچاو كە چۆن لە تابوتىكا پاكشاوم و چۆن ھەموو كەسوكار دەورىان داوم و بەديارمەوہ دەگرين و گلەيى و گازندە لە خۆ دەكەن كە ئەو ھەندە دەرھەق بە من كەمتەرخەم و بىي موبالات بوون.. ئەوسا برۆكانى ويكەيتانەوہ و بە گرژى و پەستى لە سەرى پۆيشت.

- بۆچى ديسان پىدەكەنى؟ باشە تۆ كاتى بە تەنيا دەبيت و بە ناو خەون و خەيالان دەكەوى چۆن بىر لە خۆت دەكەيەوہ؟ قابيلە خۆت بە مارشاللىك بىتە بەرچاو كە بە گژ ناپليؤندا دەچىتەوہ؟

مىرزادە بە دەم پىكەنينەوہ بەرسقى دايەوہ:

- باوەر دەكەى خۆم لىدەبى بە مارشال، بە تايبەتى كە لە خەوابم و خەون بىينم، بەلام ناچمە شەرى ناپليؤن، بەلكو دەچمە شەرى نەمساويەكان.

- من گالەت دەگەل ناكەم جەنابى ليون نيكولايوفىچ. گەرەكمە بە خۆم ھىپوليت بىينم، تكايە ئەوہى پى بلى. سەبارەت بە تۆش، پىم وايە تۆ تەواو ھەلەيت، چونكە بىرو بۆچوونت دەربارەى ھىپوليت، زۆر نا دروست و ناپەسەندە. تۆ ھىچ لىبور دەيى و سۆز و دلۆقانىەكت تيا نىيە. جگە لە حەقىقەت ھىچ شتىكى دىكە نابىنى، يانى زالمىت.

مىرزادە، تاويك لە فكران راچوو و پاشان گوتى:

- پىم وايە تۆ لەم داوەرەتدا دەرھەق بە من زالمىت، بىي لوتقى و بىي مروەتى دەكەى، چونكە من ھىچ شتىكى خراپ لە جۆرى بىر كەردنەوہكەى ويدا نابىنم، بەلامەوہ ئاسايە ئەگەر ئەو بىرەى بە مېشكا ھاتبى، چونكە ھەموو كەسك ئەو جۆرە بىر كەردنەوہيەى لە لا ھەيە. ئەمە جگە لەوہى كە

گەمزە

لە گىنە بە ھىچ جۆرى بىرى واى نەكردىتەو. بەلكو تەنيا خەيالئىكى
 رەوتەنى بووبى، بە مېشكىا ھاتىت! ويستىتتى، بۇ دواجار لە خەلكى نزيك
 بىتتەو، ريز و حورمەتيان بۇ خۆى پاكىشىت. ديارە ئەمە خۆى لە خۆيدا
 ھەست و سۆزىكى زۆر باشە، بەلام ئەمە بۇ ئەو نەلوا. ھۆيەكەشى
 دەگەرپتەو بۇ نەخۆشپىيەكەى و بۆ. نازانم چىتر!... ئىدى دنيا بە دلى
 ھەموو كەس نايت، بۇ ھەندى كەس دەلویت و بە ھەموو ئاواتىك دەگەن و
 بۇ ھەندىكى ترىش نايتە بار و گومرا دەبن و ھەرچى دەكەن و دەكۆشن،
 ھىچ بە ھىچ ناكەن...

ئاگلايا گوتى:

- پىم وايە تۆ لە دەستەى دووھىيانىت و ئەو قسەيە دەقاودەق خۆت
 دەگرتەو!

مىرزادە، بى ئەوھى ھىچ گومانىك لە نيازى پرسىارەكەى ئاگلايا بكات،
 بەرسقى دايەو:
 - بەلى.

- بەھەر حال من لەجياتى توبام نەدەنوستم، بەلام وا ديارە تۆ گوئى
 نادەيتى و لە ھەر شوئىن خەوت بۇ ھات دەنووى. ھەق نىيە شتى وا لە تۆ
 بوەشپتەو.

- ئاخىر شەوئ كەم و زۆر نە خەوتم. دواى پياسە و گەپانىكى زۆر
 ئەوجا چووم بۇ شوئىنى مۇسقىاكە...

- مۇسقىاى چى؟

- ئەو شوئىنەى كە دوئىن شەو مۇسقىايان تيا لى دەدا، دواى ئەو ھاتم
 بۇ ئىرە، دانىشتم، ماوھىەكى زۆر بىرم كردهو، ئەوسا خەو برىمىەو.

- بە راست؟ ئەم بيانووە بە قازانجى تۆيە نەك بە زيان... بەلام بۆچى
 چوويت بۇ شوئىنى مۇسقىاكە؟

- نازانم... ئىدى وا رىكەوت...

- گرینگ نىيە، پاشان باسى دەكەين. تۆ ھەمىشە قسەم پىدەبرىت. من
 ھەقم چىيە بۇ شوئىنى مۇسقىاكە پۆشتوى يان نا؟ بلى بزانم ئەو ژنەى لە

گه مژه

خه وه که تدا بینیت کئی بوو؟

- ئه وه بوو... ئه وه بوو... تو خوت دیتووته...

- تیگه یشتیم... ده زانم، ده زانم کئی ده لینی... تو زور... به لام چ خه ویکت پیوه

دیت؟ به چ شیوه یه که هاته خه وت؟

له پر به جوړه توپه یه که له سه ری پویشیت:

- به هه رحال، نامه وئ هیچ له م باره یه وه بزنام. تو بهرده وام قسه م

پنده بریت، قسه که م پئ مه بره...

ئاگلایا بؤ ساتیک له قسان وه ستا، وه که بلینی بیه وئ نه فه س تازه

بکاته وه، یان توپه یه که ی بخواته وه و کوئترولی بکات. ئه وسا به نیمچه

توپه یه که وه گوئی:

- به کورتی، من داوام لئ کردیت که بیی بؤ ئیره و یه کتر بدینین تا

داوات لئ بکه م که بییت به دؤست و براده رم... چیه، بؤچی به و جوړه

ته مه شام ده که ی؟

به راستی میرزاده، له و ده مه دا زور به دیقه ت و سه رنجه وه ته مه شای

ده کرد، چونکه ده بیینی سات به سات پتر هله ده چیت و سوور ده بیته وه. له م

جوړه حاله تانه دا. زیاتر سوور ده بو وه، به چاوه گراویه کانیا ده رده که وت

که، پتر له خوی توپه ده بییت. ئیدی عاده تی وابوو، دوا ی یه که دوو ده قیقه،

قارو غه زه بی خوی به سه ر به رانبه ره که یدا، چ تاوانبار بوايه و چ بیتاوان،

هله ده پرشت. په لپ و بیانووی به به رانبه ره که ی ده گرت، شه ری پنده فروشت.

جا چونکه خوی ده ناسی و به ته بیعه ت که میک دووره په ریز و بریک

شه رمنوک بوو، به ده گمه ن خوی له قسه و باسان هله ده قورتاند، له

خوشکه کانیا دیکه ی که مدووتر بوو. بگره یه کیک له عه یبه کانیا ئه وه بوو که

زور بیده نگ بوو. جا هه ر کاتی، له هه لومه رجیکی هه ستیاری وه کو

ئیسیتایدا، ناچار بوايه قسان بکات، به فرناخی و لووتبه رزیه کی ئاشکراو به

جوړه بی مابالاتیه کی بیتاکانه وه قسه ی ده کرد. به خوی پینشوخته، هه ستی

ده کرد که ی سوور ده بیته وه. چاوانی له دوپ چاوانی میرزاده بری و به

له خو بایی بوونه وه پرسى:

گەمژە

- چىيە، ناشى نەتەوئ پىشنىيازەكەم قەبوول بکەيت؟

مىرزادە، نىگەرەن و سەراسىمە، بە شەرمەو گوتى:

- بەپىچەوانەو، دەمەوئ، بەلام... بەلام بىنفايدەيە، هېچ سوودىكى نىيە...
هەرگىز لەو باوەرەدا نەبووم ئەم پىشنىيازە بکەيت، يان پىئويست بەم
پىشنىيازە هەيىت.

- ئەدى بەتەماي چ بوويت؟ بۆچى داوام لى کردىت بۆ ئىرە بىي؟ چ
بىرىكت لە مېشکايە؟ يان تۆش کەمىک بە گەوجم دەزانى، وەکو چۆن لە
مالەو هەمووان بە گەوجم دەزانن؟

- هەرگىز بەمەم نەزانیو کە لە مالەو بە گەوجت دەزانن. من... من، بە
گەوجت نازانم، بەو چاوە سەيرت ناکەم.

- بەوچاوە سەيرم ناکەيت؟ بەش بەحالى خۆت زىرەكى، تۆش لە پەناو
و زىرەکانە هەمان قسەى ئەوان دەکەيتەو!

مىرزادە لەسەرى پۆيشت و گوتى:

- بە تۆپىنى من، تۆ هەندى جار زۆرىش هۆشن و زىرەكى، بۆ نمونە
تۆزى لەمەپىش، قسەيەكى زۆر پىر مانات کرد: "تۆ جگە لە هەقىقەت هېچ
شتىكى دى نابىنى، کەواتە زالمىت." من ئەم سەرنجە لای خۆم تۆمار دەکەم
و لىي ورد دەبمەو.

ئاگلايا، لەپىر لە خۆشياندا سوور بوو، زۆر بەئاسانى، بى پىاو
راستگۆيانە ئەم جۆرە گۆرەنە کوتوپرانەى بە سەردا دەهات. مىرزادەش
خۆشحال بوو، بەدەم تەمەشاکردنى ئاگلاياو، بە دل و بە کول
پىدەکەنى. ئاگلايا، هاتەو قسان و گوتى:

- گوى بگرە. من دەمىکە چاوەروانم کە هەموو شتىکت بۆ بگىرمەو، لە
هەموو شتىکت ئاگادار بکەم. لەو کاتەو کە لەویندەرەو نامەکەت بۆ
ناردبووم چاوەروانم، بگرە لەپىشتريشەو... دوى شەو تەنيا نىوئ ئەو
شتانەم بۆ گىرپايتەو کە حەزم دەکرد پىتى بلىم و لىي ئاگادار بىت. جا من
تۆ بە شەرىف ترين و راستگوترين مەرؤف دەزانم. زۆر شەرىفتەر و
راستگوتر لە هەر کەسىكى دى. جا ئەوانەى کە دەلین مېشکت... يانى

گه مژه

هه ندى جار له پرووى دهر وونيه وه... گوايه ميتشكت ته واوونيه، نه خوښه،
 نابه جايى دهكهن، بڼ مروه تيه. من قه ناعه تى ته واوم بهم قسه يه ى خوښ هه يه
 و گه نكشه م له گه ل هه موواندا كردووه. جا نه گهر هه ندى جار جوړه
 نه خوښييه كيش له نه قل و ميتشكى تودا سهره لېدا (بيوره كهوا ده ليم، من
 هيچ مه به ستيكى خراپم نيه) نهوا زهين و زيره كى بڼه پرتى تو، له هى يه ك
 به يه كى نهوانه زياتر و باشتره، زهين و زيره كى تو زيره كيه كه كه نهوان
 به خه ونيش شتى وا به خووه نايين، چونكه دوو جوړه زهين و زيره كى
 هه يه! زيره كيه كى بڼه پرتى و زيره كيه كى لاوه كى... وانويه؟

ميرزاده، به دهنكيكى نرم، كه به ئاسته م دهبيسترا، به شهرميكه وه گوتى:
 - پهنك وايى، پهنك قسه ى توبى.

دلى به شيويه كى سهر كه وته ليدان و په له پهل.

ئاگلایا، له سهر قسه كه ى پويشت و به زمانىكى پرشكو گوتى:

- دهمزاني كه ليم ده گه يت. ميرزاده (س...) و يه قگىنى پاقلوفيج، هيچ
 شتيك له مه پ نه م دوو زيره كيه نازان، نه لكسندراش تى ناكات. دهمزاني
 دايكه له مه ده گات؟

ميرزاده گوتى:

- تو زور له ليزا قيتا پروكوفيتا ده چيت.

ئاگلایا به سهر سامى پرسى:

- چون؟ به راست؟

- به لى به راستى لهو ده چيت.

ئاگلایا، بؤ ساتيك له فكران پاچوو و گوتى:

- سوپاست ده كم، زورم پى خوښه كه له دايكه ده چم.

ئاگلایا نه وسا، بڼ نه وه ى بزانييت كه پرسياړه كه ى چهند ساويلكانه يه

پرسى:

- پڼم وايه تو زور پيزى ده گريت، وانويه؟

- بيگومان. زور خوشحالم كه يه كسهر په يت بهم راستيه برد.

- منيش خوشحالم، چونكه ده بينم هه ندى جار... گالته ى پتده كهن، به لام

گەمزە

گوئ بگره، من دواي بيركردنه وه يه كي زور ئه وسا تۆم هه لېزاردوو. نامه وئ له ماله وه گالته م پئ بكه ن يان وه كو كيژۆله يه كي سهرشيت مامه له م له ته كدا بكه ن. نامه وئ سهر بكه نه سهر م و تورهم بكه ن... من له پره له هه موو ئه م شتانه حالي بووم، (يه فگيني پاقلوفيج) م پره فزكرد، چونكه نامه وئ هه موو خه ميكيان بيته سهر به شووداني من! ده مه وئ... ده مه وئ... به ئي... ده مه وئ سهر ي خوم هه لگرم و له مال هه لبيم! تۆم بو ئه وه هه لېزاردوو كه له م كارهمدا يارمه تيم بده يت.

ميرزاده، به سهرسامي پرسى:

- له مال هه لئني؟

ئاگلايا، له تورپيدا گري گرت و گوئي:

- به ئي، به ئي، به ئي هه لاتن له ماله وه... نامه وئ له مه دوا، نامه وئ له مه دوا، كه هه ميشه له شهرما سور بيمه وه. نه له بهرده م ئه واندا و نه له بهرده م ميرزاده "س..دا و نه له بهرده م يه فگيني پاقلوفيج داو نه له بهرده م هيچ كه سيكدا سوور بيمه وه. بو ئه مه په نام وه بهر تو هيناوه. من ده توانم له گه ل تودا به كه مالي ئاره زوو، باسي هه موو شتيك، هه موو شتيك بكه م، ته نانه ت باسي شتي نه نيش بكه م، به لام توش نابيت، لاي خو ته وه، جاري له جاران هيچ شتيك لي بشاريته وه. ده مه وئ كه سيك هه بيت، كه بتوانم به لاي كه مه وه باسي هه موو شتيكي ده گه لدا بكه م، ريك وه كو ئه وه ي قسه ده گه ل خوما بكه م. ئه مانه له خو را و كو تو پر كه وتوونه ته مقو مقوئ ئه وه ي كه من چاوهر وان و ئاشقي تۆم. ئه م مه سه له يه پيش هاتني تو بو ئيره ده ستى پئ كردوو، ئه گه رچي نامه كه ي توشم نيشان نه داون و ئيستا هه ر هه موويان ئه م ئاوازه لي ده دن. جا من ده مه وئ بوير و ئازا، له هيچ شتيك نه ترسم. نامه وئ ده گه لياندا بچم بو ئاهه نگين سه ما و هه لپه ركي. ده مه وئ كه سيكي به سوود بم. زور له ميژه كه لكه له ي هه لاتنم له سهردايه. بيست دانه ساله چه پسايان كردووم و ئيستا ش هه موو هوش و بيريكايان هاتوو ته سهر ئه وه ي به شووم بده ن. هيشتا مندا ل بووم، ته مه نم چوارده سالان بوو كه خه ونم به هه لاتنه وه ده بيني. ياني هيشتا كچۆله يه كي نه فام بووم. ئيستا ش

گه مژه

هه موو شتیکم ئاماده کردوو و چاوه پروانی تو بووم که باسی ژیاانی هه ندهرانم بو بکهیت. من له ژیاانما کلیسایه کی گوتیکم نه بینوه. دهمه وئ برۆم بو پۆما، سهردانی هه موو بنکه و داموده زگا زانسته کان بکه م. گهره کمه له پاریس بخوئتم. له پاروه کار بو ئه مه ده که م و حازر و ئاماده م. ژماره یه ک کتیبی زۆرم خوئندوو ته وه، له وانه هه موو کتیبه قه ده غه کان. ئه لکسندراو ئادیلاید، بۆیان هه یه به ئاره زووی خۆیان هه ر کتیبیک بخوئنه وه، به لام من بۆم نییه، هه میشه، دوور و نزیک چاودیریم ده که ن. نامه وئ ده گه ل خوشکه کاندا به شه پ بێم، به لام له میژه به داک و بام گوتوو نه یازم وایه ژیاانی کومه لایه تی خۆم له ره گ و ریشه وه بگوړم. لیبراو م کاری مامۆستایه تی و دهرس گوتنه وه بکه م، بو ئه مه ش چاو م له پشتیوانی تو یه، چونکه تو پوژئی پیت گوتم که مندالت خو شده وئ. پیت وایه ئیمه بتوانین به دوو قو لی، ئه گه ر ئیستاش نه بی، له ئایینده دا کاری په روه ده یی بکه یین؟ ئیمه ده توانین پیکه وه، به دوو قو لی کاریکی به سوود بکه یین. من نامه وئ، بو هه میشه ته نیا کچه جه نه رالیک بم و ته واو... باشه بلێ بزانه ئایا تو پیاوینکی زانیار و پو شنبیریت؟

- نه خیز، هه رگیز...

- چه یفی، چونکه وامده زانی... به لام بوچی وام مه زهنده ده برد؟ به هه ر حال گرینگ نییه، تو هه ر نه بی پینوئیم ده کهیت، چونکه من تو م هه لباردوو.

- ئاگلایا ئیقانو فئا، شتی وا مه حاله، ئه م بیرانه پووچن.

ئاگلایا، توو په بوو، گر له چاوانی ده بووه وه، هاواری کرد:

- دهمه وئ، دهمه وئ له مال هه لیم! ئه گه ر تو پازی نه بیت، شوو به گا فریلا ئاردا لیونوفیچ ده که م. من نامه وئ که سوکاره که م به و چاوه سه یرم بکه ن که کچیکی به دسروشت و شه په نگیز و نازانه چی و چیم؟

میرزاده، نیوه ئاخیزیکي بو کرد و هاواری کرد:

- تو ئه قلت له جینه؟ ئاخو تو چیت پینگوتراوه و کئ پتی گوتوویت؟

- هه موو که سوکاره که م: دایکم، خوشکه کانم، باوکم، میرزاده "س"... ته نانه ت کولیا قیزه ونه که ی له مه پ توش! ئه گه ر پووبه پووش پیم نه لێن، له

گەمژە

ناخی خۆياندا وا بىر دەكەنەو. ئەمەم بە ھەموويان گوتوۋە، پرووبە پروو پىم گوتوون. دايكم لە ھەژمەتاندا، نەخۆش كەوت، يەك پۆژى تەواو نەخۆش بوو. پۆژى دوايى ئەلكسندرا و باوكم، بە دوو قۆلى سەرزەنشتيان كردم، گوتيان بە خۆميش نازانم چ دەلیم، نازانم مانای ئەم قسە قۆرانەم چيیە. زۆر بە توندی وەلامم دانەو ەكە ئیستا ھەموو شتيك دەزانم و مانای گشت وشەيەكیش دەزانم، گوتم خۆ منداڵ نيم، من دوو سال لەمەپیش دوو پۆمانی (پول دی كوك)م خويندەو ەتەو. بەئانقەست خويندەمنەو ە تا پەي بە ھەموو شتيك ببەم و، ھەموو شتيك بزەنم. كە دايكم گوتی لەو قسەيە بوو، لەزگ بوو ببوریتەو.

بيريكي سەير بە ميتشكى ميرزادەدا ھات. بەوردی پروانيیە ئاگلايا و زەردەخەنەيەكى بۆ كرد. باوھەرى نەدەكرد كە ئەمە ھەمان ئەو كيژە لەخۆبايیە بێت، كە كاتى خۆى بەو ھەموو كەشوفشەو ە نامەكەى " گاڤيلا ئاردا ليونوفيچ"ى بۆ خويندەبوو ەو. ھەرچى سەرى دينا و سەرى دەبرد، تينەدەگەيى چۆن كيژيكي خشيكى، جوانى، وا بەرزەفەرى، لووتبەرز، دەتوانى وا منداڵانە بىر بكاتەو، كيژيک كە پەنگە تا ئیستاش مانای ئەو وشانە نەزانیت كە بەكاريان دەبات.

ميرزادە لىي پرسى:

- ئاگلا ئيقانوفنا، تۆ ھەموو ژيانت ھەر لە مالىەو ە بردۆتە سەر؟... يانى نەچوويتە قوتابخانە، لە بەشى ناوخويى نەژياويت؟

- نا، بە عەمراتم بۆ ھيچ كۆئ نەچووم. ھەميشە لەچوار ديوارى مالىەو ە بووم، يانى لە قەفەزا بووم و چاوھەروانم يەكسەر لە قەفەزى مالىەو ە بۆ پەردەى بووكينى بگوازريمەو. بۆچى پيدەكەنى، ئەم ريشخەنەت لە پای چيیە؟ ھەست دەكەم تۆش گالتەت پىم دیت و تاى ئەوان دەگريت...

ئاگلايا بەدەم ئەو قسانەو، برۆى ويك ھينايەو ە و بە نيمچە ھەپشەيەكەو ە لە سەرى پۆيشت و گوتى:

- تورپەم مەكە. من بە خۆيشم نازانم چ شتيك لە ناخما دەگوزەرى.

ئەوجا بە تورپەيى لەسەرى پۆيشت:

گەمژە

- من دڵنیام تۆ بەو قەناعەتەووە بۆ ئێره هاتوویت کە گوايه من حەزم
لێکردوویت و ئەم ژوانگەيەم بۆ دیاری کردوویت.

میرزادە، زۆر ساویلکانه و بەوپەڕی هەلچوونەووە گوتی:

- ئەلەهەقی دوینی لەمە دەترسام، بەلام ئەمە بۆ دڵنیام کە تۆ...

ئاگلایا کە لەپەر لێوی کەوتبوو تەتەلە، هاواری کرد:

-چی؟ لەو دەترسایت کە من.. حەدەت چییە وا خەیاڵ بکەي کە من... پەنا
بە خوا! پەنگە گومانی ئەوەت کردبیت کە من بۆیە بۆ ئێرەم بانگ کردبیت
تا بتخەمە داووە و بێن بە سەرا و غافلگیرمان بکەن و تۆ ناچاریت
بمخواریت...

- ئاگلایا ئیفاقۆفنا! شەرمە بۆ تۆ، عەیب ناکەي قسەي وا دەکەي! ئاخر
چۆن دەشیت ئەم جۆرە بیرە ناپاکە، بە دلی پاک و بێگەردی تۆدا بیت؟
ئامادەم مەرج و گریو بکەم کە تۆ باوەرێت بە تاقە وشەيەکی ئەو قسانەي
خۆت نییە... باوەربکە تۆ بە خۆتیش نازانی چ دەلییت و مانای ئەو قسانە
چییه!...

ئاگلایا، گرژ و پەست، مات و بێدەنگ، چاوی داخستبوو و دەتگوت،
شەرمەزار و خەجالتی ئەو قسەيەيە کە ئیستا کردبووی. ئەوجا لەبن
لێوانەووە گوتی:

- نا، نەخیر شەرم ناکەم! شەرم لە چی بکەم! باشە تۆ چوزانی دلی من
پاک و بێگەردە؟ کەوايە بە چ جورئەتیکەووە، نامەي دلداریت بۆ ناردووم؟

- نامەي دلداري؟ نامەکەم، نامەکەي من، نامەي دلداري بوو؟ بە
پێچەوانەووە، نامەيەکی پەر لە رێز و حورمەت بوو، هەلقوولاوی ناخی دلم
بوو، زادهي بە سویتترین ساتی ژيانم بوو. من لەو کاتەدا، وەکو پرشنگی
رووناکی و نوریک تەمەشای تۆم دەکرد... من...

ئاگلایا، لەپەر قسەکەي پێی، ئەم جارەیان بە زمانیکی جیاوازتر لە
زمانی پیشووی، بە زمانیک کە بۆنی پەشیمانی و بگرە ترسی لێدەهات
گوتی:

- باشە... باشە... بەسە!...

گه مژه

به بڼې ته وهی راس ته وخو ته مه شای میرزاده بکات، ته نانه ته به لای ته وا
دانه ویه وه کو ته وهی بیه وئ ده ست بخاته سهر شانی و به جوانترین
شینواز داوای لڼ بکات که لڼی زویر نه بیت، به وپه پری شهرمه زاری و
نیکه رانیه وه گوتی:

- باشه... باشه، من د هزانم که قسه که م زور گه وچانه بوو. من ته مه م
ته نیا بو تا قیکردنه وهی تو کرد، به ردیکی بخه سهر وای دابنې گوت له
هیچ نه بووه. بمبوره که دلم په شاندیت. تکایه مه پروانه ده موچاوم. ته مه شای
دوور بکه. به خو ت تو زئ له مه پیش گوت بیریکی ناپاکه: من به ثانقه ست
ته وه م گوت تا بته زینم، بتجوو لڼم. هندی جار له قسه ی دلی خو م
ده ترسم. نامه وئ بیکه م، که چی کاتیک د هزانی خو به خو له ده م م
ده رده چیت. تو ئیستا گوت ته و نامه یه زاده ی به سویتترین ساتی زیانت
بووه.

دووباره چاوانی داخسته وه و به دهنگی نزم گوتی:

- من د هزانم مه به ست چ ساتیکه!

- خو زئ هه موو شتیک د هزانی!

ئاگلایا، دووباره هه لچووه وه و له سهر قسه که ی پوښت:

- هه موو شتیک د هزانم، له و کاتانه دا ته و ژنه ناو زپاوه به دکاره ی که
ده گه لیا هه له اتی، یه ک مانگی ته واو بوو، ده گه ل تو داو له ماله که ی تو دا
ده ژیا...

کاتې ئاگلایا، ته و قسانه ی کرد، له جیاتنی سوور بیته وه، ته م جار هیان
رهنگی زهر د هه لگه را. به ده م ته و قسانه وه وک بلنی ئاگای له خو ی نه بیت،
به له ز هه ستایه سهر پیان، به لام زوو به خو ی هاته وه و دانسته وه. تا
ماوه یه کی زور لیوی که و ته ته له، ده قیه یه ک به بیده نگی بوری. میرزاده
سهری له م هه لچوونه کوتوپره سووړ ما، نه چاوه پروانی شتی وای ده کرد
و نه ده زانی هویه که ی چییه.

ئاگلایا، له پر و بیته و گوتی:

- من، به هیچ جوړئ تو م خو ش ناوئ! به قه د نوو که دهر زیه کیش خو شم

گەمزە

ناوئى!

مىرزادە ۋە لامى نەدايە ۋە. دەقىقە يەككى دىكەش بە بىدەنگى تىپەرى.
ئاڭلايا، كە سەرى داخستىبو، بە پەلە، بە لام بە دەنگىكى زۆر نزم
كوتى:

- من (گاڭرىلا ئاردالىونوفىچ) م خۇش دەۋى.
مىرزادە، لەبن لىۋانە ۋە بە ئەسپايى بەرسقى دايە ۋە:
- راست ناكەيت. ۋا نىيە.
- يانى من درۆ دەكەم؟ راستە ۋ ئەولاترىش، ۋايە ۋ زىاترىش. پىرى،
لەسەر ئەم تەختە بەلنىم دايە.
مىرزادە، راچلەكى، بۇ ساتىك خەيالى پۇيشت. ئەۋجا بە شىۋە يەككى
بنجىر كوتى:

- ۋانىيە. ئەمە بوختانە ۋ بەخۇتيا دەكەيت.
- ۋەي كە بە ئەدەب ۋ تەرىپتى! ھەز دەكەم ئەۋە بزانىت كا گاڭرىلا
ئاردالىونوفىچ زۆر گۇراۋە، زۆر باش بوۋە. منى لە گيانى خۇي خۇشتىر
دەۋى. بە بەرچاۋى مەۋە دەستى خۇي لەسەر ئاگرەكە راگرت ۋ سوۋتا،
تەنيا بۇ ئەۋەي خۇشەۋىستى خۇيم بۇ بەسەلمىنى.
- دەستى خۇي سوۋتاند؟ لە سەر ئاگرەكە؟
- بەلى، دەستى لەسەر ئاگرەكە راگرت! باۋەپ دەكەي يان نا كەيفى
خۇتە، بەلامەۋە گرىنگ نىيە!
مىرزادە بىدەنگ بوۋ. ئاڭلايا لەۋە نەدەچۈۋ گالتە بكات. زۆر توۋپە
بوۋ.

- سەيرە! ئەگەر لىرە بوۋى، دەبى مۇمىكى دەگەل خۇي ھىتابى، من
لەۋە زىاتىر بىرىم بۇ ھىچى تر ناچىت... ئاگر لىرە چى دەكات...
- بەلى، مۇمىكى ھىتابوۋ. سەيرەكەي لە چىدايە؟ يانى ئەمە ناچىتە
ئەقلەۋە، نا ماقوۋلە؟

- مۇمىكى تەۋاۋ يان نىۋە مۇمىكى ناۋ مۇمدانىك؟
- بەلى... نا... نىۋە مۇم، قونە مۇم... مۇمى تەۋاۋ، چ فەرقىك دەكات.

گه مژه

ده کريت وازم ليني! نه گهر پيت خوشه، با نه وهشت پييليم که شقارته شي ده گهل خويدا هيتابوو. مومه کهي هه لکرد و نيودانه سهعات قامکي له سهر گر کهي راگرت. ياني نه مه مه حاله ناچيته نه قله وه؟

- ئاخر دويني ديتم، شوينه واري سووتان به قامکه کانيه وه ديار نه بوو. ئاگلایا، وهکو مندالیک له قاقای پيکه نيني دا. نه و جا به خيرایي ئاوړی له ميرزاده دايه وه، سيمای متمانیه کی چوون متمانیه مندالی پينه ديار بوو. هيتاش بزه يک به سهر ليويه وه سه ماي ده کرد. گوتي:

- ده زانی بچی نه درويه مه له به ست؟ چونکه نه وهنده ی من سهرنجم داوه، نه گهر که سيک بيه وي، ماقوليهت به درويه کی خوی به خشيت و، خه لکی باوه ري پيکه ن باشتري رينگه نه وه يه که وه ستايانه و به شيويه کی داهينه رانه، شاخ و باليکی ناباو، نااسايی، ده گمه ن و نه بيستراو له درويه کهي بنيت، ههنگی راستر و باوه رکردنه تر ديت به رچاو لي فيله کهي من سهری نه گرت، چونکه نه مزانی چوون ترش و خويی بکه م... ئاگلایا، له پر نيوچه وانی گرژبوو، وهکو نه وه ی بيره وه رييه کی وه بيره اتيتيه وه. ههنگی به ويقار و بگره به خه مينيه وه چاوی برييه ميرزاده و له سهر قسه کهي پويشت و گوتي:

- بيرته رۆژيک قه سيده ی "سوارچاکی لات" م بو خویندنه وه، مه به ستم نه وه بوو هه م ستايشت بکه م و هه م رهفتاره کانت له قاو بده م و نه زيهتت بده م و هه م پيتی نيشان بده م که ئاگام له هه موو شتيکه....

- ئاگلایا گیان تو زورم غه در ليده که يته... هه روه ها غه در له و ئافره ته به له نگاز و که ساس و به دبخته ده که يته، که تو زئی له مه پيش به و وشه کريت و دزيوانه وه سفت کرد...

- بويه به و راشکاويه، به و وشانه گوزار شتم له بوچوونی خوم کرد، چونکه هه موو شتيک ده زانم، ئاگام له هه موو شتيکه، هه موو شتيک! ده زانم تو شه ش مانگ له مه پيش، به شايه تی چهندين که س و به ئاشکرا داوات لي کرد شووت پي بکات. قسه که م پي مه بره. وهکو به خوت ده بينی من ته نيا رووداوان ده گيرمه وه، هيچ بوچوونیکي خوم ده رنابریم. پاشان په دووی

گه مژه

پوگوژین كهوت و پویششت. دواى ئەمه ماوهیهك له گوندیك یان شاروچكهیهكدا دهگهل تودا ژیا. پاشان توشى فروشت و بهگهل پیاویكى ديكه كهوت. (لیرهدا پوخسارى ئاگلایا سوورى سوور بووهوه). پاشان گهراپهوه بۆلای پوگوژین كه نهك ههر خووشى دهوئى، بهلكو شیت و شهیدایهتى، له گیانى خوئى خوشتر دهوئى! ئیستاش تۆ كه بهش بهحالى خوژ زیرهك و لیزانى، له وهتای زانیوته بۆ پترسبۆرگ گهراوهتهوه، به غاردان بۆ ئیره دووى كهوتوویت و مۆزه مۆزته به دهوریا. دویشه و به هانایهوه چوویت و بهرگریت لى كرد و ئیستاش خهوت پیوه دهبینى... ئیستا بۆت دهر كهوت كه من ههموو شتیك دهزانم، ئاگام له گشت شتیكه؟ تۆ له بهرخاترى ئەو، بهلئى له بهرخاترى ئەو بۆ ئیره هاتوویتهوه، وانیه؟

میرزاده كه خهمین و خه مبار، چاوى بریپووه عاردى و له فكران پاچووبوو، بى ئەوهى ئاگای له نیگای ئاگرینی ئاگلایا بى كه بریپوویه ئەو، به ئە سپایی گوتى:

- بهلئى له بهر خاترى ئەوه، له پیناوى ئەوه، به لام ته نیا بۆ ئەوهى بزنام كه... من باوه پناكه م بتوانیت دهگهل پوگوژیندا بهختهوهر ببیت، ههرچه نده.. من نازانم دهتوانم چ كۆمه كىكى بكه م، به لام وا هاتووم و ئاماده م... ته زووویهكى پيدا هات و ته مهشایهكى ئاگلایای كرد. ئاگلایا گوئى لیده گریت و جوړه نه فرهت و بیزاریهك نیشتبوووه سه ر سیمای، ئاقیهت هاته قسان و گوتى:

- ئەگه ر، بى ئەوهى بزانی بۆچى هاتوویت، هاتبیت، مانای وایه ده بى زۆرت خووش بویت.

میرزاده به رسقى دایه وه و گوتى:

- نا، نا، خوشم ناوئ! خوژگه دهتزانى كاتى ئەو پوژانه م بیر دهكه نه وه كه دهگهل ئەودا گوزه راندم، تووشى چ ترس و نیگه رانییهك ده بم! مه گه ر ههر خوا بزانی چیم به سه ر هات!

به ده م ئەو قسانه وه، ته زووویهكى ناخووش به سه راپایدا هات.

ئاگلایا گوتى:

گەمژە

- ھەموو شتتیکم بۆ بگێرەووە.

- ئەو بەسەرھاتە هیچ شتتیکى تیا نییە کە نەکریت بۆتى بگێرەووە. خۆیشم بە تەواوەتى نازانم بۆچى دەمويست بۆ تۆى بگێرەووە، تەنیا بۆ تۆ. پەنگە ھۆیەكەى ئەمە بێ کە بە راستى و لە کانگای دلەوہ خۆشم دەوێى. ئەم ژنە نەگبەتە، قەناعەتى تەواوى بەوہیە کە سووکترین و گەندەلترین بوونەوہرى سەر ڕووى زەویيە. تکایە لۆمەى مەکە، تانەوتەشەرى لیمەدە، بەرد بارانى مەکە! ئەو ھەر دەرەقەتى خۆى دیت، بە خۆى، خۆى بە کەسێكى ناوزرا و دەزانیت و مەگەر ھەر خوا بزانی، چ عەزابێک دەکشیت! ئاخر خودایا دەبێ ئەم بەسە زمانە گوناحى چى بێ؟ ھەندى جار کە دیت بە سەریا ھاوار دەکات و دەلێت هیچ تاوان و گوناحیکى نییە، بەلکو قوربانی دەستى خەلکى دییە، قوربانی دەستى پیاویكى نامەرد، خۆپێرى و شەرۋال پیسە، بەلام ئەوہش بزانی، ھەرچەندە ئەو شتانەش دەلێت، بەلام خۆى یەكەم کەسە کە باوەر بە قسەکانى ناکات، بەلکو بە پێچەوانەوہ، لە ناخى خۆیدا، تەنیا خۆى بە خەتابار دەزانى...

گلەبى لە کەسى دى ناکات. کاتى من دەمويست ئەم تاریكى و پەشبینیەى لەلا بپەرەنیمەوہ، دووچارى دەرد و ئازار و ناپەرەحتیەكى ئەوتۆ بوو، کە ھەرگیز بیرم ناچیتەوہ، کە ئەو ڕۆژە ترسناکانەم بیر دەکەویتەوہ، دلم خوین دەدەلینى. باوەرناکەم جارێكى دى، ھەرگیز ئەو زامەى دلم سارپێژبیتەوہ. لای من نەحەوايەوہ، ھەلھات، دەزانى بۆ ھەلھات؟ تەنیا لەبەر ئەوہ ھەلھات، تا بۆ منى بسەلمینى، تەنیا بۆ من، کە ژنیکى سووک و ھەلە و ھەرزەيە. جا ناخۆشترین شت ئەوہ بوو کە بە خۆیشى نەیدەزانى، ئەم کارە لەبەر ئەوہ دەکات کە بۆ منى، تەنیا بۆ منى بسەلمینى، بۆیەواى دەزانى لەژێر گوشاریكى دەروونى ھەوسارپچرپودايە و دەبێ کارێكى دزیوى، ناپەسەندى، حەیا بەرەى ئەوتۆ بکات، کە بتوانى بەگژ خۆیدا بچیت و بە خۆى بلێت: " ئەمەش کارێكى دیکەى حەیا بەرە، کەواتە تۆ مرقۇئیکى ھەلە و ھەرزە و سووک و بێ ئابروویت! " ئوف، ئاگلایا ئیقانوونا، پەنگە تۆ لەمە نەگەیت! پەنگە شەرمەزارى ھەمیشەيى ویزدان، سەرچاوەیەكى

گه مژه

ترسناک و ناآسايي له زهت بښت. له زهتي جوړه ټوله سهندنه وه يهک، ټوله سهندنه وه له که سيکي دي. ټو ژنه ټاوايه! هندی جار دهمتواني وای لڼ بکه م که له و تاريخستانه ي دهروروبه ريدا، تروسکه ي پووناکييش بيښي، به لام هر زو تووړه دهبوو، ياخي دهبوو، دهگه شته راده يهک که به وه تاوانباري دهکردم که خو م له و به زياتر ده زانم (که هله به ته شتي وا هرگيز له ميشک و ويژداني مندا نه بووه). ټه نجام که داوام لڼ کرد شووم پي بکات، له وه لامدا، بي هيچ پڼچوپه نايهک، راسته و راست گوتي که سوالي ميره باني، به زه يي، کومهک و يارمه تي له که س ناکات و ناشيه وي که س هلي بگريته وه و بيخاته ژير بالي خوي. خو تو دويني به چاوي خوت بينيت. پيت وايه دهگه ل ټو جوړه خه لکه دا خوشحاله، پيت وايه ټو فزيحت و ريسواييه ي پي خوشه.. ټه م ژينگه و ناوهنده ي به دل؟ خو زگه ده تراني چهند خوينه واره؟ چهند پر ټه قل و ټاوه زه! زور جار سهرم لڼي سوورده ما!

- تو که له ويندهر بوو، وهکو چو ن ټيستا وه عزي من داده ده ي، به و ټاوايه وه عزت ده دا؟ ټاموژگاريت ده کرد؟

ميرزاده، بي ټه وه ي هه ست به ماناو به شيوازي پرسياره که ي ټو بکات، له سهر قسه کاني خوي روښت:

- نا، زياتر بيده نگ دهبووم، هيچي نه ده گوت. زور جار ده مويست قسه ي دهگه ل بکه م، به لام هيچم پي نه بوو، پي بلڼم. ده زاني هندی جار باشتري هه لوڼيست بيده نكيه؟ ټا... به لي... من خوشم ده ويست.. زورم خوش ده ويست... به دل و به گيان خوشم ده ويست... به لام پاشان... پاشان هه ستي به هه موو شتيک کرد.

• - هه ستي به چي کرد؟

- هه ستي به وه کرد که من به زه ييم پيدا ديته وه. دل م به حالي ده سوتو... خوشمناوي!

- تو چوزاني؟ رهنگه هزي له و يارويه... له و مولکداره کرد بښت که په دووي که وت؟

گه مژه

- نا، من هه موو شتیک ده زانم. چه زی لینه کردبوو، ته نیا پتی راده بوارد.
- باشه، قهت به توی رابواردوو؟
- نا! پتی رانه بواردووم. مه گهر هه ندی جار، له کاتی تورپیدا. که تورپه ده بوو، زور لیم بیزار ده بوو، دهی بوغزاندم، پتی راده بواردم! لهو کاتانه دا، یانی له تورپیدا به گلهیی و گازندهی سهرزه نشتامیز دایده گرتمه وه. تهرزه کوتی ده کردم، به راستی ماندوی ده کردم، ئازاری دهادم، هه لبه ته به خویشی زوری ئازار ده چه شت! به لام دواتر... ههر باسی مه که... ئهو شتانه م بیر مه خه وه!
- میرزاده، به دهم ئهو قسانه وه، دهموچاوی له نیتو ههر دوو له پی نا.
- ئاگلایا پرسى:
- ده زانی زوربهی پوژان نامه بۆ من دهنوسیت؟
- میرزاده. په شیوو پهریشان هاواری کرد:
- که واته راسته؟ بیستبووم نامهت بۆ دهنیریت، به لام باوه پرم نه ده کرد.
- ئاگلایا، به جوړه ترسیکه وه پرسى:
- له کیت بیستووه؟
- دوینی پوگوژین کوتی، به لام راسته وخو نا.
- دوینی؟ دوینی دانی به یانی؟ سهعات چهند؟ پیش دهستیکی
- کونسیرته که یان دواى؟
- دواى کونسیرته که بوو، دواى سهعات یازدهی شهو.
- ئا، ئه گهر پوگوژین باسی کردییت، قهیدى ناکات.. ده زانی لهو نامانه دا باسی چم بۆ دهکات؟
- ته سهوړی هه موو شتیک ده کهم، پیم سهیر نییه باسی ههر شتیک بکات. شیتته!
- هه ندی له نامه کانیم پییه (ئاگلایا، سى نامه ی پیچراوه ی له بهرکی دهرهیتا و فرپی دایه بهر دهم میرزاده). یهک ههفته ی ته واوه، تکام لیده کا، لیم دهپاریته وه، هانمدهدات که شوو به تو بکه م. به لئ... زیره که، ئه گهر شیتیش بى ههر زیره که. تو نه هه قهت نییه که ده لئی زور له من زیره کتره.

گەمزە

لە نامەکانیا دەلێت کە منی زۆر بەدلە، ھەموو پوژێ ھەولەدا، ئەگەر لە دووریشەو ھەبوو بھەمدا. لە نامەکانیا دەلێت کە من خۆشەو و ئەو لەمە دنیایە و زۆر لەمێژە پەي بەمە بردوو، گوايە کاتێ بە دوو قوڵی لەو لاوون، باسی من بۆ کردوو و ئیستاش بەختەو ھەری تۆی ھەو، ھەز دەکات بە شادی و بەختەو ھەری بھینێ و باو ھەری وایە تەنیا من دەتوانم بەختەو ھەرت بکەم!... نامەکانی زۆر گەرموگور و پوژوون، ئینشایەکی سەیری ھەبە... زۆر سەیر. تا ئیستا نامەکانیم بە کەس نیشان نەداوە. چاوەروانی تۆ بووم. تۆ دەزانی ئەم قسانە ی ئەو چ دەگەییەن؟ مانای قسەکانی چییە؟

میرزادە، بە دەم لێو ھەرزێو گوتی:

- مانای شیتاتیە. نیشانە ی ئەو ھەبە کە ئەقڵی پارسەنگی ھەو.

ئاگلایا پرسى:

- ناشی بۆی بگرت؟

میرزادە، تەمەشای ئاگلایا کرد و گوتی:

- نا، ئاگلایا، ناگریم!

- بە پای تۆ من تەگبیرم چییە، چی بکەم؟ چ ئاموژگارییەکم دەکە ی؟ من ناتوانم لەو ھە پتر ئەم جۆرە نامانەو ھەربگرم.

میرزادە گوتی:

- وازی لێ بێنە، تکت لێ دەکەم! تۆ لەم تاریکستانەدا چت پێ دەکرت؟ ئەم نامە نەعلەتیانە بە چ کەلکیکی تۆ دین؟ من ھەموو ھەولێکی خۆم دەخەمە کار کە لە ئیستا بە دواو نامەت بۆ نە نووسیت!

ئاگلایا، ھاواری کرد:

- ئەگەر بتوانیت کاری وا بکە ی، مانای وایە پیاویکی نەک دلەرق بەلکو بیدلێت. چما نازانی کە ئەو منی خۆش ناو، بەلکو ئاشق و شەیدای تۆیە و بەس؟ تۆ خۆشت ھەو! چۆن توانیوتە پەي بە ھەموو راز و نەینییەکی ببەیت، بەلام ھەست بەمە نەکەیت؟ دەزانی ئەم نامانە نیشانە ی چین؟ نیشانە ی بە غیلی و غیرەن، نا، نیشانە ی شتیکی گەورەتر، خراتر لە غیرە و

گه مژه

به غیلی پرووتن!... یانی، تو پیتوایه، وهکو له نامهکانیا دیاره، به راستی شوو به پوگوژین دهکات؟ نا، ئەگەر ئیمه زهماوهند بکهین، بۆ پۆژی دوايي خوئی دهکوژیت!

میرزاده، دلی داخوړپا و تهزوویهکی به سهراپادا هات. به سهرسامی روانیه ئاگلایا. که بینی ئەم کچۆلهیه، ماوهیهکه بووه به سهرهژنیکي تهواو، ههستی به سهرسامیهکی لهرادهبهدر کرد. گوئی:

- ئاگلایا، خودا شایهده، ئامادهم گیانی خۆم لهپیتاوی ئاسوودهیی دهروونی و بهختهوهری ئەودا بهختبکم، بهلام ناتوانم لهمرۆ بهدواوه خۆشم بوئ، بهخۆیشی ئەمه دهزانیت.

- دهی زۆر باشه... دهیسا خۆت فیدای ئەو بکه مادامیکی ئامادهگی ئەو کارهت تیايه! تو خیرهومەند و مرۆقدۆستیکي گهورهیت. به "ئاگلایا"ش بانگم مهکه، (چهند جارێک ئەمهت دووباره کردوه، "ئاگلایا"ی پروت!)... تو لهسهرته ژيانى بۆ بگيریتهوه، بیهینیتهوه ناو ژيان. تو ناچاریت ئەمه بکهیت. له سههرته جاریکي دی دهگهڵ ئەودا برۆیت، به گهلی بکهویت تا ئارامی و ئاسوودهیی به دل و دهروونی ببهخشیت. ههرحیهک بئ، تو خۆشت دهوئ!

- من ناتوانم بهم شیوهیه خۆم بهخت بکه، ههرحهنده ئەو نیازهم له بیر و له خهیاڵا بوو، رهنگه هیشتاş له دلی خۆما، ئامادهی ئەم کارهیم!، بهلام وهکو پۆژی پرووناک لهلام عهیانه که دهگهڵ مندا ههڵناکات و ئەگەر دهگهڵ مندا بمینیتهوه دهفتهوتی و تیا دهچیت!... ههه لهبهر ئەوهشه دهمهوی لئی دوور بکهومهوه. قهرار بوو ئەمرۆ سهعات ههوت بیدینم، بهلام رهنگه نهچم بۆلای. غرور و غیره ی ئەو پۆژی له پۆژان لهسهه ئەم خۆشهویستی، نام بهخشیت، ئەمهش خوئی له خۆیدا دهیته مایه ی مالویرانی و خیر لهخۆ نه دیتنی ههه دوو کمان ئەگەر پیکهوه بمینین! دیاره ئەمه سروشتی نییه، ههرحهنده ههموو شتیکی ئیره پێچهوانه ی سروشته. تو دهلێیت که ئەو منی خوشدهوئ، بهلام خۆشهویستی وایه؟ دواي ئەو ههموو کێشه و سهریهشهیه دهکری ئەمه به خۆشهویستی دابنرئ؟ نا، ئەمه

گه مژه

خوشه و یستی نییه، به لکو شتیکی دیکه یه!

ئاگلایا، به ترستی کوت و پرده و گوتی:

- بۆ وا رهنگت زهره بوو!

- هیچ نییه.. تیر خه و نه بووم. ههست به سستی و لاوازی دهکهم.

دروسته. ئاگلایا ئیمه ئهوسا باسما کردوویت...

- کهواته راسته؟ یانی به راستی "دهرباره ی من" قسه دهگهلی کردوو؟

باشه تو که له ژیا ئتا یهک جار منت دیتوو، چۆن توانیت بهو یهک جاره

حهزم لیبکه ی؟

- نازانم. رهنگه به هوی ئه و بۆشایی و تاریکیه وه بووبی که ئهوسا تیم

ئالابوو، لهو تاریکیه وه ههستم به ئهفسوونی ههلهاتنی سپیده یهکی تازه

کرد، نیمچه خهونیکم بینی. ئیدی نازانم بۆچی مهلی ته ره ی بیرم، یهکسه ر

لهسه ر تو گیرسایه وه. من درۆم لهگه لئا نه کردوو که له نامه که ما بۆم

نوسیوویت، نازانم چۆن ئه مه پووی دا، چونکه ئه وه ته نیا خهونیک بوو، له

گهرمه ی ئه و دلّه پاوکی و ترسه که ئه و کاتانه تیم ئالابوو، په نام بۆی هینا...

پاشان که وتمه لیکدانه وه ی... نیازم وابوو تا سنی دانه سالی دی بۆ ئیره

نه یه مه وه...

- کهواته له بهر خاتری ئه وه بۆ ئیره هاتیته وه؟

دهنگی ئاگلایا، به دهم ئه و قسانه وه دهله رزی.

- به لئ، له بهر خاتری ئه و.

بیده نگیه کی دوو دهقیقه یی خه مناک بالی بهسه ر هه ر دووکیاندا کیشا،

ههنگی ئاگلایا له جینی خوی ههستا. به دهنگیکی لهرزۆک گوتی:

- تو که خۆت ده لئیت، ئه گه ر راست ده کهیت و باوه رت وایه که... که ئه م

ژنه، ئه م دۆسته ی تو ئه قلی پارسهنگی دهو ی، ته واو نییه، ده بی ئه وه بزانی ت

که رهفتاری شیتانه ی وی که م و زۆر په یوهندی به منه وه نییه. لیون

نیکولایوفیچ تکاده که م ئه م سنی نامه یه له من وه ربه گره و له جیاتیی من

بیده وه به سه روچاویا!

ئهوسا ئاگلایا هاواری کرد:

گه مڙه

- پٽي ٻلي نه خه له تابي جاريكي دي نامه بؤ من بنووسيت، ته گهر تاقه
ديږيکيشم بؤ بنووسيت، تهوا به باوکم ده ليم و به خوي ده زانيت که چوني
له شيتخانه ده په ستيت...

ميرزاده، راجله کي، به شپږزه يي روانييه هم هه لچوونه کوتوپر و
چاوه پوان نه کراوه ي ټاگلايا. له يه کيک ده چوو له پر ته نکه ته ميک به رچاوي
گرتييت، ته وسا به ته سپاي گوتي:

- نا، نا، شتي وا له تو ناوه شيتوه، دل و دهر ووني تو و شتي وايان
نه گووتوه.. نا.. باوه پناکه م به راستت نيه!

ټاگلايا که به ته واوه تي جلوه ي خوي له ده ست دابوو گوتي:

- با، راسته، به راستمه و ته ولاتريش.

دهنگيکي سل و شپږزه له نزیکه وه، به رز بووه وه:

- چي راسته؟ باسي چ راستيه که ده کهيت؟

ليزافيتا پروکوفيتنا، له به رده مياندا راوه ستابوو. ټاگلايا، پروي کرده
دايکي و گوتي:

- باسي ته و راستيه ده که م که من ليبراوم شوو به گاږيلا ټارداليونوفيچ
بکه م، من خوشم ده وي و سبه يني، مال به جيديلم و په دووي ده که وم.
گويت ليتوو؟ ئيستا دلته داکه وت؟ ته وهنده ت به سه؟
به غار به ره و مال په ل بووه وه.

ليزافيتا پروکوفيتنا ميرزاده ي راگرت و گوتي:

- نا، دوستي ټازيز، نابي جاري برويت، به ټهرک نه بين، هه موو شتيکم بؤ
بگيرپه وه. ټاه... خودايا هم عه زابه چييه! باوه پکه شه وي تا به ياني بؤ
ساتيک چاوم نه چووه ته خو.
ميرزاده، دواي که وت.

فەسلە ئۆيەم

ليزا ڧيتا پروكوفيتشنا، كە گەيپەو مالى، لە يەكم ژووردا وەستا. نە
يەدەتوانى تاقە يەك ھەنگاوى دى بىن، ھىلاك و ماندوو، خۆى بەسەر
(كەرەويتەيەك) دا دا، ھىندە پەريشان بوو كە بىرى چوو، خولكى ميرزادە
بكات دانىشت. ئەم ژوورە، ھۆلى ميوان بوو، ھۆلىكى گەرە و بەرىن بوو،
مىزىكى بازەيى لە ناوەرەستيا بوو، موغەيرىيەكى تيا بوو. گولكى زۆر لە
قەراخ پەنجەرەكانيا بوو. لە كوتايى ھۆلەكەدا، دەرگايەكى چكولەى
شووشەدار ھەبوو، كە بە سەر باخچەكەدا دەرگايەو. ئادىلايد و
ئەلكسندرا، دواى تۈزىك پەيدا بوون، ھەر دووكيان، بە سەر و سىماى
پرسا و حيرەت ئامىزەو دەيان پوانىيە ميرزادە و دايكيان.

ئەم كچانە، كە دەھاتنە ھاوينەوار، دەوروبەرى سەعات نۆ لەخەو
رادەبوون، بەلام ئاگلایا، دوو سى پۆژ بوو زووتر لە خەو رادەبوو و
دەچوو لە باخچەكەدا پياسەى دەرگە، ھەلبەتە نەك لە سەعات ھەوتا، بەلكو
لە سەعات ھەشت و بگرە دەرەنگ تريش.

ليزا ڧيتا پروكوفيتشنا كە لەبەر ناپەرەحتى و دلئەنگى خۆى شەوئ تا
بەيانى بۆ ساتىكىش خەو نەچووە بوو چاوى، سەعات ھەشت بەو
حىسابەى كە ئاگلایا ھەستاو، ھەستا تا بپوات بۆ باخەكە بەو خەيالەى

گه مزه

ئاڭگلايا له ويندەر بدیني، به لام ئاڭگلايای نه له باخه كهدا و نه له ژووری
نوستنه كهيدا نه بينی. به ته واوه تی شپړزه بوو، هر دوو كچه كهی تری
هه ستاندن. دواي سؤراخ و تاقيب، له خزمه تكاره كهيان زانی كه ئاڭگلايا
دواي سه عات شهش له خه و هه ستاوه و چووه بؤ باخه كه.

كچه كان، بهم هه واو هه وه سه تازه يی خوشكه كهيان پيكنه نين. دايكيان
ئاڭگادار كرده وه كه نه چيټ به دواي ئاڭگلايادا، چونكه له وهيه ئيستا به خوی
و كتيبيكه وه له سهر ئه و ته خته كه سكه دانيشتي، كه سي رۆژ له مه پيش
باسی كرد و خهريك بوو به گژ ميرزاده "س..دا بچيټ له سهر ئه وه ي
گوتبووی كه هيچ جوا نيه كي تايبه تی له و شوينه دا كه ته خته كه سكه كهی
لنيه نابيني.

ليزا قيتا پروكوفيڤنا، كه چووبوو به سهر او كچه كهی و ميرزاده ي
پيكنه وه بينيپوو و گوئی له قسه غه ريب و عه جيبه كانی ئاڭگلايا بووبوو،
هه ستي به نيگه رانی و ترسيكي زور كرده وو، هه لبه ته نه هه قيشی نه بوو.
دواي ميرزاده ي ده گه ل خويدا بؤ ماله وه هينا بووه وه، تا راده يه ك له
كاره كهی خوی و نه جامی كاره كهی خوی ترسابوو: "ئاخر بؤچی نابيت
ئاڭگلايا له باخه كهدا ميرزاده بدینی و قسه ي ده گه لدا بكات، با ئه م ديداره
به گویره ي مه وعیدی پيشوه ختهش بووبيت؟".

ئه نجام زاتی وه به رخوی ناو گوتی:

- ميرزاده گيان، دل له دل نه ده ي و ابزانی بؤيه بؤ ئيره م هيناويت تا
پرسوجۆت ده گه ل بكه م، ليتيچينه وه ت ده گه ل بكه م...حه زم ده كرد، دواي ئه و
رووداوه ي دويشه و، تا ماوه يه كي زور نه تبينم.
ليزه دا، بؤ ساتيك له قسان وه ستا. ميرزاده، خيرا، به وپه ري متمان وه،
گوتی:

- به لام پيم وايه، حه زت ده كرد بزانی كه چؤن ئه مړوكه من و ئاڭگلايا
ئيقانونقا يه كمان گرتبوو؟..

ليزا قيتا پروكوفيڤنا، به جؤره هه لچوونيكه وه به رشقی دايه وه:

- هه لبه ته حه ز ده كه م بزنام. من له راستی ناترسم. نه ئيه انه ي كه س

گه مژه

دهكهم و نهكاري واشم كردووه...

- ههلبهته... ئارهزوى زانينى ئهوشته هيج ئيهانهيهكى تيا نيه. تو ههقى خوتهوهكو دايكتك ئهوه بزانيت. من و ئاگلایا ئيقانوقنا، ئهمرکه سعات ههوتى تهواو لای تهخته كهسكهكه يهكمان بينى، ههلبهته لهسهر داواى ئاگلایا خوى. دوينى شهو نامهيهكى دابومى، له نامهكهدا گوتبووى كه ههز دهكات بمدينى و دهربارهى مهسهلهيهكى گرینگ قسم دهگهل بكات. ئهوه بوو يهكمان بينى و يهك دانه سهعاتى خشت پيکهوه باسى كومهليک شتمان كرد كه پهيوهنديان تهنيا به خودى خويهوه ههبوو. ئهمه ههموو شتهكه بوو.

ليزا فيتا پروكوفيتنا، بهويقارى تهواوهوتى:

- راست دهكهى ههموو شتهكه بوو، زهپهيهك گومانم لهوه نيه كه ئهمه ههموو شتهكه بووه.

ئاگلایا لهناكاوا خوى به ژوورا كرد و گوتى:

- دهمخوش ميرزاده، له ناخى دللهوه سوپاست دهكهم كه دهزانيت من ئههلى درو و بوختانان نيم. دايكه ئيستا دلت ئيسراحتى كرد، خهيات ئاسووده بوو يان هيتشتا پرسوجويهكهت تهواو نهبووه؟

ليزا فيتا پروكوفيتنا، به ههلهچوونهوتى:

- تو به خوت دهزانى، تا ئيستا پوژى له پوژان چاوم لى سوور نهكردويهوه... قهت لهسهر هيج شتيك تهريقم نهكردويهوه... ههچهنده پهنگ بوو لهزهت له كاري وا بينى..

ئهوجا ئاوپى له ميرزاده دايهوه و گوتى:

- خوا حافيزت بى ميرزاده! ببوره كه ئهزيهت دايت. هيوادارم ئهرخايهين بيت، كه من به هيج جوړى بهرانبهه به تو نهگوپاوم، پيز و حورمهتم بو تو نهگوپه، هه ميرزادهكهى جارانيت.

ميرزاده، بهلهز به راست و چهپدا سهري پيزى بو دايكى كيژى دانهواند و بى ئهوهى تاقه وشهيهكى لهزار بيتهدهرى پويشت. ئالكسندرا و ئاديليدا، بهدهم زهردهخهنهوه، كهوتنه چهپه دوو.

گه مژه

ليزا ڦيٽا پروکوفيفنا، خيسه يه کي تورهي ليکړدن.

ناديلايد به دهم پيکه نينه وه گوتي:

- دايکه، هوی پيکه نينه که ی ئيمه تهنيا ئمه بوو، که ميرزاده به هه موو ویل و ماري فته وه سهری ريزی بؤ دانه واندیت! هندی جار ئه وندده وشکه له به شهر ناچیت، که چی ئیستا ئه وندده پروخوش و به ویل و نه زاکهت بوو، یه ځینی پاڅلو ځی به شاگرد رانه ده گرت.

ليزا ڦيټا پروکوفيفنا، به کورتی گوتي:

- ویل و نه زاکهت و، هه ست ناسکی، سه نگی و به ريزی، دل به مروف ده به خشیت نه ک ماموستایانی ره قس و سه ما. بی ئه وهی، نیو نیگایه کی ټاگلایا بکات، چوو بؤ ژووره که ی خوی له قاتی سهره وه.

کاتی میرزاده، له دهو روبه ری ساعات نؤدا گه ییه وه مال که ی خوی، ځیرا لوکیانو ځاو کاره که ره که ی له بالکونه که دا بینی که دوی میوانی و ټاهه نکه جه نجال و شلو قه که ی دوی شه و، بالکونه که یان پاک کردبو وه و جوان گسکیان دابوو. ځیرا، به پرویه کی خۆشه وه گوتي:

- شوکر بؤ خوا! پیش هاتنه وهی تو له کار بووینه وه.

- به یانی باش، سهرم دیشیت، تیر خه و نه بووم. هز ده که م چاوئ گهرم بکه م.

- ده ته وی، لیره، له بالکونه که، وه کو دوی نی، بخه وی؟ زور باشه، نایه لم که س خه به رت بکاته وه. باو که ش چو وه ته دهره وه.

کاره که ره که له ژووره که وده ر که وت. ځیرا ش ده یویست دوا به دوی ئه و بروت، به لام له نیوه ی رې گه رایه وه، به خه مینی له میرزاده نزیک بووه وه گوتي:

- میرزاده، به زه یه کت به مه دا... به م کلؤله دا بیتته وه. ئه مړ دهری مه که.

میرزاده گوتي:

- نه نیازی دهر کردنیم هه بووه و نه دهری ده که م. تا ئیستا چی کردووه، با هه ر ئه و ئیشه بکات.

گه مژه

- حالی حازر هیچ کاریک ناکات... دهگه لیا سه ختگیر مه به!
 - نا گیانه نا، کاری وا چۆن ده کهم؟
 - جگه له وه.. گالته شی پیمه که... گرینگ ئه مهیه.
 - هیچ خه مت نه بی، شتی وا ناکه م.
 فیرا که دهموچاوی سوور بوو بووه وه گوتی:
 - خه جاله تم که ئه م قسانه به پیاوینکی وه کو تو ده لیم.
 به دهم پیکه نینه وه، نیوه پیتچینکی بۆلای دهرگا که وه کرده وه و له سه ری
 پویشت:
 - هه رچه نده شه که ت و ماندوویت، به لام له م ساته دا چاوه کانت میهر و
 مه حه به تیان لیده باری، چه ند شادن...
 میرزاده، به گهر می پرسى:
 - به راست، وایه؟
 به دهم ئه و قسه یه وه، به کول پیکه نی.
 لئ فیرا، که له ساده یی و ساکاری و راشکاویدا له مندا ل ده چوو. له پیر
 شه رمینکی ئه وتۆ دایگرت، دهموچاوی سوور سوور هه لگه را و، به دهم
 پیکه نینه وه له ژوو ره که وه دهر که وت.
 میرزاده، له به رخویه وه گوتی: "چه ند کچینکی رهزا شیرینه..." ئه وساء، هه ر
 زوو فه رامۆشی کرد. خۆی گه یانده سووچینکی بالکونه که که ته خته خه ویک
 و میزینکی چکوله ی لیبوو. له به رده م میزه چکوله که دا پوینشت و دهموچاوی
 له نئو هه ر دوو دهستی نا، نزیکه ی ده دهقیقه یه ک به و حاله وه مایه وه.
 ئه و جا، شپرزه و نیگه ران، دهستی به گیرفانیا کرد، سى نامه ی دهره یئا.
 لئ دیسان دهرگا کرایه وه، کولیا پهیدا بوو. میرزاده به هاتنی وی،
 خوشحال بوو، چونکه دهرفه تی بۆ ره خسا، نامه کان بخاته وه گیرفانی و
 جارئ نه یان خوینیتته وه. کولیا، له سه ر ته خته خه وه که دانیشت و وه کو
 عاده تی هه میشه یی خۆی، یه کسه ر چوو ه ناو باسه که یه وه:
 - چ وه زعیک بوو! ئیستا رات به رانبه ر هیبولیت چییه؟ به چ چاوی
 سه یری ده که یت؟ پۆتی شکاندیت؟

گەمزە

- پۇتى من؟ بۇچى پۇتى من دەشكىت؟... بەلام كولىا من زۆر ماندووم،
خەزىش ناكەم بچىنەوھ سەر ئەو باسە ناخۇشە. ئىستا حالى چۆنە؟

- خەوتووه. باوهرناكەم تا دوو سەعاتى دىكەش خەبەرى بىيىتەوھ؟ من
دەزانم تۆ شەوئى لە مالاھە نەخەوتىت، بە پىاسە چووى بۇ باخەكە،
لەوئىندەر پىاسەت دەكرد. نە ھەقت نەبوو، چونكە ديار بوو زۆر نىگەران و
پەرىشانى.. ديارە ئەمە ئاسايىيە، زۆرىش ئاسايىيە!

- چۆنت زانى چووم بۇ باخەكە و لە مالاھە نەخەوتووم؟
- ئىستا قىرا پىنى گوتم. دەيوست نەيەلى بىمە ژوورەوھ تا بخەوت،
بەلام خۆم پىنەگىرا، وىستم ئەگەر بۇ دەقىقەيەكەش بووھە بىيىنم! من ئا
ئىستا دوو سەعات ئىشكەكەى خۆم بەديار نەخۆشەكەوھ تەواو كردد. ئىستا
نۆرەى كۆستيا لىبىدیفە، بەلام بوردوفسكى پۆيشت، بەھەر حال بنوو
مىرزادە، بە ھىواى شەوئىكى... نا پۆژىكى خۆش! بەلام... دەزانى مىرزادە
من سەرم سووپماوھ؟!

- ئاسايىيە، بە تايىبەتى دواى ئەو ھەموو...
- نا مىرزادە، نا. من سەرم لە ئىعتراڧنامەكە (وتارەكە) سووپماوھ. بە
تايىبەتى ئەو بەشەى كە باسى وىستى خوايى و ژيانى ئاخىرەت دەكات. بە
راستى بىرۆكەيەكى سەير و گەورەى لەخۆگرتووه!...

مىرزادە، بە مېھر و سۆزەوھ پوانىيە كولىا. ديار بوو كولىا تەنيا بۇ
ئەوھە ھاتىبوو تا دەگەل مىرزادەدا باسى ئەو بىرۆكە سەير و گەورەيە بكات.
كولىا گوتى:

- بەلام جەوھەرى شتەكە، كرۆكى شتەكە لە خودى فكرەكەدا نىيە، بەلكو
لە كۆى مەسەلەكەدايە، بەلكو لەو ھەلومەرجەدايە كە ئەم بىرە لە سايەيدا
چەكەرەى كرددوھ. خۆ ئەگەر (قوليتىر) يان روسو يان پرودون ئەمەيان
نووسىيا. دەمخوئىندەوھ و بەم پادەيەش پىم سەير نەدەبوو، بەلام ئەم
قسەيە بۇ كەسىك كە دلىيا بىت، تەنيا دە دەقىقە ژيانى لە سەر ئەم دنيايە
مايىت، بە راستى نىشانەى ئەوپەرى گەورەيى، وەرە بەرزى و سەرفرازىيە!
نىشانەى ئەوپەرى سەربەخۆيى و كەرامەتى فەردىيە! ئەوپەرى بويىرى و

گەمژە

جوامىرىيە... نيشانەى توانايەكى ھەرە مەزنى روحى و دەروونىيە! بۆيە ئەوانەى كە دەلەين بەئانقەست تەرەقەكەى دانە نابوو لە بچووکی و بن مانايى و سەخىفيانە! بەلام دەزانى دوينى ھېپوليت ھەموومانى فريودا، کلاوى كردينە سەر. بەشى خوى فيلبازە. من جانتاکەم بۆ نەپنچابوووە، قەت پۆژى لە پۆژان دەمانچەكەيم نەبينبوو. بە خوى ھەموو شتىكى پينچابوووە. بۆيە پينم سەير بوو كە ئەو قسەيەى كرد. فيرا دەلەيت گوايە تۆ لىپراوى لىرە، لە لای خۆت جينى بكەيتەو. من دلەيات دەكەم كە ئەم كارە ھىچ مەترسىيەكى تىدا نىيە، بە تايبەتى كە ئىمە بەردەوام چاودىرى دەكەين و بە نيونەخت غافلى ناكەين.

- شەوئى كى بە ديارىيەو مایەو؟

- كوستيا لىبديف و بورودوفسكى و من. كىللەر تۆزى مایەو و دوايى چوو بۆ مالى لىبديف تا كەمىك بخەوئ، چونكە لە لای ئىمە شوپن نەبوو تا لىي بخەوئ. فرديش چينكوش ھەر لەوئ، لە مالى لىبديف خەوت، بەلام سەعات خەوت پۆيشت. جەنەرالىش، كە ھەميشە لە مالى لىبديف، ئەويش ئىستا پۆيشت... وابزانم لىبديف بەتەمايە دواى كەمىكى دى بىت بۆلات. لە دووى تۆ دەگەر! (نازانم بۆ!) دوو جار لىي پرسيت. دەتەوئ بخەوئ؟ باشە ئەگەر ھات پىي بەدەين بىتە ژوورەو ھەيان بلىين چاوەروان بكات؟ منيش دەمەوئ بۆم بنووم. ئا... بىرم كەوتەو... دەمويست شتىكت بۆ بگيرمەو، تۆزى لەمەبەر شتىكى سەيرم لە جەنەرال بىنى. بورودوفسكى، تۆزىك پيش سەعات شەش، نا سەعات شەشى پىك، بىدارى كردمەو، تا نۆرە ئىشكى خۆم بەديار ھېپوليتەو بگرم. كات كەمىك لە شەش لای دابوو. بۆ دەقيقەيەك چوومە دەرەو. لەپر تووشم بوو بە تووشى جەنەرالەو، بە رادەيەك مەست و سەرخۆش بوو كە نەيناسيمەو، لە بەردەمدا وەكو سنگ چەقى. كە تۆزىك وەخۆھاتەو، پرسى: "ھا! نەخۆشەكە چۆنە؟ ھاتووم ھەوالى بپرسم!". ھەرچىم دەزانى پىم گوت. ئىدى بەدەم قسانەو گوتى: "ئەمانە ھەمووى بەجىي خۆي! ئەلھەقى من بۆيە لە خەو ھەستاوم و ھاتووم بۆ ئىرە تا ئاگادارى بكەمەو كە فرديش چينكو جىي باوھەپنە و

گەمژە

هە ئەو نەو نەو قسەیهکی لا بکریت، بەلگەم هەیه. بۆیه دەبی سلی
لێبکەیتەو. گویت لێه میرزاده؟

- تو بلێی وابی؟ بەهەر حال... بۆ ئێمه هیچ فەرێک ناکات. نە پەيوەندی
بە ئێمه وەیه و نە کێشە ی ئێمهیه.

- دروسته! خۆ ئێمه نە کۆمەلەیهکی نەهتین و نە له "ماسۆنیانی ئازادین"!
تە نەهت پێم سەیره که جەنەرال بەو شەو هاتبوو، تا ئەو قسەیه م پێ
بلێت.

- گویت فردیش چینکو پۆیشتوو؟

- سەعات هەوت، لێره پۆیشت. پێش ئەو ی بپوات، کاتی من بە دیار
نەخۆشەکەو بووم، هات بۆ لام و گوتی شەو ی لەلای قەلگین دەمینێتەو
(ئەم قەلگینە بابایەکی مە ی ئالوودە ی هەمیشە مەستی بە ناوبانگە). دە ی!
من دە پۆم! ئەو شە لوکیان تیموفیچە... لوکیان، میرزاده دەیهو ی بخەو ی،
پێک بگە پۆه!

لێبیدیف که تازه هاتبوو ژوورەو، بەوپەری و یقارەو سلاوی کرد و
گوتی:

- تەنیا یەک دەقیقە میرزاده ی بە پێز. بە رای من مەسەلەکە، مەسەلەیهکی
گرینگە.

لێبیدیف، بە ئەسپایی ئەو قسانە ی کرد، لەو دەچوو هاتی بۆ باسی
مەسەلەیهکی تر سناک. تازه بۆ مال گە پابوو و، هێشتا نەچوو بوو بۆ
ژوورەکە ی خۆ ی، شەپقەکە ی هێشتا بە دەستەو بوو. جۆره خەم و
پەژارە یەک بە سیمایەو دیار بوو. میرزاده خۆلکی کرد که دانیشیت.

- بیستم دوو جار سۆراخت کردووم، لەو دەچیت هێشتا نیگەرانی
فەرته نە و قەوماوەکە ی دو ی شەو ی؟

- مەبەستت ئەو گەنجە ی دویشەو میرزاده؟ نا، نا، دوینێ تا پادەیهک
هواسم پەرت بوو، بەلام ئەمڕۆ وانیم، بە هیچ جۆری نامەو ی عینادی و
سەر سەختیت دەگەلدا بکەم...

- عینا... چیت گویت؟

گەمژە

- گوتم: عىنادى. ئەمەش وشەيەكى فەرەنسىيە كە وەكو زۆر وشەي
دېكەي فەرەنسى كە ھاتوۋەنەتە ناو زمانى پووسىيەو و بوون بە بە شىك
لە زمانەكەمان، بەلام من زۆر گوئي نادەمى.
مىرزادە بەدەم نەرمە بزەيەكەو گوتى:

- لىبىدېف خىرە، وا ئەمرو بەم ھەموو وىقار ۋەھىيەت و جدىيەتە قسان
دەكەيت؟ قسەكانت دەگىژى، دەبىژى، ئەوجا دەيوىژى!
لىبىدېف، پووى كرده كولىا و بە زمانىكى پىر مېھر و سۆز، بە دەنگىكى
ھەستىارى لەرزۆك گوتى:

- نىكولاي ئاردالىونوفىچ! دەمەوى شتىكى تاييەتى بە مىرزادە بلىم...
- زۆر چاكە... تىگەيشتم!... شتەكە پەيوەندى بە منەو نىيە! خوداحافىز
مىرزادە.

كولىا بەدەم ئەو قسەيەو يەكسەر پۇيشت.
لىبىدېف، بەدەم نىگاكرىنى كۆلپاۋە كە دور دەكەوتەو گوتى:
- ئەم كورپىژگەيەم خۆشەوئ، بە راستى زىرەكە، زو لەشت دەگات،
زىتەل و وريايە، ھەرچەند ھەندى منجىرو سەرسەختە. جەنابى مىرزادەي
مەزن، من تووشى نەگبەتى ونسىيەتىكى گەورە بووم، ئەمشەو بوو يان ئەم
بەرە بەيانە.. زۆر لە كاتەكەي دۇنيا نىم.

- خىرە، چ پووى داۋە؟
لىبىدېف، بەدەم بزەيەكى تالەو گوتى:
- مىرزادەي مەزن، چوارسەد دانە پۇبىل لە گىرفانى ناۋەوئ پالتۇكەمدا
نەماۋە. پووتيان كىردوۋمەتەو!

- چوارسەد پۇبىلت گوم كىردوۋە؟ ھەيى...
- بە تاييەتى بۇ پىاۋىكى بىنەۋاي ھەژار كە ئابرومەندانە بە پەنجى شانى
خۆي بژى.

- بەلى، بەلى. باشە ئەمە چۈن پووى دا؟
- ئەۋەش خىر و بىرى مەينۆشى. جا مىرزادە من لە دواي خوا تۆ شك
دەبەم، پەنام ھەۋەل بۇ خوا و دواتر بۇ تۆ ھىناۋە. دويىنى سەعات پىنجى

گه مژه

ئىوارى، كابرايهكى قهرزار ئو چوارسەد پۆبلەى بۆ ھىتابوومەو و بە قىتار بۆ ئىترە گەپامەو. كىفى ئوراقەكانم لە گىرفانما بوو. كە جلكە فەرمىەكانم داكەند و چاكەت و پانتۆلم لەبەرکرد، پارەكەم نايە گىرفانم تا پىم بى، قەرار بوو شەوئ، بىدەم بە كابرايهكى بزنسمان كە داواى لىكردبووم. چاوەپوانى ھاتنى ئو پياوە بووم...

- لىبىدەف، كەواتە راستە تۆ لە پۆژناماندا بلأوت كردۆتەو كە قەرز بە رەھنى شتى زىر يان زىو دەدەيت؟

- قوربان ئەو لە پىگای بابايەكى بزنسمانەو كراو، بە ناو و ئەدرەسى منەو بلأو نەكراوئەو. بە خۆت دەزانى من سەرمايەيەكى ناچىزم ھەيە، رەشە خىزائىكم بە ملەوھىە، پىم واىە تۆش بەو قايلى كە (سووتىكى) كەم و پياوانە....

- بە ئى، بە ئى! من تەنيا بۆ دلىياىى خۆم ئو پرسىارەم كرد!... ببورە كە قسەكەم پىتيريت.

..ئىدى ئو بزنسمانەى كە چاوەپىم دەكرد نەھات. ئەو بوو ئو كورپىژگە داماوەيان بۆ ئىترە ھىنا. من لەدواى شىو وەزەم زۆر باش بوو، بە كەيف و بە دەماخ. ئىدى ميوانەكانمان ھاتن. تۆزى چايمان خواردەو... ئىدى لە خوشيا لە پىستى خۆم نەدەھىتوريم. ئەوسا، كىللەر درەنگانى ھات و پىي گوتىن كە ئەمرو سالىيادى لەدايكبوونى جەنابتە و ئەمرت فەرمووە، بەو بۆنەيەو ميوانەكان دەعوەتى شامپانيا بكريين. جا من ميرزادەى ئازيز و بەريز دلىكم ھەيە ئەگەر نەلیم زۆر بە سۆز و مېھرەبانە، دەتوانم بە شانازيەوە بلیم ئەمەكدار و بەوفا و نمەكناسە (پىم واىە جەنابت ھەستت بەو كەردوو و شايىستەى ئەو ھەم ھەستى پىيكەى) جا لەو پىودانگەو، ھەستم كرد لەسەرەم، لەم بۆنە گرینگ و بەنرخەدا و، بۆ ئەوھى عەرزى تەبرىك و تەھنيت بە جەنابت بكەم، جە ئاسايى شەرەكانم دابكەنم و جە فەرمى و رەسمىەكانم، كە دواى گەيشتنەوھم بۆ مالەو، دامكەند بوو، لەبەر بكەم و لە جەژن و ئاھەنگى سالىيادى لەدايكبوونى جەنابتا خۆمى پتوھ رابىنم. ئو كارەم كرد ميرزادە. جا ئەگەر ملاحەزەت فەرمووبى، بە

گه مژه

دریژایی ئاههنگه که جلکی فهرمیم (یونیفورم) له بهر بوو، به لام که جله کانم گۆپی، کیفه که م له گیرفانی چاکه ته که مدا له بیرچوو. راستیان گوتوو که خوا بیهوئ که سیک نابووت بکات، له پیشا ئه قلی لیده سه نیته وه. که ئه م به یانیه، سه عات حهوت و نیو، له خه و رابووم، یه کسه ر شیت ئاسا، به ره و چاکه ته که م غارم دا. سه یرم کرد گیرفان به تال و هه تال، نه کیفه که ی تیا ماوه و نه پاره.

- ئاه. که ئیزعاجه!

لیبیدیف، به جۆره پوپامایه که وه گوتی:

- ریک وایه، وشه ی ئیزعاج پر به پیستییه تی... تو به سه لیه ی جوانی خۆت، ریک به و وشه یه، نیشانه ت ئه نگاوت.

میرزاده، که میک له فکران راجوو و ئه وسا گوتی:

- به هه رحال، باشه له م باره یه وه چ بکری؟ مه سه له که مه سه له یه کی جدیه!

- راست ده فهرمووی، جدیه، میرزاده ئه م جار هه ش ریک له ناوه ندی نیشانه ت دا. گونجاوترین وشه ت بۆ په یدا کرد...

- ئاه به سه لوکیان تیموفیو فیچ! نیشانه ی چی و ئه نگاوتنی چی! چمان

داوه له وشه و وشه ی گونجاو! کیشه که، کیشه ی وشه و زاراوه نییه. که ی ئه وه شته! . باشه تو پیت وانیه کیفه که له گیرفانت که وتبی و له بهر سه رخۆشی ئاگات لی نه بووبی؟

- له گینه. سه رخۆشی وه کو جه نابت ده فهرمووی، هه موو شتیکی

لیده وه شیته وه، به لام تو خۆت داوه ره! ئه گهر له کاتی گۆرینی جله کانم، لیم که وتبا، ده بوا له هه مان شوین، له ژووره که دا بوایه... ئه دی ئه و کیفه کتوه چوو؟

- تو بلتی نه تخستیته چه که مه جه ی میژیکه وه؟

- هه رچه ند زۆر چاک له بیرمه که نه خسته هیه چ شوینی که وه و نه هیه

چه که مه جه یه کیشم کرده وه، به لام ویرای ئه وه ش هه موو شوینیکی بۆ گه پام، نییه و نییه.

- گه نجینه چکوله که ش گه پرایت؟

گەمژە

- يەكەم كار كە كردم ئەو بوو، ئەم بەيانىە لەجياتى جارى چەند جارى گەپام... جەنابى مىرزادەى پاىە بەرز ئاخىر بە چ ئەقلى من كىف لەوى دادەنيم؟

- لىبىدیف، باوەرىكە زۆرم پىناخۆشە. يانى تۆ بلىى يەكەك لە ژوورەو دۆزىبىتەو و هەلى گرتى؟

- يان لە گىرفانى دەرهىنابى! ئەم دوو مەزىندەىە زياتر هىچى تر هەلناگرت.

- بە راستى زۆر ناخۆشە! باشە تۆ بلىى كى ئەم كارەى كردىت؟ پرسىارەكە ئەوەىە!

- بىگومان. بە راستى جەنابت، مىرزادەى مەزن و پاىە بەرز، وشە و بىرۆكەى وا دەدۆزىتەو رىك پر بە پىستى واقىعەكەىە... بە راستى شتى وا هەر لە خۆت دى..

- ئاھ... لوكيان تىموفىوفىچ... بەس پىم رابویرە! ئەم هەموو تانەوتەشەرە بەسە!

لىبىدیف، دەستى بەرزكردنەو و گوتى:

- رابواردن، تانەوتەشەر؟

- دەى... دەى.. گوى مەدەىە.. زویر نابم... من بىر لە شتى تر دەكەمەو.. من دەترسم گومان لە خەلكانىك بكريت. تۆ گومانەت لە كىتە؟

- ئەمە پرسىارىكى زۆر قورسە!... دژوارە! ناتوانم گومان لە كارەكەرەكەمان بكەم، بە درىزايى ئەو ماوہىە هەر لە موبەقەكە بوو. خۆ ناشكرى گومان لە منداڵەكانى خۆىشم بكەم...

- بىگومان.

- كەواتە بەم پىودانگە دەبى يەكەك لە ميوانەكان ئەم كارەى كردىت.

- باشە شتى وا دەبىت؟

- من دەزانم شتى وا نابىت و لە مەحال مەحالتەرە! بەلام مەزەندەش هەر بۆ ئەو دەچىت، بەلام وىراى ئەو ش، قەناعەتى تەواوم وایە ئەگەر مەسەلەى دزى لە ئارادابى، ئەو دزىە لە گەرمەى ئاھەنگ و شەوبىرىەكەدا،

گه مڙه

ياني له و کاتانه دا که هه موو ميوانه کان کوښوون، پرووی نه داوه، به لکو له درهنگی شهودا، يان له بهره به ياندا پرووی داوه، نهوهی نهو کارهی کردووه، يه کيک بووه له وانهی که ليږه ماونه ته وه.

- ټاه... په نا به خوا!...

- هه لېته بوردوفسکی و نیکولای ئاردوليانوفیچ له م گومانه ده بویرم، چونکه نه وان هیچیان نه هاتوونه ته ژووره کهی من.

- بیگومان، منیش هه مان په ئیم هیه، ته نانه ت نه گهر هاتېنه ژووره که شت! کئی دیکه شهوئ له لای تو مایه وه؟

- به منه وه چوار کهس بووین، له دوو ژووری یه که له ناو یه کا خه وتین: جهنه رال، کیلله ر، ئاغای فردیش چینکو و خوم. دیاره ده بی نه مه کاری یه کيک له و چوار کهسه بووین!

- مه به ست ته وه یه که یه کيک له و سئ کهسه بووین، به لام کامیان؟
- من بویه خوم ده گهل نه واندا حیساب کرد، تا ئینساف و عداله تیک له مه سه له که دا په چاو بکه م. هه لېته میرزاده گیان جه نابت باوه ر ده فهرموویت که مه حاله من دزی له خوم بکه م، هه رچه نده له م دنیا یه دا شتی وا بووه و بیستراویشه...

میرزاده، تاقه تی چوو، سه بری سوا، هاواری کرد:

- ټاه. لیبدیف، نه م هه موو چه نه بازی و دريژدادپیه چییه؟ وهره سه ر نه سلئ مه به ست و برایه وه، نه م هه موو پیچه به ده وره یه بو؟

- زور باشه ده میتیته وه سئ نه فهر. با یه که م جار له ئاغای کیلله ره وه ده ست پیبکه ین، نه م پیاوه جئی متمانه نییه، مه یتوشیکی ئالوده یه، هه ندئ جار به لیبرال حیساب ده کریت، ياني شه ریکی گیرفانی خه لکيه. وه کو ته بیعت زیاتر له سوارچاکی سه رده مانی کون ده چیت تا له لیبرالکی مؤدیرنی هاوچه رخ بجیت. نیوهی یه که می شه وه که ی ده گهل ئیمه دا له ژووری نه خو شه که و به دیار نه وه وه به سه ر برد، پاشان دره نگانیک به بیانوی نه وه ی ناتوانی له سه ر عاردي بنوویت، رویش.

- ئایا گومانت له وه؟

گەمژە

- گومانم لیتی بوو. کاتی دواي سەعات ھەوت وەکو شیت لە ناو جیگاگەم راپەریم و کیشام بەسەری خۆمدا، یەكسەر چووم جەنەرالم، کە لە غورابی خەودا بوو، بیدار کردەو. کە سەیرمان کرد فردیش چینگۆ، کە خۆی لە خۆیدا جیتی گومان بوو، لە جیگاگەیدا نەماو و پۆییو، زۆرمان پێ سەیر بوو، ئەمە خۆی لە خۆیدا کردیە کاریک لیتی بکەوینە گومانەو. بە دوو قۆلی لێبراین کیلەر کە وەکو جەنازە لیتی کەوتبوو بپشکنین. ھەموو گیرفانەکانی گەراین، تاقە قەرشکیکی پێ نەبوو، تەنانت ھەر ھەموو گیرفانەکانیشی کون بوون. تاقە گیرفانیکی ساغی نەبوو. لە یەکیک لە گیرفانەکانیا، دەستەسڕیکی کەتانی شینی خانە خانەمان دۆزییەو، کە پیاو بیزی نەدەھات بە مەقاشیش ھەلی گریت. نامەیکە دلداریشمان دۆزییەو کە کارەکەریک بۆی ناردبوو و بە ھەر شەو ھاوای پارە یێدەکرد. ھەر وەھا چەند لاپەرەییەکیشمان لەو وتارە کە خویندیەو و بە خۆت گویت لێ بوو، لەلای دۆزییەو. ئیدی جەنەرال دلتیا بوو کە کیلەر بیتاوانە و ئاگای لە مەحمودی بێ زەواد نییە. بۆ ئەوێ بە تەواوەتی خەیاڵمان پەخت بێ و ئەرخایەن بین، ئەو داماوەمان لە خەو ھەستاند، ھەلبەتە بە زەحمەتییکی زۆر توانیمان خەبەری بکەینەو. کە مەسەلەکەمان بۆ باسکرد، تەقەیی سەری دەھات، بە تەواوەتی نە یدەزانی باسی چیدەکەین: لە بەردەمماندا دەمی داچەقاند بوو، ھیشتا مەست بوو، سەروسیمای نەک ھەر بێگەردی و پاکی، بەلکو گەوجاتی لێدەباری. کەواتە ئەو نییە!

میرزادە، ھەناسەیکە ئۆخەیی ھەلکیشا و گوتی:

- ئۆخەیی... کە خۆشحالم! زۆر لەو دەرسان! خەمی ئەوم بوو!

لییدیڤ. چاوی برییە میرزادە و بە ئەسپایی گوتی:

- خەمی ئەوت بوو؟ بۆچی لەو دەرسانیت؟

میرزادە، بەلەز گوتی:

- نا، نا... ھەروا، بێ بیرکردنەو ھات بە دەمما و گوتم ترسم لەو. تکایە

لییدیڤ، ئەم قسەیکەم بۆ کەس نەگێڕیتەو.

- میرزادە، میرزادە! دلتیابە قسەکانت لە دلتا دەمێنن - لە کانگای دلتا

گه مژه

نېژراون! له گهل خوځما ده يانې به مه گلې وه.

ليبيديف، به دهم نهو قسانه وه، ليکدا ليکدا کلاوه که ي ده نايه سهر سينگي
خو ي.

ميرزاده لني پرسى:

- زور باشه! كه واته ده بې فرديش چينكو بووبې، ها؟

ليبيديف، چاوى برييه ميرزاده و به دهنگي نرم گوتى:

- نه دى جگه لهو گومان له كتي دى بكم؟

- به لي... به لي... له كتي دى؟ به لام به لگه ت چيه؟

- به لگه م هيه. يه كم روښتنى وى له ساعات حوت يان پيش ساعات
حه وتى به يانى.

- ده زانم: كوليا پتي گوتم كه گوايه فرديش چينكو چووه ته لاي كوليا و
پتي گوتووه، ده پروات بو لاي.... براده رى، ناوه كه يم بيرچووه ته وه، باقى
شه وه كه له ويندهر، لاي نهو دوسته ي ده باته سهر.

- له مالى فيلگين. كه واته نيكولاى ئارداليونوفيج نه وه ي بو گيړاويته وه؟

- به هيچ جوړى ناوى دزى نه هينا.

- نايزانې، چونكه جاري شته كم شاردووه ته وه. كه واته چووه بو مالى
فيلگين: ئاساييه مه ينوش و ئالوودان په نا بهر نه لاي يه كدى، وهك ده لين
ته يري گول ئاشق به دارى زه قنه بووته ئيدى به لايانه وه گرنگ نيه نه م
كاره له وهخت و ناوهختا بكن وانبيه؟ به لام ليره دا سهره داويك پهيدا ده بيت
كه ده شيت په يگيرى بكرى. فرديش چينكو كه روښتووه، ناو نيشانكي
به دهسته وه داوه. جا ميرزاده ئيستا گوي بگره و بزانه من چي ده ليم.
فرديش چينكو بوچى واي كردووه؟ بوچى به تاييه تى چووه بو لاي
نيكولاى ئارداليونوفيج، هه رچه نده له سهر ريگاي نه بووه، تا پتي بلې شه و
له لاي فيلگين به سهره بات؟ كى هه قى به سهره وه هه بووه، كى
ويستويه تى بزاني كه بو كوي ده پروات، بولاي فيلگين يان بو شوينيكي دى؟
بو نه م جاره ي له خو ي داو؟ نا، نا، نه م ماسته موويه كي تايه. فيليك له م
مه سه له يدا هيه! نه مه فيلي بابايه كي دزه! يانى ويستويه تى بلې: "من

گه مژه

ئەو ەتەم، پى گومكى له كەس ناكەم، ئىدى چۆن دەشت گومانى دزىم لى
بكرىت؟ دز به كەس دەلىت كىو دەچى؟ شوین و مەكانى خوى به كەس
دەلىت؟ ئەمە ئەوپەرى زىرەكە، بۆ ئەو ەيه ەموو گومانىك له سەر خوى
لابەرى. ئەمە ناشتنى جى پىيه له لمەلانا... حالى ەرزىم ەى مىرزادەى پاىه
بەرز؟

- بەلى، بەلى گویم لىتە، حالى ەم، بەلام ئەمە بەلگەيەكى زۆر لاوازە.
- دەى فەرموو بەلگەيەكى دى. ئەو ناو نىشانەى فردىش چىنكو جىى
هیشتوو درۆيه. ەەر دواى سەعاتىك، يانى سەرى سەعات ەشت، خۆم
گەيانە بەر مالى فىلگىن و له ەەرگام دا. كابرا لەم نىكانە له شەقامى
پىنج دا دەژى. بە رىكەوت دەيناسىم. فردىش چىنكوم لەو ئىندەر نەبىنى، بەلام
توانىم بە ەەر زەحمەتى بوو ەندى شتم له كارەكەرى مالهە كە گوى
گرانە دەست بكەوى، گوايه سەعاتى لەو پىش كابرايەك چوو، ەيتە بە
توندى له زەنگى داو، زەنگەكە شكاو، بەلام كارەكەرەكە ەەرگای
لەنە كردوو ەتەو، ئىدى يان لەبەر ئەو بوو نەبوو سەتوو فىلگىن له خەو
هەستىنى، يان ەزى نەكردوو خوى پرەنجىنى و له جىگا بىتە ەرەو.
ئەمە شتىكى ئاشكرايه و چەند و چوون ەلناگرىت.
- ئەمە ەموو بەلگەكانتە؟ ئەمە كەمە، بەس نىيه.

لىبىدیف، بە دەم زەردەخەنەيەكى فىلاوى و، بە دەنگىكى گریان ئامىز و،
بە جۆرە ئاومىدەكەو گوتى:

- ئاخر مىرزادە گيان پىم نالى گومان لەكى بكەم؟
مىرزادە، قەدەرىك له فكران پاچوو، ئەوجا بە نىگەرانى و خەمىنى
گوتى:

- پىوىستە جارىكى دى بە وردى ژوورەكان و چەكەجەكانت بگەرپى.
لىبىدیف، بەوپەرى خەمبارى و بى دەسلەلاتى، ەناسەيەكى قوولى
هەلگىشا و گوتى:

- گەپام!

مىرزادە، بە توورەيى دەستى بە مێزەكەدا كىشاو گوتى:

گه مژه

- ئوھا ئاخىر بۇ جله کانت گۆرى؟

ليبيدیف گوتى:

- ئەم پرسىيارە، لە کۆمىدىيە کى كۆنە وە وەرگىراو، بەلام مىرزادەى دلوڤان، ھەستدەكەم زۆر بۇ من پەرۆشى، دلت بە حالم دەسووتى! من شايىستەى ئەو نىم، مەبەستم ئەو ە دەبىنم ھەر بۇ من بەخەمەو نىت، بەلکو بە خەمى يارۆى تاوانبارىشەو ەيت... پەرۆشى ئەو فرديش چىنكو خويىرىيەشى، وانىيە؟ مىرزادە، بە ھەواسپەرتى و بىزارىيەو قسەكەى پىپرى:

- بەلى... بە راستى... پەستت کردم. باشە تۆ كە ئەو ەندە دلنایات كە فرديش چىنكو دزىەكەى لىكردويت، بەتەماى چىبكەيت؟

ليبيدیف، بەدەم لالانەو و پارانەو ەو، خۆى بادەدا و گوتى:

- ئاخىر مىرزادەى بەرپىز، من نايليم تۆ بىلى، دەبى لەو زياتر گومان لە كى بكەم؟ مەحالە بىرم بۇ ھىچ كەسىكى دى بچى، كە ئەمە خۆى لە خۆيدا گومانەكە لە فرديش چىنكو زياتر دەكات، ئەمەش بەلگەيەكى دىكەيە، كە ھەبى و نەبى كارى ئەو! ئاخىر جگە لەو دەبى كارى كى بى؟ خۆ ناكرى گومان لە بۆردوفسكى بكەم، ھەر خۆت قەبوول ناكەيت، ھا، ھا؟!

- واز لەم قسە قۇرانە بىتە!

- يان لە جەنەرال، ھا، ھا؟

مىرزادە، بە نىمچە توورەبوونىكەو، لەسەر جىگاكەى، خۆى وەرگىرا و بە بىتاقەتى گوتى:

- ئەمەشيان بى مانايە!

- ھەلبەتە بى مانايە! ھا. ھا. ھا! ئەم جەنەرالە پياويكى سەيرە! شتىكى زۆر سەيرم لىبىنى، زۆرم بە زەيى پىداھاتەو. بە دووقۆلى، ھەر دوو پەست و خەمبار، چووين بۇ مالى ڤىلگىن.. تا سۆراخى فرديش چىنكو بكەين... ھەز دەكەم ئەو ەشت پى بلىم كاتى بە دزىەكەم زانى يەكسەر چووم جەنەرالە خەبەر كەردەو، زۆر لە من پتر پتى ناخۆش بوو، سىماى گۆرا، رەنگى سوور ھەلگەر، زەرد ھەلگەر. ئەوجا بە رادەيەك پەست و

گه مژه

توورپه بوو که ههرگیز وینام نه ده کرد. به راستی پیاویکی دلپاکه، راسته هه ندیک درۆزنه، سه ری له درۆیان ده خوریت، به لام تا بلئی به سۆز و پاک و بئ غه لوغه شه، هینده ساویلکه و بئگه رده پیاو ناچاره ئه و په ری متمانه ی پئ بکات، برۆ سه ری پئ بسپیره. میرزاده پیم وایه پئشتریش پیم گو توویت که نه ک هه ر به دلمه، به لکو له کانگای دله وه خو شم ده وئ. له پڕ له ناوه راستی شه قامه که دا وه ستا، دوگمه ی چاکه ته که ی کرده وه، سینیگی بو والا کردم و گوئی: "وه ره بمپشکنه! تو کیلله رت پشکنی، ئه دی بو منیش ناپشکنی، خو من له و زیاتر نیم؟ هه ق وایه هه مان کار ده گه ل منیشدا بکه ی، با ئه ویش دلی له خوی دانه مینئ!" به دم ئه و قسانه وه هه ر چوار په لی ده له رزین، ته نانه ت په نگی به جو ری زه رد هه لگه پابوو، پیاو لئی ده ترسا. به پئکه نینه وه پیم گوئ: "گوئ بگره جه نه پال، ئه گه ر که سیکی دی قسه ی وای ده رباره ی تو بکر دایه، من به ده ستی خو م سه ری خو م ده بری و ده مخسته سه ر سینه کی گه و ره و ده میرده به رده م ئه و که سانه ی که گومانیان له تو هه بووه و پئمه ده گوئن: ئه م سه ره ده بین؟ ئاماده م گریو له سه ر ئه م سه ره بکه م که جه نه پال، پیاوی درۆ نییه و له ملی بده ی درۆ ناکات. من ئاماده م له پئناوی ئه و خو م بخرمه ئاگره وه. من ئاماده م تا ئه م راده یه و به م شیوه یه پاکانه بو تو بکه م!"

ئیدی له و سه ر جاده یه، به به رچاوی خه لکه وه باوه شی پئدا کردم و ما به سه رما بگری و فرمی سک بریژئ، هینده به توندی به خو وه ی گو شیم کۆکه کۆکم پئکه وت و خه ریک بوو ده خنکام. گوئی: "تو تاقه براده ری ته نگانه ی ئه م پۆژگاره په شه ی که تیی که وتووم" به راستی پیاویکی هه ستیار و به سۆزه! ئیدی ده رفه تی هینا و به دم پئوه به سه ره اتیکی بو گئپامه وه که له گه نجیدا به سه ر خوی هاتبوو، گوئی له گه نجیدا، گومانی ئه وه ی لئکرابوو که پئنج سه د هه زار پۆبلی دزیوه. بو پۆژی دوا یی سه یری کردبوو خانوویه ک گری گرتووه و خه ریکه نیله نیل ده سووتئ، پیک خوی به ئاگره که دا دابوو و ئه و کۆننه ی، که به دزی پئنج سه د هه زار پۆبله که تاوانباری کردبوو، له ئاگره که ده رباز ده کات، هه روه ها نینا

گەمژە

ئەلكسندروفناشى، كە ئەو سەردەمە ھېشتا كىژ بوو و شووى نەكردبوو، دەرباز كەردبوو. ئىدى كۆنت، باۋەشى پىدا كەردبوو و ئەملا و ئەولاي ماچ كەردبوو، ئىدى جەنەرال دواى ئەو پووداۋە دەگەل نىنا ئەلكسندروفنادا زەماۋەند دەكات. ئەو قاسەيەش كە پارەكەى تيا دەبى، لەنىو دار و پەردووى مائە سووتاۋەكەدا دەدۆزىتەۋە. ئەم قاسەيە، پۆلا بوو، دەستكردى ئىنگلىز بوو، كۆدى نەينى خۆى ھەبوو، بە رىكەوت كەوتبوو ۋە ئىر ئەرزى ژورەكەۋە (كەس نەيدەزانى چۆن!) ئەگەر ئەو ئاگرە نەبوايە ھەرگىز نە دەدۆزرايەۋە. ديارە ھەر ھەموو ئەو ھىكايەتە درۆ بوو، بەلام كە ناۋى ئەلكسندروفناى بىرد پوندك زايىە چاۋانى. نىنا ئەلكسندروفنا بە راستى ئافرەتتىكى سەلار و سەنگىن و بەرپىز و بەحورمەتە، ھەرچەندە ھەز لە چارەى من ناكات.

- يەكتر نا ناسن؟

- زۆر كەم، بەلام پىر بەدل ھەز دەكەم بىناسم، تا بەلاى كەمەۋە پاكانەى خۆمى لەلا بكەم. نىنا ئەلكسندروفنا، بۆيە رقى لە منە، چونكە پىيى وايە من مېردەكەى بۆ بادەنۋىشى ھاندەدەم. لە كاتىكا من نەك ھانى نادەم، بەلكو لە ھاۋرپىي خراپىش دەى پارىزم. ئەمە جگە لەۋەى ھاۋرپىمە، ھەر بەينى خۆمانىش بى، بەتەما نىم قەت دەستبەردارى بىم، بۆ كوئى بىروات، دەگەلى دەپۆم، چونكە ئەو پىاۋە تەنبا بە خۆشەۋىستى كۆنتىرۆل دەكرىت، گرىنگ ئەۋەيە ھەست و سۆزى كۆنتىرۆل بكەى. ھالى ھازر وازى لە ماشقەكەى، لە بىۋەژنەكەى كاپتن ھىناۋە، ھەرچەندە ژىرا و ژىر خەرىكە بۆى شىت دەبىت و سۈيى دەبىتەۋە. بگرە ھەندى جار كە بىرى لى دەكاتەۋە، داخى ۋاى بۆ ھەلدەكىشىت كە بۆكپوزى دەگاتە ئاسمان، بە تايىبەتى كە بەيانىان لە خەۋ ھەلدەستى و پىلاۋەكانى لەپى دەكات. نازانم بۆچى رىك لەۋ كاتەدا بەۋجۆرە ھەراسان دەبىت و دەھاپوژى. كىشەكەى ئەۋەيە تاقە قروشىك شىك نابات و ناشتوانى بەبى پارە بۆلاى ئەو ژنە بىروات، سەگى پىۋە دەنىت. مېرزادە، تا نھا داۋاى پارەى لە تۆ نەكردوۋە؟

- نەخىر، داۋاى ھىچى لىتەكردووم.

گەمژە

- شەرم دەكات. بەتەمایە داواى پارەت لى بكات. لە لاى من گوتى بە
نيازە پروت لىبىنى و داواى پارەت لى بكات، بەلام زات ناكات، چونكە زۆر
نييه قەرزت داوەتتى. بۆيە پىتى وايە چىتر قەرزی نادەيتتى. ئەم نەيتىيەى
لەلاى من وەكو دۆستىك دركاندووہ.

- ئەى تۆ. پارەى نادەيتتى؟

- ميرزادە، ميرزادەى بەريزا! من نەك پارە و پوول، ئامادەم سەريشم
لەپىتاوى ئەم پياوہدا بەدەم... ھەلبەتە سەرم نا، چونكە موبالەغەيە، بەلام
ئامادەم ئەگەر پىويست بكا، لەجياتىي ئەو دەرد، كۆكە رەشە، پەسيو بگرم،
چونكە من بە پياويكى رەسەن و ئەسلزادەى دەزانم كە ليكەوتووہ. ئەمە
بۆچوونى منە دەربارەى ئەو. جا مەسەلەكەى ئەو ھەر پارە نييه...

- كەواتە پارەى دەدەيتتى!

- نەخىز، يەك پوليشى نادەمى، بە خۆيشى دەزانىت كە پارەى نادەمى.
بۆيەش پارەى نادەمى تا بىتەوہ سەر ريگاي پاست و دروست. لەوہى پتر
نەخزى. حالى حازر بەوہوہ گرتوويەتى كە دەگەلما بيت بۆ پترسبۆرگ،
بەتەمام بۆ تاقىبكردى فرديش چىنكو برۆم بۆ پترسبۆرگ، چونكە باوہرم
وايە كە ئىستا لەوييە. جا جەنەرال، دەلتى لەسەر ئاو و ئاگرە، خوا خوايەتى
ساتى زووتر بەرپى بكەوين، بەلام من قەناعەتم وايە ھەر كە گەيشتە
پترسبۆرگ پولىكم پىوہ دەنىت و دەچىت بۆ لاى ماشقەكەى، بىوہژنەكەى
كاپتن. ھەر بەينى خۆمان بى، بەئانقەست ريگەى دەدەم كە بروات، چونكە
بريارمان داوہ ھەر كە گەيشتىنە پايتەخت ليكدى جودا ببينەوہ، بۆ ئەوہى
دەرفەتىكى زياترى دۆزينەوہى (فرديش چىنكو)مان بۆ برەخسىت. بۆيە
رپى دەدەم بۆ خۆى بروات، پاشان لەناكاوا، وەكو ئەجەلى مۆلەق، لە مالى
بىوہژنەكەى كاپتندا، دەدەم بە سەرياو لە قافا دەيگرم، بۆيەش ئەمە دەكەم
تا لە خۆى تەرىق ببىتەوہ و بىرى بخەمەوہ كە خاوەن مال و مندالە، لە
سەرىتى چ وەكو سەرگەفار و چ وەكو مرقوف شەرمى بە خۆى بيت و پىز
و حورمەتى خۆى بگرىت.

ميرزادە، بە دەنگىكى نزم و پىر لە پەريشانی و نيگەرانی گوتى:

گه مژه

- ليبيديف، تو ئه و خوايه دابنيشه، فهرته نه و هه راو هه نگامه مه نيوه!...
 - نا، نا، ته نيا دهمه وي كه ميگ له خوي ته ريق بيته وه و بزائم دهموچاوي
 چون دهگوريت، چونكه به سيما و سهرو چاودا زورشته دهردهكه وي، به
 تاييه تي بو كه سيكي وه كو ئه و! ميرزاده ي به ريز، هه رچه نده من به خوم
 خه مم كه م نيه و به د به ختي و نسييه ته كه م بچووك نيه، ناتوانم بير له و و
 له چاككردي ئه خلاقي ئه و نه كه مه وه. من تكايه كم له خزمه تي جه نه بتا هيه
 جه نابي ميرزاده ي ريزدار، ليتي ناشارمه وه هه ر بو ئه وه ش هاتوومه ته
 خزمه تي جه نابت. تو ئاشنايه تيت ده گه ل مالباتي جه نه رالدا هيه و ته نانه ت
 له مالي واندا ژياوي، خوزگه ميرزاده ي مه زن. له م كارمه دا ئاسانكاريت بو
 ده كردم، ته نيا له به رخا تري جه نه رال و له پيتاوي چاكه ي ئه ودا..
 ليبيديف، به دهم ئه و قسانه وه، وه كو يه كيگ بپارپته وه هه ردو دهستي
 به پال يه كه وه پان كرده وه.

ميرزاده گوئي:

- مه سه له چيه؟ ياني يارمه تي چيت بدهم؟ ليبيديف، خوزگه له نياز و
 مه به ستت ده گه يشم و ده مزاني چيت له خه يالايا و به ته ماي چيت...
 باوه ربكه، دلنيا به ته واوه تي له مه به ستت حالي نابم.
 - ته نيا ئه م باوه ره هانيدام كه په نا بيتمه به ر جه نابت كه رهنگه بتوانين له
 ريگاي ئه لكسندرو قناوه كاريك بكه ين كه جه نابي جه نه رال بگه رنينه وه
 باوه شي خيزانه كه ي و له ماله كه ي خويدا چاو ديزيه كي مكوم و باشي
 بكه ين. مخابن كه من ئاشنايه تيم ده گه لياندا نيه... ئه مه جگه له وه ي كه
 (نيكولاي ئارداليونوف) ش كه تو ي زور خوشده وي و هه رماوه
 بته رستيت، به هه موو جوشو خروشيكي گه نجايه تي خويه وه تو و خا تري
 تو ي ده وي، له گينه بتواني يارمه تيمان بدات...
 - نا، نا!... به ته ماي نينا ئه لكسندرو قنا له م كاروه بگلينين؟ په نا به خوا! ته
 نانه ت كولياش له م كاروه ناگلينين... به لام... ليبيديف، له وه ده چي هيشتا
 په يم به نياز و مه به سته كه ت نه برديت. له مه به ستت حالي نه بووبم.
 ليبيديف، له سه ر كورسييه كه ي هه ستاو هاواري كرد:

گەژە

- ھالى بوونى ناوئ!... ئەوھى ئەم پياوھ پئويستىھى تەنيا مېھرەبانى و
لىكھالى بوونە! ئەوھ دەواو دەرمانى ئەم نەخۆشەمانە. مىرزادە رېگەم
دەدەى بە نەخۆشى ھەساو بکەم؟

- ئەمە دلپاکى و، زىرەكى و ھوشيارى تۆ دەگەيەنیت.

- جا من دەمەوئ بۆچوونەكەى خۆم لەبەر پۆشنایى نمونەيەك پوون
بکەمەوھ كە لە ئەزموونى پراكتىكىيەوھەرم گرتووه. تۆ بە خۆت دەزانیت
كە ئەم پياوھى تۆ چ بە شەرېكە. خالى ھەرە لاوازی وى ئەوھىە كە زۆر
پموودەى بئوھژنەكەى كاپتنە، كە ئەویش بەبى پارە، رېئ بە جەنەپال نادات
و بۆى نایەتە پەدا. جا من گەرەكمە ئەمرو بچم بەسەرا و بە تاوانەكەوھ و
لە قافا بېگرم، ھەلبەتە تەنيا لە بەر قازانجى خۆى ئەمە دەكەم، چونكە بە
راستى خېرى ئەوم دەوئ. تە نانت ئەگەر واى دابنەين كە تەنيا مەسەلەى
ئەم بئوھژنەى بە دواوھ نىيە، بەلكو تاوانى دىكەشى بەدواوھ بى و كارى بى
ئابروانە و نەنگىنشى كرد بىت (ھەرچەندە بە ھىچ جۆرى كارى واى
پىناكرىت و لى ناوھشیتەوھ) من دەلیم، تە نانت لە ھالى واشدا، دەتوانىن
لە رېگای دلۇقانى و مېھرەبانىوھ چاكى بکەين، بېھىنیتەوھ سەر رېگا،
چونكە زۆر ھەست ناسكە و مېھرەبان و دلپاكە! قسەى دەم و دللى يەكە!
باوھرېكە ناتوانى ھىچ نەيتىيەك لە پىنچ پۆژ پتر لە دللى خۆیدا ھەلگرىت،
دواى پىنچ پۆژ بە خۆى دىت، بەدەم فرمىسك رشتەوھ گرىى دللى خۆیت
بۆ دەكاتەوھ، بە تاييەتى ئەگەر بە دلۇقانى و مېھرەبانى و پووخۆشى
بىدوئىن و بەرخودى دەگەل بکەين. بە تاييەتى ئەگەر ئىوھ، تۆ و ئەندامانى
خىزانەكەى بتوانن، بە بەردەوامى چاودىرى كارو پەفتارەكانى بکەن
مىرزادەى دلپاك!

ئەوسا، لىبىدىف، وەكو ئەوھى لەپەر سروشى بۆ ھاتبى، لە سەر
كورسىيەكەى راپەرى و گوتى:

- ھەلبەتە من سوور نىم لە سەر ئەوھى كە ئەم كارە ھەر دەبى بكرىت...
من ئىستاش ئامادەم لەپىتاوى ئەودا خۆم بەخت بکەم... ھەلبەتە تۆ لە من
باشتر دەزانى ئەم فسق و فجور و مەينۆشى و بئوھژ نەبازىيەى ئەو دەستى

گه مژه

داوه تی، له وهیه شتی زور خراتری لیکه ویته وه..

میرزاده به دهم هه ستانه وه گوتی:

- بیگومان، من هه ده که له پوه وه یارمه تیت بدهم، به لام لیبدیف لیتی ناشارمه وه که ترسیکی گه وره له دلدایه، هه ست به نیگه رانی ده که م. هه ده که م پیک و پوهان پیم بلای، بزانه وه کو خوت گوت، ئایا هیشتا هه ر گومانته له ئاغای فردیش چینکویه؟

لیبدیف، دیسان، به دهم بزهیه کی شیرینه وه، دهسته کانی لیکدی هه لسون و گوتی:

- ئه گه ر گومان له وه نه یی، گومانم له کی بی میرزاده ی دلسوز و راستگو؟ کی تر ههیه که گومانی لی بکری؟

میرزاده، برۆکانی ویکهینانه وه و له جی خوی هه ستا. ئه وسا گوتی:

- لوکیان تیموفیوفیچ، گومانی هه له له م جوړه مه سه لانه دا یه جگار قه باحه ته. ئه م فردیش چینکویه... نامه وئ له عه له یی ئه و بدویم... به لام ئه م فردیش چینکویه... کی ده زانی؟ کی ده توانی بلای: له وهیه ئیشی ئه و بیت!... مه به ستم ئه مهیه که په نگه ئه م کاره پتر له و بوه شیته وه تا له هه ر که سیکی دی.

لیبدیف، سه راپای بووبوو به چاو و گوئی. میرزاده، که به نیگه رانی و په ستی به ژووره که دا ده هات و ده چوو، هه ولای ده دا خوی له ته مه شاگردنی لیبدیف بیاریزی، گوتی:

- ئه وهنده ی من بیستومه، ئه م ئاغای فردیش چینکویه، سه رباری هه موو شتیکی، یه کیکه له و پیاوانه ی که ده بی سلای لی بکری و نابی هه موو قسهیه کی له لا بکریته. تیگه یشتی؟ من بویه ئه مه ته بۆ ده گێرمه وه که په نگه ئه و کاره زیاتر له و بوه شیته وه تا له که سیکی دی. که ئه مه شت بۆ ده گێرمه وه بۆ ئه وهیه که به هه له دا نه چی، تیگه یشتی؟

لیبدیف، زور به په رۆشه وه پرسى:

- کی ئه مه ی ده رباره ی ئاغای فردیش چینکو بۆ گێراویده وه؟ له کیت

بيستووه؟

- يه کيک له لاه دای به گویم، هرچه نده من باوه پناکه م... (زورم پینا خوشه که ناچار بووم ئه و قسه یه ت بۆ بگيرمه وه، من دلنیا ت ده که م که به ش به حالئ خۆم باوه ریم به و قسه یه نیه) يه کيکه له قسه لۆکه بيتنجوبنا وانه کان.... په ح... که که ریتیم کرد ئه و قسه یه م گيرايه وه!..

ليبيدیف، به دهم هه لچوونه وه گوتی:

- ميرزاده، ئه مه هه واليکی زور گرینگه، به تاييه تی له م کاته دا و بۆ ئه م کاته. نه ک له باره ی ئاغای فرديش چينکو وه، به لکو له پرووی سه رچاوه که یه وه..

ليبيدیف، به دهم ئه و قسه یه وه، به ناو ژووره که دا که و ته شان به شانی ميرزاده و ده یوست هه نگاو به هه نگاو ده گه لیا بروات... گوتی:

- ته مه شا ميرزاده، هه نوکه نۆره ی منه شتيک به تۆ بليیم: ئه م به یانیه، کاتی ئيمه به دوو قۆلی، من و جه نه رال، ده چووين بۆ مالی قیلگين، جه نه رال دواي گيرانه وه ی حياکيه تی ئاگرکه و تنه وه که، به دهم جۆشوخرۆشی توپه بيه وه، له پر که و ته باسی ئاغای فرديش چينکو، هه مان ئه م شته ی گيرايه وه، به لام ئه و نه ده به بی سه روبه ری و ئالۆزی و ناشیانه گيرايه وه، ناچار بووم چه ند پرسيا ريکی لی بکه م. له وه لامه کانيا ئه و هم بۆ ده ر که و ت که تيکرای مه سه له کان وه همن و زاده ی خه یال و خه یال دانی به پیتی خوین. بۆیه ش درۆ ده کات، چونکه ناتوانی نه ئینی دلی خو ی بپاريزیت و ئه وه ی له دلیدایه ده ری نه بریت. جا لیره دا من ئه م پرسيا ره له جه نابت ده که م و خۆت ده که م به داوه ر: باشه ئه گه ر جه نه رال درۆی کرد بیت که من دلنیا م له مه، ئه دی چۆن هه مان درۆی ئه و به ر گو یی تۆش که و تووه؟ ميرزاده تۆ به خۆت ده زانی، درۆ بۆ جه نه رال وه کو ئاو خوارد نه وه وایه. درۆ که ی ئه و زاده ی ئه و ساته بوو، سه روش و ئیلهامی ئه و ساته بوو، کئ ئه م درۆیه ی گه یانده تۆ؟ ئه مه خالیکی گرینگه... و ده شیت بگو ترئ...

- کولیا ئه و قسه یه ی بۆ من گيرايه وه، قسه که شی له بابی بیستبوو، له به ینی سه عات شه ش و حه و تا که که س نازانی بۆ له و کاته دا له

گه مژه

مه ده خه له که هاتبووه دهره وه.

میرزاده، حال و حیکایه ته که ی، له سیر تا پیازی، بۆ لیبدیف گێرایه وه.
لیبدیف، که له خوشیان، دهسته کانی هه لده گلۆفی و له دلی خۆیدا و به
بیدهنگی، گوئی:

- ئۆیف... ئەمه یه کێکه لهو شتانه ی که ده شیت پێی بگوتری سهره داو...
من بۆ شتیکی وا ده گه رام!... مانای وایه جه نابی با سه عاده تیان نزیکه ی
سه عات شهش خهوی ئارامی خۆی زپاندووه تا بپوات کوپه ئازیزه که ی
بیدار بکاته وه و پێی بلێ که دۆستایه تی و هاوڕیتی فردیش چینکو باش
نییه و پیاو تووشی گێچه ل و گۆبه نان ده کات! په ح له ترسناکی فردیش
چینکو و له دلسۆزی باوکایه تی جه نابی با سه عاده تیان! ها، ها، ها...
میرزاده، به نارحه تیه کی له راده به دهره وه گوئی:

- گوئی بگره لیبدیف، گوئی بگره: پێویسته زۆر به ئاقلی کار بکه ی.
فهرته نه و هه راو هه نگامه مه نه وه! لیبدیف تکات لی ده که م... پیاوی چاک
به... ئەگه ر ئاقلانه کار بکه ی، به لێنت ده ده می که یارمه تیت ده ده م، به لام به
مه رجی کهس هیچ شتیک نه زانی!

لیبدیف، به هه لچوونیکێ راسته قینه وه گوئی:

- خه مت نه بی میرزاده ی دلپاک و دلسۆز و مه ردو په ند، له م پووه وه
ئه رخایه ن به، خه یالت ئاسووده بیت که مه گه ر گل ئەم قسانه م له زار
بیستی! به دوو قۆلی، به بیدهنگی، بی خشیپه کار ده که ی. میرزاده ی
پایه به رز من ئاماده م خوینی خۆم بده م. په نگه من له پووی ده روونی و له
ناخا بچووک بم، به لام له هه ر که سیکی بپرسیت، ته نانه ت له که سیکی
بوده له و بی شه ره فیش، چ جای له که سیکی بچووک بپرسیت، هه ز ده کات
ده گه ل کیدا کار بکات؟ ده گه ل بی ئابوو و خویری و بێباریکی وه کو خۆیدا
یان ده گه ل که سیکی نه فس به رزی، دلپاک، دلسۆزی وه کو تۆدا؟ هه لبه ته
له وه لاما ده لیت ده گه ل که سیتی دووه مد! جا سه رکه وتنی چاکه و گه وره یی
له مه دایه! به خوات ده سپێرم میرزاده ی به ریزو حورمه ت، پێکه وه و به
شینیه ی کار ده که ی.. به کاوه خو و به بیدهنگی!

فەسلە دەیهەم

میرزادە ئاقيیەت لەوێهە حالی بوو کە بۆچی هەر جارێ دەستی بوو ئەو
سەن نامەیه دەبرد، ئازای دەتەزی، بۆچی حەزی دەکرد، خۆیندەنەویان بوو
شەوی دواخات. بەیانی بێ ئەوێ خۆی یەکلایی بکاتەوێ و بویژی هیچ
یەکیک لەو سەن نامەیه بکاتەوێ، لە سەر تەختەکە ی پالکەوت، خەوێکی
قورس و ناخۆشی لێکەوت، خەوێکی ناخۆشی دیکە ی بێنی، لەو خەوێدا
هەمان (ئافەرەتی تاوانبار) ی بێنییەوێ. بە دیاریەوێهەست، بەدەم
تەمەشاگردنەوێ فرمیسک بەسەر برژانگە درێژەکانیەوێ دەدرەوشایەوێ.
دێسان داوای لێدەکرد کە دوا ی بکەوێت. وەک دوێنی شەو بە یادی سیمای
خەمینی ئەو ژنەوێ لە خەو پابوو، وێستبوو دوا ی بکەوێ، بەلام نە ی
توانیبوو، پێی دانهگریوو، ئەنجام بە نیمچە ئائۆمیدیەکەوێ نامەکان
دەکاتەوێ و دەکەوێتە خۆیندەنەویان. نامەکانیش لە جۆرە خەوێکی
دەچوون. پیاو هەندێ جار خەونی سەیر و نا ئاسایی دەبینی، خەونی
باوەرپنەکردەنی. کە خەبەری دەبێتەوێ بە پوونی خەوێکە ی دێتەوێ یاد و
سەری سووردەمینی. بێر تەوێ دەکەوێتەوێ کە بۆ ماوێهەکی زۆر لە لایەن
کۆمەلێک پیاو کوژو شەقاوێهە دەورە درابوو، کە بەو پەڕی لێزانی و
فێلبازیەوێ، نیازی خۆیان لێدەشاردیتەوێ و دۆستانە پەفتاریان دەگەل
دەکردیت، لە کاتی کە چەکەکانیان لەسەر پێ بوو و تەنیا چاوەروانی
ئامازەیهەک بوون، کە پەرت بەدەنی و لەنیوت بەرن، بەلام لە بێر تەوێ کە بە

گمزه

دریژایی خه ونه که بۆ تاقه ساتیکیش له خۆت بیئاگا نه بوویت، هه ولت ده دا به وپه پی وریایی هه لی ان بخله تیئی، خۆتیان لیبدزیته وه، بهر چاویان نه که وی، به لام دواپی بۆت ده رده که وت که به فیله که تیان زانیوه، به ئانقه ست وا ده نوینن که به په ناگا که ت نازانن، نه هگی په نات ده برده بهر فیلیکی دی، تا گومرایان بکهیت. هه ر هه موو ئه مانه ت به پوونی له بیرن و دینه وه بیرت، به لام چۆن ئه قلت، له و ماوه یه دا ئه و هه موو وه هم و خه یاله توپه ها تانه ی ئه و خه ونه ی قه بوول ده کرد؟ یه کیک له بکوژه کان، به بهرچاوته وه ده بی به ژن، پاشان هه ر ئه م ژنه به بهرچاوی خۆته وه ده بی به کورتیله یه کی قه مووری په زا گرانی قیزه ون، که چی تۆ، یه کسه ر هه ر هه موو ئه مه، به شیوه یه کی ئاسایی، بی چه ندوچوون، بی هیچ سه رسامیه ک، له کاتیکا وه کو واقع قه بوول ده که ی، که هۆش و زهین و ئه قلت، له تروپکی کارکردنی خۆیدایه وله هه موو شتییک ده گات، زنجیره ی پرووداوه کان و لوژیکی کارو باره کان تیده گات و درک ده کات؟

یان بۆچی کاتی له خه و بیدار ده بیته وه و ده گه پیتته وه ناو ژیاپی واقعی، زۆربه ی کات و هه ندی جار زۆر به جیددی وا هه ست ده کهیت له گه زو مه ته لۆکیکی ئاسی و له هه ل نه ها تووت له خه وه که دا لی به جیماوه؟ هه لبه ته پیکه نینت به بی مانایی و مه حالی خه وه که ت دیت، که چی له هه مان کاتدا وا هه ست ده کهیت بیریکی واقعی ته واو... بیریک که به شیکه له ژیاپی راسته قینه ت، بیریک که به راستی بوونی هه یه و هه میشه له دل و نیهادتدا هه بووه، ئاویتته ی ئه م وه هم و خه یالات و خه ونه ئاجر و باجره یه. ئیدی وه کو ئه وه ی خه ونه که ت بووبی به سه رچاوه یه کی سه روش و ئیلهام شتیکی تازه ی بۆ که شف کردبیت که چاوه پروانی بوویت! کاریگه ربی ئه مه ت چ به باری خۆشیا و چ به باری ناخۆشیدا به زه قی پتوه دیاره، که چی ناتوانی لیی تیگهیت، یان بزانی سه ری ئه مه چییه! میرزاده، پاش خویندنه وه ی نامه کان له حاله تیکی فیکری له و جوړه دا بوو، به لام ته نانه ت پیش کردنه وه ی نامه کانیش، هه ستی ده کرد ئه م نامه نه باریکی قورسن به سه ر شانیه وه، له خه ویکی قورس و مۆته که یه کی به ئازار ده چن. ئه و

گەمژە

شەۋە، كە لەو دەورووبەرە، سەرگەردان و تەنیا دەسووپاىەو (هەندى جار نەيدەزانى كۆو دەچىت) لە خۆى پرسى باشە ئەم "ژنە" چۆن توانىوويەتى لەخۆيەو نامە بۆ ئەم "كىژە" بنووسىت، چۆن توانىوويەتى سەبارەت "بەم مەوزوعە" شتى بۆ بنووسىت، چۆن ئەم بىرە شىتانهيەى بە مېشكدا ھاتبوو؟ ئىدى ئەم بىر و خەيالە جوړەواقىعيەتيكى پەيدا كړدبوو، ئەوھى ميرزادەى لە ھەموو شتىك پتر سەرسام دەكرد، ئەوھ بوو كە بەدەم خوښدنهوھى نامەكانەوھ، جوړەقەناعەتيكى لا دروست بووبوو كە ئەم خەونە لە گىنە، ئاساييە. بەللى راستە كە ئەمە خەونە. مۆتەكە و كابووسە، شىتايەتییە، بەلام بۆ نەگبەتى جوړەواقىعيەتيكى بە ژان و سوو و باوہرپنەكردەنى تيدا بوو، كە ھەر ھەموو ئەو خەون و مۆتەكە و شىتايەتییەى دەسپريەو و جوړە پەوايەتییەكى پيښەبەخشی.

ميرزادە، دواى خوښدنهوھى نامەكان، چەندىن سەعات ھايم و ھەيران، بىرى لە ناوہپۆكيان دەكردەوھ. ھەرجارەى بەشىكى ئەو نامانەى وەبىر خۆ دىنايەوھ، لە زەينى خۆيدا دەورى دەكردنەوھ، وردى دەكردنەوھ، وەردى دەدانەوھ، لىيان رادەما. ھەندى جار دەگەيشتە حالەتيك كە لە دللى خۆيدا بللى پيشتەر ئاگاي لە ھەموو ئەم شتانه ھەبوو، پيښىبىنى كړدوون. ھەندى جار واى وينا دەكرد، كاتى خۆى، لە رابردوويەكى دوورا ئەم نامانەى خوښدووەتەوھ، ئىدى لەوساوە، ھەر داخ و كەسەريكى چەشتوو، ھەر پەشيوى و پەريشانىەك بەرۆكى گرتوو، ھەر ترس و ناخۆشەكى بەسەر ھاتوو. ھەر ھەمووى لەم نامانەدا، كە گوايە زۆر لەمىژبوو خوښدبوونەوھ، تۆمار كراون.

يەكەمىن نامە بەم جوړە دەستى پى دەكرد:

"كاتى ئەم نامەيە دەكەيتەوھ، يەكەم جار تەمەشاي ئيمزاي پايىنى نامەكە بكە. ئەم ئيمزايە ھەموو شتىكت پى دەلّيت و گشت شتىكت، بۆ ږوون دەكاتەوھ و تيت دەگەيەنيت، بۆيە پښويست ناكات ناوى خومت پى بلّيم يان ھيچ شتىكت بۆ ږوون بكەمەوھ يان شەرم لەم كارەى خوم بكەم. ئەگەر من بە ئاستەميكيش لە ئاست و پاىەى تودابام، ھەقى خوت بوو ئەم پركيشى و

گەمزە

گوساخى و پروو قايمىيەى من بە تەوھىن بزانى، بەلام من لەكوئى و تو
لەكوئى؟ ئىمە دوو خالى پىك پىچەوانەى يەكتىرىن، من لەچاو تۇدا ھىندە
بچووكم، كە ئەگەر بىشمەوئى، لە كەرامەتتە بدم و سووكايەتتە پى بكم،
ھەر ناتوانم.

لە پەرەگرافىكى دىكەدا دەلىت:

"ئەم قسانەم بە زادەى جۆشوخروشى مېشكىكى نەخۆش نەزانىت. ئاخى
چېكەم من تو بە نمونە و خودى كەمال دەزانم! تۆم دىتووە و ھەموو پۆژ
دەتېنىم، من ھەددى و ھەسەف كردنى تۆم نىيە. ھەكو گوتم تو بە كەمالى
پرووت و خالىسە دەزانم، ئەم قەناعەتەم زادەى ئەقەل و بىرکردنەو نىيە،
بەلكو زادەى باوەرپىكى سادەىيە، بەلام گوناحىكم دەربارەت كردووە: ئەم
گوناحەش ئەوھىيە كە خۆشم دەوئى. كەمال، بابەتى ئەشق نىيە، ناشىت بىن
بە بابەتى ئەشق و خۆشەويستى، ئەوھندە بەسە بزانىت ئەمە كەمالە و
تەواو. تۆش پىت وانىيە؟ كەچى وىپراى ئەوھش خۆشم دەوئى، ھەرچەندە
ئەشق خەلكى يەكسان دەكات، بەلام نىگەرەن مەبە، دل لە دل مەدە: من
تەنانەت لە ناخى ناخىشما، لە نەپنى ترين ھەزرىنى خۆمىشا، پى بە خۆ
نادەم خۆم بە ھاوتای تو بژمىرم، قەت پۆژى لە پۆژان خۆم دەگەلتا
بەراورد نەكردووە. گوتم "نىگەرەن مەبە، دل لە دل مەدە" تو بلىى دل مەدە
نىگەرەنت بكم؟ ئەگەر شتى وا پروو بدات، ئامادەم ئەو خاكە ماچ بكم كە
پى پىدا دەنەيت. من قەتاو قەت خۆم بە ھاوتای تو نازانم. بىروانە
ئىمزاىەكەى پاينى نامەكە، كچى باش لەزىكە بىروانە ئىمزاىەكە!"

ئەم ژنە لە نامەكەى دىدا نووسىبوو:

"بەھەرھال، ھەستەدەكم من خەرىكم ئىو، ھەر دووكتان يەكدەخم بەبى
ئەوھى پۆژى لە پۆژان لە تو بپرسم: كچى باش ئايا تو ئەو پىاوەت
خۆشەوئى؟ ئەو، كە لە ژيانىا تۆى نەدىتو، لەگەل يەكەم دىدارا ئاشقت
بوو. بوويت بە "نوور و پرووناكى" و خەيالدانىت كرد بە چراخان. ئەمە
دەقى قسەكانى خۆيەتى، ئەمەم لە زارى خۆيەوھ بىست، بەلام بەبى ئەو
قسانەش دەمزانى كە تو پرووناكى ژيانى ئەويت. من يەك مانگى تەواو

گه مژه

دهگه ليا ژياوم، له و ماوه يه دا بوم دهر كهوت كه توش خوشت دهوئ. به
بوچوونى من، ئيوه، تو و ئه و يه كيكن نهك دووان."
له دريژه ي نامه كه دا ده ليت:

"يانى چى؟ دوينى كه به لاتاندا روت بووم ههستم كرد سوور بوويته وه،
بوچى؟ نا، مه حاله، شتى وا نابى، ده بى من به هه له وام وينا كر دبى. تو
ئه گهر بؤ قيزه وتترين جنده خانه ش به رن، سووكترين ريسواييت نيشان
بدن، نابى سوور ببسته وه: نابى گوئ به هيچ ئيهانه يهك بدهيت. رهنگه
هه موو خه لكىكى سووك و ريسوا ببوغزينى، به لام نهك له بهر ئه وهى خو
رقت لى انه، يانى له روانگه ي رقى شه خسيه وه نايان بوغزينى، به لكو له
رووى به زه بيه وه به خه لكى، به و خه لكه ي ئه وانه سووكا يه تيان پتده كه ن،
چونكه تو، كهس رايه ي نيه كه رامه تت، هه ستت بروشيتى و بريندار بكات.
ده زانى من هه ست ده كه م تو ده بى خوشت بويم؟ تو له ديد و نوپينى
منه وه نهك له نوپينى ئه وه وه: گيانىكى له پرووناكى. دياره فريشته ناتوانى
بوغزن بى، رقى له كهس بيت، به لكو مه حكومه به خو شه ويستى و به س.
زور جار له خوم پرسيوه ئايا كهس هه يه بتوانى هه ر هه موو ها وره گه زانى
به شه رى خو، بى ئه وهى كهس ببويرى، خوش بوئ؟ هه لبه ته: نه و. شتى
وا له ئارادا نيه! و شتى وا نه ئاساييه و نه سروشتيه. به شه ردوستى و
خو شه ويستى مروفايه تى، قسه يه كى رووته، مروف له ميانه يه وه ته نيا خو
خوش دهوئ. جا ئه گهر ئه م جوړه خو شه ويستيه بؤ ئيمه مانان مه حال بيت،
ئه و بؤ تو شتىكى ديه، هيچ مه حال نيه. ئاخر چون ده بى هه موو تيره ي به
شه رت خوش نه وىت، مادامىكى له سه رووى به شه ره وه يت، كهس نه گاته
ئاستى تو و له هه ر ئيهانه يهك بالاتر بيت! ته نيا تو ده توانى به دوور له هه ر
خوپه رستيهك خه لكى خوش بويت. ته نيا تو ده توانى خو شه ويستى بكه يت،
نهك له پيتناوى خوتا به لكو له پيتناوى ئه و كه سه دا كه خوشت دهوئ. ئاه...
چه ند م له دل گران ده بيت، ئه گهر هه ست بكه م يان بزانم به هوى منه وه
هه ست به شه رمه زارى يان تورپه يى بكه يت! ئه گهر شتى وه ها پرووبدات،
ده كاته تياچوونى تو، چونكه له و حاله ته دا ديته خواره وه بؤ ئاستى من!...

گەمزه

"دوینی دواى ئەوھى بینیمیت، چوومەوھ بۆ مالى و وینەیهکی تایبەتیم
 لەبەرچاوی خۆما بەرجەستە کرد. نیگارکیشان، تیکرا، ھەمیشە مەسیح
 بەگوێرەى حیکایەتەکانی ئینجیل، وینە دەکێشن، بەلام ئەگەر من لەجیاتیی
 ئەوان بام، یان قەرار بوايە من وینەى مەسیح بکێشم بە جۆریکی دی
 دەمکیشا: بە تەنیا دەمکیشا و (ئاخر مۆرید و یاوەرەکانی ھەندى جار بە
 تەنیا بەجێیان دەهێشت) تەنیا یەک مندالی چکۆلەم لەلایەوھ دادەنا. کە
 لەنزیکیەوھ یاری بکات و وا بنوینى کە بە زمانی مندالانەى خۆى شتیکی بۆ
 گێراوھتەوھ و مەسیح بە دل گوئی لیگرتووه و ھەنوکه لەگژ فکران راچووھ
 و ھێشتا دەستی بەسەر قژی زەرد و پووناکی مندالەکەوھى و لە بیرى
 چووھ دەستی لابدات. نیگای بریوھتە دوور، ئاسۆ. بیرىکی بى پایان، بە
 ئەندازەى بى پایانی گەردوون، لە چاوانیا رەنگى داوھتەوھ و سیمای نوقمى
 خەمە. مندالەکە کړوکپ، ئانیشکى داداوھتە سەر زرانى مەسیح، لا پوومەتى
 خستوھتە سەر لەپە چکۆلەکەى خۆى و سەرى بەرزکردوھتەوھ، بە ھەمان
 شێوھى کە ھەندى جار مندالانى چکۆلە تەمەشا دەکەن، بەو ئاوايە
 دەروانیته مەسیح. ھەتا و بەرە و کەل دەروات... ئەمە ئەو وینەیهیە کە
 دەشیا من بیکێشم! تۆ کەسیکی بیگەردى و، کەمالی تۆ لە پاکی و
 بیگەردیتایە. ئاھ... تەنیا ئەمەت لە بیر بیت! ئاخى ئەشقى من، سۆز و ئەفینى
 من بۆ تۆ چ بایەخیکى ھەیه؟ تۆ ئیدی لەمۆ بەدواوھ ھى منى، ھەتا ماوم
 لە نزیکی تۆ دەبم - من بەم زووانە دەمرم."

ئەو ژنە لە دوا نامەدا نووسیویوی:

"توبى توخودا، گومانى خراپم لیمەکە! وا نەزانى کە من بە مەبەستى
 خوشکینى نامەت بۆ دەنووسم یان یەکیکم لەوانەى کە لەزەت لە خوشکینى
 دەبینن و خۆیانى پێوھ پادەنەن. نا. من جۆرە ئارامیەکی پى پەیدا دەکەم،
 ھەرچەندە زۆر زەحمەتە بتوانم ئەو ئارامیەت بۆ شروڤە بکەم، شروڤە
 کردنى تە نائەت بۆ خودى خۆیشم ھەر زەحمەتە، ھەرچەندە ئەمەش بۆ
 خۆى و لە خۆیدا بۆ من کێشەیهکە و سەرچاوەى عەزابە، بەلام ئەوھەندە
 دەزانم، من تە نائەت لە حالى غروورى شیتانەشدا! ناتوانم خوشکینى بکەم."

گەمزە

يانى خوشكىنى لە مەزەبى مندا نىيە. تەنانەت لە عۆدەى ئەو خوشكىنىيەش نايەم كە لە دلپاكى و بىگەردىيەو ھەلدەقوولت. بە كورتىكەى نە بەم شىوھىە و نە بەو شىوھىە خوشكىنى ناكەم.

”بۆچى لىبراوم ئىو ەگەيەنمە يەكدى؟ لەبەر ئىوھىە يان لەبەر خۆمە؟ بىگومان لەبەر خۆمە، چونكە لەمىژە بەخۆم گوتووە كە كلىلى كردنەوھى دەرگا و چارەسەرى گشت كىشەكانم لەمەدايە. زانىومە كە ئادىلايدى خوشكت جاريكيان كەوینەيەكى منى دىتووە، گوتوويەتى، ئىنسان دەتوانى بەم جوانىوھە دنيا بەهژىنى، شۆرشىك بەرپا بكات، بەلام من وازم لە دنيا ھىناو، چاوم لە دنيا پۆشيوھ. رەنگە گالتەت پىم بى كە ئەم قەسەيت بۆ دەنووسم، چونكە بەجلى ئالا و والا و سەراپا خشلەوھ دەگەل بەرەللا و مەست و سەرخۆشاندا دەمىنى. وانىيە؟ تەكا دەكەم ئەم شتانە بەھەند مەگرە، چونكە من دەزانم لىبومەتەوھ و ژيانم بەرە و نەمانە، من ئەمە چاك دەزانم و لىنى بىئاگا نىم. مەگر ھەر خوا بزائى كى لە جىنى من لە جىنى منى راستەقىنە، لە دەروونما ئاكنجى بوو. من ھەموو پۆژى قەدەر و چارەنووسى خۆم لەو چاوە ترسناكانەدا دەخوینمەوھ كە بەردەوام بپاوەتە من، تەنانەت ئەو كات و دەمانەش كە لىمەوھ ديارىن و لەبەردەمدا نىن. ئەم چاوانە بىدەنگن (ھەمىشە بىدەنگن) بەلام من لە رازيان بە ئاگام. مالاكەى يەكپارچە بىزارى و دلتەنگى. ئەم مالاكە پاز و نەيىيەكى لە خۇدا ھەشارداوھ. من دلنيام كە لە يەككە لە جەكمەجەكانى خۇيدا كىزدىكى ھەشارداوھ، لە ھەريركى پىچاوە، رىك وەكو ئەو بكۆژە مۆسكۆيىە كە ئەویش لە مالىكى وەھادا دەگەل دايكىا دەژيا و كىزدىكى ھەبوو لە ئاورىشمىوھ پىچا بوو و ئامادە بوو بۆ برىنى ھەر گەروىەك، تىنووى خوین بوو. بە درىژايى ھەموو ئەو ماوھىەى لە مالى ئەواندا بەسەرم برد، ھەمىشە بىرم لای ئەو بوو كە لەوھىە لە شوینىكى مالاكەياندا، لەژىر عارىدا، جەنازەيەك شاردرابىتەوھ، باوكى لەو شوینەدا، وەكو ئەو جەنازەيەى كە لە مۆسكۇدا دۆزرايەوھ، لە مشەمايەكيەو پىچابى و شاردىيىوھ و وەكو جىدانئۆف چواردەورى بە شووشە دەرمانى

گەمژە

دژەبۆگەنى گرتىيت. تە نائەت دەتوانم ئەو شوپىنەشت نىشان بدەم كە رەنگە جەنازەكەى تيا شاردرابىتەو. ئەو ھەمىشە بىدەنگ و خامۇشە، بەلام دەزانم ئەوئەندەى خۆش دەویم كە مەحالە ئەم خۆشەويستىە نەگۆریت و نەبىت بە رەقوكنە. ئىدى زەماوئەندەكەى ئۆو و زەماوئەندەكەى ئۆمە لە يەك رۆژدا دەبىت. لەسەر ئەمە رېكەوتووین. من ھىچ شتېك لەو ناشارمەو. ئەوئەندەى لىدەترسم لەوئەى لە ترساندا بىكوژم.... بەلام پىش ئەوئەى من بېرىارى تەواو بدەم، ئەو من دەكوژىت... ئا ئىستا كە بىنى ئەم شتە دەنووسم، لە قاقای پىكەنىنى دا، ئەو پىتى وایە من شىت بووم. دەزانى كە نامە بۆ تۆ دەنووسم.

نامەكان، زۆر بىرى شىتانەى تری لەم بابەتە بىرانەیان تىدا بوو. يەككە لە نامەكان، يانى نامەى دووهم كە بەخەتى ورد نووسرا بوو، چوار لاپەرەى گەرەى خورشیدی گرتبووئەو.

ئەنجام مىرزادە لە جەرگەى تارىكى پارک و باخەكە، كە وەكو دوينى ماوئەىەكى زۆر پىاسەى تيا كەردبوو، ھاتە دەرى. شەوئەكە، لە شەوانى دىكە رۆوناك تر و سافتر دەىنواند. لە دلى خۆیدا گوتى: "تۆ بلىنى ھىشتا زووبى؟" (مىرزادە سەعاتەكەى لە بىرچووبوو). بە خەيالى خۆى لە دوورەوئە دەنگى مۆزىك دەھات. دووبارە لە دلى خۆیدا گوتى: "رەنگە لە سەيرانگاكوئە بى. بىگومان، ئەوان ئەمشەو بۆ ئەوئەندەر نەچوون." بەدەم ئەو قسەىەو كاتى وەخۆھاتەو سەبرى كەرد لەبەر مالى يەپانچىن وەستاو. بە خۆى ھەستى بەو كەردبوو كە دوور نىيە ئەم پىاسەىە بىگەىەنئىتە ئەو. بەدەم دلى تەپتوئە بە پلەكانى بالكۆنەدا ھەلگەرا. بالكۆنەكە چۆل بوو. كەس نەھاتە پىشوازى. ھەلوئەستەىەكى كەرد و كەمىك چاوەروانى كەرد. ئەوجا ئەو دەرگایەى كەردەوئە كە دەچوو بۆ ھۆلى پىشوازى. لە دلى خۆیدا گوتى: "ئەم دەرگایە قەت داناخەن." ھۆلەكەش چۆل و نىمچە تارىك بوو. مىرزادە بە دوو دلى لە ناوئەندى ھۆلەكەدا بە سەرسامى و ھەپەساوى وەستا. لەناكاوا دەرگا كراىەو. ئەلكسندرا ئىقانۆفنا، بە خۆى و مۆمىكەوئە پەيدا بوو. كىژى كە چاوى بە مىرزادە كەوت بە ھەپەساوى وەستا، وەكو ئەوئەى بېرسىت كە

گه مژه

خیره لهوئ وهستاوه! .. ههلبهته ئەلکسندرا به ریکهوت له ژووریکهوه بۆ ژووریکی دی دهپویشیت. ههرگیز وینای نهدهکرد، هیچ کهسینک بدینی. ئەنجام ئەلکسندرا پرسى:

- خیره هاتووی بۆ ئیره؟

- ههروا به ریکهوت پیم کهوته ئیرهو...

- دایکه ماندووه و حالى باش نییه، ههروهها ئاگلایاش. ئادیلاید چووه بخهوئ، منیش بهتهمام بپۆم بخهوم. شهوئ ههر مالهوه بووین، نهچووین بۆ ئاههنگ. باوکه و میرزاده (س...) چوون بۆ پتر سبورگ.

- هاتووم... هاتووم... ئیستا...

- دهزانی ئیستا سهعات چهنده؟

- نا... نازانم.

- دوازده و نیوه، شهو له نیوه تپهپیهوه. ئیمه ههمیسه سهعات یهک دهنووین.

- وامدهزانی سهعات نۆ و نیوه.

ئەلکسندرا بهدهم پیکهینهوه گوئی:

- باشه، قهیدی نییه! باشه بۆ زووتر نه هاتیت؟ چاوهپوانت بووین.

میرزاده له کاتینکا بهره و دهرفا دهچوو تا بروات، لهبن لیوانه گوئی:

- وام دهزانی... وام... دهزانی...

- شهو بهخیر! سبهینی ههموو بهم مهسهلهیه پیدهکهن.

میرزاده، به ریکای دهوری باخهکهدا، بهره و مالی خوی پهل بووهوه. دلی خیرا خیرا لئی دهدا، بیرى پهرت و پهڕیشان بوو. ههموو شتیک لهبهر چاویا له خهون دهچوو. لهپڕ دهقاودهق وهکو یهک دووجاری پیشوو که له ههمان خالدا له خهونهکانی خهبرى بووبووهوه، ئیستاش ههمان تاپۆ و شهبهنگ له بهرانبهریا وهستاوو. ههمان ژن له سهیرانگهکه هاته دهڕی و له بهرانبهریا رهق پاوهستا، وهکو ئهوهی لهو شوینهدا چاوهپوانی ئهو بووئی. میرزاده، راجفری و له جیی خوی وهستا. ژنهکه دهستی گرت و توند توند گوئی: "نا، ئەمه خهون نییه! تاپۆ نییه!" بۆ یهکه م جار، دواى

گەمژە

ئەوھى لىكىدى داپران، ئەم ژنە لە بەردەميا، پووبەپووى ئەو وەستابوو. ژنە قسەى بۆ دەکرد و ميرزادەش زەق زەق و بە بىدەنگى تەمەشاي دەکرد. دلى، خەرىك بوو لە داخا شەقى دەبرد. قەت رۆژى لە پۆژان نەيدەتوانى ئەو دیدارە فەرامۆش بکات و ھەر جارى بىرى بکەوئیتەو ھەمان خەم و پەژارەى لى تازە دەبیتەو. ژنە، وەکو شىت لە ناوہپاستى پىگاگەدا، خۆى لەبەر پىيانى ھاوشت. ميرزادە بە شىپزەيى چووہ دواوہ. کەچى ژنە پىک وەکو دوا خەونى ميرزادە، دەيوست دەستى بگريت و ماچى بکات، فرمىسكى درشت، بە سەر برژانگە درىژەکانیەوہ دەدرەوشايەوہ. ميرزادە، بە ترسەوہولە بن لىوانەوہ گوتى:

- پابە، پابە، خىزا ھەستە!

ناستاسيا لى پرسی:

- ئايا بەختەوهریت؟ خوشیت؟ کەيفت قنجە؟ بە يەک وشە پىم بلئ: تۆ ئىستا، ئەمپۆ، حالى حازر بەختەوهرى؟ چوویت بۆلای؟ چى پىگوتیت؟
نە لە عاردى ھەلدەستا و نە بە گوئى ميرزادەى دەکرد. بەدەم راجفرینەوہ لىکدا لىکدا پرسىارى دەکرد، بە لەز قسانى دەکرد، وەکو ئەوھى راونرابى.. لە سەرى پۆيشت:

- سبەينى، لەسەر قسەکەى تۆ، (نەک بەخواستى خۆم) دەپۆم. سەفەر دەکەم. جارىکى دى ھەرگىز دەرناکەومەوہ. ئەمە دواجارە کە تۆ دەبينم، بەلئ دواجار! بە راستى ئەمە دواجارە!

ميرزادە، بەوپەرى خەمىنيەوہ گوتى:

- ئارامت بى، پابە! ھەستە!

ژنە، کە دەستى ئەوى گرتبوو بەو پەرى تامەزرۆيى و تاسەوہ تەمەشاي دەکرد، ئەنجام ھاتە قسان و گوتى:

- بەدووعا!

بەدەم ئەو قسەيەوہ ھەستا، بەلەز و، بە نىمچە راکردنەوہ دوورکەوتەوہ.

ميرزادە، پوگوژينى بينى کە لەپەر پەيدابوو، دەستى ناستاسياى گرت و

گه مژه

به دوو قوئی رۆیشتن. رۆگوژین رۆو له میرزاده هاواری کرد و گوتی:
- میرزاده چاوه پروانم بکه، دواى پینچ دهقیقه ی دی دهگه پیمه وه. به
راستی، دواى پینچ دهقیقه گه رایه وه. میرزاده له هه مان شوین چاوه پروانى
بوو.

رۆگوژین گوتی:

- سواری گالیسکه کهم کرد، گالیسکه که له سهعات دهوه، له وئ، له
سووچیکا چاوه پروانى ده کرد. قه ناعه تی وابوو که له هه وه لئى شه وئوه
ده گه ل ئه و کیزه دا بوویت. ئه م قسه یه م پینگوت که بۆت نویسیبووم، وه کو
خوی و زۆر به وردی داواکه ی تۆم پیراگه یاند. له مرق به دواوه ئیدی نامه ی
بۆ نانووسیت - به لئینی داوه و له سه ر داواى تۆ سبه ینی پافلوفسک به
جیدیلئیت و سه فهر ده کات. هه زی ده کرد بۆ دواجار بتبینی، هه رچه نده
ده یزانی تۆ هه ز ناکه یت، ئیدی لیره، له سه ر ئه و ته خته دانیشترین و،
چاوه پروانمان کردیت، چونکه ده مانزانی هه ر ده بی لیره وه بۆ مال
بگه ریته وه.

میرزاده لینی پرسى:

- خوی داواى لیکردبوویت که له گه لیا بیی؟
رۆگوژین، به ده م ژار خه نیکه وه گوتی:
- ئه دی بۆ نا، ئه وه ی لیره دا دیتم شتیکی تازه نه بوو. باشه تۆ نامه کانیت
نه خویندووه ته وه؟

میرزاده. له فکران راچوو، دواى تۆزیک لینی پرسى:

- ئه دی تۆ، نامه کانت خویندونه ته وه؟
- به خوی یه ک به یه ک نیشانی داومن.... ئه و به شهت له بیره که باسی
کترده که ده کات؟ ها، ها ها! ..

میرزاده، به داخ و که سه ره وه ده سه ته کانی تیک هالاندن و گوتی:

- شیتیه!

رۆگوژین، به ده نگیکى نزم، وه کو ئه وه ی خوی بدوینی گوتی.

- کئ ده زانی؟ له گینه شیتیش نه بیت.

گه مژه

ميرزاده، هيچي نه گوت.

پوگوژين گوتي:

- دهيسا خواحافيز! منيش سبه يني ده چمه سه فهر. گله يي به جي بيته!

ئه وسا له پر ئاوړي دايه وه و گوتي:

- گوي بگره براي ئازين، بوچي وه لامی پرسياره كه يت نه دايه وه: ئايا تو

به خته وه ري يان نا؟

ميرزاده، به داخ و كه سه ريكي زوره وه گوتي:

- نه خير، نه خير، نه خير به خته وه ر نيم!

پوگوژين، به دهم ته وسخه نيكه وه گوتي:

- چوزانم! هر له وه مان كه مه بلتي "به لي!"

بي هيچ ئاوړدانه وه يه ك، ملي ري گرت و پويشت.

بەشى چوارەم

فەلسەئە يەكەم

نەزىكەنى ھەفتە يەك بەسەر ئەو دىدارەنى جووتە قارەمانى
چىرۆكەكە مان، لە سەر تەختە كەسكەكە، تىپەرى بوو.
بەيانى پۇژىكى ھەتاوى خوش، قارقارا ئاردالىونوڧنا پتېتسىنا لە مال
و ەدەر كەوتبوو و چووبووە دىدەنى ھەندى لە دۆست و ئاشناكانى، پاشان
لە دەوربەرى سەعات دە و نىودا، بە خەمىنى و دلتهنگى بۆ مال
كەرابووە.

كەسانىك ھەن، پىاو ناتوانى بەئاسانى و بەكورتى ۋەسفىكى ئەوتۆيان
بكات، كە ديارترىن خەسلەت و تايبەتمەنديان بنويىنى و بە دەستە ۋە بدات.
ئەو خەلكانە، بە خەلكىن "عەوام و ئاسايى" ناودەبرىن، كە لە راستىا
زۆربەى جەماوەرى خەلك پىكدەھىتن، يانى زۆربەى كۆمەلەن. ئەدىبان،
ھەولەدەن لە پۇمان و چىرۆكەكانياندا، نمونەى كۆمەلايەتى ھەلېژىرن و
بە زمانى وىنە و ھونەر، ئەو نمونانە بە كاملترىن و جوانترىن شىوہ
بەرچەستە بكەن، بەلام بەدەگمەن لە ژيانى واقىعيدا تووشى ئەو جۆرە
نمونانە دەبىن، بەلام ئەمە بەو مانايە نىيە كە ئەو كاراكتەرانەى كە بەو
شىوہە ۋىنا دەكرىن و دىنە ۋىنەگرتن، لە خودى واقىع واقىعى تر نىن. بۆ
نمونە كەسىتى بۆدكۆلىوسىن،* رەنگە لە پووى تىپىكىيە ۋە، ھەندى

گه مزه

موباله غه ٿاميز بيت، به لام به هيچ جوڙي کاراڪته زيڪي خه يالي و ناواقيعي نيهه، گه ليک لهو خه لکه هوشيار و زيره کانه ي که (بودکوليوسين) ي شا قاره مانى شانؤنامه که ي "گوگول" يان بينيوه، پاشان، ليکچوونتيکی بي ٺه انداز هيان له نيوان ٺهو قاره مانه و ده يان و سه دان هاوڙي و دوستاني خوياندا بينيوه! هه لبه ته ٺهو خه لکه زيره ک و به سه رنجان، ته نانه ت پيش ٺهو ي "گوگول" ش بخويننه وه، زانيويانه که هاوڙيکانيان له بودکوليوسين چوون، به لام نه يان زانيوه که ٺهو ناوه پر به پيستي ٺه وانه، هه لبه ته له ڙياني واقيعيدا به ده گمهن ريکده که وي، که زاويه ک پيش ٺهو ي بووکی بو بکه نه په رده وه، له په نجه ره وه هه ليت. ٺه مه زور ناواقيعي به، چونکه ٺه م کاره، به هر مه به ستيک بکريت، کاريکی ناپه سهنده و له هه موو که سيک ناوه شيته وه، به لام ويڙاي ٺه وهش زور زاوي به ږيڙ و به حورمه ت، به ٺاوه زو و يقار هن که له ږوڙي زه ماوهنده که ياندا، له ناخي خوياندا هه ستيان به هه مان حاله تي دهرووني "بودکوليوسين" کردووه. هه لبه ته هر ميرديکيش نايه ت له هر بوئه يه کدا هاوار بکات و بليت:

"خوت به خوتت کرد، ده بخو دهرده ت بي جورچ داندان" * به لام ويڙاي ٺه وهش مليونان و ملياردان که ږه ت ٺه م ٺاهو ناله يه، دواي مانگی هه نگوين يان پيش گواسته وه ي ڙنان به چه ند ږوڙي، له کانگا دلي ميرداني دنياوه هه ستاوه!

هه لبه ته پتويست به وه ناکات زور به تاني ٺه م مه سه له يه دا بچين، ٺه وهنده به سه بليت که هه رچه ند له ڙياني واقيعيدا تيپيکبووني ٺه م کاراڪته رانه به و زهقيه نيهه و که متر دياره، به لام هر هه موو ٺه م "جورچ داندان و بودکوليوسين" انه له واقيعيدا هه ن: هه موو ږوڙ ده يان بينين، به به رچاومانه وه دين و ده چن، به لام به و توخييه نا، به لکو به شيوه يه کی کالتر. جا بو ٺهو ي له کورتي بيبرينه وه و کوتايي به م بابته بينين تا ليمان نه بووه به وتاريکی ٺه ده بي، ده ليتين ٺهو نمونه ته واو عه ياره ي (جورچ داندان) ي ٺاهه ريده ي موليرش، له ڙياني واقيعي به رچاو ده که وي، به لام به ده گمهن.

گه مژه

به لām هیشتاش، ئەم پرسیاره هه میشه به پۆکمان ده گریت: چیرۆکنووس ده بی چی بکات و چۆن مامه له ده گه له پهمه کیاندا (خه لکی عه وام و ئاسایی دا بکات تا بکهونه بهر سه رنج و دیدی خوینه ران و بیته ناسین؟ هه له به ته مه حاله چیرۆکنووس بتوانی ئەو خه لکه رهش و پرووت و ئاساییه له چیرۆک و پۆمانه کانی و ده دربنی، چونکه ئەو پهمه کیانه هه موو کاتیک و له زۆربه ی حالاندا ده که نه تان و پۆی ژیان و به شیکی حاشا هه لنه گری له زنجیره ی پرووداوه کانی ژیان و بویه ره کانی پۆژگار، ئەگه ر په راویزمان خستن و له پۆمانه که مان و ده درنان، ئیدی پۆمانه که واقیعیه تی خو ی له ده ست ده دات و ده گه له حه قیقه تدا تیکناکاته وه. هه له به ته پرکردنی پۆمان له نموونه و کاراکته رانی سه یروسه مه ره و سوپه ر واقیعی و نا ئاسایی، ته نیا به مه به ستی سه رنج راکیشان، نه ک هه ر سه رنجی خوینه ر پاناکیشت، به لکو باوه ر و قه ناعه تیشی به پۆمانه که له ق ده بیته. به بۆچوونی ئیمه، نووسه ر له سه ریتی ئەو خه سلّه ت و تایبه ته مندیانه که شف بکات و بدۆزیته وه که مایه ی سه رنج و ده بنه سه رچاوه ی ئیلهام ته نانه ت له لای خه لکی ئاسایی و پهمه کیش بۆ نموونه کاتی خه لکانی ئاسایی و پهمه کی، هه رچی ده که ن و ده کۆشن که له واقیعی پهمه کایه تی ده رچن، هه ر بیفایده یه و ده گه پینه وه سه ر باری پهمه کایه تییه که ی خۆیان، جا ئەم عه وامانه، به و حاله سیفه تی تیپیککی وه ر ده گرن و ده شیته بکرین به نموونه ی ئەو خه لکه عه وام و ره شوو پرووته ی که نایه وئ هه ر به و ده قه وه بمیئن، به لکو ده بی به هه ر نرخ ی بووه خۆیبوون و که سیتی خو ی په یدابکات و به ده ست بیئن، با هیچ ئەوزاریکیشی نه بیته بۆ گه یشتن به و مه به ست و ئامانجه.

جا هه ندی له قاره مانان و کاراکته رانی ئەم چیرۆکه مان، سه ر به و خه لکه "پهمه کی" یان "عه وام و ئاسایی" یانه ن، که هه له به ته دان به وه دا ده نه م که وه کو پتویست به خوینه ران نه ناسیئراون. له وانه: قارقارا ئاردا لیونوشتا پتیتسینا، پتیتسینی میردی و، گاقریلا ئاردا لیونوفیچی برای.

له وه ناخۆشتر نییه که سیک بۆ نمونه ده وله مه ند، خانه دان، ئەسلزاده، قۆز، خوینه وار، زیره ک و ته نانه ت دلّاواش بی، به لām هیچ به هره، توانا،

گەمژە

تايبەتمەندى و سيفەتلىكى ديارى نەبىت، بىرکردنەو و بۆچوونى تايبەتى خۇى نەبىت، وەكو "ھەر خەلىكىكى دى" بىت: دەولەمەندە بەلام وەكو پوچىلد نىيە، ناويكى بەرپىزە بەلام بە ھىچ شتىك بە ناوبانگ نىيە. قۇز و جوانە، بەلام مايەى سەرنج نىيە، كار لەبەرانبەرەكەى ناكات، خويئەوارىكى باشە، بەلام ئەم خويئەوارىە دادى ھىچى نادات و نازانى چۆنى بەكاربىنى، زىرەكە بەلام ئامانجى تايبەتى نىيە، ھزرىنى خۇى نىيە، كەسىكى دىپاك و دلاوايە، بەلام بە شەخسىەت و نەفس بەرز نىيە، ئىدى بەو جۆرە لە ھەموو رويەكەو.

لە دىيادا، خەلىكانى زۆر لەو بابەتە خەلىكە ھەن، زۆرتەر لەوھى وىناى دەكەين. ئەمانەش وەكو ھەموو بەشەر، دوو جۆريان ھەيە، دوو دەستەى سەرەكىن: دەستەى يەكەمىان كە زۆربەن، ئەوانەن كە ھۆشوگوشىكى ديارىكراو و سنووردارىان ھەيە، دەستەى دووھم لە زۆربەكە "زىرەكتر و بەھۆشوگوشترن". دەستەى يەكەم لە دەستەى دووھم شادو بەختەوہترن. خەلىكى "پەمەكى" ئەقلىەت سنووردار، زۆر ئاسايىيە خۇى بە گەورە و ناوازە و پەسەن و بى ھاوتا بزانىت و زۆرىش لەم بۆچوونەى خۇى دلىيايە، بۆيە ھەمىشە كەيفى بە خۇى دىت و دلى خۆشە. بۇ نمونە ھەندى لە خانمانى گەنجى ئىمە، ھەر كە قۇيان برى و چاويلەكەيەكى شىنى تۇخيان لەچاو كىرد خۇيان لىدەبى بە نەھلىستى تەواوہىار و دەگەنە ئەو قەناعەتەى كە بەو عەينەكەوہ بوون بە خاوەنى "بۆچوونى" شەخسى و "باوہرەن" تايبەتى خۇيان. يان ھەندىك پىاو ھەر كە زەرەيەك ھەستى مرۇفانىان لە دل و دەروونى خۇدا شك برد، ئىدى خىرا خۇيان لىدەگۆرپ و دەگەنە ئەو قەناعەتەى كە ھىچ كەسىكى دى ئەو ھەست و سۆزەى ئەوانى نىيە و ھەر ئەوان كۆرپ مەيدان و پىشەنگى كاروانى پۆشنگەرى و پىش قەرەولى پىشكەوتنى مرۇفایەتىن. يان ھەندىكى دى ھەر كە بە رىكەوت لە كەسىكەوہ گوىى لە بىرۆكەيەك بوو، يان بە رىكەوت لە لاپەرەى كىتىكدا بىرۆكەيەكى نىوہچلى خويئەدوہ، ئىدى ئەو "بىرۆكە"يەى لىدەبى بە ھى خۇى و بە ھەموو قەناعەتىكەوہوادەزانى ھەلقوولاو و زادەى

گەمزە

هزر و مېشكى خۆيەتى. ئەمە حالەتتىكى سەيرە، دەشتت بە زادەى ساويلكەيى و پروقايمى ئەو كەسانە دابىرىت. زۆر جار لە ژيانى پۆژانەدا تووشى ئەم حالەتانە دەبين. گۆگۆل، ئەم حالەتەى، حالەتى كەسىكى گەوجى ساويلكە، كە بە خوتو خۆپايى خۆى لىبوو بە ئەرستو و، پرودار و پرو قايم، زەپەيەك گومانى لە خۆى و گوايە لە بە ھەرى خۆى نىيە، كەردوو بە نموونە و بە شىوہەكى يەجگار جوان و ھونەرمەندانە، لە كەسىتى بەرچاوى "ليوتىنان پروگوڤ" * دا بەرجەستەى كەردوو. ئەم پىرۆگۆفە زەپەيەك گومانى لە بلىمەتى خۆى نىيە، نەك ھەر خۆى بە بلىمەت دەزانى، بەلكو خۆى لە بلىمەتەش پى زياترە و خۆى بە ھىچ بلىمەتەك ناگۆرپتەو. ئەو ھەندە لە خۆى دلىيايە، ئەو ھەندە لە خۆى رازيە، كە ھەرگىز پى بە خۆى نادات، كە سووكە گومانىكىش لە بلىمەتى خۆى بكات. سەرھەنجام گۆگۆل، نووسەرى مەزن، ناچار دەبى وەكو سزايەك وەژىر شەلاقانى بخت تا ھەستى ئەخلاقى برىندار بووى خوينەر سارپىژ بكاتەو، بەلام كە دەبينى ئەم سزايە كارىكى ئەوتو لە قارەمانەكەى ناكات و، خىرا ھەلدەستتەو و خۆى دەتەكىنى و دەست بە خواردنى پارچەيەك شىرىنى دەكات تا ھىزى وەبەر بىتەو، ئىدى نووسەرى گەورەش ھىچى بۆ نامىننەو تەنيا ئەو نەبى كە لە سەرسامىدا شانەكانى ھەلتەكىنى و بەو جۆرە بى بە شەرىك شعورى خوينەرەكانى. من ھەمىشە خەفەتى ئەو ھەم خواردوو كە گۆگۆل، ئەو پلەو پايە بچووكەى بە پىروگوڤ داو، چونكە پىرۆگۆڤ، بە رادەيەك لە خۆى رازيە، زۆر پىنى ئاسايىيە - بە خەيالى تەرفىعى بەرەبەرە و زيادبوونى نىشانەكانى سەرشانى، بەگويرەى سالانى خزمەت - بە خەيال، خۆى بە فەرماندەيەكى سوپايى زۆر مەزن بزانت. ئەو چىم گوت؟ بە خەيالى چى؟ بەلكو وەكو حەقىقەتتىكى راستەقىنە باوهرى پى ھەبو: ئەويك كە گەشتووتە پلەى جەنەرالى، لە چى كەمە، تا نەبى بە فەرماندەيەكى مەزن؟ چما ژەمارەى ئەو پىرۆگۆفانەى كە لەو دوايانەدا لە مەيدانى جەنگدا، شكستيان ھىتاو و بە زىوون كەمە؟ چما لەو بابەتە پىرۆگۆفانە لە ناو ئەديبان و زانايان و ميدياكارانى ئىمەدا كەم

گەمژە

هەبوون؟ نەك هەر كەم نەبوون، بەلكو ئىستاش ھەن!...

گافرىلا ئارداليونوفىچ ئىفولگىن، كە يەككە لە قارەمانانى ئەم
 رۆمانەمان، سەر بەدەستەى دووھەمە "ئەوانەى كە لە زۆربەكە زىرەكتر و
 بەھۆشوگۆشتەرن" بۆيە تىنو و تامەزرۆى ئەو بوو، جۆرە دەنگ و پەنگ و
 پىگەيەكى ديار و بەرچاوى خۆى ھەبىت. وەكو پىشتەر ئاماژەمان كردى ئەم
 دەستەيە، لە دەستەى يەكەم ناشادترن. ھۆيەكەشى ئەمەيە كە ئەو مەرقە
 "رەمەكەيەى جۆرە" زىرەكەيەكى" تيايە ئەگەر لە ھەندى ھەلومەرجا "يان بە
 درىژايى تەمەن" لە دلى خۇدا، خۆ بە بلىمەت و گەورەش بزاني، ئەوا كرمى
 گومانىك سەرى ژەندوووتە ناخى و لە ناوھە كرمىنى دەكات و بەرە و
 زەلكاوى ئائومىدى تەوا ھەلى دەدىرى. وەختى دان بەو ھەدا دەنيت، كە
 ھەستى غروورى پەنگاوە، غروورى چەپىترا و لە ناوھە ژاراوى كردووە.
 ديارە ئەمە دەرھەق بە خەلكە توندپەوھەكانى ئەم دەستەيەوايە. ئەگىنا
 چارەنووسى زۆربەى خەلكانى سەر بەم دەستەيە، بەو شىوہ كارەساتاويە
 كۆتايى نايت، بەلام ئەو ھەندە ھەيە كە لەگىنە لە ئاخى و ئۆخرى تەمەنياندا
 تووشى نەخۆشى بەد ھەرسى و جگەر بىن، ھەموو عەزابەكەيان ديتە سەر
 ئەو. ئەوانە، وىراى ئەمەش، بەرلەوھى كۆل بدەن و دابمركىنەو، لە
 تەمەنى گەنجىوہ تا تەمەنى خەملين و پوختە بوون، كەرىتى لە دواى
 كەرىتى دەكەن و ھاندەرى سەرەكيشيان بۆ ئەم كەرىتى و گەوجىتييە،
 ھەولى بە دەستھينانى رەسەنايتى و ئارەزووى دەرکەوتن و خود
 سەلماندنەو، لەپىتاوى ئەمەدا زۆر كارو كردهوھى سەيرو سەمەرە دەبينين.
 رەنگە پياويكى پياوانە، بە ھەياو حورمەت و ئابرومەند، ھەندى جار بە
 ناوى ئەسەلەتخاويەو لەپىتاوى شۆرەت و پىگەى كۆمەلايەتيدا پەنا وەبەر
 كارين زۆر سووك و قىزەون بەرىت. ھەروەھا رەنگە رىبىكەوئى كە ھەندى
 لەم نەگبەت و بى بەختانە (نەك ھەر ئابروومەند، بەلكو زۆر دلاواش بن،
 سەرپەرشتى كەسوکاری خۆ بكەن، دەستيان پىيانەوہ بى، بە رەنجى شان
 بەختويان بكەن، نەك ھەر چاويان لە كەسوکاری خويانەوہ بى، بەلكو
 بىگانەش بە خىو بكەن.) تا دوا ھەناسە ئارامى پوحى و دەروونى بە خۆوہ

گه مژه

نه بینن! ئه وانه بهم کاره‌ی خو‌یان، که بهو ریځو پیکیه ئه نجامی دده‌ن، نه ئارامی دل و نه ئاسوده‌یی ویزدان به‌ده‌ست ناهینن. به‌پیچه‌وانه‌وه، که بیر له‌م وه‌زیفه ناسیه‌ی خو ده‌که‌نه‌وه، پشم و غه‌زه‌ب دایان ده‌گریټ. ئه‌و جوړه پیاوه له دلی خو‌دا ده‌لټ: "ژیانی خو‌م له‌سه‌ر ئه‌وه دانا! ئه‌وه بوو که ده‌ست و پی به‌ستمه‌وه، نه‌یه‌شت من بارووت دابه‌ینم یان ئه‌مریکا که‌شف بکه‌م. ئه‌گه‌ر ئه‌و ئه‌رک و ئیلزوماته نه‌بوايه دوور نه‌بوو بارووت دابه‌ینم یان ئه‌مریکا که‌شف بکه‌م. نازانم ده‌متوانی چی که‌شف بکه‌م، به‌لام گومانی تیا نیه شتیکم هر که‌شف ده‌کرد!"

ئه‌وانه به خوشیان به دريژایی ته‌مه‌نیان، نازانن چ به هره‌یه‌کی که‌شف‌کاریان تیندایه و ده‌بی چی که‌شف بکه‌ن، به‌لام هه‌میشه چاوه‌پروانی ئه‌وه‌ن سبه‌ینی شتیک که‌شف بکه‌ن! بارووت بی یان ئه‌مریکا! به‌لام تاسه و په‌نجی وان بو وده‌ی هینانی ئه‌م که‌شفه، هیچی له‌هی که‌ستیکی وه‌کو کولومب یان گالیلی که‌م نیه.

گافریلا ئاردالیونوفیچ، ری‌یواری هه‌مان ری‌گا بوو له‌راستیدا له‌سه‌ره‌تای ری‌گادا بوو و سالانیکي زوری له‌پیش بوو تا خه‌یال به‌و هیواو ئومیده هه‌قدزانه‌وه لټیدات. هر له‌مندالی و می‌رد مندالیه‌وه، زوری له‌دل گران بوو که که‌ستیکی په‌مه‌کی و ئاساییه، هه‌موو ئاواتیکي ئه‌وه بوو که قه‌ناعه‌ت به‌خو‌ی بټینی گوايه که‌ستیکی به‌شه‌خسیه‌ت و سه‌ربه‌خو و به‌هره‌مه‌نده. که‌نجیک بوو به‌غیل، پر ئاره‌زوو، تینوو و تامه‌زرؤی ناو و ناوبانگ. زور جار به‌هه‌له‌ ئه‌م تاسه‌مه‌ندی و ئاره‌زووه تونده‌ی لیده‌بوو به‌هیز و توانه‌مه‌ندی و به‌هره‌داری و ئاماده‌بوو له‌پیناوی ناو و ناوبانگدا، ته‌نانه‌ت په‌نا وه‌به‌ر کاری شیتانه‌ش به‌ریت، به‌لام که‌وه‌ختی کار ده‌هات و سه‌رده‌هاته سه‌ر راستی، هه‌میشه ئه‌قل و زیره‌کی ری‌گه‌ی پیده‌گرت و نه‌یده‌ه‌شت بریار بدات. ئه‌مه‌ دووچاری ناو‌می‌دییه‌کی کوشنده‌ی ده‌کرد. خو ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تی بو لوبا له‌وه بوو له‌پیناوی وه‌دی‌هینانی ئه‌م خه‌ون یان ئه‌و خه‌ونیا، په‌نا وه‌به‌ر سووکترین کرده‌وه به‌ریت، به‌لام که سه‌ر ده‌هاته سه‌ر راستی و وه‌ختی بریاردان، هه‌ستی ئابرومه‌ندی له‌ناخیا ده‌وروژا و به‌

گه مژه

سهریا زال دهبوو، به کرده وه دهیسه لماند که له وه پیاوتر و ئابروو مه ندرته، په ناو بهر هر کاریکی سووک و بچووک بهریت (له لایه کی تره وه، له راستیدا هه مه یشه ئاماده بوو مل بۆ هر ورده خویراتیهک بدات). به چاوی نه فرهت و بیزاریه وه ده پروانییه هه ژاری و بینه وایی و داروخانی خانه واده که یان. خوی له وان به گه وره تر ده زانی. ته نانهت به لووتبه رزیه وه مامه له ی له ته که دایکیشیا ده کرد. هه رچهنده زورچاک ده زانی که به هو ی خوشناوی و سه لاری و سه نگینی دایکیه وه ئهم ژیان و کاره ی ئیستای بۆ ره خساوه. هر که بوو به کارگه ری خانه واده ی یه پانچین، یه کسه ر له دلی خویدا گوتی: "ئه گه ر هیچ چاریک نه بی و، پیاو بیه و ی و نه یه و ی، ده بی کاری سووک بکات، پیویسته به ته واهه تی ملی پیوه بنهم، به مه رجی سوودیکی منی تیا بی!" هه لبه ته هه رگیز به ته واهه تی ملی به کاری سووکه وه نه دهنه، به لام بۆچی پیشو هخته ئه وه ی خستبووه میشکی خویه وه که ده بی کاری سووک و نزم بکات؟ هه لبه ته ئاگلایا که ره فزی کردبوو، ترسیکی خستبووه دلیه وه، به لام گانیا هیشتا هر چاوی له کیژی بوو، به ته واهه تی دهستی لینه شورده بوو. هر به ته ما بوو پوژی له پوژان، به ریکه وت به خت پرووی تی بکات. هه رچهنده قهت له و باوه رده نه بوو که ئاگلایا، دلی نهرم بی و جوابیکی به خیری بداته وه یان پرویه کی خوشی بداتی.

پاشان، له و ماوه یه دا که به ته ما ی ناستاسیا فیلیپو فئا بوو، له پر گه یشتبووه ئه و قه ناعه ته ی که پاره هه موو شتیکه، به پاره ده گه یه "هه موو شتیکی". له و سه رو به نده دا پوژ نه بوو، به غرووریکی نیگه رانی ئامیزه وه له خوی نه پرسیت: "ئه گه ر قه رار بی کاری سووک بکه م، با به ته واهه تی بیکه م. گو م تا قول بی مه له ی خوشه!" هه میشه به وه خوی هان ده دا که: "خه لکی ئاسایی له م حالانه دا، ده ترسن، سل ده که نه وه، به لام من کۆ له هیچ ناکه مه وه!" به لام کاتی له ئاگلایا نا ئومید بوو، به راده یه ک وره ی پوخا و ئومید بریوو، ئه و پاره یه ی، که ژنیکی شیت و شور دابوو یه وه به سه رو چاویا و به خوی له پیاویکی له و شیت تری وه رگرتبوو، هه لگرت و هیتای

گه مژه

بۆ میرزاده، به لّام دواى ئه وه هه زار و يهك جنتوى سهر به كولكه و مزرى به خوى داوه كه بۆ ئه و پارهيهى گه راندووه ته وه. هه رچهنده له ناخى خويدا ستاييشى ئه و هه لويستهى خوى ده كرد. ئه م كورپه به دريژايى ئه و سى رۆژهى كه ميرزاده له پترسبۆرگ بوو، له يه كيينه گرياوه، به لّام له ماوهى ئه و سى رۆژهدا له ميرزادهش بيزار بوو، رقى ليته لگرت، چونكه ميرزاده كه ديتبووى "ئو پاره مۆلهى گتيرايه وه" به چاوى به زه بيه وه ته مه شاي كردبوو، "له كاتىكا كه م كه س كارى واى له ده ست دى."

به لّام له دلى خويدا دانى به وه دا ده نا كه هوى سهره كى ئه و هه موو په ژاره و نيگه رانييهى، برينداربوونى به رده وامى غيره ت و كه رامه تيه تى، كه ئه م هه سته زورى ئازار ده دا. دواى ماوه يه كى زور ئه وسا په ي به وه برد و بۆى دهر كه وت كه دلّبه ندى وى به مرقوئىكى سه ير و پاك و بيگه رد و بى رپاي وه كو ئاگلایا چ ئاقبيه تىكى ترسناكى بۆ ئه و ده بى ت. هه نگى په شيمانى وه كو مۆرانه دايه دلّ و ده روونى، وازى له كاره كه ي هينا و له خه م و په ژاره يه كى قوولا نقووم بوو.

ده گه ل داىك و باوكيا، له مالى پتيتسن و به خه رجى ئه و ده ژيا. وى رپاي ئه وه ش بيزارى و رقى خوى له پتيتسينى زاوايان نه ده شارده وه، به لّام به قسه شى ده كرد، ئه وه ندهى ئه قل هه بوو، هه ميشه پرس و راويژى پى بكات. ئه وهى له هه موو شتيك پتر، له پتيتسنى په ست و توورپه ده كرد، ئه وه بوو كه پتيتسن ته ماحى ئه وهى نه بوو، ببى به كه سىكى وه كو روچيلد، يانى ئه و به رزه فرييهى نه بوو ببى به روچيلدىكى دى. "ئه گه ر قه رار بى سووتخورى بكه، تا سهر ئيسقان سووتخۆربه، مشته ريه كانت بگوشه، شيله ي روحيان بگه ر، خوينيان بمژه، داىان بدۆشه، وه كو پاشايانى جوله كه به!"

پتيتسن، پياويكى خاكى، بيه وى و لاشه ر بوو، كه گوئى له و قسانه ده بوو، ته نيا بزه يه كى بۆ ده كرد و هيجى دى نه ده گوت، به لّام جارئكيان هه سته كرد زور زه روويه به راشكاوى قسه ده گه ل گانيادا بكات و كه نگه شه و گفتوگويه كى جىددى ده گه ل بكات، زور به هيمنى و نه رم و نيانى و نه زاكه ته وه ئه و كارهى كرد. بۆ گانياى پونكرده وه و سه لماندى كه

گه مژه

خوی له هیچ کاریکی نامهردانه و ناشه ریف نادات و، پتویست ناکات گانیا،
 ئه و "واتا پتیتسن" به پاشای جوله که بشوبهینن. به رزی فایده و سووی
 پارهش له ئهستوی ئه و نییه. هیچ غه لوغه شیک له مامه لهی ئه ودا نییه و ئه و
 ته نیا دهوری وهسیت دهبینن له مامه لهیه دا. ئیدی به هوی ئه وه وه که
 بابایه کی خۆش مامه له و سهر پاست و به وه عده، له ناو خه لکی به ریز و
 ناسراودا به شۆرته و ناوبانگیکی باش و فرهی پهیدا کردوو و کاره که ی
 رهواجی پهیدا کردوو و برهوی سه ندوو. به دهم زهرده خه نه وه دهیگوت:
 "نه دهم به رۆچیلد و نه پتویستم به وه یه بيم به رۆچیلد، به لام رهنگه له
 شه قامی لیتانیدا بيم به خاوهنی خانوویه ک یان دوان و ئه وه ندم به سه!"
 و له دلی خۆیدا دهیگوت: "کی چوزانی؟ له وه یه بيم به خاوهنی سی
 خانوش" به لام قهت باسی ئه وه ی نه ده کرد و وه کو نه یه یه ک له دلی خۆیدا
 پاراستبووی. ته بیعهت ئه م جوړه، خه لکانه ی به دله و یارمه تیان ده دات،
 بیگومان یارمه تی پتیتسن ده دات، به به ختی ئه و ده گه ریت. نه ک سی خانو
 بگره چواریشی پی ده دات، چونکه ههر له مندالیه وه له وه دلنیا بووه که
 ههر گیز نابیت به رۆچیلد، به لام ته بیعه تیش له وه زیاتری ناداتی، ههر چوار
 خانووی ده داتی و ته واو، هه موو سه روته و ساماناکه ی له چوار خانو
 تینا په ریت.

خوشکه که ی گاقریلا ئاردا لیونوفیچ، ته بیعه تیکی جیاوازی هه بوو،
 راسته ئه ویش ئاره زووی گه وره و به رزه فپی خوی هه بوو، ئاره زووه کانی
 ئه و ستراتیژی بوون نه ک هه نوو که یی و سه رکیشانه و هه وسارچرپیو.
 قارقارا ئاردا لیونوفیچ، که سیکی وریاو به ئاو هز بوو له به رپوه بردنی
 کاروباراندا، که دهستی بدایه ته کاریک، به نیوه چلی به جیتی نه ده هیشت. تا
 ته واوی نه کردبا وازی لینه ده هیتا. ئه له هقی ئه ویش یه کیک بوو له و خه لکه
 په مه کی و عه وامانه ی که خه وی به شۆرته و ده رکه وتن و خۆنوینییه وه
 ده بینن، به لام ههر زوو ههستی به وه کرد که هیچ به هره یه کی داهینانی تیا
 نییه، هه له به ته زۆریش به مه خه مبار نه بوو، به راده یه ک که خه م له خوی
 باربکات و دنیای لئ ببی به چه رمی چۆله که. کی ده لئ ئه وه ش خوی له

گەمژە

خۇيدا زادەى جۆرە غرور خۇ بەلزانىەك نەبوو؟ بە عەزىمى جەزمەو
يەكەم ھەنگاوى عەمەلى خۇى ناو شووى بە پىتىسن كرد، بەلام لەو
بۆنەيدا بە خۇى نەگوت: "كە كارى سووك زەرورى بى، بۇ نەيكەم، بە
مەرجى بىگەيەننى بە مەرامى خۆم" وەكو گاقرىلا ئارداليونوفىچى براى كە
ئەگەر بىگەوتايەتە ھالەت و ھەلوپىستىكى واو بىگومان ئەو ھى دەگوت.
"وەكو چۆن لە راستيدا كاتى وەكو برا گەورە، پەزامەندى لە سەر
شووكردنى خوشكەكەى بە پىتىسن دا، شتىكى لەو بابەتەى گوت". ئەمە
جگە لەو ھى قارقارا ئارداليونوفنا، وەختى بىرارى شووكردنى داو شووى
كرد، كە دلىا بوو، مىردى ئايىندەى پياوتىكە خاكى، خۆشتەبىعەت و
سازگار، نىمچە پۆشنىير و ھەرگىز كارى ناشەرىف و سووكى گەورەى
لىناوەشىتەو، بەلام سەبارەت بە كارىن قۆر و تورەھاتى بچووك، گرىنگ
نىيە، لە ھەموو شوپىنى ھەيە و كى دەتوانى لىنى دەرباز بى؟ مەرج نىيە پىاو
بگاتە بەھا بالا ئايدىالەكان! قارقارا ئارداليونوفنا، سەربارى ئەو ھى دەيزانى
كە شووكردنەكەى پەناگايەك بۇ دايكى، باوك و براكانى فەراھەم دەكات.
كە لىقەوماوى و بەد بەختى براكەى بىنى، وپراى ناكوكى و ناتەبايى
پىشوووترى خانەوادەبىيان، لىبرا يارمەتى بدات. ھەندى جار پىتىسن، ھەلبەتە
بە شىوہەكى دۆستانە، گانىاي ھان دەدا كە كارو وەزىفەيەكى حكومەتى
فەرمى بدۆزىتەو. ھەندى جار بەسوعبەتەو پىنى دەگوت: "راستە تۆ ھەز
لە جەنەرال و پاپەى جەنەرالى ناكەى، بەلام تۆ دىقەت بدە، ھەر ھەموويان
لە ئەنجاما دەگەنە پلەو پاپەى جەنەرالى. كەسى نەمرى بە چاوى خۆت
دەبىينى!" گانبا لە دلى خۇيداو بە تەوسەو دەپىرسى: "باشە ئەمانە لە
خۇيانەو چوزانن من لە جەنەرالان و ئەو جۆرە كەسانە بىزارم و رقم لىنى
انە؟"

قارقارا ئارداليونوفنا، لىبرا، بۇ ئەو ھى كۆمەكى براپەكەى بىكات،
سنوورى چالاكى و كارىگەرىەكانى خۇى فراوانتر بىكات. بە ھەنجەت و
بىانووى بىرەو ھى سەردەمى مندالىيەو كەوتە ھاتوچۆى مالى يەپانچىن،
چونكە قارقارا و براكەى، ھەر دووكيان، بە مندالى ھابازى كىژەكانى

گه مژه

یه پانچین بوون. هه لئه ته پتویسته لیره دا ئه وه له بهرچاو بگرین که ئه گهر مه به ست و ئامانجی هاتوچۆی قارقارا بۆ مائی یه پانچین، خهون و خه یالئکی نا ئاسایی بویه، ناچار ده بوو یه کسه ر خۆی له و دارو دهسته یه جیا بکاته وه که خۆی به یه کیک له وان ده زانی و تیکه لاویان بوو بوو، به لام قارقارا دووی خهون و خه یال نه که وتبوو. به لکو هاتوچۆیه که ی بۆ مائی یه پانچین به گویره ی حیساب و لیکدانه وه یه کی زیره کانه بوو، بۆ ئه وه بوو ته بیعهت و چۆنیه تی ژیا نی ئه م خیزانه بزانیته. قارقارا، زۆر به وردی زهینی تهبع و ته بیعهت و رهفتار و هه لسووکه وتی ئاگلایای دا، ئه و جا که وته هه ولی ئه وه ی ئه و جووته، براهه که ی و ئاگلایا له یه کدی نزیک بکاته وه. پنده چوو له م باره یه وه جو ره سه رکه وتنیکی به ده ست هینایی. له وهش ده چوو هه لسه نگاندنی بۆ براهه ی هه لیه ی، چونکه گانیا هه رگیز و به هیچ شیوه یه ک توانای ئه نجامدانی ئه و کارانه ی نه بوو، که قارقارا لئی چاوه روان ده کرد.

به هه رحال، قارقارا له مائی یه پانچیندا، لیزانانه ده وری خۆی ده بیینی: چه ندین هه فته ی به سه ر برد بۆ ئه وه ی، که م و زۆر له به رده م ئه واندا ناوی براهه ی بیینی، هه میشه سه لار و سه نگین، پیزی خۆی ده گرت، رهفتاری ساده و ئاسایی و خۆیی بوو. قارقارا ئاردالیونو قنا، ترسی ئه وه ی نه بوو، به ویزدانی خۆیدا بچیتته وه، چینه ی لئ بکات و هه لی بداته وه، چونکه هیچ شتیکی خراپی تیا نه بوو که مایه ی لۆمه کردن و سه رزه نشتی خۆی بیت، ئه مه خۆی له خۆیدا، هیزیکی مه عنه وی گه وره بوو بۆ وی، تاقه گله یی له خۆی ئه وه بوو که هه ندی جار پوکونی و بوغزن بووه. ئه ویش غرورو کبریا یه کی بریندارو پیشیل کراوی هه بوو، هه ندی جار، به تاییه تی ئه و کاتانه ی له مائی یه پانچین وه ده رده که وت، ئه و حاله ته ی به زهقی له خۆیدا ده بیینی.

وا ئه م جاره ش، وه کو گوتمان، خه مبار و په شیو، بیحه واس و دلته نگ، له مائی یه پانچین ده گه رایه وه و ماکی ته وسیکی تال و ناخۆش، نیشته بووه سه ر سیمای.

پتیتسن له پاقلو فسکدا، له خانوویه کی ته خته ی ناشیرین، به لام گه وره دا

گه مژه

دهڙيا که کهوتبووه سهر خيابانتيکی خاکی، به ته پوتوزو، بهو زوانه ده بوو به مولکی خوئی، له ئیستاو ه ئاماده بوو بیفرۆشیت. قارقارا ئاردالیونو فنا، که به قالد رمه کانی به رده رگادا سهر ده کهوت. گوینی لئ بوو له قاتی سهر وه دهنگی غه لبه غه لب و هه راو هه نگامه ی گه نگه شه و مونا قه شه یه کی توند ده هات. یه کسهر دهنگی هه راو زه نای برا گه وره که ی و باوکی خوئی ناسییه وه. که خوئی به هۆله که دا کرد، سهر یی کرد گانیا به ناو هۆله که دا دئ و ده چیت، له تور په ییدا پهنگی بووه به جاوی سپی، چیاوی نه ماوه بکه ویته رینه وه ی قژی خوئی، که ئه م دیمه نه ی بین، پرووی گرژ بوو، شه که ت و ماندوو، سهر اپا داهیزراو، بی ئه وه ی کلاوه که ی دابکه نی، به سهر ته ختی که دا دا پوخا. دهیزانی ئه گهر یه ک دوو ده قیقه ی دی بهو بیته نگیه ی بمینی و لئی نه پرسیت ئه م به زم و په زمه چیه و بوچی بهو شیوه یه به هۆله که دا دئ و ده چیت، بیگومان برا که ی له ویش تور په ده بیته. بویه به له ز پرسى:

- هه مان تاس و هه مامه که ی جارانه؟

گانیا هاواری کرد:

- هه مان تاس و هه مام؟ نه خیر... هه مان تاس و هه مام نییه. ئه مه یان به زمیکی دیکه یه! پیره میترد هار بووه، به ته واوه تی شیت بووه، دایکه له یه کبینه ده گری، ئه وه نده گریاوه خه ریکه چاوی دینه ده ره وه. قاریا، تو که یفی خۆته، چی ده لئی بلئی، به لام من له م ماله ده ری ده که م، فریى ده ده مه ده ره وه...

وه کو بلئی له پر بیرى که وته وه که ئه م ماله مالى خوئی نییه و بوئی نییه کهس له مالیک بکاته ده ری که مالى خوئی نییه، له سهر ی پویشته:

- یان من ده پۆم.

قاریا له بن لیوانه وه گوئی:

- پتویسته سه بر و هه وسه له ت هه بی.

گانیا گری گرت:

- سه بر و هه وسه له ی چی؟ سه برو هه وسه له له گه ل کیدا؟ سه بر و

گه مڙه

حهوسه له بهرانبهر قورپاته کانيم؟ نا، نا تو چی ده لئی بیلئ... له تامی
 دهرکرد، مه حاله، مه حاله، شتی وا مه حاله! .. تو ته مه شا، هر چی کارو
 کرده و هی هیه هر هه مووی هه له یه، خه تا خه تای ئه وه و هیشتا ئه و هاوار
 دهکات: "من له دهرگاوه نایه مه ژووری... دیواره که بروخینن!"، به لام قاریا
 چیه؟ زور گرژ و په ست دیاری!

قاریا به تورپیی به رسقی دایه وه:

- گرژ و په ست نیم، وه کو هه می شه م.

گانیا به دیکه تیکی زیاتر لئی پاماو له پر پرسى:

- له وئ بوویت؟

- به لئ.

- ده قیقیه سه برکه! دیسان دادو بیداد به رزبوو ته وه. چ شهرمه زاریه که!

له م کاته شا!

- له م کاته شا؟ ئه م کاته جیاواز نییه له هیچ کاتیکى دى.

گانیا، به دیکه تیکی پتره وه، له خوشکه که ی ورد بوو وه و پرسى:

- هیچیت زانی؟

- هیچ شتیکی چاوه پروان نه کراوم نه زانی. ئه و هم زانی که هه موو قسه و

باسه کان دروستن. قسه ی میړده که م له قسه ی هر دووکتان دروست تر

بوو. مه سه له که ریک به هه مان شیوه دهرچوو که ئه و له سه ره تاوه

پیشبینی کردبوو هه نوکه خوی له کوینه؟

- چووه ته دهرئ.

- باشه چی پووی داوه؟

- میرزاده، به فهرمی داخوازی کردووه. شته که براوه ته وه. خوشکه

گه وره کانی پیمان گوتم. ئاگلایا رازی بووه. شته که له که س ناشارنه وه

(پیشتر هه موو شتیک نهینی بوو) زه ماوهنده که ی ئادیلایدش دواخواوه، تا

هر دوو زه ماوهنده که له یه ک رږژدا ئه نجام بدرین. چند شاعیرانه یه! به

راستی ئه مه شیعره! من پیم باشه، له جیاتی ئه وه ی خوت شپرز به که یت و

به خورایی به هوله که دا بیت و بجیت، شیعریکی پیروزبایی به بونه ی ئه م

گه مڙه

زه ماوه نده وه بهونيته وه. ئەم ئىوارەيه 'دۆتمير بيلوكوفسكايا' ش دەگاته جي. خەلکى دەعوەت دەکەن و ئاھەنگ دەگيڤن و ميرزادە بە دۆتمير بيلوكوفسكايا دەناسيڤن، ئەگەر چى ئاشنايه تيشيان هەيه. پيڤم وايە لەم بۆنەيه دا، هەوالى خوازيڤنيه که رادەگەيه نن، بە لām ترسى ئەوهيان هەيه کاتي ميرزادە وه ژوور دەکهوئ و چاوى بەو قەرەبالغى و هەموو ميوانە دەکهوئ، شتيک بريژى يان بشکيڤن يان خوى دريژا و دريژ بکه ويته سەر عاردى و لە هۆلە که دا تەخت ييڤت: شتى وا لەو دوورنیه. گانيا، زۆر بەوردى گوئى بۆ راديرا، بە لām خوشکه کهى زۆرى پيڤ سەير بوو، ئەم هەوالە ناخۆشه که دەبوو تووشى شوکى بکات، بە پووالەت هيچ کارىکى تينه کرد.

گانيا، دواى سووکە رامانيک گوئى:

- بەلئى... شتە که ديار بوو...

ئەوسا لە کاتيکا بە گوشەى چاو دەپروانيه خوشکه کهى، بە دەم بزەيه کى غەريبه وه، بە شينوهيه کى ئارامتر کەوتە وه هاتوچۆ بە هۆلە که دا و گوئى:

- ئاوها! کەواتە تەواو، هەموو شتيک برپايە وه!

قاريا گوئى:

- زۆرم پيڤ خۆشه که مەسەلە که بە مجۆره فەيلە سوفانە وه ر دەگريت. بە راستى ئەمەم پيڤ خۆشه.

- بەلئى، لەم مەسەلەيه رزگار بووين، بە لای کەمە وه تو...

- پيڤم وايە من بەو پەرى دلسۆزى و راستگوئى خزمەتم کرديت، بى ئەوهى مونا قەشەم کرديت يان بيزارم کرديت، هەرگيز ليڤ نەپرسيت، بە تەماى چ خوشبەختيه کى دەگەل ئاگلايادا.

- پيڤت وايە من.. بە تەماى ئەوه بووم دەگەل ئاگلايادا بەختە وه ر بيم؟

- بەسە، تکايە لەسەرى مەپۆ. نە دەورى فەيلە سوف ببينه و نە فەلسەفە پريسى بکه! ئاشکرايه که بە تەما بووى. تازە پۆيشت. خەلە تايڤ. ليتى ناشارمە وه که من قەت پۆژى لە پۆژان ئەم مەسەلەيهم بە جيديدى نەزانيوه. زياتر لەبەر خاترى تو و پشت بە تەبعى سەيرو غەريبي ئاگلايا،

گه مژه

وهكو "جهرباندنی بهخت" به مهسهلهكهوه چووم. دهنأ، دهمزانی ریزه ی
سهرنهگرتن و ناکامی ئهم مهسهلهیه بهلای كهمهوه لهسهدی نهوهده.
ههلبهته به ئیستاشهوه حالی نهبووم كه تو بهتهمای چی بوویت؟

- ئیستا تو و میژدهكهت هانم دهنه كه کاریك، وهزیفهیهك بدۆزمهوه،
دهتانهوی وهزیفهیهکی حكومهتی بدۆزمهوه، ئامۆزگاریم دهكن كه
كۆلنهدان و سهبر، ویست و ئیراده زور باشه، مروف دهبی بهشتی كهمیش
رازی بی، له شتی بچووكهوه دهست پی بكات و، زور ئامۆزگاری تری لهم
بابهته... ئهوهندهتان گوتووتهوه، ههر ههموویم ئهزهر كردووه!...

گانیا بهدهم ئهوه قسانهوه له قاقای پینكهنینی دا.

قاریا له دلی خویدا گوتی: "وا دیاره نهخشهیهکی تازهی له میشكایه!

گانیا لهپیر لپی پرسی:

- ئهدی داک و بابی چۆن تهمهشای مهسهلهكهیان دهکرد؟ خوشحال

بوون؟

- نا، لهوه نهدهچوو زور خوشحال بن. بهههرحال به خۆت دهتوانی
حوكم لهسهر ئهوه شته بدهیت. ئیقان فیودوروفیچ رازیه، بهلام دایکی دوو
دل، دهترسیت. ههموو دهزانن كه جاران گالتهی بهوه دههات كه میرزاده
خوازگاری کیژهكهی بكات و بیی به زاوایان.

- مهستم ئهمه نهبوو. ئاشكرایه میرزاده خوازگاریکی گونجاو نییه،
خوازگاریكه ئهقل نایبیری كه ئهمه خوازگار بیت. من مهبهستم وهزع و حالی
ئیستایه: گهییونهته كوئ؟ ئایا کیژی به فهرمی گفتی داوه؟

- تا ئیستا نهیگوتووه "نا". ههر ئهوهنده و بهس. بهههرحال لهوهی پتر
چاوهپوانی هیچی دی لهم کیژه ناکریت. به خۆت نازانی چهند شهرمن و
كهه پروده! به هوئی شهرمنی خویهوه چهند کاری سهیر و غهریبی دهکرد!
به مندالی دوو سن سعات خوی لهوچخانهكهیاندا دهشاردهوه، تهنیا بۆ
ئهوهی میوانان نهی بینن، راسته به جهسته گهوره بووه، ژنیکی گهوره و
تهواوه، بهلام رهفتار و تهبیعهتی نهگورپاوه، ههر مندالهكهی جارانه. دهزانی
ههستهدهكم لهوه دهچی شتیکی نا ئاسایی له ئارادا ههبی، پیناچیت

گه مژه

مهسه له كه لای كهسیان، تهنانهت لای كیژیژیش جیددی بیت. دهلین له به یانیه وه تا ئیوارئ، گالته به میرزاده دهكات، پیتی راده بوئێ، بۆ ئه وهی ههستی راسته قینهی خوی بشاریته وه، به لام دلنیا به كه هه موو پوژئ دهرفه تیک پهیدا دهكات تا به دزییه وه شتیکی به گویدا بچپیتی، چونكه میرازده ئه وهنده رووی گهش و كهیفی قنجه، له تۆ وایه به ئاسماندا دهفرئ!... دهلین بابایه کی مهخسه رهیه! ئهم قسه یه م له خویان، له كچه كان بیستوه، ئه وه شم بۆ دهر كهوت كه ههر دوو خوشكه گه وره كه، به ئاشكرا گالته به من دهكهن و پیم راده بوئێن.

ئه نجام گانیا، رووی گرژبوو، برۆكانی ویکه پنهانه وه. له وه دهچوو قاریا به ئانقه ست درێژه به م باسه بدات، تا بیرى براكه ی كهشف بکات و بخوینیته وه، بزانی چی له میشکایه، به لام هات و هاوار و مشتومر له قاتی سه ره وه دهستی پیکرده وه. گانیا، وهكو ئه وهی بۆ كه لینی بگه رێ كه رقی خوی لێوه هه لبرێژئ، هاواری كرد و گوئی:

- ده ری ده كه م. ههر ئیستا ده چم ده ری ده كه م.

- ههنگی ده روات گازانده مان لئ دهكات، گله یی دهكات، له هه موو شوینی حه یاو ئابروومان ده بات، رێك وهكو دوینی.

گانیا، به ترسه وه پرسى:

- دوینی؟ یانی چی؟ ئایا... ده شنى كه...

قاریا، خوی هئور كرده وه و گوئی:

- په نا به خوا... یانی تۆ نه ترانیوه؟

گانیا كه له توپه یی و شه رمه زاریدا سوور بوو بووه وه، هاواری كرد:

- چۆن؟... مه به ست... یانی بۆ ئه وینده ر چووبوو؟ په نا به خوا!... قاریا تۆ كه ئیستا له وئ دیته وه، هه چت زانیوه؟ هه چت بیستوه؟ پیره میرد بۆ ئه وینده ر چووبوو؟ چووبوو یان نا؟

دوای ئه و قسانه به له ز به ره و ده رگا تاوی دا. قاریا به هه شتاو دووی كهوت، ههر دوو دهستی گرت و گوئی:

- چ ده كه ی؟ به ته مای چیت؟ ئه گه ر ده ری بكه یت، ده روات بۆ شوینی

گه مژه

خراتر، جارمان لیده دات، سووک و ریسوای لای خه لک و خوامان دهکات!...

- باشه لهوئ چیکرددوه؟ چیکوتووه؟

- کچه کان، نه یان توانی قسه کانی ئه و وه کو خوی بگپنه وه، چونکه تی نه گه یشتبوون مه سه له چیه. ئه وه نده ده زانم که ترساندبوونی. هاتبوو ئیقان فیدوروفیچ ببینی که له مال نه بو بوو. پاشان داوای کردبوو لیزا فیتا پروکوفینا بدینی. هه وه ل جار تکای لیکردبوو کاریکی بۆ بدوژیته وه، له وه زیفه یه کی ده وه لیتدا داییمه زرین، ئه وساکه وتبووه سکالو گله یی له هه موومان، له من، له میژده کهم، زیاتر له تو.. ئیدی زوری وتبوو.

گانیا، که شیت ئاسا، له حه ژمه تاندا، ده له رزی پرسى:

- نه تزانی گله یی چی کردووه؟ چی گوتووه؟

- له کوئ بزانه؟ به خویشی نه یزانیوه چ ده لیت؟ له وه شه هه موویان بۆ من نه گپرایتته وه.

گانیا، سه ری له نئو هه ر دوو ده ستی ناو رای کرد بۆ به ر یه کیک له په نجه ره کان، قاریاش له به ر په نجه ره یه کی دی دانیش و له پ گوتی:

- ئه م ئاگلایا، کچیکى مه سخه ره یه! رایگرتم و گوتی: "حورمه ت و پیزی تایبه تیم به دایک و بابت بگه یه نه. ئه گه ر ده رفه تم بۆ په خسا، له چه ند رۆژى داهاتوودا سه ری بابت ده دم" ئه و قسانه شى زۆر به جیددی کرد. به راستی زۆر سه یه ره...

- یانی مه به ستی تانه وته شه ر نه بوو؟ دلناییت به جیددی بوو؟

- نا، سه یه ره که له مه دایه زۆر به جیددی بوو، هیچ تانه وته شه ریک له ئارادا نه بوو.

- به حیکایه ته که ی پیره میژد نازانی؟ تو ده لئی چی؟

- نا، هیچ که سیک له مالی وان، پی نازانی. گومان له وه دا نییه، به لام تو منت خسته گومانه وه. له وه یه ئاگلایا به مه سه له که ی زانی بى. ئه گه ر بزانی هه ر خوی ده یزانی، چونکه کاتی به و جدیه ته، سلاوی بۆ بابم نارد، هه ر دوو خوشکه که ی زۆریان پی سه یه ر بوو. ئاخه ر بۆچی به تاییه تی بۆ باوکم؟ خو ئه گه ر زانیبیتی، هه لبه ته ده بی له میرزاده ی بیستبن. ئه و بۆی

گه مژه

گتړا بېته وه.

- ټاشکرایه که کښې بڼی گتړاوه ته وه! د وړزینه وهی ئه مه کاریکی ئاسانه!
نوبه تی ئه و قه وانه یه، هر له مهران کهم بوو. دزا! له خانه واده ی ئیمه دا! دز
و خانه واده ی ئیمه! دزیک که سهرگه قاری خانه واده که مانه!
قاریا، تو وره بوو، هاواری کرد:

- قسه ی قور مه که! ئه مه گالته یه کی مه ستانه بووه و هیچی دی! بابایه کی
مه ست، به بڼ هوشی بو خوی ورینه یه کی کردووه و ته و او! ئه مه کاری
کټیه؟ لیبدیف و میرزاده... ماشه لا له و دوو پیاره مهنه، سه لا له ئه قل و
ئاوه زیان! من حیسابی پوشکه یه کیش بو قسه ی وان ناکم. کهم و زور
باوهرم به و قسانه نیه!

گانیا، به پهستی و درودونگی له سهری رویشت:
- بابمان، پیاوکی دزو مه ی خوره، من سوالکه رم، میزدی خوشکه کهم
سووتخوره. ئیدی ئاگلایا دلې به چی خوش بڼ، خوشی به چیماندا بچی: که
خانه واده و مالباتیکی خانه دانین!

- میزدی خوشکه که ت، هر ئه م سووتخوره یه که...
- من به خپو دهکات، نانم ددها، وانییه؟ له پرودامه مینه، تکایه چیت له
دالدا یه بیلڼ، شهرمی ناو!

قاریا، جلهوی زمانی خوی گرت، که میک هیور بووه وه و گوتی:
- بچی تو وره ده بی؟ تو هیشتا ده لڼی مه کته بلیت، هیچ ټینا گهیت، و
ته سه ورده که ی ئه م شتانه تو له بهر چاوی ئاگلایا بچووک دهکاته وه؟ تو
نازانی ئه و کچه چ به شهریکه. چ ته بیعه ټیکی هیه. ئاماده یه ده سته برداری
باشترین خوازگار بیت و به مه منوونیه وه رده ووی خویندکاریک بکوی و
به برستی و نه داری له ژیر خانیکا له گه لیا بژی! هه موو ئاواتیکی ئه وه یه! تو
هرگیز په ی به وه نابهیت که ئه گهر بتزانییا چون به دروستی ده گه ل ئیمه دا
سازابای و قه دری خوت بگرتبا، چ پله و پایه و پینگیه کت له چاوی ئه ودا بو
خو دروست ده کرد. میرزاده به چی سهرنجی راکیشاوه؟ له بهر ئه وه ی
یه کهم، مه منوونی نه بووه و هه ولی راوکردنی نه داوه و خوی قورس

گه مژه

گرتوو، دووهم، له بهرئووهی زۆربهی خه لکی به گیل و گه مژهی دهزانن،
بۆیه له زهت لهو ههراو ههنگامهیه دهبینی که له خانه واده که یاندا بهرپای
کردوو. ئاها! ئاخو ئیوهی خیلی پیاوان هه رگیز له م شتانه حالی نابن!
گانیا، به پهستی کهوته پرتاندن:

- باشه. کهسی نه مرئ دهبینن که ئاخو تیده گهین یان تینا گهین، به لام
حه زم نه ده کرد، هیچ شتیک ی له مهر مهسه له کهی پیره میرد زانیبا. وام وینا
ده کرد که میرزاده زمانی خوئی ده گریت و هیچ شتیک ناگیر پته وه. باشه خو
هر ئو لییدی فی ناچار کرد زمانی خوئی بگریت و هیچ نه لیت. من چه ند
هه ول له گه لی دا، ئیستاش قاییل نه بوو هیچ شتیکم بو بگیر پته وه...

- که واته، هه مووان، به بی ئو وهی ئو گو تیتی، به مهسه له که یان زانیوه،
به لام تازه ته واو، بۆچی ئه مهت کردوو به خه م؟ به ته مای چیت؟ ئه گه ر
ئومیدیکت مابن، ته نیا ئه وه ندهیه که سیمای ره نجاو و خه مینت، له
به رچاوی ئه ودا وه کو شه هیدیک بنوینئ.

- قسه ی وا مه که، ئه و "ئاگلایا" سه رباری هه موو رۆمانسیه تیکی،
بیگومان سل له ریسوایی ده کاته وه. هه موو شتیک سنووری خوئی ههیه،
هر به شه ریکیش سنووری خوئی ههیه و نایبه زینئ، ئیوهی خیلی ئافرهت،
هه موتان وه کو یه کن.

- ئاگلایا و ترس و سلکردنه وه؟

قاریا به دهم ئه و قسه یه وه، به بیزاری رۆانییه برا که ی و له سه ری
رۆیشت:

- که بووده له و نه فس نزمی! کهستان له کهستان باشت نین. ئیوه
هه موتان وه کو یه کن. ده شیت ئاگلایا مه خسه ره و سه یرو سه مه ره و
عه جیب و غه ریب بی، ده شیت، به لام له رۆوی ته بیعه ته وه، له رۆوی نه فس
به رزییه وه، هه زار هیته دی هر یه کیک له ئیمه، نه جیب ترو سه نگینتره!

گانیا، دووباره، به خو په سندییه وه، له بن لیوانه وه گوئی:

- ده ی باشه. پتویست نا کا تو ره بیت!

قاریا، له سه ری رۆیشت:

گمزه

- من خه می دایکمه، بهزهیم بهودا دیتتهوه. دهرسم بهم ریسواییه ی
بابمی زانیبی. به راستی خه ممه!
گانیا گوتی:

- بیگومان زانیویه تی!

قاریا، هه ستابوو تا بۆ قاتی سه ره وه، بۆلای نینا ئه لکسندروفنا برپوات،
به لام که گوئی له و قسه یه ی گانیای برای بوو، به سه ر سامی وه ستاو لینی
پرسی:

- تۆ بلیی کئی بۆی گیرابیتته وه؟

- په نگه هپبولیت بۆی گیرابیتته وه. به مه زهنده ی من خوا خوای بوو ههر
که بگاته مالی ئیمه، زوو به زوو ئه و شته ی بۆ دایکمان بگیریته وه.
- باشه بلی بزانم ئه و له کوئی زانیوه؟ خو لیبدیف و میرزاده
رێکه وتبوون به ردیکی بخه نه سه ر و بۆ که سی نه گیرنه وه، ته نانه ت کولیاش
ئاگای لینییه...

- هپبولیت؟ به خۆی پیتی زانیوه. ههستی پی کردووه، تۆ نازانی ئه م
کوړه چ شهیتانیکه! چ له زه تیک له غه یبه ت و دوو زمانی ده بینئ! مه گه ر خوا
بزانی چ کابرایه کی به. بۆنه! له دووری دووره وه بۆنی ههر کاریکی دزیو و
کریت، ههر فه زیحه ت و ریسوایه ک ده کات! تۆ باوه ر ده که ی یان نا، که یفی
خۆته، به لام من قه ناعه تی ته واوم هه یه که جله وی ئاگلایا له دهستی
ئه ودایه، له سه ر قامکان ده یسووپینئ. ئه گه ر تا نه وژی و نه بووبئ،
له مه ودوا و ده بیت. (پوگوژین) ش په یوه ندی ده گه لیا هه یه. نازانم میرزاده
چۆن ئه م شتانه نابینئ؟ تۆ نازانی چه ند چه ز ده کات جه زه به یه ک له من
بدات، داویکم بۆ بنیتته وه! له میژه زانیومه که به دوژمنی خوینی خۆیم
ده زانی، به لام سه ر له وه ده رناکه م، که که سیکی و، ئاخو پیتی به لیواری
قه بره وه یه، چ سوودیک له مه ده بینئ، چ قازانچیکی پیده گات؟ تیی ناگه م،
به لام ئه مه ی بۆ ناچیتته سه ر، ده بینئ چۆن له ئه نجامدا من به سه ریا
سه رده که وم، دوا قسه، قسه ی من ده بی نه ک ه ی ئه و.

- باشه که ئه وه نده ت رق لینییه تی، بۆ هیئات بۆ ئیره؟ مه سه له که ئه وه دینی

گه مژه

به گژيا بچی و به سهریا سهریکه وی؟

- من له سهر ئاموژگاری و قسهی تو بۆ ئیره م هیتا.

- پیموا بوو رهنگه به که لکمان بیت. باشه تو ده زانی چه زی له ناگلایا کردوو و نامه ی بۆ نووسیوه؟ چه ند جاریک پرسیا ری ئه مه له من کراوه... وهکو ده گێردریته وه چیوای نه مابوو که نامه بۆ لیزا فیتا پروکوفیفناش بنووسیت.

گانیا، به ده م بزه یه کی نار ه سه نانه وه گوتی:

- ئه مه یان خه ته ر نییه، باوه پیش نا که م راست بئ، به لام له گینه ئاشقی ناگلایا بووبی، هر چییه ک بئ گه نجه! به لام مه حاله نامه ی بئ ئیمزا بۆ ئه و پیره ژنه بنووسیت. به راستی گه نجیکی هیچ و پوچی جینگنی شه راشوی له خورازی و له خوباییه! .. من دلنیا م وای له و کیژ ه گه یاندوو ه که من گه نجیکی فیلبازی به ئوین و ساخته چیم. من دان به وه دا ده نه م که که ریتی من له وه دا بوو متمانم پیکرد، گرینی دلی خۆم بۆ کرده وه. وام وینا ده کرد، له رقی میرزاده، له پیتاوی توله سهندنه وه له میرزاده، خزمه تی من ده کات. به راستی که سیک ی بئ به قایه، ئامانی نییه. ئیستا ده ماریم ناسیوه، ده زانم چ بوغزن و بوغز له زگیکه! به لام بۆ مه سه له ی دزیه که هه بئ و نه بئ له دایکی، له بیوه ژنه که ی کاپتنه وه، په ی به دزیه که ی باوکه بردوو ه. ئاخه باوکه له پیتاوی ئه و ژنه دا په نای وه به ر ئه و کاره بردوو ه. هیپولیت، بئ هیچ بۆ نه یه ک له خۆیه وه پتی گوتم که جه نه پال به لئنی چوار سه د رۆبلی به دایکی داوه. به خۆی بئ هیچ شه رم و له روودامانیک ئه وه ی پیگوتم. ئیدی له وه وه له هه موو شتیک حالی بووم. دیاره ئه مه ی بۆ دایکه ش گێرا وه ته وه، له بهر هیچ نا، ته نیا له بهر ئه وه ی سوئ بکاته دلی دایکه وه و له زه ت له و کاره ی خۆی بدینی. خۆزگه ده مزانی بۆچی نامریت؟ ئه ری بیزه حمه ت پیم نالیی بۆ نامریت؟ ئه دی قه رار نه بوو له زه رفی سی هه فته دا بمریت؟ له وه تای ها تو وه ته لای ئیمه قه له و بووه! کوکه که شی که م بووه ته وه. دوینی ئیواری پتی گوتم، دوو رۆژه خوینی هه لئه هیتا وه.

قاریا گوتی:

گەمژە

- كەوايە دەرى بکە

گانیا، بە لووتبەرزىيەو بەرسقى دايەو:

- پقم لىي نىيە، بە لكو حەزى لىناكەم!

دواى تۆزىك، لەپەر تۆرە بوو و هاوارى كرد:

- با... پقم لىيەتى.. پقم لىيەتى و ئەولاترىش! ئامادەم پووبەپوو ئەمەى
پى بلىم، ئەگەر لە سەرەمەرگىشاى پىي بلىم! خۆزگە ئىعترافنامەكەيت
دەخويندەو! پەنا بەخوا، كە پووقايم و گوساخىكى ساويلكەيە! لىوتنان
پىروگوفىكە لەو گۆرە، نوزدرىوفىكە* بەديوہ تراجىديەكەيا! لەمەش خراتر
مندالە، تۆلە سەگىكە لەو گۆرە! خۆزگە ئەوسا تۆزىك تىيەلدەدا تا بمزانىيا
پەرچەكردارى چ دەبى! ئىستا دەيەوى تۆلەى ناكامى ئەو پۆژەى خۆى لە
هەمووان بكاتەو!...ئەرى ئەو چىيە، ديسان بەزمەكەيە لەوى؟ ديسان لە
سەرەو، دادو فرىادە! مەسەلە چىيە؟ ئەمە كەى تەواو دەبى، ئەم فەرتەنەيە
نەبراىەو، بەس نىيە؟ ئەمە قەبوول ناكەم!

لەو هات و هاوار و بۆلە بۆلەدا بوو كە پىتىسن وەژووركەوت. پووى
تىكرد و لە سەرى پۆيشت:

- پىتىسن ئەمە چىيە؟ بۆكوئ سەرى خۆمان هەلگىرەن؟ ئەمە... ئەمە...

هەراو هەنگامەكە بەخىراىى نزيك دەبووہو. لەپەر دەرگا بە توندى
كرايەو، جەنابى ئىقولىگىن، كە لە تۆرەيىدا سوور بووبووہو و چاوى
عاردى نەدەيىنى وەژووركەوت و بەرە و پىتىسن چوو كەوتە بۆلە بۆلە بە
سەريا. پاشان نىنا ئەلكسندروفنا، كولىا و، لەدواى ئەوانەوہ هىپوليت، دوا
بەدواى پىرەمىزد وەژووركەوتن.

پەراويز:

* - .. بودكولىوسىن.. قارەمانى كۆمىدياى (زەماوہندى)ى گۆگۆلە.
نموونەى تەبيعەتى نزم و لاواز و، هەلچوونى خۆسەريە، لە شەوى
زەماوہندەكەيدا، لە پەنجەرەكەوہ خۆى هەلدەداتە خوارەوہ.

* - "دەبخۆ دەردت بىن جۆرج داندان.. ئەم پستەيە لە دەقە ئەسلەكەدا

گەمزە

بە فەرەنسىيە.

* - ..". پېروگوف" شا قارەمانى چىرۆكىكە بە ناونىشانى "شەقامى
نفسكى."

* - ..". نوزدریوف..." يەككە لە قارەمانە لىيۆك و كۆمىدى و فشەكەر و
چەنە باز و شەپانى يەكانى رۆمانى "گيانە مردووەكان" ى گۆگۆل.

فەسلە دووھەم

بێنچ دانە پۆژ بوو کە ھېپولیت ھاتبوو مالى پتیتسن. دیارە بە شتوویەکی زۆر ئاسایی، بى ھیچ قەرەشە یان گەنگەشە یان دەمەقالى، یان دووبەرەکیەک لە میرزادە جیابوو بوو، بە پێچەوانەو، بەلکو زۆر دۆستانە لێکدی جیابوو بوو. گاڤریلا ئاردالیونوفیچ، کە شەوی ئاھەنگ و شەویبیریەکی کە پیشتر باسماں کردوو، ئەو ھەموو دژمنایەتیەکی ھېپولیتی کردبوو، دوای پووداوەکە بە دوو پۆژان چوو بوو بۆ مالاوھە بۆلای. دیارە بە مەبەستیکی تایبەتی خۆی کە لەپەر بە خەیاڵیا ھاتبوو، ئەم سەردانەکی کردبوو. ھەرۆھە (پوگوزین)ش، کەس نەیدەزانی بۆ، سەری ئەم نەخۆشەیی دەدا و ھاتوچۆی دەکرد. میرزادە لە سەرەتاو، لە دلی خۆیدا وای دانابوو کە پۆیشتنی ئەو "گەنجە بێتەوايە" لە نک وی خێرو قازانجی خۆی تیا، بەلام ھېپولیت وەختی کە خواحافیزی لە میرزادە کرد پتیی راگەیاندا کە دەچیت بۆ مالى پتیتسن کە لە پیاوھتی خۆی "خولکی کردوو و جیی کردوو تەو". ھەرچەندە گانیا خولکی کردبوو بۆ مالاوھە، بەلام بەئانقەست، کەم و زۆر ناوی گانیای نە ھینابوو، وەک بلیی بەئانقەست چاکە و پیاوھتیەکی گانیا بى منەت بکات و دان بەویدا نەیت کە ئەویش خاوەن مالا. گانیا ھەستی بەمە کرد، ئیدی ئەم سووکایەتیەکی لە دلگرت.

گانیا، کە بەخوشکەکی گوتبوو، حالی نەخۆشەکی ئیتستا پوو لە باشیە،

گه مژه

راستی کردبوو. به راستی تهنډروستی هیپولیت بهره و باشی دهچوو، به
پهنگ و پوویا دیار بوو که بهرهو باشی دهچیت.

هیپولیت، بهدهم بزهیهکی ژاراوی تهوسامیزهوه، به کاوهخو، له دواي
ئهوانی ترهوه، وهژوور کهوت، سیمای نینا ئه لکسندروفنا، زور هه راسان و
ترساو دیار بوو (ئهم ژنه له زهرفی ئهم شهش مانگهی دوايیهدا، زور گوږا
بوو، یه جگار لاواز بوو بوو. له وهتای کیزه کهی به شوو دابوو، به یه کجاری
هاتبوووه مالی ئهوان. پیدهچوو ههقی به سهر منډاله کانیه وه نه بن و خوی له
کاروبار-یان هه لنه قورتینن). کولیا، نیگه ران و په شیو بوو. خوی گوته نی
سهری له زور شتی ئهم "شیتاتییهی جه نه پال" دهرنه دهکرد، چونکه به
راستی سهری له هوئی راسته قینهی ئهم ئاژاوه تازهیهی که بالی به سهر
ماله کهدا کیتشا بوو، دهرنه دهکرد، به لام به چاوی خوی دهی بینی که بابی
یه جگار تورپهیه، شهپ به دارو بهرد دهفروشیت، له هه موو شتیک به بیانوووه.
له ناکاویکا به رادهیهک گوږاوه، له پیاوه کهی جاران ناچی. ئه وهی کولیای
نیگه ران دهکرد ئه وه بوو که پیره میترد سنی دانه پوژی تهواو بوو له
خواردنه وه دوور که و تبووه وه. کولیا دهیزانی که بابی هاتوچوی لیبدیف و
میرزادهی ته رک کردوووه، قسهی لی دابریون، ته نانه ت دهگه لیاندا به شهپ
هاتوووه. کولیا تازه به خوو نیو قاپ قوډگاوه، که به پارهی خوی کپی
بووی، گه یشته ماله وه. کاتی هیشتا هه مووان له قاتی سهره وه بوون، به
دایکی، نینا ئه لکسندروفنای گوت:

- دایکه، دلنیا به، ئه گهر دهمن تهپ بکات باشتره. سنی دانه پوژه قه ترهی
نه خواردوه ته وه. پهنگه له بهر ئه وه مجیزی تیک چووبیت و دلی تهنگ
بووبیت. بویه بخواته وه باشتره. کاتی له زندانی قهرزارانیش بوو. من هه ر
قوډگام بق دهبرد.

جه نه پال، ده رگای خسته سهر گازی پشت، له ئاستانهی ده رگا کهدا
وهستا. به ئاشکرا له تورپه ییدا دهله رزی. پر به زار هاواری به سهر پتیتسنی
زاوایدا کرد:

- به پیز، ئه گهر به راستی نیازت وایه پیرمیتریکی به پیز، باوکت، یان

گه مژه

باوکی ژنه که ت، فەرق ناکا، ئەو پیاوێی که دڵسۆزانە خزمەتی تزاری خۆی کردووه، بکە ی بە قوربانی ئەم هەتیوێ خوا نەناسە، ئەم توتە لە سەگە. ئەوا من ئیدی لەم ساتەو، دوو پێم بە ماله که تدا نایەت. ئیدی بۆ خۆت سەرپشک بە، لە ئیستاو یه کی کمان هەلبژێرە. یان من یان ئەو... بزمارە.. بەلێ.. ئەم بزمارە! ئیستا، بە پیکەوت ئەم وشە یەم بە بیرا هات... بەلام ئەم وشە یە پڕ بە پیستی خۆیەتی... بە راستی ئەم هەتیوێ بزمارە... چونکە وەکو بزماری راستی خەریکە دلم کون دەکات... بێ هیچ مدارایەک... پیک وەکو بزمار!...

هپیولت، هەلی دایە و گوتی:

- ئەدی بۆ وەکو ئاچەری کردنەوێ سەری بوتلان نەبم؟
- نەخێر، ئاچەری بوتلان نیت، چونکە من بوتل نیم جەنەرالم. من هەلگری نیشانان و میدالی شەرەفم، بەلام تۆ سفری پاش فاریزەش نیت.
دووبارە، شیت ئاسا، بە سەر پیتسندا داباری:
- یا ئەو یان من، بیرى خۆت بکەو و هەر ئیستا قەرار بدە!
کولیا، لەم کاتەدا کورسییەکی هینا، جەنەرال، شەکەت و ماندوو، بە ئاستەم خۆی بە پێوێ دەگرت، خۆی دا بە کۆلی کورسییەکەدا.
پیتسن، کە وای ورمابوو، لە بن لیوانەوێ گوتی:
- ئەگەر کەمیک خەوتبای باشتەر نەبوو...
گانیا بە ئەسپایی بە خوشکەکە ی گوت:
- هیتستا، ئەو هەرەشە دەکات...
جەنەرال، بە جاری دەهری بوو، هاواری کرد:
- کەمیک بخەوم؟ من مەست نیم بەرێز، تۆ سووکایەتیم پێدەکە ی، جوینم دەدەیت.

لە جێی خۆی هەستاو درێژە ی دایە:

- دەبینم هەموو شتیک و هەموو کەسیک لێرە دژایەتیم دەکەن. بەسە، بێزار بووم! من دەپۆم... بەلام جەناب ئەوێ بزانە کە... پێویستە بزانیت کە... بەلام پیش ئەوێ قسەکە ی تەواو بکات دایان نیشان دەوێ. لێی پارانەوێ

گه مژه

ئارام بگريت و خوى هيٺور بکاته وه.

گانيا، په ست و تورپه، په ناي وه بهر سووچيک برد. نينا ئەلکسندروفنا. له
حه ژمه تاندا ده له رزي و ده گريا.

هيپوليت، به ته شهروهه گوته:

- ئاخر من چ خراپه يه کم بوى بووه؟ گله يي چي هه يه؟

نينا ئەلکسندروفنا، له پر هه لى دايه و گوته:

- هيچت نه کردووه؟ هه قه شهرم له خوت بکه ي، عه يبه عه يب، ئاخر پياو
چون دلى دى پيره ميړدتيكى وا ئەزيه ت بدات... به تايبه تي كه سيك له وه زع و
حالى تودا بى!... هه ي خوت به خوت بى!...

- وه زع و حالم چييه تي خانم؟ من ريز و حورمه تي زورم بۆ تو هه يه، به
تايبه تي بۆ تو، به لام... جه نه رال، ته قيه وه:

- بزماره بزمار، خه ريکه جه رگ و دلم کون ده کات! ده يه وي بمخاته
ريزي خوا نه ناسانه وه! گوي بگره توله باب، هه ز ده که م ئەوه بزانى،
وهختى من غه رقى شانازى و مايه ي شانازى بووم، تو هيشتا له دايک
نه بوو بووى!... تو کرمى بووى به غيلى ده يخوا رديت، کرمى بوويت به
فوويه ک ده بووى به دوو له ته وه. مرخه مرخ، کوکه کوک، خوا نه ناس،
به دهم بوغزه وه ده مريت... نازانم گانیا بۆچى بۆ ئيره ي هينايه ت؟ هه موو
هر دژى من، له بيگانه وه بگره تا ده گاته کوپه که ي خوم...

گانيا هاوارى کرد:

- به سه، ئەم مه زلوم نوينييه به سه! له وه ي پتر ناو زراوى لاي ئاشناو
بيگانه مان مه که... به سه تا له سه رانسه ري شارا حه ياو ئابروومان
نه چووه...

- چى؟ من ناوى تو ده زرينم؟ حه ياي تو ده به م؟ هه ي توله سه گ؟
توبه تي ئەو قه وان يه. من حه ياي تو نابه م، به پيچه وان وه حه ياي تو
کو ده که مه وه، شه ره ف و ئابروى تو به منه وه يه فه قير...

جه نه رال، به دهم ئەو قسانه وه له جى خوى راپه رى، هيز نه بوو بتوانى
هيورى بکاته وه و داي بنيشينيته وه. پياو هه ق بلنى گانياش سنوورى

گه مژه

به زانديبوو.

گانيا، به پځه وه هاواري كرد:

- پووشي ديت باسي شانازی و ئابروو بکات!
جهنه پال، پهنګی زهره ه لګه پال، به تورپه یی بهره و گانيا چوو و
هاواري به سهره کرد:

- چیت گوت؟

گانيا، له پر گوتی:

- گوتم، وازبینه، با دهم نه کړیته وه، دهنه...

به لام پرسته کې ته و او نه کرد.

ههنوکه هر دوکیان، به تاییه تی گانيا، به وپه پری تورپه یی به رانبه ریان
له یه کدی گرتبوو

نينا ته لکسندروفنا، به په له چوو تا پیش له کورپه کې بگریټ و هاواري
کرد:

- گانيا، دته وئ چ بکې؟

قاریا، به وپه پری په سستی و بیزاری هاواري کرد:

- به راستی شهرمه بؤ ئیوه.

دایکی هینایه دواوه و گوتی:

- دایکه وازبینه، ههقت نه بی به سهریانه وه.

گانیا پوو له باوکی، به وپه پری تورپه یی گوتی:

- من له بهر خاتری دایکم مدارات ده کهم دهنه..

جهنه پال، که له تورپه پیدا ئاګای له خو پرابوو، نه پاندي:

- بلئی! بلئی، شهرم مه که، بلئی تا نه فره تی باب بتگری... تا خوی باوکت
بتگری... بلئی!...

- پیف: که له تووک و نه فره تی تو ده ترسم! ئاخر خه تای کتیه که یه ک
هفته پتره خوټ شیت کردووه؟ ئه مړو سهری هه شته م پوژده. گویټ لینه؟
خوام نه ماوه، ئاګات له خو بی، له وهی پتر سهر مه که سهرم، ناچارم مه که
ئه وهی ژیر به پرت بؤ بخه مه سهر به پره. دویټی بؤچی به لوژده لوژ خوټ بؤ

گەمژە

مالى يەپانچىن رەكش كىش كىرد؟ ھىشتاش دىتەوئ خەلكى رېزى تەمەنت، سەرە سىپەكەت و كەرامەتى باوكايەتت بگرن؟ وەلا بابە جوانە!... كولىا ھەلى دايە:

- بىدەنگ بە گانكا! دەمت داخە گەوجە!

ھىتولت، بە ھەمان پووقايمىو، ھەلى دايە و گوتى:

- ئاخىر مەن چى خراپەيەكم بۆى بوو؟ لەكۆى گالتەم پىن كىردوو؟ بۆچى پىم دەلى بىزمار، خۆ ھەمووتان گوتان لىبوو؟ مەن چى بىكەم بە خۆى بانگى كىردم و باسى كاپىتانىكى بۆ كىردم بە ناوى ياروپياگوف. مەن ھىچ ھەز بە تىكەلاوى ئىوھمانان ناكەم جەنەپال. بە خۆت دەزانى مەن ھەمىشە خۆم لە تىكەلاوى ئىوھگەل دوور گىرتوو. ئاخىر مەن و كاپىتان ياروپياگوف كوجا مەرحەبا، چى كۆمان دەكاتەو! مەن نايلىم، خۆت بىلى! .. مەن لە بەرخاترى كاپىتان ياروپياگوف و بەسەرھاتى وى نە ھاتووم بۆ ئىرە. خۆ كىفەم نەكەد، بە ئاشكرا رەئى خۆم دەربرى و گوتەم رەنگە ئەم كاپىتان ياروپياگوفە ھەر بوونىشى نەبىت. ئىدى تۆرە بوونى تۆرە بوو ئەو سەرى دىار نەبىت.

گانيا، گوتى:

- بىگومان واى! ئەم كاپىتانە قەت رۆژى لە پۆژان بوونى نەبوو.

جەنەپال، داچلەكى، حايرى سەرسام، بە چاوانى لىلەو دەپروانىيە دەوروبەرى خۆى. سەرى لەم قسە رەقەنەى كۆرەكەى سووپمابوو، زۆرى لە دل گران بوو. زمانى لە گۆكەوت، ھەرچى كىرد و كۆشا، وشەيەكى بۆ نەھات كە بەرپەرچى بداتەو. ھىپۆلىت كە گوتى لە قسەكەى گانيا بوو لە قاقاى پىكەنىنى داو گوتى:

- خۆ گوتى لىبوو؟ كۆرەكەى خۆىشت دەلىت ھەرگىز كاپىتانىك بە ناوى (ياروپياگوف) ھەو نەبوو.

ھەنگى پىرەمىرد، ھاتە زمان و بە پچر پچرى گوتى:

- مەن باسى كاپىتون ياروپياگوف كىردوو، نەك باسى كاپىتان... كاپىتون ياروپياگوف، ناوى كاپىتون بوو. دەنا خۆى كاپىتان نەبوو، بەلكو لىوتىنان

گه مژه

کولونپلی خانه نشین بوو... یاروپیاگوف... کاپیتون.

گانیا که ته و او ده هری بوو بوو، گوتی:

- (کاپیتون یاروپیاگوف) ش هرگیز نه بووه!

جه نه رال، سوور هه لگه راو، له بن لیوانه وه گوتی:

- چۆن... بۆ نه بووه؟

پتیتسن و قاریا، گوتیان:

- ئاه ده به سه ئیدی!

کولیا، جاریکی دی هاواری کرد:

- گانیا به سه، ده بیبره وه مالاوا!

له وه ده چوو، جه نه رال، به قسه که ی کولیا، که میک وه خۆ هاتیتته وه،

له پر نه په یه کی هه په شه ئامیزی به سهر گانیا دا کرد و پرسى:

- بۆچی نه بووه؟ بۆچی هرگیز نه بووه؟ مه به ستت چیه؟

- له به رته وه ی نه بووه! پیاوی وا هرگیز نه بووه و ته و او! من پیت ده لیم

نه بووه و، له وه ی پتر له سهری مه رۆ.

- نه وه ش کورپه که م. کورپی خۆم که من... په نا به خوا! ده وهره دلت به

کورپی وا خۆش بیت! .. به هه موو ئه قلییه وه ده لیت یاروپیاگوف، یاروشکا،

یاروپیاگوف، له ئیجادی نه بووه!

هیپولیت، خۆی له قسه که ی هه لقوتاند و گوتی:

- ده فه رموون! تۆزئ له مه پیش کاپیتوشکا* بوو، که چی ئیستا به

قودرته تی قادر بوو به یاروشکا!

- من مه به ستم کاپیتوشکایه، کورپی باش. نه ک یاروشکا! مه به ستم

کاپیتونه، کاپیتون ئه لکسیوفیچ، مه به ستم کاپیتان... لیوتینان کولونیل...

(خانه نشین...) میردی ماریا.. ماریا پتروفناسو.. سو.. مه به ستم دۆست و

هاوړیم سووتوگوفه، که له قوتابخانه ی سوپاییدا هاو ده وره بووین. که

خوینم له پیناویا رشتووه... به جه سته ی خۆم دامپۆشی... به لام کوژرا. ئیدی

بۆچی ده بی که سیک نه بی و نه بوو بی به ناوی کاپیتوشکا یاروپیاگوف؟!

جه نه رال، زۆر به رقه وه ئه و قسانه ی ده کرد، هه لچوونه که ی له ئاقلا

گەمزە

نەبوو، بەلام پیاو ھەستی دەکرد کە ھۆی ھەلچوونەکەى ئەم مشتومڕى ئیستایان نییە، بەلکو شتیکی دیکە، چونکە زۆر جارى دى، چاوپۆشى لە گەنگەشە و مەسەلەین زۆر تەوھین ئامیز تر لەم مەلابەزینییەى ئیستا، کە کاپیتون یاروپپاکوف نییە و نەبوو، کردبوو ئیدی تاوئ بۆلە بۆلى دەکرد و بە خۆی بیتاقەت دەبوو و دەچوو قاتی سەرھووە و لیتی دەخەوت، بەلام شەپى ئەم جارە (بەشەرىش بوونەوھریکی سەیرە!) تەنیا لەبەر ئەو بوو گومان لە سەر ھەبوونی پیاویک بە ناوی یاروپپاکوف ھەبوو! جەنەرال ئەمەى بە سووکایەتیەکی گەورە دەزانى، بۆیە کردى بەو پۆژەى سیا وەحشى تیا کوژرا، پەنگى سوور ھەلگەرا، دەستى بۆ ئاسمان بەرزکردنەو، ھاواری کرد:

- بەسە! ببیرنەو! بەر نەفرەتى من بکەن... من لێرە دەپۆم، ئەم مالا بەجى دێلم! نیکولای کوا جانتاکەم بیتە... دەرھو. من دەپۆم!

بەوپەرى توپەرى، بەھەشتا و لە ژوورەکە وەدەر کەوت. نینا ئەلکسندروفنا، کولیا و پتیتسن بەلەز دواى کەوتن. قاریا بە براکەى گوت:

- ئەو چیت کرد؟ بیگومان ئیستا دەچیتەو بۆ ئەویندەر! چەپکە گولئىکی دیکە بە ئاوا دەدات و ھیندەى دى حەيامان دەچیت! کە شەرما!

گانیا، کە لەداخا ھەناسەى تەنگ بوو، ھاواری کرد:

- جا با دزی نەکردبا!

بەدەم ئەو قسەىو، لەپەر نىگای لە نىگای ھىپولیت ھەلەنگوت، تەزوویەکی پێدا ھات و ھاواری کرد:

- تۆش، بەرپز، دەبوايە ئەو بزانی کە لە مالى خۆتا نیت، میوانیت، راستە میوان ئازیزە، بەلام نەدەبوو ئەو پیرەمێردە، کە بە ئاشکرا ئەقلى تیکچوو، توپە بکەیت.

(ھىپولیت)ش لەزگ بوو بەو قسەى ھەلجى و توپە ببى، بەلام زوو بە سەر خویا زال بوو، بە ھىمنى وەلامى دایەو:

- نا، من لەگەلتا نىم کە باوکت ئەقلى تیکچووبى یان شیت بووبى، ئەمە بوختانە. بە پێچەوانەو، ھەستدەکەم ئیستا لە جاران ئاقلترە. باوھربکە من

گه مژه

واي ده بينم. باوه ږم پټناکه یت؟ ئیستا زور به وردی گوئ ده گریټ، قسان هه لده سه نگیټی. قسه یهک له جیی خوی نه بی نایکات، بی مه به ست هیچ قسه یهک ناکات. که باسی کاپیتوشکای بو کردم، مه به ستیکی تایه تی خوی هه بوو: ته سه ور ده که ی ده یویست. من بیټیته قسه و باسی...

گانیا تورپه بوو و گوټی:

- که یفی خوته... من نامه وی بزنام ده یویست باسی چی بو بکه ی! تکایه چاو و ږاوم ده گهل مه که جه ناب... جا که هوی راسته قینه ی ئهم حاله ی ئیستای ئهم پیره میرده ت ده زانی (که له زهرفی ئهم پینچ پورهی که لای ئیمه بوویت، ئه وه نده ت جاسووسی به سه ره وه کردوین، بیگومان په یت به م حاله ی بردووه) نه ده بوو ئهم پیره میزه داماو بهاروژینی، نه ده بوو به گوره کردنه وه ی، ده نگویه کی مه ستانه ی بی بنجوبناوانی دوو که سی سه رخوش، به و ږاده یه دایکم ئه زیه ت بده یت، ده نگویه ک که نه بنجی هیه نه بناوان، من ئه و قسانه به پولیکی قه لب ناکړم... به لام تو به یی دوو زمانی و جاسووسی هه لټا که یت، چونکه تو... تو...

هیپولیت، به دهم ته وسخه نیکه وه، رسته که ی بو ته واو کرد:

- چونکه من بزمارم.

گانیا، له سه ری رویش ت و گوټی:

- چونکه مروځنکی موزیرو مه ردمازاری. تو ئه و که سه یت که نیو دانه سه عات ئه و هه موو خه لکه ت عه زاب داو یستت به سیناریوی خو کوژی، به ده مانچه ی به تال، ئه و خه لکه بترسینی و خوت کرد به گه پچار! تو فشه که ریت، دروژنی، تو ئه وه نیت بتوانی خوت بکوژی... تو توره که یه ک رځو کینه یت به سه ر دوو لاقه وه! من له م ماله م حه وانیه ته وه، قه له و بوویت، بوژایته وه، کوکه که ت نه ماوه، په ریوه... هیش تاش به و جوړه چاکه م ده ده یته وه! ته مه شا بزانه چوڼ...

- تکایه ږیم بده با دوو که لیمه قسان بکه م. من لیږه، میوانی قارڅارا ئار دالیو څنام، نه ک میوانی تو. تو هیچ چاکه و پیاو ته یه کت به سه رمه وه نییه، تو خو تیش میوانی، جه نابی پتیتسن به خیری خو لیږه ی حه وانویه ته وه.

گەمژە

چوار پوژ لەمەپیش لە دایکم پارامەووە کە لە پاقلوڤسک شوینیتکم بۆ پەیدا بکات و بەخۆیشی بیت لە پاقلوڤسک ئاکنجی ببیت، چونکە هەستدەکەم ئێرەم پێدەکەوئ و بۆ تەندروستیم باشترە، هەرچەندە نە قەلە و بووم و نە کۆکە کە شەم پەریوە. دویشە و دایکم ئاگاداری کردمەووە کە خانووی تازە ئامادەیه. بۆیه حەزم کرد زوو خەبەر ت بدەم، وێرایی سوپاسی زۆرم بۆ دایک و خوشکەکەت، ئەمڕۆکە، لە ئەمڕۆ زووتر نییه دەگوازمەووە بۆ هەواری تازەم. ببورە کە قسەکەم پێبیریت، چونکە وابزانم هێشتا قسە ی تەرت زۆر پێ ماوون.

گانیا، موچوڕکیکی بە سەرپادا هات و گوتی:

- ئەگەر شتەکە ئاوابی...

هێپولیت، قسەکە ی پێیری:

- ئەگەر شتەکە ئاوابی... پێم بدە با دانیشم، ئاخر من نەخۆشم. ئیستا ئامادەم گویت لێتگرم و هەرچیت لە دلدایه بیلێی، بە تاییبەتی کە پەنگە ئەمە دوا گفتوگۆ و دوا دیداری نیتوانمان بیت.

هێپولیت، بە دەم ئەو قسانەووە، بەو پەری هێمنی، لە سەر کورسییەکە ی جەنەرال پوڤنیش. گانیا، لەدلی خۆیدا هەستی بە جۆرە شەرمەزاریەک کرد و گوتی:

- باوەر بکە، من نەمدەویست بێمە ئەو ئاستە ی کە پاکوپیست دەگەل بکەم و حیسابت لەگەل بپێنمەووە و ئەگەر تۆ...

هێپولیت قسەکە ی بری و گوتی:

- نا، ئەوەندەش خۆت هەلمەکیشە، ئەو نیت! منیش لەو پوژەووە کە هاتوومەتە ئێرە، بەلێنم بە خۆداووە، هەر پوژێ کە لێرە برۆم، رێک و پەوان، هەرچیم لە بیرو خەیاڵایی دەرھەق بە تۆ، بەرە و پوو پیتی بلێم و داخی دلی خۆمت پێ برێژم، جا ئیستا کاتی ئەووە هاتووە، هەلبەتە دوا ی ئەووە ی تۆ لە قسەکان ت دەبیتهووە...

- منیش لای خۆمەووە نکات لێ دەکەم. لەم ژوورە وەدەر بکەو ی.

- باشتر وایە قسە ی خۆت بکە ی. دەنا دوا یی ژێوان دەبیتهووە کە قسە ی

گەزە

دلى خۆت نە کرد، لە دلتا دەبى بە گرى!...

فاریا گوتى:

- هېپولیت بەسە! زۆر عەیبە. تکیە بېپرەنەو!

هېپولیت، بە دەم پیکەنینەو هەستاو گوتى:

- حورمەتى خانمان واجبە، قارقارا ئاردالیونوڤنا، با بە دلى تو بى، ئامادەم لەبەر خاترى تو زۆر بە تانى قساندا نەچم، لە کورتى بېپرەمەو، چونکە تازە کار لە کار ترازاو، پێویستە دەگەل براکەتدا پووبەپوو هەر چیمان هەیه. بیلین و خۆمان ساغ بکەینەو. تا قسەکانى خۆم نەکەم، ناپۆم. گانیا هاوارى کرد:

- تو کابرایەکی دووزمانیت، تا خراپ وەستابی چاک بە دەمتا نایەت، بۆیە بە بى تانەوتەشەر ناژیت، تا قسە دزیوەکانت نەکەى ناتوانى بپۆیت. هېپولیت، بە خوینساردى گوتى:

- دەفەرموو، دیسان لغاوت بەزاند، جەلەوى خۆت لە دەست دا. با پیت بلیم: ئەگەر قسەى دلى خۆت نەکەى دواى ژىوان دەبیتەو. ها. حەزیش دەکەم تو یەکەم جار قسەى خۆت بکەیت، من دواى تو قسان دەکەم. گافریلا ئاردالیونوڤیچ، نیگایەکی نەفرەتبارى هېپولیتی کرد و هیچ بەرسفیکى نەدایەو.

هېپولیت گوتى:

- ناتەوئ قسە بکەى! فەرموو ئەگەر راست دەکەى تا سەر لەسەر ئەم هەلۆیستەت بەردەوام بە! ئۆبالی خۆت بە ئەستۆى خۆت. بە هەرحال منیش بەش بەحالى خۆم تا پیم بکرى لە کورتى دەبپرەمەو. ئەمپۆکە دوو سى جار ئەم میوانداریهى ئیرهت بە چاوما کوتایەو. ئەمە زولمە، هەق نییە. تو کە خولکت کردم بیمە ئیره و لیره ئاکنجى بم، بە نیاز بووى پاویم بکەى، بمخەیتە داوى خۆتەو. وات دانابوو کە دژایەتى میرزادە دەکەم و تۆلەى لى دەستینم. هەروەها بیستبووت کە ئاگلایا ئیقانوڤناش، لوتف و میهریکى دەرەقى بە من نواندوو و ئیعتراڤنامەکەى خویندوومەتەو. ئیدى بە خەيالى خاوى خۆت و، بى هیچ بەلگەیهک وات زانیو ئیدى من خۆم بو

گەمژە

خزمەتی مەرام و بەرزەوهندییەکانی تۆ تەرخان دەکەم. بە ئومێدی ئەوە
بوویت کە من پشتیوانیت لێ دەکەم. من لەوەی پتر لەسەری ناپۆم:
چاوەپوانی ئەوەش لە تۆ ناکەم دان بە دروستی و نادروستی ئەم قسانەدا
بنە. ئەوەندە بەسە کە حەوالە بەویژدانی خۆت دەکەم. ئێستا یەکتایمان
باش ناسی.

قاریا هاواری کرد:

- پەنا بەخوا، مێشی دەکە ی بە گامیشی! ..

گانیا گوتی:

- وەکو پێم گوتبووی: "هەم منداڵە و هەم دوو زمان".

- بە یارمەتیت قارقارا ئاردا لیونوفا، با قسەکەم تەواو بکەم. هەلبەتە من
ناتوانم میرزادەم خۆشبوی یان ڕیزی بگرم، بەلام ئەلەهەقی مەرفیقی باشە،
دلپاکە، هەرچەندە هەندێ ئەتوار غەریب و ڕێک مەخسەرەیه... بەهەر حال
هیچ ھۆیک لە ئارادا نییە کە من ڕقم لێی بێ و ببووزینم، هەر کاتی
براکەت لە میرزادە یان دەدام و داوای لێدەکردم دژایەتی بکەم، ورتەم لە
خۆدەبڕی، فزەم نەدەکرد. چاوەپوانی ئەنجام و کوتایم دەکرد تا پێکەنم،
چونکە دەمزانی پۆژی دێ براکەت خۆی کەشف دەکات و، نیشانە ناپێکی
و، کاری دەکات ئەزێ تیا شەرمەزاربم، کە هەر واش دەرچوو. جا ئێستا
من ئامادەم ببەخشم، هەلبەتە لەبەر خاتری تۆ، قارقارا ئاردا لیونوفا، بەلام
پاش ئەوەی بۆت دەر کەوت کە ڕاوکردنی من، ئەوەندەش ئاسان نییە،
هەنوکی ئامادەم بۆتی ڕوون بکەمەو، بۆچی سوور بووم لەسەر ئەوەی
براکەت ئیجراج بکەم و ببی بە قەشمر جاری خەلک و خوا.. حەز دەکەم
ڕێک و ڕەوان پیت بلێم من ئەم کارەم لە ڕووی ڕق و بوغزووە کردووە،
چونکە دەزانم بەو زوانە دەمرم (هەلبەتە دەمرم، هەرچەندە بە گوتە ی
ئێوە قەلەوتر بووم) هەست دەکەم ئەگەر بتوانم بەلای کەمەو یەک
کەسیشم لە نوینەرانی ئەو چین و توێژە عەوام و زۆرە ی کە بە درێژایی
تەمەنم ئەزەتیان داوم و هەمیشە لێیان بێزار و پەست بووم، کە برا بەڕێز
و سەیر و سەمەرەکە ی تۆ یەکیکی دیارە لەوانە، ئەزەت دابی و کردبم بە

گەمژە

گالتەجار و قەشمەر، ئەوا زۆر ئاسانتەر و ئاسوودەتر دەچمە بە ھەشت. جا گافریلا ئاردا لیونوفیچ، من زۆرم پق لیتە، بە تایبەتی لە تۆ، پەنگە پیت سەیرب، کە تەنیا لەبەر ئەمە رەقم لیتە چونکە تۆ نموونەییەکی زەق و پوودار و گۆساخ و ھەرزە و فشەکەری، خەلکانی عەوام و پەمەکی، ئەو خەلکە پۆتینبازەیی سەر پەحەت و دل ئاسوودە خەمی ھیچیان، نییە. جا تۆ یەکیکی لەو پەشە خەلک و بازارپە فشەکەر و لە خۆپازیانە، تۆ نەک پۆتینباز، بەلکو خودی پۆتینی! ھەرگیز نابێ بە خاوەنی بیرى تایبەتی خۆت، ھەرگیز، تروسکەیی ئەسەلەت، پۆژی لە پۆژان زەین و ھۆشت، پوح و دەروونت پووناک ناکاتەو، بەلام لەھەنبەر ئەو، یەکپارچە بەغلیت، ھەسوودیت سنووری نییە. تۆ قەناعەتی تەواوت ھەبە کە گەورەترین بلیمەتی. کەچی وێرایی ئەو ھەش لە کاتی خەمباریدا، مۆرانەیی گومان و غەزەب و بەغلی دەداتە دل و دەروونت. ئاھ... ھیشتا ھەندێ خالی پەش لە ئاسۆی بینینی خۆتا دەبینی، بەلام پۆژی دێ، کاتی دەگەیتە ھەماقەتی تەواو، ئەو خالە پەشانەش ئاوا دەبن و نامیتن، دیارە ئەو پۆژە دوور نییە. دیارە تۆ ژیانیکی دوورودریژ و پڕ پیچ و ھەوراز و نشیوی ھەمە پەنگت لە پیتشە و باوەرناکەم ژیانیکی خۆش بێ، کە ئومیدەوارم خۆش نەبێ. با پیتش ھەر شتیک ئەو ھەشت پێ بلیم کە ناگەیت بەو کێژەیی کە دلت پتوہەتی. قاریا، ھاواری کرد:

- بەسە، لە تامت دەرکرد! دەمت داخە، خویچی دەمپیی جنیوفرۆش!
گانیا پەنگی زەرد ھەلگەرا بوو، ئازای دەلەرزى، بەلام خامۆش و بێدەنگ بوو. ھیبولیت ھەلوەستەییەکی کرد، بەوردی و خوشحالی پوانییە گانیا، زۆری پیتخۆش بوو کە بەو شیوہە پە شوکابوو. ئەوسا نیگای گواستەوہ بۆ قاریا، بزیەکی بۆ کرد، سەریکی بۆ دانەواند و بە بێدەنگی وەدەر کەوت. گافریلا ئاردا لیونوفیچ، نەھەقی نەبوو گلەیی لە بەخت و نیتوچەوانی خۆی بکات، بە کەسەرەوہ بە ژوورەکەدا کەوتە ھاتوچۆ.
قاریا، تا ماوہیەک زاتی نەکرد ھیچ قسەییەکی دەگەل بکات، تەنانەت تەماشایەکیشی نەکرد. ئەنجام گانیا چووہ بەر پەنجەرەییەک و پیتی کردە

گه مژه

خوشکه که ی. قارقارا بیرری له وه ده کرده وه که کهس نازانی چاره نووسی به شهر به کوئ دهگات. ئەو پهنده پووسییه بیر که و ته وه که ده لیت: "هەر دار عاسایهک دوو سهری ههیه". ریک له م کاته دا، دوو باره له سهری را ههراو ههنگامه و، دهنگه دهنگ، بهرز بووه وه.

گانیا، که ههستی کرد خوشکه که ی له سهر کورسییه که ههستا، له پیر ئاوپی لیدایه وه و گوئی:

- ده پویت؟ بوهسته: ته مه شایه کی ئەمه بکه!

به ره و لای قارقارا چوو، پارچه کاغه زیکی قه دکرای نامه ئاسای فریدایه سهر کورسییه که ی بهرده می. قاریا، به سهرسامی دهستی هه لیری و گوئی:

- په نا به خوا!

نامه که ده قوده ق حهوت دیر بوو، حهوت دیری ته و او: "گافریلا ئاردالیونوفیچ، من له نیاز پاکی و دلسوزی تو به رانه به خۆم دلنایم. بۆیه قه رارم داوه، سه باره به بابەتیک که بۆ من گرینگ و بایه خداره، پرس و پاویرت پی بکه م. هه ز ده که م سبه ی به یانی، سه عات حهوت، لای ته خته که سه که. بتینم. له مالی ئیمه وه نزیکه، قاریا ئاردالیونوفنا، که ده بی له گه لتابی، ئەو شوینه باش پیده زانی. ئا. ی."

قارقارا ئاردالیونوفنا، به سهرسامی دهسته کانی لیک بلاو کردنه وه و گوئی:

- بنیاده م سهر له کاری ئەم کیژ ده رناکات! گانیا، هه رچه نده هه زی نه ده کرد خۆی بنوینی و به زهقی خۆی به سهرکه و توو بزانی، به لام نه شی ده توانی شادمانی خۆی به ته و او هتی بشاریته وه، به تابه تی دوا ی ئەو پیشبینیه کوشنده یه که هپولیت بۆی کرد بوو. بزه یه کی پر غرووری شادمانی سیمای پوونا ک کرد بووه وه. قاریاش که خوشی لیده باری، گوئی:

- یانی کاتی نه دوزیه وه پوژی نیشانه کردنه که ی نه بی! ده یسا نه گه ر

ده توانی هه ول بده بزانه چی ده ویت!...

گانیا پرسى:

گه مژه

- به رای تو، دهیه وی سبهینی باسی چیم له گه لدا بکات؟
 - ئەمە گرینگ نییه. گرینگ ئەمە یە دواى شەش دانە مانگ، بۆ یەكەم
 جارە كە دهیه وی تو بدینی. گوی بگره گانیا، مەسەله كە چیه و چۆن دەبی
 و چۆن دەكهوینتەوه، ئەمە به جیتی خوی، تو دەبی چاك بزانی كە ئەمە
 شتیكى "گرینگە" یە جگار گرینگە. وشە دەوری خوی دەبینی، ئەم جارە
 نەپەشوكتی. قسەى هەلەق و مەلەق نەكەى. شەرمیش نەتگرئ. چاوت
 بكهوه! تو بلی ئاگلایا پەى بهوه نەبردبی كە لەم شەش مانگەدا بۆچی
 ئەوهنده هاتوچۆم كردوون؟ تەسەور دەكەى ئەمڕۆكە هیچی دەربارەى ئەم
 دیدارە به من نەگوت: به ئاماژەش ئاماژەى بۆ نەكرد! دەزانى من به دزی
 پیرهژنەوه، لە دەركای پشتەوه چوومه ژوورئ. نەمهیشت پیرهژن پئ
 بحەسیت، ئەگەر بیزانییا لهوه بوو دەرم بکات. هەلبەتە من لهبەر خاترى تو
 ئەم ریسكەم كرد. دەمویست به هەر جۆرئ بووه بزنام كە...
 دووبارە، لە قاتی سەرەوه، دەنگى هەراو هەنگامە بەرز بووهوه. ئەوسا،
 دەنگى پنی چەند كەسیك كە بههەشتاو لە قالدەرمەكهوه دەهاتنە خوارەوه،
 هاتە گوی.

قاریا، پەشتیوو پەریشان، بهتوورەیی گوتی:
 - نابئ ئیستا رئ بەم فەرتهنە و ئاژاوهیه بدەین. نابئ هیچ فەزیهتیک
 پووبدات! برۆ بۆ لای ئاشتى بكهوه و داواى بوردنى لێكە!
 لئ سەرگه قارى خیزان گەیشتیوو سەر جادهكه. كولیاش كە جانتاكەى
 بۆ هەلگرتبوو، لە دووی بوو. نینا ئەلكسندروفنا لە سەر قالدەرمەکانى بەر
 دەرگا وەستابوو، لەزگ بوو سەرى به هەنسكانەوه هەلکەندرئ، كولى
 گریانى لە جۆش نەدەكهوت. ویستبووی دووی جەنەرال بكهوى، لئ پیتیسن
 پینشی گرتبوو و پنی دەگوت:

- لەدووی مەچۆ، شیلگیرتر دەبی. هیچ شوینئ نییه بۆی بچن، لە زەرفى
 نیو سەعاتیکا دەیگیرینهوه. من لەم بارەیهوه قسەم دەگەل کولیا کردووه.
 وازی لئ بینه، با كەمى شیتبازی بکات.

گانیا، لە یەكێك لە پەنجەرەكانەوه هاواری لێكرد:

گەمژە

- ئەم بەزمە چىيە دەستت داوەت؟ بۆ وادەكەيت؟ ئاخىر بۆكۆي دەپۆي؟
خۆ هيچ شويىنىكت نىيە!
قارىاش هاوارى كرد:
- باوكە، بگەپتو! ئاخىر دراوسىپكان گوڭيان لە دادو فریادمان دەي!
جەنەپال، راوەستا، ئاوپرى پاشەوہى دايەوہ، دەستىكى پاكىشا و گوڭي:
- نەفرەت لەم مالا!
گانيا، پەنجەرەكەي توند داخست و كەوتە خوتەخوت:
- دەيەوي تەمسيل بكات!
دەرودراسىپكان ھەموو گوي قوولاغ وەستابوون. قارىيا، بەھەشتاو لە
ژوورەكە وەدەر كەوت.
ھەر كە قارىيا، وەدەر كەوت، گانيا نامەكەي لەسەر مێزەكە ھەلگرت،
ماچىكى كردو، بە زمان چەقەنەيەكي لىداو لە خوڭشياندا پىي بە عاردى
نەدەكەوت.
پەراويز:
* .. - ياروشكا.. سووكەلە ناوى (ياروم) كە بە فەرەنسى (جيروم)ى
پى دەگوترى.
* - "كاپيتوشكا..": سووكەلە ناوى (كاپيتون)ە.

فەسلە سىيەم

ئەگەر ئەم فەزىيەت و فەرتەنەيەي كە ژەنەپال نابوويەو، لەو خەتەي كە
دەيدا بوايە، زۆر بەئاسانى دادەمرکايەو. خۇ پىتشتريش دووچارى ئەم
جۆرە سەرھاتانە بووبوو، بەلام بە شىئەيەكە كەمتر، زياتر كەسيكى
لاشەپى، ھىمنى، بىئەي و دلپاك بوو، دەيان جار ھەولە دابوو، خۇي لەم
وھزە و پەوشە نالەبارەي، كە لەم سالانەي دووييدا دووچارى بووبوو
وخۇي پىئەگرتىبوو، پزگار بکات. لەناکاوا بىرى دەكەوتەو كە سەرگەفارى
خەزانە. دەگەل ھاوسەرەكەيدا ئاشت دەبوو، بەكۆل دەگريا. تا پادەي
پەرستەن، پىزى نينا ئەلكسندروفناي ھاوسەري دەگرت، چونكە ئەم ژنە،
كروكپ، بى ھىچ خوتە و بۆلەيەك، چاوپۆشى لە كارو كەردەو دزىو و
ناشیرينەكانى دەكرد. بەو ھەموو بەدکردارى و بەدخودبيەو كە خۇي
كەردبوو بە مەخسەرە و گەپچاپ، ھىشتا ھەر خۆشى دەويست، دەگەلەي
مىھرەبان بوو، بەلام ھەولە پياوانەي جەنەپال بۆ تەركکردنى ئەو خووە
خراپانەي، زۆرى بىر نە دەكرد. ئەويش لەچاوخۇيا زوو ھەلدەچوو،
بەرگەي ژيانى تۆبەكارى و بىكارى ناو مال و مندالى نەدەگرت و ئىدى
دەيدايە تانى سەرکيتشى و ياخيگەریتی. ئىدى لەو كاتانەدا ھىندە تۆپە
دەبوو، ھەك دەلەين دۆو دۆشاوى تىكەل دەكرد، لە تۆپەييدا چاوى

گه مژه

دهپهړينه توقی سهری، زور ئاسایی هر له هه مان ساتدا ژنیوان دهبووه، به لام چاری خوئی پینه دهکرا، دهره قه تی خوئی نه ده هات. ئیدی که ئه و حالانه ی لیده هات، شه پری به که سوکاره که ی دهر و شت، زمانی ده کرایه وه، ئه وه ی ده یگوت نه ی ده گوته وه، داوای شتی مه حالی ده کرد، ده یویست له راده به دهر پیزی بگرن، داوای مه حالی ده کرد، سهره نجام له مال ده برپا، ون ده بوو، جاری وا هه بوو، بو ماوه یه کی زور دیار نه ده ما. دوو سالیکی بوو، ئاگای له مال و مندال نه مابوو، مه گهر به بیستن شتیکی له مه پ کاروباری مال بیستبایه، دهنه به دیتن ئاگای له هیچ نه بوو، چونکه به ته واهوتی دهستی له کاروباری مال به ریوه بردن و خیزانداری هه لگرتبوو و تاقه تی له و کارانه چوو بوو، به لام فه زیحت و گهنده کاریه که ی ئه م جاره ی جهنه پال ئاسایی نه بوو. دیار بوو شتیکی پرووی دابوو، هه موو پیتیان ده زانی، به لام که س زاتی نه ده کرد باسی بکات، گهنده شهی له سهر بکات. جهنه پال، هه مووی سی پوژ بوو به "فه رمی" گه رابوو وه بو ناو خیزانه که ی، یانی گه رابوو وه بولای نینا ئه لکسندروقتا! به لام به پیچه وانه ی جاره کانی پیشوویه وه، له جیاتی ملکه چی بنوینی و په شیمانی دهر بیریت، ئه م جاره یان زور جینگن، به دخوو، به بیانوو، زور بلن، نیگه ران، بی ئوقره و هه لچوو بوو، هر که سیتی ده سته و تبا، به قسه وه ده یگرت، سهره تا زور به جیددی سهری باسیکی جیددی ده کرده وه و پاشان هیرشیکی ناپه وای ده کرده سهر به رانه ره که ی. ئه و بابته تانه ی باسی ده کردن، هینده جیاواز و لیکدژ بوون، مه حال بوو گوینگر بزانی ئه م پیاوه ده یه وئ چ بلن، له وساته دا چی له زهین و بیردا ده گوزهری، ئه م نیگه رانی و په ریشانیه ی له پای چیه. هه ندی جاری که می لیده رچی که توزیک وه خوده هاته وه، هیور ده بووه وه و که میک که یفی سازده بوو، دهنه زوربه ی کات، به بی ئه وه ی به خویشی هویه که ی بزانی، توند خو و هه واسپه رت بوو. له پر سهری حیکایه تیکی داده مه زراند، بو نمونه دهر باره ی: مالباتی یه پانچین، میرزاده، لیبیدیف، ئه وسه له پر بیده نگ ده بوو، تاقه یه ک وشه ی دیکه ی له زار نه ده هاته دهر. که یه کیک پر سیاری پاشماوه ی حیکایه ته که ی لیکردبا، بزه یه کی سارد و بی

گه مزه

مانای بۆ دهکرد و ههچی تر، له تۆ وایه ههر پرسپاریشی لینه کراوه. دویشه و تا بهیانی ههر نالاندوویهتی، نینا ئەلکسندروفنا، تا بهیانی شهکەت و ماندوو به دیاریهوه ئیشک دهگریت و زامهکانی تیمار دهکات و شتی گهرمی لینهنی و دهبهستی. جهنه پال، له بهره بهیاند، له پڕ خه و دهبیاتهوه، دواي چوار دانه سهعات. بهدهم مۆتهکه و کابووسهوه، پهشیوو پهريشان لهخه وهستابوو و بهوه شکابووهوه که دهگهڵ هپپولیتدا بهشهر هاتبوو و نهفرهتی لهو ماله کردبوو. له ماوهی ئەم سێ پۆژهدا، ههستیای پێ دهکرد، که زۆر ههستیای و بهد مهجاز بووه، ههمیشه خه مبار و دلشکا و دیار بوو، وهکو یهکیک له کبریای درایی، به بچووکتترین شت ئەزیهتی دهخوارد و تووربه دهبوو. کولیا دایکی دلنیا کرد که ئەم خه مینی و بهد مهجازهی (بابی) دهگه پێتهوه بۆ ئەوهی که له مهیخواردنهوه برپاوه، پهنگه له بهر دووری له (لیبیدیف)ش بێ که لهو دوايانهدا زۆر موتووی بووبوو و دۆستایهتییهکی سهیری لهگهڵ گرتبوو. به ههر حال سێ پۆژ له وه پێش دهگهڵ لیبیدیفا، به شهر هاتبوون. ئیدی جهنه پال، بهوپه پری تورپهیی جیی هیشتبوو. ته نانهت جوړه دهم بۆلهیهکی دهگهڵ میرزادهشدا بووبوو. کولیا داوای له میرزاده کردبوو هۆی ئەو شهرهیی بۆ پوون بکاتهوه، ئاقيیهت ههستی کرد که میرزاده شتیکی لیده شارپتهوه و نایهوی پێی بلێ. ئەگهر وهکو گانیا به دلنیا بهیهوه ته سهووری دهکرد و دهیگوت گفتوگۆیهکی تایبهتی له نیتوان هپپولیت و نینا ئەلکسندروفنا پووی دابوو، باشه عه جابه ئەم کابرا کینه کیش و فیتنهیه که گانیا پووبه پووی پێی گوت دووزمانه، ههر بۆ خوشی خۆی، ههر بۆ کهیفی دلی خۆی ئەم مهسهلهیهی به کولیا نهگوتبوو! دیاره دهبی هپپولیت ئەو کورپژگه بهد خواو پکونیه نهبووبی که گانیا بۆ خوشکه کهی باس کردبوو، دهبی جوړه شهرهنگیزی و بهدخوویی و بهد نیهادیهکی دیکه له دل و دهرووندا ههبووبی. جا ئەگهر هپپولیت شتیکی به نینا ئەلکسندروفنا گوتبی، مهرج نییه مه بهستی ئەوه بووبی دلی برهنجینی و سوپی بکاته دلهوه. با ئەوهش له بیر نهکهین، وهختی بمانهوی بچینه بنجوبناوانی ئەنگیزهیی کارهکانی مۆف و بخوازين هلی بسهنگینین،

دهبينين زور له وه ئالوزتر و گونگ تره كه ويناي دهكهين. زور زهحمهته بگهينه بنجوبناواني.. هه ندى جار باشتين كار بو حيكايه تخوان و گوتيار (راوى) نه وهيه، پووداوه كان به پووتى و وهكو خويان بگيريه وه. جا ئيمه له ئيستا به دواوه هه مان پينگه و شيواز دهگرينه بهر بو گيرانه وهى ئهم به لايهى كه هه نوكه جه نه پالى تيكه وتوو و پيوه ده نالينى و ژيانى يه كسهر سه راوبن كردوو. راسته ئيمه تا ئيستا له چيروكه كه ماندا دريغيمان دهره ق بهم قاره مانه پله دووه نه كردوو، به لام ههست دهكهين چارمان ناچاره دهبن له ئيستا به دواوه بايه خى زياترى بدهينى، جا حال و حيكايه ته كهى به پيز بهم جوړه بوو:

ليبيد، كه بو تاقيبى فرديش چينكو، بو پترسبورگ چووبوو، له هه مان پوژا، دهگه ل جه نه پالدا، بو پافلوفسك، بو مال، گه پايه وه. هيج شتيكى تايبه تى به ميرزاده نه گوت. له هيج شتيكى ئاگادار نه كردوه. ميرزادهش، له راده بهر مژول و سه رقال بوو، به خه مى خويدا كه وتبوو، دهنه نه گه ر نه وهنده سه رقال نه بوايه، هه ستي به وه ده كرد كه ليبيد هه رچهنده دوو پوژ بوو گه رابوو و هيج هه واليكي به وه نه داوو، خويشى لى دوور دهگرت و دهندييه وه. كاتى ميرزاده ئاقيبهت هه ستي بهم ساردى و دووره پهريزيه كرد، زورى پى سه ير بوو، چونكه بيرى كه وته وه كه له ماوهى نه و دوو پوژهدا هه رجارى به پيكه وت ليبيدى ديتبوو، زور به كه يف و به ده ماخى ديتبوو، هه ميشه دهگه ل جه نه پالدا ديتبوو. وهكو دوو هاوپى گيانى به گيانى ليكدى جيا نه ده بوونه وه. ميرزاده، هه ندى جار. گوئى لتيان ده بوو كه له قاتى سه ره وه، له سه ر ژووره كهى نه وه وه، به دم قسانه وه، به دم گفتوگو و گهنگه شهى گه رموگوپه وه. شادو به كه يف، له قاقاي پيكه نينيان دهنه. ته نانه ت شه ويكيان، دهنه گانيكى دهنه گ، دهنگى ئاواز و سترانيكى چاوهرپوان نه كراوى هاته گوئ، له و ئاواز و گورانينهى كه سه ربازان به دم خواردنه وه و سه رخوشييه وه ده لين، يه كسهر دهنه گه گرو گيراوه كهى جه نه پالى ناسييه وه، به لام دهنه گه كه زوو دايه كزى و پاشان به يه كجارى نه ماو بپايه وه. نه وسا گفتوگو و گهنگه شهيه كى گه رموگوپ و پر جوش،

گه مژه

به لām به ئاشکرا مه ستانه، دهستی پی کرد. گفتوگویی که نزیکه ی یه ک دانه سعات به رده وام بوو. که سیڅ گوئی گرتبا، به ئاسانی ههستی دهکرد که جووته هاوړی گیانی به گیانی نهومی سه ره وه، دوی توژیک دهستیان له ملی یه کدی کردو، یه کیکیان دهستی به گریان کرد. ئه و جا له پر، دهنگی شه پیکي توند به رز بووه وه و دوی که میک دامرکایه وه.

له و ماوانه دا کولیا، زور خه مبار بوو، به ته واهتی چوو بووه قاوغه که ی خویه وه. میرزاده به پوژ له مال نه ده مایه وه، ده چوو ده ره وه، هه ندی جار درهنکه شه ویکي درهنک ده گه پرایه وه. هه موو جار پیان ده گوت کولیا به دریژایی پوژ که تا قیبي کردو وه و هه والی پرسویه، به لām کولیا که میرزاده شی دیت، هیچ شتیکی تاییه تی پی نه بوو به میرزاده ی بلی جگه له وه ی گله یی ئه وه له جه نه پال و په فتاو ئه توار ی ئیستای جه نه پال بکات و بلی زور " لئی په ست و نارازیه ". بلی " ئه و جووته، موتووی یه کدی بوون، به ناو ریگا و بانان که وتوون، له باړیکی ئه و نزیکانه ده خونه وه، له ناوه ندی شه قامه کاند، ده ست له ملی یه کدی ده کن، یه کتر ماچ ده کن، دوی توژی به بهرچاوی خه لکییه وه لیان ده بی به شهر و به جنیوان یه کدی داده بیژن، به یه کدیدا هه لده گزین، ناشتوان لیکی جیابینه وه.

که میرزاده گوتی ئه وه شتیکی تازه نییه و پیشتریش هه ر وا بووه و ئه مه دووباره کردنه وه ی کرده وه کانی پیشوویه تی. کولیا نه ی توانی هیچ پاکانه یه ک بو ئه م نیگه رانییه ی ئیستای خوی سه باره ت به بابی بینیته وه. بو به یانی شه وی گورانیه سوپایه که و شه ره که، له کاتیکا میرزاده، له ده ورو به ری سعات یازده دا له مال ده چوو ده ری، له نا کاوا جه نه پال له به رده میا قوت بووه وه، یه جگار په شیو و په ریشان بوو، به ئه ندازه یه ک هه لچوو بوو، ده له رزی

- لیون نیکولایوفیچی به ریژ، ماوه یه ک بوو له ده رفه تیک ده گه پام که به دیداری جه نابت شه رفه مند بیم. به لی، ده میکه، زور ده میکه.. جه نه پال، به دهم ئه و قسانه وه له کاتیکا به جوړی دهستی میرزاده ی ده گوشتی له زگ بوو قامه کانی بشکین، له سه ری پویش:

گەمژە

- زۆر زۆر دەمیکە.

میرزادە خوڵکی کرد کە دانیشیت.

- نا، دانانیشم. تۆ لە سەر دەرچوونی، نامەوێ مەحتەلت بکەم. جاریکی دی دیمەو. پێم وایە هەقی ئەوهم هەیه پیرۆزبایت لێ بکەم... کە بە ئاواتی دلی خۆت گەیشتی..

- مەبەستت کام ئاواتە؟

میرزادە شپەزە بوو. وەکو زۆر لەو کەسانە ی کە لە هەمان وەزە و حالێ ئەودان، وایدەزانی هیچ کەسیک، هیچ شتێک ی نەدیتوو و نەزانیو و نەبیستوو.

جەنەپال گوتی:

- دلنیا، خەیاڵت پەحەت بێ! ئەرخەیان بە! بەتەمانیم هەستی ناسکت بریندار بکەم، خۆم لە هەست و سۆزی ناسک و هەستیاری تۆ هەلقورتینم، خۆم بەو حالەدا تێپەریووم، دەزانم نابێ، کەس وەکو دەلێن، خۆی لە شتێک هەلقورتینی کە کاری وی نییه، کە پەيوەندی بەووە نییه! من هەموو بەیانیهک ئەمە حالە، بەم حالەووە دەنالینم. میرزادە، پیاو راست بلێ من بۆ کاریکی دی هاتووم، کاریکی گرینگ، کاریکی زۆر گرینگ میرزادە گیان. میرزادە، دووبارە خوڵکی دانیشتی کردووە و بە خۆی دانیشتی تا ئەویش لە پروو دانەمینی و چاو لەو بکات.

جەنەپال گوتی:

- قەیدی نییه، یەک تۆز دادەنیشم.. من بۆ شیرەتێک هاتووم. ئاشکرایە کە من لە ژيانا ئامانجێکی پراکتیکی عەمەلیم نییه، بەلام چونکە پێزی خۆم لەلایە و حەيام بە خۆمەو، لەگەڵ پێزما بۆ ئەو گیانە پراکتیکیە کە رووسیای بە گشتی لێی بێهەشن، گەرەکمە بۆ خۆم و بۆ ژنەکەم و بۆ منداڵەکانم... وەزە و حالێک فەراهم بکەم بتوانین... بە کورتیهکە ی، میرزادە هاتووم رێنۆینیەکم بکەیت...

میرزادە، زۆر بە گەرمی پیرۆزبایی ئەم نیاز و بریارە ی لێ کرد.

جەنەپال، قەسەکە ی پێ بپێ و لە سەری پویشتی:

گەمژە

- ئەمانە هیچ نین. ئەلەهەقى من لە دووی شتێکی گرینگترم. بڕیارم داوھ گریی دلی خۆمت بۆ بکەمەوھ لیون نیکولایوفیچ، چونکە تۆ پیاویکی ساغ و راستگۆیت، باوھپی تەواوم بە جۆری بیرکردنەوھ و نەجابەت و جوامیزیت ھەیە، چونکە... چونکە... خۆ سەیرت بە قسەکانم نایەت، وانێھ میرزادە؟

میرزادە، ئەگەر زۆریش سەرسام نەبووبی، ئەوا گەلیک بەوردی و کونجکاوی دەپروانییە میوانەکە، پیرەمێرد، بڕیک پەنگ بزرکاو بوو، ھەندێ جار لیوی بەئاستەم دەلەرزى، دەستەکانی بە بەردەوامی دەلەرزىن، ھەمووی چەند دەقیقەیک بوو پۆنیشتبوو، لەم ماوھ کورتەدا دوو جار ھەستاو دانیشتەوھ، بەخۆیشی نەیدەزانى چ دەکات، ئاگای لەم شپىزەییەى خۆی نەبوو. چەند کتیبیک لەسەر مێزەکە بوو، بەدەم قسانەوھ یەکیک لە کتیبەکانی ھەلگرت، کردیەوھ. تەمەشایەکی ئەو لاپەرەییەى کرد کە کردبوویەوھ، ئەوسا بەلەز کتیبەکەى داخستەوھ و لە جیبى خۆى داینايەوھ. ئەوجا کتیبیکى دیکەى ھەلگرت، ئەمەیانى نەکردەوھ، بەلام بە درێژایی کاتەکە ھەر بە دەستى راستیەوھ بوو، بەدەم گفتوگۆکەوھ، بەردەوام دەيجوولاند.

لەپەر ھاواری کرد:

- بەسە، با بڕۆم، لەو دەجى ناپەحەتم کردییت. -نا، ھەرگیز، ناپەحەت نەکردووم... تکادەکەم... قسەکەت تەواو بکە! بە پێچەوانەوھ، بە دل گویم لیگرتووی، سەراپام گۆییە، زۆر حەز دەکەم بزانم...

- میرزادە گیان، دەمەوئ پێگەیکەى ئەوتۆم ھەبى شایىستەى ریز بى، سام و تام و حورمەتم ھەبى... دەمەوئ قەدرى خۆم بکرمەوھ. حورمەتى خۆم و... مافى خۆم.. بگرم...و

- کەسیک ئەمە نیازو مەرامى بى، لە ئىستەوھ شایىستەى قەدرى ریزە. میرزادە، ئەم رستە کورتە باو و بلاوھى لەو پوانگەییەوھ بەکار برد کە قەناعەتى تەواوی بەوھ ھەبوو کاریگەرییەکی دەروونى زۆر باشى لە سەر جەنەرال دەبیت. بە تەبیەت ھەستى بەوھ دەکرد، کە رستەیکەى وا بۆش و

گەمژە

بى مانا، بەلام لەگویدا خوش، ئەگەر لە کاتى گونجاو و لەباردا بەکار بىرى، دەتوانى ئۆخژن و ئارامى و دلنایى بە دل و دەروونى مرقۇڤىكى وەکو جەنەرال بىهخشىت، بە تايهتە ئەگەر لە حالىكى وەکو حالى ئەودا بى. بەهەر حال میرزاده، نەیدەویست میوانىكى وەکو ئەم میوانە بە بى دلنەوایی بەپى بکات.

جەنەرال، بە راستى بەو پرستەیهى میرزاده زۆر خوشحال بوو، دلى نەرم بوو، هەست و سۆزى جوولا، زۆر بە گەرموگورپى و هیمنى دەستى بە قسان کرد. میرزاده هەرچەندە زۆر بەوردى گوپی بۆ پادیرا، بەلام هیچ شتىک لە قسەکانى حالى نەبوو. جەنەرال زۆر بە گەرموگورپى و بەپەلە دە دەقیقەیهک قسەى کرد، لە یهکیک دەچوو، ئەوەندەى قسە پى بى کەوشە فریای دەربرینی نەکەویت. ئەنجام پوندک کەوتە چاوانى، بەلام هەر هەموو ئەو قسانەى کردنى، هیچیان بە سەر هیچەو نەبوو، زنجیرهک قسەى چاوه‌پوان نەکراوى هەلەق و مەلەق بوون کە هیچ پەيوەندییهکیان بەیهکەو نەبوو، چۆن لەو کاتەدا بە زمانیا دەهاتن، گلى نەدەدانه‌وه. جەنەرال، لەناکاودا هەستاو گوتى:

- بەسە! ئەوەندە بەسە! تۆ لە مەبەستم حالى بوویت و ئیستا هەست بە ئاسوودەیی و دلنایى و ئارامى دەکەم. دلنایى وەکو تۆ، ناشیت لە مرقۇڤىكى دل بەژان، دل بەسوئ تینه‌گات. میرزاده گیان نەجابه‌تى تۆ، نەجابه‌تىكى نمونەیی و ئایدیالیه! خەلکى لەچاو تۆدا چىن؟ تۆ گەنجیت، من دووعای خیرت بۆ دەکەم، بەو دووعای خیرە بى کە من بۆتى دەکەم. ئەوێ راستى بى من بۆیه هاتووم، تا داوات لى بکەم کە سەعاتیکم بۆ گفتوگۆیهکی گرینگ بۆ دیارى بکەیت کە هیواو ئومیدىكى زۆرم بەم گفتوگۆیه هیه. میرزاده من جگە لە دۆستایه‌تى و لیکحالى بوونى دلان هیچى دیکەم ناوێ. من هەرگیز پۆژى لە پۆژان دەرەقەتى داوایه‌کانى دلم نەهاتووم. میرزاده گوتى:

- باشە بۆ ئیستا قسان نەکەین؟ من ئامادەم گویت لیتگر...

جەنەرال، بە توندی قسەکەى پێپى:

گه مژه

- ئیستا نا! چونکه ئیستا! من ئیستا له حالیکه خه و ناسادام! مه سه له که زۆر گرینگه، زۆر گرینگ! چونکه ئه و سه عاته ی که قه راره گفتوگو ی تیا بکهین، چاره نووسی منی پتوه بهنده. چاره نووسی من وه ستاوه ته سه ر ئه و سه عاته گفتوگو یه. ئه و سه عاته سه عاتی "من ده بی، حه ز ناکه م له ساتیکه پیرۆزی وه کو ئه و ساته دا که سیک بیت به سه راو قسه که مان پیبیریت. یه که م که سی بی چاوو پوو، پوو قایم، بیت و قسه که مان پیبیریت. لیره دا جه نه رال، سه ری وه په نا گوئی میرزاده نا، به چپه یه کی سه یر و نه ئینیا میزه وه، به مه یله و ترسیکه وه گوئی:

- پووداریکی بیحه یا که ناکاته پاژنه ی... پاژنه ی پیلاره کانی تو، ئاه میرزاده گیان! نالیم "پیلاره که ی من". ملاحه زه بفرموو: من باسی پیلاره که ی خۆم ناکه م، چونکه له وه پتر ریزو حورمه تی خۆم له لایه که راسته وخۆ و بی پیچه به ده وره ناوی پیلای خۆم بیتم! به لام هه ر تو له وه ده گه یت که من بیزم نایه ت ناوی پیلاره که ی خۆم بیه م، گه ره که مه شه خسیه تی خۆم بنوینم. ته نیا تو له مه حالی ده بیت، "ئه و" به تابه ته تی" له مه ناگات، میرزاده گیان "ئه و" هیچ شتیک تیناگات. ئه و و تیکه یشتن کوجا مه رحا! . که سیک ده توانی تیبگات که خاوه ن دل بی.

میرزاده، له کوتای ئه م ده رده دلله دا، هه سستی به جو ره نیگه رانییه کی ترسامیز کرد، قایل بوو که سبه ینن له هه مان کاتدا جه نه رال ببینن. جه نه رال، به دلی خو ش و له شی سووک وخه یالی ئاسووده وه، پو یشته. میرزاده له نتوان سه عات شه ش و هه وتی ئیواره دا، په یامیکی بو لیبدیف نارد که سه ریکی بدات.

لیبدیف، زۆر به په له هات، که وه ژوو رکه وت گوئی "گه وره ییه" بو ئه و که به ده نگه میرزاده وه بیت و له خزمه تیا بوه ستن. به هیچ جو ری خو ی نه برده ئه و باره ی که له زه رفی ئه م سی پو ژده دا، به ئانقه ست خو ی له دیداری میرزاده دووره په ریز ده گرت.

لیبدیف، به ده م بزه یه کی ده ستر کرده وه، له قه راخ کورسییه ک دانیشته، جو ره مه راییه کی ده ستر کرد به سیمایه وه دیار بوو، چاو ه چکۆله کانی خه ندان، به لام کونجکا و بوون، ده سته کانی هه لده گلۆفتن، خو ی وه کو

گه مژه

که سټيکي زور ساويلکه دنواند، که چاوه پوانی گفتوگو و هه والټيک بټي که لای هه مووان ئاشکرا بووبی و ئه مېش له ميژبي چاوه پوانی بټي. ميرزاده بهم رهفتاره ی لیبديف نارېحه ت بوو. ديار بوو هه موو ئه وانه ی ده ور به ری بونی شتيکیان کردبوو، چاوه چاوی ئه وه بوون، پيروزيبايی ليټيکه ن، قسه يه ک بکه ن، بزه يه ک بکه ن، شوخی و سوعبه تيک بکه ن. کيللهر، له ماوه يه کی کورتا سټي جار به په له چووبووه ديده نی، به ئاشکرا ديار بوو بټي پيروزيبايی چووبوو، به لام هه رسي جار که زور به گه رمی سه ری قسه ی داده مزراند، به تانی قساندا ده چوو، له پر قسه که ی به نيوه چلی ده بري، هه لده ستا و ده رويشت. (مايه ک بوو کيللهر، سه ری کردبووه مه نيوشي وخه لکی له هوټيکی بلياردا ده يانيني که له خوت و خوړايی فره تهنه ی ده نايه وه). ته نانه ت کولياش، ويړی خه مباری و دلته نگی خوی، دوو سټي جارن، هه ولی دابوو، له قسه کانیا ئاماژه بټي ئه و له گه ز و مقومقويانه بکات.

ميرزاده، به راشکاوی و، به زمانیکی هه ندی بنجبر و، که ميک تورپ له لیبديفی پرسى که ره ئی به رامبه ر به و وه زع و حاله ی ئيستای جه نه رال و هو ی ئه و نيگه رانييه ی که تيی که وتووه چيه و، زور به کورتي ديداره دووقوليه که ی ئه و به يانيه ی خو شيانی بټي گيړايه وه. لیبديف، به سارد و سري به رسقى دايه وه:

- ميرزاده، که س بټي خه م نييه، هه ر که سه و خه ميکی هه يه! به تايبه تی له م سه رده مه سه يروسه مه ره و به خه م ژانه ی که ئيمه تياي ده ژين. هه ر ئه وه يه و هيچی دی!

لیبديف، ئه وه ی گوت و، وه کو يه کنيک ره نجا بيت و به ته ماي شتيک بووبی و نه هاتبيته دی، به و ئاوايه بيده نگ بوو. ميرزاده، به دهم بزه يه کی تانه ئاميزه وه گوتي: - که قسه يه کی فه يله سوفانه يه!

- فه لسه فه پټويسته. له مه يدانی پراکتيکی و عه مه ليدا، بټي ئه م سه رده مه ی ئيمه زور پټويسته، به لام نه گبه تيه که له مه دايه که خه لکی گوینی ناده نی، به لام ميرزاده ی به ريز، ئه گه ر چی له و مه سه له يه دا که به خوت ده يزانی،

گه مژه

متمانەى تەواوت بە من کرد، بەلام ئەو متمانەىە لە سنووریکی دیاریکراودا
بوو و لە سنووری هەلومەرجی ئەو مەسەلەىە دەرنەچوو... من لەمە
تێدەگەم و هیچ گەییەکیشم نییه!
میرزادە گوتی:

- لیبیدیڤ، لەوێ دەچن لەسەر شتیکی لە من زیزبى، وایە؟
لیبیدیڤ، دەستى خستە سەر سینگی و بە گەرمى گوتی:
- نا، هەرگیز، بە هیچ جورى. میرزادەى بەرپز، بەپێچەوانەو. من دانیام
کە من لە هیچ پرویەکەوێ شایستەى ئەو متمانە بەرزە نیم کە تۆ پیت
بەخشیم، نە لە پروی پێگەى کۆمەلایەتیهو، نە لە پروی زیرەکی و
ئەخلاقیهو، نە لە پروی ئەو سەرودت و سامانەو کە پێکەوێم ناو، نە لە
پروى پۆشنییرییهو. شایستەى ئەو لوتفەى تۆم. جا ئەگەر بتوانم
خزمەتیکی تۆ بکەم، وەکو تۆکەر و خولامیک خزمەت دەکەم، هیچ
مەبەستیکی دیکەم نییه. نا، من بە هیچ جورى زویر نیم، بەلکو خەمبارم.
- بەسە، بەسە لۆکیان تیموفیوڤیچ!

- ئەوێ پاستیهکەیتى! حالى حازر ئاوام. کە دەتبینم یان کاتى لە دلى
خۆما بیر لە تۆ دەکەمەو، بە خۆم دەلێم: "من لیاقت و شایستەى متمانە
و باوەرى دۆستانەم نییه، شایستەى ئەوێ نیم ئەوێ دۆستیکی بە
دۆستیکی دەلێت، بە من بگوترى، بەلام وەکو خانەخوێیەکی تۆ دەشیت لە
هەندى شوین و کاتدا، شایستەى هەندى شتم هەبى، شایستەى هەندى
پێنوێنیان یان ئاگادار بوون لە هەندى گۆرانکاری نزیک و چاوەپوانکراو
بم.."

لیبیدیڤ، بەدەم ئەو قسانەو، چاوە چکۆلەکانى بریوونە میرزادە، کە بە
سەرسامى تەمەشای ئەوێ دەکرد. هیشتا هەر بەتەمابوو شتیکی لە
میرزادەوێ بزانى.

میرزادە، بە نیمچە تورپیهکەوێ گوتی:
- لیت تیتاگەم. نازانم مەبەست چیه...
میرزادە بەدەم ئەو قسانەو، لەپەر بە ئاشکرا و لە ناخى دلەوێ لە قاقای
پێکەنینى داو گوتی:

گەمژە

- لە ژيانما لە تۆ دوورمانتر و بە ئۆينترم نەديوه.. که فيلبازى...
ليبيديف، يەكسەر، گوئى بە گوئى ئەو دەستى بە پيکهنين کرد. بە نيگا
گەشەکانيا ديار بوو، که ئوميد و خۆزیاکانى نەک هەر بوژانەوه، بە لکو
زياتريش بوون. ميرزاده گوئى:

- لوکيان تيموفيوفيچ دەزانى دەمەوى چيت پى بلیم؟ بەلام زوير مەبە:
من سەرم لە ساويلکەيى تۆ و خەلکانىکى دیکە سوورپماوه! سەرم لەوه
سوورپماوه که بە خەيالى خاوى خۆتان، بەتەمان لەم کات و ساتەدا، من
هەوالیکتان بدەمى، بەلام که من هەرچى سەردیتم و سەر دەبەم، هيچم پى
نييه پيتانى بلیم، هەست بە شەرمەزاري دەکەم. جا من دلنياتان دەکەم،
سویندتان بۆ دەخۆم که هيچم پى نييه پيتانى بلیم، باوه پکەن.
ميرزاده، دووبارە پيکهنى.

ليبيديف، جۆرە سەنگينى و يقار و هەييه تىکى دەستکردى لە خۆى
هيتا. راستە هەندى جار ساويلکە دەنوئى و فزوليهت و کونجکاوى خۆى
ناشاريتهوه، بەلام ئەمە بەو مانايە نييه که پياويکى خاپيتوک و، بە فيل و
دەهۆ و، لە بنەوه پى نەبوو. هەندى جار زۆر فيلبازانە دەمى خۆى دەگرت و
واى دەنواند لە ئىجادى هەر کەمدوو بووه. ساردو سړى و بى مەيلى
ميرزاده کردبوويه کارىک، ئەم پياوه، ميرزاده بە نيمچه دوژمنىکى خۆى
بزائى، بەلام که ميرزاده دەگەلى نەرم نەبوو، پووى نەدەدايه، لەبەر ئەوه
نەبوو که رقى لى بوو، بەلکو لەبەر ئەوه بوو کونجکاوى و فزوليهتى
ليبيديف، سەبارەت بە مەسەلەيهکى زۆر هەستار بوو. ميرزاده، تا چەند
پۆژىک لەمەپيش هەندى لە خەون و خۆزیاکانى خۆى بە تاوان دەزانى،
بەلام لوکيان تيموفيوفيچ که دەى بينى ميرزاده، قسەى بۆ ناکات و پووى
ناداتى، ئەمەى وا ليکەدەدايهوه که گوايه نيشانەى ئەوهيه رقى لىيهتى،
گومانى لىيهتى، بۆيه رەنجا بوو، حەسوودى و بەغیلى بە کوليا و کيللەر،
تەنانەت بە کچەکەى خۆيشى، فیرا لوکيانوفنا دەبرد. هەرچەندە دەيتوانى
لەم ساتەدا هەوالىکى گرینگ بە ميرزاده بدات و لە ناخيشەوه حەزى دەکرد
وا بکات، کەچى چارهى دا بە يەکا. دايە بيدهنگى و ورتهى نەکرد.
ليبيديف ئەنجام دواى بيدهنگيهکى کەم گوئى:

گەمژە

- میرزادەى بەرپز، خىر بوو بە دووتا ناردبووم، خزمەتتەك هەبوو بۆتى
ئەنجام بەدم؟

میرزادە، لە فەكران راچوو، ئەوسا گوتى:

- دەمويست باسى جەنەرال بكەم و باسى... ئەو دزىيەى كە بۆت
گىراپوومەو.

- كام دزى، دزى چى؟

- كورە دە بەسە، بۆچى خۆت لە گىلى دەدەى! بە راستى لوكيان
تيموفيوفيچ تۆ ئىنسانىكى سەيرى! ئەم تەمسيل و نواندەت لە چىيە و
تاكەى؟ مەبەستم پارەكەتە... پارە... ئەو چوارسەد رۆبلەى كە بە
كىفەكەتەوون بوو، ديار نەماو، بەيانى ئەو رۆژەى كە دەچوويت بۆ
پترسبۇرگ، ھاتىت بۆت باسكردم. ئىستا لە مەبەستم ھالى بوويت؟

ليبيدیف، ھەنگى بە دەنگىكى نزم، وەكو ئەو ھى تازە لە مەبەستى
میرزادە ھالى بووبى، گوتى:

- ئا... چوارسەد رۆبلەكەت مەبەستە! زۆر سوپاست دەكەم میرزادە، كە
خەمى مننە و لىم دەپرسىيەو، سوپاسى ئەم خەمخۆرىيەت دەكەم، بۆ من
مايەى شانازىيە، بەلام... پارەكەم دۆزىيەو، ماو ھەكە!

- دۆزىتەو؟ ھا... دەى سوپاس بۆخوا!

- ئەو شوكرانەيەى جەنابت، نىشانەى دلپاكى و خانەدانى خۆتە،
چوارسەد رۆبل، بۆ بابايەكى ھەزار، كە بە رەنجى شان پەيداي كوردىت و
رەشە خىزانىكى بى دايكى بە كۆلەو ھەبى، كەم نىيە...

میرزادە، قسەكەى پىپىرى و گوتى:

- مەبەستم ئەمە نەبوو! ھەلبەتە پىم خۆشە كە پارەكەت دۆزىو ھەو،
بەلام... بەلام چۆنت دۆزىيەو؟

- زۆر بەئاسانى، لەژىر ئەو كورسەيدا دۆزىمەو كە كۆتەكەمى بە
سەر ھەو ھەلواسرابوو. بىگومان دەبى كىفەكە، لە گىرفانى كۆتەكەو داخزى
بى و كەوتىتە ژىر كورسەيەكەو.

- ژىر كورسى؟ مەھالە... خۆ تۆ پىت گوتم ھەموو شوپىنىكى بۆ
گەراويت. ئىدى چۆن لەو شوپنە زەقەدا بەرچاوت نەكەوتوو؟

گەمژە

- بە پاستى ئەوئى گەپام. زۆر چاك لە بىرمە كە ئەوئى گەپام. تەنانەت
بۆى كەوتمە سەر چوار چنگۆلەش، ھەر بە تەمەشاكردنەو نەوہستام،
دەستىشم بىردە ژىر كورسىيەكە، كورسىيەكەشم جوولاند و لابرد، دەستم
بە ژىرەكەشيا گىترا، چۆل و ھۆل، ئەشتەباى لى نەبوو. جارىكى دىكەش
تەمەشام كىردەوہ. پىاو كە شتىك، شتىكى بەنرخ گوم دەكات و خەفەتى بۆ
دەخوات و سوورە، لەسەر ئەوہى بىدۆزىتەوہ، تووشى ئەو دلەپاوكنى و
وازوازيە دەبىت. سوور دەزانى ئەو شتەى كە بۆى دەگەپئ لەو شوپنە
نييە، كەچى پازدە كەپەت ھەمان شوپنى بۆ دەگەپتەوہ.

مىرزادە، بە سەرسامى، لەبن لىوانەوہ گوتى:

- باشە... گریمان ئەمەوايە، بەلام دەربارەى ئەمەى تۆ، چۆن شتى وا
دەبىت؟... ھەوەل جار گوتت پارەكە لەویندەر نەبووہ، كەچى دوايى لە
ھەمان شوپن دۆزىوتەتەوہ! شتى وا چۆن دەبى؟

- بەلئى، لەپەر لەویندەر سەرى ھەلدا.

مىرزادە نىگايەكى گومانامىزى لىبىدىفى كرد و لەپەر لىنى پرسى:

- ئەدى جەنەپال؟

لىبىدىف، دووبارە خۆى لە گىلى دايەوہ و گوتى:

- جەنەپال؟ مەبەستت چىيە؟

- پەنا بەخوا! دەلئىم كاتى جزدانەكەت (كىفەكەت) لەژىر كورسىيەكەدا
دۆزىيەوہ، جەنەپال چى گوت؟ خۆ ئىوہ بە دوو قۆلى ئەویندەر گەپابوون.
وانىيە؟

- بەلئى يەكەم جار بە دووقۆلى گەپاين، بەلام ئەم جارەيان ھىچم
پىتەگوت، ھەر بەينى خۆمان بى حەزم نەكرد پىنى بلئىم كە جزدانەكەم
دۆزىوہتەوہ. ھەر خۆم دۆزىوہتەوہ.

- باشە... بۆ... پارەكە تەواو بوو، كەمى نەبوو؟

- كە جزدانەكەم كىردەوہ، تەمەشام كرد پارەكە خشت لە جىيى خۆيەتى،

تاقە پۆبلىكى كەم نەبوو. مىرزادە، كاس و حەپەساو گوتى:

- دەبوايە بەلاى كەمەوہ، من لەمە ئاگادار بكەيتەوہ.

- حەزم نەدەكرد، ناپەحەتت بكەم، تۆش كىشە و گرفتارىي خۆت ھەيە،

گه مژه

رهنگه کيشه ی گهوره ش بن. له لايه کی دیکه وه وام نواند که هیچ نه دوزیوه ته وه. پاش ئه وه ی کیفه که م کرده وه، پاره که م ژمارد، دلنیا بووم که که می نییه، ئیدی دامخسته وه و خسته ژیر کورسییه که.

- بۆ ئه م کاره ت کرد؟

لیبیدیف، به دهم ته وسخنه نیکی کوتوپره وه، دهسته کانی به خوشییه وه لیکدی هه لسوون و گوتی:

- ئیدی بیریک بوو هات به میشکما، هه زم ده کرد بزانه دوا ی ئه وه چ ده بی، ده نا هیچ مه به ستنیکی تاییه تیم نه بوو.

- یانی جزدانه که له پیریه له ژیر کورسییه که که وتوه؟

- نه گیانه، ته نیا بیست و چوار سهعات له ژیر کورسییه که بوو. گوئ بگره، هه زم ده کرد، جه نه رالیش بیدوزیته وه. له دلی خۆمدا گوتم: که من ئاقیه ته دوزیمه وه، بۆچی جه نه رالیش، ئه و شته زهق و دیاره، که له دووره وه هاوار ده کات و ده لیت ئه وه تام وام له ژیر کورسییه که، نه بیینی! چه ند جاریک جی گۆرکیم به کورسییه که کرد، لام بر دو هینامه وه جیی خوی، به جورئ که کویریکیش به کویری خوی هه ست به کیفه که ی ژیری بکات، که چی ئه و جه نه راله، ئیستاو ئه وسا هیچی به دی نه کرد. ئه مه شه و رۆژیکی خایاند، که چی هیچ! هه ر ده تگوت له ویش نییه. ئه و پیاوه ته واو سه ته ی بووه، نازانه چییه تی: قسه م بۆ ده کات، جوره ها حیکایه تم بۆ ده گێریته وه، پیده که نی، هه ندی جار له قاقای پیکه نین ده دات، که چی له ناکاوا، ده هری ده بی، لیم توپه ده بی، دۆ و دوشاو تیکه ل ده کات. نازانه بۆ! ئه نجام له ژووره که وه در که وتین به ئانقه ست ده رگا که م دانه خست. سه یرم کرد هه ندیک دوو دله، هه زی لی بوو شتیک بللی. دیار بوو که نیگه رانی جزدانه که و ئه و پاره مۆله ی ناوی بوو، به لام بی ئه وه ی باسی ئه مه بکات، له پریکا توپه بوو، سووری سوور بووه وه. هه ر که گه یشتینه سه ر شه قامه که و چه ند شه قاویک رۆیشتین، له من جیا بووه وه و به لایه کی دیدا رۆیشت. ئیدی یه کمان نه بیینییه وه تا شه وئ که له باردا یه کمان گرته وه.

- ئه دی، ئه نجام جزدانه که ت له ژیر کورسییه که هه لگرته وه؟

- نا، هه ر ئه و شه وه، له ژیر کورسییه که دا دیار نه ما.

گه مڙه

- ئه دى ئىستا له كوئيه؟

ليبيدیف، به دهم قاقای پيکه نينه وه، نيگايه کي دۆستانه ی ميرزاده ی کرد و
گوئی:

- ئه وه تا... ليڙه دايه. له پير له ژير ئه سته پري كۆته كه وه سه ري دهره يئا.
ته مه شاكه. فهرموو ئه گهر ده ته وي دلتيا بي، به خۆت ده ستي ليڙه.
قه راغي چه پي بنه وه ي پالتوكه، به راده يه ك هه لتوقي بوو كه به ئاساني
هه ستي پيڙه كرا. ئه گهر پياو ده ستي له و شوينه دايه، يه كسه ر هه ستي به
جزدانيكي چه رم ده كرد كه له كونيكي گيرفانه كه يه وه داخزي بووه، ژير
ئه سته په كه ي.

ليبيدیف گوئی:

- دهرم هيتاو ته مه شام كرد. پاره كه به ده قى خويه وه مابوو، تاقه پولتيكي
كه م نه بوو. ئيدي خسته مه وه هه مان جيگا و ئه وه تا له دويني به يانيه وه به و
جوړه پيتمه و جار جاريش به ر لاقم ده كه وي.

- كه چي هه ر گوئي ناده يتي؟ ناخوش نيه؟

- نا، هه ست به هيچ ناكه م. ها ها! ميرزاده ي به پير باوه ربكه هه رچه نده
ئهم مه سه له يه ئه وه نايه ني سه ري جه نابتي پتوه بيه شينم به لام باوه ربكه
قه ت گيرفاني من نه دپاون، كه چي ئهم جاره له شه ويكا ئه و كونه ي تيبوو!
كه به وردى ته مه شام كرد له تو وايه يه كيكي به قه له مېر دايد پيوه. ناچي ته
ئه قله وه، وانيه؟

- ئه دى... جه نه رال!

- دويني و ئه مړ، له به يانيه وه تا شه وي هه ر تووړه بوو، تووړه بوو
ئهمما توړه، به لام كه خيال ده بي و نه شه ده يگرئ ئيدي كه يفي ساز ده بي،
ده كه ويته مداراو مجامه له، زمانى ده پژئ و گوراني ده ليت. به راده يه ك
هه ستي ناسك ده بيته وه خوږ خوږ روندك به گوناكانيا ديته خواري، كه چي
له پير شيت ده بي، توړه ده بي، لي دهرسم. به خۆت ده زاني من پياوي شه پ
نيم. دويني كه به دوو قولي له بار بووين، به ريكه وت داويني پالتوكه م
گرموله بوو و ئه ويش بيني، ئيدي جه نه رال، به تيله ي چاو ته مه شايه كي
كرد، توړه بوو. ئىستا ماوه يه كه فير بووه، رووبه پروو ته مه شام ناكات،

گه مژده

مه گهر مه ست و كهيف سازين، به لام دوينئ دوو جار ته مه شاي كردم،
ته مه شاي چي! ئاگر له نيكاي دهباري، باوه ربكه ته زوويه كي سارد به
موره غه ي پشتما هاتوو. من به نياز م سبه يني جزدانه كه دهريتم، به لام بهر
له وه ي دهري بتم، هه ز ده كه م شه ويكي ديكه ش پتي رابويزم.

ميرزاده هاواري كرد:

- بۆچي ئه وه نده ئه زيه تي ده ده ي؟

ليبيد يف، به گه رمي گوتي:

- ئه زيه ت؟ نا، ميرزاده، ئه زيه تي ناده م! به پيچه وانه وه خو شم ده وي، له
دله وه خو شم ده وي و پيزي ده گرم. باوه ربكه، من ئيستا له جاران
خو شترم ده وي و ئيحتوباريكي زياتري له لام پهيدا كردوو.
ليبيد يف، به رواله تيكي هينده جيدي و راستگويانه ئه و قسانه ي كرد، كه
ميرزاده ته واو په ست بوو، له ليبيد يف ي پرسى:

- ئه مه خو شت ده وي ئه و هه موو عه زابه ي ده ده ي، ئه گه ر خو شت
نه ويستا چي؟ گوئ بگه ره، كه جزدانه كه ي بۆ له شوينيكي بهرچاو
داناو يته وه، به كه م جار له ژيز كورسييه كه و دووهم جار له پالتوكه تدا،
ماناي وايه ده گه لتا به فيل نيه، به ئاشكرا داواي بور دنت لي ده كات.
تي ده گه ي؟ عوزر خوايي ده كا! ماناي وايه به ئوميد ده كه به لوتقى خو ت
بيبه خشيت، باوه ر و متمانه ي به دو ستايه تيت هه يه. ئيدي چۆن ري به خو ت
ده ده ي، مرو فتيكي وا، به و هه موو پاكي و ئه مانه تدارييه وه، به راده يه ك
عه زيه ت بده ي كه خو ي له بهرچاو بكه وي؟

ليبيد يف، به چاواني كراوه وه گوتي:

- ميرزاده ي ئابرومه ندو به ريز! ئه ي وه چاغزاده و خانه دان، ته نيا تو
تواني ته به م هه موو راستيه وه، به م هه موو ئينسافه وه، قسه بكه يت،
ستاييشي ئه و پياوه بكه يت. هه ر بويه ش به م راده يه خو شم ده وي و
خومت له ده ور ده گيترم، هه رچه نده من سه را پام گه نده كاريه، ئه وساش تا
راده ي په رستن خو شم ده وي! ته واو برياري خو م دا، هه ر ئيستا جزدانه كه
ده ريتم، نا يخه مه سبه يني. ته مه شاكه، ئيستا له بهرچاوي خو تا ده ري دينم.
ئه وه پاره كه يه، به ك عانه ي كه م نيه، فه رموو ميرزاده ي مه رد و په ند

گه مژه

بیگره، با تا سبهینئی لای توبین. سبهی یان دوو سبهی لیتی وهر دهگرمهوه. دهزانی میرزاده، دوورنیه ئەم پارهیە یه کهم شهو له باخه چکوله کهی خۆماندا، کرابیته ژیر بهردیکهوه، تو دهلئی چی؟

- ئاگاداربه راسته وخۆ و پرووبه پروو مهلئ که پاره که دۆزراوه تهوه، مهیده به پروویا، به لام کاریکی وه ها بکه، که ههست بکات، ئەسته پری پالتۆکهت هیچی تیانه ماوه. به تال بووه تهوه، ههنگی به خوی تیده گات.

- تو وات پین باشه؟ ئەدی چۆنه بلیم جزدانه کهم دۆزیوه تهوه و وا بنوینم پینشتر پیم نه زانیوه؟

میرزاده، به دهم هزرینه وه گوئی:

- نا، باش نییه، تازه درهنگه. رهنگه زۆر خراتر بیت. باشتروایه هیچ نهلئی! دهگه لیا میهره بان به، به لام... نابئ زۆر پینته وه دیاربئی که تو... دهوړیکی پیشوهخته ئاماده کراو دهبینی،...و... و.. به خۆت دهزانی...

- دهزانم، میرزاده، دهزانم. دهزانم که ئەم کاره ناکه، ئەم کاره به من ناکریت، چونکه کاری وا دلئیکی وه کو دلئ توی گهره که. ئەو حالئ حازر زۆر بهد مهجاز بووه، له خۆیه وه ههله دهچی. ههندی جار له بنی پیمه وه تا توقی سهرم به نیگا داده بیژئ، جارئ به دهم هۆرژنی گریان وه باوه شم پیتاده کات و ماچم دهکات، جارئ ده مبوغزینئ و به پقه وه رهفتارم دهگه ل دهکات... له ساتیکی وه هادا به ئانقهست داوینئ پالتۆکه می نیشان ده دهم تا بیدینئ... ها، ها! .. دهیسا خواحافیز میرزاده... پیموایه مهحته لیشم کردیت، به گوته یه کی دی ناسکترین سۆزم شتواندیت...

- به لام بۆ خاتری خوا ئەم نهینیه بیاریزه، وه کو چۆن پینشتر پاراستبوت.

- زۆر به پاریزه وه رهفتار ده کهم، به بی خشپه.

هه رچه نده مه سه له که ته واو بوو بوو، به لام میرزاده له جاران نیگه رانتر بوو، به په رۆشه وه چاوه پوانی سبهینئی ده کرد که قه رار بوو جه نه پال بدینئ.

فەسلە چوارەم

قەراری دیدارەکیان نیتوان سەعات یازدە و نیو و دوازدە بوو، بەلام میرزادە، لەبەر ھۆیەکی چاوەپوان نەکراو، دواکەوت. کە گەییەو مائی، سەیری کرد جەنەپال چاوەپوانیەتی. لە یەکەم نیگاوە ھەستی کرد جەنەپال پەستە، لەو دەچوو پەستی ئەو چاوەپوانییە زۆرەبی.

میرزادە پۆزشی بۆ ھینایەو، بە لەزو ترس و سلکردنەو ھەیکێ زۆر سەیرەو، وەکو ئەو ھێمیوانەکی چینیەکی شکستۆک بی و خەمی ئەو ھێمی نەشکیت، دانیشت. بە ھەمراتی بەرانبەر بە جەنەپال، ھەستی بەو جۆرە ترسە نەکردبوو، ھەر ویناشی نە دەکرد ئەو جۆرە ھەستە لا دروست بی. میرزادە ھەر زوو بۆی دەر کەوت ئەو پیاو ھێمی کە ھەنوکی لە بەردەمیایە ئەو نییە کە دویتی دیتبووی، زۆر جیاوازی: ئەو پیاو ئالۆز و سلۆک و سەراسیمەیی جارێ نییە، بەلکو پیاویکە بە سام و بە ھەییەت و ویقار، وەکو ئەو ھێمی قەراری یەکجارەکی دابیت و نیازی ژێوان بوونەو ھێمی نەبیت، بەلام ئەم مەندی و مەنگییە زیاتر پوالتی بوو تا واقعی و راستەقینە بی. بە ھەر حال، پەفتاری جەنەپال سەنگین و قورس و لەبەردلان و پڕ نەزاکەت بوو. بەرخوردی دەگەڵ میرزادەدا خاکیانە بوو، لە پەفتاری کەسانیک دەچوو، کە بە ناھەق و ناڕەوا لە غروورو کبریایان درابی و سووکایەتیان پیکرابی، بە زمانیکی نەرم و دۆستانەیی خەمامیز دەدوا. ئەوجا بە دەم ئاماژەو بۆ میژەکی بەردەمی، زۆر بە ویقارەو گوتی:

گه مژه

- ئەو گۆفاره م بۆ هیناویتهوه كه ئەو پۆژه لیره بردم. سوپاس.
- ئا، بەلێ، ئەو گوتارەت خویندەوه جەنەپال؟ چۆن بوو بەلاتەوه؟ جوانە،
ها؟

میرزادە زۆری پێخۆشبوو، كه ئەم دەرفەتەى بۆ قسەکردن بۆ پەخسا،
قسەکردن لە بارەى شتیكهوه، كه هیچ بارگرژیەكى دەروونی یان سۆزداری
لێنەدەكهوتەوه.

جەنەپال بەرسقى دایەوه و گوتی:

- پەنگە جوان بێ، وتاریكى سەرنجراكێش بێ، بەلام زۆر خراب
نووسراوه، بێ ناوەپۆكه، تەنانت دەتوانی بێنى سیخناخە لە درۆ.
جەنەپال، زۆر بە متمانەوه ئەو قسانەى دەكرد، لەوه دەچوو
بەئانقەست، بەو هیواشیە قسان بكات.
میرزادە گوتی:

- بەلێ، چیرۆكىكى زۆر سادەیه! سەربازىكى پیر كه بەخۆى، سوپای
داگیركەرى فەرەنسای دیتوو، كه هاتووێته ناو مۆسكۆ و لەوێندەر
ئۆردوبەزى كردوو، ئیدی هەندى شتى خوش دەگیریتەوه. هەلبەتە
بیرەوهرى شایەدحال بايەخى گەورەى هەیه، ئیدی نووسەرەكهى هەر
كێهك دەبێ با بێ. وانیه؟

- ئەگەر من لەجیاتى سەرنووسەرەكه بام، ئەو نووسینەم بـلاو
نەدەكردەوه، بەلام سەبارەت بە بیرەوهرى شایەدحالان، خەلكى زیاتر
باوەر بە كابرایەكى درۆزنى، فشهكەرى، لەخۆبایی، بەلام لێزان و
سەرگەرمكەر دەكەن تا بە پیاویكى هیژای، شایستەى، بە سەنگ و
ئىحتوبار. من هەندىك لە رووداوهكانى سالى ۱۸۱۲ دەزانم كه...

- میرزادە، من لێبراوم لێره، لەم ماله برۆم - مالى ئاغای لییدیف.
جەنەپال، بەدەم ئەو قسەیهوه، نیگایەكى مانادارى، بەسامى میرزادەى
كرد.

میرزادە، كه تيامابوو، نەیدەزانى چى بێ، هەر هات بەزاریاو گوتی:
- شوینی تو لە باقلوفسكه لای... لە مالى كچهكەت.

گه مژه

له و کاته دا بیرى كه و ته وه، كه جه نه پال بۆ مه سه له يه كي گرینگ،
مه سه له يه ك كه چاره نووسى (جه نه پال) پتوه ي به نده، هاتوو به لای ئه و تا
پینوینییه کی بکات.

جه نه پال گوتی:

- لای ژنه كه م، یانی له مالى خۆم و مالى كیزه كه م.

- ببوره: من...

- میرزاده گیان، من له مالى لیبدیف نامینم، ده پۆم، چونكه په یوه ندىم
ده گه لى بریوه. دویشه و ده گه لى تیكچووم، مخابن كه زووتر ئه م كارهم
نه كرد. من خۆم خۆش دهوئ، هه ز ده كه م پیزم بگیری، به حورمه ته وه
مامه له م له ته كدا بكریت، ته نانه ت ئه وانه ش كه دلایان ده ده مى، دلى خۆمیان
بۆ ده كه مه وه، دۆستایه تیان ده كه م، هه ز ده كه م پیزم بگرن، دۆستایه تی
به پیزه وه خۆشه. میرزاده، من زۆر جار دل به خه لکی ده ده م، متمانه یان
ده ده مى، به لام زۆربه ی کات، هه ست ده كه م فریوم خواردوو، به هه له
چووم. په شیمانی حاصل ده كه م. ئه م پیاوه شایسته ی دۆستایه تی من
نه بوو.

میرزاده، به پاریزه وه گوتی:

- راست ده كه ی، پیاویکی هه ندی رته بلاوه، هه ندی سوخه تی هه یه كه...
به لام دلێکی میهره بانی هه یه، بۆ حالى خۆی زیره كه، هه ندی جاریش
كه سێکی روح سووک و خۆشه وسته.

ئه م قسه هه لېژارده و پر نه زاكه تانه ی كه میرزاده به كاری برد، ئه و
زمانه نه رم و نیان و پر له قه در زانیه، سووكناییه کی ته وایان به دل و
ده روونی جه نه پال به خشی. هه رچه نده هه ندی جار نیگایه کی گومانای تیژ
تیپه ری میرزاده ی ده كرد، به لام حاله تی میرزاده به راده یه ك ئاسایی و
جیددی بوو كه هه موو گومانێکی له لا ده سپریه وه.

جه نه پال، دووباره، ده ستی به قسان كرده وه:

- سه باره ت به وه ی كه خه سه له تی باشیشی هه یه، من یه كه م كه سم كه
دانم به وه دا ناوه، كاتی لێی نزیك بوومه وه و وستم دۆستایه تی بكه م، له

گه مڙه

دلى خۇدا گوتم هه لښته لايه نى ئه رښتى خويشى هه يه. ئاخر خو من به نان و ئاوى ئه ونيم، نه پټويستم به مالى ئه وه نه به ميواندارى ئه و، چونكه به خويشم مال و حال و خيزانى خو م هه يه. من نامه وي پاكانه بو خو م بكه م و عهيب و عاره كانى خو م په رده پو ش بكه م. من پياويكى ئه وه نده سالح نيم. له هه موو شتيكدا توندره وم، ميانر هوى نازانم. من بووم به هاوپپالهي ئه م پياوه، كه خوزگه ئه و غه له تهم نه ده كرد! به لام ته نيا له به رخاترى مه شرووب نه بوو كه دوستايه تيم ده كرد، (ببور ه ميرزاده كه به م زمانه كالو كرچه قسان ده كه م، پياوى دل بريندار ليى ناگيرئ!) به لكو دل به ندى سوخته ته باشه كانى بووبووم، ئه و سوخته تانه ي كه خو ت ئاماژه ت كردنئ، به لام هه موو شتيك سنوورى خو ي هه يه، وه ك ده لين هه موو شتي به خو ي و خويش به مانا، ته نانه ت سيفه تي باشيش. يانى پروقايمي بگاته راده يه ك، بن هيچ سلكر دنه وه يه ك، بن هيچ شهرميك له پرو به راشكاوى بلئ كه به مندالي، له سالي ۱۸۱۲ د، پيى چه پي له ده ست داوه و له كورستانى فاكانكوفو* ي قه راخ مؤسكو ناشتوويه تي، ئيدى ئه م قسه يه له تام ده رده چئ، نيشانه ي بن حورمه تيه، به لگه ي پروودارى و گوساخيه.

- په نكه سوعبه تي كرد بيت، بو پيكنه ين ئه و قسه يه ي كرديت.

- من له مه به ست ده گم. درويه كي سپي كه خاوه نه كه ي بو پيكنه ين بيكات، ئه گه ر هه ندئ زبرو ناخوشيش بن، دلى بنياده م نايه شينئ. ئاساييه پياو بو پيكنه ين و دلخوشي به ران به ره كه ي درويه كي زه قيش بكات، به مه رجئ دروكه ي دوستانه و بن غه ره زبن، به لام ئه گه ر ئه م درويه شه قلئكي بي حورمه تي تيا بن و، ئه م بن حورمه تيه به و مه به سته بن كه به هيماو ئاماژه تيت بگه يه نئ كه له دوستايه تيت بيزاره، بووى به بار به سه رييه وه، له م حاله دا پياوى نه جيب و خانه دان، هيچ چاريكي ناميتئ، جگه له وه ي خو ي دوور بخاته وه و هه موو په يوه ندييه ك ده گه ل ئه و كه سه دا بپرئيت و بيخاته قالبه كه ي خو ي و سنوورى خو ي بن نيشان بدات.

جه نه رال، به دهم ئه و قسانه وه سوور بووبووه وه.

ميرزاده گوتى:

گەمژە

- نا، لیبیدیف، لە ساڵی ۱۸۱۲دا قەت لە مۆسکۆ نەبوو، چونکە تەمەنی
لەو بچووکتەرە کە لەو ساڵەدا لە مۆسکۆ بووبی. ھەر لەدایک نەبوو. ئەم
قسە یە مایە ی پیکەننە!

- ئەمەیان ھەر نەیسە، وازی لێنن. گریمان لەو پۆژگارەدا، ماوێک
بوو لەدایک بوو. ئاخەر بە چ پڕوویەکەو دەلی سەربازیکێ فەرەنسی
لوولە ی تۆپەکە ی کردووە ئەو، ھەر بۆ کە یف بە گوللە تۆپیک قاچیک
پەراندوو، گوا یە ئەمیش خیرا لاقە پەریوەکە ی ھەلگرتوووە، بۆ مائی
بردوووە تەو و پاشان لە گۆرستانی قاگانکوفو ناشتوو یەتی، ئاخەر بە چ
پڕوویەکەو شتی وا دەلێت؟ ھەر بەو نەشەو ناوەستی، دەلێت گۆرپیک
بۆ ھەلبەستوو کە لە دیوکی نووسراو: "لاقیکی لیبیدیفی کارمەندی
دەولەت لێرەدا نێژراو." و لە دیوێکە ی دیکە ی نووسراو: "ئە ی ئیسکۆ و
پروسکی بەنرخ و ئازیز، تا پۆزی ژیانەو ئاسوودە بنوو." ھەر بەمەشەو
ناوەستی، دەلێت ھەموو سالتیک رێو پەسەمی سالیادی بۆ دەگێریت (کە
ئەمە خۆی لەخۆیدا کوفرو ناشوکرێ) و گوا یە ھەموو سالتیک بەو بۆنە یو
سەفەری مۆسکۆ دەکات. جا بۆ سەلماندنی ئەم ئیدعایە ی خۆی دەعوەتی
کردووم کە دەگەلی بڕۆم بۆ مۆسکۆ تا گۆرپەکە ی قاچیم نیشان بدات، لە
کرمیلندا ئەو تۆپە فەرەنسییەم، کە لە دژمن گیراوە، نیشان بدات، دەلێت کە
لە دەروازەکە ی کرمیلن دەچیێ ژوورەو، لە ریزی یازدەمیندا، تۆپیک
چکۆلە ی کۆنی فەرەنسیە.

میرزادە، لە قاقای پیکەننێ داو گوتی:

- خۆ بە بەرچاوی ھەمووانەو ھەر دوو لاقی ساغ و سەلامەتن. دلنایە
گالته ی دەگەل کردویت، لە دلی مەگرە، زویر مەبە...

- بەلام بە یارمەتیت با منیش قسە یە ک بەم: کە ھەر دوو قاچی دیارن و
بە بەرچاوی خەلکەو، ئەمە مانای وا نییە کە چیرۆکە کە ی فری بە
راستییەو نییە، چونکە بەخۆمی گوتوو کە لاقیک دەستکردە، عەمەلییە،
چرنوسفیتوف بۆی دروستکردوو.

- دروستە دەلێن لاقیک چرنوسفیتوف دروستی کردبێت، ھێندە بی عەییە،

گه مزه

خاوه نه که ی ده توانی سه مای پتوه بکات.

- ده زانم، چونکه کاتی چرنوسفیتوډ، لاقه ده سترکرده که ی داهینا، یه که م که س به منی نیشان دا، به لام ئه م داهینانه ی چرنوسفیتوډ، زور له و میژووه تازه تره... ئه مه جگه له وه ی لیبدیف. سویندی بو خوار دووم که په حمه تی هاوسه ری، به دریژایی ژیانی هاوسه رییان، قهت پوژئ له پوژان هه سستی به وه نه کردووه که لاقیکی ته خته یه. که که و تمه موناغه شه ی حیکایه ته که ی و بوم سه لماند که ئه مه هه مووی دروی شاخداره و له ه یچ پرویه که وه ناچیته ئه قله وه و مه حاله شتی وا پرووی دابیت، به رسفی دامه وه و گوتی:

"جا ئه گهر بو تو راست بی که له سالی ۱۸۱۲ دا یه کیک بووبی له دهربارییانی ناپلیون، با بو منیش راست بی که لاقیکم له گورستانی فاگانکوفو بنیژم."

میرزاده، به سه رسامی گوتی:

- چون؟ چما تو...

جهته رال، شله ژا، به لام زوو به سه ر خویدا زال بوو، به نیگایه کی گله یی ئامیز و، نیمچه بیزار ی و ته وسیکه وه له میرزاده ی روانی و به هیمنی و ئه سپایی گوتی:

- میرزاده قسه که ت ته واو بکه، ته واوی بکه، قهیدی نییه من پیاویتی لیبوردهم. هه موو شتیک بلن. له وه ده چی به لاته وه سه یربی، که سیک به م دامای و به له نگازی، به م که ساسی و بیکاریه له به رده م خوتا بدینی، که شایه دحالی پروداو و پیشهاتی زور گوره بووه. باشه "ئه و" تا ئیستا له لای تو ه یچ زه میکی منی نه کردووه، له عه له بیم نه پویوه، له پاشمله ی نه گوتووم؟

- ئه گهر مه به سست له "ئه و" لیبدیف بی، نه خیر هیچم لئی نه بیستووه.

- ئم، ده یسا من ته سه وریکی دیکه م هه بوو. موناغه شه که ی دوینینی ئیمه له سه ر ئه و وتاره سه یره سه مه ریه بوو که له گوڤاری ئه رشیف* دا بلاو بووه ته وه. له و موناغه شه یه دا من باسی نادروستی ناوه پوکی وتاری

گەمژە

گۆرىنىم كرد، چونكى من بەچاوى خۆم ھەموو ئەو پرووداوانەم دىتبوون كە باسى دەكردن. ميرزادە چىيە، تەمەشام دەكەيت و زەردە دەتگرى، ھا؟
- نا، نەخىر.. من...

جەنەپال، زۆر بە ھىمنى لەسەر قسبەكەى پۆيشت:

- پەنگە من بچووكتەر لە تەمەنى خۆم بنوینم، بەلام بە پوالتەم دەسخەرۆ مەبە، لە راستیا پیرترم. من لە سالى ۱۸۱۲دا دە، دوازدە سالان بووم. من تەمەنى خۆم بە تەواوەتى و بە دروستى نازانم. دیارە لە تۆمارى خزمەتگوزاریاندا كەمیان كەردووەتەو، بەخۆیشم لە لاوازیدا قاییل بووم، چەند سالىكى لى كەم بكريتەو.

- جەنەپال باوەر بكە ھىچ بەلامەوە سەیر نىيە ئەگەر ئەو پۆژگارە، يانى لە سالى ۱۸۱۲دا لە مۆسكۆ بووبى، و... ئاسايە كۆمەلىك بىرەوهرى ئەوسات لە ياد مابى بىگيریتەو...وھكو ھەر يەكك لەوانەى كە لەو پۆژگارەدا ھەبوون و لەوى بوون و پرووداوەكانى ئەو سەردەمەيان بىرماو. يەكك لەوانەى كە بىرەوهرى ژيانى خويان گىراوەتەو كتيبيكى نوسيوو دەلى كە لە سالى ۱۸۱۲دا مندالىكى بەرمەكە بوو و فەرەنساىەكان لە مۆسكۆ خواردنيان داوہتى.

جەنەپال، بەدەم سەلماندى ئەو قسانەى ميرزادەو، بە ھىمنى گوتى:

- جا ميرزادە بە خۆت دەبينى كە ئەو شتەى بەسەر من ھاتوو نا ئاسايى بوو، بەلام ھىچ شتىكى نا واقيعى تيدا نىيە.زۆر جار حەقيقەت لە خەيال سەيرترو باوەرپنەكردەنى تر دیتە بەرچاو. گارد و ھاودەمى ئىمپراتۆر! ھەلبەتە ئەمە ھەندىك سەیر دەنوینى.

بەھەرچال كە مندالىكى دە سالان، پرووداوىكى نا ئاسايى بەسەربىت و بىگيریتەو ھىچ سەیر نىيە، لى وەردەگىرى، چونكە دەگەل تەمەنەكەيدا دەگونجىت، بەلام شتى وا لە كورپكى يازدە سالان قبول ناكريت، جا بەم پىيە ئەگەر من ئەو پۆژەى ناپليۇن ھاتوو تە مۆسكۆ پارزدە سالان بووبم، ھەرگىز نەم دەویرا لە مالەدارینەكەى خۆمان، لە شەقامى "باسمانى كۆن" بىمە دەرى. نەمدەتوانى لە قسەى دايكم دەرچم كە خۆى لە كونى ژوورەو

گه مژه

قایم کردووه و له ترسی فهره نسیه کان نه ویراوه پهل بیزوئی، نا، ئه گهر پازده سالان بوايه م نه مده ویرا بيمه ده ری، منیش ده ترسام، به لام دیاره هر ده سالان بووم، بویه مانای ترسم نه زانیوه. ئیدی خۆم به نیو ئاپورای خه لکه که دا کرد، درم به قهره بالغیه که دا، ئه و ساته ی که ناپلیون له ئه سپه که ی دابه زی، من گه یستمه بهر قالد رمه کانی بهردهم کوشک.

میرزاده، نار ه حهت له وه ی که له زگ بوو سوور بیته وه، به شه رمیکی ناچاری ئامیزه وه گوئی:

- بیگومان، قسه ی تویه، ئه و سه رنجهت به جییه که مروف له ته مه نی ده سالیدا، مانای ترس نازانی و زور بیناک و بی پهروایه...
جه نه رال گوئی:

- هه لبه ته... مه سه له که زور ئاسایی وه کو هر پروو دایکی دیکه ی ژیان هات و رۆیشت. ئه گهر پۆماننووسیک ئه م چیرۆکه ی نووسیبا، که س باوه ری پینه ده کرد، ده یانگوت درۆ و ده له سه یه و ناچیته ئه قله وه و ده گهل واقیعه دا تیک ناکاته وه.

میرزاده گوئی:

- ئا! زور راسته. منیش تۆزئ له مه پیش له دلی خۆمدا بیرم له مه ده کرده وه. من ئاگام له تاوانیکی کوشتن هه یه که له بهر خاتری دزینی سه عاتیکی بهر باخه ل کراوه. له پۆژناماندا بلاو کراوه ته وه. ئه گهر پۆماننووسیک شتی وای نووسیبا، هه نگئ خویندکارانی بواری سوسیولوجیاو په خنه گران لئی ده هاتنه ده نگ و ده یانکرد به هه للا و هه را که شتی وای ناییت و ناواقیعه یی و ئیدی ده یانکرد به کتوا، به لام کاتی ئه م بابه تانه له پۆژناماندا ده خوینیته وه، هه ست ده که ی له ریگه ی ئه م شتانه وه، په ی به حه قیقه ته کانی ژیا نی رووسیا ده به یته.

میرزاده، شادمان به وه ی که ده موچاوی سور هه لنه گه رابوو، له کۆتایی قسه کانی گوئی:

- جه نه رال، ئه مه نیشانه ی وردی سه رنجی تویه، که توانیوته هه ست به م دیارده یه بکه یته!

گه مژه

جه نه رال، كه چاوه كانى له خوشيانا ده بریسكانه وه، هاوارى كرد:

- ئه دى وانیه؟ ئاسایه مندالێك، كورپژگه یه ك. بى ئه وهى ههست به هیچ مه ترسییه ك بكات، سل له هیچ بكاته وه، به تۆبزی خۆى بخزینیته ناو جه ماوه رى خه لکه وه، تا شكۆو جه لالى كاروان و سام و هه بیه تی جلوه رگی سوپایی و ئه و پیاوه گه وره یه بدینى كه بووبوو به وێردى سه ر زارى خه لکی و له سه رانسه رى دنیا دا باس هه ر باسى ناپلیۆن بوو. یانى ده توانم بلیتم من ناوى ئه وم به شیرى دایکمه وه مژتوووه. له و کاته دا كه له دوو هه نگاوى منه وه ره ت ده بوو به رپێكه وت نیکای له نیکام هه له نگوت. جله کانم، جلکی مندالی ده وه له مه ند بوون، كه سوکاره كه م جوانترین جلیان له به ر ده کردم. له نێو ئه و هه شاماته زۆره دا، من تاقه كه س بووم كه جلکی ئاوهام له به ربی، جا ئیدی بۆ خۆت ته سه وری بکه كه ده بی ئه و دیمه نه چه ند کارى له دل و ده روونى کردی...

- بینگومان، سه روسیمای تۆ سه رنجی راکیشاوه و سه لماندویه تی كه خه لکی شار هه موو چۆلیان نه کردوو، خه لکانێك، له وانه هه ندی ئه رستوكرات، به خۆو منداله كانیا نه وه له مۆسكۆ ماونه ته وه.

- ده قاوده ق! نیازى ئه وه بوو، ئه رستوكراتان به لای خۆیدا رابکیشیت!

كاتى چاوه هه لۆ ئاساكانى به من كه وت، هه لبه ته ده بی منیش به چاوانى پرشنگداره وه ته مه شام کردییت. گوتی: "ئه مه كورپێكى وریاهه. كورپى كێتى؟" (به فه ره نسى). من به ده نگى كى پر هه لچوونه وه یه كسه ر وه لامم دایه وه: "كورپى جه نه رالێكم كه له مه يدانى شه رپكا، له پیتاوى نیشتماندا گیانى خۆى به خت کردوووه." هه نگى ئه و گوتی: "كورپه خانه دانه، هه م خانه دان و هه م بوێرو ره شید! من خانه دانانم خوش ده ویت! تۆ منت خوش ده وى بچكۆل؟" (به فه ره نسى). پرسیاره كه زۆر خێرا و كوتوپر بوو، هه لبه ته منیش به هه مان خێرایى ئه و وه لامم دایه وه و گوتم: "گیانى رووسى، ده توانى گه وره یى و دلاوه رى گه وره پیاوان، ئه گه ر دژمنى ولاته كه شى بن، كه شف بكات!" ئه له هه قى دلنیا نیم كه وه لامه كه م ده قاوده ق هه مان ئه و وشانه بوون یان نا... ئاخه زۆر مندال بووم... به لام ناوه رۆكى قسه كانم هه مان ئه و

گەمژە

ناوەرۆكە بوو! ناپلیۆن سەری سوورما، كەمێك لە فكران راچوو و پاشان بە دارو دەستەكەى گوت: "من غرور و كبریای ئەم منداڵەم پێ خۆشە! بەلام ئەگەر هەموو ڕووس وەكو ئەم منداڵە بیربەنەووە ئەوا.." قسەكەى تەواو نەكرد و خۆى بە كۆشكا كرد. منیش خێرا بەگەڵ دەست و پێوەندەكەى كەوتم. بەغار دووی كەوتم. پیاوێكەنى پێیان دەدام، چونكە لەو كاتە بە دواو، بە دۆست و خۆشەویستی ئەویان دەزانیم. هەر هەموو ئەمانە لە چاوتروكانێكدا ڕووی دا... بەلام ئەوێك لەبەر دەم ئەبیر ماوێ كاتێ ئیمپراتۆر گەیشته هۆلى یەكەم، لەپەر لەبەردەم وێنەكەى ئیمپراتۆرە كاتریندا وەستا، نىگایەكى قوولێ كرد، تاوێك لە فكران راچوو. ئەنجام گوتى: "ئافرهتێكى گەورە بوو!" و بەپێكەوت. لە زەرفى دوو پۆژا، هەرچى لە كۆشك و كرملىندا بوون، دەیان ناسیم. هەموو بە "ئەشراقە چكۆلە" (بە فەرەنسى) ناویان دەبردم. تەنیا شەوان بۆ ماڵ دەگەرێمەو. كەسوكارم واقیان لەو وەرپمابوو. دواى دوو پۆژ بارۆن بازانكوى گاردی ناپلیۆن كۆچى دواى كرد، بە هۆى شەپۆ شۆپ و هێرش و پەلامارەكانەو، تەندروستی تێك چوو بوو و مرد. ناپلیۆن منى بیركەوتبوو، دواى كردبوو. هاتن دۆزیانمەو، بێ چەندو چوون بردیانم، جەلەكانى، یارۆى كۆچ كردوویان، كە ئۆلاوێكى دوازدە سالان بوو، لە بەركردم. بەو جالانەو بردیانم بۆ لای ئیمپراتۆر. بەئاستەم سەریكى بۆ دانەواندم، دواى ئەو پێیان راگەیاندم كە ئیمپراتۆر ڕازى بوو. بە پلەى یاوەرى (مراقق) خاوەن شكۆیان دا بنڕیم. دیارە زۆرم پێخۆش بوو، چونكە لەمێژ بوو، لە دلى خۆدا جۆرە مەحەبەتێكم بەرانبەرى هەبوو.

... ئەوجا... بە خۆت دەزانى كە ئەو جلكە ئالا و والاىە بۆ منداڵێك چەند خۆشە. ئیدى چاكەتێكى كەسكى تۆخم لەبەر دەكرد، دوگمەكانى زێر بوون، پشیتىن و ڕیشووى درێژى پێدا شۆپ بوو بوو، سەرى قۆلەكانى بە قەیتانى سوور ڕازابوو، هەموو پەراوێز و قەراخ و سەرقۆل و یەخەكەى ئالدىزى بوو. یەخەكەى بەرزو ڕەق و كراو بوو. پانتۆلەكەى تەنگ و بەدەن چەسپ، سپی بوو، لە شاموا دروست كرا بوو، ئێلەكێكى

گمزه

ٿاوريشمي سڀيم به سهر پانتڦله ڪه ڏا له بهر ده ڪرد، ڳورهه ويه ڪانيشم ٿاوريشم
 بوون، پٽلاوي به دوگمه و بهر ه زوانه دارم له پڻ ده ڪرد. ڪه ٽيمپراتور ٻڙ
 ٽه سڀ سواري ده رده چوو، منيش له ده سته ڪه ڏا ده بووم. ڇه ڪمهي مل
 دريڙم له پڻ ده ڪرد. هه ڇه نده وه زع و حال و رهوشه ڪه باش نه بوو،
 پيشبيني ڪاره ساتي گه وره ده ڪرا، به لام دابونه ريتي ده رباري به ڳوي ره
 توانا، زور به توندي ره چاو ده ڪرا. ڇه نڌ ٽه گهري ڪاره ساته ڪه زياتر بوايه،
 زياتر دابونه ريتي ده رباري (ديوه خانداري پاشايه تي) ره چاو ده ڪرا.

ميرزاده، ڪه به ته واوه تي نيگه ران و شپ رزه ديار بوو، له بن ليوانه وه و
 به نيمچه نائوميديه ڪه وه گوتي:

- به ٽي هه ليه ته، بيره وه ريه ڪاني تو بايه ڇي خويان ده بي، زور سهرنج
 ڀاڪيش ده بن.

ديار بوو جه نه ڀال، هه مان ٽه و شته ي ٻڙ ميرزاده ده گنڀرايه وه ڪه دويتني
 ٻڙ ليبيديفي هاوڀري گنڀرايو وه وه. ٻويه قسه ڪاني زور ره وان و بي گري
 بوون، به لام لي ره ڏا دووباره نيگايه ڪي به گوماني ميرزاده ي ڪرد. ٽه وسا به
 غروور و ڪبريايه ڪي زياتر وه وه، له سهر قسه ڪاني روڀشت:

- بيره وه ريه ڪاني من؟ مه به ست ٽه وهيه ڪه بيره وه ريه ڪانم بنووسمه وه؟
 جاري نه بووه به خوليام ميرزاده! خه مت نه بي، حازر و ٿامادهيه، له
 ٽيستاوه خراوه ته سهر ڪاغهن، به لام له ڇه ڪمجه ي ميڙه ڪه ما دام ناوه و به
 ڪليل ڪليم داوه، با ڪه ي گل ه باني چاو انم ڪرا هه نڱي بلاو بيته وه. بزانه چوڻ
 ٽه وسا ڪه ٻڙ ڇه ندين زمان پاڇه ده ڪريٽ، هه ليه ته نه ڪ له بهر بايه ڇه
 ٽه ده بيه ڪي، به لڪو له بهر گرينگي ٽه و ڀووداوانه ي ڪه من، هه ڇه نده بسته
 منڊالنيڪ بووم، به چاوي خوڻم ديتوومن. ده توانم بلنم ڪه بچو وڪي ته مه نم
 ده رفه تي ٻڙ ره خساندم ڪه بتوانم بچمه بنجوبناواني نه ٽيني ترين نه ٽيني
 ژووري نووسنه ڪي ٽه و "گه وره پياوه وه! شه وان گويم له ٽاهو ناله ي
 "ٽه و ديوه خه مئا ڪه ڪڙله" ده بوو. هيچ پني شهرم نه بوو له حوزوري
 منڊالنيڪا به ٽاشڪرا بگري و فرميسڪان بريڙي. هه ڇه نڌ من پيم به وه برد
 بوو ڪه هوي عه زابي ٽه و، بيده نڱي ٽيمپراتور ٽه لڪساندره.

گەمژە

میرزادە، بە شەرمیکەو گوتی:

- بەلێ راستە. نامەی بۆ ئیمپراتۆر دەنووسی و پێشنیازی سولج و ئاشتی بۆ دەکرد.

- ھەرچەندە ئێمە ھیچ لەمەڕ ناوەرۆکی نامەکانی نازانین، بەلام ھەموو پوژێ، ھەموو سەعاتی، نامە لەسەر نامەی دەنووسی! یەجگار پەشیوو پەڕیشان بوو. شەویکیان کە ھەر ھەر دوو کمان بووین، بەپەلە خۆم گەیاندی، فرمیسک ھۆن ھۆن بەچاویا دەھاتە خوارێ (ئاه کە خۆشم دەویست!) ھاوارم کرد: "داوای بوردن لە ئیمپراتۆر ئەلکساندر بکە، بەلێ داوای بوردنی لێکە." ھەلبەتە دەبوا بەم گوتابایە: "سولج دەگەڵ ئیمپراتۆر ئەلکساندر بە" بەلام چونکە منداڵ بووم ئیدی ئاوا سادە و ساویلکانە بۆچوونی خۆم دەردەبەری. لە کاتی کە بە ژوورە کەدا سەروو خواری دەکرد گوتی: "ئاه کۆرە کەم!" (لەو دەچوو بیری چوو بێت کە من بستمە منداڵێکی دەسالانم، بە لەزەتێکی زۆر ھووە قسە ی دەگەڵ دەکردم)... "ئاه کۆری خۆم! من ئامادەم پێی ئیمپراتۆر ئەلکساندر ماچ بکەم، بەلام سەبارەت بە پاشای پروسایا قەرالی نەمسا، پێکی ئەبەدیم لێیان ھەلگرتوو، و... بە ھەر حال... تۆ ھیچ شتێک لە سیاسەت نازانی." ئەوجا وەکو ئەوێ لە پیری کەوتییەو کە دەگەڵ منداڵێکدا قسان دەکات، بیدەنگ بوو، بەلام تا ماوێ ک گر لە چاوانی دەباری. جا تەسەور بکە ئەگەر بمەوێ ھەموو ئەم واری قاتە بنووسمەو (کە شایەد حالی گەورەترین رووداو بووم و بەچاوی خۆم دیتوو من) و بلاوی بکەمەو، ھەنگی دەبینی کە ئیرادگران و ئەدیانی لەخۆبایی، ھەسوودان و بەغیلان، لاگران، چ فەرتەنە یەک بەرپا دەکەن! نا... نا... ئەو خێرەم ناوی... زۆر زۆر سوپاست دەکەم!"

میرزادە کەمێک لە فکراں پاچوو، ھەنگی بە ھێمنی و ناسکی گوتی:

- سەبارەت بە لاگران و لاگری، قسە ی تۆیە، ھەق بە تۆیە، سەدی سەد لەگەڵتم. ماوێ یەک لەمە پێش کتیبە کە ی (چاراس)* م دەربارە ی شەری "واترلۆ" خویندەو. بە گۆیەرە ی بۆچوونی شارەزایان کتیبە کە، کتیبیکی باش

گه مژه

و جدیه، به قسه ی پسیوران، نووسه ره که ی شاره زاییه کی زوری له سه ر
بابه ته که هیه، به لام هه ر لاپه ریه کی هه لده دیته وه. به زه قی شادمانی
نووسه ره که ی به نوشوست و که وتنی ناپلیون به دی ده که ی، یانی
نووسه ره که ی هه ولی داوه که مترین به هره و توانای جهنگی بۆ ناپلیون،
له شه په کانی دیکه شیدا نه یه لیته وه. ئه مه بۆ کتیبیکی وا جیددی زور خراپه،
له بایه خی کتیبه که که م ده کاته وه، چونکه ئه م کاره زاده ی لاگری و
ته ره فداریه. باشه تو به حوکی وه زیفه، هه موو کات هه ر له گه ل...
ئیمپراتوردا بوویت؟

جه نه رال، له زگ بوو له که یفان بال بگری، جدیه ت و ساده یی و بی
ریایی قسه کانی میرزاده، هه موو گومان و دوو دلییه کی له لا سپری بووه وه.
- چاراس! ئاه... که په ستی کردم! هه ر ئه و کاته شتیکم بۆ نووسی، به لام
(هه نوکه به جوانی بیرم نه ماوه که ده قاوده ق چیم بۆ نووسی بوو). پرسیت
ئایا کاره که م، هه موو کاته که ی گرتبووم؟ نا، نا! من به عینوانی
یاوه ری (مراقق) ئیمپراتور دامه زرا بووم، به لام من له هه وه له وه، ئه وساش
شته که م زور به جیددی نه ده گرت، ئه مه جگه له وه ی که ناپلیون هه ر زوو
ئومیدی ئه وه ی لا نه ما که بتوانی ږووسه کان به لای خۆیدا ږابکیشیت.
ئیدی ئاساییه له و حاله دا به ره به ره من فه رامۆش بکات، چونکه له بنه رته دا
به مه به ستی سیاسی منی لای خۆی گل دابوو وه. خو ئه گه ر خۆشی
نه ویستبام.. هه ر به ته واوه تی فه رامۆشی ده کردم. من ئیستا به راشکاوی
ئه وه ده لیم، به لام من به دل خۆشم ده ویست. یانی کاریان له من
نه ده ویست: هه ر ئه وه ند ه بوو که ده بوایه ناو به ناو سه ریکی ده ربارم دابا
و خۆم نیشان بدایه، یان ئیمپراتور بچوایه بۆ ئه سپ سواری به گه لی
که وتبام، هه موو ئیشه که ی من ئه وه ند ه بوو.

من سوارچاکیکی کارامه بووم. ئیمپراتور عاده تی وابوو پیتش نانی
ئواری ئه سپ سواری ده کرد. ئه وانه ی له گه لی ده چووین بریتی بوون له:
داقوت، مه ملوک پوستن و، من..

میرزاده، هه ر هات به ده میاو گوتی:

- كونستانش.

جهنە پال گوتى:

- نا، كونستان له دەستەى ئىمە نەبوو. كونستان ئەو دەمە لە ھەندەران بوو... نامەيەکیان پێدا نارد بوو بۆ شاپانو جوزفین. ئىدى دوو ئەفسەرى ئەفسەرانى پاسدار و چەند نێزەدارىكى پولاندىيان لە جىي دانابوو. ئىدى ھەموو دەست و پێوەندەکانى ئەمانە بوون - ھەلبەتە - جگە لەو جەنە پال و مارشالانەى کە ناپليۆن ھەميشە لەگەڵ خۆى دەبرد، تا راويژ و شیرەتيان پى بکات و شوینی لادان و، دابەشبوونی قۆشەن و سوپاکانى بۆ دیارى بکەن. ئەو ھەندەى لەبیرم مابى، لە ھەموو کەس زیاتر متمانەى بە داڤوت ھەبوو، بە زۆرى ئەوى دەگەڵ خۆى دەبرد: داڤوت، یەکیكى کەتەى، قەلەوى، توندو تۆل، کەسیكى ھیمن و خوینسارد و بە ھەوسەلە بوو، عەینەكى لەچاو دەکرد، نىگا و نۆرینىكى سەیرى ھەبوو! .. ئىمپراتۆر زۆربەى کات شیرەت و راويژى بەو دەکرد، راوبۆچوونی ئەوى بەدەل بوو. بیرم دیت جارێک چەندین رۆژى یەک لە دووى یەک ھەر خەرىكى راويژ و تەگبیر بوون. داڤوت بەیانى و ئىوارە دەوامى دەکرد، گەنگەشە و مجادەلەیان دەکەوتە بەینەو، ئەنجام واديار بوو ناپليۆن ھاتە سەر بۆچوون و رایەکەى ئەو. ئەمانە لە نووسینگە و ئۆفیسەکەى ئىمپراتۆردا پێکەو ھەڵە کاریان دەکرد. منیش لەوئێرە بووم، بەلام ھیچ ئاگایان لە من نەبوو، بەلام ناپليۆن لەپەر سەرى ھەلبەرى، نىگای لە نىگای من ھەلەنگوت، بىرۆکەيەكى سەیر لە چاوانیا پرشنگى دا، لەناکاوا لى پرسیم: "کۆرۆ، تۆ چیدەئى؟ ئەگەر من بێمە سەر مەزەبى ئەرسەدوکس و پەغیەت و کۆیلەکانتان ئازاد بکەم، عەروسان(رووس) دووم دەکەون؟ من بە پەستى وەلامم دایەو: "ھەرگیز دوات ناکەون!" ناپليۆن واقى لە وەلامەکەم و پرم. گوتى: "داڤوت فایدەى نىيە، ئەمە ھەمووى خەيال پلاو، کوا پرۆژە و نەخشەکەى تەرم پى بلێ، من لە ميانەى پرشنگى نیشتمانپەرورەى، چاوانى ئەم منداڵەو، بىروبۆچوونی ھەموو گەلى رۆوسیام خویندەو. فایدەى نىيە، ئەم خەيال پلاو ھەم کەرووى ھەلەئى!"

گەمزە

ميرزادە بە بايەخىكى زۆرەو گوتى:

- بەلام ئەو نەخشەيەش كەوازى لىهيتا، نەخشەيەكى زۆر باش بوو. تو
بە نەخشەي دافوتى دەزانيت؟

- ھەرچىيەك بى پىكەو ھەلەلەيان كرد، بەلام بىرەكە، بىرى ناپليۇن بوو،
بىركردنەو ھەيەكى ھەلەلەيانە بوو، بەلام نەخشە و پرۆژەي دوو ھەمىش زۆر
باش بوو، بىرىكى مەزنى تيا بوو... يانى ناپليۇن گوتەنى نەخشەي
"ئەنجوومەنى شىران" * بوو. ئەمەيان بىرۆكەي دافوت بوو. نەخشەكە برىتى
بوو لەمەي كە ناپليۇن بەخۆو قۆشەن و سوپاكەيەو، لە كرملين ھەوار
بخەن، خانووى دارىن دروست بكن، مەتەپىزى قايم لىبەدن. تۆپخانە
بەپىز دابمەزرىن، زۆرتىن ژمارەي ئەسپ بكوژنەو و گوشتەكەي بكن
بە قاورمە و ھەرچى دانەوئلە و ئازووقەي خەلكى ھەيە دەستى بەسەردا
بگرن و تا بەھار دى، لەوئىندەر بمىننەو و نەجوولن. كە بەھار ھات بەدەم
قوونە شەپەو، خويان لە پروسان دەر بازىكەن و لە پروسيا وەدەر بكنەن.
ناپليۇن ئەم نەخشەيەي بەدل بوو، ئاھىكى تازەي وەبەر ھاتەو. ئىدى
ھەموو پۆژى بە ئەسپ سواري، فەپەيەكمان بە دەورى ھەسارو
شورەكانى كرمليندا دەكرد. ئىدى ئەو فەرمانى دەدا كە چى دروست بكرى
و چى بىتە پوخاندن، لەكوئ قوللەي دىدەوانى دروست بكرىت، ئىشكگر
لەكوئ دابىرى و كوئ قايم بكرىت. پىاويكى وردبىن و چاو تىژ و بە
سەرنج و ئەقلمەند بوو، يەكسەر برىارى خۆي دەدا. ئىدى بەو جۆرە
ھەموو شتىك سازكرا، دافوت، بە تاسەو چاو ھەروانى فەرمانى يەكجارەكى
بوو. دووبارە بە دوو قۆلى كەوتنەو گەفتوگۆ، كەس لەوئ نەبوو، جگە لە
من. ناپليۇن ھەر دوو دەستى لەسەر سىنگ تىك ئالاندبون و بە
ژوورەكەدا دەھات و دەچوو. ھەرچىم دەكرد نەمدەتوانى چاو لە سىماي
بگوازەو. دلم لىكدا لىكدا بە توندى لىي دەدا. دافوت گوتى: "من مەرەخەس
دەبم دەچم دەست بەكار دەبم" ناپليۇن گوتى: "بۆ كوئ؟" دافوت گوتى:
"فەرمان دەدەم كە دەست بە قاورمەي ئەسپان بكرى."

ناپليۇن پاجفرى. ئىدى ساتى برىاردان بوو. ناپليۇن، لەپ لە منى

گه مژه

پرسی: "کورم، تو رات چیه دهر باره ی نه خشه که مان؟" هه لیه ته ئه م پرسیاره ی، لهو پروانگه یه وه له من کرد که راستی و دروستی له شیت یان له منداڵ بزانه، به کورتی پرسیاره که وه کو ئه وه بوو که پیاویکی به ئاوه ن، له دواساتدا، بۆ دوا بریار په نا وه بهر شیر و خهت به ریت. هه لیه ته من له جیاتی وه لامی ناپلیۆن بده مه وه، وه کو یه کیك ئیلهامی بۆ هاتبێ پووم به لای داقتدا وه رگێرا و گوتم: "جه نه رال، که قه راربێ برۆن، تا زووتر بۆ ولاتی خو بگه رێنه وه دره نگه". نه خشه هه لوه شایه وه. رپسه که یان بووه وه به خوری.

داقت، شانەکانی هه لته کاند و به دهم خوته و بۆله وه وه دهر کهوت! "سهیره. بووه به کابرایه کی خورافاتى"*. بۆ سبه ینی فه رمانی پاشه کشه دهرچوو.

میرزاده، به دهنگیکی زۆر کز گوتی:

- هه ره مه موو ئه م شتانه جوانن.. زۆریش سه رنجراکێشن.. ئه گه ره به راستی وابووبن...

ئه وجا به له ز قسه که ی خو ی راستکرده وه:

- مه به ستم... ده مه وئ بلیتم...

جه نه رال، به راده یه ک ئاوێته ی حیکایه ته که ی خو ی بوو بوو که له زه قترین درۆش نه ده پرینگایه وه. بۆیه گوتی:

- ئاه... میرزاده... حه یفت نه کرد... ئه وه ده لینی "ئه گه ره به راستی وابووبن.. به لام باوه رپکه، ئاماده م سویند بخۆم. درۆ ناکه م. باوه رپکه ئه وه ی بۆم گێرا یته وه له واقع که متر بوو، له حه قیقه ت که متر بوو، زۆر له حه قیقه تی سه ربورده که که متر بوو. جا من جارێکی دی دووباره ی ده که مه وه که من به چاوی خۆم دیتومه که ئه و پیاوه مه زنه ده گریا، فرمیسیکی هه لده رشت، ئه مه شتیکه جگه له من که سی دی نه دیدیتوو! راسته له ئاخ و ئۆخردا ئیدی نه ده گریا، کانی فرمیسیکانی هیشکی کردبوو، ته نیا ناو به ناویک ناله یه کی بۆ ده کرد. پۆژ به پۆژ چاره ی گرژتر ده بوو، رهنگی تاریک ده بوو، ده تگوت له ئیستاوه ئه به دیهت بالی رهشی به سه ریا کێشا

بوو. هه ندى شهو به سه عاتان، به دوو قولى دهماينه وه، قور و قهپ، ورته له كه سمانه وه نه ده هات، كه چى مه ملوك پوستن له ژووره كهى ته نيسته وه له غورابى خهوا بوو. ته حا كه ئه م پياوه خهوى گران بوو! كه باس ده هاته سه ر ئه و، ناپليون ده يگوت! وزاى لى بينن، خهوى گرانه، گرانه! به لام دلسوز و گيان فيداي خوم و ده ر باره كه مه! "جاريكيان زور خه مبار و دلته نگ بووم، ئيمپراتور له پر سه يرى كرد، روندك له چاوانم قه تيس ماون. نيگايه كى پر ميه رى كردم و به سه ر سامى گوتى: "تو خه مى منته، له دواى كورپه كهى خوم، پاشاي روم، تو يه كه م كه سى ت كه هاوسوزيم ده گه ل ده كه يت، هاوخه ميم ده كه يت. ئه وانى دى هه موو رقيان ليته. هه ر هه موويان، ته نانه ت براكانيشم، هه ر كه گلۆله م بكه ويته ليژى، به خت پشتم تى بكات، به به رچاوى دژمنه كانمه وه پشتم تيده كه ن. ئيدى خوم پينه گيرا، له هوپژنى گريانم داو به له ز به ره و رووى چووم، ئيدى ئه ويش دلى پر بوو، خوى پينه گيرا، ده ستمان له ملى يه كدى وه رينا و گريان و فرميسكان تيكه ل بوو. به ده م گريانه وه گوتم: "بنووسه، ئا، نامه يه ك بۆ شابانو جوزفين بنووسه." ناپليون راجفرى، كه ميك له فكران راجوو، ئه وسا گوتى: "تو سييه مين دلسوزت وه بيرهيته نامه وه، زور مه منونى توم، هاوپر! "هه ر له ويندا و له و كاته دا نامه يه كى بۆ جوزفين نووسى كه بۆ سبه ينى به كونستان دا ناردى.

ميرزاده گوتى:

- كاريكى زور چاكت كردووه، له گه رمه ي په شيوى و دلته نگيدا، سوزيكى جوان و ناسكت له دليا بيدار كردووه ته وه.

جه نه پال، به جو شو خر وشيكى زوره وه گوتى:

- ده م خوش! زور جوانت گوزارشت لى كرد، ريك په نگدانه وهى دلى خوته!

سه ير ئه وه بوو، فرميسكى راستى زاييه چاوانى جه نه پال و له سه ر قسه كهى به رده وام بوو:

- به لى ميرزاده، به راستى ئه و ديمه نه هه ييه ت و شكوى خوى هه بوو. ده زانى خهريك بوو له گه ليا برؤم بۆ پاريس؟ ده زانى ئه گه ر له گه ليا

५५.

گه مژه

ئاھ... ئەو خۆ سەعات دووی پاش نیوہ پۆیہ!... میرزادەوہ ختیکی زۆرم
لینگرتی! بمبوره، بە راستی غەدرم لئ کردیت. جەنە پال بە دەم ئەو قسە یەوہ
هەستا.

میرزادە لە بن لیوانەوہ گوتی:

- بە پیچەوانەوہ... زۆر دلخۆشت کردم. بە راستی جوان بوو، منە تبارت
کردم، زۆر سوپاس بۆ تۆ!

جەنە پال، دووبارە، بە جۆری دەستی میرزادە ی گوشتی، کە ئیشی
گەیانندی. بە چاوانی پرشنگدارەوہ لی پوانی و وەکو ئەوہ ی لە پەر
وہ خۆبیتەوہ و شتیکی کوتوپری بە میتشکا هاتیی گوتی:

- میرزادە، تۆ بە پادە یە ک دلپاک و سادەیت کە من هەندی جار بە زەهیم
پیتادیتەوہ. کە تەمەشای تۆ دەکەم دڵم خۆش دەبیت. ئەو خوایە
پاوہ ستاوت بکات و دەست بە بالتەوہ بگریت! دوو عای خیرت بۆ دەکەم،
هیوادارم ژیا نت هەر گولزاری ئەشق و مەحەبەت بێ. تازە ژیا نی من تەواو!
ئاھ... بمبوره! تکیا یە لیم ببورە!

بە پەلە وەدەر کەوت، هەر دوو دەستی بە دەموچاویەوہ گرت. میرزادە
هیچ گومانیکی لە راستی هەلچوون و سۆزو گودازەکە ی جەنە پال نەبوو.
پیرەمێرد بە ئاشکرا بەم سەرکەوتنە ی خۆی دڵ خۆش بوو، بە لام میرزادە
هەستی دەکرد ئەم پیاوہ یەکیکە لەو درۆزنانە ی کە بێ پەروا درۆ دەکەن،
بە دەم لە زەتی درۆوہ خۆیان لە بیر دەکەن، بە لام لە هە پەتی نەشە و لە زەتی
درۆکردنیشا، لە ناخی ناخەوہ ترسی ئەوہ یان هە یە کە خەلکی باوہ پریان
پیتە کەن و، ناتوانن قەناعەت بە خەلکانیک بکەن کە باوہ پریان پیتە کەن.
پیرەمێرد، بەو وەزە و حالە دەروونیەوہ کە تیا ی بوو، لە گین بوو
وہ خۆبیتەوہ و هەست بکات دنیا یە ک درۆی زەق و حەیا بەرە ی کردووە و
میرزادە لە پووی بە زەییەوہ گویی بۆ پادیراوە، هەنگی هەست بەوہ بکات
کە سووکایەتی پیکراوە. میرزادە بە نیگەرانی لە خۆی دەپرسی: "باشە من
کاریکی خراپم نەکرد کە جەلەوم بۆ شل کرد، بەو هەموو جۆشخورشەوہ،
ئەو هەموو درۆیە هەلپێژی؟ بە لام میرزادە، لە پەر، کۆتەرۆلی خۆی لە

گه مژه

دهست داو له قاقای پټکه نینی دا. پټکه نینی که ده دانه دهقیقه ی ته و او دریزه ی کیشا. دوا ی ته وه خه ریک بوو له سهر ته و پټکه نینه زورو به کوله سهر زه نشتی خوی بکات، به لام ههر زوو ههستی کرد مادامیکی ته و هه موو سوزه ی دهره ق به جه نه پال هه یه و ته وهنده به زه یی پیدادیتته وه، هیچ هه ق نییه سهر زه نشتی خوی بکات.

مه زهنده که ی میرزاده راست دهرچوو. ههر ته و ئیواره یه نامه یه کی سهیری له جه نه پاله وه پښ گه یشت. نامه یه کی کورت به لام توند. جه نه پال له نامه که دا پښی راده گه یاند که بو هه میسه په یوهندی ده گله ی بریوه، تا ئیستاش ریزی ده گریت و سوپاسگوزاریه تی، به لام ههر گیز ناتوانی ته و به زه ییه له میرزاده قه بوول بکات. که خوی له خویدا شکاندنی که رامه تی مرو فیکه که تا ئیستا جوړه ها نه گبه تی و به دبه ختی و مهینه تی دیتووه.

کاتی میرزاده بینی که جه نه پال چوو ته وه لای نینا - ته لکسندروفتا و کونجی گوشه گیری گرت، ئیدی خه می ته وی له دل نه ماو نیگه رانییه که ی سرپایه وه. به لام، وه کو پیشتر گوتمان جه نه پال که لیزا قیتا پروکوفیقنای دیتبوو، چه پکه گولیککی دی به ئاوا دابوو. هه لبه ته لیره دا ناکرئ به دوو رو دریزی باسی ته وه بکه یڼ. ته نیا به کورتی و به دوو که لیمان ئامازه بوو ته و مه سه له یه بکه یڼ. جه نه پال دوا ی ته وه ی چه نه بازی و ههر زگو ییه کی زوری له حوزوری لیزا قیتا پروکوفیقنا کردبوو، سه ری په شانند بوو، که هاتبووه سهر باسی گانیا، زه میکی زوری کردبوو. خانم زور توړه بوو بوو. ئیدی ته مری کردبوو به پال بیکه نه دهرئ و به سووک و پيسوایی دهریان کردبوو. بویه ته و شه و پوژه ی زور به نیگه رانی و ئالوزی به سهر بردبوو، کو نترولی خوی له دهست دابوو شیت ئاسا به ناو جاده و بانان که وت.

کولیا، هیشتا به دروستی نهیده زانی چ باسه. به هومیدی ته وه بوو ههرچونی بی بابی هیور بکاته وه. به بابی گوت:

- دهی! هه نوکه بو کوئ بچین؟ جه نه پال ده لیتی چی؟ ناتهوئ سه ری میرزاده بدهی؟ قسه ت ده گهل لیبدیفدا نییه. پاره ت پی نییه. خو منیش

گه مژه

هه میشه بئ پارهم و ئیستاش وئیل و سهرگهردان کهوتینه سهر ئهم جادهیه،
چ نه گبه تیه که!

جه نه پال له بن لیوانه وه گوتی:

- پیاو ده گهل ژنا بئ، نهک وئیل و سهرگهردان لیره و لهوئ بسوو پیتیه وه
ئهم جیناسه (ره گه ز دۆزی) * کاتی خوئی باش فریام کهوت... له یانه ی
ئفسهران سالی چل و چوار... به لئ هه زار و ههشت سه د...و چل و چوار!...
ئوه چییه به ته واهوتی بیرم ناکه ویتیه وه.. ئاه. بیرم ناکه ویتیه وه... بیرم
ناکه ویتیه وه... ئهمم بیر مه خه وه. "هئیی گه نجیتی، گه نجیتی من له کوئی؟
یادت به خیر!" ئه ری کولیا ئهمه قسه ی کئ بوو؟

کولیا، نیگایه کی له زو نیگه رانی بابی کرد و به رسقی دایه وه:

- باوکه، له "گیانه مردوو هه کان" ی گوگوله وه وه ره گیراوه.

جه نه پال گوتی:

- گیانه مردوو هه کان؟.. ئا.. به لئ... مردوو هه کان!.. که به خاکت سپاردم،
له سه ره کئلی گوپه کهم بنووسه: "گیانئکی مردوو لیره دا نیژراوه!"
ئهدی کولیا ئهم قسه یه هی کئیه: "بۆ هه ره کوئ ده پۆم شه رمه زاری له
دوومه؟"

- نازانم، باوکه

جه نه پال له ناوه ندی شه قامه که دا وه ستا، شیت ئاسا هاواری کرد:

"یاروبیاگوف هه ره نه بووه! یاروشکا یاروبیاگوف!..."

ئه وسه له سه ره قسه کانی پویشت: "کوپه کهم وا ده لئ. کوپه که ی خۆم
باوه پم پیناکات، به درۆم ده خاته وه. ئه و یاروبیاگوفه ی به دریژایی یازده
مانگ وه کو برای راستیم وا بوو، له برا براتر بوو، ئه و پیاوه ی که من
له به ره خاتری وی به شداری ئه و دوئیلهم... کرد... جاریکیان که
ده مانخوارد وه، به ره پر سه که مان میرزاده فیگورتسکی پیی گوت: "ئه ری
یاگریشا! پیم نالی تو ئهم خاچت، خاچی قه دیسه ئانایه ت له کوئ بوو؟
به رسقی دایه وه و گوتی: "له مهیدانی جه نگدا، جه نگ له رای نیشتمان که مدا،
وه رم گرتوو!" "من هه لمدایه: "ئافه رین یاگریشا!" ئهمه بوو به باعیه سی

گه مژه

دوئيټليڪ. پاشان ٿو ڙني هٽيا... ماريا پتروفنا سوسووتوگيني خواست و
دواي ٿو وه له مهيداني جهنگدا کوڙرا.. گوللهيهڪ هات، بهسهر خاچهکهي
سهر سينگي منا، تيغي کرد و ڀيڪ به ناوچهواني ٿو کهوت و کوشي. بهر
لهوهي بمريت گوتي: "ههريگيز لهبيرم ناچي" ٿو وچا ههر لهوي کهوت و
گياني دهريچوو. کوليا من، من به دلسوزي خزمهتي نيشتماني خوم کرد...
به دل و به گيان خزمهتم کرد... بهلام پروو دهکهمه ههر کوييهڪ
"شهرمهزاري له دوومه! ليتم نايتهوه!" جا تو و دايکت دينه سهر
گوڙههکهم... "نيناي داماو". کوليا من جاران، زوو زوو، له سهرهتاوه ٿاوام
گاز دهکرد، زوري پيخوش بوو. نينا! نينا! تو چيت به خوت کرد؟ چون
توانيت خوشت بويم. تو ٿي روح و گيان به سهبرو ههدارهکه! کوليا گيان
دايکت گياني فريشتهي ههيه، گويت ليهه کوليا، فريشته!

کوليا، بهدهم گريان و ماچکردني دهستي باوڪيهوه گوتي:

- دهزانم باوکه گيان! دهزانم! با بگهپينهوه بؤ مال، بؤ لاي دايکه! دهنا
به دووماندا ديت! بهغار شوينمان دهکهوي. بؤچي ليرهوهستاويت؟ دهليي
نازانيت.... بهسه باوکه گيان! بؤچي دهگريت؟

بابي گوتي:

- تو دهستم ماچ دهکهي؟ دهستي من؟

- بهلي دهستي تو، دهستاني تو! بؤ سهيرت پيدئي؟ بهسه، بهسه! بؤچي
لهم ناو جادهيه دهگريت، لاي خوي جهنهپاليت، جهنگاوهريت، پياويکي
سوپاييت! وهره با بروين!

- باريکهٿلا کوڙه چکولهکهم، ٿافهرين بؤ خوت و شيرت که ٿو ههموو
ريزه له پياويکي ناوزراو، سهراپا عيب و عار، دهگريت! لهخوا دهپاريمهوه
که ببي به خاوهني کوڙيکي وهکو خوت... "پاشاي پروما" * ... "دهيسا
نهفرهتي خوا لهم ماله!" ..

کوليا، بهههچوونهوه هاواري کرد:

- بهسه، چي بووه؟ بؤ ناتهوئي بؤ مال بگهپينهوه. ٽيڪ چوويت، ٿهقلت
له دهست داوه؟

گه مڙه

- په له مه که، بۆتی باس ده که م... ئا باسی ده که م... هه موو شتیکت بۆ باس ده که م. هاوار مه که، با خه لکی گوئیان لیمان نه بئ... "پاشان پۆما" * .
ئا ه چهن د بېزارم، چهن د دلم ته نگه.

"ئه ی ئه و که سه ی شیرت داو مه تی گۆرت له کوئییه؟"

ئه ری کولیا ئه مه قسه ی کئییه؟

- نازانم، نازانم قسه ی کئییه! خیرا که با هه ر ئیستا بچینه وه مائی! ئه گه ر ده ته وی گانیات بۆ مار هه نجن ده که م... ئاخر دیسان کتوه ده پۆیت؟
جه نه پال، خوی به ره و قالد رمه ی بهر ده رگای ده ره وه ی مائیکی ئه و نزیکانه په کیش ده کرد.

- بۆ کوئ ده پۆیت؟ ئه مه مائی خۆمان نییه!

جه نه پال، له سه ر په که م پله ی بهر ده رگای ماله که پۆنیشت. ده ستی کولیای گرت و به ره و خوی رایکیشا، له بن لیوانه وه کوتی:
- خۆت دانه وینه، زیاتر، زیاتر، گویت بینه... هه موو شتیکت پنده لیم...
هه موو نه نگ و عه یب و عاریکی خۆمت... خۆت دانه وینه... گویت بینه، با هه موو عه یب و عاریکی خۆمت به گویدا بچپینم.

کولیا، به ده م گو یگر تنه وه، به لام به تر سه وه هاواری کرد:

- چیته؟

جه نه پال، که وه کو بی ناو ئاو ده له رزی، له بن لیوانه وه کوتی:

- "پاشای پۆما..."

- ئه وه چ ده لئی، مه به ست چیه؟ خیره وا به پاشای پۆما وه گرتو ته؟...
مه به ست له "پاشای پۆما" چیه؟

جه نه پال، توند تر شانی کولیای گرت و له بن لیوانه وه کوتی:

- ده... ده... ده مه وئ... ده مه وئ هه موو شتیکت پی بلیم... ماریا... ماریا...

پترو فنا... سو... سو... سو...

کولیا، خوی له ده ستی ده ره ئینا، شانی جه نه پالی گرت و به سه رسامی و حه په ساوی لپی راما، پیره میتر د سووری سوور بوو بوو وه، لیوه کانی شین هه لگه پابوون، په نگ و پرووی به ره به ره ده گوپا و گرژ ده بوو. له پر

گه مڙه

خاو بووه وه و به ئه سپايي به سهر بازووه کاني کوليادا پوخا.

کوليا، پږ به زار، پوو له شه قامه که هاواري کرد:

- سه کته، مه رگي مفاجا.

ئه وسا حه قيقه ته که ي بۆ ده رکه وت.

په راويز:

* - .. فاگانکوفو...: گه ره کيکي قه راخ شاري مۆسکۆيه.

* - .. ئه رشيف...: گوڤاريکي ميژووييه له سالي ۱۸۶۲ دا يارتينوف دايمه زران دووه. هه رچه نده تيراژه که ي که م بووه، به لام هه ميشه به باشتريه بلاقۆکي ئه و بواره دانراوه

* - .. کتيبه که ي چاراس...: ئه م کتيبه بريتيه له "ميژووي شه پي واترلو ۱۸۱۵، که له لايه ن ليوتينان کولونيل چاراسه وه نووسراوه، کتيبه که له سالي ۱۸۶۴ دا له پاريس بلاو بووه ته وه.

* - .. ئه نجوومه ني شيران...: له ده قه که دا به فهره نسيه.

* - .. بووه به کابرايه کي خورافاتي...: له ده قه که دا به فهره نسيه.

* - .. دوپگه گهرم و ته ريکه که ي...: له ده قه که دا به فهره نسيه.

* - .. که واته کچيکي بچووکه...: له ده قه که دا به فهره نسيه.

* - "هه رگيز درۆنه که ي، هاوړپي دلسۆزت...": له ده قه که دا به فهره نسيه.

* - .. پياو ده گهل ژنا بيت نه ک ويئل و سه رگه ردان جه نه پال ليته دا سوودي له ره گه زدۆزي نيوان هه ر دوو وشه ي: babami و bobomi (که ماناي ژنه) وه رگرتووه.

* - .. گريشا...: سووکه له ناوي گريگوري يه.

* - .. پاشاي پۆما...: له ده قه که دا به فهره نسيه.

* - "پاشاي پۆما...": له ده قه که دا به فهره نسيه.

فەسلە پىنچەم

ئەلھەقى قارقارا ئاردالىئونوڧنا، كە دەگەل براكەيدا باسى خوازگارى ئاڭلايا يەپانچىناي لە لايەن ميرزادەوۋە كىرەبوو، ھەندى موبالەغە لە قسە و زانىارىيەكانيا ھەبوو. پەنگە لە داخا، لە داخى ئەوۋى خەون و ئاۋاتەكەى خۇى نەھاتبووۋە دى (خەونىك كە خۇيشى ھەرگىز باۋەپى بەۋە نەبوو بىتە دى) ئەو موبالەغەيەى كىرەبىت، چونكە مەرۇڧ زاتەن، كە نەگەتەيەكى بەسەر دىت، يان كارەساتىكى لىدەقەومى ھەز دەكات گەورەى بكاتەۋە و خۇى گوناح بنوئىن. ئىدى بۇ ئەۋەى كەمىك بارى دەروۋنى پىر ھەسەرەتى خۇى سووك بكات، ويستىتى، ھەندى لەو تالاولە بە براكەشى، ھەرچەندە زۆرى خۇش دەۋىست، بنۇشىت. بەھەرھال قارقارا نەى توانىبوو زانىارى وردى لە كىژانى يەپانچىن دەست بكەۋى. تەنبا چەند ھىمايەكى گۇنگ، چەند رىستەيەكى پىچر پىچر، ھەندى قسەى مەتەل ئاساى لىتەلكراند بوون و ھىچى تر. لەۋەشە خوشكەكانى ئاڭلايا، بەئانقەست، ھەندى قسەيان فرى دابى، بۇ ئەۋەى زمانى قارقارا تاقي بكەنەۋە و رايكىشەنە ناو قسانەۋە و شتىكى لىدەرىبىنن. دوورىش نىيە ھەر بۇ كەيف و لەزەتى ژنانەى خۇيان نەيان ويستىن سەربكەنە سەر قارقاراۋ، ھەرچەندە ھاۋپى مىندالىيانىش بوو، پىي رابوئىرن، ئاخى ژنان بە تەبىئەت ھەز دەكەن بە يەكتر رابوئىرن و

گه مڙه

سهر بکهنه سهر يه کدی با دوست و هاوړی مندالیش بن. هه لېته دواى ئه م هموو هاتوچويه، هه ستیان به نیازو مرامه کانی ئه م ژنه گه نجه کړدبوو، یان به لای که موه هه ستیان به هه ندی له مرامه کانی کړدبوو.

له لایه کی دیکه شه وه، په نگه میرزاده ش، له وده دا هه له بووبی که هه رچه نده له نیاز پاکى خویه وه به لیبدیفی گوتبوو هیچ شتیکی تازه ی پی نییه که پی بلای یان بوی بگریته وه و هیچ گورانیکى تایه تی به سهر ژیانیا نه هاتوو. هه ریه که و خوی له هه نهر دیارده و پروداوینکی سهریدا ده بیینی یه وه. هیچ پیشهات و پروداوینکیش له ئارادا نه بوو، به لام جه وه که ی له وه ده چوو، هه ندی پروداوی گرینگ له ئارادا بی. قارقارا به غه ریزه ی ژنانه ی هه له ناپه زیری خوی بونی پروداوه کانی کړدبوو. زور زحمه ته له پرووی لوریکیه وه په ی به وه ببریت که چون هه موو ئه ندامانی مالباتی یه پانچین، له یه ک کاتدا گه شتیبوونه ئه و قه ناعه تی که گورانیکى گه وره و چاره نووس ساز له ژیانى ئاگلایادا به ریویه، به لام هه ر که ئه م بیرۆکه یه یان له هزارا چتیبو، هه موو یه کسهر، په یان به وه برد، که ده میک بوو، پیشینی ئه م پروداوه یان، که ئه مړو به ته واوی زه ق بووه ته وه، کړدبوو. پروداوینک که له پوړی سوارچاکه لاته که وه و بگره له پیشتریشه وه، دیار بوو، به لام ئه وسا که نه ک هه ر گالته یان به و پروداوه ده هات و باوه ریان پینه ده کړد به لکو به سه خافه تیشیان ده زانی.

خوشکه کانی ئاگلایا به ئاشکرا ئه وه یان ده گوت. هه لېته لیذا فیتا پروکوفیتنا، له پیش هه موو که سینکا پیشینی هه موو شتیکی کړدبوو و له هه موو شتیکی حالى بووبوو (ته نانه ت له سونگه ی ئه وه وه دلی هاتبووه ژان). به هه ر حال زوو هه ستی پی کړدبوو یان درهنگ، ئه مه یان گرینگ نییه. وای لیها تبوو به ناو و ناوبانگی میرزاده ش په ست و بیتزار ده بوو، هه رچی ده کړد ئه م بیرۆکه یه ی پی قوت نه ده چوو، سهری لیندر نه ده کړد، ئه قلی نه ی ده بری. پووه پرووی پرسیاریک بووبووه وه که ده بوا به زووترین کات وه لامه که ی بدوزیته وه، به لام لیذا فیتا پروکوفیتنا بیتنه وا هه رچی ده کړد و ده کوشا نه ک هه ر وه لامی بؤ نه ده دوزرایه وه، ته نانه ت نهیده توانی و

گه مژه

نهیده زانی به پوونی و پهوانی پرسیاره که له خۆیشی بکات. فه قیره تیا مابوو، مهسه له که، مهسه له یه کی دژوار بوو: "ئایا میرزاده میزدیکی گونجاوه بۆ کیژێ یان نا؟ ئایا ئەمه پرۆژه و بیرۆکه یه کی باشه یان خراپه؟ ئەگەر خراپه (زاهیری، بێ چهندو چوون خراپ بوو) خراپیه که ی له چیدایه؟ ئەگەر باشه (دوور نییه باش بێت) باشیه که ی چۆنه و له چیدایه؟" سه رگه قاری خیزان، ئیفان فیدوروفیچ، له سه ره تاوه سه ری سوورما، پاشان ئیعترافی کرد و گوتی: "باوه ر بکه ن، به درێژایی ئەو ماوه یه ناو به ناو ههستم به وه ده کرد که شتیک له ئارادایه!" به لام که چاوی به نیگای زبری هاوسه ره که ی کهوت، خیرا زاری گرت و هیچی دیکه ی نه گوت. به درێژایی ئەو پرۆژه هه ر بێدهنگ بوو، به لام شه وێ که ده گه ل هاوسه ره که یدا به دووقۆلی مانه وه، ههستی کرد، ده بێ گریی دلی خۆی بکاته وه و قسه یه ک له و مهسه له یه دا بکات، له پڕ زاتی وه به رخۆی ناو چهند بۆ چوونیک ی چاوه رپوان نه کراوی ده ربړی. گوتی: "مهسه له که چییه؟..." (ساتیک بێدهنگی)... "هه لبه ته ئەگەر ئەمه راست بێ سهیره..." (ساتیک بێدهنگی دی). له لایه کی دیکه شه وه، ئەگەر که میک واقعیبنانه بروانینه مهسه له که و به رخودیک ی دروستی ده گه لدا بکهین، هه ر به ینی خۆمان بێ، میرزاده پیاویکی زۆر زۆر باشه، و... و... و... بۆ مهسه له ی ناویش، هه لگری هه مان ناو و شه ورتی مالباته که ی ئیمیه.. ئەمهش خۆی له خۆیدا، ناومان له کۆمه لگه دا به رزتر ده کاته وه... هه لبه ته له روانگه ی کۆمه لگه وه... چونکه.. به هه ر حال.. کۆمه لگهش ده یه وێ!.. سه رباری هه موو ئەمهش میرزاده، هه رچییه ک بی، داراییه کی هه یه، سه ره وتیک ی هه یه، با زۆریش نه بێ..

ئیفان فیدوروفیچ، لێره دا، له ده ماوه ری و وته پاراوی کهوت، بێدهنگ بوو.

لیزا فیتا پروکوفیفنا که بیینی میرده که ی به و شیوه یه له مهسه له که ده پوانی، خاوی نه ما، به جاری ده هری بوو. به رای لیزا فیتا پروکوفیفنا، هه ر هه موو ئەوه ی پووی دابوو "گه وجیتی یه کی بێ ماناو له به خشین نه هاتوو بوو، به لکو تاوانیک ی ناماقوول بوو، خه یالپلاویکی که رانه و پووج

گه مڙه

بوو. "يه ڪم ٿم" ميرزاده نه عله تي به پيا ويڙڪي نه خوشه، دوو هم بنياده ميڪي گه مڙهيه و فری بهم دنياوه نيهيه و نه ڪومه لگه دهناسيت و نه دهڪاريت شوينتيڪ بؤ خوی بکاته وه: ٽاخر بؤ ڪوئي بهرين و به ڪئي نشان بدهين؟ بابا به ڪي ديموڪرات مه شره بي بي سهروبهره، هيچ پلهو پايه به ڪي فهرمي دهوله تي نيهو... و... ٽاخر دؤتمير بيلوڪونسڪايا چمان پيڏه لٽ و چؤن له گلهي ٿو دهرده چين؟ باشه ٿمه ٿو ميڙدهيه ڪه بؤ ٽاگلایای ڪيڙمان، به ٽاواتمان دهخواست؟

هه لبه ته ٿم ناره زاييهی دوايي، له هه موو ناره زايی و پرسياره ڪانی دی پتر دلی ليزا ڦيتايان، وهڪو دايڪ دهيه شان. ٿو ناره زايی و پرسياره ی زور به جیددی بوو. هه رچند بيری لهم مه سهلهيه دهڪرده وه دلی دايڪانه ی دههاته ڙان و پوندکی خه مباری به چاواندا دههاته خوارئ. هه رچنده له وه دهچو هه ره له قوولایي هه مان دلوه، دهنگيڪ به چپه بلٽ: "ٽاخر بؤ ميرزاده هه مان ميڙ نه بي ڪه خهويان پٽوه دهبيني، ميرزاده عه يبي چييه؟" هه ٿم ناره زاييهی دلی خوی بوو ڪه ليزا ڦيتا پروکوفيتنا ٽازار دهدا. لی خوشه ڪه ڪانی ٽاگلایا، ميرزاده يان پي خراپ نه بوو، ٿم ڪاری خيڙه شيان پي سهير نه بوو. هيچ دوور نه بوو له ڪوتوپريڪا و زور به جیددی ته رهفداری له ميرزاده بڪن، به لام هه ره دووڪيان ليٽرا بوون ڪه هيچ شتيڪ نه لين. ده بي ٿوهش بلين له ميڙ بوو له مالباتي يه پانچيندا ٿوه ساغ بوو بووه وه ڪه گهنگه شه و ناره زايی ليزا ڦيتا پروکوفيتنا دهر باره ی هه ره پروڙه و بابيه تيڪي خانه واده يي، چهنديش سه رسه ختانه و بنجير بيت، هه ره ٿه گهري ٿوه هه بوو هه ندي جار بيته ره داو قه ناعت به دروستي بابيه ته ڪه بيني. يانی له سه ره تاوه پيداگري زوري دهڪرد، به لام زور جاريش دلی نه رم ده بوو و دههاته ره دايه.

به هه ره حال، (ٿه لڪسندرا ٿي فانو فنا) ش نه ده بوو تا سهر بيڏهنگ بي، ده بوايه هه رچوني بووه شتيڪ بلٽ. دايڪي له ميڙ بوو وهڪو رازگرو مه حره مي رازی خوی هه لی بڙارد بوو، پرس و رايوڙي پي دهڪرد، هه نوڪهش به رده وام رايوڙي پي دهڪرد، ره ئي ده پرسى، به تايه تي ڪه چي له و بارهيه وه له لا

گه مژه

بوو: "ئەم مەسەلەيە چۆن دەستی پێ کرد و چۆن گەيشته ئێره؟ بۆ کەس
 ھەستی بە ھېچ نەکرد؟ بۆ ئەوسا ھېچ قسەيەکت نەکرد؟ ئەو سیناریۆ
 توپەھاتەي "سوارچاکی لات" مانای چی بوو؟ ئاخەر بۆچی من، دایکتان، لیزا
 قیتا پروکوفیتنا، لەجیاتى ھەمووتان، ئەم بارى قورسى خەمە ھەلگریت، لە
 برى ئێوہ بیربکاتوہ، پېشبینى ھەموو شتێک بکات و ئەوانى دیکەش،
 ھەموو، نان خۆر و جیگر، بى خەم و خەيال، دەست لە سەر دەست دانیشن
 و بەو پەپى خۆیتساردى برواننە مەسەلەکە؟... ھتد. ئەلکسندرا ئیفانوفنا، لە
 سەرەتاوہ بە پارێز بوو. تەنیا ئەو ھەندەى گوت کە بیرکردنەوہ کەى بابى بە
 دروست دەزانى: لە پووى کۆمەلایەتى و لە روانگەى کۆمەلگەوہ،
 ھەلئازدنى میرزادە میشکین کە لە بنەمالەى بە ناوبانگى میشکینەکانە،
 وەکو زاواو مێردى یەکیک لە کێژانى خانەوادەى یەپانچین، پەنگە کارىکى
 یەجگار پەسەندبێ. ئەلکسندرا، پاشان بەرەبەرە زاتى پەیدا کرد، گەرم بوو،
 لەسەر قسەکانى بەردەوام بوو و گەيشته ئەوہى گوتى کە میرزادە پیاویکى
 "گەمژە" نییە و قەتیش پۆژى لە پۆژان گەمژە نەبوو، بەلام سەبارەت بە
 مەقام و پێگەى کۆمەلایەتى، ھەر خوا دەزانى، لە چەند سالى ئاییندەدا
 پایەوشایىستەى کۆمەلایەتى پیاویک بە چ پێوہر و/پێوانەيەک لەم
 پرووسیايەدا دیارى دەکریت، بەو پێوہرە پێوانە دەکریت کەوہزىفەيەکى
 فەرمى دەولەتى ھەيە یان بە پێوہریکى دى. لیزا قیتا پروکوفیتنا، نەک ھەر
 ئەو قسانەى ئەلکسندراى پى قووت نەچوو، بەلکۆ زۆریش تووہرە بوو و
 گوتى ئەلکسندرا کێژیکى "ئازادىخوازە، ھەر ھەمووشى ئەنجامى ئەو دۆزە
 شوومەيە کە ناویان ناوہ دۆزى ژنان". دواى نیو سەعاتیک، لیزا قیتا
 پروکوفیتنا چوو بۆ شار، لەویندەرەوہ چوو بۆ کامنى ئوستروف* تا خانم
 بیلوکونسکایا بدینى کە بە ریکەوت ھەر لەو کاتەدا لە پترسبۆرگ بوو،
 بەلام قەرار بوو بەو زوانە بۆ سەفەر بپرات. ئەم خانمە پیرە، دایکى
 تەعمیدى ئاگلایا بوو.

پیرەژن، بەوردی گوێی لە دەردە دل و گلەيەکانى لیزا قیتا پروکوفیتنا
 گرت، بەلام لەجیاتى ھەسرەت و داخ و کەسەر و فرمیسکى گەرمى

گه مژه

ليزافيتا ڪاري تي بڪات و ببي به شهريڪي خه مي، ته نيا نياگيه ڪي ته وساميڙي ڪرد. بيلوڪونسڪايا، ئافرهه تيڪي به سام و زهبر و زهنگ بوو. قهت كه سي به هاوتاي خوي نه ده زاني، ته نانهت ئه وانه شي به هاوتاي خوي نه ده زاني كه دوستايه تي و ناسياوي ڪوني ده گه لياندا هه بوو. ئيستاش ليزافيتا پروكوفيتناي به سايه نشيني خوي ده زاني، ده قاودهق به هه مان نه فه سي سي و پينچ سال له وهه پيش كه دالده ده ري * ليزافيتا بوو، مامه له ي له ته ڪدا ده ڪرد. هه رگيز به خووي توندو تهبعي سه ربه ستانه ي ليزافيتا پروكوفيتنا رازي نه بوو. يه ڪيڪ له تيبيني و سه رنجه ڪاني ئه وه بوو كه ئه م "خانمانه، عاده تيان وايه شته ڪان گه وره ده ڪن، ميتشي ده ڪن به گاميتشي، ڪايه ده ڪن به گايه". ئه وه ي كه هه نوڪه له ليزافيتا پروكوفيتناي بيستبوو، ئه و قه ناعه ته ي لا دروست نه ڪرد كه پروداويڪي گه وره و ناخوش پروي دابي. باشه ئه گهر سه بر بگرن و چاوه پروان بڪن بزائن ثاينده چي پنيه، باشتر نيه؟ به بچوون و قه ناعه تي وي ميرزاده، "گهنجيڪي شايسته يه، هه رچه نده نه خوش وسه يروسه مه ره و خه يالاتيه، له وهش خراتر به ئاشڪرا ماشوقه يه ڪي هه يه و خه رجي ده ڪيتشيت".

ليزافيتا پروكوفيتنا، زور چاڪ ده يزاني كه دوتمير بيلوڪونسڪايا ڪوي ديتشيت و له چي زويره، له ناکاميه ڪه ي يه فگيني پاقلوفيج ريز بوو، چونكه دهسته بڙيري خوي بوو.

ليزافيتا پروكوفيتنا، له جاران توره تر و بيزارتر، بو پاقلوفسڪ گه رايه وه. ئه مه له كه سوڪاره ڪه ي شاراهه نه بوو، به تاييه تي وهختي پني گوتن "هه موويان ئه قلپان له ده ست داوه" كه س له دنيا دا بهو شيوه يه ڪاروباري خوي به پتوه نابات، شتي وا له مالي ڪه سا نيه، ته نيا له مالي ئه واندا نه بي "ئهم هه موو پهله پهله له پاي چي! چي قه و ماوه، خو دنيا ئاخر نه بووه؟ هه رچي سه ر ديتنم و سه رده بهم، هه ست ناکه م هيچ پيشهاتنيڪ له گورچي بي! سه بر بگرن، چاوه پروان بڪن، بزائن پوڙگار چي پنيه! پهنگه ئيفان فيودوروفيج زور شتي به خه يالدا بي! بچي ميتش له خو بڪه ين به گاميش؟... هتد.

گه مزه

نه نجام به وه شکایه وه که پښوېسته سهر بگرن، به خوښساردی پرو به روی پرو دواو و پېشها ته کان بېنه وه و چاوپروان بکه. لښ حه یفئ، ئه م ئارامیه ده دهقیقه شی نه خایاند، دویشته و که دایکیان له مال نابئ، له کامنی ئوستروف ده بئ، پرو دواو یک پروی دابوو، پېسه که ی دایکیانی، که بریتی بوو له ئارام گرتن و چاوه پروانی، کرده وه به خوری. (لیزا فیتا پروکوفیتنا دانی به یانی چووبوو بۆلای بیلوکونسکایا. بۆ شه وه که ی میرزاده، دوا ی نیوه شه، به و خه یاله ی که ساعات ده یه چووبوو بۆ مالیان). که دایکیان به گهرمی ده که وېته تاقیب و پرسیار له کچه کانی، جووته خوشکه که ی ئاگلایا زور شتی به دوورودریژی بۆ ده گېر نه وه. له هه وه له وه گوتیان که له ماوه ی سه فهره که ی ئه ودا "هیچ شتیک پروی نه داوه". پاشان که و تنه گېرانه وه ی ئه وه ی پروی دابوو. گوتیان میرزاده هاتووه، به لام ئاگلایا ماوه یه کی زور، نزیکه ی نیو دانه ساعات، خوی نیشان نه دا، ئه ویش هر چاوه پروانی کرد. دوا ی ئه وه ئاگلایا له نهومی سهره وه هاته خواری و پېشنیازی کرد که شه ترېنج بکه. میرزاده، شه ترېنجی نه ده زانی و ئاگلایا یه کسه ر کش ماتی کرد. ئاگلایا زوری دل به م سهرکه و تنه ی خوی خوش بوو، به که مالی ئاره زوو که و ته رابواردن به میرزاده که گوايه یاری نازانی، ئه وهنده ی گالته پیکرد، وه کو که و چوو، پیاو به زه یی به حالیا ده هاته وه. ئه وسا ئاگلایا پېشنیازی کرد که به وه ره ق گه مه ی "گه و جیازی" simpleton بکه، ئه م جار هیان به پېچه وانه وه ده رچوو: میرزاده زور به له د بوو. وه کو وه ستایه کی کارامه و لېن هاتوو ئه م گه مه یه ی ده کرد. ئاگلایا که و ته گزی و فیل بازی، به دزییه وه وه ره قه کانی ده گوپی، سه یری ده سته که ی میرزاده ی ده کرد، وېرای ئه مه ش هر خوی به "گه وچ" ده رده چوو... ئه مه پېنج شه شه که رته دووباره بووه وه. ئاگلایا، زور توره بوو، کوئترولی خوی له ده ست دا، تانه و ته شه ری هینده زبرو ناشرین و قیزه ونی به سهر میرزاده دا هه لپشت که له پیکه نینی خست، له کوتاییدا که ئاگلایا پپی گوت: "تا ئه و لیره بیت، دوو پپی نایه ته ئه م ژووره و، هاتنه که شی به م نیوه شه وه، دوا ی ئه و هه موو شته ی که پروی دا*، خوی له خویدا نیشانه ی بی ئه قلی و گوساخیه"

گه مژه

پهنگی زهره هه لگه را، بوو به زه عفهرانی زهره. ئاگلایا دواى ئه و قسه یه له ژووره که وه دهر کهوت و شریق دهرگا که ی له دواى خویه وه دا به یه کا. میرزاده، هه رچه ند خوشکه کانی ئاگلایا زوریان دلنه وایی کرد و دلخوشیان دایه وه، پهنگ زهره و لیو به بار وه کو مردوو، خوی په کیش کرد و پویشیت.

دواى پویشیتى میرزاده، به چاره کیک ئاگلایا هینده به هه شتاو له سه ریږا هاته بالکونه که، که فریا نه که وتبوو فرمیتسه کانی، که به زه قی دیار بوون، بسړی. بویه به و په له پروزییه هاتبووه خواری، چونکه کولیا به خوی و ژیکه که وه هاتبوو. هه موو که کان که وتنه ته مه شاگردنی ژیکه که. لینیان پرسى ئه و ژیکه ی له کوئ بوو، له وه لامدا کوتی هی خوی نییه. به لکو هی هاوپولیکی خویه تی به نیوی کوستیا لیبیدی، له ریگه به جووتیاریکی دیتوو و لینیان کریوه، هه روه ها ته وریکشمان له هه مان جووتیار کریوه. جا کوستیا له دهر وه، له سه ر جاده که وه ستاو، له پروی نه هات به و ته ور وه بیته ژووره وه. جووتیاره که له هه وه له وه کوتبووی هه ر ژیکه که ده فروشیت و داواى په نجا کوپیکی کردبوو، به لام دواى قه ناعه تیان پئ کردبوو که ته وره که شیان پئ بفروشیت، چونکه پیوستیانه، ته وره که ش، به راستی ته ور بوو نه گالته.

ئاگلایا، زور به مکوپى که وته پارانه وه له کولیا که یه کسه ر ژیکه که ی پی بفروشیت. به جوړی وه جوئ هاتبوو که به کولیای کوت: "کو په که گیان" کولیا ماوه یه کی زور نه هاته په دا و ملی نه دا، به لام له کوتاییدا ملی داو، کوستیا لیبیدی گازکرد، کوستیا به خوی و ته وره که یه وه سه ر کهوت، له شه رما نه یده زانی چ بکات. له م که ی و به ی نه دا له پر دهر کهوت که ژیکه که هی ئه وان نییه، به لکو هی هاوپرییه کی دیکه ی قوتا بخانه یانه به نیوی (پتروف) که توزی پاره ی دابوونی تا کتیبی "میژوو" ی شلوسه ری، له هاوپرییه کی چواره میان بۆ بکړن، ئه م هاوپرییه یان گوايه پیوستی به پاره بوو و کتیبه که ی به هه رزان ده فروشت. که چووبوون بۆ کرینی کتیبه که، له ریگا تووشی کابرای جووتیار ده بن و که لکه له ی کرینی ژیکه که یان

گه مژه

دهكه ويته سهر و دهيكړن، ئيدى پټوه بوون، له جياتى كتيبي "ميژوو" هكهى شلوسهرى ديرؤكنووس، ژيژك و تهور بؤ بتروفي برادهريان بهرنه وه. لى ناگلایا، به رادهيهك پټى داگرت، كه كورپژگهكان ناچار، مليان دايه خهت و ژيژكهكهيان پى فروشت. ناگلایا كه بوو به خاوهنى ژيژكى خوى، به كومهكى كوليا له تليانهيهكى ناو، به پارچهيهك سهرى بهست و تكاى له كوليا كرد كه يهكسهر و بى ئهوهى له ريگا، له هيچ شويټنيك لابادت، بيبات بؤ ميرزاده و پټى بلټت ئه، ناگلایا "به ديارى وهكو پټزو حورمهت بوى ناردوه". كوليا به خوشحالیه وه ئهه ئهركهى قهبول كرد و وهعدى دايه كه بهجوانترين شپوه بيگه نيته دهستى، به لام يهكسهر له ناگلایاي پرسى ئهه دياريه چ دهگهيه نى و، ژيژك رهمزى چييه، ناگلایا وهلامى دايه وه كه ئهه ئيشى ئهه نيه و ههقى بهسهر ئهه وه نه بى. كوليا گوتى دلنياه كه ئهه كاره راز و رهمزيكى تياه. ناگلایا تورپه بوو و پټى گوت كه مندالټكى كهله ههقى فشهكه ره. كوليا وهلامى دايه وه: ئهگهر ژن نه ده بوو، حورمهتى خوى نه ده گرت، پټى نيشان دها چ وهلامىكى ئهه ئيهانهيهى ده دايه وه، به لام ئهه نجام كوليا، به خوشحالیه وه ژيژكهكهى هه لگرت و ميرزاده خوت بگرهوا هاتم، كوستيا ليبيدفش به غار دووى كهوت. ناگلایا هيچ رقيكى ليته لنه گرت. كه بينى به توندى تليانهكه دهه ژينى، هاوارى ليكرد: "كوليا گيان، بيژه حمهت ناگادار به تليانهكه له دهست نه كه وى!" كولياش، وهكو ئهوهى توزى له مه پيش لتيان نه بوو بى به شهر، له جى خوى وهستا، به رووخوشى وهلامى دايه وه و گوتى: "نا، خهت نه بى، نايه لم تليانهكه م له دهست بهر بيته وه ناگلایا ئيفانو فنا، دلنياه!" ئهه و جا به پهله مى ريگاي گرت و پويشت. ههنگى ناگلایا به دهم قاقاي پيكنه نيه وه، سهركهوت بؤ سهر وه و بهوپه پرى شادى و خوشحالى به ره و ژوره كهى خوى پويشت. ئيدى به دريژايى ئهه پوژه هه شادو شهنگول بوو.

ئهه هه واله ليزا قيتا پروكوفيتناى به جارى ئالوزاند. هه رچه نده پټويستى به و هه موو نيگه رانى و ئالوزبوونه نه ده كرد، به لام ئيدى بارى دهر وونى ئهه و پوژگار هى وابوو، زهينى له وه زياتر برى نه ده كرد. نيگه رانى خانم يه پانچين

گەمژە

گەيشته لوتكه، زياتریش له بهر ژيژكه كه ننگه ران بوو. ژيژك! ئاخر ناردنى ژيژك بۆ ميرزاده مانای چى بوو؟ ئەمە پەرلەى بەينى خۇيان نەبوو؟ ئەمە نەينى يەكى بەينى خۇيان نەبوو؟ ئاخر ئەمە چ مانایەكى هەبوو؟ يانی جۆره بروسكە يەك نىيە؟ جەنەرال يەپانچىنى بەلەنگاز، كه بەدل پاکی خۆى و لەسەر نیازى خۆى وەلامى ئەو هەموو پرسىارەى دایەو كه ناردنى ژيژك بە پای ئەو نە پەرلەى و نە بروسكەى و نە هیچ پەيامىكى پيشووختەى تىايە. باشتەر وایە شتەكه زۆر ئاسایى وەر بگىرین و بلێن ژيژك، ژيژكه و تەواو، رەنگە نیشانەى دۆستایەتى بى و هەولێك بى بۆ ئاشت بوونەو، بۆیه ناردنى ژيژكه كه تەنیا سووعبەت و شوخىەكى پاك و بێگەرد بوو و هیچى دى. هەلبەتە لیزا قىتا بروكوفىشنا بەو وەلامە هێندەى دى دەهرى بوو.

هەلبەتە پتویستە بەلەز ئەو بلێن كه رافە و شروڤەكەى جەنەرال زۆر دروست بوو. ميرزاده، دواى ئەوێ ئاگلایا ئەو هەموو سووكایەتییەى پى كرد و دەرى كرد، گەراپەو بە مالهەكەى خۆى، مات و خەمبار، وەكو ئەوێ خۆل و دۆى بەسەرا كرابى، بە تاقى تەنیا دانیشتبوو. كه دواى، نيو سەعاتێك لەو هەموو خەم و پەژارەى، چاوى بە كولىا كەوت كه بە خۆى و تلىانەى كەووە ژوور كەوت، دنیای تاریكى لە بەرچاو پوون بوو، دەتگوت ئاسمان درزى تییوو و كولىای لى بەربوو تەو. بە رادەى كە شایەو، لە تۆ وایە لە نوێ لە دایك بوو تەو، مردوو و زندوو بوو تەو. ئیدی بە پرسىاران كولىای دابىژت، هەر پرسىارىكى دە كە پەت لى دووبارە دەكردەو. بە دەم هەر وشەى كەو كه لە زارى ئەو كۆپىژگەى دەهاتە دەرى، وەكو منداڵ دەگرێهەو، دەگەشایەو، ئازای نقومى پێكەنین دەبوو، هەموو ساتێك دەستى ئەو دوو منداڵە مەكتەبلییەى دەگوشى. كۆرەكانیش گوى بەگوێى وى پێدەكەنین، شادو دلخۆش تەمەشایان دەكرد. ئەوێ لای ميرزاده ساغ بوو وەو و چەسپى، هیچ گومانىكى تیا نەما ئەمە بوو كه: ئاگلایا بە خشىوێتى، هیچ رقیكى لى هەلنەگرتوو، ئیدی دەتوانى هەر هەمان شەو بپروات و بیدینیت. بۆ ميرزاده ئەمە نەك هەر گرینگ و

گەمژە

مەبەست بوو، بەلكو ھەموو شتتەك بوو، مان و ژيان بوو!
ئەنجام بەدەم ئەوپەرى شادىيەو ھەكو يەككەك حال گرتىي ھاواری کرد:
- كولىا، ئىمە تاكو ئىستاش ھەر مندالین! چەند مندالین!... و... و چەند
باشە پیاو ھەر مندال بى و بە مندالی بمىنیتەو!... كولىا، بەوپەرى متمانەو،
و ھەكو پیاوئىكى گەورە بەرشقى دایەو:

- میرزادە، مەعلوومە كە خووشى دەوئى... حەزى لىكردوئیت... ئەمە ھىچ
چەندو چوونىك ھەلناگریت و براوئەتەو!

میرزادە، سوور بوو ھەو، بەلام ئەم جارەیان ھىچى نەگوت. لە كاتىكا
كولىا بەدەم پىكەننەو چەپلەى لىدەدا، دواى تۆزىك میرزادەش گوى
بەگوئى ئەو دەستى بە پىكەننەو کرد. ئىدى لەوساتەو تا شەوئ، ھەر پىنج
دەقیقە كەرەتى دەپروانىيە سەعاتەكەى تا بزانی كات چەندە و دەبى چەندى
دى چاوەپروان بكات.

با بىننەو لای لىزافىتا پروكوفىفنا. بارى دەروونى ئەو لەو ساتەدا
گەشتبوو لوئەكەى پەشتوى و پەرىشانى. خوئ پى كۆنترۆل نەدەكرا،
خەرىك بوو تىك دەچوو. ئەو تا وىراى ناپەزایى مێردەكەى و كىژەكانى،
دەنیزىت بە دووى ئاگلایادا، تا دوا پرسىارى لى بكات و ھەلامىكى پروون
پەروانى دەست بكەوئ. "پىوئستە يەك كەرەت ئەم مەسەلەيە يەك لایى
بكەنەو. تا بېرىتەو و جارێكى دى نەيەنەو سەرى و باسى نەكەن."
بەدەم ئەو قسەيەو لەسەرى پۆشت: "ئەگەر ئەو نەكەم ناگەمە شەوئ،
دەمرم!" ھەنگى ھەموو زانیان كە مەسەلەكەیان چەند لە خو گەورە
كردووەتەو، بەلام ھەرچیان كرد و كوشا ئاگلایان بۆ نەھاتە قسان، جگە
لە دەربېرنى سەرسامى و گالته كردن و پىكەننەو بە میرزادە، ھىچیان لە
زارى ئاگلایا بۆ دەرئەنھىرا. گالتهى بە ھەموو ئەوانە دەكرد كە پرسىارىان
لىدەكرد.

لىزافىتا پروكوفىفنا، چوو بۆ سەر جىگاكەى تا تۆزى پال بكەوئ،
ئەوسا نەگەرپایەو تا ھەختى پىكەيشتنى چاى كە قەرار بوو میرزادەش بۆ
ئەو كاتە بگاتە جى. لىزافىتا پروكوفىفنا، بە پەروشەو چاوەپروانى ھاتنى

گه مژه

ميرزاده بوو، کاتي ميرزاده هات، ليزاڅيتا پروکوفيتنا خهريک بوو شيت ده بوو.

ميرزاده، به شهرم و ترسه وه و ژورور کهوت. به جورئ ههنگاوی دهنه له تو وایه له تاریکی دایه و بهرپتی خوئی نابینئ. بزه به کی غه ریب نیشتبوو ه سهر لیوی، به جورئ چاوی به هه موواندا ده گیترا وهک بلیی لیتان بپرسیت ئه دی ئاگلایا کوا، بو له م ژورور نییه. هه لبه ته زوری پی سهر بوو که ئاگلایا له وئ نه بوو. ئه و شه وه، هه ر خویان بوون، که سی بیتگانه یان له گهل نه بوو. ته نانه ت ميرزاده (س...) ش له وئ نه بوو. به هوئی مردنی مامی یه څگینی پاڅلوڅیچه وه، له پترسبورگ مابوو وه. ليزاڅيتا پروکوفيتنا حه زی ده کرد ئه ویش له ویتبا، له دلئ خویدا ده یگوت: "خوئی لیره با، هه ر نه با ئه ویش شتیکی ده گوت!" .. ئیقان فیدوروفیچ، خه مین و خه مبار دانیشتبوو، زور نیگه ران و په شینو دیار بوو. خوشکه کانی ئاگلایا ئاقل و ئاغر، کړوکپ دانیشتبوون، له تو وایه، پتسوه خته برپاریان داوه بیتدنگ بن و قسان نه کهن.

ليزاڅيتا پروکوفيتنا، تیا مابوو له کوپوه سهری قسان بکاته وه. ئاڅیبه ت به زه می خزمه تگوزاری هیلی ئاسن دهستی به قسان کرد و به بیتزارییه وه موره ی له ميرزاده ده کرد.

مخابن! ئاگلایا هیتشتا نه هاتبوو، ميرزاده په شوکابوو! ههستی به په شتیویه کی زور ده کرد، هه رچوئی بی له بن لیوانه وه گوتی هیلی ئاسن ئه گه ر چاک بکړئ و نۆژهن بکړیته وه، په نگه سوودیکی زور باشی هه بیت، به لام که ئادیلايد، له ناکاوا له قاقای پتکه نیني دا، ميرزاده، به جارئ نه تری بهردا، ریک له و کاته دا ئاگلایا، هیدی و هیمن، سه لارو سه نگین، به هه بیته و ویقاره وه و ژووکه وت، به وپه پی ئه ده ب و نه زاکه ته وه و لامی سلاره که ی ميرزاده ی دایه وه، ئه و جا به کاوه خق، مهندو مه نگ، چو له دیارترین شوینی میزه خپه که دانیششت. ئه و جا نیگایه کی پرسیار ئامیزی ميرزاده ی کرد. ئیدی هه موو زانیان که کاتي ئاشتبوونه وه هاتوو. کاتي ئه وه هاتوو گشت به دحالی بوونه کان پاک بکړینه وه.

گه مژه

ئاڭلايا، به زمانىكى پر متمانه و نيمچه زبر پرسى:

- ژيژكه كه مت پى گه يى؟

ميرزاده، سوور بووه وه، شپرزه و په شيو، به رسقى دايه وه:

- به لى.

- دهى پيمان بللى تو ئه وه به چى ده زانى! چو نى ليكده ده يه وه. ئه مه بو

ئاسوده يى دايكم و هموو خيزانه كه مان پنيويسته.

له پر جه نه پال، به شپرزهي و نيگه رانى هلى دايه:

- ئاڭلايا... ئه م قسه يه چييه؟

ليزافيتا پروكوفيچنا، كه به خوږايى خوى شپرزه كردبوو، گوتى:

- له هدهى خوت دهرمه چو!

كيژى، يه كسهر و به توندى وه لامى دايكى دايه وه:

- دايكه، ئه مه په يوه ندى به هدهو حده وه نيه. ئه مږو ژيژكيكم بو

ميرزاده نارد بوو، جا ههز ده كه م بزانه پره ئى چييه. دهى شازاده گويم ليته.

ميرزاده پرسى:

- ئاڭلايا ئيفانوفنا، مه به ستت له وشه ي "ره ئى" چييه و دهر باره ي چى؟

- مه به ستم ره ئى تويه دهر باره ي ناردنى ژيژكه كه!...

- ئاڭلايا ئيفانوفنا، من پيم وايه، به ته قديري من، ده ته وى بزانيت من

چون پشوازيم له بيروكه ي ناردنى ژيژكه كه بو من... يانى چون ته مه شاي

مه سه له كه م كردوو... يانى چون له مه سه له ي ناردنى ژيژكه كه حالى

بووم... له م باره يه وه، من پيم وايه.. به كورتى...

هه ناسه ي سوار بوو، بيدهنگ بوو.

ئاڭلايا، نزيك ي، پينج سانويه كه له سه رى وه ستاو گوتى:

- دهى... خو تو هيچت نه گوت!.. دهى باشه.. با واز له مه سه له ي

ژيژكه كه بيتين. من زور ههز ده كه م سنوريك بو هر هه موو ئه م گوته

گوت و قسه و قسه لوكانه دابنيم كه تانها له سه ر يه كه كه له كه بوون. به

يارمه تيت، ههز ده كه م له ده مى خوتى بزانه ئايا تو گه ره كته خواز بيتنى من

بكه يت يان نا؟ ليزافيتا پروكوفيچنا هاوارى كرد:

گەمژە

- پەنا بە خوا!!

میرزادە، مچۆرکینکی پێدا هات و سەری لە بەرخۆی نا. ئیفاان
فیدوروفیچ، لە سەرسامیدا لە جێی خۆی وشک بوو. جووتە خوشک برۆیان
وێک هێتایەو و پرویان گرژ بوو.

- درۆ نەکەئێ میرزادە. راستی بێ! ئەمانە لەسەر تۆ، بە پرسباری
سەیر و سەمەرە میتشکیان بردووم. ئایا ئەم پرسوجۆیانە هیچ پەگ و پێشە
و بنەمایەکیان هەیە؟ قسە بکە!

میرزادە، لە پەر پشووێکی وەبەرھاتەو و گوتی:

- ئاگلایا ئیفاانوفا، من داخوای تۆم نەکردووە، بەلام بەخۆت... بە خۆت
دەزانی چەند خۆشم دەویی و چەندم باوەر و متمانە پێت هەیە... تەنانەت
بەم ساتەشەو...

ئاگلایا گوتی:

- من دەمەوێ بزانم ئایا تۆ خوازگاری منیت یان نا؟

میرزادە، بە دەنگینکی کز گوتی:

- بە ئی خوازگارتم.

ئیفاان فیدوروفیچ، زۆر بە توندی و هەلچوونەو هاتە زمان:

- ئەم شتانە بەو جۆرە چارەسەر ناکرێ برادەری ئازیز! تۆش گلاشا*
گیان، ئەگەر هەر ئەمەت مەبەستە، وانابێ... ببورە میرزادە ببورە دۆستی
ئازیز.

ئەوسا وەکو یەکیکی لێ قەومابێ، پەنای بۆ ژنەکەئێ برد:

- لیزاڤیتا پروکوفیفا... پتویستە... پتویستە بزانی...

لیزاڤیتا پروکوفیفا، بە دەم دەست بادانەو، کەوتە هاوار:

- نا، من قەبوولم نییە... من قەبوولم نییە..

- دایکە، بە یارمەتیت، بامنیش قسەئێ خۆم بکەم. پێم وایە هەقی خۆمە
لەم مەسەلەیدا. حیسابینکم بۆ بکری و قسەئێ خۆم هەبێت: ئاخەر ئەمە
پەيوەندی بە چارەنووسی منەو هەیە (ئاگلایا دەقارودەق بەو شتووەیە هاتە
قسان) دەمەوێ پەنای خۆم بێم و خۆشحالم کە هەمووتان لێرە ئامادەن و

گەمزە

گویتان لیبی... دەی میرزادە بە یارمەتیت، کە تۆ بە نیازی خوازگاری منیت،
چۆن شادمانی من مسۆگەر دەکەیت؟
میرزادە گوتی:

- ئەلەهە قی ئاگلایا ئیقانوڤنا، من نازانم چۆن وەلامی پرسیارەکەت
بدەمەو!... چ وەلامیک پر بە پیستی ئەم پرسیارەیه؟... پاشان... ئایا ئەمە بە
راستی پیویستە؟

- وا دیارە زۆر نیکە رانیت، هەناسەت سوار بوو، بیزەحمەت نەفەسی
تازە بکەو و وەخۆبیرەو، قومی ئاو بخۆو. نا، هەنوکە چایت بۆ دینین.
- ئاگلایا ئیقانوڤنا، خۆشم دەویی، زۆرم خۆش دەویی... هەر تۆم خۆش
دەویی، کەسی ترم خۆش ناوی. تکایە شتەکە بەگالتە مەگرە. من زۆرم
خۆش دەویی.

- بەلام ئەمە مەسەلەیهکی هەستیارە. ئیمە منداڵ نین، پیویستە بە جیددی
تاوتویی بکەین... بیزەحمەت پیم نالێی سەرۆت و سامانەکی تۆ چیه و
چەندە.

ئیقان فیدوروفیچ، بەواقی و پرەو و لەبن لیوانەو گوتی:
- بەسە، بەسە ئاگلایا! ئەو چیه، ئاخر ئەمە راست نییە، وا نابێ... نا..
نا... بە راستی ئەمە راست نییە!...

لیزاقیتا پروکوفیچنا، بە ئەسپایی، بەلام بە دەنگی کە بییستری گوتی:
- ئەیه پۆ لەم حەیاچوونە!

ئەلکسندراش، لای خۆیهو، هەلی دایەوبە ئەسپایی گوتی:
- شیتە.

میرزادە، بە سەرسامی گوتی:

- سەرۆتەکەم؟ مەبەستت پارەیه؟

- بەلێ، دەقاودەق.

میرزادە، سوور بوو، بە دەنگیکی نەوی گوتی:

- حالی حازر.. ئا لەم ساتەدا سەدو سی و پینج هەزار پۆبلم هەیه...

ئاگلایا، بێ هیچ لە پوودامانیک، بە دەنگی بەرز و بە سەرسامی گوتی:

گه مژه

- هه ر ئه وهنده؟

هه لبه ته كه م و زور پهنگي نه گورا بوو. له سهري پوښت:

- خراپ نيه، به تايبه تي بو كه سيك كه ده ست بلاوي نه كات... باشه به

نياز نيت، كاريكي ده وله تي به ده ست بيتي؟

- ده مويست، ئيمتيحانيك بده م و بيم به ماموستاي تايبه تي.

- بيروكه يه كي زور باشه. كه هه لبه ته ده بيته پالپشتيكي باش بو

ده رame تمان. ئه دي حه زنا كه يت ببی به يه كيك له پله داران و پياواني ده ربار؟

- پياواني ده ربار؟ تا ئيستا بيرم له شتي وا نه كړدووه ته وه، به لام...

خوشكه كاني ئاگلایا، له وه پتر به خويان نه وه ستان و له قاقاي

پيکه نينيان دا. ئه لكسندرا، ماوه يه ك بوو كه له رزه يه كي سووكي به سيمای

ئاگلایا وه ده بيني كه نيشانه ي ته قينه وه ي پيکه نينيكي كوتوپري پيوه ديار

بوو و ئاگلایا هه ولي دده به توبزي خه فه ي بكات. ئاگلایا كه چاوي به

پيکه نيني خوشكه كاني كه وت، نياگيه كي هه په شه ئاميزي كردن كه پينه كه نن،

به لام به خويشي هه ر دواي ساتيک به خوي نه وه ستاو له قاقاي پيکه نينيكي

شيتانه و بگره هيستريانه ي دا. ئه و جا هه ر هه ستاو به غار له ژووره كه

وه ده ر كه وت.

ئاديليد گوتي:

- من له هه وه له وه ده مزاني ئه م به زمه به پيکه نين ده شكيتته وه. هه ر له

هه وه له وه، له حيكايه تي ژيژكه كه وه، پيشيني ئه مه م كړدبوو.

ليزاقيتا پروكوفيچنا، له پر گري گرت و هاواري كړد:

- نا، نه خير، ئه مه تان لي قه بوول ناكه م، شتي وا قه بوول ناكه م. به غار

دووي ئاگلایا كه وت. كيژه كانيش به هه شتاو دووي كه وتن. ميرزاده و

سه رگه قاري خانه واده، به دوو قولي له ژووره كه دا مانه وه.

جه نه رال، له ناكوا، بن ئه وه ي به خويشي به ته ووي بزاني چي ده ويت،

گوتي:

- گوي بگره ليون نيكولا يوفيچ، تو ته سه وري شتي وات ده كړد؟... ها؟

ميرزاده، به خه ميني به رسقي دايه وه:

گه مژه

- ٺهوهنده دهزانم كه ٺاگلایا ئیٺانوقنا، پیم رادهبویترئ، پیم پیدهکهنئ.
 - برادهری ٺازیز، كه مۆكهیهك سهبر بگره. با بچم بۆلایان تۆ لیتره به...
 چونكه.. تۆ پیم بلئی لیون نیکولایوفیچ، پیم بلئی ٺمه چ بوو، چ مانایهکی
 ههیه؟ برادهری ٺازیز باوهر دهکهی كه من، وهکو باوکی - ٺاخر ههر هیچ
 نهبن من باوکیم، وپرای ٺهوهی باوکیم، ٺاگام له هیچ نییه، سهبر لهم بهزم و
 رهزمه دهرناکهه! بهلای كه مهوه تۆ بۆم بگپهوه، تۆ بۆم باس بکه!
 - من ٺاگلایا ئیٺانوقنام خوښدهوئ، بهخویشی دهزانئ.. پیم وایه له میژه
 دهیزانئ.

جهنه پال، شانەکانی هه‌لته‌کاندو گوتی:
 - سهیره... سهیره! زۆرت خوښدهوئ؟
 - زۆر زۆر.
 - سهیره. زۆرم به‌لاوه سهیره. مه‌به‌ستم، یانی شتیکی غافلگیرانه‌یه،
 باوهر نه‌کرده‌نیه... خوښه‌ویستیه‌کی وا کوتوپر... گوئ بگره برادهری
 ٺازیز... من سه‌روهت و سامانم به‌لاوه گرینگ نییه (هه‌رچه‌ند وام وینا
 ده‌کرد، سه‌روهت و سامانه‌که‌ت زۆر له‌وه زیاتر بئ که‌وتت)... به‌لام من بیر
 له ٺایینه‌هی کیزه‌که‌م ده‌که‌مه‌وه... به‌ کورته‌یه‌که‌ی... یانی تۆ ده‌توانی،
 به‌خته‌وه‌ری ٺه‌و دابین بکه‌یت؟ و... ٺه‌و چی ده‌لیت؟ ٺایا ٺه‌م شته‌ به‌لای
 ٺه‌وه‌وه‌ گالته‌یه یان جدیه؟ به‌لای ٺه‌وه‌وه‌ نه‌ک تۆوه؟
 ریک له‌م ده‌مه‌دا، ده‌نگی ٺه‌لکسندرا ئیٺانوقنا له‌پشت ده‌رگا‌که‌وه‌ به‌رز
 بووه‌وه، که‌ باوکی گاز ده‌کرد.

جهنه پال، په‌له‌ په‌لی پیکه‌وت و گوتی:
 - برادهری ٺازیز به‌ یارمه‌تیت. تۆ دانیشه، بیربکه‌وه، ههر ئیستا دیمه‌وه.
 به‌په‌له‌ پروژئ و هه‌راسانی به‌ ده‌نگی که‌چه‌که‌یه‌وه‌ چوو. سه‌یری کرد
 دایک و کیز، له‌وینده‌ر، ده‌ستاین له‌ ملی یه‌کدی وه‌ریناوه‌ و وه‌کو بارانی
 به‌هار، پوونداکان به‌سه‌ر یه‌کیددا ده‌بارینن. فرمیسه‌که‌کانی، فرمیسه‌کی شادی،
 سۆز و ٺاشتی و ٺاشته‌وایی بوو. ٺاگلایا لیکدا لیکدا ده‌ست، گۆنا، گه‌ردن و
 پروومه‌تی دایکی راده‌مووسی. به‌دل و به‌گیان یه‌کتریان به‌خۆوه‌ ده‌گوشی.

گەمژە

ليزاقىتا پروكوفىفنا، پرووى كرده مىردهكەى و گوتى:

- ئىقان فیدوروفىچ تەمەشاکە. ئەمە خۆيەتى، ئەمە ئاگلایای راستەقىنەيە!
ئاگلایا، پوخسارى شادو فرمىسكاوى خۆى لەسەر سىنگى دايكى
هەلبەرى و پوانىيە بابى. بەدەم نەرمە پىكەنىنىكى خوشەو، بەرە و بابى
چوو، بە گەرمى باوەشى پىدا كەرد و چەند جارېك ماچى كەرد. ئەوسا بەلەز
بۆلای دايكى گەرايەو و سەرلەنوئ سەرى نا بە سىنگ و بەرۆكى
دايكەو، تا كەس نەى بىنى، ئەمجا ما بگرى ئەمما گریان. دايكى بەلكەى
شالەكەى داپۆشى.

دايكى گوتى:

- بزانه چىمان پىدەكەى؟ بە راستى تۆ كچىكى دلپەقى، بزانه چىت
پىكردين، فەرموو من نايلىم تۆ خۆت بىلى!
بەلام لىزاقىتا، ئەم جارەيان بە جۆرە شادىك ئەو قسانەى كەرد.
پىدەچوو پشوووى خوشتر بى.

ئاگلایا، لەناكاوا ھاتە قسان، گوتى:

- راستە! من واھىم! كچىكى شەپەنگىز و دلپەقم، بى كەلك و ھىچم، من
منداالىكم نازو نازدارى كوشتوومى، كەلكى ھىچى پىتو نەھىشتووم! ئەمە بە
باوكە بلى! ..

بەدەم گریان و پىكەنىنەو گوتى:

- ئا.. بەخۆشى لىزەيە.. ئەو لىزەى بابۆ؟ گوتى لى بوو؟
جەنەرال، بە كەيف خۆشى، كەوتە لىستەو و بۆن كەردنى دەستى
ئاگلایا. ئاگلایاش دەستى خۆى نەكىشايەو. بەخۆشچالەو گوتى:

- كىژە ئازىزەكەم... پوھەكەم! ديارە.. تۆ ئەم گەنجەت خوش دەوى؟

ئاگلایا، لەپەر گرى گرت، سەرى ھەلپىنا و ھاواری كەرد:

- نا، نا، نا!... من تاقەتى ئەوم نىيە... يەك زەرەش ئەم گەنجەى تۆم
خۆش ناوى! توخوا ئەمەش بوو بە رزق! خوام لەو خوايە جارىكى دى
شتى وام پى بلىتى باوكە... ئەم قسەيەم زۆر بەجديە ھا، گوتى لىيە؟ بە
راستىمە ھا!

گه مژه

ئاڭگلايا، به راستى بوو، ئاگر له چارهى دهبارى، چاوانى ئاگرىان لى
دهبووه وه.

بابى، سه رى له به رخوى نا، چووه وه قاوغه كهى خوى، به لام ليزاڤيتا
پروكوفيتنا، له پشت ئاڭگلاياوه، ئاماژه يه كى بۆ كرد، يه كسه ر زانى مه به ستى
ئه وه يه كه "هيچى لينه پرسيت".

گوته:

- جا ئه گه ر وايه فريشته كه م، به خۆت سه رپشكى، چيت پيخوشه وابكه،
به لام له وى به ته نى دانيشتووه و چاو ه پروان ده كات، باشه نابى به
پرووخوشى و ئارامى تىى بگه يه نين كه بروات؟ جه نه پاليش، له لاي
خويه وه، چاو يكي له ژنه كهى داگرت.

ئاڭگلايا گوته:

- نا، نا. پتيويست به وه ناكات. پتيويست به روبيني و مجامه له ناكات. تۆ
برۆ بۆلاى، منيش دواى تۆ يه كسه ر ديم، ده مه وى عوزر خوايى بۆ ئه م...
كه نجه بيتمه وه، چونكه هه ستيم بريندار كرد.

ئيڤان فيدوروفيچ، به جيديدى گوته:

- وايه، زۆريش نه هه قيت ليكرد.

- كه واته... ئيوه هه مووتان ليتره بن. من يه كه م جار به ته نيا ده چم بۆلاى،
دواى چه ند سانيه يه ك، ئيوه ش يه كسه ر به دووما بيتن. وا باشتره.

هه ر كه گه يشته به رده گا، له پږ گه رايه وه و به خه مينيه وه گوته:

- پيكنه نين ده مگريت! هه ست ده كه م تامه زرۆى پيكنه نينم!

به لام دووباره، به هه شتاو به ره و لاي ميرزاده باى دايه وه.

ئيڤان فيدوروفيچ، به په له له هاوسه ره كهى پرسى:

- ها؟ چى له مه حالى بوويت؟ ئه مه چييه؟ چى لى تيده گه ي؟

ليزاڤيتا پروكوفيتنا، به هه مان په له په لى ميرده كهى وه لامى دايه وه:

- من ناويرم ره ئى خۆم بليم، به لام وه كو پۆژى پوون عيانه.

- منيش پينم وايه، هه مان ره ئيم هه يه. وه كو پۆژى پوون عيانه. ئاشقه.

ئه لكسندرا ئيڤانوفناش هه لى دايه:

گه مژه

- بلین شهیدایه! نهک هر خوشی دهوئ، به لکو شیت و شهیدای بووه،
به لام ناشقی چ شتیکی بووه، لهو باشتی نه دوزیه وه؟
لیزاقیتا پروکوفیتنا، به دهم خاچ کیشانه وه گوتی:
- نه گهر ئه مه قهدهرو چاره نووسی کیژده کهم بی، دهیسا خوا لیبی
موبارهک بکات!

جه نه پال، بوی سه لماند و گوتی:
- دیاره ئه مه قهدهریتی، ئینسان ناتوانی له قهدهری خوی هه لئ!
ههنگی، هه موو گه پانه وه بۆ هۆله که، که مو فاجه ئه یه کی تازه یان بۆ
له که مینا بوو.

ئاگلایا، که چوو بۆلای میرزاده و پووبه پرووی بووه وه، نهک هر
پیکه نین نه یگرت، به لکو له نیمچه شهرمیکیشه وه پئی گوت:
- له کچیکی سه رشیت، گهوج، له مندالیک که ناز خووی شه پرکردوه
ببووره، لیبی مه گره (به دهم ئه و قسانه وه دهستی میرزاده ی گرت)، باوه ر
بکه، ئیمه هر هه موومان، بی ئه ندازه ریت ده گرین، لمان به ریزی. جا
ئه گهر من ریم به خۆدایی، گالته به دلپاکی و ساکاری و میهره بانی تۆ بکه م.
بمبوره، لیم مه گره، به شوخی و لاساری مندالیکی هه ساو بکه. ببوره که
ئه وهنده پئ داگریم له سه ر شتیکی بی مانا کرد، که هیچ بایه خیکی نییه و
نابی، ببوره. هه لبه ته نایه ته دی..

ئاگلایا، به تاکتیکیکی تایبه تیه وه دوا پرسته ی گوت.
هه موو، باوک و دایک و هر دوو کیژده که یان، ریک له کاتی خۆیدا
وه ژوورکه وتن، که گوئیان له پرسته ی "... شتیکی بی مانا کرد، که هیچ
بایه خیکی نییه و نابی..." بوو، هه په سان به سه رسامی که و تنه نیگا کردنی
یه کدی. زیاتر هه په ساوی جدیه تی و تنه که ی ئاگلایا بوون، به لام له وه
نه ده چوو میرزاده تیگه یشت بیت، له پاده به ده ر خوشحال بوو.

میرزاده له بن لیوانه وه گوتی:

- بۆچی ئه م قسانه ده که یه ت؟ بۆچی... تۆ... داوای بوردن له من ده که ی؟
ته نانه ت ده یویست بلن که ئه و (میرزاده) شایسته ی عوزرخوازی ئه و

گه مزه

(ئاڭلايا) نيه. كئ چوزانى؟ له وه شه له ماناي ئه و پرسته يه "شتيكي بي مانا كه هه لبه ته مه حاله بيته دي" حالي بووب، به لام چونكه ته بيهت و بيركردنه وه يه كي سه يري هه بوو، به و قسانه نه ك قه لس نه بوو بوو، به لكو خوشحاليش بوو بوو. به وه خوشحال بوو كه به مه زنده و خه يالي خوي بوي هه بوو و ده يتواني، بچيته ديدنه ئاڭلايا، گفتوگوي ده گهل بكات، ده گه ليا دابنيشيت و پنيكه وه بچنه پياسه و گه پان.. ئه مه بو ميرزاده ئه و په ري خوشي بوو، خوشي و شاديه ك بوو به شي سه رانسهرى ژيانى ده كرد! (له وه ده چو ليزاڤيتا پروكوفيڤنا له م خوشي و شاديه بترسيت، به غه ريزه هه ستى به و ته بيه ته ي كردبوو. زورشته هه بوو كه له ناخا لني ده ترسا و نه يده تواني بيدركيني.).

زور زهمه ته پياو بتواني وه سفي ئه و كه يف و خوشيه بيته ندازه يه بكات كه ئه و شه وه دژواره ميرزاده ي تيا بوو. پاشان خوشكه كانى ئاڭلايا گيپايانه وه، ئه و شه وه ميرزاده ئه و نده سه ر حال و شادمان بوو، كه بينه ر ده ييني خو به خو كه يفى ساز ده بوو و ئوخزن له دل و دهرونى ده گه را. ئيدى هه ژده ر هه ژده ر قسانى ده كرد، كه له وه تاي شه ش مانگه وه كه س شتى واي لينه ديپوو، واته له و به يانيه وه كه بو يه كه م جار ته عاروفى ده گه ل مالباتى يه پانچيندا كردبوو. ديار بوو له وه تاي بو پترسبورگ گه رابو وه، به ئانقه ست بريارى دابوو كه هه ندئ ته ري ك و كه م دوو بيت. ته نانه ت پيش ئه و ئيواره يه به ماوه يه كي كه م به به رچاوى هه مووانه وه، به ميرزاده (س...) گوتيوو، كه هه ست ده كات پتيوسته بيته نگ بيت، چونكه شيوازي ده ربيرين و گوزارشتى خراپه و به و شيوازه خراپه له به هاو نرخی ئه و بيرانه كه م ده كاته وه كه ده يه وي ده ريان بپرئيت، به لام ئه و شه وه، له هه مووان پتر قسه ي كرد، قسه كه رى سه ره كي هه ر ئه و بوو، ئيدى زمانى پزابوو، هه ر پرسسياريكى لينده كرا، زور به روونى و تامه زرووى و دوورودريژى به رسفى ده دايه وه، به لام هيج قسه يه كي كزن و سواو وپواو بازارى له قسه كانيا نه بوو. له سه ره تاوه ئه و بيرو ئه نديشانه ي كه ده رى ده برين زور قوول و په سه ن و جيدى و بگره قورس و گونگش بوون.

گمزه

ته نانهت هه ندى سهرنجى زور شه خسى و، بۆچوونى تاييه تى عهرز كرد، كه پاشان تىكرای گوڭره كان پايان وابوو كه ئه گهر بهو زمانه خو شهبه يان و بژارده يه دهري نه برييان له وه بوو، بيته مايه ي تهوس و توانج و تانه وته شهر و پىكه نىنى خه لكه كه.

هه رچه نده جه نه پال، هه زى له جدیه تى گفتوگويه كان بوو، به لام هه م ئه و هه م ليزا فیتا پروكوفیقا، پتيان وابوو قسه كانى ميرزاده، له پاده به ده ر جدین و هه لقوولاوى فره زانيارين، بۆيه له ئاخر و ئوخرى شه ونشینه كه دا هه ستیان به بيتاقه تى ده كرد.

به لام ميرزاده له كوتاييدا، به جۆرى گهرم بووبوو و گوپى به ستبووه وه كه كه وته گىرانه وه ي چيرۆك و حيكايه تى كۆميدى و نوكته ي پىكه نيناوى كه خۆى له پيش هه مووانه وه پنده كه نى، ئيدى ئه وانى ديكه ش به دوويا پنده كه نين، نه ك هه ر له بهر ئه وه ي حيكايه ت و نوكته كان كۆميدى بوون، به لكو زياتر په تاى پىكه نينه كه ي ميرزاده بۆ ئه وانيش سيرا يه تى ده كرد.

به لام ئاگلايا، به دريژايى شه وه كه، مه گهر به ده گمه ن، دهنه نه زارى هه له يتا و نه بزه يه كى كه وته سه رليو، به لام به تاسه وه گوپى بۆ ليون نيكولا يوفيج راديرا بوو ته نانهت به تامه زروقيه وه لى دهروانى و چاوى تى برىبوو.

ليزا فیتا پروكوفیقا، دواى تۆزىك به ميرده كه ي گوت:

- ته مه شای چۆن چاوى تى برىوه! چاوى لى ناگوازيته وه. چاوى برىوته ده م و زارى ئه و و وشه به وشه ي قسه كانى قووت ده دات. ده لى ئى ئه فسوون كراوه. ئه گهر يه كى كيش پنى بللى ئه وى خو ش ده وى، دنيا ژير و ژوور ده كات، خيرا له هوڤژنى گريانى ده دات و خۆى له هه ميژت داويت.

جه نه پال شانىكى بۆ هه لته كاند و گوتى:

- چار چيه؟ شه ر ده گه ل قه ده را ناكرىت!

جه نه پال، تا ماوه يه كى زور له وه دواش، زور جار ئه و پرسته يه ي دووباره ده كرده وه، له وه ده چوو زه ينى ئه فسوونى ئه و ده سته واژه يه

گەمژە

بووبی.

هەلبەتە دەبێ ئێوەش بڵێین کە جەنەرال، وەکو بزنسمانیک، لە زۆر پووهوه، لەم وەزە پازێ نەبوو، دلی پێی خوش نەبوو، بە تایبەتی لەو پووهوه کە گۆنگ و ناروون بوو، بەلام بریاری دابوو کە زمانی خوێ بگرێ و هیچ نەلێت و سەبر بکات تا بزانی لیزاڤیتا پروکوفیفنا چ دەلێت.

ئەم خوشی و شادیە زۆری پێنەچوو، بۆ سەبەینی ئاگلایا شەپکی دیکە دەگەڵ میرزادەدا بەرپاکرد، کە لە پۆژەکانی دواتریشدا هەمان تاس و هەمان حەمام بەردەوام بوو. ئیدی ئاگلایا بەردەوام گالتهی بە میرزادە دەکرد، پێی رادەبوارد، وەکو لیبۆکینک رەفتاری دەگەڵ دەکرد.

پاستە هەندێ جار پێکەوه لە باخەکەدا پیاسەیان دەکرد، یەک دوو سەعاتیک لە ژێر کەپریکی پشت باخەکەوه دادەنیشن، بەلام ئەوەی بێنا بوو ئەوه بوو کە میرزادە لەو حالەتەدا، زۆربە کات پۆژنامەیەک یان کتیبکی بەدەستەوه دەگرت و بە دەنگی بەرز بۆ ئاگلایای دەخویندەوه.

پۆژیک، کاتی پۆژنامەی بۆ دەخویندەوه، گزۆگومەت پێی بری و گوتی:
- سەیرە! دەزانی دەمێکە بۆم دەرکەوتوووە کە مخابن زۆر نەخوینەواری. پرسباری هەر شتیکت لێکەن، وەلامی تەواوت پێ نییە، ئیدی چ دەربارە ی کاراکتەر و کەسیتیان بێ، چ دەربارە ی واریقات و پرووداوان، چ دەربارە ی نێوهرۆک و بابەتی ئەم کتیب یان ئەو کتیب بێ، یانی بە راستی پیاو دلی بە حالت دەسووتی.

میرزادە بەرسفی دایەوه:

- خۆ من پێم گوتبوویت، خوینەواریم کەمە.

- کەواتە تۆ چیت هەیه؟ شانازی بەچیتەوه بکەم، پێزی چیت بگرم؟ دە ی بخوینەوه، نا، نا بەسە، واز لە خویندەوه بێتە.

هەر ئەو شەوه، ئاگلایا رەفتار و هەلوێستیکێ مەتەل ئاسای نواند. بەلای هەموو ئامادەبووانەوه، لە لەگەز دەچوو. تێی نەدەگەیشیتن. لوتفیک زۆری بەرانبەر بە میرزادە (س...) کە لە پترسبۆرگ گەرابوووهوه، نواند، زۆر شتی دەربارە ی یەقینێ پافلوفیچ، لێ پرسی. (هیشتا میرزادە لیون

گه مژه

نيکولايوفیچ نه هاتبوو). ميرزاده (س..) پښه په خوی دا که ئاماژه بؤ "ئو
گورانه بکات که پیده چوو له و نزيکانه دا، له خانه واده که ياندا پروو بدات"
باسی ئو بيرؤ که يه ی کرد، که لامسه رلايی له زاری ليزا قيتا پروکوفيتناوه
داکه و تبوو، که گوايه له گينه ديسان زه ماوه نده که ی ئا ديلايد که ميک
دوا بخريت، تا يه کجاری هر دوو زه ماوه نده که يه ک بخري و يه ک ئاههنگ
بگيرن. ئاگلایا که گوئی له و قسانه بوو، گری گرت، به جورئ ده هری بوو،
که ته سه ور نه ده کرا، هر هه موو ئه و شتانه ی به " قسه ی قور" وه سف کرد،
به لکو له وه شی تپه پاندا، هر هات به زاریا و گوئی: "هيتشتا برياری نه داوه
جیگه ی ماشقه ی هيچ که سيک بگريته وه".

ئهم قسانه ته نگه ی هه مووانی گرت، به تايبه تی هی دايک و باوکی.
ليزا قيتا پروکوفيتنا، له کوبوونه وه يه کی نه نيدا ده گهل ميرده که يا، پيشنيزی
کرد که باسی مه سه له ی ناستاسيا فيليپو قنا ده گهل ميرزاده دا بکه نه وه و به
ته واوه تی بيپرینه وه.

ئيقان فيدوروفیچ، سویندی خوارد که ئو قسه يه ی ئاگلایا، ته نيا
"هه لچوونیک" ی کوتوپر بووه و زاده ی هه ست کردن به "شهرم" بووه و
هیچی تر. خو ئه گهر ميرزاده (س..) باسی زه ماوه ندی نه هيتا پيشی ئو
"هه لچوونه" ش پروی نه ده دا، چونکه ئاگلایا. زور چاک ئاگاداره که
په يوه ندی نيوان ميرزاده و ناستاسيا فيليپو قنا، هه مووی بوختان و درؤ و
ده له سه ی خه لکی به دخوايه، ناستاسيا فيليپو قنا به ته مايه شوو به پروگوژين
بکات. جه نه رال ئه وه شی گوت که ميرزاده هيچ گونا هینکی له م مه سه له يه دا
نييه، ئو په يوه ندييه ش که به درؤی خه لکی گوايه له نيوان ئو و ناستاسيا
فيلپو قنادا هه بووه، ئيستا نه ماوه، نه ک هر نه ماوه، به لکو ئه گهر راست
ده وی، هه رگيز رؤژئ له رؤژان په يوه ندی وا له نيواناندا نه بووه.

به لام ميرزاده، له سه ر که يف و شادیی خوی بوو، هیز نه بوو بتوانی
سه رو دلی بگريت و نارحه ت و نيگه رانی بکات. راسته هه ندي جار ته نکه
ته ميکی خه م و بی ئؤقره یی له چاوه پروانی ئاگلایا دا به دی ده کرد، به لام
ئهمه ی بؤ هوی دیکه ده گيرايه وه، ئهم ته مه خو به خو له به رچاوی

گەمژە

دەرپەوییەو. ئیدی متمانه و قەناعەت و دلدنیاییه کی جیگیر و نەگۆری لەلا چى بووبوو، هیچ شتیک نەبوو ئەو قەناعەت و باوەرپەى بگۆریت. ئیدی لەو دەچوو زیاد لە پتۆیست سەر پەحەت و ئاسودە و دلدنیاییت، بەلای کەمەو ئەم سەرنج و بۆچوونە لەلای هیپولیت چى بووبوو کە پۆزى لە پۆزان لە باخەکەدا تووشى بووبوو.

ئەو پۆزە، هیپولیت، میرزادەى پاگرت و، پنى گوت:

- ها! بیرتە ئەوساکە پىم گوتیت ئاشق بوویت، قسەى من دەر نەچوو؟

میرزادە تەوقەى دەگەل کرد، پیرۆزبایى لى کرد کە پەنگ و پووى خۆشە و پوو لە چاکیه. لەو دەچوو هیپولیت بەخۆشى هیواو گورو تینیکى وەبەرھاتبیتەو، کە نەخۆشانى سیل، زۆر جار تووشى ئەو حالەتە دەبن.

هیپولیت، کە چوو بۆلای میرزادە، بەو نیازە چوو کە بەر تانەوتەشەرى بدات کە ئەو کەیف و خۆشیەى لەچییه، بەلام یەکسەر ئەو بیرەى لە میتشکى خۆى دەرکرد وکەوتە باسى خۆى و گلەییەکی زۆر، دوورودریژ، بى سەرو بەرى ھەلپشت.

لەکۆتاییدا گوتى:

- ناتوانى تەسەور بکەى، کە ھەر ھەموویان، چەند بچووک، بى ئەقل، لە خۆپازى، خۆھەلکیش و نەفس نزم و هیچ و پووچن. باوەر دەکەیت بۆیە قەبوولیان کرد دالەم بدەن، چونکە بە خەيالێ خۆیان بە زووترین کات دەمرم. ئیستا ھەموویان تورەن چونکە نەک ھەر نە مردم، بەلکو حالم باشترە توخوا ئەمە مەخسەرە نییه! گرە و دەکەم کە باوەر بە قسەکانم ناکەیت!

میرزادە، حەزى نەکرد بەرسقى بداتەو.

هیپولیت، لەسەرى پۆیشت و گوتى:

- تەنانەت ھەندى جار بىر لەو دەکەمەو بەگەپیمەو بۆلای تۆ و دەگەل تۆدا دانیشم! چونکە تۆ بەلای کەمەو تۆ لەو باوەرپەدانیت کە ئەوان بەو مەرجه جى کەسیک بەکەنەو کە بە زووترین کات بمريت، وانیه؟

گه مژه

میرزاده گوئی:

- من وام وینا ده کرد که به مه به سستیکی دیکه ده عوه تیان کرد بیت.
- ها، ها! تو نه وهندهش ساویلکه و سا نه قل نیت که خه لکی ته سه وری
ده که ن! هیشتا وهختی نه هاتوو، ده نا هه ندی شتم ده رباره ی نه م گانیا
چکوله، نه خشه و نیاز و خولیاکانی بو ده گتیراپته وه. نه مانه پیلانت دژ
ده گتیرن، نامه ردا نه داوت بو دهنه نه وه. گه رکیانه، کولت پی بدن، وره
به ربه ی و هه ر هس بیئی... بویه پی او حه یفی لی دی که نه وهنده غافل و بی
خه م و خه یال پالی لیده ده یه وه و ده خه وی، به لام نه فسوس تو هه ر نه وهیت
و ناگوریت!

میرزاده به پیکه نینه وه گوئی:

- یانی له بهر نه مه دلت به حال م ده سووتی! یانی پی ت وایه نه گه ر نیگه ران
و نار په حه ت بام، خوشحالت ر ده بووم؟
- پی او کلؤل و به ده ختیکی به ناگا بی، نه ک دلخوش و شادمانیکی
خاپیتراو... گوایه نازانی له و ماله دا هه فرکیکی سه ر سه خت هه یه!
- نه وه ی سه باره ت به ره قیب و هه فرک ده یلیت، زاده ی به دگومانیه
هیپولیت. مخابن هه قی نه وه م نه وه لامت بده مه وه، به لام سه باره ت به
گاقریلا ئار دالیونوفیچ، بیگومان له من باشتر ده زانیت که دوا ی نه و هه موو
شکست و دورانه، ناتوانی به ئاسانی خوی بگریته وه و بی خه م و خه یال،
سه ر په حه ت و ئاسووده دل بژی، نه گه ر شتیکی له باره وه ده زانی،
له مه وه یه. پی م وایه هه قه له م روانگه یه وه ته مه شای نه و شتانه بکری. هیشتا
ده رفه تی له به رده مدایه که خوی چاک بکات. هیشتا سالانیکی زوری به
به ره وه ماوه و، ژیان یه کپارچه په ندو عبیره ته... که... که...

میرزاده، لیره دا، مینگه مینگی پیکه وت و له نا کاو زنجیره ی بیره کانی
پسایه وه، گوئی:

..- سه باره ت به دژایه تی و پروو خاندنی من... هه ر نازانم باسی
چیده که ی، ته قه ی سه رم دی. هیپولیت، تکایه با واز له م قسه یه بیئین و نه م
مه وزوعه بگورین.

گه مژه

- باشه، وازی لی دینین، دهیگۆرین. به تایبته تی که تو ناتوانی دهستبرداری که رهه و لیئوردیهی دهروونی خۆت ببیت. به لی میرزاده، تو تا به خۆت شته که له بنجوبناوان نه که ی سووکناییت نایه. که له بنجوبناوانیشت کرد، به چاوی خۆت بینیت ههنگی باوه رت نایه، ها، ها! ئه ری پیم بلی ئیستا زور لیم بیزار نیت، رقت لیم نابیته وه؟
- له بهرچی؟ له بهرئه وهی له هه موومان زیاتر ئازارت چهشتوو و ئازار ده چیژیت؟

- نا، به لکو له بهرئه وهی لیاقه تی ئه و ئازارهم نییه.
- هه ر که سیک بتوانیت تهحه مولی ئازاری زیاتر له خه لکی دی بکات، ئه مه خۆی له خۆیدا لیاقه ت و شایسته ییه. که ئاگلایا ئیقانوفا، ئیعترافنامه که ی خۆیندبوو و ته وه، خۆزیای دهخواست که بت بین، به لام...
هیپولیت، وهکو ئه وهی بیهوی به په له ریره وی ئه م گفتوگویه بگۆریت، قسه که ی پی بری و گوئی:

- دهیه وی دواي بخات بۆ... مه حاله بتوانی... تیده گه م، تیده گه م!... ئه ری به راست وهکو بیستومه، گوايه تو به دهنگی بهرز ئه و هه موو وراوه بی سه رو به رت بۆ خۆیندوو و ته وه. ئه له قی هه موویم به دهم و پینه وه نووسیوو. هه رچی ده که م و ده کۆشم ناتوانم باوه ر بکه م که که سیک هه بی ئه وهنده - نالیم دل ره ق - (چونکه ئه گه ر وا بلیم بۆ خۆم شه رمه زاریه)، به لام ده لیم ئه وهنده مندا لانه و سائهل و کینه کیش بی، که گله یی ئه و ئیعترافنامه یه م لی بکات و وهکو چه کیک دژی من به کاری بین! مه ترسه، باسی تو ناکه م، مه به ستم تو نییه...

- به لام هیپولیت، به راستی مایه ی داخه که ده بینم خه ریکه ئه و بیره وه ریانه ت به درۆ ده خه یه وه و حاشایان لیده که یه ت، چونکه راستگویییه کی ته وایان پیوه دیاره! ته نانه ت سه خیفترین په ره گراییشی که زۆرن (لیره دا هیپولیت چاره ی دا به یه کا) ره گی له ئازاردا یه، ره نگدانه وهی ئازاره، که فاره تی ئازاره، چونکه ده ربڕینی ئه و ئیعترافه، خۆی له خۆیدا رووبه روو بوونه وهی ئازار و ره نگه بویری و ئازایه تییه کی گه وره ش بیت.

گمزه

ههلبهته روالهتی ئەم ئیعترافنامەیه هەرچیبهک بێ، هاندەرێکی روحی و دەرروونی پەسهنی لهپشته. باوهرم پێبکه تا زیاتر بیرى لى دهکهمهوه، زیاتر قهناعهتەم پێی دیت. ههلبهته من نامهوی داوهری دهربارهی تۆ بکه. بۆیه رابوچوونی خۆمت پێدهلێم، چونکه بهداخهوهم که ئەو کاته قسهه نهکرد...

دهموچاوی هیپولیت سوور بووهوه. وای دهزانی میرزاده گالتهی پى دهکات، بهتەمایه داویک یان تهلهیهکی بۆ بنێتهوه، بهلام که بهوردی زهینی دهموچاوی دا، بۆی دهر کهوت نهخێر به راستیهتی و هیچ پرووبینهک له سیمایدا بهدی ناکریت. ئیدی پرووی گهشایهوه و گوتی:

- هەر دهبی بمرم!

لهزگ بوو لهسهری بروات و بلێ: "چۆن دهبی پیاویکی وهکو من بمریت؟"

بهلام زمانی خۆی گرت. ئەوجا لهسهری پویشته و گوتی:

- تهسهور ناکرێ ئەم گانیايهی تۆ چ ئازاریکم دهوات. هەر به مهبهستی دزایهتی من، پوژێ یهخهی گرتووم، دهلیت ئەوانهی که گوێیان له ئیعترافنامهکهی من بووه، لهوهیه سی چوارێکیان له پیش مندا بمرن! توخوا ئەمه قسهیه! وا دهزانی من بهمه خوشحال دهبم. ها ها!... یهکهه ههموویان هیشتا زندوون و کهسیان نه مردووه، گریمان هەر ههمووشیان لهپیش مندا مردن، ئەمه چ بارسووکیهک دهبی بۆ من؟ پێم وایه تۆش لهمهدا لهگهڵ بۆچوونهکهی مندايت. لهچاوی خۆیهوه تهمهشای خهڵکی دهکات، وا دهزانی منیش خۆیم. هەر بهوهندهشهوه نه وهستا، بهلکو شولی لى ههلهکیشاوه و ههنوکه پهناي وهبهر جێنێوان هیناوه و رێک و رهوان دهلیت: هەر کهسیک حورمهتی خۆی بگریت، لهو حالهدا به بێدهنگی دهمریت، گوايه ئەم کارانهی من له پرووی خۆپهرستی یهوه بووه! توخوا ئەوه بوو به قسه، ها؟ خوا ههقه خۆی خۆپهرست نییه! خۆ پهرستی لهوهوه بۆ خهڵکی ماوهتهوه! جا خۆپهرستی ئەو جوړه خهڵکانه چهند چرو خهسته! خوش ئەوهیه له ههموو کهس خۆپهرست ترن و ههست ناکهن که خۆپهرستن!... ئەری میرزاده تۆ هیچت دهربارهی (ستپان) گلیبوف ناویکی سهدهی ههژدهیهه

گه مژه

خویندوو ته وه؟ من دویښی بهر ځکه هوت شتیکم له باره یه وه بهر چاو که هوت و خویندومه وه...

- ئه م ستيپان گلیوفه کښه؟ *

- ئه مه پیاوځکه له سهرده می په تروسی گه ورده دا خرایه سهر قازوخ.
- ئا... به لږ! ئیستا بیرم کهوته وه! پازده دانه ساعات له سه هۆل به ندانیکي به تره فدا، له سهر قازو خیک مایه وه، ته نیا یه که فره نجی به سهر شانوه بوو، به راستی که سیکی کولنه در بوو، بهو حاله وه مرد. به لږ ئه مه م خویندوو ته وه... به لام مه به ست چیه؟ ده ته وئ چی بلږی؟

- هیچ ته نیا ئه وم له خوا ده وئ که ئه و جوړه مهرگه به نسیمی هندی که سان بکات، به لام به نسیمی ئیمه مانانی نه کات. تو پیت وایه من ته حه مولی مهرگیکی وه کو مهرگه که ی گلیوف ناکه م؟

میرزاده، به شیرزه یی گوتی:

- نا، نا، هرگیز... ته نیا مه به ستم ئه وه بوو که پیت بلږم... مه به ستم ئه وه نه بوو بلږم ناتوانی وه کو گلیوف بیت، به لام تو... زیاتر له که سیکی تری ئه و سهرده مه ده چیت که...

- ئا، دوزیمه وه: ده ته وئ بلږی وه کو "ئوسترمان" * ی ئه و سهرده مانه ده چیت نه که له گلیوف. ده تو یست وا بلږی؟

میرزاده، به سهرسامی پرسى:

- کام ئوسترمان؟

هیپولیت، به وای وره وه گوتی:

- ئوسترمان، دیپلوماته که ی سهرده می په تروسی گه وره.

بیده نگى و په شوکان بؤ ساتیک بالی به سهردا کیشان.

میرزاده، دواى رامانیکى که م، به ئه سپایى گوتی:

- نا، نا، مه به ستم ئه مه نه بوو. باوهر ناکه م بتوانی وه کو ئوسترمان بیت.

هیپولیت، چاره ی دا به یه کا.

میرزاده که ده یو یست مه به سته که ی پروون بکاته وه، خیرا گوتی:

- به هر حال، ده زانی بؤ ئه و قسه یه م کرد، بؤیه ئه و قسه یه م کرد چونکه

گەمژە

خەلکی ئەو زەمانە (باوەڕ بکە ھەمیشە بیر لەمە دەکەمەو) زۆر جیاواز بوون لە خەلکی ئەم سەردەم و پۆژگاری ئێمە. وەکو ئەوێ لە پەگەزێکی دی بووبن، وەکو ئەوێ ئەسل و نەژادێکی دیکە بووبن. خەلکی ئەو زەمانە مێشکیان ساف و ئارام بوو، بە یەک بیرەوێ مژول بوون، بەلام خەلکی سەردەمی ئێمە، خەلکی ئەمڕۆ مێشکیان جەنجالتەر، پێشکەوتووترن، ھەستیارترن و دەتوانن لە یەک کاتدا پەیگیری دوو سنی بیروکان بکەن، یانی سەریک و ھەزار سەودان... خەلکی ئەمڕۆ مەیدانی دیدی زۆر فراوانتر، پەتی بلالو، بۆ ھەزار و یەک لاپەل دەھاوێ. دڵنیام ھەر ئەمەشە نایەلێت وەکو خەلکی ئەو پۆژگاری یەکیارچە بن، من مەبەستم لەو قسەییە تەنیا ئەمە بوو نەک...

- من دەزانم، تۆ زۆر لە خۆت دەکەیت تا دڵنەوایی من بکەیت. ھا، ھا!... تۆ بە راستی منداڵی میرزادە! ئاخر من دەزانم ئێو، ھەر ھەمووتان بە جۆری پەفتارم دەگەڵ دەکەن وەکو ئەوێ فینجانێکی چینی بم... ئێو بەمە من بچووک دەکەنەو... بەلام گرینگ نییە! زویر نابم. بەھەر حال گفتوگوییە کەمان ھەر نەبێ بریک سەرگەرمکەر بوو! .. میرزادە، بە راستی تۆ ھەندێ جار دەبیتەو بە منداڵ. جا با ئەو ھشت پێ بلێم میرزادە لە دلی خۆدا تەماحی ئەو ھەبوو کە زۆر لە ئۆستێرمان باشتریم. خۆ بوونە ئۆستێرمان لە ناو خێلی مردوواندا کاریکی ئاسانە... بەھەر حال پێم وایە تا زووتر بمرم بۆ خۆم باشتر، دەنا وام لێدیت بە خۆم خۆزیا بخوازم کە... وازم لێ بیتە! بەدووعا! بەلام پێم بلێ: باشترین جۆری مردن کامەییە؟ مەبەستم ئەوێ... شایستەترین مردن بە بۆچوونی تۆ کامەییە؟ عەجیب! بۆ وەلام نادەیتەو؟

میرزادە، بە دەنگێکی نەرم و خۆش گوئی:

- بەلامانا بۆ و بەختەو ھەریمان پێ پەوا بدینە!

- ھا ھا ھا! ریک چاوەروانی ئەم قسەییە بووم! بەھەر حال تۆ... تۆ... تۆ... دە... دە... زۆر باشە! عەجەب پیاویکی قسەزانی! خودا حافیز، بە دووعا!

گه مژه

په راويز:

* ..- کامنی ئوستروف...: دورگه يه که له پووباری نیڅای باکوری پترسبورگ.

* ..- دالده دهری ليزاڅیتا بوو...: له ئه سلې دهقه که دا به فهره نسیه

* - .. دواي ئه و هه موو شته ی پووی دا...: له دهقه که دا به فهره نسیه.

* ..- میژووی شلوسه...: فریدریک شلوسه (۱۷۷۶ - ۱۸۶۰)

دیروکنووسیکی ئه لمانیه کتیبیکي هه یه به ناویشانی "میژووی گشتی".

* - ..- گلاشا...: سووکه له ناوی ئاگلایاه.

* - ..- ستیان گلیبوف... (عه شیقی) ئودوکسیای یه که م ژنی په تروسی

که وره بوو که ته لاقی دا. به شداری ئه و شوږشه ی کرد که پیاوani ئاین

دژی ئه م ئه میره یه و ئه لکسی کوږی به رپایان کرد، گلیبوف له سالی ۱۷۱۸

دا له کینین دادگایی کراو حوکمی خستنه سهر قازوخ درا.

* - ..- ئوسترمان...: ئاندري ئیقانوفیچ ئوسترمان (۱۶۸۶ - ۱۷۴۷) کوږی

قه شه یه کی خه لکی فستقالیا بوو، له ته مهنی هه ژده سالی دا هات بۆ پروسیا.

پتروسی گه وره له وهزاره تخانه ی دهره ودا دايمه زراند، له گفتوگو ی سولحي

نیستاد، سالی ۱۷۲۱ و په یمانی سالی ۱۷۲۳ دا ده گه ل ئیران، به شداری کرد.

له سه رده می ئانا ئیقانوفنادا بوو به سه روکی حیزبی ئه لمانیا، له قه بی کونت

و پوستی راویژکاری وهرگرت. دواي پوخانی ئیقانی چواره م له لایه ن

ئیلیزابت پتروفناوه، بۆ سیریا نه فی کرا.

فەسلە شەشەم

سەبارەت بەو ھەوالەى كە قارقارا بۆ براىەكانى گىرەبوو ھە، ھەوالىكى تەواو دروست بوو: ئاھەنگ و شەونشینیەك لە فێلاكەى مالى یەپانجیندا ساز دەكریت كە لە گینه دۆتمیر بیلوكونسكایاش ئامادە بێت و بەشداری تیدا بكات. قەرار بوو میوانەكان ئەو شەو بەگەنەجی، بەلام قارقارا ھەكو خووی ھەمیشەیی خوێ، مەسەلەكەى زیاد لە پێویست بە ئاو و تاوتر گىرەبوو ھە. دروستە كە ئاھەنگ و شەونشینیەكە پەلە پەل و شپرزەیی پێو دیار بوو، بەلام ھۆیەكەى ئەمە بوو " كە ھیچ شتیكى ئەم خێزانە ھەكو خێزانانى دى نەبوو، لیزاڤیتا پروكوفیڤنا، لە نىگەرانی و بى سەبرى خوێا دەیویست شتەكە لە ھەى پتر دوانەكەوئ و زوو یەك دل بى و بىریتە ھە. دایك و باوكەكە خەمى بەختە ھەرى كێژەكەیان بوو.

ئەمە جگە لە ھەى قەرار بوو دۆتمیر بیلوكونسكایا، بە زووترین كات بێت و بگاتە جى، بە تاییەتى كە بیلوكونسكایا، سەنگ و ئیحتوباریكى كۆمەلایەتى گەورەى ھەبوو، ئیڤان فیدوروفیچ و لیزاڤیتا پروكوفیڤنا، ئومىدى زۆریان بە ھەبوو كە خانم بیلوكونسكایا میرزادە بەگەن بكات، كە ئەمە خوێ لە خویدا بەمانای كرانە ھەى ھەرگای كۆمەلگەى

گەمزە

ئەرسۆكرات بوو لە دەزگىرانەكەى ئاگلايا، بۆيە ئەگەر لەم زەماوئەندەدا شىتىكى ئائاسايى ھەبوايە، ئەوا سەنگ و ئىحتوبارە كۆمەلايەتییە گەرەكەى دۆتمىر بىلوكونسكاي دەيشاردەو و پاكانەى بۆ دەکرد. كىشەى ھەرە گەرەى دايك و باوكەكە ئەمە بوو كە ئايا لەم زەماوئەندەدا ھىچ شىتىكى ئائاسايى ھەيە، ئەگەر ھەيە تا چ پادەيەكە؟ يان شتەكە زۆر ئاسايىيە و ھىچ شىتىكى ئائاسايى و ناخۆشى تيا نىيە؟ بۆيە رەئى و بۆچوونى ئاشكرا و دۆستانەى خەلكانى بە سەنگ و ئىحتوبار و لىزان، لەم كاتەدا، كە بە ھۆى ھەلوئىستى نادىارى ئاگلاياو، مەسەلەكە بە تەواوئەتى يەكلايى نەكرابوو ھە و نەبرابوو ھە، يەگجار گرىنگ و پىويست بوو.

بە ھەرحال، دەبوايە، بە ھەر جۆرى بوو، درەنگ يان زوو، مىرزادە تىكەلاوى كۆمەلگە و خەلكانىك بىت كە تا ئىستا ھىچ شارەزايىيەكى لىيان نەبوو. بە كورتىيەكەى دەيانويست مىرزادە نىشانىدەن و بخەنەبەر چاو. بە ھەرحال ئەم دەعوەت و زىفەت و ئاھەنگە، كۆبوونەو ھەيەكى سادە بوو، زياتر دۆستانى مالىباتەكەى لە خۆگرتبوو كە ژمارەيان كەم بوو. جگە لە دۆتمىر بىلوكونسكاي، تەنيا يەك خانمى دىكە دەعوەت بوو كە ھاوسەرى يەككىك لە ئەشرافە گەرە و خاوەن پاىە بە ناوبانگەكان بوو. لەننىوان گەنجانىشا ئەو ھى ديار بوو ھەر يەككىنى پاقلوفىچ بوو كە قەراو بوو وەكو يەككىك لە ياوەرانى دۆتمىر بىلوكونسكاي بىت.

مىرزادە سى پۆز بەر لە ئاھەنگەكە بە ھەوالى ھاتنى ئەم خانمە پىرەى زانى بوو، بەلام سەبارەت بە سازدانى ئاھەنگەكە تەنيا يەك پۆز پىش شەونشينيەكە پى زانى بوو. ھەستى بەجم و جۆل و سەرقالى ئەندامانى خانەوادەكە كەردبوو. ھەندى ورتەورت و ئاماژەى ئەندامانى خىزانەكە ئەو ھىيان دەنواند كە دلىا نەبن لەو ھى مىرزادە بەدلى ئامادەبووان بى و بچىتە دلىانەو ھە بەگەنى بكن، بەلام تىكرای ئەندامانى خىزانەكە باوەرپيان وابوو كە مىرزادە بەو گىلى و ساويلكەيىيەى خۆيەو ھە، ھەست بەو ناكات كە بە ھۆى ئەو ھە، ئەو ھەندە نىگەرەن. بۆيە لە ناخى خۆياندا، بە ترس و گومانەو ھە سەپريان دەکرد. پەنگە نەھەقىاناش نەبووبى، چونكە ئەم ئاھەنگ

گەمژە

و میوانداریه بە لای ئەو وەه گرینگ نەبوو، بیرو خەیاڵی ئەو بەشتیکی ترەو
مژول بوو، خەیاڵی ئەو لای ئاگلایا بوو کە سەعات بە سەعات پەست ترو
تورەترو گرژتر دەبوو، ئەمە دلی میرزادە ی بەجاری کرمی کردبوو. هەموو
ساتیک دەمرد و دەژیایەو. کە بیستی یەڤگینی پاڤلوفیچش دەعوەتە، زۆر
خۆشحال بوو و گوتی لەمێژە خوازیاری دیتنی بوو، بەلام ئەم قسەیه،
بەخۆیشی نەیزانی بۆ، بەدلی کەسیان نەبوو، ئاگلایا بە تورەیی لە هۆلەکە
وهدەر کەوت، بەلام درەنگانیکى شەو، دواى سەعات یازدە. کاتی میرزادە
دەیویست بپرواتەو بۆ مالهەکی خۆی. ئاگلایا فرسەتی هیتا، کە لە دەرەو،
بە دوو قۆلی چەند قسەیهک دەگەل میرزادەدا بکات:

- حەز دەکەم سبەینێ بە پۆژەو نەیهی بۆ مالمەن، شەو وەرە، کاتی
هەموو میوانەکان کۆدەبنەو، ئاگاداری کە سبەی شەو دەعوەت و زیافەت
و ئاهەنگمان هەیه و میوانمان دین؟

ئاگلایا، ئەو قسانە ی هەندێ بە توندی و زۆر بەجیددی کرد. یەکەم
جار بوو کە باسی "شەونشین" دەکرد، چونکە ئەویش ئەم قەرەبالغی و
بەزمە ی لە گیان خۆش نەبوو. هەموو ئەندامانی خێزانەکە پەیان بەو
بردبوو. لەو دەچوو ئاگلایا. زۆری حەز لێ بێ لەسەر ئەم بەزمە، لەگەل
دایک و بابیا بیکات بە شەرێ ئەو سەری دیار نەبیت، بەلام غروور و
شەرم پێگەیان پێنەدا. میرزادە یەکسەر بۆی دەر کەوت کە ئاگلایاش،
جۆرە ترسیکی لە بارە ی ئەو وەه هەیه، بەلام دەری نابڕیت و دانى پێدا
نانت. بەخۆیشی لەپەر هەستی بە جۆرە ترس و نیکەرانییهک کرد.

میرزادە بەرسفی دایەو:

- بەلێ، منیش دەعوەت کراوم.

ئاگلایا، بە ئاشکرا تیا مابوو کە چۆن بەردەوام بیت. بەتورەیییهکی
کوتوپرەو، کە بەخۆیشی هۆیهەکی نەدەزانی و نەیدەتوانی جلهوی بگریت
گوتی:

- دەکرێ ئینسان بۆ تاقە جارێک لە ژیاقتا، بەجیددی قسەت دەگەل

بکات؟

گەمژە

- بەلى دەتوانىت، بۆت ھەيە. فەرموو گويم لىتە. زۆرىشم پى خوشە.
مىرزادە بە ئەسپايى و لەبن لىوانەو ھە قسەيەى کرد.
ئاگلايا، بۆ ماوھى چرکەيەك ھىچى نەگوت، ئەوجا بە بىزارىيەكى
ئاشکراو ھاتە قسان:

- من نامەوى لەم بارەيەو ھەنگەشەيان دەگەل بکەم، چونکە ھەندى جار
ھەيە ئىنسان ناتوانى ناچارىان بکات گوى لە دەنگى ئەقل بگرن. من
ھەمىشە لە ھەندى دابونەرىتى کۆمەلگەى ئەرستوکراتى کە دايکەم تا رادەى
پەرستىن پابەنديانە، بىزار بووم. من باسى بابە ناکەم، چونکە ئەو ھى گلەيى
نەيە. ھەندى شت ھەيە لەو چاوەرپوان ناکرىت. دايکەش بەدەستى خۆى
نەيە، زاتەن پابەندى دابونەرىتانە. تۆ برۆ داواى شتىكى تورەھاتى لىتە،
ھەنگى بەچاوى خۆت دەيىنى! بەلام وىراى ئەو ھەش پابەند و گوپرايەلى ئەم
کۆمەلگا بۆش و بەتالەيە، کە دەکاتە کۆمەلگەى ئەرستوکراتى!... دۆتمىر
بىلوکونسکايە؟ نامەوى زەمى بکەم: ئەمە پىرەژنىكى جىنگنى، بەد رەفتارى
ناجسەن، بەلام زىرەکە، دەزانى چۆن ھەموويان لەسەر قامكى خۆى
بخولىتەو، بەلای کەمەو، ئەم خەسلەتە بە ھىزەى تيايە. بە راستى
سەيرە، مەخسەرەيە. ئىمە ھەمىشە سەر بەچىنى مامناوھەندى بووين و، لە
رووى چىنايەتییەو بەقەد بەرەى خۆمان پىمان راکىشاو. ئىدى بۆچى
دەبى ھەل بەدەين خۆمان بە کۆمەلگەى بالاي ئەشراقانەو ھەلواسىن؟
خوشکەکانىشم تىنو و تامەزرۆى ئەمەن. ھەمووشى خەتاي ئەم مىرزادە
(س...)يە کە ئەو شتەى بردووەتە مېشکيانەو. باشە بۆچى کە زانىت
(يەفگىنى پاقلوفىچ)ش دەعوەتە، ئەو ھەندە خوشحال بوويت؟
مىرزادە گوتى:

- گوئ بگرە ئاگلايا، من ھەستدەکەم تۆ زۆر ترسى ئەو ھەت لە دلە کە
نەبا من سەبەينى لەبەرچاوى ئەو خەلکە، لە مەجلىسى ئەرستوکراتاندا،
پۆتىک بشکىنم و چەپکە گولیک بە ئاوا بەدەم، وانىيە؟
ئاگلايا، سوور بوو ھەو، گوتى:

- ترسى تۆ؟ جا من بۆ ترسى تۆم بى؟ خۆ ئەگەر خۆت بکەى بە

گه مژه

مه خسه ره و گه پچارپیش، ئه مه چ په یوه ندییه کی به منه وه هه یه؟ باشه تو چون ئه مه دهسته واژه یه به کار ده به ی؟ وشه ی "پوت شان" مانای چیه؟ ئه مه وشه یه کی زور عه و امانه ی کریت و بازاریه.

- وشه ی سه رزاری... مه کته بلیانه.

- به ئی.. وشه ی سه رزاری مه کته بلیانه، بازاریه. ناشرینیشه. وا دیاره به ته مای سبه یی ئه و جو ره وشانه له ئاخاوتندا به کار به ری. که چوو یته وه بو مال، له قاموسا بگه ری، هه ر وشه و زاراوه یه کی له م بابه ته ت بین ی ئه ز به ری بکه. ئیدی به مه ده توانی هه ستنکی زور باش له لایه ن منه وه بو خو ت مسوگر بکه ی!...حه یفی گوا یه به له دی چون به ریکوپنکی خو ت به مه جلیساندا بکه ی، ئه مه له کو یوه فیر بووی؟ ئه دی ده توانی له و کاته دا که هه مووان لیت ده روان، فینجانی قاوه وه ربگری و به نه زا که ته وه بیخو یته وه؟

- پیم وایه ده توانم.

- به داخه وه م: وانه بوایه تیر پیده که نیم و رابواردنه که م ده رده چوو. به لای که مه وه گولدانه چینی یه که ی هو لی میوان بشکینه! زور گران به هایه. تکایه بیشکینه، له بهر خاتری من. دیاریه، بیشکینه و بزانه چون دایکه خه مبار ده بیت و به بهر چاوی هه موانه وه له هه ژمه تاندا، ده ست به گریان ده کات، زوری خو ش ده ویت. وه کو عاده تی هه میشه یی خو ت ده سته کانت بجو و لینه و به ری بده وه و پارچه پارچه ی بکه. هه ول بده به ئانقه ست له جیگایه کی نزیک گولدانه که وه دانیشه.

- به پیچه وانه وه. هه ولده دم به گو یره ی توانا له دووری دانیشم. سو پاس که ئاگادارت کردم وه.

- مانای وایه تو له ئیستاوه ده ترسیت ده سته کانت بجو و لینی! من ئاماده م گره و بکه م که به نیازی "بابه تنکی" جدی، زانستانه ی به رز بکه یته وه و ده ست به شهر ح و راڤه و شرۆفانی بکه ی و ئاستی پۆشنییری خو ت بنوینی. خو زیا ئه وه ت ده کرد، چه ند خو ش ده بوو!

- پیم وایه ئه مه کار یکی گه و جانه ده بیت... ئه گه ر له جی خویا نه بیت و ده گه ل مه جلیسه که دا نه گونجیت.

گه مژه

ئاڭلايا له ئه نجامدا به ته واوه تی بیتاقت بوو، گوتی:

- گوی بگره. بزانه چیت پیده لیم. یه ک که پرت و بۆ هه میسه پیت ده لیم:
ئه گهر باسی بابه تیکی وه کو سزای ئیعدام، یان باری ئابووری رووسیا، یان
ئه و تیورییه ی که ده لیت (جوانی دنیا رزگار ده کات... دیاره ئه مه م پی خوش
ده بیت، چونکه گالته و پیکه نینه که م ده رده چی، به لام له ئیستاوه پیت ده لیم،
ئاگادارت ده که مه وه: ئه گهر شتی وات کرد، نه خه له تابی جاریکی دی خۆتم
نیشان بدهیت! حالی بوویت؟ به راستیمه ها، گالته ناکه م، ئه م جارهیان به
راستی به جدیمه!

به راستی، هه ره شه که ی جدیه تی پیوه دیار بوو. تۆنی وشه کانی نا
ئاسایی بوون، پرشنگی چاوانی هه ره شاوی بوون، میرزاده پیشتتر قهت
شتی وای لئ نه دیتبوو. هه رگیز له وه نه ده چوو شوخی بکات و به گالته ی
بیت.

- ده زانی رهفتاری تۆ جوړیکه، وام لیده که ی ناچار بم "بکه ومه چه نه
بازی" و زور نزیکه گولده که ش بشکینم. تۆزی له مه پیش هه ستم به هیچ
ترسیک نه ده کرد، به لام ئیستا له هه موو شتیک ده ترسم. دلنیام به دلی
ئاماده بوان نابم.

- که واته هیچ قسه یه ک مه که، بۆ خۆت به بیده نگي دانیشه.

- مه حاله، ناتوانم. دلنیام که ترس هانم ده دات باخفم، ترس ده کاته
کاریک گولده که بشکینم. دوور نییه پیم بخزیت و تخیلی سهر زهوی بېم
یان هه ر که وجیه تیکی دیکه ی له م بابه ته م لیسادر بیتت وه کو پیشتتر شتی
وام به سهر هاتوو. ئه مشه و تا به یانی خه و به شتی واوه ده بینم، ئاخر بۆ
ئه م بابه ته ت هینایه گوړی؟

ئاڭلايا، نیگایه کی خه مناکي کرد.

میرزاده، به جیددی گوتی:

- ده زانی چارچییه؟ باشتترین شت ئه وه یه که سبهینی له بنی نه یه م! خۆم
بکه مه نه خوش و برایه وه!

ئاڭلايا لاقی کیشا به زه ویداو له توپه بیدا رهنگي سپی بوو، گوتی:

گه مژه

- په نا به خوا! که س شتی وای دیتووه؟ دهیه وئ نهیه ت! هر هر موو ئه م
 ئاهه نگ و شه ونشینی و میوانداریه له بهر خاتری ئه و سازدراوه، ئه ویش
 دهیه وئ نهیه ت! به خوا بابه جوانه! ئاه... خودایا! شا به تاقه تی ئه و که سه ی
 مامه له ده گه ل به به یه کی چکوله ی وه کو تودا ده کات!

میرزاده، به په له قسه که ی پښ بری و گوتی:

- باشه.. باشه.. دیم.. دیم.. شهرت بی به شهرتی پیاوان به دریژی شوه
 نشینیه که دانیشم و فزهم لیوه نهیه ت. ئه م کاره ده که م.

- باشتړین کارئ که بیکه ی ئه وه یه. ئه رئ تو توزئ له مه پیش گوتت "خوم
 ده که مه نه خوش" تو ئه م ده سته واژانه له کوئ دینی؟ یانی تو به ئانقه ست به و
 جوړه من ده و دینی؟ ده ته وئ عینا دیم ده گه ل بکه ی، وانییه؟

- بیوره. ئه مه ش وشه یه کی عه ماوانه ی مه کته بلیانه یه. جاریکی دی
 دووباره ی ناکه مه وه. من ده زانم ترسی تو دهر باره ی منه (تکایه دیسان
 توړه مه به). من ئه مه م زور زور پښ خوشه. تو نازانی من چهند ده ترسم و
 قسه کانی تو چهندم شاد ده که ن، به لام دلنیا ت ده که م، که هر هر موو ئه م
 ترس و نیگه رانییه نا به جیته، هیچ مانایه کی نییه. خوا شایه ته ئاگلایا ته نیا
 شادی ده میتیته وه. زورم پښ خوشه که به م راده یه مندالیت، مندالیکي
 میهره بان و دل و دهر وون پاک و بیگه رد! ئاه ئاگلایا... چهند جوانی!

هه لبه ته ئاگلایا له سهر پښ بوو که توړه بیت، که چی له ناکاوا، هه ست و
 سوزیکي سهر، که خویشی نهیده زانی له کوئوه هات، به جاری پوچی فه تح
 کرد و گوتی:

- باشه تو، له سهر ئه م سهرنجه زبرانه ی که هه نوکه پیمدایت،
 سهر نه نشتم ناکه یت؟ قه ت، له ئایینه شا؟

- واز بیته، ئه مه قسه یه! چوڼ پښ به خو ت دده ی شتی واپرسیت؟
 بوچی دیسان خه ریکه سوور ده بیته وه؟ دیسان پروت تاریک بوو، خووت
 به وه وه گرتووه که هه ندی جار پروتال بیت! جاران وانه بویت... من
 سهر چاوه ی ئه مه ده زانم...

- بیده نگ به! .. زارت داخه! ..

گه مژه

- باشتروايه باسى بکهين. زور له ميژده دهمه وي باسى ئه مهت ده گهل
بکه م. پيشتريش له گه لم باس کردويت... به لام بهس نه بوو، چونکه تو
باوه رت پينه ده کردم. ناحه زيك له نيتوانمندانده...

ئاگلایا به له ز قسه که ی پي بری:

- وس، وس. بيدهنگ. قسه نه که ی!

توند دهستی گرت و به سيمای ترساوه وه له سهراپای پوانی. پيک
له وساته دا يه کيک بانگی لي کرد. به ئاسوده یی دهستی ميرزاده ی بهرداو به
راکردن پويشت.

ميرزاده، به دريژايی شه وه که ئارامی نه بوو، تايه کی گهرمی لينهاتبوو.
سهير ئه وه بوو ماوه يه ک بوو هه موو شه ويک تاي لينده هات. ئه م جاره يان
گه يشتبوه نیمچه وراوه يه ک، به دهم نوره تاوه ورينه ی ده کرد و بيري له وه
ده کرده وه: باشه ئه گهر سبه ينی له بهرده م ئه وه موو ميوانه دا فينی ليبي چ
بکات؟ چ دهقه ومی؟ خو پيشتتر به بهرچاوی خه لکيه وه تووشی ئه وه حاله ته
بوو بوو.

که بيري له مه ده کرده وه خهريک بوو له ترسا هه تره شی بچيت.
به دريژايی ئه وه شه وه، به خه يال خو ی له شه ويبريه کی سهير و له نيتو
خه لکانیکی بيگانه دا ده بينيه وه. له هه مووی خراتر ئه وه بوو که شانی له
قسان قايم کردبوو، ئه وه ی ده يوت نايوته وه. له کاتيکا که ده يزانی پتويسته
بيدهنگ بيت، پرژدتر ده بوو له سه ر قسان. به دريژايی ئه وه ماوه يه هه ولی
ده دا بۆچونه کانی به سه ر ئاماده بواندا سه يپتن. يه فگيني پافلوفيچ و
هيپوليتش له دهعه و تکراره کان بوون، له وه دهچوو زور کوک و ته با بن.

دواي سهعات هه شت، به دهم ژانه سه ره وه له خه و پابوو، زهين و
ميشکی سيخناخی خه يالی په ريشتان و هزرين غه ريب بوو. پر به دل، حه زی
ده کرد پوگوژين بدینی. بۆچی؟ نه يده زانی. ئه وسا لينرا، بي ئه وه ی هيچ
ئه نگيزه يه ک له ئارادا بي، بچن بۆلای هيپوليت. به راده يه ک په شيو و
په ريشتان بوو، که تيکرای رووداوه کانی ئه م به يانيه، ويرا ی ئه وه ی کاریکی
زوريان له دل و دهروونی کردبوو، به تهواوه تی سه رنجيان پانه کيشا بوو،

گه مژه

که یه کیک له و پرووداوانه هاتنی لیبدیف بوو بۆ لای.

سهروسه کوتی لیبدیف زوو پهیدا بوو، تۆزیک دواى سهعات نۆ، بپریک مهست و خومار بوو. میرزاده ههچهنده له و دوايانه دا، زهین و ديقهت و سهرنجی سست بوو بوو، به لام ههستی به گۆرانی کوتوپری لیبدیف کرد، ئەمه ئەوهنده زهق بوو، پتویستی به ديقهتی زۆر و سهرنجی ورد نه بوو. لیبدیف له وهتای جهنه رال ئیقولگین لى تورا بوو و له مالى وی رۆیشتبوو، که هه مووی سى پۆژ بوو، زۆر گۆرا بوو، شپو شه پرتو، چلکن و پلکن، جله کانی یه کپارچه په له و له که، بۆینباخه کهى هه میشه خوار و خێچ، یه خه ی پالتوکەى دریا بوو. ته نانهت له مالىشه وه نه ده حه وایه وه و شه پری به دارو به رد ده فروشت، به گژ سینه ری خۆیدا ده چوو، دهنگه دهنگ و هاواری له حه وشه بچوکه که یانه وه ده هاته ده ری. پۆزیک فیرای کیزى به گریان وه بۆلای میرزاده هاتبوو و زۆر شتی بۆ گێر ابووه وه.

لیبدیف، ئەم جار هیان به شیوه یه کی سهر قسانی ده کرد، به سینگى خۆیدا ده کیشاو سهر زه نشتی خوی ده کرد که کاریکی خراپی کردووه، گوێگر نهیده زانی ده بی ئەو کاره خراپه چی بی...

ئهنجام به دهنگیکی خه مناک گوتی:

- ته واو، کار له کار ترازا سزای خیانهت و بو ده له یی خۆم وهر گرت... شه قه زله ی خۆم خواردا!

میرزاده گوتی:

- شه قه زله؟ کئ لى دایت؟... جا بهم به یانی زووه؟

لیبدیف، به ده م ته وسخه نیکه وه گوتی:

- به یانی زوو؟ ئەمه هه قى به سهر کاته وه نییه... خۆزگه سزایه کی به ده نی بوايه... به لام سزایه کی مه عنه وی و ئەخلاقیه... ئەم سزایه ی من سزایه کی سایکۆلۆژییه نه ک به ده نی!...

لیبدیف، به ده م ئەو قسه یه وه، بی هیه مجامه له یه کی دی له پری لى دانیشت و که وته گێرانه وه ی به سهر هاته که ی، به سهر هاتیکی زۆر بی سهر بهر بوو. میرزاده به بیزاری سهر و چاوی دا به یه کاو خوی بۆ

گه مژه

رۆيشتن ئاماده كرد، به لام له پهر هه ندى له قسه كانى ليبيدیف له زهينيا دهنگيان دايه وه، شپريزه و هه راسان له جيى خوى رهق راوه ستا... ئاغای ليبيدیف باسى شتى سه يری ده کرد.

وابزانم له هه وه له وه باسى نامه يه کى کرد، ناوى ئاگلایا ئيقانوفناش برا. ئه و جا ليبيدیف، بىن په روا و بىن هيچ پيشه کيیه ک به زمانىكى زور تال كه وته تاوانبار کردنى ميرزاده، گوايه ميرزاده سووکايه تى پى کردووه، چونكه له سه ره تاوه سه بارهت به "كه سيك" (مه به ستى ناستاسيا فيليو فئنايه) متمانه ي ته واوى پيكر دووه و به مه حره مى زانيوه، كه چى پاشان په يوه ندى ده گه ل بريوه و به شيويه كى ئيهانه ئاميز فهراموشى کردووه و له خوى دور خستووه ته وه و ته نانهت خوى له وه لامى ئه و پرسىاره ساده يه ش دهرباره ي ئه و گورانه خانه واده ييه ي كه به ريوه بوو دزيوه ته وه. ليبيدیف به دهم هه لريشتنى فرميسكى مه ستانه وه ئيعترافى کرد كه له دواى ئه و ئيهانه يه وه ئوقره ي ليبراه، سه برى سواوه، به تايبه تى له بهر ئه وه ي زور شت ده زانى... زور شت دهرباره ي روگوژين، ناستاسيا فيليو فئنا، ده سته خوشكيكى ناستاسيا، دهرباره ي قارقارا ئاردا ليونوفنا... و ته نانهت دهرباره ي خودى ئاگلایا ئيقانوفناش. "باوه ر ده كه ي من ئه مه م له قيراه، له تاقه كچه شه رعيه كه مه وه زانيوه... به لى به لى... تاقانه نييه، چونكه سى كچى وام هه ن. باشه كى نامه ي بو ليزا فئتا پروكوففئنا ناردووه و له م نه ينيانه ي ئاگادار کردووه؟ ها ها! كى له م هه لس و كه وت و ره فتار و كردار و په يوه ندييانه ي ناستاسيا فيليو فئناى ئاگادار کردووه؟.. ها ها ها! ده بى ئه و نامه نووسه بى ناو و نيشانه كى بى؟ تو ده يزانى؟ ئه گه ر ده يزانى ده كرى پيم بلنى كيه؟

ميرزاده هاوارى کرد:

- خو تو نيت؟..

ليبيدیف، مه ست و مه ستانه به رسقى دايه وه:

- به لى منم! ئا ئه مرق. سه عات هه شت و نيو، يانى نيو سه عات پيش ئيستا... نه وه لا سى چاره ك له مه پيش. به و دايكه به ريژه م راگه ياند كه

گه مڙه

دهمه وي له شتيكي زور گرینگ، هه ستيار ټاگاداري بکه مه وه. له پارچه کاغه زیکدا بوم نووسی دمه وي بوم کاریکی گرینگ بیدینم. به یه کیک له کاره که رکاندا بوم نارد. نه ویش بانگی کردم ژووره وه.

میرزاده، به نه باوه پریه وه پرسې:

- يانی تو ئیستا، توزی له مه پیش لیزا قیقا پروکوفیقات بیڼی؟

- بینیم و شه قه زلله یه کی مزیشم خوارد، هه لبه ته شه قه زلله یه کی مه غه وی. نامه که ی دامه وه، نه که هر دایمه وه، به لکو به نه کراوه یی دای به سه روچاوما، توند یه خه ی گرم و به پال له ژووره که وه دهری نام... هه لبه ته به مانا مه غه ویه که ی پالان و وه دهرنان. نه که چي چیاوی نه ما بوو به مانا به دهنه که ش وه دهرم بنیت، هر زور نزیک بوو.

- باشه نه و نامه یه کامه بوو که به نه کراوه یی دایه وه به سه روچاوتا؟

- باشه... ها ها ها! باشه پیتم نه گوتوویت؟ به خه یالی خوم بوم باس کرد بوویت... نامه یه که بوو که دابوویانه من تا بیگه یه نمه...

- نامه که له کتوه بوم کی بوو؟

به لام هندی له قسه کانی لیبدیف زور بی سه روبه رو نامه فهوم بوون. زه حمه ت بوو پیاو بتوانی هیچیان لی هه لئنجی. نه وه ی میرزاده له قسه کانی هه لئنجا نه مه بوو که لیبدیف، نه مه به یانیه نامه یه که له لایه ن کاره که ری ماله که وه درابوو به قیرالیدیف به مه به سته ی که قیرا وه کو جارن، وه کو جارن له هه مان که سیتییه وه بیگه یه نیت هه مان که س. لیره دا من به نانقه ست هر بوم جیاوازی و جیاکردنه وه یه کیک له مه دوو نه فهره به "که سیتی" و نه ویتریان به "که س" ناو ده به م، چونکه جیاوازیه کی زور له نیوان کیژیکي پاک و زور نه جیبی جه نه رالیک و ژنیکي هه رزه دا هیه. به هه ر حال نامه که له هه مان که سیتییه وه بوو که ناوه که ی به پیتی "ئا" ده ست پی ده کات.

میرزاده به سه رسامی پرسې:

- چون؟ شتی واده بی؟ یانی نامه ی بوم ناستاسیا فیلیپوفا ناردووه؟ شتی وا مه حاله!...

لیبدیف، به دهم زه رده خه نه کی که وچانه وه گوتی:

گەمژە

- ناردوویەتی و ئەولاتریش. ئەوەندە ھەیە ئەگەر راستەخۆ بۆ خودی ناستاسیا فیلیپوڤناش نەبووبی، بۆ ڕوگوزین بوو، کە فەرقیان نییە... تەنانت ئەم کەسیتییهی کە ناوەکە ی بە (ئا) دەست پێ دەکات، نامەیهکی دیکە ی بۆ ئاغای تیرنیتف ناردوو تا بیگەیهنیت.

لیبیدیڤ، بە دەم چاوداگرتن و بزەیهکی بەماناوە ئەو پرستەیهی دوایی گوت.

چونکە لیبیدیڤ، ھەر ساتە ی دەچوو ھەر باسیک و، باسەکە ی پیشتری خۆ ی لەبیر دەچوو ھە. میرزادە بە بێدەنگی بەدیاریەو دانیشت تا ھەرچی لە ھەگبەیدایە ھەلی پێژێ، بەلام لیبیدیڤ بەخۆیشی نەیدەزانی چ دەلێت. لەپری دەکرد نەیدەگرت لە بەتالی دەکرد پڕ نەدەبوو، ئیستاش ئەو ھاغ نەبوو ھە کە ئایا نامەکان لە پێگە ی ئەو ھە دەنێردران یان لە پێگە ی ڤیراوە؟ کاتی گوتی ئەو نامە ی بۆ ڕوگوزین بووبی یان بۆ ناستاسیا فیلیپوڤنا، عەینی شتە، چونکە فەرقیان نییە، گۆیگر بەمەدا ئەو ی بۆ دەردەکەوێ کە ئەم نامانە، ئەگەر نامە یە ک لە ئارادا بووبی، لە پێگە ی ئەو ھە دەنێردران. گریمان ئەم جۆرە نامە ی ھەبوو، چۆن چۆنی، بە چ پێکەوتی کەوتبوو دەستی ئەو. ئەگەری زال ئەو بوو، کە پەنگە بە ھەر شیوہە ک بووبی، لە ڤیرای دزی بی و بە مەبەستیکی تایبەتی بۆ لیزاڤیتا پروکوفیقنای بردبیت. ئەمە مەزەندە و ئەنجامگیری میرزادە بوو.

میرزادە زۆر نیکەران بوو ھاواری کرد:

- تۆ شیت بوویت!

لیبیدیڤ، بە دەم بزەیهکی ڤیلاویەو گوتی:

- بە تەواوەتی نا میرزادە ی مەزن... ئەلھەقی لەپیشا دەمویست بیدەم بە تۆ، بیدەم دەستی خۆت تا بەو خزمەتیکم کردبیت... دوایی بیرم گۆری و لەدلی خۆدا گۆتم ئەم خزمەتە بەوان بکری باشترە. باشتر وایە راستەوخۆ ئەو دایکە بەرێز و زۆر نەجیبە لە ھەموو شتیک ئاگادار بکەمەو. وەکو چۆن جاریکی تر بە مانایەکی بی ناو و ئیمزا ئاگادارم کردبوو ھە. ئەم جارەش ئەم کارتە ی ئەم بەیانیش، سەعات ھەشت و نیو بۆم نارد، بە

گه مزه

ناوی "هه والنیری نهینی تو" ئیمزام کرد، ئیدی به له ز له دهرگای پشته وه، له دهرگای خزمه کاره کانه وه کردیانمه ژووره وه و خزمه تی ئه و دایکه هه ره به پریز و نه جیبه گه یشتم.

- ئی، چیت؟

- خۆت ده یزانی: خه ریک بوو، لیم بدات. یانی لیتی دابام زۆر پیاوانه تر بوو. ئه وه ی به منی کرد له لیدان خراتر بوو. نامه که ی دا به سه روچاوما. هه وه ل جار وام هه ست کرد له گینه نامه که لای خۆی گل بداته وه... دوا ی بیرکردنه وه یه کی که م دیقه تم دا که بیرى گوڤری، نامه که ی تووڤدا و گو تی: "مادامیکى پیاویکی وه کو تو یان پاسپاردووه بیگه یه نی، ده ی برۆ بیگه یه نه!" .. دیار بوو زۆری له بهر گران بوو، ئه گه ر وانه بوایه شه رمیکی ده کردو به و جۆره روو به روو ته ریقی نه ده کردمه وه. به راستی ژنیکی توڤه و توڤیه،

- ئیستا نامه که له کو نییه؟

- به منه: ئه وه تا!

لیبیدیف به ده م ئه و قسه یه وه، نامه که ی دا به میرزاده. نامه ی ئاگلایا بوو بۆ گاقریلا ئاردا لیونوفیچ. هه مان ئه و نامه یه بوو که ده بوا گاقریلا دوا ی دوو سه عات سه رکه وتوانه بیگه یاندا خوشکه که ی.

- نابى ئه م نامه یه لای تو بیت.

لیبیدیف. هاته خرۆش و به گه رمی گو تی:

- ه ی تو یه، داومه به تو. بۆ تو م هیتاوه. وا جار یکی دی دیمه وه خزمه تی تو، به دل و به گیان فه رمان به رداری تو م. دوا ی خیانه تیکی نه خوازاو، ده گه پیمه وه خزمه تی تو، نوکه رتم! به ده ردی توماس موری* ئینگلیزی، له به ریتانیای مه زن، گو تی دلم به رخه نجه ر بده، به لام واز له ریشم بیته. یان باوکی پۆما، واتا پاپای پۆما، که من ناوم ناوه باوکی پۆما، گو ته نی ئه مه تاوانی خۆمه* .

میرزاده، به مکۆری گو تی:

- ده بی ئه م نامه یه ده سته جی بنێردی، خۆم مشووری ده خۆم.

- باشه میرزاده ی هه ست ناسک، نموونه ی وێل و ماریفه ت، باشتر نییه

گه مژه

که...

ليبيديف به دهم ئەو قسانه وه، چروچاوی خوئی به جوړه ها شیوه دهگوړی، مه رایي و ږیا فرۆشییه کی دهکرد، هر مه پرسه. له پر له سهر کورسییه که ی راپهړی وه کو ئەوه ی دهرزییه کی پتدا کرابیت. به دهسته کانی ئاماژه ی بۆ شتیک دهکردو له هه مان کاتدا، به شیوه یه کی کومیدیان ه چاوی داده گرت.

میرزاده، به توږه یی و مه یله و هه ږه شه وه گوئی:

- مه به ستت چییه؟

ليبيديف، به دهم مه رایي و کلکه سووتیوه و به ئەسپایی گوئی:

- پنیسته بهر له هه رشتیک بیکه یته وه.

میرزاده، به توږه بوونیکي ئەوتوو بۆی چوو که ليبيديف به ره و ده رگا که هه لات، به لام که گه یشته به ده رگا که هه لوه سته یه کی کرد، به ئومیدی ئەوه ی میرزاده لوتفیک بفرمووی و بیبه خشیت.

میرزاده، به خه م و په ژاره یه کی قووله وه گوئی:

- ئاخ ليبيديف! پیم نالئی چۆن پیاو ده گاته ئەم ئاسته نزمه؟

ليبيديف، گه شایه وه، یه کسه ر له میرزاده هاته پیتشه وه، لیکدا لیکدا ده یکشیا به سینگی خویدا و به دهم فرمیسک هه لږشته وه گوئی:

- من که سینگی نزم! سووکم!

- ئەمه خوږیاتیه.

- به راستی وایه: خوږیاتیه، وشه یه کی پر به پیستی ئەم حاله ی منه.

- باشه ئەم ره فتاره سه یه چییه؟ چما تۆ سیخوږ و جاسووسی! بۆچی

نامه ی بی ئیمزا و ناو دهنووسیت، تا ئەم ژنه زوړ نه جیبه، ئەم ژنه په سه ن و خانه دانه بترسینیت؟ بۆچی ئاگلایا هه قی ئەوه ی نه بی به که مائی ئاره زوو، بۆ هه ر که سینگی بوئی، نامه بنووسیت؟ ئەمرۆ بۆ ئەوه چوویت بۆ ئەوینده ر تا شکاتی لیکه یته؟ به ته مای چی بوویت له م کاره ت؟ چ شتیک هانی دایت که برۆیت ئەم دوو زمانیه دژی که سینک بکه یته؟

ليبيديف به دهم منجه منجه وه گوئی:

گه مژه

- تهنیا له پرووی فزولیهت و کونجکاویه کی خیرخوازانه وه ئه مه م کرد،
ههروه ها ویستم خزمهتی ژنیکه په سه نی خانه دان بکه م که شایسته ی
خزمه ته. به لی...

ئه و جا له سه ری رویشته:

- ئیستاش ئه مه ملی من و ئه وه شمشیری تو، ملم له موو باریکتره.
ئاماده ی هه موو سزایه کم. ئه گه ر هه ز ده که ی هه لمواسه!
میرزاده، به بیزاریه وه پرسی:

- به م حاله وه چوویت بو لای لیزافیتا پروکوفیتنا؟

- نا، نا، پاکو خاوینتر و سه رحالتر بووم. هیدی ترو به ئه ده ب تر بووم.
دوای ئه وه ی ئیهانه ی کردم و ترو ی کردم، ئه وسا ئه م وه زع و حاله م به
سه رها ت.

- زور باشه، فه رموو برۆ و وازم لیبینه!

میرزاده، چه ند جاریک ئه و داوایه ی دووباره کرده وه. ئه و جا میوانه که ی
لیبرا که برپاوت. ته نانه ت وه ختی که ده رگا که شی کرده وه که برپاوت،
جاریکی دی له سه ر نووکی پینان گه رایه وه ناوه ندی ژووره که، به ئاماژه ی
ده موچاو داوای لیکرده وه که نامه که هه لچریت، به لام زاتی نه کرد به ده می
پینی بلی، ئه و جا به ده م نه رمه بزه یه کی میهرئامیزه وه وه ده ر که وت و
رویشته.

له هه ر هه موو چه نه بازیه بی سه روبه رو نامه فهورومه که یه وه حقیقه تیک
خوی ده نواند که بریتی بوو له وه ی ئاگلایا له گیزاویکی تووشی نیگه رانی و
سه رسامی و په ریشانیدا ده ژیا. شتیک له ناخی ناخه وه زوری عه زاب ده دا.
میرزاده له به رخویه وه گوته: "غیره و هه سوودیه". له مه وه دیار بوو که
خه لکانیکی به دخواو به د په سه ن ده نووکیان له سه ریتی و تووشی ترس و
دوو دلی ده که ن، به لام سه یرکه له وه دا بوو که به و ئه ندازه یه متمانیه ی پی
کردبوون. بیگومان هه ندی خه یالی ویرانکه ر و شووم. دزه ی کردبووه ناو
ئه و سه ره بچووک و بی ئه زموونه وه، بی ئه زموون به لام گه رم و پر له
کبریا...

گه مژه

ئەم ڤاڤە و شروڤە و ئەنجامگيريانه، ميرزادهيان نقومی ترستیکی بئ
 ڤەزا کردبوو، بە ڤادهیهک ڤەشتو و ڤەريشان بوو نە یدەزانی چ ڤرياریک
 بدات. هەستی دەکرد لەبەردەم کارەساتیکدايه که دەبئ بە هەر نرخئ بوو
 نەیهلئ ڤووبدات. جاريکی دی تەمەشای ئەدرەسی سەر نامە مۆرکراوہکەي
 کرد: ئاھ... لەلای ئەوہوہ هیچ جئ گومان نەبوو، چونکە باوہ ڤ و متمانەي
 پئ هەبوو. ئەو ترسەي که ئەم نامەيە دەيخستە دلێوہ ئەوہ بوو که باوہ
 و متمانەي بە گاڤريلا ئارداليونوفيچ نەبوو. وئرای ئەوہش لئیرا که بە خۆي
 نامەکەي بگەيەنئتي. هەر بەو نیازەشەوہ لە مال وەدەر کەوت و ڤويشت،
 بەلام لەريگا بيري گۆري. بە ڤیکەوت لە نزیکي مالی پتیتسندا تووشي کولیا
 بوو. ڤای سپارد که نامەکە بگەيەنئتە براکەي، بەلام وابنوئتي که نامەکەي
 راستەوخۆ لە ئاگلایاوہ بۆ براکەي هئناوہ. کولیا هیچ چەند و چوونئتي
 نەکرد و نامەکەي گەياند. هەرگیز ئەوہشی بە بيرا نەهات که ئەم نامەيە
 ئەو هەموو دەستەي کرد بئت.

ميرزاده که بۆ مال گەڤايەوہ، ناردی بەشوئین ڤيرا لوکیانوفنادا که بئت
 بۆ لای، هەموو شتئتي بۆ گئڤايەوہ، تا هئدی و هئمن ببئتەوہ و خەمی
 نەبئ، چونکە کیزەي داماو بە دوای ئەو نامەيەدا بەدەم گريانەوہ، مالەکەي
 ژيرو ژوور کردبوو. که زانی بابی نامەکەي دزیوہ زۆري پئ سەیر بوو.
 (ئەسا ئيعترافي بۆ ميرزاده کرد که پئشتریش چەند جاريک بە نەئني نامەي
 لەنئوان ڤوگوزين و ئاگلایا ئيفانوفنادا هئناوہ و بردووہ. هەرگیز بە بيري
 نەهاتوہ که لە گينە ئەم کارە بە قازانجی ميرزاده نەبئت...) ميرزاده، بە
 ڤادهیهک مشەوہش بوو که کولیا بەپەلە جوابی بۆ نارد بوو جەنەڤال
 نەخۆشە بەزەحمەت لە مەسەلەکە گەيشتبوو، بەلام ئەم ڤووداوہ بۆ
 ميرزاده بەخیر گەڤا، وەخۆي هئنابووہو و ڤۆژەکەي تا ئنوارئ لە مالی
 نينا ئەلکسندروفنادا (که هەلبەتە نەخۆشەکەيان بۆ وئندەر هئنابوو) بەسەر
 بردبوو. حوزوري لەوئندەر لە ڤووی پراکتیکيەوہ هیچ سوودئتي نەبوو،
 بەلام سەرباری ئەوہش خەلکانئک هەن ڤياو حەز دەکات لە کاتي لئقەومان
 و تەنگانەدا، لە نزیکي بن. کولیا زۆر ڤەشتو و ڤەريشان بوو، هئندە بەکول

گه مژه

دهگريا له تۆ وايه تىك چووه، به لام بهردهوام هر خهريک بوو، دههات، دهچوو، مشوورى دهخوارد: چوو به دووى پزىشکا و لهجياتى يه کىک سيانى دۆزىيه وه، پاشان چوو به دواى دهرمانسازا، ئهوجا برۆ زهروو پهيدا بکه. جهنه رال، که ميک ژىايه وه، به لام وههؤش نه هاته وه. پزىشکه کان رايانگه ياند که "حالى باش نييه و له غه ر غه ردايه". قارىا و نينا ئه لکسندروفتا به دياريه وه بوون و غافلپان نه ده کرد. گانيا نيگه ران و په ريشان بوو، ده تگوت سام گرتوويه تى، نه يده ويست بچيته نهؤمى سه ره وه، ته نانه ت ده ترسا بابى بدىنى. به نيگه رانيه وه دهسته کانى تىک ده ئالاند. له ميانه ي گفتوگويه کى بى سه رو به ره وه، ده گه ل ميرزاده دا، توانى بلت: "چ نه گبه تيه کى گه وره يه. به تايبه تيش له م کاته دا!". ميرزاده، به خه يالى خۆى له هيمّا و ئامازه کانى ئه و قسانه گه يشت.

ميرزاده، هپولىتى له مالى پتتيسندا نه بينى. ليبيديف شهوئ به هه له داوان خۆى گه يانده ئه وينده ر. له به يانيه وه، له دواى "پوونکردنه وه کانى" ئه و به يانيه وه، تا ئه م کاته خه وتبوو. ته قريبه ن مه ستى به رى دابوو، هينده به کوئ و دل به ديار نه خو شه که وه فرمىسکى ده رشت له تۆ وايه برى دايکى و باوکيه تى. به دهنگى به رز خۆى سه رکۆنه ده کرد، بى ئه وه ي هۆيه که ي بلئ. ناوبه ناو داوينى نينا ئه لکسندروفتاى ده گرت و گله يى له خۆى ده کرد، که له م کاره ساته دا هه ر ئه و (ليبيديف) که مه ر خه م و خه تاباره، خه تا هه ر خه تاي ئه وه و به س... هه رچيه ه کى کرد بى له پووى فزوليه ت و کونجکاويه وه بووه... "په حمه تى.. (که س نه يده زانى بوچى ليبيديف به په حمه تى ناوى جه نه رالى ده برد، له کاتىکا هيشتا زندو بوو). پياويکى هيزاو بليمه ت بوو!" ليبيديف، تاکيديکى زۆر زۆرى له سه ر بليمه تى جه نه رال ده کرد، له وه ده چوو وا ته سه وربکات که ئه م وشه يه له م کاته دا و بو ئه م ساته زۆر گرینگ و به سوود بىت. نينا ئه لکسندروفتا، که چاوى به راستگوى فرمىسکه کانى که وت، بى هپچ گله يه ک و بگره به زمانىکى ميه ر ئاميزه وه پىي گوت: "به سه، به سه، مه گرى! خودا سه بر و هه دارت بدات، خوا ده ت به خشيت!" ئه م قسانه ي نينا ئه لکسندروفتا، کارىکى ئه وتوپان له

گەمژە

ليبيديف كرد، كه نه يتوانى تا كۆتايى شهو، نه خۆشه كه به جى بىلى
(پۆژهكانى دواتريش، تاكو جەنەرال مرد، له به يانيه وه تا ئىوارى له مالى
وان دەمايه وه). ليزاڤيتا پروكوفيفنا، ئەو پۆژه دووجاران پەيكى نارد بۆ
هه والپرسىنى حالى پيره ميژد. كاتى ميرزاده سعات نۆى ئەو شه وه، خۆى
به هۆله كهى مالى يه پانچيندا، كه له وساته وه پر بوو له ميوان، كرد، ليزاڤيتا
پروكوفيفنا، به گهرمى ئەحوالى جەنەرالى لى پرسى، ديار بوو خەمى بوو.
كه دۆتمير پيلوكونسكايا لى پرسى: "ئەم نه خۆشه كىيه؟ و نينا
ئەلكسندروفنا كىيه؟" ليزاڤيتا پروكوفيفنا زۆر به نهزاكهت و ويقاره وه وهلامى
دايه وه. ميرزاده ئەو هه لۆيستهى زۆر خۆش لىهات. ميرزاده به خۆيشى له
وهلامى ليزاڤيتا پروكوفيفنادا زۆر به جوانى و پىكوپىكى وهلامى دايه وه.
وهلام و دەم و دووى هينده پهسند بوو كه پاشان خوشكهكانى ئاگلایا
باسيان كردبوو و گوتبوويان: "زۆر خاكيانه، به دهنگى نزم، بى هىچ جرت
و فرتىك. مەنگ و بهويقار، بى هىچ قسهيهكى زياده، بى ئەوهى بهخۆپايى
و بيهوده دەست بجووليتى قسانى دهكرد. به ههيهته وه وه ژووركوت، زۆر
سهركه وتوانه بوو، جلهكانى ئاسايى، بهلام شىك بوون!" ههلبهته وهكو
دوينى دوترسا، نهك ههه لهسهر كاشيه لووسهكه نهخزى و نهكهوت!...
بهلكو بوو به مايهى خۆشحالى و پهزامهندى ئامادهبووانيش.

ميرزادهش لای خۆيه وه، پاش ئەوهى دانىشت و تهمهشايهكى
دهوروبهري خۆى كرد، يهكسهر ئەوهى كهشف كرد كه ئەم كۆمهله، ئەو
جروجاوه رانه نين كه ئاگلایا پۆحى لى بردبوون، ئەو پمۆزن و
ديوه زمانهش نين كه دويشه و هاتبوونه خەوى. ئەمه يهكهم جارى بوو له
ژيانىا گۆشهيهكى ئەو شته بهسام و ههيهته كهشف بكات كه پييان
دهگوت: "كۆمهلهگهى ئەرستوكرات". له ميژد بوو، بهگويهرى نياز و ههز و
پۆژهكانى خۆى، به تاسه وه بوو كه خۆى بهم دنيا ئەفسووناويه دا بكات،
بۆيه له دلى خۆيدا دهپيرسى كه ئاخو دهبى يهكهم تيبينى و سهرنجى،
يهكهم ههستى بۆ ئەم كۆمهلهگهيه و لهناو ئەم كۆمهلهگهيه دا چى و چۆن بىت.
ههلبهته يهكهم بهرخوردى زۆر باش بوو. يهكسهر ئەو ههستهى لا دروست

گەمزە

بوو که ئەم خەلکە ھەر بۆ ئەو خولقاون که له دەوری یەک خەربینەو، مائباتی یەپانچین خویان به خاوەن دەعوەت و زیافەت نازانن، ھەموو ھەر یەک خانەوادەن و ھیچ "غەوارە" و بیگانیەکیان تیا نییە و ئەویش له ناو میواناندا نییە، بەلکو لەنیو دۆستانی "دلسۆز" دایە، لەپیاویک دەچیت که یەکتە بێ لەوان و دواى دابراى کورت، بەھەمان نەفس و بیرو بۆچوونی ئەوانەو دەگەریتەو ناویان، ھەلس و کەوتی جوان و ناسکیان، سادەیی و راستگویی پوڵەتیان، گشت ئەمانە جۆرە کاریگەرییەکی ئەفسووناویان له دل و دەروونیا دروست کرد. نەیدەتوانی به خەیاڵیش گومانى ئەو بەرئى که ئەم ھەموو خۆشڕەفتارى، سادەیی، نەجابت، ھۆشمەندی و ھەست بەرزى و پێزدارى و پێز پەرورە، پەنگە تەنیا سیناریۆیەکی پوڵەتی بێ نێو پۆک بێ. وەکو دەلێن ناوی زل و دینی وێران بێ. ئەلھەقى زۆربەى میوانەکانى، وێرای پوڵەتی به ھەیبەت و شکویان، تا پادەییەکی زۆر خەلکانى بێ ناو پۆک و بۆش و بەتال بوون، به ھۆى خو پەسەندییەو لەو غافل بوون که جگە له پوڵەت و پوڵەتبازی ھىچی تریان نەبوو، پوڵەت و پوڵەتبازیەکیان ئازایەتى خویانى تیا نەبوو، چونکە به میرات له پیشینانى خویانەو بۆیان مابوو ھەو و لییان بووبوو به عادەت و خو. میرزادە له ھەو ھەو بە پادەییەک ئەفسوون بووبوو، که نەیدەویست به خەیاڵیش بیر له شتى وا بکاتەو و پێگەى کەمترین گومان به خۆى بدات. بۆ نمونەى بەچاوى خۆى دەیبینی که پیرە میردیكى بەشەخسەت و پێ ھەیبەت که له تەمەنى باپیری ئەودا بوو، قسەکەى خۆى دەبێرێ تا گوێ له قسەى گەنجیكى بارى ناپوختەى وەکو ئەو بگریت. دەیبینی ئەو پیرە میردە نەک ھەر گوێی دەگرت، بەلکو لەو دەچوو پێزیش له راو بۆچوونەکانى ئەو بگریت. زۆر به لوتف و میھرەو، به پووخواشى و پووگەشیەکی راستگويانەو مامەلەى دەگەل دەکرد، وێرای ئەو ھى کەپێشتریش یەکیان نە ناسیو و ئەمە یەکەم جارە که یەکتر بدینن. لەو دەچوو ئەم نەزاکەت و ناسکی و خۆش مەشرەبیە کاریان له تەبع و تەبیعیەتى ھەستیار و گەرمى میرزادە کردبیت. یان پەنگە پێشووخە له

گه مژه

باری دهروونیه وه بۆ ئەم گه شیبینییه ئاماده بووبی یان خۆی ئاماده کردییت.

ئەلههقی په یوهندی هه هه موو ئەمانه، هه چهنده به پوالت دهگهڵ مالباتی په پانچین و دهگهڵ په کتریدا دۆستانه و توند و تۆل دهینواند، به لام له راستیا له وه کزتر بوو که میرزاده له هه وه له وه و له سه ره تای ته عار و فکردنی دهگه لیاندا، ویتای کردبوو. هه ندیکیان به هه چ جوړی مالباتی په پانچینیان به هاوته راز و هاوتای خویان نه ده زانی. هه ندیکی تریان له ناخی دله وه رقیان له په کدی بوو. بۆ نمونه دۆت میر پیلوکونسکایا به پیری و زور هانییه خۆیه وه، به درێژی ته مه نی "رقی" له ژنی ئەو پیره میره بوو که په کیک بوو له گه وره فرمان به رانی دهو له تی. که ژنی پیره میره کهش له لای خۆیه وه چه زی به چاره ی لیزا قیتا پروکوفیفا نه ده کرد. ئەم "گه وره فرمان به ره" که په پانچین و خانم په پانچینی له سه ره تای گه نجا په تیانه وه، گرت بوو ژیر بالی خۆی و پشتیوانی لنده کردن، ئیستا میوانی شه ره ف بوو. ریزیکی په جگار زۆری لای په پانچینه کان هه بوو. جهنه رال په پانچین به ئەندازه ی خواجه ک ریز و حورمه تی دهگرت. ئەوه نده له لای گه وره و پیروژ بوو، ئەگه ر خوا نه خواسته، بۆ تاقه ساتیک، به خه یالی خۆی به هاوته راز و هاوتای ئەو زانییا، یان به که متر له زیوسی گه وره ی خواکانی ئۆله می زانییا، به دل سه رزه نشتی خۆی ده کرد.

ژماره یه کی دیکه ها تبوون که چه ندین سال بوو په کتریان نه بینبوو، ئەمانه خه مسارد و بی موبالات، له ناخی خویانا هه چ سۆزیکیان به رانه ر به په که نه بوو، ئەگه ر نه لێن دوژمن بوون، که چی، خۆش و بیشیکی وا گه رموگوریان دهگهڵ په کدا ده کرد، له تو وایه دوینی له کوپ و ئاهه نگیکی شاد و دۆستانه دا په کیان دیتبوو.

به هه ر حال، ئاهه نگه که گه وره نه بوو، ژماره ی ئاماده بووان زۆر نه بوو. جگه له دۆت میر بیلوکونسکایا و "که سیتییه پیره که" و ژنه که ی، که به راستی پیاویکی به سام و هه یبه ت بوو، پیاویکی دیکه شی لی بوو که زۆر به شه خسیه ت دیار بوو، ئەمه جهنه رالیک بوو به له قه بی باروون یان کوونت و

گه مڙه

ناوڻيڪي ئه لمانى هه بوو. پياوڻيڪ بوو تا حه زڪه ي كه مدوو و بيدهنگ، گوايه
شاره زايه كي زور گه وره له كاروباري دهولت، به يه كيڪ له زاناكان
دهژميردرا، لهو كارگير دهگمه نانه بوو كه "جگه له ڀووسيا" له هه موو
شتيكي دي ده زانن. لهو پياوانه بوو كه هه ر پنج سال جاري قسه يه كي
نه سته قى هينده قوول و پر مانا دهكهن، كه دهنگ ده داته وه و ده بن
به ويتردي سه ر زاران و ده گاته وه گوڻي گه وره به رپر ساني ولات. گوايه
يه كيڪه لهو پايه به رزانه ي، دواي ته مه نتيكي دريژ له خزمه تي
وه زيفيدا (ته مه نتيكي بي ئه ندازه دريژ و گونگ) كه ده بن به خاوه ن پايه ي
زور به رن، ميدال و نيشانان و، سه روه ت و سامانتيكي زور، ئه وسا ده مرن،
له كاتيكا نهك هيچ كاريكي ديار و به رچاويان نه كردوه، به لكو رقيانينش لهو
جوره كاره ديار و به رچاوانه يه.

ئهم جه نه راله، له وه زيفه دا، سه روكي راسته وخوي جه نه رال ئيفان
فيدوروفيچ يه پانچيني له مه ر خومان بوو. بويه چ وهكو نه كناسي و
وه فداري، چ وهكو ته بيعه ت هه ستي ده كرد، چاڪه ي زوري سه روكه كه ي
به سه ره وه يه و به وه لي نيغمه تي خوي ده زاني. هه رچه نده ئهم جه نه راله
سو پايه به هيچ جورئ خوي به وه نه ده زاني كه چاڪه ي به سه ر ئيفان
فيدوروفيچ شه وه هه بن يان وه لي نيغمه تي ئه و بيت، ته نانه ت ئه وه نده
گوڻيشي نه ده دايه. ئهم پياوه ويڙاي ئه وه ي لهو خزمه تانه رازي بوو كه ئيفان
فيدوروفيچ پيشكه شي ده كرد، كه چي ئاماده بوو، هه ر كاتيڪ پڻويست بڪات
و له باربي بي چهنو چون بيگورپته وه به كه ستيكي دي.

يه كيكي دي له ميوانه كان، كه ستيبيه كي گريني پير بوو، له وه ده چوو
بور هه خزمه يه تيه كي ده گهل ليزا فيتا پروكوفينا دا هه بيت، به لام له راستيدا
هيچ خزمه يه تيه كي دور يان نزيكي له گه ليا نه بوو. پياوڻيكي خاوه ن پله و
پايه ي به رن بوو، له مالبات و تايه فيه كي خانه دان و ده وله مه ند بوو، كه ته
و توندو تول و سه ر حال و شه نگول بوو. پياوڻيكي ده ماوه ر و به دهم و پل
بوو، به وه ناسرابوو كه له وه زع و حالي رور نارازي بوو، رهفتار و
ئه ته كيكي بابايه كي ئه رستوكراتي ئينگليزي هه بوو، زهوق و سه ليقه شي هه ر

گەمژە

ئىنگىلىزىيانە بوو (بۇ نموونە ھەزى لە خواردنى ڤو ۋاستى ناسك دەکرد، ھەزى لە گالىسكە و گارى گەورە بوو، ھەزى لە خزمەتكارانى پياو بوو بە جلکى فەرمیەو). ئەمە پەيوەندییەكى خوشى دەگەل کەسیتیپە پیرەكەدا (گەورە فەرمانبەرەكە) دا ھەبوو و، ھەولە دەدا بە ھەموو شتوہیەك سەرگەرمى بکات. لەو لاشەوہ لیزا ڤیتا ڤروکوفیقنا، خەيال و بیرۆکەيەكى سەیر ختووکەى میتشكى دەداو وای خەيال دەکرد لەوہیە ئەم بارۆنە كە (زۆر پابەندى فەزىلەت نەبوو گوايە ئەھلى ھەوہس و میتباز بوو) لەوہیە ڤوژى لەڤوژان بیتە خوازگارى ئەلكسندرا. لەخوار ئەو میوانە گەورە و دەستڤویانەوہ، كۆمەلە میوانىكى كەم تەمەنتر لەوان ھەبوون، ئەمانەش خەلكانىكى زۆر شایستە و بەسەنگ و ئىحتوبار بوون. لەوانە: میرزادە "س...", یەڤگىنى ڤاڤلوفیچ، میرزادە "ن..." كە كاتى خۆى لە ئەوروپادا ھەر خەرىكى ڤاوہ ژن بووہ. ئیستا تەمەنى لە دەورووبەرى چل و پینچ سالیدا بوو، بالا بەرزىكى بەژن ڤىكوپىك بوو. یانى ھىشتا بەشى خۆى قوت و قوز بوو، دەم و زمانىكى گەرم و ڤاراوى پتوہ بوو. تواناو بە ھەریەكى سەیری حىكایەت خوانى و چیرۆك گىڤرەنەوہى ھەبوو. ھەرچەندە سەرۆت و سامانەكەى كەمىك لە كزى دابوو، ھىشتا مەیلی ئەوروپای دا نە نابوو و زیاتر لە ھەندەران دەژیا.

گروپى سىپەمى میوانەكان ئەوانە بوون، كە ھىشتا نەگەیشتبوونە ناو (بازنە داخراوہكەى) كۆمەلگەى ئەرسىتوكراتەوہ. یانى بە ئەرسىتوكرات نەدەھاتنە ژماردن، بەلام جاروبار لە ھەندى بۆناندا، لە كۆڤو مەجلىسى تویژە بالاكانى كۆمەلگەى ئەرسىتوكراتا دەبیینران، بۇ نموونە مالباتى یەپانچىن بە خۆیان لەو تویژە كۆمەلایەتیپە بوون. مالباتى یەپانچىن، لەو ئاھەنگ و میواندارىپە كەمانەدا كە سازیان دەکرد، بە ھوكمى زەھوق و سەلیقەى جوان و دروستى خۆیان بژاردەترین كەسیتی تویژى بالایان دەگەل بژاردەترین كەسیتی تویژى خوارتر یانى دەستەبژىرى "چىنى ناوہرست" دەعوەت دەکرد و ئاھەنگىكان ساز دەکرد بەدلى ھەموولایەك. خەلكەكە لەم ڤوہوہ زۆریان ستاییش دەکردن و دەیانگوت مالباتى

گه مژه

یه پانچین، خه لکانیکن قه درزان و سنووری خویان ده زانن، دیاره مالباتی یه پانچین شانازیان بهو رهئی و بوچوونه وه ده کرد.

یه کیک له نوینه رانی چینی ناوه راست که ده عوه تی ئه و ئاههنگه بوو، ئەندازیاریک بوو به پلهی کۆلۆنیل، پیاویکی جیددی و له دۆستانی نزیکي میرزاده (س...) بوو، میرزاده (س...) به مالباتی یه پانچینی ناساند بوو وله رینگه ی ئه وه وه تیکه لاوی ده گه لیاندا پهیدا کردبوو. ئەم پیاوه له کۆر و قهره بالغیدا کهم دوو بوو، ئەنگوستیله یه کی نگین درشتی ئاودار له قامکی شادهیدا بوو، که پیده چوو دیاری شاهانه بئ، به بۆنه ی خزمه ته کانیه وه.

که سیکي دیکه ش له نیتو میوانه کاندا بوو که ئەدیبتیکی شاعیری ئەلمانی نه ژاد بوو، به لام به رووسی شیعی ده نووسی. پیاویکی زۆر به ریز، نزیکه ی سی و هه شت سالیک ده بوو، رووی کۆر و مه جلیسی ئەرستوکرانی هه بوو، پیاویک بوو خوش دیمه ن، ئەگه رچی به ده موچاو خوشه ویست نه بوو ونه ده چوو ده وه. زۆر بایه خی به جلوبه رگ و رواله تی خوی ده دا، له مالباتیکی ئەلمانی بۆرژوا بوو، به لام جینگه ی ریز و حورمه ت بوو. پیاویک بوو هه لپه رست. خوا خوای بوو ده رفه تی بۆ هه لکه وئ خوی له خه لکانی ئەرستوکران و پایه به رز و ده سرۆ به ریته پیتشی و دالده و پشتیوانیان به ده ست ییتن. کاتی خوی کتیبی شاعیریکی ئەلمانی گه وره ی له زمانی ئەلمانیه وه بۆ زمانی رووسی پاچه کردبوو، کتیبه که چاپ بوو بوو. زۆر زیره کانه باسی دۆستایه تی خوی ده گه ل شاعیریکی به ناوبانگی رووسیدا ده کرد که شاعیره که مرد بوو. (گه لیک له نووسه ران زۆر هه ز ده که ن به درۆ خۆ به وه وه پابنه ن که ده گه ل فلان نووسه رانی گه وره و به ناوبانگا، به تایبه تی ئەگه ر مرده ی، دۆستایه تیان زۆر خوش بووه) هاوسه ره که ی (شه خسیه ته پیره پایه به رزه که وه) ئەم شاعیره ی به مالباتی یه پانچین ناساند بوو و ناسیاوی و تیکه لاویان پهیدا کردبوو، ئەو خانمه به وه به ناوبانگ بوو که دالده و پشتیوانی ئەدیبان و زانایانه.

ئهلله قی توانیبوو، له رینگه ی خه لکانی خاوه ن پله و پایه ی گه وره وه که

گەمزە

كارىگەرى بەسەريانەو ھەبوو، مووچە بۆ يەك دوو نووسەريش بېرىتەو ە دابىن بکات. ئەم ژنە لە راستيدا ئەو دەسلەلات و كارىگەرى و سەنگەى ھەبوو. لە تەمەنى چل و پىنچ سالىدا بوو (يانى لەچاو مىردەكەيدا كە پىرەمىر بوو، گەنج بوو) ژنىكى جوان بوو ھىشتا (وھكو زۆربەى ئەو ژنانەى دەگەنە تەمەنى ئەو) ھەزى لە جلكى فاخىر و ئالا و والا بوو. لە پرووى ھۆشوگۆشەو ە مام ناوھەندى بوو، شارەزايى و پۆشنىيرى دەربارەى ئەدەبىيات جىگەى گومان بوو، بەلام زۆرى ھەز دەکرد ھەمەتى ئەدەبىيان بکات و دالەدە و پەنايان بەدات، بە قەد جلى جوان ھەزى لەم كارە دەکرد. زۆر كىتىب و بەرھەمى نووسراو و تەرجمەكراوى پىشكەش دەکرا. دوو سى نووسەر، دواى ئەوھى ئىزنيان لى خواستبوو، ئەو نامانەيان، كە لەمەپ بابەتى گرىنگ بۆ ئەو نووسىبوو، بلأو کردبووھە.

ئەمە ئەو كۆمەلگەيە بوو، كە مىرزادە لى بووبوو بە زىوى خالىسە يان زىرى بى غەلوغەش. جا بە رىكەوت ھەر ھەموو ئەمانە ئەو شەو، زۆر خۆشحال و شاد و شەنگۆل، گەشپىن و شاييان بەخۆ بوو. ھەمووشيان لەو بە ئاگابوون كە ھاتنى ھەر يەككىيان، شانازىەكى گەورە بوو بۆ مالىباتى يەپانچىن، بەلام مىرزادە (مخابن) ئاگاي لەم وردەكارىانە نەبوو. ھەرگىز ئەوھى بەبىرا نەدەھات كە بۆ نمونە مالىباتى يەپانچىن لە نەخشە و پلانكىكى وا گرىنگدا، لە بىريارىكى وا ھەستىاردا كە ئايىندەى كىژەكانى پتوھ بەند بوو، زات نەكەن و پرويان نەيات كە ئەو، واتە لىون نىكولايوفىچ بە كەسىتتییە پىرەكە، كە بەدالەدە و پەناى خانەوادەكەيان دەھاتە ژماردن، بناسىتن. لە كاتىكا لەو دەچوو ئەم پىرەمىردە ئەگەر گەورەترىن كارەسات بەسەر خانەوادەى يەپانچىندا بىت بەوپەرى خەمساردى و بى موباللاتى وەرى بگرىت و ھەر گووى نەداتى، كەچى ئەگەر كچەكەيان بەبى پرس و پرواىژى ئەو، تۆ بلى بەبى پەزنامەندى ئەو بەشوو بەدن، نەك ھەر زویر بىت، بەلكو بەسووكايەتییەكى گەورەشى بۆ خۆى بزائىت، بەلام مىرزادە (ن..) ئەم پىاوھ قۆز و مەحبوب، وریاو ھۆشن، پرووخۆش و زیتەلە، قەناعەت و باوهرى تەواوى ھەبوو كە ئامادە بوونى ئەمشەوى ئەو لە ھۆلەكەى مالى يەپانچىندا، وھكو ھەلاتنى پۆژە. ئەوانى زۆر لە خۆى

گه مژه

به که متر ده زانی. به هوی ئه مه وه بوو که به و جوړه کراوه و بپه روا، شادو شنگول. مامه له و په فتاری ده گهل خانه واده ی په پانچین ده کرد. زور چاک دهیزانی که ده بی له و ئاهه نگ و شه ونشینییه دا، شتیک بؤ سه رگه رمی و خوشی ئاماده بووان بگیریته وه و گه رموگوریه ک به ئاهه نگه که بیه خشیت. زور باش خوی بؤ گیرانه وهی ئه و حیکایه ته ئاماده کردبوو، ئیدی قه ریحی کرابووه وه و ئیلهامی بؤ هاتبوو.

میرزاده لیون نیکولایوفیچ، دوی تۆزیک که گوئی له و حیکایه ته بوو که ئه م گه نجه گیرایه وه، ههستی کرد به عه مراتی حیکایه تیکی و جوان و خوش و ساده ی گوئی لئ نه بووه، به راستی هه ر له زاری دؤن جوانیکی وه کو میرزاده (ن...) ده هات، له زاری وی جوان بوو. میرزاده نهیده زانی، ئه م چیرۆکه، حیکایه تیکی زور کونه، ئه وه نده کاویژ و، دووباره کراوه ته وه که تامی تیا نه ماوه، مه گه ر هه ر خانه واده ی ساده و ساویلکه ی په پانچینه کان، به شیکی جوان و تازه یان زانیبا، به داهینانی راستگویانه و خو به خوی خه یالی دهماوهریکی به توانای هونه رمه ندیان زانیبا، دنا له کوړو شه ونشینییه کانی دیکه ی شارا، نه ک که س گوئی لینه ده گرت، به لکو مایه ی بیزاری و بیتاقه تیش بوو. ته نانه ت شاعیرۆکه ئه لمانییه که ش، به هه موو خاکیتییه کی خویه وه، ده یویست و بنوینئ که هاتنی بؤ ئه و ئاهه نگه، شانازیه کی گه وره یه بؤ ئه م خانه واده یه، به لام میرزاده ته نیا پووه دیار و باشه کانی ئه م هه لوستانه ی ده بیینی، پوه کانی دیکه ی نه ده بیینی. بؤ نه گبه تی ئاگلایاش پیشوخته پیشیینی ئه م شتانه ی نه کردبوو. ئه و شه وه په جگار جوان و شه نگول بوو. هه رسی کیزه که جلکی زور جوانیان له به رکردبوو، به لام زیده روییان نه کردبوو، ته سریحه ی قزیان زور جوان و تازه بوو، پیشتر به و ته سریحانه وه نه بینرابوون، ئاگلایا لای په فگینی پاقلوفیچه وه دانیشتبوو و خه ریکی گفتوگو و گالته و سوعبه تان بوو له گه لیا. په فگینی پاقلوفیچ، له جارن به ویقار و سه نگینتر ده ینواند، دیار بوو ئه مه ی له به ر میوانه ئه رستوکراته کان بوو، به لام له میژ بوو له کوړ و مه جلیسانی کومه لگه ی ئه رستوکراتا ندا ناسرا بوو، وه کو په کیک له خویان ته مه شایان ده کرد، ئه ویش وپرای ئه وه ی گه نج بوو، ئه و مه جلیسانه ی پیخوش بوو،

گه مژه

ههستی به ئاسوودهیی دهکرد. ئەو شهوه که هات بۆ ئاهاهنگهکه، نهواریکی رهشی له شهپهکهی دابوو، ئەمه بووه مایه‌ی سه‌رنج و په‌زامه‌ندی دۆتمیر بیلوکونسکایا. هه‌موو گهنجیکی سه‌ر به‌ کۆمه‌لگه‌ی ئه‌رستوکراتی له‌م جووره بۆنانه‌دا، به‌ بۆنه‌ی مردنی مامیکی وه‌هاوه‌ ئەم کاره‌ی نه‌ده‌کرد. لیزاڤیتا پروکوفیناش ئەمه‌ی پێخۆش بوو، به‌لام سه‌رقالی و جه‌نجالی و مژولیه‌کی فره‌ی پێوه‌ دیار بوو.

میرزاده‌ بینی که ئاگلایا یه‌ک دووجاران زۆر به‌وردی ته‌مه‌شای کرد، له‌وه‌ ده‌چوو له‌ میرزاده‌ پازی بێ. ورده‌ورده‌ دلی کرایه‌وه‌ و ئۆخزنی له‌ دل و ده‌روون گه‌را. له‌په‌ر هه‌ستی کرد که ئەو ترس و خه‌یالاته‌ی که بالی به‌سه‌را کیشا بوو (به‌تایبه‌تی دوا‌ی گفتوگۆیه‌که‌ی لیبدیف)، ته‌نیا خه‌ون و خه‌یالاتی ناواقیعی بوو، خه‌ون و خه‌یالاتی ناماقوول و بگه‌ره‌ کۆمیدی و پێکه‌نیناوی! (له‌ راستیدا به‌ درێژایی ئەو رۆژه‌ له‌ هه‌ول و ته‌قه‌للای ئەوه‌دا بووبوو که قه‌ناعت به‌ خۆی بینی، که ئەمه‌ هه‌مووی خه‌یالاتی پووجه‌ و فەریان به‌واقیع و راستیه‌وه‌ نیه‌) زۆر که‌م قسه‌ی ده‌کرد، له‌ سنووری وه‌لامدانه‌وه‌ی ئەو په‌رسیارانه‌ ده‌ر نه‌ده‌چوو که لێی ده‌کران. ئەه‌نجام به‌ بێده‌نگی دانیش و که‌وته‌ گویگرتن، زۆر خۆشحال و که‌یفخۆش دیار بوو. به‌ره‌به‌ره‌ جووره‌ هانده‌ریکی ده‌روونی لاچێ بوو، هه‌موو ترسیکی په‌وییه‌وه‌ و ئاماده‌ بوو له‌ هه‌ر ساتیکی گونجاودا بپته‌ قسان... به‌ریکه‌وت، به‌وه‌لامی په‌رسیاریک هاته‌ قسان، که گه‌رم بوو له‌وه‌ نه‌ده‌چوو به‌و زووانه‌...

په‌راویز:

* - "تۆماس مۆر...": ده‌لێن تۆماس مۆر که‌ حوکمی ئیعدام درا، له‌ جه‌لاده‌که‌ی ده‌پا‌رایه‌وه‌ که ئاگای له‌پیشی بیت. پێی گوت: "من خه‌می ئەوه‌م نییه‌ ریشم ئاسیوی بگات، به‌لام بۆ تۆ گرینگه‌ که خه‌لکی پیت بلێن به‌ راستی له‌ کاره‌که‌یا کارامه‌ و لێهاتوه‌، چونکه‌ ده‌قی قه‌راره‌که‌ ئەوه‌یه‌ که له‌ملم بده‌یت نه‌ک له‌ ریشم."

* - "ئەمه‌ تاوانی خۆمه‌..." له‌ ئەسلی ده‌قه‌که‌دا به‌ فره‌نسیه‌.

فەسلێ جەوتەم

لە کاتیکا میرزادە، چاوانی بە جوانی و جەمالی ئاگلایا زاخاو دەدا کە بە شادیەو سەرگەرمی گفتوگۆ بوو دەگەڵ میرزادە (ن...) و یەفگینی پاقلوفیچ دا، گویی لە کابرا بە تەمەنە ئینگلیز مەشرەبە کە بوو، لەوبەری ھۆلە کەو، قسەی بۆ (گەورە فەرمانبەرە کە) دەکرد، لە گەرمە قسەکانیا ناوی نیکولا ئاندیریوفیچ پافلیچوفی ھیتا. میرزادە بە لەز پووی کردە لای ئەوان و کەوتە پەیگیری گفتوگۆیە کەیان.

قسە و گفتوگۆیە کەیان دەربارەی سیستمی تازە ی دابەشکردنی مولکی مولکدارانی دەقەری "ز..." بوو کە ھەراو ھەنگامە یەکی زۆری نابوو ھو. دیارە دەبێ قسەکانی کابرای ئینگلیزی مەشرەب مایە ی پیکەنین بووبن، چونکە یارۆی "گەورە فەرمانبەر" کە بینی ھاو پیکە ی بەو شیوە ی داخی دلی خۆی ھەلدە پێژی، لە قاقای پیکەنینکی بە کولێ دا. کابرای ئینگلیز پەفتار، بە پوونی و پەوانی، بە کاو ھۆ قسە ی دەکرد، بە ئانقەست لە درکاندنی وشەکاندا دەمی خاوە کردەو، باسی ئەو ی دەکرد کە چۆن لە سایە ی ئەم سیستە تازە ی دا، ناچار بوو یەکیک لە مولکە ھەرە باشەکانی خۆی، لەم دەقەرە دا، بە نیو ھەت بفرۆشیت، لە کاتیکا ھیچ پتووستی بە پارە ی کاش نەبوو، ھەر ھە چۆن لە سایە ی ھەمان سیستە ناچار بوو،

گه مزه

مولکيکي دیکه، که بیابانیکي کاکي به کاکي بی خيرو بیره و له دادگادا مهحکه مه و دهعواي لهسهره هه لگريته وه، مولکي که زياني ههیه، خيري نييه. "جا بۆ ئه وهی خۆم له گنچه لی دهعوايه کی دیکه لهسهر ئه وه زهويانهی له ميراتي بافيلچوف ماوه، بپاريزم وام به باش زانی ئهسله ن دهستبهرداری ئه وه به شه ميراته بيم. به م پييه ئه گهر يهک دوو ميراتي له وه ميراته به گنچه لانه م پي بپري، به جاري مال م ويران دهبي و دهکهومه سهر ساجي عهلی. له کاتيکا قه رار بوو سي هه زار (هیکتار) زهوي ده رجه يه که م پي بپري!"

ئيقان فيدوروفيچ، ديقه تي دا که ميرزاده زۆر به جیددی گوئی بۆ ئه وه گفتوگويه هه لخستوه، لی نزيك بووه وه و به ئه سپايی به گوئي دا چپاند:

- گوئ بگره... ئیقان پتروفیچ، خزمایه تی ده گه ل نیکولا ئاندریو فیچ بافیلو فیچ هه یه... وابزانم تۆ تاقیبی خزمه کانی ئه وت ده کرد، وانیه؟

ئيقان فيدوروفيچ، تا ئه وه کاته ده ربه ست له خزمه تی جه نه رالی سهرۆکی راسته وخۆی، خۆیدا بوو، له بهر ئه وه ئاگای له که سی دی نه بوو، به لام له پړو تۆزی له مه پيش هه ستي کرد که لیون نیکولایو فیچ به ته واهه تی فه رامۆش کراوه، بۆیه هه ستي به جۆره نيگه رانییه ک کرد. که بیني ميرزاده هه ندی دووره په ریزه، ویستی بیهیتته ناو گفتوگۆکانه وه جاريکی دی به شه خسیاته کانی ناساند و خسته بهر سهرنجی وان. که نیگای ئیقان فيدوروفيچ له نیگای ئیقان پتروفیچی ئینگلیز مه شره ب هه له نگوت، هاته قسه و گوئی:

- ئه مه لیون نیکولایو فیچه که دواي مردنی دایک و باوکی، نیکولا ئاندریو فیچ پاقلیچوف گرتیه خۆی و خسته ژیر بالی خۆی. ئیقان پتروفیچ گوئی:

- خۆ... ش... حال م. من تۆم جوان له بیره. ئیستا که ئیقان فيدوروفيچ ته عاروفی پیکردین، یه کسه ر ناسیمیه وه. زۆر نه گۆراویت، ئاخیرجار که تۆم بیني، ته مه نت هه ر ده، یازده سال ده بوو. که چی زۆر نه گۆراویت...

ميرزاده، به نیمچه سه رسامیه ک پرسی:

گه مژه

- به مندالی منت دیتووه؟

ئیقان پتروفیچ له سهر قسه که ی پویشت:

- ده میکه، زور ده میکه!... له زلاتوفرخوفو بوو، یانی له و شوینه دا که تو له مالی دۆتنامه کانی من ده ژبای. من ئەو سهرده مه زوو زوو بۆ ئەویندهر ده چووم... تو بیرت نایهت؟ پهنگه بیرت نه یهت. تو ئەو کاته نه خوشییه کت له گه لا بوو، ئیستا نازانم چی بوو... ئیستاش له بیرمه که بینیمیت زور سهرم سوورما...

میرزاده، به گهرمی سهری بۆ له قاند و گوتی:

- من هیچ شتیکم بیر نایهت!

ئیقان پتروفیچ، زور به جیددی چهند وشه یه کی تری له و باره یه وه گوت که زور کاریان له میرزاده کرد. گوتی ئەو دوو پیره کچه ی که خزمی پاقلیشچوفی پهحمه تی بوون و له مولکه که ی ئەوا، له زلاتوفرخوفو ده ژبان و ئهرکی به خنوکردنی میرزاده یان پی سپیردرا بوو، ئەوانه له هه مان کاتا خزمی ئەمیش بوون (خزمی ئیقان پتروفیچ). ئیقان پتروفیچش وه کو خه لکانی دی سهری له وه سوورما بوو که بۆچی پاقلیچوف ئەو هه موو بایه خه ی به میرزاده ددها، بۆچی خوی کردبوو به سهر وه گردی ئەو کوپه و خستبوویه ژیر په ر و بالی خوی. "ئه وه ی راستی بی ئەوساکه ئەقلم به وه نه ده شکا پرسیار ی ئەوه بکه م". ئیقان پتروفیچ وای گوت، به لام به و قسه یه سه لماندی که زه یینکی زور پۆشنی هه یه، چونکه ته نانه ت ئەوه شی بیرما بوو که دۆتنامه گه وره که ی، واته مارتانیکیتشینا، زور له گه ل میرزاده دا سه ختگیر بوو، ئیقان پتروفیچ له سهری پویشت و گوتی: "ته نانه ت جاریکیان له سهر تو له گه لی به شه پ هاتم، چونکه شیوازی ته ربیت و په روه رده کردنه که یم به دل نه بوو.. ئاخه ماقوله مندالیکی نه خوش به زه بری شه لاقان په روه رده بکریت... باوه ر ده که ی... به لام خوشکه چکوله که ی واته ناتالیا نیکیتشینا، به پیچه وانه وه، پۆچی به سهر ئەو منداله داماو وه دهرده چوو، له راده به دهر ده گه لیا میهره بان بوو... ئیقان پتروفیچ له سهری پویشت: "ده بی ئیستا هه ر دووکیان له ده قهری (ز) دا بژین، چونکه

گه مژه

پاڦليچوف مولکيکي چکوله، به لām زور نايابي له ويندەر به ميرات بۆ جي هيشتبون، هرچه نده دلنيانيم که مابن. پيم وايه مارتا نيکيتشينا به ته مابوو بچته دير، به لām له وهش دلنيا نيم. وabزانم ئه و قسه يه م دهر باره ي ژنيکي دي بهرگوي کهوت... ئا... بيرم کهوته وه... دهر باره ي ژني دکتوريک بوو..

ميرزاده، به دهم گوښگرته وه، پر ده بوو له نه شه و سۆز و ميهره باني و، چاو هکانى بريقه بريق، له شادي دا دهره وشانه وه. ئه ويش لاي خويه وه زور به گهرمى رايگه ياند که ههرگيز له خوي خوش ناييت، چونکه به دريژايي ئه م شهش مانگه له ناو ولاتا سوورپاوه ته وه و قهت بيرى له وه نه کردو وه ته وه، دهر فته تي به ده ست بيني و سؤراخيکي کونه پهروه رده کارهکانى خوي بکات و سهريکيان بدات. هه موو پوژي نيازى بووه ئه و کاره بکات، به لām ههر جاره ي له بهر هويکه بوي رينه کهوتو وه، به لām ئه م جاره يان به جيدي بريارى داوه که بپروات بۆ ده قهرى (ز)... ميرزاده له سهري پويشت: "که واته تو ناتاليا نيکيتشينا ده ناسيت؟ که ژنيکي چاکه، فريشته يه! ئه دي مارتا نيکيتشينا بۆ نالي ي... ببوره ئه گهر بليم رهنگه جه نابت دهره ق به مارتا نيکيتشينا، هه ندي ده ست داگرتبي... دروسته سه ختگر بوو، به لām نه هه قى نه بوو، ئاخىر کي ده گهل مندا لتيکي گه مژه ي وه کو ئه وساي مندا، تاقه تي نه ده چوو؟ (ها ها!).. ئه مجا.. تو خوت ئه و سه رده مانه به چاوى خوت منت ديوه و... به لām بوچى من توم بير ناکه ويته وه؟ ئه مه خوي له خويدا نيشانه ي ئه وه نيه که من... ئاه... په نا به خوا! ياني به راستي تو خزمى نيكولا ئاندريوفيج پاڦليچوفيت؟

ئيقان پتروفيج، به دهم بزه يه که وه، سه راپاي ميرزاده ي دايه بهر نيگاو گوتي:

- ئا.. ئو.. دلنيات ده که م!

- ببوره... ئه و قسه يه م بۆ ئه وه نه بوو که خوا نه خواسته گومانم له قسه کانت هه بي!.. کي هه يه بتواني، (ها ها!) زه ره يه که گوماني هه بي؟ به لي، تاقه زه ره يه که؟ (ها ها!).. مه به ستم ئه وه بوو که بليم، ره حمه تي نيكولا ئاندريوفيج پاڦليچوف پياويک بوو پياوانه، دلپاک، جا جوامير! دلنيات

گەمژە

دەكەم...

ئادىلايد، بۇ سەبەبىنى بە دەزگىرانەكەي، مىرزادە (س.)ى گوت: "ئالېم
مىرزادە ھانكە ھانكى پىكەوتو، بەلام لە خۇشيا ئەوكى گىرا بوو."
ئىقان پتروفىچ بەپىكەننەو گوتى:

- باشە بۇچى نابى من خرمى پىاويكى دىلاپاك و دلاواو جوا... مىرېم؟
مىرزادە، شىپىزە بوو، ھەستى بە شەرمىكى زۆر كرد، خىرا و بەگەرمى
ھەلى دايە:

- من... من... ئەمەش گەوجىتەكى دى... ئەمەش قۇرپاتىكى دى... چونكە
من.. من.. چونكە من.. باوەربكە تەتەلەي زمان بوو! من نايلېم تۇ بىللى، من
لەچاۋ ئەم شتانەدا دەكەمە چى، بە تايەتەي بە بەراورد دەگەل ئەم كارە
گەورانەدا؟ بە بەراورد دەگەل جوامىرېكا بەو دلاوايە! خوا شايدە پىاوى
وھكو خۇي نەبوو، لە ھەموو پىوويەكەو... وانىيە؟ وانىيە؟

سەراپاى مىرزادە دەلەرزى. كەس نەيدەزانى بۇچى وا ھاتبەو جۇش و،
ئەم ھەموو سۆزۈ گودازە بالى بە سەراكىتسا بوو، كە ھىچ دەگەل پەوتى
گفتوگۈيەكەدا تىكى نەدەكردەو، كەس ئەمەي بۇ ھەلنەدەھات، بەلام
ئەوئەندە ھەيە دەتوانىن بى چەندو چوون بلىين، بە جۆرى ھەلچووبوو، كە
لەناخى دلەو، زۆر راستگۈيانە دەيويسست سوپاس و منەتبارى و
ئەمەكدارى خۇي لەھەنەبەر كەسىك و سەبارەت بە شتىك دەربېرى،
تەنانت ئەگەر بەرانبەر بە ھەموو ئامادەبوانىش نەبىت، بەرانبەر بە ئىقان
پتروفىچ بى. مىرزادە، شادى لىدەچۆرا. ئىقان پتروفىچ زىاتر لىي رامما.
كابراي "گەورە فەرمانبەر"ش بەوردى نىگاي دەكرد. دۆتمىر بىلوكونسكايا
بەوپەپى تورەيى و بىزارى تەمەشاي دەكرد و لىئوى خۇي دەكرۇشت.
مىرزادە (ن.)و يەڭگىنى باقلوفىچ، مىرزادە(س.)و كىژەكان و ھەموو
ئامادەبووان، قسەكانيان بېرى و كەوتنە گۆيگرتن. ئاگلایا زۆر بەخەمەو
بوو، ترسى دىئاي لىھاتبەو، لىزاقىتا پروكوفىقنا بە راستى خواي نەمابوو.
پەفتارى دايك و كچەكانى سەير بوو: ئەوان بەخۇيان پىشنىازيان كردبوو
كە مىرزادە لە شەونشىنى يەكەدا كپوكپ و بىدەنگ بۇ خۇي لەلايەكەو

گەمژە

دانیشت، بەلام کە دێقەتیان دا، بە تاقی تەنیا لە سووچیکا دانیشتوو و زۆر بەکەیف و بەدەماخە، یەكسەر ترسیان لینیشت، تەنانت ئادیلاید، دەبیوست لەو سەری ھۆلەکەو، بێ خشپە بە ناو خەلکەدا بیت بۆلای و بییات بۆلای گروپەکە ی خۆیان کە میرزادە (ن..)شیان دەگەلا بوو، یانی بییات بۆلای گروپەکە ی دۆتمیر بیلوکونسکایا، بەلام کە ھەنوکە بە کەمالی ئارەزوو مژولی قەسەکردن بوو، ترس و نیگەرانییەکیان زیاتر بوو.

ئیقان پتروفیچ، زۆر بەجدی، بێ هیچ بزە و پیکەنینیک گوتی:
- تۆ راست دەکە ی، پیاویکی یەجگار جوامیر و دلایا بوو... بەلێ لە ھەموو ڕوویەکەو، مەرقیکی بێ وینە بوو.

دوای ھەلۆستە یەکی کورت لەسەری ڕۆیشت:

- پیاویکی باش و شایستە و بە ئیحتوبار.

دوای تۆزیک ی دی گوتی:

- یانی بە راستی شایستە ی ھەموو ڕیزیک بوو. بە راستی پێم خۆشە کە دەبینم تۆ لای خۆتەو...

(گەرە فەرمانبەرەکە) وەکو بلێی شتیکی وەبیر خۆی دینایەو، پرس ی:

- پافلیچوف ئەو پیاو ھەبوو کە حیکایەتیکی تایبەتی... لەگەل قەشە یەکا... لەگەل قەشە.. ناوھەیم بیرچوو، بەلام کیشەکی کاتی خۆی ھەراو ھەنگامە و ژاوە ژاویکی زۆر نایەو؟!

ئیقان پتروفیچ گوتی:

- قەشە گۆروی یەسووی بوو. بەلێ بەرزترین و شایستەترین پیاوانی کۆمەلگەش ئەو پیتشەاتانەیان لێ ڕوودەدات! بەلام پافلیچوف خانەدان و ئەسلزادە، دەوڵەمەند و بە راستی پیاویکی پیاوانە بوو. فەرمانبەری دەربار بوو... ئەگەر لەو زیفە یا بمابایەو لەو ھەبوو کە... بەلام لەپڕ وازی لەم وەزیفە ی و ھەموو شتیکی ھینا و چوو سەر مەزەبی کاتولیکی و بوو بە یەسووی، جا بەچ شەوق و زەوقیکەو! . ئەلھەقی لەکاتیکی باشدا مرد. بەلێ کە مرد ھەموو کەس وایان دەگوت.

میرزادە، وای و ڕمابوو، ھەرچی دەکرد جلەوی خۆی پینەدەگیرا، بە

گه مژه

ترسه وه هاواری کرد:

- بافیلچوف... بافیلچوف بوو به کاتولیک؟ مه حاله!

ئیقان پتروفیچ، به دلنیا بی و به کاوه خو گوتی:

- چون 'مه حاله'؟ میرزاده گیان پیویست به هه لچوون ناکات. ده بی دان به ودا بنه ی که... به لام تو زورت په حمه تی خوشده وی... به پاستی پیاویکی دلپاک و خوشباوه ر بوو، من پیم وایه هر ئه م دلپاکیه بوو که کردیه کاریک ئه و قه شه فیلبازه ته فره ی بدات. تو وهره له من بپرسه، که له دوا ی ئه و مه سه له یه چ دهرده سه ری و کیشیه کم تووش بوو... به تاییه تی ده گه ل هه مان گورودا!

ئیقان پتروفیچ، ئاوپی له پیاوه که دایه وه و له سه ری پویش:

- باوه ر بفرموو ده یانویست ئیعتراز له وه سیتنامه که شی بگرن و ئیدیعا بکه ن که به شه میراتیان ده که وی. ئه وه بوو من ناچار بووم که په نا بهر مه بهر توندترین ئیجرائات- تا بیان هینمه وه سه ر ئه قل- چونکه له م کارانه دا زور لیزان بوون، ده یانزانی چی ده که ن. به پاستی ئه وانه خه لکیکی سه یرن! به لام.. شوکر بو خوا، کیشیه که مان له مؤسکو بوو، بویه یه کسه ر خوم گه یانده کونت و ئاقلمان کردن.

میرزاده، دووباره هاواری کرد:

- ناتوانی ته سه ور بکه ی که چه ند دلم گوشرا!

- به داخه وه م، به لام ئه وه ی پاستی بی ئه مانه هیچی گرینگ نین، زوو له بیر ده چیه وه، من له م پرووه وه دلنیا م.

ئه وجا دیسان پرووی کرده وه پیره میرده که و له سه ری پویش:

- وه کو ده لین کونتیس ک، هاوینی پابردوو، له هه نده ران چووه ته دیریکی کاتولیکی. له وه ده چی هاوالاتیانی ئیمه که ده که ونه چنگی ئه و ته له که بازانه، ئیدی هیچ توانایه کی بهرگریان نامینی، به تاییه تی له هه نده ران.

کابرای پیره میرد، به متمانه وه گوتی:

- من پیم وایه هویه که ی ده گه پیته وه بو سستی خومان. جگه له وه ی

گەمزە

شەيۋازى تەبشیری ئەوانەش یەجگار ناسک و کاریگەرە... بەخۆشیان
خەلکانیکى بە سام و ھەیبەت و بەشەخسیتەن، دەزانن چۆن دەتترسینن و
دلت نەرم دەکەن و دەتھیننە پەدا، لەمەدا بە راستی وەستان. لیتانی
ناشارمەوہ ئەمەیان لەگەڵ خودی خۆمان کردووە. ترساندومیان، ئەمەیان
لەسالی ۱۸۳۲دا، لە قینا لەگەڵ کردم، بەلام من ملم نەدا، خۆم لەچنگیان
دەرباز کرد، بە ھەلاتن ھەلھاتم. ھا ھا! باوەربکەن ھەلاتم!...

لێرەدا دۆتمیر بیلوکونسکایا، لەپەر ھەلی دایە و گوتی:

- برادەری ئازیز ئەوہی من بیستوومە، تۆ ھەنگی دەگەڵ ژنیکی جواندا،
لەگەڵ کۆنتیس لیفیتسکی دا، لەپیتاوی ئەو ژنەدا لە قیناوە بۆ پاريس
ھەلاتبوویت و، دەستبەرداری خزمەت بووبی، دەنا خۆدزینەوہ و
دوورکەوتنەوہ لە یەسوعیت لە ئارادا نەبووہ.

پیرەمیر، کە ئەو یادگارییە خۆشەیی بیرکەوتەوہ، بزەییکی بۆ کرد و
بەرسفی دایەوہ:

- ئی... مەسەلەکە ھەر دەچیتەوہ سە یەسوعیتەکە، چونکە ئەم
مەسەلەییەش پەیوہندی بە یەسوعیتەکەوہ ھەبوو.

ئەوسا، پووی کردە میرزادە کە بەواقی وەرہوہ گوئی ھەلخستبوو
وحایرو سەرسام دەمی کردبووہوہ، بە زمانیکی شیرین و نەرمەوہ گوتی:
- لەوہ دەچیت تۆ کەسیکی زۆر مەزەبی بیت، کە ئەمە لەنیو گەنجانی
ئەمپۆدا زۆر کەمە.

دیار بوو کە پیرەمیر، ھەزی دەکرد زیاتر میرزادە بناسیت و
مەبەستی تایبەتی خۆی لەم بایەخ پێدانەیدا، ھەبوو.

میرزادە لەناکاودا گوتی:

- بافیلچوف، پیاویک بوو ئاقل و ھۆشن. مەسیحیەکی بی غەلوغەش و
پایەدار. چۆن دەیتوانی بچیتە سەر مەزەبییک... کە غەیرە مەسیحی یە؟ خۆ
کاتولیگەری پۆمی، فپی بە مەسیحیتەوہ نییە!

بەدەم ئەو قسانەوہ، چاوانی دەدرەوشانەوہ، بە جۆری چاوی بە
دەورو بەری خۆیا دەگێرا، وەک ئەوہی بیەوی بە نیگایەک ھەر ھەمووان

گه مژه

بدین.

پیره میرد، نیگایه کی پر سهرسامی، ئیفان پتروفیچی کرد و له بن
لئوانه وه گوتی:

- ئه مه، ده کاته توندپه وی.

ئیفان پتروفیچ، له سهر کورسییه که ی وهرچه رخاو پوو له میرزاده
گوتی:

- بۆچی کاتولیک فری به مه سیحیه ته وه نییه؟ ئه گهر مه سیحیه ت نه بن
ئه دی چیه؟

میرزاده به وپه پری هه لچوون و زۆر به توندی گوتی:

- یه که م مه زه بیککی غه یره مه سیحیه. دووهم مه سیحیه تی پۆمانی به لای
منه وه له خاوه ناسی خراتره! به لئ ئه مه بۆچوونی منه! خاوه ناسی ته نیا
بانگه شه بۆ نه هلیزم ده کات، به لام کاتولیکیه تی پۆمانی له وه ش هیوه تر
ده پوات: بانگه واز و بانگه شه بۆ مه سیحیک ده کات، شیناوا، قه لب، ساخته و
ده ستکرد، که ریک پیچه وانه ی مه سیحی راسته قینه یه. باوه ربکه ن من زۆر
ده میکه گه یوومه ته ئه و قه ناعه ته و زۆریش عه زابم پتوه کیشاوه..
کاتولیکیه تی پۆمانی، قه ناعه تی وایه که کلێسا به بی موماره سه ی ده سه لاتی
سیاسی، به بی هتیککی پته وی ده وله ترانی، ناتوانی خۆی بگریت و بمینی.
به ئاشکرا هاوار ده کات: "ناتوانین"*. به رای من کلێسای پۆمانی ئابین نییه،
به لکو درێژه ی ئیمپراتۆریه تی پۆمانی پۆژاوا یه. هه موو شتیککی له خزمه تی
ئه و بیروکه یه دایه، ته نانه ت دین و باوه ره که شی. پاپا قه له مره و و تهخت و
تاجی دنیایی بۆ خۆی کوئترۆل کردووه و شمشیری خۆی لیه له کیشاوه.
ئیدی له وساو هه روا هاتووه و هیچ شتیک نه گوراوه، له سایه ی شمشیردا
نیره نگ، درۆ، فریو، خورافات و توپه هات په رستی زیادی کردووه. ئه وانه
گه مه یان به پیروترین، پاکترین، راستگوترین، گهرمترین هه ست و سۆزی
جه ماوه ری خه لک کردووه، به لئ گه مه یان به هه موو شتیک کردووه، هه موو
شتیکیان له پیتاوی سه روت و ساماندا، له پیتاوی ده سه لاتیککی ئه هره یمه نی
کاتیدا، فرۆشتووه. ئایا ئه م باوه ره پیچه وانه و دژی مه سیحیه ت نییه؟ ئیدی

گەمژە

چۆن كاتولىكىيەت نابىي بەسەرچاۋەى خوانەناسى؟ خوانەناسى لە خودى كاتولىكىگەرى پۇمانىۋە سەرى ھەلداۋە! ئەسلەن خوانەناسى لە كاتولىكىيەتەۋە دەستى پىي كىردوۋە، بۆچى ئەوانە بە خۆيان باۋەريان ھەبوۋە؟ ئىدى خەلكەكەيان بە جۆرىي بىزاركىرد كە تەۋاۋ پىشتيان كىردە ئايىن و خوانەناسى كەۋتە پەرەسەندىن. خوا نەناسى بە ھۆى درۆ و دەلەسە و بى ئەخلاقى ئەوانەۋە پەرەى سەند. خوانەناسى! خوانەناسى لە ۋلاتى ئىمەدا تەنيا لەنىۋ ھەندى توپىژى زۆر كەمى كۆمەلگەدا دەبىنرى، يەڭگىنى پافلوفىچ گوتەنى لەنىۋ توپىژە "بى رەگورپىشەكاندا" دەبىنرى، كە ئەلھەقى ناۋىكى پىر بەپىستى لىناۋن، بەلام لەۋىندەر، لە ئەۋروپا، جەماۋەرىكى زۆرى خەلكى ئىمانيان لە دەست داۋە و پۆژ بە پۆژ لە زىادبوۋندان. بى ئىمانى جارانيان بە ھۆى نەزانى و درۆۋە بوو، بەلام بى باۋەرى ئىستايان زادەى نەفرەت و بىزارىيە لە كلىسا و لە مەسىحىيەت!

مىرزادە، ھەلۋەستەيەكى كىرد تا نەفەسىك تازە بكا تەۋە، چونكە زۆر بەپەلەۋ يەككىنە قسانى كىرد، رەنگى زەرد ھەلگەرا بوو و ھانكە ھانكى پىكەۋتبوو. ئامادەبوۋان بە سەرسامىيەۋە تەمەشايەكى يەكيان كىرد. ئەنجام پىرەمىرد كەۋتە پىكەنەن. مىرزادە "ن..." چاۋىلكەكەى دەرھىنا، لە چاۋى كىرد و كەۋتە رۋانىنى مىرزادە لىون نىكولايوفىچ. شاعىرۆكە ئەلمانىيەكە، كە تا ئەۋ كاتە بە بىدەنگى لەسوۋچىكا خۆى كىزكىدبوو، بەدەم بىزەيەكى تەۋسامىزى دژمانەۋە، ھەستاۋ لە مىزەكەى وان نىزىك بوۋەۋە.

ئىقان پىروفىچ، كە تا رادەيەك پەستى و بىزارى پىۋە دىار بوو. بە دەنگىكى كىشار گوتى:

- تۆ... زى... پ، مو... با.. لە.. غە دەكەى، ئەم مەزەبەش پەپرەۋانىكى زۆرى ھەيە. پىاۋى بە حورمەت و شايستە و زاناۋ دانای گەۋرەى تىايە...

- من باسى پەپرەۋانى ئەم مەزەبەم نەكىردوۋە. باسى نوپنەرانى ئەم مەزەبەم نەكىردوۋە. باسى كلىساي پۇمانىم ۋەكو خۆى كىردوۋە، باسى پۇمام كىرد. ماقولە مەزەبىك بە يەكجارەكى لە ناۋ بچى و نەمىتى؟ من شتى وام ھەرگىز نەگوتوۋە!

گه مژه

- راست دهکهي، به لام ئه وهی تو دهيلی، هه موو کهس دهيزانن و پيويست به باس کردن ناکات. ئه مه جگه له وهی... ئه مه کاری زانستی ئاييناسی و خواناسیه...

- نا، نا، ته نیا کاری زانستی ئاييناسی و خواناسی نییه، دلنیا به وانیه!
به لکو زۆریش په یوه ندی به ئیمه وه هیه، راسته وخو پرووی ئیمه ش دهگریته وه. جا هه له کهی ئیمه له مه دایه: هیتشتا نه گه ییوینه ته ئه و قه ناعه تهی که ئه مه هه مه سه له یه کی لاهوتی پرووت نییه! ئه وه ش بزنانن که سوسیالیزمیش به رهنجانی کاتولیکه. سویالیزمیش، وه کو خوانه ناسی برای، له نا ئومیدیه وه سه ری هه لدا وه. کار بو وه رگرتنی ئه و ده سه لاته پو حیه دهکات که ئاین و مه زه ب له دهستی دا وه، کار بو شکاندنی تینویه تی دهروونی به شه ری دهکات، ئاشتی له مه سیحدا نایینی، به لکو له زه بروزه نگدا دهی بیئی! جا لیتره دا ده بینین ئه مانه ش، به هه مان نه فه سی کاتولیکه گه رییه وه، گه ره کیانه ئازادی به هۆی عونفه وه داینبکه ن، گه ره کیانه یه کیتی به زه بری شمشیر و خوین وه دی بیئن! نابی ئیمان ت به خوا هه بی، نابی مولک و مالی تایبه تیت هه بی، نابی پیا و هه ره خه می خو ی بی، یان برایه تی یان مردن، ئه گه ر دوو ملیۆن سه ر بیه برین! "له کۆنه وه گو ترا وه: "به کاره کانیا نا ده یان ناسن! "وا خه یال نه که ن که هه ره هه موو ئه مانه زه ره ریان بو ئیمه نه بو وه، هیه هه ره شه یه کیان بو سه ر ئیمه نییه! نه خیر... ده بی فریا بکهوین، کار بکهین.. به و په ری توانا وه کار بکهین. پيويسته که مه سیحه که مان، ئه و مه سیحه ی ئیمه پاراستو مانه و ئه وان هه ر گیز نه یان توانیوه بیناسن، پيويسته ئه و مه سیحه دووباره له هه نه بهر رۆژئا وادا، بگه شیته وه، بدره وشیته وه. پيويسته رووبه پروویان ببینه وه، نه ک کۆیله ئاسا چه شه ی یه سه ویه تی وان بخوین و به که مالی ئاره زوو راومان بکه ن، نا.. پيويسته ژیا رو شارستانیه تی رووسی خو مانیان له ناوا بلاو بکه یه وه. با رینگه نه دهین له به ینی خو مانا، وه کو توزی له مه پیش یه کیک گو تی، بلین شیوازی وان له بلاو کردنه وه ی ئاین دا شیوازیکی ناسکه...

ئیقان پتروفیچ، که به و په ری نیگه رانیه وه ده یروانییه ده ورو به ری خو ی

گەمژە

و تەنانت جۆرە ترسیکیشى پتوھ دیار بوو گوتی:

- بە یارمەتیت، بە یارمەتی خۆت... ھەلبەتە بۆچوونەکانت مایەى ستاییشن، پېن لە ھەستى نیشتمانپەرۋەرى، بەلام زۆر توندن توند، باشتەر وایە لەوھى پتر لەسەر ئەم مەسەلەيە نەپۆین...

- نەخیر، ھیچ توندیەکی تیانیه، بگرە ئەوھى من دەیلیم زۆر لە حەقیقەت کەمترە، چونکە من ناتوانم وەکو پپویست گوزارشت لە ھزر و مەبەستى خۆم بکەم، بەلام...

- ئا... بە یارمەتیت.. پێگەم بدە!

میرزادە، بێدەنگ بوو، بى جۆلە لەسەر کورسییەکەى دانیشتبوو، سەرى بەرز گرتبوو، بەچاوانى پېر پېر شنگەوھ لە ئیقان پتروفیچى دەپوانى. پیرەمێردى بە شەخسیەت، بە زمانىكى نەرم و دۆستانە، ھىدى و ھىمن گوتى:

- وا ھەست دەکەم ئەو واریقاتەى لە سەر وەسیتەکەت پووى دابوو، زۆر کارى تیکردوویت و وەکو کارەساتىک وەرت گرتووه. زۆر خۆت پى مشەوھش کردووه... پەنگە ھۆى تەنیاى بى. ئەگەر زیاتر تیکەلاوى خەلکى و کۆمەلگە بیت (ئومیدەوارم کە کۆمەلگەى ئەرسىتوکرات، بە باشى و گەرمى پیشواى لە گەنجىكى زۆر باشى وەکو تۆ بکات) ئەم ھەلچوونەت دادەمرکیتەوھ و بۆت بە دیاردەکەوئ کە مەسەلەکە زۆر لەوھ سادەترە کەوینای دەکەى!... جا ئەم حالەتانە زۆر دەگەنن... بە پرای من ھەندىكى دەگەریتەوھ بۆ تیرى خۆمان و ھەندىكى دیکەى دەگەریتەوھ بۆ... بىزارى..

میرزادە گوتى:

- دەقاودەق... وایە، زارخۆش، جوانت پیک! بە راستى لە سۆنگەى "بىزارىیەوھى" دەگەریتەوھ بۆ (بىزارى خۆمان). ھۆیکەى تیرى نییە، بەلکو بىزارىیە! من لێردا نەم پیک، بۆچوونەکەم دروست نەبوو. ئیمە خەلکانىكى تینوین، تینوینە تیمان نەشکاوھ. نەک ھەر تینو، بەلکو تیفەرۆین!... جا وامەزانن ئەم دیاردەيە ئەوھندە سادە و بچووک بى، کە بە پیکەنین بەرپى بکرى. بمبۆرە.. پیاو دەبى پیشوھختە، پيشبینى بویەر و پروداوان بکات.

گەمژە

خەلکی ڕووس، ھەر کە پیتی دەگاتە کەنار، ھەر کە دلتیا بوو پیتی ناوەتەوشکانی، ئیدی ملی پتووە دەنیت و دەروات، شادو خۆشحال گۆر دەبەستیتەو. بۆچی وایە؟ ئتووە سەرتان لە کارەکە ی پافیلچوف سووڤدەمین، پیتان وایە، ئەوێ لە شیتی یان لە دلسافی بوو، بەلام لە راستیدا وانیە، چونکە عاتیفی بوونی ڕووسیایی لەم مەسەلانەدا ھەر لای خۆمان بگرە لای ئەوروپایەکانیش مایە سەرسامیە. کە ڕووسیایەک دەبێ بە کاتولیک و کاتولیکگەری قەبوول دەکات، یەكسەر دەبێ بە یەسوعی و لە ھەر یەسوعیەک یەسوعیتەر دەر دەچێ. ئەگەر باوەڕ بە خوانەناسی بێت، داوا دەکات بە زەبری شمسیر ھەر جۆرە خواناسیەک لە ناو بەرێ! ھۆی ئەم توند ڕەویە چییە؟ سەرچاوەی ئەم شیتایەتیە کوتوپرە چییە؟ نازانن؟ ھۆیەکە ئەمە یە کە پیتی وایە نیشتمانیک تازە ی پەیدا کردووە، کە لێرەدا ئەو نیشتمانە نەبوو، یان پە ی بەو نەبردووە کە ئێرە نیشتمانیت، ئیدی بەم دۆزینەو تازە یە بە ڕادەیک خۆشحال دەیت کە لە پستی خۆی ناھێورێ. بەخەیاڵی خۆی گە یووە کەناری ئارام، پیتی گەشتووەتەوشکایی، خێرا دادەنەوێتەو و ماچ بارانی دەکات! دیارە ئەمە ی لە گەوجیتی نییە، ڕووسەکان لە گەوجیتی یان لە غروورەو ڕووناکەنە خوانەناسی و یەسوعیت، بەلکو لە ڕووی تینویەتی سایکولوژیەو، تینوی دنیا یەکی بالاترن، تینوی زەوی و خاکیک پاییەدار و پتەون. تینوی نیشتمانیک کە جێ ئەو نیشتمانە یان بۆ بگێریتەو کە نەک باوەڕیان پێ نەماو، بەلکو لە بنەردا و ھەرگیز ڕۆژی لە ڕۆژان نەیان ناسیو و قەدریان نەزانیو! گەلی ڕووسیا زۆر بە ئەسانی ڕوو لە ئیلحاد و خوانەناسی دەکات، ئاسانتر لە ھەر گەلیکی ئەم دنیا یە. ھاوڵاتیانی ئیمە ھەر بەووە ناوەستن بێنە خوانەناس، بەلکو بە جۆرێ ڕوو لە ئیلحاد و خوانەناسی دەکەن و باوەڕی پیدین وەکو ئەوێ ئایینیک تازە بێ، غافلن لەوێ کە ئەمە خۆی لە خۆیدا باوەڕهینانە بە نەھلیم و پوچگەرای. ئیمە تا ئەم ڕادە یە تینوو و تامەزۆی ئیمان و باوەڕین. "ئەوێ خاکی نەبێ خواشی نییە." ئەمە قسە و بیرۆکە ی من نییە، بەلکو لە سەفەرێکا بازارگانیک سەر بە مەزەبی کۆنە

گەمژە

دینان پیتی گوتم. ھەلبەتە بە ھەمان دەق بەکاری نەبرد، بەلکو گوتی: "ئەو ھەم
نکولی لە نیشتمانی خۆی بکات، نکولی لە خواش دەکات". تەسەور بکەن لەم
پرووسیاھە ئیمەدا خەلکانی زۆر خۆینەوار و پۆشنیر ھەبوون کە
پەپرەوی تەریقەتی (خلیستەکانیان) * کردووہ... لیرەدا پرسیار ئەمەییە بۆچی
ئەم تەریقەتە لە نەھلیستی و یەسوعی و خوانەناسەکان بەخراتر بزانین؟
خۆ رەنگە بیرو باوەری ئەمان لە ھی ئەوان قوولتر بێ! نیگەرانی دەروونی
بۆ ئەو پیتی کیشاوان!... کەنارەکانی "دنیا تازە، یەنگی دنیا" بە ھاوریانی
تینوو و تیفەرپۆی کولومبس نیشان بدن، "دنیا پروسیا" بە تاکی پرووسی
نیشان بدن، زەمینە بۆ خۆشبوون کە زێر بدۆزیتەو، ئەو گەنجە کە شەف
بکات کە لە ژێر خاکدا یە و لەو پەنھانە، پیشانی بدن، تێی بگەین، کە چۆن
ئاییندە تیرە بە شەر بە فەزلی ھزری پرووسی و خۆی پرووسی و
مەسیحی پرووسی، تازە دەبیتەو و دەبۆزیتەو، ھەنگی دەبینن چ
زەبەلاحیکی دادپەرور، چ ھەکیمی ھەلیم و بەردەبار لەبەر چاوی
حیرەتزدە دنیا، حیرەتزدە و ھەراساندا، قوت دەبیتەو، چونکە ئەوانە
جگە لە شمشیر، لە شمشیر و عونف، چاوەروانی ھیچ شتیکی دی نین لە
ئیمە. بە پیتی پیوھری وان، ئیمە لە کۆمەلە خەلکی ھۆفی زیاتر ھیچی دی
نین، تا ئیستاش وا سەیرمان دەکەن. دیارە ئەم بۆچوونە ھەلەییە، لە
ئاییندەدا زیاتریش دەبێ! و...

لیرەدا، بۆیەریک رودی دا کە بە شێوەیەکی چاوەروان نەکراو کۆتایی
بە قسەکانی میرزادە ھێنا.

ئەم گوتارە دووردیژە، ئەم گوتارە گەرموگورە، ئەم لێزمەیی وشە
بێ سەرو بەرانە کە رەنگدانەو ھەم گۆشەیی فیکری، ھەلچووی، شێواوی،
ھەقدژ بوو، کە ھەر ھەموو نیشانە ھەرکەوتنی ھالەتیی زەینی شپۆزە و
پەشێوی کورپیی گەنج بوو کە کوتوپر، بەو ئاویە، بێ ھیچ ئەنگیزە و
سۆنگەییەکی ئاشکرا، ھاتبوو جۆشوخروۆش.

ھەر ھەموو ئەوانە کە لە ئاھەنگەدا بوون و میرزادەیان دەناسی،
کە چاویان بەم ھەلچوونە کوتوپرە میرزادە کەوت نەک ھەر ھەلچەسان

گەمژە

(بەلکو ھەستیان بە تەریقی و شەرمەزاریش کرد) سەرسامی ئەو ھون، کە ئەم ھەلچوون و جۆشوخروۆشە دەگەڵ تەبیعیەتی ئارام و شەرمناھی ئەودا، دەگەڵ زیرەکی و نەرم و نیانی و پابەندی خۆرسکی ئەودا بەدابونەریتەو، نەدەگونجا. نەیان دەزانێ بۆچی لە خووی ئاسایی خۆی دەرچوو، بۆ ئەم حالەتە لێھاتوو. نە دەچوو ئەقلەو بە ھۆی ئەو ھەوالەو بووبێ کە لەمەر پاقیلچوف بیستی.

ژنەکان، لای خۆیانەو، بەو چاوە سەیریان دەکرد کە ئەقڵی لە دەست داو ھە و شیت بوو. دۆت میر بیلوکونسکایا پاشان ئیعترافی کردبوو کە "ئەگەر ئەو دیمەنە یەک تۆزی دی بەردەوام با. ھەلدەھات." دوو میوانە پیرەکە، لەسەرسامیدا واقیان و پرما بوو. جەنەرال (گەورە فەرمانبەرەکە) سەرۆکی یەپانچین، بە گرژ و پەستی لەسەر کورسییەکە خۆی بێ جوولە دانیشتبوو. کۆلۆنیل ئەندازیارەکە. بێ خەم و خەیاڵ، ھیدی و ھیم، لە جێی خۆی دانیشتبوو، وەک دەلێن ھەر میتیشیش میوانی نەبوو. کابرای ئەلمانی پەنگی زەرد ھەلگەرا بوو، بەلام بەدەم بزەییەکی ساختە و فریوکارانەو، دەپراوانیە دەورو بەری خۆی تا بزانی کاردانەو ئەوانی دی چۆنە و چی دەکەن، بەلام لەگین بوو ئەم فەزیحەتە، ئەم پەشتیو ھەر ھەمووی بە شتوویەکی زۆر ئاسایی، لە یەک دوو دەقیقەدا بیریۆتەو و کۆتایی پێ بیت. تەنانەت ئیقان فیدوروفیچ کە لەوانی دی بە ھەوسەلەتر بوو، تەواو ھەپەسابوو، چەند جارێک ھەولیدا میرزادە کۆنترۆل بکات و سنووریکی بۆ دابنێ، بەلام فایدە نەبوو، بۆیە بەرەو لای وی چوو تا چارێکی بکات. خۆ ئەگەر یەک دوو دەقیقە تری پێ چووبا، پتووستی کردبا لە گین بوو بە قسە خۆش و دۆستانە، بە بیانووی ئەوێ کە نەخۆشە لە ھۆلەکە بیباتە دەری و دەری بکات. لەو ھەش دەچوو بە راستی نەخۆش بیت، بەھەر حال ئیقان فیدوروفیچ لەلای خۆیو ھەقناعتی تەواوی بەو ھەبوو کە نەخۆشە و ھۆی ھەلچوونەکەشی ئەمەییە... بەلام پیرەوی رووداوەکان ئاراستەییەکی تری وەرگرت!...

میرزادە، ھەر کە لە ھەوڵەو، خۆی بە ھۆلەکەدا کرد، دوورترین

گه مژه

شویتی لهو گولډانه چینی یه وه هه لږارد که ئاگلایا زوری تاکید لیکردبو وه که ئاگادار بن نه شکینی. دواي ئه وهی ئاگلایا دوینی ئه و قسه یه ی پی گوتبوو، ئیدی جوړه پیشبینیه کی باوهر نه کرده نی له می شک و زهینا چه سپی بوو، که سبهینی چه ند خوی دوور بگریته، چه ند خوی له هه له بپاریزیت، له دلی چه سپیوه ئه و گولډانه هر ده شکینی و مه حاله له و فزیه ت و کاره ساته بخله سیت، هه لبه ته ئه مه ترس و پیشبینیه کی باوهر نه کرده نی بوو. دهیسا با بزانی چ قه وما: شه وئ، له کاتی شه ونشینه که دا، هه سستیکی دیکه، هه سستیکی توند و له هه مان کاتدا به له زهت، دل و دهر وونی داگرت، هه مان ئه و هه سته ی که پیشتر باسما ن کرد. ئه م هه سته هه موو ترس و نیگه رانییه کانی تری له بیر برده وه، که گوئی له ناوی پافلیچوف بوو ئیقان فیدوروفیچ بردی بۆ لای ئیقان پتروفیچ و به یه کتری ناساندن، میرزاده له میزه که نزیک بوو وه و له سهر قه نه فیه کی نزیکي گولډانه چینه گه وره که دانیشته، گولډانه که له سهر ته پله کیک دانرابوو که له ئاستی ئانیشکی ئه م وکه میک له پشتیه وه بوو.

هر که هاته سهر دوا وشه کانی وتاره دوور ودریژه که ی، له پر هه ستایه سهر پیان، ده سته کانی به توندی راوه شانندن و شانی هه لته کاندن، له پر... فریادی ئاماده بوان به رز بوو وه! گولډانه که که و ته له ره له ر، له هه وه له وه له وه ده چوو بکه وئ به سه یه کیک له دوو پیره میره به ریزه که دا، به لام باش بوو له پر به م دیواو به لای کابرای ئه لمانیدا پیچی خوارده وه. کابرای ئه لمانی له ترسا به له ز هه ستاو خوی لادا. گولډانه که به ته ق و هوړ که و ته سهر زهوی و شکا، دهنگی شکاندن و فریادی خه لکه که تیکه ل بوو. پارچه گرانبه ها کانی، به سهر مافوره که دا په خش و بلاو بوو وه! ترس و سه رسامی بالی به سهر ئاهه نگه که دا کیشا. سه باره ت به میرزاده، که س حالی به حالی ئه و نه بی! زور زه حمه ته که س بتوانی ئه و حاله به رجه سته بکات که ئه وی تیکه و تبوو، به لام هر چونی بی، ئه گهر به شیوه یه کی ره و ته نیش بوو، پیویسته ئامازه یه ک به و هه سته تاییه تیبه بکه ین که له و ده مه دا بالی به سه راکیشا، هه سته یک بوو به ئاشکرا له هر هه سستیکی

گەمژە

دیکەى بە ژان يان ترسناک زەقتەر و ديارتر بوو. ئىدى ئەو ھەستەى کە لە ھەر ھەستىكى دى زياتر ھەپەساندبووى، ھەستى شەرم، تەرىق بوونەو، ھەپەچوون يان ترس و غافلگىرى نەبوو، بەلکو ھەستى ئەو بوو، ھەر پىشپىنىھەک کە کرابوو، کوت و مت، وەکو خۆى ھاتە دى! ئەگەر لىت پرسىيا، ئەمە چ ھەستىک بوو، چۆن پىشپىنى ئەو وەزەى کردو، نەیدەتوانى ھىچ وەلامىک بەداتەو، بەلام ھەستى دەکرد، کە ھىزىكى گۆنگ گەمارۆى دلى داو و بەخۆشى کەوتوو، تە چنگى ترستىكى پەنھان و مەیلەو غەيبانى. دواى تۆزىک وای ھاتە بەرچاو کە ئاسۆيەكى فراوان لە بەردەميا دەکرىتەو و ترسەکەى بەرەبەرە دەپەوینتەو و ھەستىكى پەر لە پرووناكى و خۆشى و جەزمە جى دەگرىتەو و ئەم ھەستە نەفەسى تەنگ دەکرد و... بەلام ئەو ھەش ماوہىەكى زۆر کورتى خاياند. سوپاس بۆ خودا کە ئەمە ھەمان ئەو شتە نەبوو کە لى دەترسا. ھەناسەيەكى قوولى ھەلکىشا و، پروانىيە دەورو بەرى خۆى.

تا ماوہىەكى زۆر لە يەكىک دەچوو ئاگای لەو ھەراو زەنایەى دەورو بەرى نەبىت. يان بە گوتەيەكى دى زۆرباش لە ھەموو شتىک تىدەگەيى و بەروونى ھەموو شتىكى دەبينى، بەلام وای ھەست دەکرد لە دەرىى پرووداوەکاندايە و لە ھىچ شتىکدا بەشدار نىيە، وەکو کاراکتەرىكى پەنھان و ناديارى حىکايەتە خورافىەکان چووتە شوینى پەرە لە خەلکانى نامۆ غەوارەو، ورد ورد تەماشايان دەکات و، ھەز دەکات بزانی چ دەکەن. سەيرى کرد پارچەى گۆلدانەکە کۆدەکەنەو، گووى لى بوو، بەپەلە قسان دەکەن، ئاگلایای بينى کە چاوى برپووتە ئەو: ئاگلایا زەرد ھەلگەپابوو، شکل و بىچمى غەرىب، زۆر غەرىب بوو، بەلام زەرپەيەک نەفرەت يان توپەيى لە نىگايدا نەبوو، بەلکو سۆز و مەحەبەت لە چاوانى ھەلدەقوولان. کاتى تەمەشای ئەوانى تری دەکرد چاوانى دەردەوشانەو... لەپەر ئۆخزەنىكى خوش، لە دل و دەروونى ميرزادە گەرا.

ئەنجام کە سەيرى کرد ھەمو ئامادەبووان نەک ھەر لە جىى خۆدانىشتبوون، بەلکو بە جۆرى پىدەکەنەن وەکو ئەو ھىچ شتىک پرووى

گەمزە

نەدايىت! زۆر حەپەسا! دەقىقەيەكى دىكەش تىپەپى، دەنگى پىكەنن بەرزتر بوو، سەيرى ئەويان دەکرد و پىدەكەنن، بە شىپزە بوون و حەپەسانەكەى ئەو پىدەكەنن، بەلام پىكەنننىكى خۆش و دۆستانە. گەلىك لە ئامادەبووان زۆر بە لوتف و مەحەبەتەو دەيان دواند، بە تايبەتى لىزاقىتا پروكوفىفنا، كە زۆر بە مېھرەبانى و پروخۆشى و پىكەننەو قسانى دەکرد، لەپەر ھەستى كرد ئىقان فېدوروفىچ دۆستانە دەستى دا بە شانیا، بەلام لە ھەموويان مېرەبانتر، پروخۆشتر، بە لوتفتر، پىرەمىرە چكۆلەكە بوو! دەستىكى مېرزادە گرت، بە نەرمى گوشى، بەدەستەكەى ترى بە ئەسپايى پىيدا دەكىشا، داواى لىدەكرد ئارام بى و گوئ نەداتى. وەكو چۆن كەسىك دلخۆشى مندالىكى ترساو بداتەو. مېرزادە ئەمەى زۆر پىخۆش بوو. ئەنجام واى لى كرد كە لای ئەو ھەو دابنىشت. مېرزادە بە شادىيەو كەوتە نىگاكدنى سەروچاوى پىرەمىرەكە. بە جۆرى ھەناسەى سواربوو، كە نە يدەتوانى تاقە وشەيەك بلى. ئەنجام، بە ھەر مىنگە مىنگىك بوو ھاتە قسان!

-چۆن؟ يانى ئىو دەمبورن؟و... تۆش لىزاقىتا پروكوفىفنا؟

دەنگى پىكەنن بەرزتر بوو، ھەو. لە خۆشيانا فرمىسك زايىنە چاوانى مېرزادە. شادىيەكى ئەوتو سەراپاى داگرتبوو كە خۆشى باوھەرى نەدەكرد. ئىقان پتروفىچ گوتى:

- ھەلبەتە گولدانىكى جوان بوو. لە بىرمە لەو ھەتاي پازدە سالە لىرەيە... بەلى... پازدە سال...

لىزاقىتا پروكوفىفنا، بەدەنگى بەرز گوتى:

- چ قەوماو، خۆ دنيا ئاخىر نەبوو! مەرۆف بە خۆى دەمرى، چ پىويست دەكات خەفەت بۆ گۆزەيەكى چىنى بخوات!

ئەوسا، بە نىگەرانىيەكى كەمەو لەسەرى رۆيشت:

- زۆرت لەبەرگران بوو لىون نىكولاىوفىچ؟ وەرە گيانەوەرە! ھەر گوئى مەدەيە! پىم ناخۆشەوا خۆت سەغلەت كردووە!

مېرزادە گوتى:

گەمژە

- باشە ئىۋە دەمبۈۈن، "لە ھەموو شتىك" دەمبۈۈن؟ ھەر لە شكانى گولدانەكە نا، بەلكو لە "ھەموو شتىك"

مىرزادە دەيوست ھەستىت، لى پىرەمىرەكە دەستى گرت و نەيھىشت بىروات. لە سەرمىزەكەو، بە دەنگىكى نزم، بە لام بە باشى دەبىسترا، بە ئىقان پىروفىچى ھاورپى گوت:

- سەيرە، شتىكى زۆر سەيرە!

مىرزادە گوتى:

- يانى من كەستانم نە پەنجاندوۋە؟ ئۆخەي خۆشچالەم ئەگەر ھەستى كەستانم بىرىندار نە كرەبى! خۆ ھەر ناشى شتى وا بكەم، ئاخىر من چ ھەم ھەيە خەلكى ۋەكو ئىۋە بىرەنجىتم؟ تەننەت بىر كەردنەو ھەش لە شتى وا دەكاتە ناماقوۋلى!

- دۆستى ئازىزو ۋەخۆ ۋەرەو، پىۋىست بەو موبالەغەكارىە ناكات. ھىچ پىۋىست بەو ھەموو مەتبەرىە ناكات، ئەمە ھەستىكى جوانە، بە لام موبالەغە ئامىزە.

- من تەنیا مەتبەرىە نىم بەلكو دلبەندى ئىۋەم، شادو خۆشچالەم بەدىتتەن. پەنگە ھەندى گەوجانە ھەستى خۆم دەر بىرەم، بە لام ھەستەكەم پىۋىستە، تەننەت ئەگەر ھەر لەبەر خاترى خۆشەم بوو، قسە بكەم، گرىنى دلى خۆم بكەمەو، ئەو ھى لە ناخما پەنگاۋەتەو، ھەلى پىژم. پەفتارى مىرزادە، ھەلچوون و نىگەرانىيەكى زۆرى پىۋە دىار بوو، لەو دەچوۋ نەتوانى بەوشە مەبەستەكانى خۆى بگەيەن، ئەو ھى لە ناخما پەنگاۋەتەو بەوشەى بسپىرىت. بە چاۋانیا دىار بوو كە دەيوست يارمەتى بدەن تا قسان بكات. چاۋى بە دۆتمىر خانم بىلوكونسكايە كەوت.

خانمى پىر گوتى:

-خۆت سەخلەت مەكە گىيانە، قسە بكە، قسەكەت تەواو بكە. شەرم مەكە. تۆزى خۆت ھىۋر بكەو، بى ھىچ ترس و دوودلىك قسەى خۆت بكە. ئەم بەرپىزانەى كە لىرەن شتى زۆر سەبىرتىيان لە تۆ دىتوۋە، ئەم شتەنەيان بەلاۋە ئاسايىيە، ھىچ شتىك نەبوو، گولدانىكت شكاندوۋە و خەلكەكە تۆزى

گەمژە

ترسان.

ميرزاده كه به زەردەخەنەوێ گوتی لە دۆتمیر دەگرت، لەپەر ئاوپرێ لای
پیرەمێرەكەى دایەوێ و پرسى:

- ئایا تۆ نەبووی كە سێ مانگ لەمە پێش خویندكار پۆدكوموف و
فەرمانبەر شقابرین-ت لە نەفى كردن بۆ سىبىرىا، پزگار كرد؟
پیرەمێر، كەمێك سوور بووێو، لەبن لیوانەوێ داواى لێ كرد كە خۆى
هێور بكاتەوێ.

ميرزاده، لەپەر پوو لە ئیقان پتروفیچ لە سەرى پۆیشت:
- دەربارەى تۆش بیستووێ كە ژمارەىك لەو جووتیارانەى كە كۆنە
رەغیەتى تۆ بوون، وێرێ ئێوێ داواى ئازاد بوونیان، خراپەشیان دەرەق
كردبوویت، كاتى مالهكانیان سووتا بوو، تۆ بە خۆپایى دارت دابوونى تا
خانوو بۆ خۆ دروست بكەنەوێ.

ئیقان پتروفیچ، بە شەرمێكەوێ گوتى:
- ئاها! ئەمە راست نییە! موبالەغەى!

بەلام ئاسوودەى و رەزامەندى بە سىمایەوێ دیار بوو. ئەلەهەقى
راستگۆ بوو لەوێ كە باسى درۆو موبالەغەى كرد، چونكە مەسەلەكە
درۆیەك بوو بەر گوتى ميرزاده كەوتبوو.

ميرزاده، جارێكى دى ئاوپرێ لای دۆتمیر بیلوكونسكایى دایەوێ و
بەدەم زەردەخەنەوێ گوتى:

- ئێدى هەر تۆ نەبوویت، كە شەش مانگ لەمەپێش، لە مۆسكۆ، كاتى
نامەىكم لە لیزاقیتا پروكوفیقاوێ بۆ هینایت، بە مەحەبەتێكى واوێ پیشوازیت
كردم وەكو ئێوێ كورێ خۆت بم؟ كۆمەلێك ئامۆزگارى دایكانەت كردم
كە تا ماوم لە بیرم ناچیت؟

خانمى پیر، بە پەستى وەلامى دایەوێ:

- ئەم هەموو مجامەلەى چىیە؟ راستە تۆ كورپێكى باشى، بەلام
مەخسەرەى. هەر كەسێك دوو قرووشى دایتى، ئێوێندەى سوپاس و
ستایش دەكەى وەكو ئێوێ گيانى پزگار كردبیت. بە خەيالى خۆت ئەمە

گه مژه

کارښکي باشه؟ له راستيا ناپه سهنده.

دوتمير بيلوکونسکايا خهريک بوو توپه بيت، به لام له پر دهستی به پښکين کړد، هم جاريان شادمانی به پښکينه که يه وه ديار بوو. سيمای ليزافيتا پروکوفيتنا و ئيقان فيدوروفيتش پرووناک بوونه وه.

جهنه پال، شاد و دلخوش، له بن ليوانه وه، هه مان قسه کانی دوتميري، که زورريان کارتيکردبوو، دووباره کرده وه و گوتی:

- من هه ميشه گوتومه که ليون نیکولایوفيتش پياويکه که... پياويکه له وهيه... به مهرجي وهکو دوتمير گوتی... له قسه کردنا خوی نه په شوکيتی... ته نيا ناگلایا له وه دهچوو خه مين بی، به لام روخساری هيتا سوور بوو، له وه دهچوو سووری تووپه بوون بی.

پيره ميره چکوله که له بن ليوانه وه به ئيقان فيدوروفيتشي گوت:

- به راستی، کورښکي ناسکه.

ميرزاده، که سات به سات نيگه ران تر ده بوو، دهستی به قسان کرده وه. قسه کردنه که ی سات به سات خيراتر و سه يرتتر ده بوو، خو به خو جوشي ده سهند، به دم هو حاله وه گوتی:

- من به وپه پری دوو دلیه وه هاتم بؤ ئيره و... من... من له ئیوه ده ترسام، له خوم ده ترسام، زیاتر له خوم ده ترسام. وهختی بؤ پترسبورگ گه رامه وه. به لينم به خو دا که به هه رنرخي بووه ده بی خه لکانی ترستوکرات، خه لکانی خانه دان و وه چاخزاده که منیش به بنه چه يه کيکم له وان و مالباتی من يه کيکه له و بنه ماله وه چاخزادانه، بدینم و بناسم. جا ئیستا من له نيو کومه لينک ميرزادانی وهکو خوم دام، وانییه؟ هه زم ده کرد ته عاروفتان ده گهل بکه م... له نزیکه وه ناشناتان بم... همه کارښکي پيويست بوو، زوريش پيويست بوو. زور شتی خراپم ده رباره تان بیستوه، نه وه ونده ی خراپه م ده رباره تان بیستوه، چاکه م ده رباره تان نه بیستوه. یانی خراپه تان زیاتر ده لين تا چاکه، زور شتیان له باره تانه وه بؤ گير او مه ته وه: له باره ی بچووی خه م و خولیا کانتانه وه، خو په رستیتان، پاشقه پړوی بیرو بیر کردنه وه تان، که می خوینه واری و روشنیریتان، دابونه ریتی توپه هات و

گەمژە

ناپەسەندتانەوہ. ئاھ.. جا چیتان لەبارەوہ نەگوتراوہ و نە نووسراوہ! ناگوتری و نانوو سڕی! بۆیە ئەمڕۆکە کە هاتم بۆ ئێرە هەم کونجکاو بووم هەم نیگەرەن. حەزەم دەکرد بە چاوی خۆم شتەکان بدینم، بە ئەقڵی خۆم بیربکەمەوہ و وەلامی ئەم پرسیارە بدۆزمەوہ: ئایا راستە چینی بالای کۆمەلگەی ڕووسی، چینیکی پوچەلی توپەهاتە و بە کەلکی هیچ نایەت. کۆن بوو و سەر دەمی بە سەرچوو، زەرەپەک گورپو تینی تیا نەماو، لەگیانەللا دایە و تەنیا بۆ مردن باشە. کەچی هێشتا لە ڕووی بەغیلییەوہ، لە ڕووی حەسوودییەوہ دزاییەتی پیاوان.... پیاوانی ئاییندە دەکات و کۆسپیان دەخاتە ڕینگاو، غافلە لەوہی کە خۆی لە دوا ھەناسە و لە گیانەللا دایە: ھەلبەتە من جارانی ش زۆر قەناعەت و باوەڕم بەو ڕاو بۆچوونانە نەبوو، چونکە لە ولاتی ڕووسیای ئێمەدا ھەرگیز چینیکی ئەرسۆکراتی راستەقینە نەبوو. ئەوہی ھەبوو، ئەو دەربارییانە بوون کە بە جلکی دەربارییەوہ دەناسران یان ھەندێ کەس بە ڕیکەوت و خوا بەختەکی و، خۆو بەخت ھاتبوونە ئاراو، بەلام ئەو چینە ئەمڕۆکە بە تەواوہتی لە ناوچوون و نەماون. ئەوہ راستیەکیەتی، وانییە؟

ئیقان پتروفیچ، بە دەم تەوسخەنێکی تانە ئامیزەوہ گوتی:

- واز لەو قسانە بیتە! مەسەلەکە یەجگار واش نییە!

دۆتیر خانم بیلوکونسکایا، کە گەشتبوو تینی، لە بن لیوانەوہ گوتی:

- دیسان پەتی پچپی...

بیرەمێرە بچکۆلەکە گوتی:

- وازی لێ بیتن با قسە بکا! سەراپای دەلەرزێ!

میرزادە، بە راستی جلەوی خۆی لە دەست بەر بوو، گوتی:

- چی ببینم باشە؟ خەڵکانێکی بیر ناسک، ڕاشکاو، قسە لە ڕوو، بە ھۆش

و زیرەک. من لێرە پیاویکی بە ڕیزی کۆنسال دەبینم کە بە دل و بە گیان

گوێ لە منداڵێکی بێ ئەزموونی وەکو من دەگریت، سۆز و مەحەبەتی

لێدەبارێ. خەڵکانێک دەبینم کە لێت دەگەن، ئامادەن لێت ببورن. ئەمانە

ھەموو ڕووسی دلپاک و دلوان، بە ئەندازەیی ئەو خەڵکانەیی کە لە

گەمژە

هەندەران دیتوومن، میهرەبان و دلۆڤان و راستگۆن، بەهەر حال ههچیان لەوان کەمتر نییه. ئاخەر هیچ غافلگیریهک لەم غافلگیریه خۆشتر دەبی؟ ئاھ... بە یارمەتیتان با ئەم هەستەیی خۆم دەربرم! زۆرم لەم و لەو دەبیست، دەیانگوت کۆمەلگەیی ئەرسۆکراتی، تەنیا کۆمەلێک دابونەریتی پڕوالەتی سواو و پواوی کۆنی، پوچەلی، بێناوەپۆکە. وەک دەلێن ناوی زل و دیی وێرانە. زۆر جاریش قەناعەتی تەواوم بەو قسانە دەکرد. کەچی ئێستا بە چاوی خۆم دەبینم کە شتی وا لە ولاتی ئێمەدا نییه.

ماقوولە پیاو باوەر بەو بکات کە ئێوە هەمووتان یەسوعی و درۆزن و دەغەلبازین؟ تۆزێ لەمەپیش گویم لە سەربردەکەیی میرزادە "ن..." بوو: ئایا نوکته و تەنزیککی سادە و ساکاری دڵسافانە نەبوو؟ چاک و دڵپاکییەکی راستەقینەیی تیا نەبوو؟ یانی دەشیت ئەم جۆرە قسانە لە زاری پیاویکی مردوووەو بێتەدەری، پیاویک کە دلی وشکی کردبێ و هیچ بە هەریەکی تیا نەمابێ؟ ئایا مردوان دەتوانن ئەو پیشوازیه گەرمەیی کە ئێوە لە منتان کرد لە کەس بکەن؟ ئایا ئەمە خۆی لە خۆیدا هەوێن و ئامیانی ئاییندە نییه؟ ماقوولە خەلکانی وەکو ئێوە تینەگەن؟ و لەپاش بدەن؟

"گەورە فەرمانبەرەکە"، بەدەم بزهیهکی بریک بە ماناوه، گوتی:

- تکایه، خۆت هێور بکەوه دۆستی ئازیز. پۆژیککی دی بە دوورودریژی باسی ئەم بابەتە دەکەین. زۆر خوشحال دەبم ئەگەر...

ئیقان پتروفیچ، کۆکەیهکی بۆ کرد و لەسەر کورسییهکەیی خۆیهوه ئاوپی دایهوه. ئیقان فیدوروفیچ پەشتوو پەڕیشان بوو. جەنەرالی سەرۆکی ئیقان فیدوروفیچ، دەگەڵ هاوسەرەکەیی "گەورە فەرمانبەر" دا سەرگەرمی قسان بوو و میرزادەیی فەرامۆش کرد. لی هاوسەری "گەورە فەرمانبەر" سەگە بەدەم گوێگرتنەوه لەو، زۆر جار تەمەشای میرزادەیی دەکرد.

میرزادە، بە نەفەسیکی تازەتر و گەرموگۆپترهوه، بەو پەپی متمانە و تەنانەت هەڤدلی یهوه، پوو لە پیرەمیزە بچووکهکە، درێژەیی بە قسان دا.

- نا، نا، باشتر وایه قسان بکەم! دویینی ئاگلایا ئیقانوڤنا قسەکردنی لێقەدەغە کردم، تەنانەت ئەو بابەتەنەشی دیاری کرد کە نابێ قسەیان تیا

گه‌مژه

بکه‌م، چونکه ده‌زانی که بی‌مه سهر باسی ئه‌و باب‌ه‌تانه. خۆم ده‌که‌م به گه‌پچار! من ته‌مه‌نم بیست و هه‌وت ساله، به‌لام ده‌زانم، په‌فتار و ئه‌داو ئه‌توارم، په‌فتاری مندا‌له. بۆم نییه گوزارشت له هزر و بیرى خۆم بکه‌م. زۆر له‌میژه ئه‌مه‌م گوتوو. من ته‌نیا له‌گه‌ل رو‌گوژیندا، به‌راشکاو، بى‌په‌رده، به‌دلى کراوه‌وه قسه‌م کردوو، ئه‌ویش له‌مۆسکۆ... پیکه‌وه به‌ره‌مه‌کانى (پوشکین) هه‌ر هه‌موویمان خوینده‌وه. رو‌گوژین، هیچی ده‌رباره‌ی ئه‌م شاعیره نه‌ ده‌زانى، ته‌نانه‌ت ناوه‌که‌یشى نه‌ ده‌زانى. من هه‌میشه‌و، تا ئیستاش ترساوم و ده‌ترسم بیره‌کانم بینه قوربانى سه‌روسه‌کو‌تى کۆمیدى و مه‌خسه‌ره‌م. جووله و ئاماژه‌کانم نا سه‌رکه‌وتوون. پێچه‌وانه‌ی مه‌به‌ست و بۆچوونه‌کانم ده‌گه‌یه‌نن که ده‌بینه بايسى پیکه‌نین و له‌بار بردنى بیرو بۆچوونه سه‌ره‌که‌که‌م. ئه‌مه‌ جگه له‌وه‌ی که هه‌ستى میان‌ره‌ویشم نییه، وه‌خت و ناوه‌خت نازانم... هه‌لبه‌ته ئه‌مه‌ خالیکى گرینگ و هه‌ستیاره، زۆریش گرینگه... من چاک ده‌زانم باشت‌ترین کار بۆ من ئه‌مه‌یه بى‌جووله له‌ جێى خۆ دانیشم و ده‌مم لێک بنه‌م و فزه نه‌که‌م. کاتى داده‌سه‌کنم و قسه‌ ناکه‌م، په‌نگه زۆر ئاقل و ئاغر بی‌مه به‌رچاوى خه‌لکى، ئه‌مه‌ جگه له‌وه‌ی ده‌رفه‌تى بیرکردنه‌وه‌م بۆ ده‌ره‌خسى، به‌لام بۆ ئیستا وا باشت‌ره قسان بکه‌م. چونکه ئیوه زۆر به‌مه‌به‌ته‌وه ته‌مه‌شام ده‌که‌ن.. بۆیه لێ‌پراوم که قسان بکه‌م. سیماتان جوانى لێ‌ده‌بارئ. دوینى به‌لێنم به‌ ئاگلایا ئیقانونقنادا که به‌ درێژایى ئاهه‌نگه‌که دانیشم و قسه نه‌که‌م...

پیره‌میره چکوله‌که به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوتى:

- به‌راست؟

- هه‌ندى جار به‌ خۆم ده‌لێم ئه‌م بیرکردنه‌وه‌یه هه‌له‌یه، ئاخ‌ر راستگویی راسته‌قینه‌یه‌کسانه به‌ جووله‌ی سه‌رکه‌وتوو. وانیه؟ تۆش پیت وانیه؟

- هه‌ندى جار با.

- ده‌مه‌وئ هه‌موو شتیکتان بۆ شه‌رح و شروقه‌ بکه‌م، هه‌موو شتیك، هه‌موو شتیك! ئا... به‌لێ!... ئیوه پیتان وایه من پیاویكى خه‌یالیم؟ ئایدیالیم؟

گه مژه

نا، نا، باوه پښه ښه بیره کانه هر هه موویان ساده، زوړیش ساده... باوه پښه
 ناکه؟ بزه تان دئ؟ گوئ بگرن... من هه ندی جار ترسنوکم، قهله زراوم،
 چونکه باوه پښه به خو نامینی، هه موو متمانیه که له ده ست ددهم. توژی
 له مه پش، کاتی بو ئیره ده هاتم. له دلی خوډا ده مگوت: "باشه چون سهری
 قسان ده گهل نه واند ا بکه مه وه؟ ده بی چون ده ست پی بکه م تا به لای
 که مه وه توژی کم لی تیښه گن" زور ترسام. زیاتر له ئیوه ترسام. پیویتی به و
 هه موو ترسه ده کرد؟ یانی ئه م ترسانه بو من عه یب نه بوو؟ ئاخر بو
 بابایه کی پیشکه وتو خواز، جه ماوه ریکی پاشقه پوی ناپه سه ن چ بابیه خیکی
 هه یه؟ جا ئیستا خوشحالی من له وه دایه که گه یشتوومه ته قه ناعه تی ته و او
 که ئه و جه ماوه ره له واقعدا بوونی نییه، ئه وه ی هه یه خه لکانیکن که ژانیان
 لیده چوړی، پښ له ژیان! ئیمه نابی به ته سه وری ئه وه ی که خو مان غه ریب
 و سه یرین، نیگه ران و ناپه حه ت بین، وانییه؟ چونکه به راستی ئیمه
 مه خسه ره و سا ئه قل و شیت و ویلین، ئیمه خو و خده ی سه خیفمان هه یه،
 بیزار و بیتاقه ت ده بین، نه ده توانین له هیچ بگه ین و نه هیچ ده بینین. ئیمه
 هه موومان واین، هه موومان، ئیوه، من و، نه وانیش. خو لیم زویر نابن که
 پووبه پوو پیتان ده لیم ئیوه مه خسه ره و گه پچارپن؟ ئه گه ر
 مه سه له که وه هابی، ئایا ئه مه به و مانایه نییه که بشیت به وه ستای پیشکه وتن
 دابنرین؟ ده زانن، به رای من ئه گه ر پیاو هه ندی جار مه خسه ره و
 گه پچارپی باشته ره، خه لکی له و حاله دا خاکیتر و لیبورده تر ده بن. به هره و
 توانای ئه وه مان نییه به که ره تی هه موو شتی حالی بین، مروف به
 که ره تی که ناگاته که مال! بو گه یشتن به که مال، پیوسته مروف زور شت
 تینه گات. تیگه یشتن و ده رکی خیرا، عاده ته ن نوستان و پر له کیماسی
 ده بیت. من ئه م قسانه بو ئیوه ده که م که ئه م هه موو شته ده زانن ده زانن...
 بی ئه وه ی تی بگه ن. ئیستا وام لیها تووه که هیچ ترسیکم له ئیوه نییه.
 هیوادارم له مندالیکي وه کو من، که به و شیوه یه ده تان دوینی، زویر نه بن،
 ئایا ده بی؟ هه لبه ته! ئاه... ده توانن که... ده توانن له و که سانه بیورن که
 خراپه یان ده ره ق کردوون، هه روه ها له وانه ش که خراپه یان ده ره ق

گەمزە

کردوون. بوردنی ئەو کەسانەى هیچ خراپەیهکیان بۆتان نەبوو قورسترە، لەبەر ھۆیەکی زۆر سادە، ئەوەش ئەوەیە کە هیچ "تاوانیک" یان دەرھەق نەکردوون، بۆیە ھەر گلەیی و سکاڵایەکیان لێبکەن لە خۆرایییە. من چاوەڕوانی ئەوەم لە کۆمەلگەى ئەرستوکراتی دەکرد، کاتى بۆ ئێرە دەھاتم پەلەى وتنى ئەو شتەم بوو، دەمویست بەپەلە ئەو بلییم، بى ئەوەى پیشووخەتە بزانم دەبى بە چ شیواز و زمانیک گوزارشت لەو مەبەستە بکەم...

میرزادە، کە تەواو ھاتبوو جۆش، ھەر سا نا ساتى بزەییەکی بۆ دەکرد، لەپەر بە دەم پێکەنینیکی گەرژووە ڕووی لە ئیقان پتروفیچ کرد و بەردەوام بوو: ئیقان پتروفیچ چییە، بزەت دیتى؟ لات وایە من کابرایەکی دیموکراتم، ھەوادارى یەكسانیم، من لێرەدا پارێزەرى "ئەوانم" و "من" خەمى ئەوانمە، وانییە؟ دلایبە من خەمى ئێوەمە، خەمى ئێوەمە، خەمى ھەموومانمە. من بەش بە ھالى خۆم میرزادە یەك سەر بە بنەمالەییەکی ڕەسەن و وەچاخزادە و ھالى حازر لە كۆپى میراندا دانیشتووم. من ئەم قسانەم بۆ بەرژووەندى و ڕزگارى ھاوبەشى خۆمانە، تا چینی ئێمە، بە خوت و خۆرایى تیانەچیت و مەحو نەبیتەو. لەبەرئەوێ پێشبینى ئایىندەى نەکردوو و بە دەم شەرەو ھەموو شتێكى لە دەست داو، تیانەچیت. ئاخر کە بتوانین لە ڕیزی پیشەوێ کۆمەلدا بین و عیزەتى خۆمان بپاریزین بۆچی مەحو بینەو و جیتی خۆمان بۆ خەلکی دى چۆل بکەین؟ جا با پیشقەرۆبین بۆ ئەوێ لە پیشەو ەبین، با خزمەتگوزار بین، تا گەر و سەروربین.

میرزادە، لەپەر لێبرا ھەستى، بەلام پیرەمیرە کە نەبێشت. بەو پەرى نیکەرانى چاوى لە دور چاوانى برى.

- گوى بگرن! من دەزانم قسە بە تەنیا فایدەى نییە. کردار شەرەتە کردار، با بە کردار بانگەوازی چاکە بکەین، با ببین بەسەر مەشق، با دەست بەکار بین... من لای خۆمەو لە ئێستاو دەست بەکار بووم... و... و... یانى دەشیت مرقوف بەدبەخت بى؟ ئاخر بەدبەختى من کەى جیتی خەمە، ئەگەر

گه مژه

من تواناو لياقه تي ئه وهم هه بئ كه به خته وه ربم؟ باوه ربكه من ناچيته ئه قلمه وه ئه گهر كه سبك به ژير درهختيكا پهرت بئ و به ديتني ديمه نه كه ي خوشحال نه بيت، يان قسه ده گهل كه سيكا بكات و به خوشه ويستي ئه و شاد نه بيت... ئاه! ناتوانم ئه مه به په يقان دهر بزم، وشه م لي چوونه ته قاتي... به لام شتي جوان يه جگار زورن، هر هه نكاوي دهنه ين، شتيكي جوان به روكي ديدهمان ده گريت، ئه وهنده جوانه كه نزمترين ئينسان هه ست به جوانيه كه ي ده كه ن! ته مه شاي مندا ل بكه ن، سه يري سپيده ي خوايي بكه ن، بپروانه مهرگ و شيواز و تهرزي ژيانه وه ي گيا، چاو له و چاوانه بكه ن كه به خوشه ويستيه وه ليتان راده ميتن...

ميرزاده، موده تيكي زور بوو به پتوه ئه و قسانه ي ده كرد. پيره ميترده چكوله كه، به ترس و نيگه رانيه وه ته مه شاي ده كرد. ليزا قيتا پروكوفيچنا به نا ئوميديه وه ده ستيكي هه لته كاند و هاواري كرد: "ئاه... خودايا!..." چونكه له پيش هه مووانه وه ده يزاني چ كاره ساتي به پتوه يه. ئاگلایا، به هه شتاو له كاتي خویدا، گه يشته ميرزاده تا بيگريت و نه يه لي بكه وي. سيماي ترساوي ئاگلایا له خه مينيدا، ته واو شيواو بوو. گوئي له هاواري هوقيانه ي پوحيك بوو كه "په لاماري ئه و گه نجه به له نگازه ي داو کوتاي به عارديدا". ميرزاده يه ك ته خته له سه ر مافوره كه كه وت. يه كيك به په له سه رينيكي گه ياندئ و خستيه ژير سه ري.

كهس چاوه پرواني ئه م کوتاييه نه بوو. دواي چاره كه سه عاتيک، ميرزاده "ن.." و يه فگيني پاقلوفيچ و پيره ميترده چكوله كه، هه وليان دا به گويره ي توانا، گيانيك وه بهر ئاهه نگه كه دا بكه نه وه و په ونه قتيكي تازه ي پئ ببه خشن، به لام دواي نيو سه عاتيک، ميوانه كان به دهم دهر بپيني هاوخه مي و داخ و په ژاره و ورده ته عليقانه وه بلاوه يان لي كرد. ته عليقي ئيقان پتروفيچ ئه مه بوو كه "ئهم گه نجه هه واداري سلافيه كان* يان شتيكي له و بابته يه، به هه رحال، كه ستيكي ترسناك نيه". پيره ميترده كه هيچ قسه يه كي نه كرد، تا قه وشه يه كي نه گوت. دروسته كه پاشان، واته بؤ سبه ي و دوو سبه ي، هه موويان كه م تا زور زوير و نارحه ت بوون. ته نانه ت (ئيقان پتروفيچ) ش په نجا بوو، به لام

گه مزه

زۆر نا. جهنه رال، سه روکی ئیقان فیدوروفیچ، تا ماوه یهک له ئیقان فیدوروفیچ زویر بوو. "گه وره فه رمانبه ره که" که پشت و په نای خانه واده ی به پانچین بوو، له لای خۆیه وه، چهند ئامۆژگارییه کی به گونی سه ره که قاری خیزانه که دا چپاند و زۆر به راشکاوی و به لوتفه وه خه مخوری و په روشی خۆی بۆ ئاگلایا و چاره نووس و ئایینده ی ئاگلایا ده ربهری. به راستی پیاوێکی دلسۆز بوو، به لام ئه وه ی له و شه وه دا، سه باره ت به میرزاده پتر سه رنجی راکیشا بوو، ئه وه بوو که بیستبووی سه روسپرێکی ده گه ل ناستاسیا فیلیپوفنادا هه یه. ئه و شته که مه ی له و باره یه وه بیستبووی، سه رسامیان کردبوو. ته نانه ت ویستبووی چهند پرسیاریک له و باره یه وه بکات.

دۆت میر خانم بیلوکونسکایاش، دوا ی ئاهه نگه که، له هه ستانا به لیزا فیتا پروکوفیتنا ی گوت:

- چیت پی بلیم؟ هه م باشه و هه م خراپ، ئه گه ر ره ئی منت ده وێ، زیاتر مایله به لای خراپا تا باش. به خۆت ده یبینی چتو پیاوێکه: نه خۆشه!
ئیدی لیزا فیتا پروکوفیتنا له دلی خۆیدا بریاری کوتایی دا که میرزاده بۆ ئه وه ناشیت ببی به میردی ئاگلایا. بۆیه ئه و شه وه به لێنی به خۆی دا که "تا من له ژيانا بم نایه لم ئاگلایا شوو به میرزاده بکات." به یانی به هه مان عه زمی جه زمه وه له خه و رابوو، به لام له کاتی نیوه رۆژده دا، دوا ی نیوه رۆ به ماوه یه کی که م، له ناخی خۆیا تووشی کیشما کیشیکی نااسایی بوو.

ئاگلایا له وه لامی پرسیاریکی هه ر دوو خوشکه کهیدا، به شیوه یه کی گۆنگ و زیره کانه، زۆر به پاریزه وه، به ساردییه کی پر ئیفاده وه گوتی:
- من هیچ به لێنیکم نه داوه تی، قه تیش پۆژی له پۆژان به ده زگیرانی خۆم نه زانیوه. وه کو هه ر که سیکی دیکه ته مه شام کردوو و ته مه شای ده که م.

لیزا فیتا پروکوفیتنا له پر هه لی دایه و به خه مینی گوتی
- چاوه روانی قسه ی وام له تو نه ده کرد! من ده زانم که ئه و به که لکی

گه مژه

ئەو نايە بېي بە مېردت، سوپاس بۆ خوا که شتەکه بهم شیوهیه براهیه وه و کوتایی هات! به لام هەرگیز چاوه‌پروانی ئەوهم نه‌ده‌کرد ئەم جورە قسانه له تۆ بیهیستم! تۆ له خه‌یالی مندا شتیکی جیاواز تر بووی له‌مه‌ی که ئیستا ده‌تبینم. زۆر جیاوازتر بوویت. من به‌ش به‌حالی خۆم ئەو به‌هه‌موو ئەو میوانانه‌ی دوینی ناگۆرمه‌وه، هه‌موو میوانه‌کان به‌لایه‌ک ئەو به‌ته‌نیا به‌لایه‌ک. ئاماده‌م ده‌ستبه‌رداری هه‌موویان بجم، به‌لام ده‌ستبه‌رداری ئەو نابم. ئەو ره‌ئی منه به‌رانبه‌ری!...

لیزافیتا پروکوفیفنا که له قسانه بووه‌وه، له‌پڕ وه‌کو ئەوه‌ی له قسه‌کانی خۆی ترسابی، بێده‌نگ بوو. ئاه... نه‌یده‌زانی له‌و ساته‌دا چ بێ میهریه‌کی ده‌ره‌ق به‌کچه‌که‌ی خۆی کردووه! ئاگلایا له‌ دلی خۆیدا دوا بریاری دا‌بوو. ئەویش چاوه‌پروانی ئەو کاته بوو که کوتایی به‌هه‌موو شتیک بێنی و هه‌ر ئاماژه‌یه‌ک، هه‌ر کینایه و ته‌شه‌ریک، زامیکی قوولی ده‌کرده‌ دلی.

په‌راویز:

* - "ناتوانین...": له ده‌قه‌که‌دا به‌لاتینییه.

* - "خلیسته‌کان...": ته‌ریقه‌تی که ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ کوتایی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌م. تیکه‌له‌یه‌که له ته‌سه‌وف و... داروخانی...

* - "وازی لی بینن با قسه‌ بکات...": له ده‌قه‌که‌دا به‌فه‌ره‌نسییه.

* - "هه‌واداری سلافیه‌کان...": ئەو پێیاز و بانگه‌وازه سلافیه‌ی که دۆستویفسکی کاری تیا ده‌کرد، هه‌ر پێیازیک نه‌بوو به‌مه‌به‌ستی بوژانه‌وه و ژيانه‌وه‌ی سیاسی هه‌موو سلافیه‌کان، به‌لکو فه‌لسه‌فه‌یه‌کی ناسیونالیستیش بوو بۆ چاره‌سه‌ری گشت کیشه جفاکی و ئاکارییه‌کانی رووسیا.

فەسلە ھەشتەم

سەرەتای ئەو بەیانیه بۆ میرزادە زۆر ناخۆش بوو، گیرۆدەى کۆمەلەىک ھەستى بە سوئ و ژان بوو. دەکرا ھۆى ئەمە بگەپنریتەو ھە بۆ نەخۆشییەکەى، بەلام سەرچاوەى خەم و پەژارەکەى زۆر گۆنگ و ناديار بوو، بەئاسانى دیارى نەدەکرا، ئەمە لە ھەموو شتیکی دى پتر ئازارى دەدا. راستە پووبەپووى کۆمەلەىک واریقات و پووداوى ناديار، زۆر بە ئازار و بەسوئ بوو، بەلام خەم و پەژارەکەى وى، زۆر لە سنوورى بىر و تەسەورى ئەو، ھێوئەتر دەپۆیشت. ھەرچى دەکرد بۆى بەرھەق نەدەکرا. دەیزانى، بەتەنیا ناتوانى نیگەرانى خۆى بپرەوینیتەو ھە ھێورى بکاتەو. بەرەبەرە ئەو ھى لە دل و دەروون چەسپى کە ئەو پۆژە پێشھاتىکی نائاسایى و پیزپەپى لى پوودەدا. تۆرەفیتەکەى دوئ شەوى، لە چاو خۆیدا سووک بوو. تەنیا کەمىک سەرى قورس بوو و، تۆزىک گيانى دەيەشا. ھەرچەندە لە ناخا نەخۆش و بریندار بوو، بەلام مێشک و زەينى بە جوانى کارى دەکرد. زۆر درەنگ لە خەو رابوو، یەکسەر واریقاتەکانى دوئ شەوى، بەپوونى وەياد ھاتنەو. تەنانەت ئەو ھەشى وەبىر ھاتەو کە نىوسەعات دواى تۆرە فیتەکە، بۆ مالاوھيان ھىتابووەو.

زانى، کە پەیکىک لەلایەن خانەوادەى یەپانچینەو ھە بۆ ھەوال پرسىنى

گەمژە

نۆزدرارە. پەیکیکی دی لە سەعات یازدە و نیودا دووبارە بۆ ھەوال پرسینی ھاتبوو. بەمە خۆشحال بوو. قیرا لیبدیف، لەپیش ھەموو کەسیکا ھاتبوو دێدەنی و ھەوالپرسینی. ھەر کە چاوی بە میرزادە کەوتبوو، لە ھۆرژنی گریانانی دابوو، بەلام کاتی میرزادە دلخۆشی دایەو و ھێوری کردەو، گریانەکەیی بوو بە پێکەنین. میرزادە کە ئەو ھەموو سۆز و ھاوخمیەیی لە کێژیی بینی، زۆر مۆتەئەسیر بوو، پەلاماری دەستی دا و ماچی کرد. کچە پەنگی سوور ھەلگەرا، خیرا دەستی راپسکاند و بە نینگەرانیەو گوتی:

– ئاھ.. نا، نا، ئەو چی دەکەیت؟

کێژیی کە زۆر پەشوکابوو، زوو وەدەر کەوت، بەلام پیش ئەوێ ئەرۆت، ئەوێ بۆ میرزادە گێراپەو کە بابی بەیانی زوو چوو بۆ مائی "پەحمەتی" (قیرا بەو شیوہیە ناوی جەنەرال ئیقوولگینی برد). تا بزانی ئاخۆ شەوئ مردوو یان ھێشتا ماو. دەلێن جەنەرال زۆر نەخۆشە و زاهیری بەو زوانە دەمریت.

کاتی لیبدیف پیش نیوەرۆ بۆ مال گەراپەو، بە خۆی ھاتە دێدەنی میرزادە و پێی گوت: "پەلەپەتی وتەنیا و بۆ یەک دەقیقە ھاتوو تا ھەوالی تەندروستی و سەلامەتی بەرێزیان بپرسیت". ھەرۆھا یەكجارەکی چاویک بە "گەنجینە چکۆلەکەیی دا" دەگێریت. لەو ماوہیەدا بەردەوام ھەر نال و نک و پەکوپی بوو، بۆیە میرزادە یەكسەر دەری کرد، بەلام لیبدیف بەو ھالەشەو دەیویست لە چۆنیەتی تۆرەفنیەکەیی دویشەوی میرزادە بپرسیت، ھەرچەند دیار بوو کە لەوسەری مەسەلەکە دیتەو و بەورد و درشتی زانیو.

دوای لیبدیف، کولیا ھات، ئەویش تەنیا بۆ یەک دەقیقە ھاتبوو، بەلام ئەو بە راستی پەلەیی بوو، زۆر نینگەرانی و خەمبار و ئائۆمێد بوو. داوای لە میرزادە کرد کە ھەر ھەموو شتەکانی بە راشکاوی بۆ بگێریتەو، ئەوہشی گوت کە دوینی تەقربەن ھەموو شتیکیان بۆ گێراوہتەو و زۆری خەم بوو.

میرزادە، بەوپەری لوتف و دلپاکی و مەحەبەتەو، ورد و درشتی حال

گه مژه

و حيكايه ته كه ي بۆ گيژايه وه. واريقاته كانى له سيري تا پيازي بۆ باس كرد. كوپيژگهي تايڻ به جوړئ چه په سا، كه زاري له گو كهوت و تاقه وشه يه كي بۆ نه هات، به بيدهنگي كهوته پوندك پژان. ميرزاده، ههستي ده كرد، ئه م ههسته يه كي كه له و ئيتييا عاتانه ي كه قهت له بير ناچنه وه و له دل و دهروون ناسپينه وه و ده كه نه وهر چه رخانه يك له ژيانى ميژدمنداليك. بۆچووني خۆي له سهر مه سه له كه و چۆنيه تي چاره سهرى مه سه له كه بۆ باس كرد و ههنگي گوتي كه به نوپيني وي، مه رگي پيره ميژد، پهنگه بگه پيته وه بۆ ئه و ترسه ي كه دواي ئه و كاره خراپه ي ليى سادربوو، كهوته دليه وه، ئه مه گالته نييه، هه موو كه س به رگه ي ناگريت. كاتي ميرزاده له قسه كانى بووه وه، چاوانى كوليا پرشنگيان دا و گوتي:

- گانيا و قاريا و پتيتسن زۆر توپه هاتن! به ته مانيم ده گه ليان به شه پ بيم، به لام له مړو به دواوه ته واو، هه ر كه سه و به پيى خۆي. پيمان جيا ده بيته وه! ئاه ميرزاده، له دوينيوه زۆر شتى تازهم بۆ ده ركه وتووه. ئه مه ده بي به په ند و ده رس بۆ من! له ئيستا به دواوه ئه ركي به خيوكردنى دا يكم ده گرمه ئه ستوى خۆم، له سه رمه، هه موو پيويستيه كي بۆ دابين بكه م. هه رچه نده ژيانى له نك قاريا مسۆگه ره، به لام ئه مه شتيكى...

كوليا، له پر بيريكه وته وه كه چاوه روانين، به په له هه ستا، له حالى ميرزاده ي پرسى، كه گوڤي له وه لامى ميرزاده بوو، به تاسه وه گوتي:

- هيجى تر نييه؟ بيستم كه دوينى... (هه رچه ند ئه مه په يوه ندى به منه وه نييه، هه قى ئه وه م نييه هيج بليم)... به هه ر حال هه ر كاتي پيويست به خزمه تكارى كي ئه مه كدار بوو، بۆ هه ر كارى ك، ئه وا به نده له به رده ستا و له خزمه تتدايه. پيم وايه ئيمه، نه تو و نه من، شتاقمان به خته وه ر نين، وانيه؟ به لام... من ليت ناپرسم... ليت ناپرسم...

كاتى كوليا روښت، ميرزاده به تاقى ته نيا ده بيره وه چوو، ئه م ما ده بيره وه چوون! . هه موو هاوپيكانى پيشيني به دبختى و كلوليان بۆ ده كرد. هه موو گه ييبوونه ئه نجامگيري خويان، هه موويان له وه ده چوو شتيك بزانن كه ئه م نه يده زانى. ليبيد يف، هه ندئ پرسى يارى گوڤى ده كرد،

گه مژه

کولیا هه ندى ئاماژانى ده کرد، فیرا ده گریا. میرزاده، ئه نجام به تور په یی دهستیکی ته کان دا و ئه و مه سه له یه ی له میشکی خوی وه درنا: "نه فرهت له گومان و دوودلی. نه خوشیه!". ده وروبهری سه عات دوو، میرزاده که بیینی مالباتی یه پانچین "بو دهقیقه یه ک" هاتوونه ته دیده نی. رووی گه شایه وه و هیور بووه وه. ههر به راستی به سهر دانیکی یه ک دهقیقه یی هاتبوون. لیزاقتا پروکوفیتنا دواى فراڤین رایگه یاندبوو که به کومه ل دهچنه پیاسه و گه ران. ئه و قسه یه ی وه کو فه رمان، بنجیر و بی چهند و چوون و هیچ روونکردنه وه یه ک کردبوو. هه موو وه در که وتن، واته لیزاقتا و کچه کان و میرزاده "س...". لیزاقتا پروکوفیتنا به ږینگایه کدا ږویی ږیک پیچه وانه ی ږینگای ږوژانی دیکه یان بوو. هه موو زانیان به نیازی چییه، به لام له ترسی ئه وه ی دایکیان تور په نه بییت، بیده نگیان لی کرد، ئه ویش، وه کو ئه وه ی بیه وئ خوی له گله یی و گازانده ی وان بپاریژی، له پیشه وه ده ږویشته و ههر ئاوړیشی نه ده دایه وه. ئادیلاید، له ئه نجاما ئاگاداری کرد که پیاسه و گه ران، ئه و ږاکه ږاکه یه ی ناوئ، ئه گهر واپروات به پیتدا ناگهن.

لیزاقتا پروکوفیتنا، ئاوړیکی پاشه وه ی دایه وه و گوتی:

- ئیمه ئیستا له نزیکى ماله که ی ئه و داین، ماله که ی له سهر ږینگه مانه. ئاگلایا هه رچییه ک ده لی با بو خوی بیلی، ئه م کوږه بیگانه نییه، خزمی خۆمانه، به تایبه تی که هه نوکه نه خوشه. جا من سهری ده دم، کی دئ له گه لما بابیت، کیش به دلی نییه با بجیته پیاسه ی خوی.

هه لبه ته هه مووان ده گه لی چوون. میرزاده، یه کسهر و به شیوه یه کی زور له بار، داواى بوردنى کرد که دویشه و گولدانه که ی شکاندوه و ئه و فه زیحه ته ی ناوه ته وه...

لیزاقتا پروکوفیتنا گوتی:

- ههر باسی مه که، گرینگ نییه. من خه می شکانی گولدانه که م نییه، به لکو خه می تومه. که واته ده زانیت چ قه وما: که ئه و شتانه ږوو ده دا پیاو بو سبه نیی به ته واوه تی هه سته یی ده کات!... به لام گوئی مه ده یه. هه موو که س ده زانی که تو به ئانقه سته ئه وه ت نه کردوه. ده ی، ئیمه ده ږوین! ئه گهر به

گه مژه

خوتا راده په پرمووی و تاقه ت هه یه، به قسه ی من بکه و بچو پیاسه یه ک بکه و وهره وه، دووباره بخه وه. خو ئه گهر ویستت وه کو جاران سهردانمان بکه یه، هه ر کاتی دبی وهره، مالی خوته. دلنیا به، هه رشتیک پروو بدات، تو هه ر دؤستی خانه واده ی ئیمه یه، به لای که مه وه دؤستی منیت. دهسه لاتی که سم نه بی، دهسه لاتی خو مم هه یه...

هه موو به دحالی بوون و ناکوکیه ک وه لانرا، ئه وانی دیکه ش پشتیوانیان له دایکیان کرد و هه مان هه سستی ئه ویان دهر بری. پاشان هه ستان و رۆیشتن، به لام ئه و په له کردنه ساکارانه یه ی ئه وان، له دلدانه وه ی ئه و به له نگازه داماو، هینده ی دی دهردی میرزاده ی گران کرد، ئه مه شتیک بوو لیزا قیتا پروکو فینا، په ی پی نه دهر د. خولک کردنی بو سهردانیان "وه کو جاران" و دهسته واژه ی "به لای که مه وه دؤستی منیت" ژاروی نه شته ر بوو و در له جهرگی. بونی جو ره هؤشداریه کی لیده هات.

میرزاده، وه زع و حالی ئاگلایای هینایه وه به رچاوی خو ی. دروسته، هه م له هاتندا و هه م له رۆیشتندا، بزه یه کی دلرفینی به پرویادا، به لام تاقه وشه یه کی له زار نه هاته دهری، ته نانه ت ئه و کاته ش که ئه وانی دی دؤستایه تی خو یان بو دووپات کردبو وه وه، ئاگلایا هه ر هیچی نه گوتبوو. ویرای ئه وه ش یه ک دوو جار به دیقه ت ته ماشای کردبوو. رهنگی ئاگلایا له هه موو کاتی پتر بزپکابوو، له وه ده چوو شه ویکی ناخو شی گوزه راندبی. میرزاده لیبرا هه ر ئه و ئیواره یه "وه کو جاران" سهریان بدات، به تاسه وه روانیه سه عاته که ی.

دوای رۆیشتنی په پانچینه کان به سی دهقیقه یه ک، قیرا خو ی وه ژوورا کرد و گوتی:

- لیون نیکولایه فیچ، ئاگلایا ئیقانو قنا، توژی له مه و پیش رای سپاردم که په یامیکی نه یتیت بگه یه نم.

میرزاده، به راده یه ک هه لچوو که ئازای که وته له رزین. گوتی:

- په یامی نووسراوه؟

- نه خیر، په یامیکی زاره کیه، ته نانه ت بو ئه مه ش وهختی ته وای نه بوو.

گه مژه

داوات لئ دهکات که ئه مپوؤ بؤ دهقیقه کیش، تا سعات حهوت یان نو له مال نه چیه دهرئ. جوان تینه گه یستم سعات حهوتی گوت یان نو.

- ئاخر بؤ؟ مه بهستی چییه؟

- نازانم، به لام به ئه مر، ئه مری پئ کردم که ئه م په یامهت بگه یه نمئ.

- یانی دهقاودهق به ئه مر، ئه مری پئ کردیت؟

- یانی دهقاودهق بهو شیوه یه نا، چونکه له سهر پئ بوو وکاتی نه بوو، باش بوو من به غار خۆم گه یاندئ، به لام چونکه به دهم قسه وه سهری بؤ ئه و دیو وهر گپرا، ههر له ناوهرۆکی قسه که ی نهک له دهقی قسه که ی، حالئ بووم، به لام به ده موچاویا دیار بوو که زۆر به جدیه تی. نیگایه کی ئه وتۆی کردم که دلم داخوړپا...

میرزاده، دوو سئ پرسپاری دیکه ی کرد، به لام له وه زیاتری هه لئه کړاند. زیاتر نیگه ران و شپرزه بوو. که فیرا پویش و به ته نئ مایه وه، له سهر ته خته خه وه که ی پاکشا و له فکران پاچوو، به ناو خه یالات و لیکدانه وه کانی خۆی که وت: 'له وه یه تا سعات نو میوانیان هه بیت و بترسیت پویتیکی دیکه بشکینم'. به دهم ئه و بیر و خه یالانه وه، بئ سهر و ئوقره، به دهم ته ماشا کردنی سعاته که یه وه، چاوه پروانی هاتنی شهوی ده کرد.

به لام ئه م مه ته له به ماوه یه کی زۆر پئیش پوژئاوا، ده گه ل هاتنی میوانیکی دیدا، که بووه مایه ی دهر که وتنی مه ته لئکی تازه ی گونگ ترو نیگه ران ئه نگیزتر له هی یه که م، پروون بووه وه. دوا ی پویشتنی مالباتی یه پانچین، به نیوسعات، هیپولیت خۆی به ژوورا کرد. ئه وهنده شه که ت و ماندوو و بیتاقهت بوو، بئ ئه وه ی بتوانئ تاقه قسه یه ک بکات، وه کو که سیک ببوریته وه، خۆی دا به کۆلی کورسییه کدا، کوکه یه کی وشک و توند گرتی، ئه وهنده کۆکی تا خوینی هه لئنا. چاوه کانی ده بریسکانه وه، په له ی سوور که وتته سهر گوناکانی. که میرزاده له بن لیوانه وه چهند قسه یه کی ده گه ل کرد، هیچ وه لامیکی نه دایه وه، ته نیا به ئاماژه ی ده ست تئ گه یاند که جاری وازی لئ بیئ تا هه ناسه ی وه بهر بیته وه. ئه نجام وه خۆ هاته وه، به

گه مژه

دهنگيكي قرخن و به زهحمه تيكي زور گوتي:

- من ده پوم!

ميرزاده هستا و گوتي:

- ده گهلت بيم؟

به لام له پر بيرى كه و ته وه، كه توزئ له وه و پيش پيى راگه يه نرابوو كه نه چيته دهره وه، بويه ئيدى بیدهنگ بوو.

هيپوليت دهستی به پيکه نين کرد. به هانکه هانک و قرخه قرخ گه روی پاک کرده وه و گوتي:

- من خوم له تو دوور ناگرم. به پيچه وانه وه، به پيوستم زانى كه بيم سه ريكت بدهم و باسى شتيكت ده گه ل بکه م... وانه بووايه نه زيه تم نه ده دايت. من لای نه وان ده پوم. بيم وایه نه م جارهيان مه سه له كه جديه، كارم كراوه! ته واو. باوه ربكه بو سوالی به زه يی نه م قسه يه ناکه م... ته نانه ت نه م به يانيه سه عات ده، له سه ر جيگا كه م پال كه وتم و ليبرام تا هاتنى نه و ساته هه لنه ستم، به لام دوايى ره ئيم گوړى، جاريكى دى هه ستمه وه تا بيم بو ئيره، بولای تو، چونكه پيم واجب بوو.

- زور لاواز دياريت. ده بووايه بنيريت به دوما من بيم بو لای تو، نهك تو نه زيه ت بكيشى و بو لای من بى.

- ئى، دهى نه م قسانه به سه. به گوړه ي پيوست و به پيى نه ته كيلى كومه لايه تى، هاوسوزى خوتت ده گه ل نواندم. ئا... بيرم چوو: سيحه تت چونه؟

- سيحه تم، ئيستا باشه. دوينى باش نه بووم...

- بيستم، بيستم. بويان گيرامه وه. گولدانه چينه كه سه رودلى گرتيت. حه يفى من له وئ نه بووم! به لام بابيمه سه ر نه و شته ي كه بوى هاتووم. نه مړو به ديدارى گاقرىلا ئارداليونوفيچ شاد بووم كه ده گه ل ئاگلایا ئيقانوفيچدا، له لای ته خته كه سكه كه ژوانى هه بوو... به راستى گه و جايه تى هه ندئ كه سم زور پى سه يره. كه گاقرىلا ئارداليونوفيچ روشت، نه م سه رنجه م به خودى ئاگلایاش گوت.

گه مزه

ئەوجا ھېپوليت، كە بە گومانەو دەپروانيه سيمای ميرزاده، كە
گوزارشتی له ھيچ شتيك نەدەکرد و، لەسەری پويشت:

- پيم وايە ميرزاده تو ھيچ شتيك پي سەير نيه. دەلین كە مروف
سەری له ھيچ شتيك سوور نەميتي، ئەمە نيشانەي ئەوپەري بە ھوشيه،
بەلام بە پای من پەنگە ئەمە نيشانەي گەوجيتييه كي قووليش بي!... ھەلبەتە
مەبەستم تو نيه... ببورە... ئەمرو قسەم بە جواني و بەگويرەي مەبەستی
خۆم بۆ نايەت.

ميرزاده ھاتە قسان و گوئی:

- لەدوینتو دەمزانى كە گاڤريلا ئارداليونوفيچ...

بەلام لەپر، بە نینگەرانى و پەشتوييه كي ئاشكراو، بیدەنگ بوو. تەنانەت
(ھېپوليت) ش لەو نەرەحت بوو كە نەي توانيوو وەكو پتويست تيزی
بكات.

- دەمزانى! ئەمەم نەزانى بوو!... بەھەر حال، پتويست ناکا بۆمى
بگيریتەو... ئەدى دیدارەكەي ئەمرو شيانت نەبينى؟
- ئەگەر راست بي خۆت لەوي بووبى، ھەلبەتە دەتزانى كە من لەوي
نەبووم.

- گوتم ئى لە پەنا دەوھنیکا، لە شوینیکا خۆت مات دابووبى. بەھەر حال،
من خۆشالم، چونكە خەمى ئەوهم بوو كە نەبا گاڤريلا ئارداليونوفيچ، دلى
كچەكەي دزی بي و جینی توى لای ئەو، گرتيیتەو.

- تکیه ھېپوليت باسى ئەو شتە بۆ من مەكە، بە تايبەتی بەم شتوازە.

- بە تايبەتی كە بە خۆت ھەموو شتيك دەزانى...

- تو ھەلەي. من تەقريبەن ئاگام لە ھيچ نيه، ھەلبەتە ئاگلایا ئیقانوفا،
چاك دەزانى، كە من ھيچ شتيك لەم بارەيەو نازانم. تەنانەت ئاگام لەو
ژوانە شيان نيه. تو نالتي ژوانيان ھەبوو؟ زۆر باشە... ئيمە ھيچ كاريكمان
بەمە نيه...

- پياو سەر لە تو دەرناكات! جارێك دەلتي دەتزانى، جارێك دەلتي ئاگات
لە ھيچ نيه، ئيستاش دەلتي: "زۆر باشە... ئيمە ھيچ كاريكمان بەمە نيه..."

گەمژە

بەلام نا، نابى ئەوئەندەش خوشباوەپىت! بەتايبەتى دەربارەى شتى كه نهيزانى! هۆى ئەم هەموو خوشباوەپىت ئەوئەيه كه ئاگات له شتەكان نيبه. باشه تۆ دەزانى ئەو جووتە خوشك و برايه چ نهخشەيهكيان بەدەستەوئەيه؟ رەنگە سووسەى شتێكت كەردبى، ها؟

ههپوليت كه چاوى به جم و جوول و نارەحەتى ميرزاده كەوت، خيرا لەسەرى رۆيشت و گوتى:

- زۆر باشه، باشه... واز لەمە دىنم... من بۆ كارێكى تايبەتى خۆم هاتبووم، دەمەوئى بۆتى باس بكەم!... خوامەرگ... بۆ نهگبەتى زۆريش دوورودريژە... هەوسەلەى گوێگرتنت هەيه؟
- فەرموو، گوێم لیتە.

- چاكه، بەلام ديسان رەئى خۆم گۆپى: لەباسى گانياوہ دەست پى دەكەم. تەسەور دەكەى، منيش ئەمەو، لەویندەر، لاى تەختە كەسكەكە مەوعیدم هەبوو؟! جا بۆ ئەوئەيه به درۆزن دەرنەچم، دەبى ئەوئەيه پى بلىم كه من به زۆرى خۆم ئەو دیدارەم ساز كرد، به بەلێنى كەشفکردنى رازیک ئەو دیدارەم سازکرد. نازانم ئاخۆ زۆر زوو رۆيشتبووم يان نا (پىم وایه زۆر زوو بوو)، بەلام تازە لەتەنيشت ئاگلایا ئیقانوفاوہ دانیشتبوو، ديقەتم دا گاقریلا ئاردالیونوفیچ و قارقاریا، قۆل له قۆلى يەكتر، وەكو ئەوئەيه پياسەبکەن، گەيینه ئەویندەر. كه چاويان به من كەوت پەشوكان، حەپەسان، غافلگیربوون، تەنانەت پيشيان ناخوش بوو، چونكه چاوہروانى ئەوئەيه نەدەکرد من لەویندەر بـم. ئاگلایا ئیقانوفا، سوور سوور بووئەو، باوہرم پى بکە. به پادەيەك پەشوکا، خەريک بوو كۆنترۆلى خۆى لەدەست بدات، ئیدى نازانم لەبەر ئەوئەيه بوو كه من لەوئەيه بووم يان هەر لەبەر ديتنى گاقریلا ئاردالیونوفیچ بوو، كه به راستى پياويكى قۆز بوو. بەهەر حال ئاگلایا سوور سوور بووئەو، له زەرفى چەند سانیه يەكدا، مەسەلەكەى يەكلایى كەردەوہ. چاويكى داگرت، نيوہ ئاخيزيكي بۆ كرد، به سەر سلاوہكەى گاقریلا ئاردالیونوفیچ و بزە پر مەرايەكەى قارقارای خوشكى سەندەوہ. لەپر گوتى: "من تەنيا بۆ ئەو هاتووم كه سوپاسى هەست و

گەمزە

سۆزى راستەقىنە و راستگويانەى ئىۋە بىكەم. دۇنيا بن ھەر كاتى پىۋىستىم بەو ھەست و سۆزە بى، پەناى بۇ دىنم "ھەنگى بەئامازەى سەر بەپىيى كىردن، بە دوو قۇلى پۇيشتىن، ئىدى نازانم بە ژىركەوتوۋى پۇيشتىن يان بە سەرکەوتوۋى...

بەلام سىماى گانيا، گەوجىتىلى لى دەبارى. سەرى لەم دىمەنە دەر نەکرد، دەموچاۋى سوور سوور بوۋەو (ھەندى جار دەموچاۋى سەير دەگۈپى!) بەلام قارقارا ئاردالىئونۇقنا، پىم وايە يەكسەر تىگەيشت بوو، كە تا زووتر برون و لەوناۋە نەمىنن، دەرەنگە. پەفتارى ئاگلایا ئىقانۇقنا لەھەنبەر واندا بە پادەيەك ئاشكرا بوو، كە خىرا برايەكەى دواى خۇى خست و بردى. قارقارا لە برايەكەى ئاقلترە، من دلىنام ئىستا سەرکۈنەى دەكات، بەلام من بۇ ئەۋە چوۋبووم كە دەگەل ئاگلایادا باسى تەرتىبى ئەۋ دیدارە بىكەم كە قەرار بوو دەگەل ناستاسيا فىلپوۋقنا بىكات.

مىرزادە ھاۋارى كىرد:

- دەگەل ناستاسيا فىلپوۋقنا؟

- ھىۋاش، ھىۋاش! لەۋەدەچى سەبىرت سۋابى، خەرىكە سەرت سوۋپدەمىنى. ھا؟ زۆرم پى خۇشە كە دەبىنم خەرىكە لە بەشەران بچىت. جا بەو بۇنەيەۋە نوكتەيەكى خۇشت بۇ دەگىرمەۋە. دەزانى من لەھەنبەر چاكە و خزمەت بە كچىكى گەنجى ئاقل و ئاغر چ پاداشتىكم ۋەرگىرت؟ ئەمپۇ شەقازللەيەكى مزم بە دەستى خوارد!

مىرزادە، بە خۇى نەۋەستا و پرسى:

- ھەلبەتە، شەقازللەيەكى مە...نەۋى؟

- بەلى، مەعنەۋى نەك بەدەنى. باۋەپناكەم كەس ھەبى دەست لە كەسىكى ۋەكو من بىكاتەۋە. تەنانت ژنىش دەست لە من ناكاتەۋە. گانىاش، پى بە خۇى نادات لە من بدات. كەچى دۋىنى، ھەر لە خۇمەۋە وام بە خەيالدا ھات كە لەگىنە پەلامارم بدات و تا دەجوۋلىم بمجوۋلىنى، تىر و پىم داركارى بىكات... نا... باۋەپىكە. دەزانم ئىستا بىر لە چى دەكەيتەۋە. لە دلى خۇتا دەلىي: "پىم وايە ناشىت لى بدرى، بەلام دەشىت و پىۋىستە، لە كاتى

گه مژه

خهوا سهرينک يان پارچه پهړويه کي تهړ بخړيته سهر دهمی و خهفه بکړئ..." تائيسټا ټو بيرهت له مېشکايه. به ئاشکرا ټوه له دهموچاوتا دهخوښمه وه.

ميرزاده، به ناره زاييه وه گوټی:

- هرگيز شتی وام به بيردا نه هاتوه. نازانم... به لام دويشه و له خهوما يه کيک خهريک بوو به پهړو کونه يه کي تهړ دهخنکاندم... پيت ده ليم ټو که سهم کي بوو. ته سه ور ده کي پړگوژين بوو! ره نيت چييه؟ باشه ده شيت مروځيک به پهړو کونی تهړ بخنکينري؟
- نازانم...

- وه کو بيستوومه شتی وا ده شيت. دهی باشه، با واز له مه بيتين و باسی نه که ين. ئيسټا دهمه وي ټم پرسياره بکه م: من به چيا و چون دوو زمانم؟ بچی ټمړوکه به دوو زمان ناوی بر دم؟ ته سه ورکه، دواي ټوهی گوټی له هه موو قسه کانم گرت، دواي ټوهی هه موو پرسياریکی خوی کرد، ټو جا ټو قسه يه ی پي گوتم... بو ژن ئاوان! خو من له بهر خاتری ټو په يوه نديم ده گهل پړگوژيندا به ست و که و تمه هاتوچوی (به هه رحال پياويکی خو شمه شره فه). بو قازانجي ټو ديداريکم ده گهل ناستاسيا فيليپو ثنادا بو ريکخست. تو بلتي که پيم گوت له خو شی "پاشماوه" ی ناستاسيا فيليپو ثنا پتي به عارد ناکه وي، هه ست و غرووري بريندار بووبی؟ من نکولی له م حه قيقه ته ناکه م. چه ندين جار ټو قسه يه م به گوئيدا دا، حاشای لي ناکه م، به لام له بهر خاتری ټو و له قازانج و بهر ژه وه ندي ټوا ټم شتم هه ميشه به گوئيدا ده دايه وه. دوو نامه م به م مانا و بام ناوهړوکه وه بو نووسی، له ديداری ټمړوکه شماندا به هه مان شيوه ره ی خومم بو دهربری... به ټهرکی خومم زانی که پتي بلیم ټمه بو ټو شووره ييه. ټمه جگه له وهی که ټم وشه ی "پاشماوه" يه. داهينانی من نييه، به لکو من له خه لکی دیکه م وهرگرتووه، خو هه رنه بی هه موو مالی گانيا به کاری ده بن، ئاگلایا به خویشی ټوهی سه لماند. ئیدی بو ده بی پيم بلن دوو زمان؟ ده بينم، زور به پرونی ده بينم، له نيگا کردنه که تا دياره. که له

گه مژه

ناخی ناخه وه، گالتهت پیم دئ، خه ریکه له پیکه نینا ده کولئی، دلنایام له دلی
خوتا ئه م بهیته سه خیفانه* به بالام ده بریت:

له پوژی خه مناکی

مالاواپی منا

با ئه شق

له شیوهی زه رده خه نهی

مالاواپیدا

له سهر لیوانم هه لئی...

ها، ها، ها!

بهو جوړه له قاقای پیکه نینکی توږه ی دا، ما به دوا یا بکوکی. به دهم کوکه
کوکه وه، به دهنگیکی قرخن له سهری پویش:

- تو ته ماشا ئه م گانیایه چونه: له لایه که وه باسی "پاشماوه" ده کات،
له لایه کی تره وه به خوی له هه ول و هه لپی به ده ست هیتانی "پاشماوه یه"؟
میرزاده، قه ده ریکی ته واو بیده نگ بوو. شوک بوو بوو، ئه نجام له بن
لیوانه وه گوتی:

- باسی دیداریکت ده گهل ناستاسیا فیلیپوفنادا کرد، وانیه؟

- واز لهو باسه بیته، خو خوانه خواسته ناتهوئی بلئی به راستی ئاگات
له وه نییه که قه راره ئه مرؤ ئاگلایا، ناستاسیا فیلیپوفنا بدینی؟ به هوی
هه ولی منه وه، پوگوژین، له بهر داوا و دلی ئاگلایا ئیقانوفا، ناردویه تی به
شوین ناستاسیا فیلیپوفنا، که به تایه بتی له پترسبورگه وه بو ئیره بیت، حالی
حازر ده گهل روگوژیندایه، له نزیکي ماله که ی تودایه، له کونه ماله که ی
جارانیایه، یانی لای داریا ئه لکسیفنایه... یانی دهسته خوشکه ناوزراو و
به دناوه که ی... جا قه راره ئاگلایا ئه مرؤکه بچی بو ئه و ماله به دناوه و بو
چاره سهری هه ندئ گیروگرفتار، گفتوگویه کی دوستانه ده گهل ناستاسیا
فیلیپوفنادا بکات. گه ره کیانه به زمانی بیرکاری قسان بکه ن. تو شه ره فت،
ئهمه ت نه ده زانی؟

- ماقوول نییه! ناچیته ئه قله وه!

گه مڙه

- زور باشه! با ماقوول نه بئ، با باوه پكرده نى نه بئ! به لام تو له كوئ ده زانيت؟ هر چه نده، له م كاوله تنگ و ته سكه ي كه ئيمه ي تيا دا ده زين، نه گهر ميشيكيش بفریت هم موو خه لكی پئی ده زانن! به هر حال من وا پيم گوتیت... توش هه قه مه منوونى من بيت. ده ي به هيوای دیدار! كه رهنگه بكه ویته نه و دنيا! قسه يه كى دى! ده شیت دهره ق به تو په فتاریكى خراپ و ناشايسته م كرد بئ، نه مه يان... چونكه ماقوول نييه، به پرژه وه ندى خوم بكه م به قوربانى به رژه وه ندى تو، ماقوله؟ تو خوت داوهر به. ئاخر بؤچى به رژه وه ندى تو پيش به رژه وه ندى خوم؟ من "تيعترافنامه كى" خوم پيشكه ش به و، به ئاگلایا كرد (نه وه ت نه ده زانى؟) به مه منوونيه وه قه بوولى كرد! ها ها! من هيچ په فتاریكى نا شايسته يان هيچ به د په فتاریه كم له هه نبر نه و نه كردووه. هيچ هه ليه كم دهره ق به و نه كردووه. به لكو نه و داوى بؤ من ناو هت وه و ئي حراجى كردووم، كه چى هيشتا نه و سووكايه تيم پئ ده كات و ده مبوغزینئ! من هيچ غه له تيكم دهر باره ي توش نه كردووه، هر چه نده ريگه م به خومدا كه سه باره ت به و ئامازه يه ك بؤ "پاشماوه" نه و شتانه بكه م. بؤيه رؤژ و سه عات و شوينى دیداره كه ت بؤ ديارى ده كه م، نه وه ي ژير به رپه ت بؤ ده خمه سهر به رپه!... هه لبه ته من نه مه له روى رق و كينه وه ده كه م نه ك له پياو هتى و جواميريه وه! به دووعا! من به قه د كه سىكى زمانگر يان سيلاوى چه نه بازم. جا چاو بكه وه، خيرا فريا بكه وه، نه گهر خوت به پياو ده زانى، هه ولويس ت بنوینه. دلنيام نه مشه و ئيوه يه كتر ده بينن.

هيپوليت، به ره و دهرگا كه چوو، به لام چونكه ميرزاده له دواوه گازى كرد له ئاستانه ي دهرگا كه دا وه ستا. ميرزاده لئى پرسى:

- يانى به قه ناعه تى تو، ئاگلایا، نه مړو، به خوى ده چيت بؤ لای ناستاسيا فيليپو قنا؟

چه ند په ليه كى سوور كه و تنه سهر ته و يل و گوناكانى. هيپوليت، ته مه شايه كى دواوه ي خوى كرد و به رسقى دايه وه:

- به ته واوه تى نازانم، به لام دوور نييه. زياتر وا ده بئ، چونكه ناستاسيا

گه مژه

فیلیپوڤنا ناچي بۆلای ئه‌و، وانیه‌؟ خو له مالى گانياش نابي، چونكه جهنه‌پال، خهريكه گيان ده‌دا، له حالى مردن‌دايه. ره‌ئيت به جهنه‌پال، چیه‌؟
ميرزاده، قسه‌كه‌ی پي بری:

- گوی بگره. هه‌ر ئه‌م هویه، بۆخوی، به‌ته‌نیا به‌سه‌ كه ئه‌و شته‌ سه‌ر نه‌گریت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بشیه‌وئ بروات، چۆن ده‌توانی بچیته‌ ده‌رئ؟ تو عاده‌تی باوی ئه‌و ماله‌ نازانیت. مه‌حاله‌ بتوانی به‌ ته‌نیا بچی بۆ لای ناستاسیا فیلیپوڤنا. چما گالته‌یه!

- ته‌مه‌شا ميرزاده: به‌ خۆت ده‌زانی كه‌س له‌په‌نجه‌ره‌وه‌ باز نادات، به‌لام ئه‌گه‌ر ئاگرێك بكه‌ویتته‌وه‌، به‌شه‌خسیه‌ترین پیاو و سه‌هنگیترین ژن ئه‌م كاره‌ ده‌كه‌ن. ئه‌گه‌ر هه‌یچ چاریك نه‌بیت و پتیوست بكات، هه‌نگی ئاگلایاش ناچاره‌ ئه‌م رینگه‌یه‌ بگریته‌ به‌ر، بروات بۆ لای ناستاسیا فیلیپوڤنا. باشه‌ كچانی به‌پانچین، هه‌یچ كاتی بۆیان نییه‌ له‌ مال بیته‌ ده‌ر و برۆن بۆ شویتان؟
- نا، مه‌به‌ستم ئه‌مه‌ نه‌بوو...

- باشه‌، جا ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستت ئه‌وه‌ نییه‌ و مه‌سه‌له‌كه‌وانیه‌، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی زه‌حمه‌ته‌ تا له‌ ده‌رگای مال دیته‌ ده‌رئ، هه‌نگی بۆ خۆی ملی رینگا ده‌گریت و مه‌رج نییه‌ جاریکی دی بۆ مال هه‌ر بگه‌ریتته‌وه‌. وه‌ك ده‌لێن چوون به‌ده‌ست خۆته‌، هاته‌وه‌ به‌ ده‌ست خۆت نییه‌. هه‌ندێ جار ئینسان ناچار ده‌بیت، پردی گه‌پانه‌وه‌ی خۆی بروخینیت و بۆ مالى داک و بابی خۆی نه‌گه‌ریتته‌وه‌. ژيان، هه‌ر فراڤین و شینو و ميرزاده "س.." نییه‌!... له‌وه‌ ده‌چئ، تو ئاگلایا ته‌نیا به‌ كچۆله‌یه‌كی مه‌كه‌به‌لی نازدار بزانی و هه‌یچی تر. من ئه‌مه‌م به‌ خۆی گوتوو، به‌خۆیشی هاو ره‌ئى من بوو. چاوه‌پوانی سه‌عات كه‌وت یان هه‌شت بكه‌.. ئه‌گه‌ر من له‌جیاتیی تو بام، به‌كێكم ده‌نارد چاودیری بكات تا بزانی كه‌ی له‌ مال وه‌ده‌ر ده‌كه‌ویت. ده‌توانی كولیا بنێری. سه‌ری پێوه‌ نییه‌ بۆ جاسووسی، هه‌لبه‌ته‌ بۆ تو و له‌پیناوی تۆدا، چونكه‌ هه‌موو ئه‌م شتانه‌ پێژه‌یین... ها ها!...

هه‌پولیت، دواى ئه‌و قسه‌یه‌ وه‌ده‌ر كه‌وت و رۆیشته‌. ميرزاده هه‌رچی سه‌ری دیناو ده‌برد، پتیوستی به‌ جاسووسی كه‌س نه‌بوو، ئه‌گه‌ر شتی

گه مژه

واشی له دهست هاتبا و لن بوه شاباوه، ههر پتووستی به جاسووسی کهس نه بوو. ئیستا ته قریبه ن بوی دهرکه وتبوو که ئاگلایا بۆچی داوای لیکردبوو که له مال وه دهرنه که ویت. رهنگه به نیازبووبی له دووی بنیریت، یان ویستبیتی، له مال وه بمینی، تا ئه و به ئیسراحت ژوانی خوی بکات. رهنگه هویه که ی ئه مه بووبی.

میرزاده، سه ری ده سووړا، وای هه ست ده کرد هه موو ژووره که به چوارده وریا ده خولیته وه. له سه ر ته خته که ږاکشاو چاوانی لیک نان. مه سه له که به ره و ئه وه ده چوو، به یه کجاره کی و به هه ر شیوه یه ک بووه، یه ک لای بیته وه. نا، ئه و ئاگلایای به کیژوله یه کی مه کته بلی نازدار نه ده زانی. ئیستا هه ستی ده کرد که زۆر له میژه. له م پوژه، له شتیکی له م بابه ته، ده ترسا، به لام بۆچی ئاگلایا ده یه وئ ئه و ببینی؟ ته زوویه کی پیدا هات و هه موو گیانی که وته سه ر ئاو. تایه کی توندی تازه ی لیتات.

نا، میرزاده، به کچوله یه کی مندالی نه ده زانی! هه ندی له و ږاو بۆچوونانه ی که له و دوا یانه دا ده ری ږیوون، هه ندی له و قسانه ی له و دوا یانه دا کردبوونی، میرزاده یان ته و او شپړزه و نیگه ران کردبوو. هه ندی جاری دی هه ستی ده کرد ئه م کیژه له ږاده به ده ر هه ولده دا خوی زه وت بکات، هه لچوونه کانی جله و بکات، میرزاده ئیستا بی ری ده که وته وه که چه ند له و حاله ی ده ترسا. ږاس ته له م پوژانه ی دوا ییدا هه ولی دده دا ئه و بیر هه وریانه بیدار نه کاته وه و ئه م ږه شبینی یه له خوی بتارینی، به لام چ شتیکی له قوولایی ئه و روح و ده روونه گه نجه دا ده گوزه را؟ ده میکی بوو به ده م ئه و ږرسیاره وه ده تلایه وه، ئه گه ر چی زوړیش متمانه ی به ئاگلایا هه بوو. به هه رحال، که سی نه مرئ، ئه م ئیواره یه، هه موو گریکان ده کرتنه وه، مه سه له کان یه ک لای بیته وه و هه موو شتیکی ږوون ده بیته وه! که بیرو که یه کی سامنا که! دیسان "ئه و ژنه"! بۆچی هه میشه وای وینا ده کرد که ئه و ژنه، له دوا ساتا په یدا ده بیت و داوی چاره نووسی، وه کو په تیکی پسوکی قرچوک ده پچرینیتنه وه؟ هه رچه نده گیژ و کاس له حال ی نیمچه وړینه دا بوو، هه نوکه ئاماده بوو سویند بخوات، که هه میشه ئه و

گه مڙه

ترسه ي له دلدا بووه. ټه گهر لهو دوايپانه دا هه ولې دابوو، فهراموښي بکات و بيري خوې بباته وه، ته نيا له بهر ټه وه بوو که ليې ده ترسا. ټه دي ته گيبر؟ ټايا ټه و ټنه ي خوښ ده ويست يان ليې بيزار و وه رېز بوو؟ به دريژايي ټه و رږڅه بډ تاقه جاري کيښ ټه و پرسپاره ي له خوې نه کړد. لهو باره يه وه يه ک دل بوو. ده ي زاني کيڼي خوښ ده وې... ترسي ټه و له ديداري ټه و جوو ته يان له غه ريبي ټه م ژوانه نه بوو، هه روه ها ترسي له نادياري ټه نگيزه ي ديداره که، له ټه نجامه کاني ټه و ديداره، چاکي يان خراپي، نه بوو، به لکو له خودي ناستاسيا فيليپو فئا ده ترسا. دواي چهند رږڅيک، بيري که و ته وه که چوڼ به دريژايي ټه و سعاتانه ي که به دم ورپنه ي تاوه به سهر ي بر دبوو، به رده وام چاو ان و نيگاي ناستاسيا فيليپو فئا ي له بهر چاو بووه، ده ننگي ناستاسيا ي له گوڼدا بووه که قسه ي سه يرو سه مه ره ي کړدوه، به لام دواي به سه رچووني ورپنه تايه که ي ته نيا شتي کي که مي ټه و شتانه ي بير مابوون. بډ نمونه به حال ټه وه ي بير مابوو که څيرا شتي ي بډ هينابوو و خوارد بوو، به لام بيري نه مابوو و نه يده زاني که دواي شيوه که خه و تېوو يان نا، ته نيا ټه وه نده ي ده زاني کاتي ټاگلایا له ناکاوا هاته بالکونه که، ټه م له سهر ته خته که راپه رې، تا ناوه راس تي ژووره که به پيري به وه چوو، ټي دي به ته واو ته ي وه خو هاته وه و شته کاني له لا روون بووه وه. سه عات نزیکه ي حه و ت و چاره گ بوو. ټاگلایا به تاق ي ته نيا هاتېوو. يه جگار ساده پوښ بوو، له وه ده چوو له په له په لي دا ټه و جلّه ساده يه ي له بهر کړ ديت. په ننگي وه کو جاران، وه کو کاتي دوا ديداريان سپيواژ بوو، به لام چاواني گهش و مه ندو دره خشان بوون. ميرزاده قهت چاواني ټاگلایا ي به و ته عبيره وه نه بيني بوو.

ټاگلایا به ديقهت سه رنجي دا. ټه وسا به ده ننگي نزم و به روالهت ټارام گوتي:

- چيه حازرو ټاماده يت، خو ت گوږپوه و کلاوه کهت به ده سته وه گرتوه. وا دياره که سيک خه به ري داوي تي. ده زانم کي خه به ري داوي تي: هه بي و نه بي ټيشي هيپوليت، وانپه!

ميرزاده، که له گياني خوې بيزار بوو و له نيوه مردو و ده چوو، له بن

گه مژه

لئونانوه گوتی:

- به لئ... ئه و پئی گوتم...

- باشه... که واته با برۆین: هه لبه ته ده بی له گه لما بی بی بۆ ئه وئ. خۆ

توانای هاتنه دهره وه ت هه یه، وانیه؟

- ده توانم... به لئ... به لام... باشه ئه مه ده بی؟

له پڕ بیده نگ بوو، چونکه نهیده توانی تاقه وشه یه کی دیکه بلئ. ئه مه تاقه هه ولئ ئه و بوو، بۆ ئه وه ی رینگه له م کیژه سه رسهخت و که له وه کی شه بگریت و ژیوانی بکاته وه. ناچار وه کو کۆیله یه کی ئه لقه له گوئ، دووی ئاگلایا کهوت. هه رچه نده بی ری په رت و می شکی جه نجال بوو، ده یزانی که ئاگلایا، به بی ئه ویش (میرزاده) هه ر بۆ "ئه وئ" ده پوات، ناوه لالا باشتەر وایه به گه لئ بکه ویت. ده یزانی کیژئ بریاری خۆی داوه و به هیهچ کلۆجی له که ری شه ی تان نایه ته خواری و به م ژیوان نا کریته وه. به دوو قۆلئ، به بیده نگئ، وه ریکه وتن، به دریژایی رینگا، مه گه ر به ده گمه ن، دهنه ورته له که سیانه وه نه هات. میرزاده هه ستیکرد، ئاگلایا ته واو شاره زای رینگایه. کاتی پیتش نیازی کرد، که رینگاکه یان بگۆرن و به شه قامتیکی چه پکه ترا، به لام هه ندئ دورتره برۆن، ئاگلایا به وردی گویی گرت، وه کو ئه وه ی پیتش نیازه که ی تاوتوئ بکات و هه لئ بسه نگینئ، له پڕ و به کورتی گوتی: "هیهچ فهرقنیک ناکات! یه ک شته!"

گه یینه نزیکئ ماله که ی داریا ئه لکسیقنا (خانویه کی گه وره ی کۆنی ته خته بوو) سه یریانکرد خانمیکی پۆشته و په رداخ و کچۆله یه کی تازه سال، له قالدرمه کانی پیتشه وه دابه زین و سواری گالیسکه یه کی که شخه بوون که له بهر قالدرمه کانی بهر دهرگادا چاوه پوانیان بوو. به دهم پیکه نینه وه، به دهنگی بهرز قسانیان ده کرد و هه ر سه یری ئه م جووته شیان نه کرد که بهر بهر نه نزیک دبوونه وه، له تو وایه هه ر نه شیان ده بینن. هه ر که گالیسکه که دوور که وته وه، دووباره دهرگا کرایه وه، پوگوژین که چاوه پوانی ئه وان بوو، میرزاده و ئاگلایای بردنه ژووره وه و دهرگا که ی له دوا یانه وه داخست. پوگوژین نیگایه کی پڕ سه رسامیی میرزاده ی کرد و به

گه مژه

دهنگی بهرز گوتی:

- ئیستا جگه له ئیمه، هه چوارمان، کهس له ماله دا نییه!

ناستاسیا فیلیپوڤنا، له یه کهم ژوورا چاوه پوانیان بوو. ئه ویش جلیکی زۆر ساده ی سهراپا رهشی پۆشی بوو. له بهریان ههستاو پیتشوازی کردن، به لام نه پیکه نی و نه تهوقهشی دهگه ل میرزاده دا کرد. به بی قهراری و نیگه رانی چاوانی بریپوونه ئاگلایا. جووته ئافرهت دوور له یه کدی دانیشتن: ئاگلایا له سووچیکی ژووره که دا، له سه ر تهختیک دانیشتن و ناستاسیا فیلیپوڤنا له نزیکی په نجه ره که وه دانیشتن. میرزاده و پروگوژین به پتوه وه ستابوون، کهس خولکی دانیشتنی نه کردبوون. میرزاده نیگایه کی ویل و په ریشانی پروگوژینی کرد، نیگای چی، سه ر پرێژ بوو له عه زاب، به لام پروگوژین، سووکه بزه یه کی به سه ر لیوه وه بوو، هه ر ئه و بزه یه بوو و نه ده گۆرا.

ئه نجام ته میکی شووم به سه ر سیمای ناستاسیا فیلیپوڤنا دا گوزه ری کرد. نیگای ناسازگار، نیمچه توپه، زیر، رقن و، بوغزنی له میوانه که ی نه ده گواسته وه. ئاگلایا به ئاشکرا ناره حهت بوو، به لام به هیچ جوړی ترسی پتوه دیار نه بوو. کاتی که وه ژوور که وت، به حال ته مه شای هه ق که که ی خۆی کرد، ماوه یه ک به چاوانی داخرا وه وه دانیشتن، وه کو ئه وه ی ده بیریکی قووله وه چوو بی. یه ک دوو جار نیگای ته وسامیزی، وه ک بلنی به ریکه وت، به ژووره که دا گیرا. جوړه بیزاریه ک نیسته سه ر سیمای، وه ک ئه وه ی بترسیت له شوینیکی وادا بله وتی. به حه واس په رتی جله کانی ریک خسته وه، ته نانه ت جار یکیش به ناره حه تی شوینه که ی خۆی گوپی و چوو له وه سه ری ته خته که دانیشتن. له وه نه ده چوو وه کو پنیوست ئاگای له هه موو جم و جووله کانی خۆی بیت، به لام هه ر ئه م بی ئاگایه خۆی له خۆیدا نیشانه ی شه رفروشی و مایه ی ئه زیه تدانی هه ست و بریندار کردنی که رامهت بوو.. ئه نجام عه زمی جه زم کرد و لیبرا، راسته وخۆ، چاو ببریته دوړ ئه و چاوه پرشنگدارانه ی ناستاسیا فیلیپوڤنا بریپوونیه ئه و، که یه کسه ر و به ئاشکرا پق و بوغزی دژایه تی و هه ق کی تیایاندا خوینده وه. هه ر دوو

گه مژه

ئافره ته كه له فكهى خويان حالى بوون. ئاگلایا ته زوويه كى پيدا هات، دواى
توزيک هاته زمان و به ئه سپايى گوتى:

- بىگومان، ده زانيت بۆچى داوام کردووه بۆ ئيره بىي.
له ماوهى ئه و پرسته كورته دا، يهك دوو هه لوه ستهى كرد.
ناستاسيا فيليپوفنا، به زمانىكى وشك و فهرمى به رسقى دايه وه:
- نه خير، هيچ شتيك له م بارهيه وه نازانم.

ئاگلایا، سوور بووه وه، پيڊه چوو له پر هه ستي كرديت كه بوونى
ده گه ل ئه م ئافره ته دا و له مالى "ئه و ژنه" دا، زۆر نه شازو باوه پر نه كرده نى
بى، نه چيته ئه قله وه. كه گوئى له يه كه مين سه داى ناستاسيا فيليپوفنا بوو،
ته زوويه كى ساردى به سه راپادا هات، ده تگوت يهك كونده ئاوى ساردى
پيدا کردووه. دياره "به رانه ر" كه شى هه ستي پى كرد و په يى به هه موو
شتيک برد.

ئاگلایا، به په ستي چاوى برينه ئه رزه كه و له پر و به ده نكيكى ني مچه
نزم گوتى:

- تۆ هه موو شتيك ده زانيت... به لام به ئانقه ست خۆت له گيلى ده ده ي.

ناستاسيا فيليپوفنا، به ده م ته وسخه نيكي كاله وه به رسقى دايه وه:

- بۆچى خۆم له گيلى ده ده م؟

ئاگلایا به شيويه كى ناشيانه و تا ئه ندازه يهك مايه ي پي كه نين، له سه رى
رؤيشت:

- ده ته وي خۆت بنويى، هاتنى من بۆ ئيره، بكه ي به چه كيک و له
سييه رى ماله كه ي خۆتا دژى من به كارى بىنى، خۆتم به سه را بابه ي..

ناستاسيا فيليپوفنا، له پر وه جۆش هات و به توندى گوتى:

- خۆت ئه م وه زعه ت بۆ خۆت دروست کردووه. تۆ هاتوويت، من به
شوينا نه ناردوى، به لكو تۆ داواى ئه م ديداره ت له من کردووه، كه
تائيستاش نازانم بۆ چييه و به چ مه به ستيكه. ئاگلایا، به لووتبه رزى و
خۆپه سه ندييه وه، سه رى هه لپرى و گوتى:

- ئاگات له زمانت بى، من بۆ شه ره قسان نه هاتووم بۆ ئيره، چونكه

گه مژه

ئەو چەکی من نییه، چەکی تۆیه...

- ئاوا.. کەواتە تۆ هەرچۆنی هاتبی، بە نیازی شەپ هاتوویت!... من وام تەسەور دەکرد. زۆر لەمە دلپاکتر و زرنگ تر بیت! ..

ئەو جووتە بە ڕقێکی ئاشکراوێ چاویان بڕیووێ چاوانی یە کدی. یە کێک لەم دوو ئافرەتە، ئەو هیان بوو کە ئەو نامە پڕ سۆزو ڕیزو دۆستایەتیە ی بۆ ئەمی تریان نووسیوو، کەچی لە گەڵ یە کەم دیدارو یە کەم دەم هەڵهێناندا، هەر هەموو ئەو سۆز و ڕیز و دۆستایەتیە ڕەویەوێ و هەلەم ئاسا چوو بە ئاسمانا و نەما. ئەمە چۆن لێک بدەینەو؟ لەو کاتەدا، هیچ یە کێک لەو چوار کەسە ی کە لەویندەر بوون، ئەمەیان بە لاوێ سەیر نەبوو. میرزادە کە تا دوینی، ئەم وەزعی لە خەویشا دیتبا باوێ نە دەکرد، هەنوکە بیخەم و خەیاڵ وەستابوو و تەمەشای دەکرد، لە تۆ وایە لە مێژە پێشبینی ئەوێ کردوو. خەیاڵی ترین خەون لە پڕیکا بووبوو بە واقعیکی زەق و زندوو. یە کێک لەو دوو ژنە، لەو کاتەدا، هەستی بە ڕقێکی ئەوتۆ لە ڕەقیبە کە ی دەکردو هیندە بە تاسەوێ ئەو ڕقە ی دەربری (بە دەردی ڕوگوزین ڕۆژی دوا ی گوتی لەوێ دەچوو بە تاییەتی بۆ ئەو مەبەستە و بۆ ئەو جوابە جەنگیە هاتبی) کە بە رانبەرە کە ی، سەرباری خەیاڵپەرەری خۆی، هەر نیازو مەبەستیکی پێشوەختە ی لە دل و دەروونا بوو، بە گشت مجیزیک ی سەیری خۆیەو، بە هەموو نیگەرانییە ک ی فیکریەو، بە هەموو نەخۆشییە ک ی دەروونی خۆیەو، نەیدەتوانی تەحەمولی ئەو تانەوتە شەرە ژەهراوی و ژنانە یە بکات کە ڕەقیبە کە ی دەری دەبری. میرزادە دلنیا بوو کە ناستاسیا فیلیپوڤنا، بە خواشستی خۆی نایەتە سەر باسی نامەکان. یە کسەر بە گری چاوەکانیا بۆی دەر کەوت، کە ئەو نامانە لەو کاتەدا چەندیان ئەزیت دەدا، بە لام ئامادەش بوو، نیوێ تەمەنی بدات، بەو مەرجە ی ئاگلایاش باسی ئەو نامانە نەکات. کەچی ئاگلایا لە ناکاوا، وەخۆ هاتەوێ و بە دەم خۆ زەوت کردنەوێ گوتی:

- تۆ لە من نەگەیشتی. من بۆ ئەوێ نەهاتووم بۆ ئێرە... تا شەرت دەگەڵ بکەم، هەرچەندە زۆرم خۆش ناوی. بە لکو هاتووم.. تا وەکو دوو مڕۆڤ

گەمزە

پېڭەو گەمگۆ بکەین. من که داوای ئەم دیدارەم لیکردبوویت، پېشوەختە، بابەتی دیدارەکم دیاری کردبوو و دامناوو دەربارەیی چی قسە بکەم، جا ئەگەر بە تەواوەتیش لێم تێنەگەیت، من لە برباری خۆم ژێوان نابمەو، قسەیی خۆم هەر دەکەم. ئەگەر بتهوئ لێم تێنەگەیت و خۆت لە گێلی بدەیت، تۆ زەرەر دەکەیت نەک من. من دەمویست وەلامی نێوەرۆکی ئەو نامانەت بدەمەو کە بۆت نووسیویوم. وەلامەکشەم پوو بەروو، راستەوخۆ لە دەمی خۆمەو بژنەوی، نەک لە پێگەیی نامە و نامەکارییەو، چونکە ئەمەم پێ باشتر و پەسەندترە. جا وەلامی من بۆ نامەکانت ئەمەیه. من لەیەکەم پۆژەو کە میرزادە لیون نیکولایوفیچم بینی و ناسی، جۆرە سۆز و بەزەییەکم دەرەق بەوی لا دروست بوو. کە بەواریقاتی ئاھەنگ و شەونشینەکی تۆشەم زانی، ئەم سۆز و بەزەییەم هێندەیی دی لەلا تۆخ بوو. بەزەییەم بەویدا دەھاتەو کە مەرقیچی هێندە داساف و سادە بوو وای وینا دەکرد دەتوانی بەختەر بیت... لەگەڵ ژنیکا... بەم خوو خەسلەتانەو. ئەوێ من لێی دەرسانم پوو دا: تۆ نەتوانی خۆشت بوئ، دەسی دەسیت پیکرد، عەزاییکی زۆرت داو پاشان بەجیت هێشت. تۆ بۆیە نەتوانی خۆشت بوئ، چونکە زۆر شاییت بەخۆ بوو... نا... شایێ نا... باشم نەگوت، بەلکو مەغرور بوویت... نا، مەغروریش نا، ئەمەش زاراویەکی گونجاو نییە.. باشتر وایە بلییم خۆپەرستی. تۆ تا پادەیی.. شیتاتی خۆپەرستی. باشترین بەلگەشم ئەو نامانەیه کە بۆ منت نارد بوون. تۆ نە تەدەتوانی ئەوت بەو هەموو سادەییەیی خۆیەو خوش بوئ، پەنگە لە دلی خۆتا لێشی بێزار بووبی و گالەت پیتی کردییت و پیت پابواردییت. تۆ نە تەدەتوانی جگە لە نەنگی و عەیبوعار و بەدناوی پابردووی خۆت هیچی تەرت خوش بوئ، تۆ لەزەتت لەو سووکی و نەنگی و ناوژپاوییهی خۆت دەبینی. خۆ ئەگەر ئەم بەدناوی و نەنگیەت کەمتر بوايه، یان هەر نەتبوايه، پەنگە بەدبەخت تر بای...

ئاگلایا، کە پېشوەختە ئەو وشە و دەستەواژانەیی ئامادە کردبوو، زۆر جار، تەنانەت بەر لەوێ بە خەویش تەسەوری ئەو دیدارەیی کردبێ، لەبەر خۆیەو گوتبوونیەو، پڕۆقەیی لەسەر کردبوون، بۆیە زۆر بەپەرەوانی

گه مژه

وخیرایی بوی دهات، به لهزه تیکی زوره وه به کاری دهردن. ژیراو ژیر به نیگای بوغزنه وه ده پروانییه ناستاسیا فیلیپوڤنا، تا کاریگه ریی قسه رهقه کانی خوی له سیمای په شیو و نیگه رانیا بخوینیتته وه. ناگلا، له سهر قسه کانی رۆیشت و گوتی:

- ئەوانامه یهت بیره که ئەو کاتانه بوی نووسیوووم؟ به خوی پئی گوتم که تۆ ئاگات لهو نامه یه هه بووه و ته نانهت خویندووته وه؟ من که ئەو نامه یه خوینده وه ئیدی هه موو شتیک حالی بووم. هه موو شتیکم به پروونی بۆ دهرکهوت، مه زهنده و بۆچوونه که شم دروست بوو. به خوی ماوه یه که له مه پیش ههر هه موو ئەو وشانه ی بۆ سه لماندم که ئیستا من پیم گوتیت. ئیدی دوا ی ئەو نامه یه چاوه پروانم کرد. پیمو ابوو تۆ ناچار ده بی بئی بۆ ئیره، چونکه تۆ به بی پترسبۆرگ ناتوانی بژی: تۆ له وه گه نچتر و خشیگتریت که له شارۆچکاندا هه لیکه ی و بژیت...

له کاتیکا که سوور سوور ببووه وه، (تا ئەو کاته ی که له قسه کانی شی بووه وه، ئەو سووریه له سیمای نه ره و ییه وه) له سهری رۆیشت:

- ئەمانه ش قسه ی من نین! .. که جاریکی دی میرزاده م بینیه وه، زۆرم خه فته بۆ خوارد، هه ستم کرد، سووکایه تی پیکراوه. پئی مه که نه، چونکه پیکه نینه کهت خوی له خویدا نیشانه ی ئەوه یه که توانای دهرککردنی ئەمهت نییه...

ناستاسیا فیلیپوڤنا، به خه مینی و زۆر به توندی وه لامي دایه وه:

- به خۆت چاک ده بینی که پیناکه نم.

- گرینگ نییه، بۆ من فهرق ناکات، به ئاره زووی دلی خۆت پیکه نه. کاتی به خۆم پرسیارم لی کرد، پئی گوتم که ده میکه خوشی ناوی، ته نانهت یادو یادگاری تۆش نا په حهت و دلگرا نی ده کات، به لام دلی به حالت ده سووتی. ههر کاتی بیر له تۆ ده کاته وه، هه سته ده کات دلی "بۆ هه تا هه تایه بریندار ده بی". هه ز ده که م ئەوه ش بلیم که من به عه مراتم، پیاوی وانه جیب، دلساف و، له راده به دهر خوشبا وه پم نه دیتووه. پاش ئەوه ی گویم له قسه کانی بوو. هه ستم کرد ههر که سیک به یو، ده توانی فریوی بدات، ههر که سیکیش فریوی بدات، زۆر دلنایه له وه ی که ده یبوریت. من له بهر ئەوه

گەمزە

خۆشم ویست..

ئاڭلایا، لە پەر بێدەنگ بوو، دەتگوت حەپەسا، لە تۆ وایە لە خۆی دەپرسی چۆن توانیت ئەو قسەیه بکە. باوەری بە خۆی نەدەکرد ئەو قسەیهی کردبیت، بەلام لە هەمان کاتدا کبریاو غرورێکی بی ئەندازە، لە نیگایا پرشنگی دا. لەو دەچوو ئیدی دواى ئەو ئیعترافی که بە دەمی خۆی کردی، بەلایەوه گرینگ نەبی "ئەو ژنە" پێیکەنئ. گوتی:

- من هەموو شتیکی خۆم گوت، بێگومان دەبی ئیستا بزانیست که چاوەروانی چیم لە تۆ، ها؟

ناستاسیا فیلیپوڤنا، بە هێمنی و ئەسپایی گوتی:

- پەنگە بزانی، بەلام حەز دەکەم بەدەمی خۆت بلیی. لەدەمی خۆتی بپیستم.

ئاڭلایا، لە تورەیدا گری گرت. بە توندی و بە شیوەیهکی بنجەر گوتی:
- من دەمەوئ لە دەمی خۆتەوه بزانی، تۆ بە چ هەقی یاری بە هەست و سۆزی وی دەرەهەق بەمن دەکەئ؟ بە چ هەقی پڕکێشی ئەوەت کردووه نامە بۆ من بنووسیت؟ دواى ئەوەی جیت هیتشت، بەو شیوە نەنگین و بەو بی ئابرووییە رەدوکهوتیت، بە چ هەقی هەرسا نا ساتی چ بەو و چ بە من دەلیی، خۆشت دەوئت؟

ناستاسیا فیلیپوڤنا، بە زەحمەت وەلامی دایەوه:

- من نەمگوتووه، خۆشم دەوئ، نە بەو و نە بە تۆم نەگوتووه خۆشم دەوئ،

ئەوجا بە دەنگیکی نزم، که بەئاستەم دەبیسترا لەسەری رۆیشت:

- بەلام... بەلام راست دەکەئ... من جیم هیتشت.

ئاڭلایا، بە سەر سامی پرسى:

-چۆن؟ قەت نە تگوتووه خۆشت دەوئ، "نە بە من و نە بەوت" نەگوتووه؟ ئەدی نامەکانت؟ کئ لیت پارایەوه که ببی بە دەلالی زەماوهند و هەولئ ئەوه بەدی من هان بەدی که شوی پی بکەم؟ ئەمە نیشانهی خۆشەویستی نییە، ئەمە خۆی لە خۆیدا ئیعتراف نییە؟ تۆ هەقی ئیمەت چییە؟ بۆ دەکهوئیت بە یمنانەوه؟ لە سەرەتادا وام وینا دەکرد دەتەوئ بەم

گەمژە

كارەت بەنيمان تىك بەدەيت، بە تۆبىزى لەبەر چاومى بخەيت، تا پەيوەندى دەگەلدا بېرم. پاشان لە نيازت گەيشتم: تۆ وات خەيال دەکرد، بەم چاو و راو. پىابازى و پەتيازى كاريكى گەورە دەكەيت و ئەمە بۆ تۆ گەورەيە... بەلام تۆيەك كە ئەوەندە خۆپەرست بىت، لەكوێ دەتوانى ئەوت خۆش بوئ؟ بۆچى لەجياتى نووسىنى ئەو نامانە بۆ من، دەستبەردار نەبوويت و بەدەردى خۆتەو دانە سەكنايت؟ ئىستا بۆچى شوو بەم پىاو شەرىفە ناكەى كە زۆرى خۆش دەوێ و شانازى خوازگارى پى بەخشىويت؟ ھۆيەكەى وەكو رۆزى روون عەيانە: كە شووت بە روگوژين كرد، ئىدى ھىچ بيانوويەكت بەدەستەو نامىنى كە گلەيى لە بەختى خۆت بكەيت و مەزلۆمىيەتى خۆت بەدەى بە رووى خەلكىدا. ئىدى ھىچ پاكانەيەكت بەدەستەو نامىنى كە ركونى وكىنە كىتشيەكانتى پى پىنە بكەيت. بەپىچەوانەو: شووكرەنت بە روگوژين، شانازىيەكى ئەوەندە گەورەت بۆ دابىن دەكات كە سەرو زىادە لىت! . يەڤگىنى پاڤلوفىچ سەبارەت بە تۆ دەلىت كە شىعيرىكى يەجگار زۆرت خويندووئەو، لەچاو خۆتا زۆر خويندەوارو پۆشنىيرىت... ئەوەندەى حەزت لە خويندەوئەو، حەزت لە كار نىيە، يانى تەمەلى و بىكارىت كردوو بە پىشە، خۆپەرستىيەكەشت لەولاو بوەستى...

- ئەدى خۆت، تۆش بىكارو دەست بە تال نىت؟

رەوتى قسەكانت، خۆ بە خۆ و زۆر گەوجانە بە ئاراستەيەكى چاوەرپوان نەكراودا دەرويشت. ئەم رووداو بە ناستاسيا فيليپوفنا زۆر چاوەرپوان نەكراو بوو، چونكە كاتى بۆ پاڤلوفىسك ھاتبوو، وىراى ئەوئەى زياتر چاوەرپوانى شەر بوو تا خىر، ھىشتا ھەندى ھىوا و ئاواتى لە خەياللا ھەبوو، دلى خۆى بە ھەندىك خەون و خەيالان خۆشەدەكرد. ئاڭلايش، سەرى لە خۆى سوور مابوو، وەكو يەكەك لە قەدپالەيكى رەكەو داگەرپى و غل بىتەو و نەتوانى خۆى بگريتەو، بەو ئاوايە بەرلىشاوى لەزەتى بى رەزاي تۆلەئەستىنى كەوتبوو و بۆى رام نەدەكرا. تەنانت ناستاسيا فيليپوفناش، زۆرى پى سەير بوو كە ئاڭلايى بەو حالەو دەبينى، ھىندە بە حەپەساوى وسەرسامى و نىگەرانيەو سەيرى دەكرد وەك بلىتى باوەر بە

گه مژه

چاوی خوی نه کات. ئایا ئەمە هەمان ئەو ژنە بوو کە بە تەسەوری یەقینیی پاقلفیچ، خوینەرێکی پشوو درێژی دیوانە شیعەر و کتیبان بوو یان ئەو ژنە بوو، کە بە قەناعەتی میرزادە، شیت و پەتیارە بوو؟ بەهەر حال ناستاسیا فیلیپوڤنا، هەرچەند هەندێ جار رەفتاری ناشایستە و گۆساخانەی هەبوو، بە پاستی زۆر لەو بەحەیاتر، ناسکتر، ئارامتر و خۆشباوە پتر بوو کە تەسەور دەکرا. پاستە، زۆر شتی هەبوون کە زادەیی کتیبان و خەون و خەیاڵانی دەروونییان، بەلام کەسیکی پڕ سۆز و بەشەخسیەت و یاخیش بوو. میرزادە ئەوەی تیا بەدی کرد: ئیستا ئازاریکی توند، بەسیمیایەوه خۆی دەنواند. ئاگلا یا ئەمە ی بەدی کرد. لە کەرب و کینا لەرزێ، بە غروورێکی لەوەسف نەهاتوو، وەلامی تیپینیەکی ناستاسیا فیلیپوڤنای دایەوه:

- چۆن زات دەکە ی بەم شتێوە قسە دەگەل من بکە ی؟

ناستاسیا فیلیپوڤنا بە سەرسامی پرسیی:

- دیارە بە باشی گویت لێم نەبوو، مەگەر چم پێ گوتوویت؟

ئاگلا یا، لەپرو، بێ هیچ مدارایەک، بە تەوسەوه گوتی:

- ئەگەر ژنێکی شەریف و پاک بووی، ئەگەر حورمەتی خۆت دەگرت، بۆچی سووک و ئاسان، پەيوەندی خۆت دەگەل ئەو پیاوێ شەرۆال پیسەدا، دەگەل توتسکی دا، نەبڕی، چ پتوویست بەم سیناریۆ و سیناریۆکارییە بوو؟ ناستاسیا فیلیپوڤنا، کەوتە لەرزین، رەنگ لە پوویا نەما، گوتی:

- تۆ چی دەربارە ی وەزعی من دەزانیت، تا پێ بە خۆت بەدی سەبارەت بە من داوهری بکەیت؟

- دەزانم، تۆ لەجیاتی برۆی کاریک بدۆزیتەوه و بەرەنجی شان، رزقو پۆزی خۆت پەیدا بکە ی، رەگەل پوگوژینی دەولەمەند کەوتی، تا پاشان دەوری فریشتە یەکی بەدناو بگێریت. هیچیش بەلامەوه سەیر نییە کە توتسکی خەریک بوو لەبەر خاتری ئەم فریشتە بەدناوه خۆی بکوژیت!

ناستاسیا فیلیپوڤنا، کە زۆر بریندار بوو، بە بێزارییەوه گوتی:

- بەسە! تۆش هەر بەقەد ئەو کارە کەرە ی داریا ئەلکسیڤنا لە من گەیشتوویت، کە لەم چەند رۆژە ی پیتشوودا دەزگیرانە گەنجەکی راکیشایە

گەمژە

بەر دادگا. کارەکرەکەى داريا ئەلکسیفنا، باش لە تۆ و لە زمانى تۆ دەگات...

- پێم وایە کچىكى شەریفە و بەرەنجى شانى خۆى دەژى. بۆچى بەو سووکىە باسى کارەکرەران دەکەى؟

- من عەيب لەو کەسانە ناگرم کە کار دەکەن، کارکردن عەيب نىيە، بەلکو تۆ بە سووک دەزانم کە باسى کار دەکەى!

- ئەگەر بتوويستايە، شەریفانە بژیت، جلشۆريت دەکرد. جووتە ئافرەت، هەر دووکیان پەنگزەرد و لیۆبەبار هەستانە سەرپێیان، بە ڕقەووە دەیانروانییه یەکدى.

میرزادە، بەپەشۆکاوى هاوارى کرد:

- ئاگلایا بەسە، خۆت ھێور بکەو! عەيبە!

ڕوگۆژین، لە بزە کەوتبوو، بەدەم لیۆ هەلقورتاندنەو، دەستى لەسەر سینگ تێک ھالاند بوو و گوێى دەگرت.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، کە لە تورەیدا سەرپای ھاتبوو لەرزین گوتى:

- تەمەشا، تەمەشا! تەمەشای ئەم کچە بکە! کە بى ئەقلم! وام دەزانى فریشتەیه! ئاگلایا ئیقانوڤنا، ئاخىر تۆ چۆن بە بى دایەنەکەت، بۆ ئێرە بۆلای من ھاتوویت؟...دەتەوئ... دەتەوئ... ھەز دەکەى ڕێک و پەوان، بى پێچ و دەوران، بەراشکاوى پیت بلیم، بۆچى بۆلای من ھاتوویت؟ چونکە لە من دەترسیت. بۆیە ھاتوویت بۆلام!

ئاگلایا. دەھرى و تورە، لەوھى کە چۆن ئەم ژنە، ئەم رەقیبەى زاتدەکات بەو گۆساخى ئەو بدوینى، پرسى:

- من لە تۆ دەترسم؟

ناستاسیا فیلیپوڤنا وەلامى دایەو:

- بەلئى لە من! بۆیە لیبراوى کە بۆ ئێرە بێتى، چونکە لە من دەترسیت. مەرۆڤ لە کەسیک ترسا، بە سووکى نازانى، سووکایەتى پێناکات. تۆ سەیری نەزانى من کە تا ئیستا ریزم گرتوویت؟ و دەزانى بۆ لە من دەترسیت؟ تۆ دەتەوئ بەچاوى خۆت ببینی و بزانیات ئایا منى خوشتر دەوئ یان تۆ، چونکە تۆ غیڕە دەکەیت، کەسیكى ھەسوودیت، زۆریش

گه مژه

حه سوودیت...

ئاگلایا، له بن لیوانه وه گوتی:

- پنی گوتووم که له تو بیزاره، رقی لیته...

- ده شیت، رهنکه من شایسته ی ئه وه نه بم... به لام تو درو ده که ی! چونکه ناتوانی رقی له من بی. مه حاله قسه ی وای کردیت! وپرای ئه وه ش ئاماده م بتبورم... له بهر ئه وه زعه ی که تیایای... من راو بوچوونیک ی باشترم دهر باره ی تو هه بوو! .. وام ته سه ور ده کرد که زیره کتر و جوانتر بی له مه ی که هه ی! باوه ربکه ئه وه ته سه وری من بووه!.. به هه رحال، فهرموو گهنجه که ی خوت بیه... بیبه... ته مه شاکه.. بزانه چوئن ئه بله ق بووه، ئاگای له خو نه ماوه و خه ریکه به نیگا ده تخوا.. بیبه، برق، به لام به مهرجی، یه کسه ر لیره برۆیت! ئا، ئیستا، برۆیت!...

ناستاسیا فیلیپوڤنا، به دهم ئه وه قسانه وه، به سه ر یه کیک له قه نه فه کانا داروخا و که وته فرمیسک هه لښتن، به لام له ناکاوا بیروکه یه کی تازه ی به میشکا هات و له چاوانیا بلاچه ی دا، به وردی چاوی بریبه ئاگلایا و هه ستا، گوتی:

- ده ته وئ ئه مر... ی پنی بکه م... ئا ئیستا... ئه مری پنی بکه م... چ ده لئی؟ ئه مری پنی بکه م تا یه کسه ر وازت لی بیئی، تا هه تا هه تایه له گه ل منا بی و بمخوای؟ ده توانم به ئاماژه یه ک ئه مه ی پنی بکه م. هه نگی تو به ده ستی به تال، به راکردن، به تاقی ته نیا، ری و ری بو مال بکه پښته وه... ده ته وئ ئه م کاره بکه م؟ ده ته وئ؟

ناستاسیا فیلیپوڤنا، وه کو شیت به دهم ئه وه قسانه وه هاواری ده کرد. له وه ده چوو به خویشی باوه نه کات بتوانی ئه وه قسانه بکات. ئاگلایا په شوکاوو شپه رزه به ره و ده رگا چوو، به لام وه کو ئه وه ی له پر له ویدا بچه قی له ئاستانه ی ده رگا که دا ویستا و که وته گوینگرتن. ناستاسیا فیلیپوڤنا، له سه ری پویش و گوتی:

- ده ته وئ روگوژین ترۆ بکه م؟ واتده زانی من له بهر خاتری تو شوو به روگوژین ده که م؟ ده توانم ئا ئیستا، له به رده می تودا به ده نگی به رز بلیم: "روگوژین بو دهره وه!" و به میرزاده بلیم: "له بیرته به لینی چیت به من دا؟"

گه‌مژه

خودایا! چۆن خۆم به‌دهم ئەمانه‌وه سووک کردووه؟! ئەرێ میرزاده هەر تۆ نه‌بووی. که به‌لێنت دامی، بۆ هەرکوی برۆم دووم بکه‌وی، هەرچی به‌کم به سه‌ربێ، وازم لێناهیتی؟ خۆشت ده‌ویم و قه‌ت پۆژی له پۆژان ده‌ستبه‌ردارم نابیت و چاو پۆشی له هه‌موو خه‌تاو هه‌له‌کانم ده‌که‌یت؟ ریزو حورمه‌تم ده‌گریت.. وات نه‌گوت؟ به‌لێ.. گوت، به‌دهمی خۆت گوت، به‌لام من که لیت هه‌لاتم، ته‌نیا به‌و مه‌به‌سته بوو که ئازادت بکه‌م. حورپی خۆت بی، به‌لام ئیستا ژینانم له‌وه، رینگه‌ت ناده‌م برۆیت! بۆچی ئه‌م خانمه‌وه‌کو ئافره‌تیکی قه‌حبه مامه‌له‌م ده‌گه‌لدا ده‌کات؟ فهرموو له‌ روگوزین بپرسه‌ ئایا من ئافره‌تیکی خۆفروشم؟ له‌و بپرسه، پێت ده‌لێت!... ئیستا که به‌ به‌رچاوی تۆوه‌ ئه‌و هه‌موو سووکایه‌تییه‌ی پێکردم، ده‌ته‌وی پشت بکه‌یه‌ من و قۆل به‌ قۆلی ئه‌وا بکه‌یت و برۆیت؟ ده‌یسا به‌ر نه‌فهره‌ت که‌وی گه‌ر به‌ته‌مای شتی وایت، چونکه‌ تۆ تاقه‌ پیاویکی که‌ متمانه‌م داوه‌تی.

هه‌نگی، شیتئاسا هاواری کرد:

- روگوزین، برۆ ده‌ره‌وه، پێیستم به‌ تۆ نییه‌!

هانکه هانکی پیکه‌وتبوو، به‌ زه‌حمه‌تیکی زۆر ئه‌و قسانه‌ی له‌ ده‌م ده‌رده‌چوو. ده‌موچاوی شێواو و لێوی وشک بووبوون، دیار بوو که ئه‌مه ته‌نیا لاف و گه‌زاف و خۆ پانانه، ده‌نا به‌خۆشی باوه‌ری به‌ یه‌ک وشه‌ی ئه‌و قسانه‌ی خۆی نه‌بوو، به‌لام ده‌یویست ئه‌گه‌ر بۆ ساتیکیش بووه‌ درێژه به‌ خۆشخه‌یاڵیه‌کانی خۆی بدات، خۆی فریو بدات. به‌ جۆری ده‌هری بووبوو، میرزاده‌وای ته‌سه‌ور ده‌کرد، دوورنیه‌ خۆی بکوژیت.

ناستاسیا فیلیپوفنا، له‌ کاتیکا ئاماژه‌ی بۆ لای میرزاده‌ ده‌کرد، ڕوو له‌

ئاگلایا هاواری کرد:

- ئه‌وه‌تا لێره‌وه‌ سستاوه. ته‌مه‌شای بکه‌. ئه‌گه‌ر یه‌کسه‌ر بۆلای من نه‌هات، ئه‌گه‌ر له‌ پێناوی منا ده‌ستبه‌رداری تۆ نه‌بوو، هه‌نگی بۆ خۆتی بیه. من ده‌ستبه‌رداری ده‌بم، حاشا له‌ ته‌رح و دیداری!...

جووته ئافره‌ت، هەر دووکیان کړوکپ، حایرو ئه‌بله‌ق، چاویان بربیبوو ده‌میرزاده‌وه‌کو ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانی وه‌لامی ئه‌و بن، به‌لام میرزاده‌ له‌وه نه‌ده‌چوو وه‌کو پێیوست له‌م ته‌حه‌دا تونده‌ گه‌یی بیت، بێگومان لێی

گهڙه

نه گه ښتېږو. به سهر و سيمایا ديار بوو که ليی نه گه ښتووه. نه وهی نه و له بهر دهم خويا دهی بينی، ته نيا دهمو چاویک بوو، که نائومیدی و شیتاتی لی هه لده قوولا، دیمه نیک بوو، وهکو پښتیش به ټاگلایای گوتبوو. "بو هه تا هه تايه دلی زامدار کرد". ئیدی توانای دیتنی هم دیمه نهی نه ما، له کاتیکا ټماڙهی بو لای ناستاسیا فیلیپوښا دهکرد، پوو له ټاگلایا گوتی:

- چوڼ دلت دیت؟ حقیقت نه کرد. نابیني چهند به دبه دخته، زور به دبه دخته. زور!

نهیتوانی یهک وشه ی دی بلیت. ټاگلایا ته مه شایه کی وای کرد که زمانی لال بوو. ته مه شا چی ته مه شا پر له پهنجان و تهژی له کهرب و کین. هیچی بو نه مایه وه. هر دوو دهستی له سینگی تیک ټالاند، هاواری کرد و به هه شتاو بهر و کیژی چوو، به لام تازه کار له کار ترازا بوو. ټاگلایا، نهیده توانی یهک ساتیش چاوه پروانی بکات و له سهری بهوستی. دهستی به دهمو چاویه وه گرت، هاواری کرد: "ناه... خودایا!" و له ژورده که وهدر کهوت. پوگوژین دووی کهوت و دهرگای دهروهی بو کرده وه.

میرزادهش، به غار دووی کهوت، به لام له ناو دهرگا کهدا دوو دهست توند گرتیان. ناستاسیا فیلیپوښا، به روخساری خه مبار و شیواوه وه، چاوی له دوپ چاوانی بری و به لیوانی شین هه لگه پراوه وه پرسی:

- دواي نهو ده کهوی؟ ده تهوی دووی بکهوی؟

ناستاسیا فیلیپوښا، به سهر میرزاده دا بورایه وه. هه لی گرتوه، بردی بو ژورده کهو، له سهر قه نه فیه کی دانا، به حه په ساوی و شپړزه یی به دیار ییه وه وه ستا. په ردا خیک ټاو له سهر میژیکی چکوله بوو. پوگوژین که گه پرایه وه، په رداخه ټاوه کهی هه لگرت و سهر و چاوی ناستاسیای ټاو پرژین کرد. چاوانی هه لهنان، بو ماوهی دهقیقه یهک هیچی نه بیني، دنیا له بهر چاوی تاریک بوو، به لام پاشان وه خو هاته وه، ته مه شایه کی دهر و روبه ری خو ی کرد، ته زوویه کی پیدا هات. به هه شتاو بهر و میرزاده تاوی دا و هاواری کرد:

- تو هی منی، بو منی! کوا نهو که لوتبه رزه رویی؟ ها ها ها!

به شیوه یه کی هیستریانه پیده کهنی، به دهم پتکه نینه وه له سهر قسه کانی

گه مژه

پۆیشت:

- ها ها ها! خۆ خەریک بوو بە خوتوخورایی، پێشکەش بەو کچەی بکەم!
بۆچی ئەوەم کرد؟ بۆچی؟ شێت بووم!... پوگوژین تۆ برو، برو بەلای
کاری خۆتەوه... برو! ها ها ها!...

پوگوژین، بەوردی تەمەشای ئەو دوانەیی کرد. بە بێدەنگی بێ ئەوەی
تاقە وشەیهکی لە زار بێتە دەر، کلاوەکەی هەلگرت و پۆیشت. دواى دە
دەقیقە میرزادە، لەتەنیششت ناستاسیا فیلیپوڤناوێ دانیششت بوو، لە هەمیزی
نیگای خۆی گرتبوو، وەک چۆن مندالیک دەلاوینرێ، بەو ئاواپە بە هەر
دوو دەست سەروچاو و قژی نەوازشت دەکرد. قاقا بە دەم پێکەنینی
ناستاسیاو پێدەکەنی. کە بیدیا دەگری، ئەمیش گرژ دەبوو، گریان ئەوکی
دەگرت و لە گین بوو لە ئان و ساتا لە هۆڤژنی گریان بدات. میرزادە،
کروکپ، ورتەى نەدەکرد، بەلام بەوردی، بەدل و گیان گویی بۆ و پێنە
نامەفەهوومەکانی ناستاسیا دەگرت. بەدەگمەن تاقە وشەیهکی لى حالى
دەبوو، بەلام بە دەم ناسکە بزەو، بۆی دەگرژییەو و گویی لێدەگرت. هەر
کە بە ئاستەم گەردی خەم و فرمیسک و گلەیی سکالو بیتاقەتیهکی
بە سیمایەو دیتبا، یەكسەر دەستی بە سەرو زولڤیا دیناو، بەو پەری میهر و
مەحەبەتەو دەستی بە گۆنایدا دیناو بە جۆرێ نەوازشتی دەکرد و نازی
دەدایە وەک ئەوەی مندالیک بێت.

پەراوین:

* - "ئەم بەیتە سەخیفانە..": ئەم بەیتانە بە شێکن لە چامەیهکی پوشکین
بە ناوێشانى "دامرکانەوێ شادیی پۆژانی شیتاتی" کە بە یەکیک لە چامە
لیریکییە هەرە جوانەکان دیتە ژماردن. پەنگە هیپولیت لێرەدا لە ژێر باندۆر
و کاریگەریی ئەو پەوتە پەخنەییەدا بووبێ کە لەو پۆژگارەدا
بەریبەراییەتی پيساروف و هاوێکانی، باوی پەیدا کردبوو و دژایەتی
شیعەرەکانی پوشکینیان دەکرد.

فەسلى نۆبەم

دوو ھەفتە بە سەر ئەو پرووداوانەدا بوری که له فەسلى پيشوودا گيراماننەو. وەزە و حالى قارەمانانى چيرۆکه که مان، له زەرفى ئەو دوو ھەفتەيەدا، بە جۆرى گۆپا، که زۆر زەحمەتە بەيى ھەندى پروونکردنەو ھى پيويست، بتوانين دريژە بە گيرانەو ھى بدەين. بە خويشمان زۆر جار ھەست دەکەين، له ئاستى ليکدانەو ھى ئەنگيزەي ئەم پرووداوانەدا دەسەوستانين، بەلام بە ئەرکى خۆمانى دەزانين که بەگۆيرەي توانا، پرووداوەکان، بى ھيچ رتوش و رازانەو ھىک، وەکو خويان بگيرينەو.

پەنگە، ئەم تيبينيه بەلاى خوينەرەو ھەم غەريب و ھەم نامەفھووم بى. ئاخىر چۆن دەکرى پياو شتيک بگيريتەو که رۆشنينى يان بىرۆکەيەک يان بۆچوونتيک تايبەتى و شەخسى دەربارەي نەيت؟ جا بۆ ئەو ھى گومانى زياتر نەيەنينە سەر خۆمان، ھەول دەدەين بىرۆکەي خۆمان بە نموونەيەک پروون بکەينەو، بەلکو خوينەرى دلوفان، ھەنگى پەي بەو بەريت که دژوارى کارەکەي ئيمە له چدايە و گيرۆدەي چ ئاستەنگيکين. باشى نموونە که شمان لەو ھادايە، که ئەو نموونەيەي ھەلمان بژاردو، نە دريژدادريپيە و نە خۆدزينەو ھىە له بابەتەکە، بە پيچەوانەو دريژەي راستەوخۆي چيرۆکەکەيە.

گه مژه

دوای پازده پوژ، یانی له سه ره تاکانی مانگی ته مووزدا (له زهرفی ئهم دوو ههفته یه دا)، چیرۆک و به سه ره هاتی قاره مانه که مان، به تایبه تی دوا پرودای چیرۆکه که، بوو به داستان و که و ته سه زاری خه لکی، داستانیکی نه نگینی سهیر، کومیدی، باوه رنه کرده نی و له هه مان کاتدا ترسناک، که به ره به ره له گشت کوچه و کۆلان و شه قامه کانی ده ور به ری قیلاکانی لیبدیف و پتیتسن و داریا ئه لکسیفاو مالی یه پانچیندا بلآو بووه وه، یانی له هه موو شارو ده ور به ری شاریشدا بلآو بووه وه. هه موو خه لکه که، یان زۆربه ی خه لکی (خه لکی شارۆچکه که، خه لکی قیلاکان، گه شتیارانی هاوینه و ئه و خه لکانه ی بۆ گوینگرتن له موزیک ده هاتن) هه مان چیرۆکیان، به هه زارو یه ک شتیه ی جیاواز ده گیرایه وه. هه موو گیرانه وه کان ئه وه یان ده گیرایه وه که چۆن میرزاده یه کی ناسراو له مالیکی، ناسراوی، به ریزدا، پۆتی شکاندووه، وازی له کیزیکی ئه و مالباته، که ده زگیران و ماره بریپووه، هیناوه و دوای ئافره تیکی سۆزانی که وتووه و په یوه ندیی ده گه ل هه موو کۆنه دۆست و ئاشناکانی بریوه و هه ر هه موو دابونه ریتیکی کۆمه لایه تی وه ژیر پیتان ناوه و لیبراهه، بئ گویدان به گله یی و گازانده ی خه لکی، له زهرفی چهند پوژیکدا، له باخ و پارکه که ی پاقلو فسکدا ده گه ل ئه و ئافره ته سۆزانیه دا، بئ هیچ شهرم و شوره یه ک، بئ هیچ له پرو دمانیک، بئ منه ت و بئ په روا، وه ک ئه وه ی نه بای دبین و نه باران، به به رچاوی خه لکیه وه، زه ماوه ند بکات.

زۆر شاخ و بالی نه نگین له م چیرۆکه ده نا. ناو و ناوبانگی زۆر که سی ناودار و به ریزی تیه گلینرا بوو، هه ر که سه و لای خۆیه وه شتیکی تازه ی پیوه ده نا، راسته شه قلیکی خه یالی و ئه فسووناوی وه ر گرتبوو، به لام له لایه کی دیکه شه وه کۆمه لیک حه قیقه ت و راستی حاشا هه لنه گری ئه وتوی تیا بوو، که هه م مایه ی سه رنجی خه لکی بی و هه م مقو مقویه کی زۆر بنیتیه وه.

ئیدی ئهم چیرۆکه بلآو بووه وه، بوو به داستانی سه ر زاران، به زۆر شتیه هاته گیرانه وه و باسکردن و لیکدانه وه، ناسکترین و هونه ریانه ترین

گه مژه

گيڙانه وه، (كه له هه مووان زياتر جيئي باوهږ بوو) هي ټو كه سه سهرو زمان خوښ و بهريز و ماقوول و ټاقلانه بوو، كه له هه څو څو څو څو څو جفاكيدا، له پيش هه موو كه سيكه وه، ټو جوړه ږووداوانه ترش و خوئ بكن و ټو خه لکي بگيڙانه وه و به ټاو و ټاو شروقه و ليكدانه وه ټو بكن. ټا له و ږيگه يه وه تينويه تي شوړه تخوازي خويان بشكيتن و زور جار سووكنايي دلي خوياني پي بدن.

جا به گويږه ي گيڙانه وه كه ي ټوان، ټهم گه نجه له بنه ماله يه كي نه جي مزاده و ږه سنه، مير و ميرزاده يه، نيمچه دهوله مهنده، زاتن ټا ږاده يه ك گيڼوكه يه، كه سيكي ديموكرات و هه واداري ټو ږي بازه نه هليستي هه اوچه رخه يه كه تورگينيف باسي كردووه. ټيډي ټهم گه نجه كه به حال ږووسي ده زانيت، هه زي له كچيكي جه نه ږال يه پانچين كردووه. ټيډي به ره به ره وه كو ده زگيراني كچه كه يان هاتو و چوي مالياني كردووه، به لام پاشان ټهم خانه واده يه ي هه لڅه له تاندووه، ږيک به هه مان شيوازي ټو خويندكاري لاهوته، ټو گه نجه فهره نساييه ي له م ماوانه ي پيشوودا ږيسكه كه ي بلاوكرايه وه. ټهم خويندكاري لاهوته كه خويندن ته او دهكات، به خوي دواو دهكات به قه شه دامه زري، دياره مه به سستيكي شاراوه ي خوي ده بيت، پاش ټو وه ي هه موو ږي و ږه سمه فهرمي و ټاييني هه كاني وه كو دووعا و نوږ و سويند خواردن و سرووته كاني دي جي به جي ده كريت، ده بي به قه شه. ټو ږوږي دواي له نامه يه كي كراوه دا ټو (ټه سقوفه كه ي) خوي به ټاشكرا ږايده گه يه نئ كه چونكه باوه ږي به خوا نبي، پي شهرم و نه نكه خه لکي فريو بدات و بي به بار به سه ريانه وه و له سه حسابي وان مووچه و به رات وهر بگريت، ټويه په شيمانه له و كاره ي دويني ي خوي و چيتر كاري قه شاتي ناكات، ټيډي ټهم نامه يه له ږوژنامه ليبراله كاندا بلاو ده كاته وه. جا ټهم ميرزاده يه ش، ږيک وه كو ټو قه شه خوانه ناسه فهره نساييه دهكات. چاوه ږي دهكات ټا مالي بابي كيږي، ټاهه نك و شه ونشيني هه كي گه وره ساز دهكهن، له و ټاهه نكه دا، ميرزاده به ژماره يه كي زور له خه لکاني به شه خسيه ت و گه وره و ناوداري ده ناسين. كه چي هه

گه مژه

به مه به سستی خۆنواندن و دهر بپړینی ته رزی بیرکردنه وهی خوی له بهرچاوی ئاماده بووان، سووکایه تی به هندیك لهو كه سیټیه گه وړانه دهكات، به بهرچاوی میوانه كانه وه، به شیوه یه کی ناشرین و به ئانقه ست دهزگیرانه كهی دهر دهكات. كه خزمه تكار و خزمه تچیه كان، ده یانه وی له ماله كه دهری بكهن، بهرگریه کی توند دهكات، خوی راده پسكینی و لهو بگره و بهرده یه دا گولدانیکي چینی زور جوانی دهگمن و به نرخ ده شكینی. به دهم گیرانه وهی ئهم چیرۆكه وه، باسی یه كيك لهو خه سه له ته ئه خلاقیانه ش دهكرا كه له م سهرده مهی ئیمه دا مودی پهیدا كرده بو، ئه ویش ئهمه بوو كه ئهم گه نجه سهرشیه، به راستی دهزگیرانه كهی، واته كیزه كهی جه نه پالی خۆشده ویست، كه چی ته نیا بۆ ئه وهی نه هلیسته تی خوی بنوینی، دهست له دهزگیرانه كهی به رده دات و ته حه دای كومه لگه دهكات و به بهرچاوی خه لكیه وه، زه ماوه ند دهگه ل ژنیکی به ره لالی سۆزانیدا دهكات، تا بیسه لمینی، كه شتیك نییه به ناوی ژنی داوینته پ یان ژنی داوینپاك. ته نیا ژنی ئازاد هیه و ته واو. ئه و باوه ری به و پۆلینكاریه كۆن و سواو پواوانه نییه كه كومه لگه ی ئه رستوكرات دای ناوه و پابه ندیه تی، ته نیا باوه ری به "دۆزی ژن" هیه و ته واو، بگره ژنی سووكی پی باشته ره له ژنی سه لار و داوینپاك.

ئهم بۆچوونه، ماقولیه تیکی تیا بوو، دهچووه ئه قله وه، زۆربه ی گه شتیارانی پاقلو فسك، قه بوولیان بوو، به تایبه تی كه دهگه ل پیشهاته رۆژانه كاندا تیکي دهكرده وه. هه لبه ته زۆر لایه نی سهر بورو چیرۆكه كه هه ر گۆنگ و نادیار بوو: دهیانگوت كیزه ی به له نگان، ئه وه نده شه ی دای دهزگیرانه كهی (هه ندی كهس به هاوخه وه كهی ناویان ده برد) ده بی، كه رۆژی دواي دهست لیك به ردانه كه یان، دواي كۆنه دهزگیرانه كهی، كه له مالی ماشقه كه یدا ده بیته، ده كه ویت. هه ندیكی دی دهیانگوت، گوايه كوپه كه، به ئانقه ست و ته نیا له روانگه ی پوچگه رایبی و نه هلیستی خویه وه، بۆ مالی ئه و ژنه ی كیشاوه، تا تووشی ناو زړان و ئابرو چوونی بكات. به هه رحال، ئهم واریقات و چیرۆكه رۆژ به رۆژ زیاتر بلاو ده بووه وه

گه مژه

و ده که و ته سهر زاران. به تاييه تي که نه وه ساغ بو و بو و وه که نه وه زما و نه نه گينه خه ريکه سهر ده گري ت و له نان و ساتدايه.

جا ئيستا نه گهر يه کيک پرسيار بکاو داواي پروونکرده وه مان لي بکات (نه که ده رباره ي لايه ني نه هليستي چيروک و پرودا وه که ...) به لکو ده رباره ي نه وه ي که نه م زما و نه نه چه ند به دلي ميرزاده بو وه، چه ند دهستي خو ي تيا بو وه، له و کاتانه دا له چ باريکي ده روونيدا بو وه.. هتد، نه و ده بي دان به وه دا بنه ين که وه لامي نه سه حمان پي نيه و زوريش ئي حراج ده بين. نه وه ي ئيمه له مباره ي وه ده يزاني ن، ته نيا نه وه نه ده يه که برياري زما و نه نه که درابوو. ميرزاده، ليبيديف و کيللر و براده ريکي ليبيديفي، که به و بونه ي وه ده عوه ت کرا بو و، راسپارد، که هه موو ته رتيا تيکي پئويست چ له ماله وه و چ له کلئيسا، به و بونه ي وه فه راهم بکه ن. ئو که ي دابووني که سل له مه سره ف و خه رجا يات نه که نه وه. ناستاسيا فيليپو فشا، سوور بو و له سهر نه وه ي به زووترين کات زما و نه نه که ساز بکري ت. کيللر، سوور بو و له سهر نه وه ي ميرزاده بيکات به برازا وا، ميرزاده قه بو ولي کرد، ناستاسيا فيليپو فشا لاي خو يه وه بوردوفسکي بؤ خزمه تي خو ي هه لئزارد، بوردوفسکي به خوشحال ييه وه نه م خزمه ته ي قه بو ول کرد. قه رار درا که له يه کي ته مووزدا، ئاهه نگی زما و نه نه که بگيردرئ. جگه له م زانياريه وردو دروست و حاشا هه لنه گرانه. هه ندئ باس و خوا سي ديکه مان لايه که پياو سه ري سوور ده مينئ، چونکه ريک پنجه وانه ي زانياريه کاني پيشو وه. بؤ نمونه به مه زنده ي ئيمه، ميرزاده، وه ختئ که ليبيديف و نه واني دي راسپارد بو و که هه موو ته رتيا تيکي پئويست فه راهم بکه ن، ئيدي بيري چو و بو و که مه سه له ي زما و نه نه و بووک و زاوا و برازاوا و نه و شتانه له ئارادايه. رهنگه هه ر بؤ يه ش به و په له په له نه وانه ي راسپارد بو وي تا خو ي به و شتانه وه مژول نه بيت و بيريان لينه کاته وه يان هه ر به ته واهه تي فه راموشيان بکات و له مي شکي خو ي بيان سرپي ته وه.

باشه نه گهر نه مه راست بي، نه و پرسياره دي ته گو پري که له و ما و نه يه دا بيري له چ ده کرده وه؟ چ که لکه له و سه ودا يه کي له سه را بو و؟ به نيازي چي

گه مژه

بوو؟ بئگومان ميرزاده هيچ گوشاريكي له سهر نه بوو (بؤ نمونه له لايه ن ناستاسيا فيليپوښناوه) راسته ناستاسيا فيليپوښنا، حهزي ده كرد به زووترين كات زه ماوه نده كه يان سازبكرت و، ئهم زه ماوه نده پيشنيزي ئه و بوو نه ك ميرزاده، به لام ميرزاده ش به كه مالي ئازادي، په زامه ندي له سهر دابوو، كه س ناچاري نه كړد بوو، به لام په زامه ندي كه ي لامسهر لايي بوو، وه كو ئه وه ي بؤ كاريكي ئاسايي بئ و هيچ ثاقيبه تيكي خراپي له دوو نه بيت.

زور بابته ديكي له م بابته سهره مان لايه، به لام پيمان وايه، ئهم بابته و پرووداونه نه ك هيچ تيشكيك ناخه نه سهر چيروكه كه مان، به لكو ئالوز تريشي ده كن. به هر حال با نمونه يه كي دي بگيرينه وه.

ئيمه دلنيان كه ميرزاده، له ماوه ي ئهم دوو ههفته يه دا شه وو پوژ ده گهل ناستاسيا فيليپوښنا دا بوو. ده گه لي ده چووه پياسه و گه ران، پيكي وه ده چوونه كوري موزيك و گوښگرتن له موزيك. هه موو پوژي ده گه لي ده چووه گاليسكه سوازي. ئه گه ر بؤ سعاتيك لتي دابرا، نيگه ران و بيتاقت ده بوو. (هه موو نيشانه و قهرينه كان وايان درده خست كه به راستي خوشي ده وئت). به سعاتان به ديار ناستاسيا فيليپوښناوه داده نيشت و به دل و گيان گوښي لينده گرت، ناستاسيا عاده تي وابوو، باسي هه ر شتيكي كړدبا، به دهم بزه و پيكي نينه وه ده يگيرايه وه، ميرزاده ش به دريژايي كاته كه گوښي لي ده گرت و به ده گمه ن قسه يه كي ده كرد.

هه روه ها ئه وه ش ده زانين كه هه ر له و ماوه يه دا، ميرزاده زور جار، له ناكوا ده چوو بؤ مالي يه پانچين، بئ ئه وه ي ئهمه له ناستاسيا فيليپوښنا بشاريته وه كه زوري خهفت به مه ده خوارد. هه لبه ته ئه وه ش ده زانين كه مالباتي يه پانچين تا ئه و كاته ي له پاقلوفسك بوون، پرويان نه ده دايه و ريگه يان نه ده دا كه ئاگلایا بديني. ميرزاده، به بيدنگي، بئ ئه وه ي وشه يه كي له زار بيته ده ري، ده پوښت، كه چي پوژي دوايي وه كو ئه وه ي بيري چووبي كه دويني جوابيان كړدووه، ده چووه وه بؤ ماليان. هه لبه ته ديسان قاويان ده دايه وه. ئه وه ش ده زانين كه ميرزاده، به سعاتيك يان كه ميك كه متر دواي هه لانتی ئاگلایا له مالي ناستاسيا فيليپوښنا، يه كسهر چوو بؤ

گه مژه

مالی یه پانچین بهو خه یال و ئومیده ی که ئاگلایا له ماله وه ده بین. چوونی میرزاده بۆ ئه وی خیزانه که ی مشه وهش کرد، چونکه ئاگلایا هیتشتا بۆ مال نه گه رابوو وه. خانه واده که یه که م جار له زاری ئه وه وه بیستیان که ئاگلایا ده گه ل ویدا چووه بۆلای ناستاسیا فیلیپوفا. ده لئین گوايه لیزا فیتا پروکوفیتنا، کچه کانی و ته نانهت میرزاده (س...)ش زۆر به ره قی و نادۆستانه رهفتاریان ده گه ل کردبوو. به قسه ی ناخۆش پێیان گوتبوو، نه ده یناسن و نه بیان ناسیت و نه جاریکی دی هاتووچۆیان بکات، به تایبه تی که له و کاته دا قارقارا ئاردالیوفا له ناکاوا خۆی گه یاند بووه ئه وی و خه به ری به لیزا فیتا پروکوفیتنا که ئاگلایا نزیکه ی سه عاتی که له مالی ئه وه و زۆر شپریو و شپرزه و هه راسانه و دوو دله له وه ی بۆ مال بگه ریته وه.

ئه م هه واله که لیزا فیتا پروکوفیتنا ی زۆر هه راسان کرد. خیاالی تیا نه بوو، ئه له هه قی ئاگلایا که له مالی ناستاسیا فیلیپوفا وه ده ر که وتبوو، مردنی پێ خۆشتر بوو له وه ی جاریکی دی رووبه رووی که سوکاره که ی ببێته وه. بۆیه به له ز په نای بردبووه به ر نینا ئه لکسندروفنا. قارقارا ئاردا لیونوفناش، به پێویستی زانی بوو، به په له و بێ دواکه وتن هه وال بۆ لیزا فیتا پروکوفیتنا به ری و له هه موو شتیکی ئاگادار بکاته وه. دایک و جووته کچ، به هه شتاو به ره و مالی نینا ئه لکسندروفنا ده بنه وه، ئیقان فیدروفیچش که تازه ده گاته وه مالی، یه کسه ر، دویان ده که ویت... میرزاده لیون نیکولایوفیچش وێرای ئه وه ی ده ریان کردبوو، قسه ی سارد و سووکیان پێ گوتبوو، به په له دوا ی ئافره ته کان که وتبوو، به لام له وی قارقارا ئاردالیونوفنایان پاسپاردبوو که نه یه لئ ئاگلایا بدین.

مه سه له که به م جوړه کو تای هات: ئاگلایا، که بین دایکی و خوشکه کانی بۆ ئه وه ده گرین و هیچ سه رزه نشتیکی ناکه ن، خێرا به سه ر ده ست و پێاندا که وت و به ره و مال به گه لیان که وت.

ده لئین (هه رچه نده ئه م ده نگویه زۆریش مه علوم نیه) ئه م جاره ش به خت یاری گا فریلا ئاردا لیونوفیچ نه بوو: کاتی قارقارا ئاردالیونوفنا

گمزه

دهچیت بۆلای لیزاقیتا پروکوفیتنا، گافریلا به تهنیا لای ئاگلایا دهمینتتهوه، وای بهخه یالا دیت که مردوو لهوه پاکتر ناشۆردری و باشتترین دهرفتهی بۆ هه لکه وتوو، که ئەشقی خۆی بۆ ئاگلایا ئاشکرا بکات. که ئاگلایا گویی لیده بیت، خهم و فرمیسکه کانی خۆی فهرامۆش دهکات و له قاقای پیکه نین ده دات و ئەم پرسیارهی لی دهکات: ئایا ئامادهیه، بۆ سه لماندنێ ئەم خۆشه و یستی و ئەشقی خۆی، ئا ئیستا و له م شوینده، قامکی خۆی له سه ر گری مۆمیک رابگریت و بیسووتینی؟ دهگیرنه وه ده لێن که گافریلا ئاردالیونوفیچ کاتی گویی له و پیشنیازه ده بیت له سه رسامیا بهنج ده بیت، که ئاگلایا به چاره ی چه په ساو واقی و په وه ده بیینی، له قاقای پیکه نینکی هیهستریان ده دات و به غار به ره و نهۆمی سه ره وه، بۆ لای نینا ئە لکسندروفنا ده روات، که که سوکاره که ی دوا ی توژیک له وئ ده بیینه وه.

میرزاده، بۆ سبه یینی ئەم واریقاته ی له ریگه ی هیپولیته وه زانی و بیست، هیپولیت، که له بهر نه خۆشی نه ی توانیبوو له جیگا هه ستیت، به په له ناردبووی به شوین میرزاده تا ئەو سه ربورده ی بۆ بگیریتته وه، که ئیمه نازانین هیپولیت چۆن به م سه ربورده ی زانی بوو، به لام که میرزاده، گویی له باسی قامک و مۆمه که ده بیت، له قاقای پیکه نینکی ئەوتۆ ده دات که هیپولیت سه ری سوور ده میتی. پاشان سه راپای ده که ویتته له رزین و ده ست به گریان و هه نسک هه لدان ده کات...

میرزاده، له و پۆژانه دا، به شیوه یه کی گشتی زۆر بیه ره رار و شپریو، له راده به ده ر نیگه ران بوو. ته نانه ت هیپولیت، به راشکاوی گوتبووی، که میرزاده له یه کتیک ده چیت ئەقلی تیک چووبیت، به لام ئەم بۆچوونه، تا ئەو کاته ش جیی باوه ر نه بوو.

ئیمه کاتی ئەم سه ربوور و واریقاتانه ده گیرینه وه و خۆمان له هه ر پرونکردنه وه و شرۆفه یه کی دوور ده گرین، نامانه وئ پاکانه بۆ قاره مانه که مان بکه یین و کاریکی وا بکه یین خۆینه ر په فتاره کانی به ئاسایی بزانی و لئی قه لس و توور په نه بیت. به پیچه وانه وه، ئاماده یین له و بیزاری و ناره زاییانه شدا به شداربین که میرزاده له ناو دۆسته کانی نابویه وه. ته نانه ت

گه مزه

(فیرا لیبدیف)ش تا ماوهیهک لئی زویر بوو. کولیا و کیلله ریش نارہ زایی خۆیان دەربری. کیللهر وهختی دهگه لیا ئاشت بووه وه که میرزاده کردی به برازاوا بق زهماونده کهی. تورپیی و زویر بوونی لیبدیف هر مه پرسه! به رادهیهک جیددی بوو، که کهوته داوانانه وه بق میرزاده، پاشان دینه وه سهر باسی.

ئیمه له پرووی مهبده ئیه وه، بی هیچ دوو دلپهک، پشتیوانی له هندی قسانی توند و غه ریب، به لام له پرووی سایکولۆژی وه قوول و به جی ده که یین. مه به ستم ئه و قسانه یه که یه فگینی پاقلوفیچ، پوژی شه شه م، یان حه وته می دواي پروودا وه که ی مائی ناستاسیا فیلیپو فئا، پرو به پروو، به راشکاوی، به میرزاده ی گوتبوو. جا لیره دا پیویسته ئه وه بگوتری که هه موو ئه و که سانه ی راسته وخو و ناراسته وخو په یوه ندیان به خانه واده ی یه پانچینه وه هه بوو، پتیان وابوو، که پیویسته، هاوخه می ئه و مالباته بکه ن و په یوه ندیی خۆیان ده گه ل میرزاده دا بېرن. بق نمونه میرزاده (س...) که ده بیینی، پرووی لیوه ده گتیا و سلاوه که ی نه ده سه نده وه، به لام یه فگینی پاقلوفیچ ترسی ئه وه ی نه بوو که به هاتوچو کردنی لای میرزاده، گله یی بیته سهر، هه رچه نده تازه که وتبووه وه هاتوچوی خانه واده ی یه پانچین و هه موو پوژی سهری ده دان و به پواله ت زور له جاران گه رموگوپتر پیشوازیان ده کرد.

پوژی پاش پویشته وه ی خانه واده ی یه پانچین له پاقلوفسک، یه فگینی پاقلوفیچ چوه دیدهنی میرزاده. که چوه لای میرزاده، ئاگای له هه موو ئه و قسه و قسه ئو کانه بوو که له شارا، ده ماوده میان ده کرد، په نگه ئه ویش ده وری له بلاو کردنه وه ی ئه و قسانه هه بووی. میرزاده، به دیتی زور خوشحال بوو، یه کسه ر باسی مائی یه پانچینی هتیا به گوپی. کردنه وه ی ده رگای ئه م بابه ته به و راشکاوی و راسته وخویی، یه فگینی پاقلوفیچی ئاسووده کرد، گرئی زمانی کرده وه که راسته وخو بجیته ناو باسه که وه.

میرزاده هیتشا به پویشته وه ی مالباتی یه پانچینی نه زانی بوو. که ئه م هه واله ی له یه فگینی پاقلوفیچه وه زانی، زور نارپه حه ت بوو، به نه ج بوو،

گه مژه

رهنگی له پروا نه ما، به لام دواي دهقيقه يه ک به شپړزه يي و په شوکاوي
سهریکی له قاند و گوتی: "هه قی خوږانه، ده بوايه وا بکه ن؛" نه وسا به له ز
پرسی: "کڼوه چوون؟"

یه قگینی پاقلوفیچ، که به دیقته سهرنجی میرزاده ی ددها، زوری پی
سهریر بوو که بینی نهو پرسیاره خیرایانه ی لی دهکات. نهو پرسیاره
سادانه، که بینی چند په شیو و پهریشانه، به چ راستگوښه کی غه ربه وه
قسان دهکات، که بینی له چ نیگه رانی و پهریشانی و بیثوقره بیه کدایه. و پرای
نهو هس یه قگینی زور به لوتف و میهره بانی، میرزاده ی له هر هه موو نهو
دهنگو باس و پروداوانه ناگادار کرد، که هیچی دهر باره نه ده زانین. یه قگینی
پاقلوفیچ، یه که م کهس بوو له هه وال و دهنگو باسی خانه واده ی یه پانچینی
ناگادار کرد.

یه قگینی دلیای کرد که ناگلایا به راستی نه خوش که وتوو و سی دانه
شوی ته و او به دم له رزو تاوه تلاوته وه و خه و نه چووته چاوی، به لام
هه نوکه باش بووه و له خه تهر خه له سیوو، به لام هیشتا هر شپړزه و
شپړیوه... له سهری پویش: "به لام باشه نیستا ئارامی ته و او بالی به سهر
ماله که دا کیشاوه و هه موو شتیک هیور بووته وه!" هه ولده دن، له به بینی
خوشیاند باسی رابردو و نه کهن، چ جای پروبه پرووی ناگلایا. دایک و
باوکی به دهستیانه وه یه، یه کسهر دواي زه ماوهنده که ی ئادیلاید، به خیزانی
سهری هه نده ران بکه ن، ناگلایا، سهره رت به م پروژده یه و یه که م ئاماژه
به م پروژده یه، هیشتا بیده نگه و هیچی نه گووتوه. به لام نهویش، واته
یه قگینی پاقلوفیچ، په نگه سهری هه نده ران بکات. ته نانه ت میرزاده "س.." و
"ئادیلاید" یش نه گهر دهر فته یان بؤ بره خستیت و کاروباران رنیا ن بدنه،
به ته مان سهری کی دوو سی مانگی هه نده ران بکه ن. یانی جه نه رال به ته نیا
له مال ده مینیتته وه. هه نوکه به خاوخیزانه وه چوون بؤ مولکه که ی
(کولومینو) یان که که وتوو ته بیست فهرسه خی پترسبورگ وه، له وی
خانویه کی گه وره یان هیه. دؤتمیر بیلوکونسکایا، هیشتا بؤ موسکو
نه گه راووته وه، له وه ده چی به ئانقه ست لیره مابیتته وه. لیزافیتا پروکوفینا،

گه مژه

سوور بوو که دواى ئه و پيشهات و پرووداوانه، ئيدى مهاله بتوانن له پاقلوڤسک بميننه وه، بويه دهبن برۆن. يه ڤگينى پاقلوڤيچ، پوژ به پوژ هه هه موو ئه و قسه و قسه لۆک و دهنگويانهى له شارا بلاو ده بوونه وه، بۆ ليزاڤيتا پروکوفيقنا ده برد. ئيدى خانه وادهى يه پانچين، هه ستيان کرد، ناتوانن له ڤيلاکهى (ئيلاگين) شياندا بژين.

يه ڤگينى پاقلوڤيچ له سه رى پوڤيشت:

- هه لبه ته ميرزاده، به خۆت ده زانى که ئه و وه زعه بۆ ئه و ماله زۆر ناخۆش بوو، نه يانده توانى به حاله وه هه لبه کن، به تايبه تى که هه موو سه عاتى ده يانزانى چ له ماله کهى تۆدا ده گوزهرى و تۆش کۆل ناده يت و، هه رچه ند پرووت ناده نى و جوابت ده که ن، هه موو پوژى هه ر بۆ ئه وى ده چيت.

ميرزاده، سه ريکى بۆ له قاند و به رسقى دايه وه:

- به لى، به لى، هه ق به تويه. من ده مويست ئاگلایا بدينم.

يه ڤگينى پاقلوڤيچ، له پى به ده نگينى خه مين هاوارى کرد:

- باشه ميرزادهى ئازيز، تۆ چۆن پيت دا، ئه و شتانه پروو بده ن؟ هه لبه ته دروسته که تۆ چاوه پروانى ئه و شتانهى نه بوويت... غافلگير بوويت.. که ئه و ت ديتووه حه په ساويت، ئه قلت به هيچ کوئ را نه گه يشتووه. نه توانيوه پى له و کيژه که لله په قه بگريت، ئه وه له تواناى تۆ به ده ر بووه! به لام ده بوايه جيددى بوونى عاتيفه و سۆزى ئه و کيژه ده ره ق به خۆت ده رک بکهى.. ئه و تۆى خۆش ده ويست، حه زى نه ده کرد، که سى دى له و خۆشه ويستيه دا شه ريک بى، به لام ويڤاى ئه مه ش تۆ ئه م گه نجه ت له ده ست دا، ويڤانت کرد!

ميرزاده، به خه مينى گوئى:

- به لى، به لى، هه ق به تويه. گوئ بگره: ئاگلایا تاقه که سيک بوو له و پروانگه يه وه و به و چاوه سه يرى ناستاسيا فيليپوڤناى ده کرد! جگه له و هيچ که سيکى دى ئه و بۆچوونهى ده ربارهى نه بوو، به و چاوه ش سه يرى نه ده کرد...

گەمژە

یەڤگینی پاڤلوفیچ کە ھاتبوو ھەمچۆش گوتی:

- ئاخەر قەباحەتە کە لەمەدایە، پیاو لەمە پەستە. مەسەلە کە زەرپەیکە
جدیەتی تیا نەبوو... بیورە میرزادە... بەلام من... بیرم لە مەسەلە کە
کردوووەتەو، زۆریش بە دیقەت وردم کردوووەتەو. من ئاگام لە ھەموو
ئەو کەین و بەین و پێشھات و پووداوانی ئەم شەش مانگەی دواییە ھەیە.
مەسەلە کە زەرپەیکە جدیەتی تیا نەبوو! تەنیا گەوالە خەیاڵکی رەوتەنی،
خەوێ، خۆزیایەک و، دوو کەلێک بوو. کە مەگەر ھەر غیرە و ھەسوودی
ترسناکی کێژیکێ بێ ئەزموون، توانیبای بیگۆریت بۆ بابەتیکێ جدی!

لێرەدا یەڤگینی پاڤلوفیچ، ھەستی بە ئاسوودەییەکی تەواو کرد، بێ ھیچ
مدارایەکی میرزادە، جەلەوی بۆ زمانی خۆی شل کرد و بیزاری و توپەیی
خۆی بە راشکاوی ھەلپشت. بە پوونی و پەوانی و بێ گری. تەنانەت بە
شیوانکی سایکۆلۆژی قوول و پەسەندەو، بە بەلگەو، وینەییەکی
بەرچەستەیی پەیوەندییەکانی میرزادەیی دەگەل ناستاسیا فیلیپوڤنادا، خستە
بەرچاوی میرزادە، یەڤگینی پاڤلوفیچ کە کەسیکی قسەزان و زمانپاراو بوو،
ئەم جارەیان گەیشتبوو لوتکەیی بەلاغت و دەماوەری. گوتی:

- تۆ لە سەرەتاوە بە درۆیک دەستت پیکرد، ھەر شتیک بە درۆ دەست
پێ بکات، بەدرۆ کوتایی دیت. ئەو یاسای تەبیعەتە. من لەو کەسانە نیم کە
بە گێلت دەزانن، نە ئەو قسانەم قەبوولە و نە پێم خۆشە. تۆ لەو
زیرەکتری بە گەمژە دابنری، بەلام ھەلبەتە بە خۆتیش دەزانی کە ھەندێ
شت ھەن لە خەلکانی تر جیا. لە خەلکانی دی ناچیت. من گەیشتوومەتە
ئەم ئەنجامگیرییە کە سەرچاوەی ھەر ھەموو ئەم شتانەیی پوویان داو،
یەکەم: "بێ ئەزموونی زاتیە" (میرزادە، سەرنجی ئەم وشەییە بدە "زاتی"
دووم: سادە دلی و ساکاری بێ ئەندازەیی خۆتە. ئەمە جگە لەوێ کە پێم
واوە ھیچ ھەستیکی میانرەویتی نییە (ئەمە یەکیکە لەو ئافەتانەیی کە زۆر
جار خۆتیش دانت پێدا ناو) ھەلبەتە نابێ ئەو شمان لەبیر بجیت کە یەک
دنیا چەمک و بیروپرای سەیر و ناواقیعی و ئەبستراکت وەر گرتوو و لە
میشکتا کەلە کە بوو و تۆ لە دڵسۆزی و خۆشباوەری خۆتەو، بە

گه مژه

راوبوچوون و بيرو باوهږي په سەن و ئاسايي وهرت گرتوون! جا ميرزاده تو دهبي دان به وهدا بنهيت كه په يوه نديت دهگه ل ناستاسيا فيليپوښادا، له سه ره تاوه، (به كورتيه كه ي) له سه ر بنه ماي بيروكه ي "ديموكراتيكي ريفورميستي" و (به كورت و موخته سه ري) "دوژي ژنان" بووه كه تو ي ئه فسوون كردبوو. من به وردى ئاگام له و ديمه نه سه ير و پرووداوه حه يابه ريه هه يه كه له مالى ناستاسيا فيليپوښادا، كاتى پروگوژين پاره كه ي دهگه ل خويدا هيتابوو، هه يه. ئه گه ر حه ز ده كه يت و ده ته وي، جوړى بيركردنه وه ي خوئت به ته واوه تى بو وردو شيد ه كه مه وه و وه كو ئاوينه ده يده مه ده ست و ته مه شاي خوئت بكه، چونكه زور به وردى ئاگام له حه قيقه تى مه سه له كه هه يه و ده زانم چوون و بو به و ئاقاره دا پويى! كاتى به گه نجى له سويسرا ده ژياى، زور بيرى ولا تى خوئت ده كرد، هه ست به غور به ت ده كرد، خهريك بوو بو پرووسيا، وه كو به هه شتيكى ناديار، په پروبال ده ر بكه ي. زور كتيانانت ده رباره ي پرووسيا خوينه ده وه. په نگه له جوړى خو ياندا كتيى ناياب بووبن، به لام زه رهر يان لى داي ت. كه گه راي ته وه بو زيدو زاگه ي خوئت تينو و تاهه زرؤى كارو چالاكى بوويت، به وته يه كى دى كه وتيه كارو كو شش. له يه كه م پوژى ها تنه وه ته وه، گويت به حيكايه ت و به سه ره اتى خه مناك و به ژانى، مروڤيكي له خسته براوى گومرا كراوى غه در ليكراو ئاخيترا. ئه و سه ربوره بو تو، بو تو ي پاك و بيگه رد، شه هله وه ند و جوامير گيږدرايه وه. ئه و مروڤه ش كه به سه ره اته كه ي بو تو گيږدرايه وه ژن بوو! هه ر ئه و پوژه ده ييى و ئه فسوونى جوانى و شوخييه كه ي ده بيت. جوا نيه كى خه يال ئه نگيزى ئه هر يمه نى (بزانه چوون دان به جوانيه كه يدا ده نه م). جا وه ره، شه كه تى ميشك و فى و نه خو شيه كه ي خو تيش بكه به سه ربارى ئه مه. ئه دى توانه وه ي سه هؤ لبه ندانى خه مئه نگيزى پترسبورگ بو نالئى كه به راستى تاقه ته به ره. ئه مه جگه له وه ي كه هه ر له و يه كه م پوژه تا، هايم و حه يران به ناو شار كه وتبووى، شار يكي بى سه روبن، ناديار، كه بو تو ني مچه ئه فسانه يى بوو. زور ديمه نى تازه و خه لك و كوړو مه جليسانت بيى. پوژيك بوو پر له ئاشنا يى پرووداوى

گەمژە

چاۋەپروان نەكراۋ. پۇژىك بوو كە سى كىژى جوانى خانەۋادەى
(يەپانجىن) ت كە يەككىيان ئاگلایا بوو، بىنى و ناسى.. ئەدى ماندوو بوون و
سەرەگىژىكى خۆت بۇ نالئى، ئەوجا وەرە ھۆلى پىتشۋازىيەكەى ناستاسيا
فېلېپوفنا و ئەو بەزم و پەزمەى لەۋىدا بەرپا بوو... و... لەو ۋەزەع و حالەدا،
دەتتوانى چاۋەپروانى چى لە خۆت بىكەيت؟ بىزەحمەت پىم نالئى؟.

مىرزادە سەرىكى لەقاند و دەموچاۋى سوور بوو ھو و گوتى:
- بەلئى، بەلئى، تەقريبەن وا بوو. دەرزانى شەۋى پىشتەر و پىشتىش لە
قىتاردا نەنوستبووم... ھەستم دەرەد ۋەزەم تەۋاۋ نىيە...
يەفگىنى پاقلوفىچ لەسەر قسەكەى پۇيشت:

- منىش دەمەۋى لەسەر ئەم بابەتە بېرۇم. ديارە تۆ لەژىر باندۇرو
كارىگەرى جۆشوخروشى خۆتا بوويت. بە گوتەيەكى دى بە دەرەتت
زانىۋە، تا لەبەردەم خەلكىدا، بە ئاشكرا و بى پەروا، پاي بگەيەنيت،
كەۋىپراى ئەۋەى بابەل باب مىرزادەيت، ۋىپراى ئەۋەى پىۋاۋىكى لە پەپەى
گول پاكتر، قەت ژنىك كە بەخۋاستى خۆى رىگەى بەدكارى
ھەلنەبژاردوۋە، بەلگو پىۋاۋىكى داۋىن پىسى قىزەۋنى سەر بە چىنى
ئەرسىتۇكرات، لە خىشتەى بردوۋە، بە بى ئاپروو نازانى. ئەمە شىتىكى
مەفھوۋە و چەند و چوون ھەلناگرئ! بەلام جەۋھەرى مەسەلەكە ئەمە
نىيە مىرزادەى ئازىز. ئەۋەى گرىنگە و پىۋىستە بىزانىن ئەمەيە: ئايا ئەم
سۆز و ھەستەى تۆ ھەقىقەت، راست، ئاسايى بوو، يان ھەر
جۆشوخروشىكى زەنى بوو؟ ژنىكى لەم جۆرە لە بارى ئايىنىيەۋە
دەبەخىشئى، بەلام ئايا پاشان كەس پىي دەلئىت كارىكى چاكت كردوۋە، ئايا
شاىستەى ھەر رىز و حورمەتىكە؟ ئايا ھەر خۆت، ھەر ئەقلى خۆت، دواى
سى مانگان بە مەسەلەكاندا نەچۋەۋە؟ گرېمان ھىچ خەتايەكى نىيە، لە
پەپەى گول پاكترە (نامەۋى زۆر لەسەر ئەم مەسەلەيە بېرۇم). ئايا ئەمە
دەبىتە پاكەنە بۇ ئەۋ ھەموو غروور و لەخۇبايىبوونە ئەھرىمەنىيەى ھەيەتى،
بۇ ئەۋ ھەموو گۆساخى و لوتبەرزىيە بى مانايە، بۇ ئەۋ ھەموو خۆ
پەرسىتە زەقەى ئەۋ. بېورە مىرزادە، كەۋاھى گەرم بووم، بەلام...

گه مژه

ميرزاده، دووباره، له بن ليوانه وه گوتی:

- به لئی، پهنه گه وایی. له وهیه هه ق به تویی... به راستی له پاده به دهر، هه لچوو. هه لبه ته تو راست ده که ی، به لام...

- ده ته وی بلیی که شایسته ی به زه ییه، ميرزاده گیان؟ ئایا ئه مه ئه و مافه ت ده داتی له پرووی به زه ییه وه و هه ر بو دلخووشی ئه و وله بهر خاتری ئه و، ئافره تیکی دیکه، کچیکی نه جیب و پاک و خانه دان، له بهرچاوی پر که رب و کینه ی ئه و ته ریق بکه یته وه و بیشکینیت؟ ئاخر ئه مه چ به زه یه که؟ هه ست ناکه یه ئه مه زیده پوییه کی له ئه قل به دهره؟ ئاخر تو که ئه م کچه ت خو ش ده وی، چون توانیت به بهرچاوی په قیبه که یه وه به و جوړه بیشکینی، له بهر خاتری ژنیکي دی ده سته بهرداری بیت، دوا ی ئه وه ی که به فه رمی له بهر ده م دا ک و باب و خوشکه کانی خوازگاریت کرد، وانییه؟ جا لیتره دا پرسیار ئه مه یه (بیوره) ئایا ده شیت له م حاله دا، به پیاویکی شه ریف و ئابرو و مه ند دابنریی؟ دوا ی ئه مه ش... ئایا که به م کچه ت گوتوو ه خو شت ده وی کچیکی شایسته ی په رستن، درو ت ده گه ل نه کردوو ه، فریوت نه داوه؟ ميرزاده، په ست و غه مگین، به ته ریقیه وه گوتی:

- به لئی، به لئی هه ق به تویه. ئاه... ئیستا ده زانم که چه ند خه تابارم، موسته هه قی تیرو تانه م!

یه قگینی پاقلو فیچ به توره یی هاواری کرد:

- به لام هه به وهنده ته واو ده بی؟ به وهنده ده بریته وه که بلیی: "ئاه... که خه تابارم!" تو خه تاباری، شایسته ی سه رزه رنشتی و که چی له سه ر هه له و خه تایه کانت به رده وامی! باشه هه نگی دلت له کوئ بوو، دلی "مه سیحیانه" ی تو؟ ئه و کاته ده موچاویت ده بیینی، وانییه؟ باشه ئه و په نج و ئازاره ی به سیمای ئه مه وه بوو، که متر بوو له هیی "دوسسته که ی" تو؟ ئاخر چون توانیت ئه م بدینیت و پیگه ش بده ی ئه م به زمه پروو بدات، پیم نالئی چون توانیت؟

ميرزاده ی به له نگاز له بن ليوانه وه گوتی:

- ئاخر... من پیگه ی هیچ شتی کم نه داوه...

گەمژە

-چۆن رېڭەي ھېچت نەداو، مەبەستت چىيە؟

- باوهر بکە، من بايسى ھېچ پروداويک نەبووم!... تا ئىستاش نازانم ئەمە چۆن پرووى دا... من... لە کاتيكا کە خەريک بوو بەغار لە دووى ئاگلایا ئىفانوفا دەچووم، رېک لەو کاتەدا ناستاسيا فيليپوفا بورايەو، لە ھۆش خۆى چوو، ئىدى لەو کاتە بەداوھە رېيان نەدام ئاگلایا ئىفانوفا بدینم.

- دەبوايە دواى ئاگلایا بکەوى و ئەوى تەرت بە بوراويى بەجى ھېشتبا!
- بەلئى، بەلئى، دەبوايە من... ھەنگى ئەو دەمرد! خۆى دەکوشت، تۆ نايناسيت، چ بەلایەکە، ھەموو شتيكى لەدەست دئ... و.. بەھەرھال ھېچ فەرقىكى نەدەکرد، چونکە پاشان ھەموو شتيکم بە ئاگلایا دەگوت و... تەمەشا يەڭگىنى پاقلوفىچ: ھەست دەکەم تۆ ئاگات لە ھەموو شتەکان نىيە. پىم نالئى بۆ نايەلن ئاگلایا بدینم؟ ئەگەر رېگيان دابام بيدینم، ھەموو شتيکم بۆ باس دەکرد. دلئابە خەتای ھەر دووکیان بوو، کەسيان باسى ئەو مەسەلەيان نەکرد کە دەبوايە باس بکريت، ئەمە ھۆى راستەقىنەى ئەو فەزىحەت و فەرتەنەيە بوو. من مەحالە بتوانم، ئەمە بە پروونى و رەوانى بۆ تۆ شەرح بکەم، بەلام رەنگە لە ئاگلایای بگەيەنم.. ئاھ. خودايا! خودايا! تۆ لىم دەپرسيت لەو کاتەدا دەموچاوى چۆن بوو، ھەلات... ئاھ. خودايا، زۆر چاک لە بیرمە کە لەو کاتەدا دەموچاوى چۆن بوو!...

مىرزادە لەپەر ھەستايە سەرپيتيان، قۆلى يەڭگىنى پاقلوفىچى گرت و بەکەسەرەوھە گوتى: "... وەرە با برۆين... وەرە برۆين...

- بۆ کوئ؟

- بچين ئاگلایا بدینين.. وەرە يەکراست بچين بۆلای ئەو!...

- پىم گوتيت، لە پاقلوفسک پۆيشتن.. چ بکەين لای ئەو؟

مىرزادە، بەو پەرى بيدەسەلاتیەو، دەستەکانى لىکدى ھەلسوون و لەبن لیوانەوھە گوتى:

- ئەو تیدەگات، ئەو تیدەگات! تیدەگات کە مەسەلەکە "ئەمە" نىيە، بەلکو شتيكى تەواو جیاوازترە!

- چۆن جیاوازترە؟ تۆ دەگەل ئەو ژنەدا زەماوھەند دەکەى! وانىيە؟

گه مژه

هيشتاش هر عینادی دهکەى... بەتەمای زەماوەندى یان نا؟

- بەلێ... با... زەماوەند دەکەم... دەیکەم!...

- ئەدى ئیتر چۆن دەلێى کە مەسەلەکە "ئەمە" نییه؟

- نا، مەسەلەکە ئەمە نییه، مەسەلەکە ئەمە نییه... زەماوەندى من گرینگ

نییه... زەماوەندى من هیچ نییه!...

- باشە چۆن قسەى وا دەکەى، چۆن گرینگ نییه؟ خۆ ئەمە گالتهى منداڵ

نییه، وانیه؟ تۆ زەماوەند دەگەڵ ژنیکدا دەکەى کە خۆشت دەوێ، بۆیه

زەماوەندى دەگەڵ دەکەى تا بەختەوهرى بکەیت. ئاگالیا ئەمە بەچاوى

خۆى دەبینى، دەیزانیت، ئیدی چۆن دەلێیت، گرینگ نییه، هیچ نییه؟

- بەختەوهرى بکەم؟ نا، نا. هر زەماوەندى دەگەڵ دەکەم و هیچى تر..

تەنیا ئەوەندەى لێ دەویم کە بیخوایم. ئیدی ئەم زەماوەندەى من دەکاتە

چى؟ ئیدی ئەمە بۆ من هیچ گرینگ نییه. خۆ ئەگەر ئەمەم نەکردبایە

بیگومان دەمرد. ئیستا دەزانم کە بیروکەى شووکردنى بە روگوژین،

شیتایەتى بوو! ئیستا لەو شتە دەگەم کە جارێ لێ تینەگەیشتم. گوێ

بگرە بزانه چى دەلێم: کاتى ئەو دوو سەنگەریان لیکدى گرت و کردیان بە

شەپ، من بەرگەى دیتنى دەموچاوى ناستاسیا فیلیپوفنا نەدەگرت...

ئەوجا میرزادەووەکو ئەوێ بیهوێ نەیتییەک بدرکێتى، دەنگى نزم

کردهووە و گوتى:

- یەقینى پاڤلوفیچ.. من ئەمەم بە هیچ کەسیک نەگوتوو، تەنانەت بە

ئاگالیاشم نەگوتوو، بەلام راست دەوێ نەمدەتوانى تەحەمولى دیتنى

دەموچاوى ناستاسیا فیلیپوفنا بکەم... تۆ زۆر بە دروستى باسى ئەو

ئاهەنگ و شەونشینیهت کرد کە لە مالى ناستاسیا فیلیپوفنادا ساز کرا بوو،

بەلام چونکە ئاگادار نیت، شتیکت پەراند: من سەیری "دەموچاویم" کرد.

تەنانەت پیشستریش، ئەو بە یانیەى کەوینەکەیم بینى، تەحەمولى

گوزارشتى ئەو دەموچاوهم هر نەکرد... تۆ دەموچاوى ڤیرا، کیزەکەى

لییدیڤ بیتە بەرچاوى خۆت: چاوى زۆر لە چاوانى ناستاسیا فیلیپوفنا

جیاوازن..

گه مژه

- ميرزاده به ترسینکی ئاشکراوه، به م رستهیه قسه که ی ته و او کرد:
- من له ده موچاوی ناستاسیا فیلیپوڤنا ده ترسم.
- یه قگینی پاڤلوفیچ لینی پرسى:
- له ده موچاوی ده ترسیت؟
- ميرزاده، پهنگی تینکچوو، به چپه گوتى:
- به لى، شیتته.
- یه قگینی باڤلوفیچ، به وپه پری کونجکاویه وه پرسى:
- تو له مه دلیایت؟
- به لى، دلنیا م. ئیستا ته و او دلنیا م. له م چند رۆژیه دوايیدا ئه مه م به ته و اوته ی بۆ ساغ بووه ته وه.
- یه قگینی پاڤلوفیچ به ترسه وه هاواری کرد:
- باشه تو به ته ما ی چ به لایه ک به سه ر خۆت بینى، هه ی نه گبه ت؟ یانى تو له ترسا زه ما وه ندی ده گه لدا ده که ی؟ سه یره، ناچیتته ئه قله وه!... پهنگه خۆشیشت نه وئ!
- با با، به دل و به گیان خۆشم ده وئ! ئه و قسه یه چیه تو ده یکه ی!...
- ئو ژنه منداله، هه ر به ته و اوته ی منداله!... تو هه ست به مه ناکه یت!
- ویرای ئه مه ش، ئاگلایات خۆش ویست؟
- به لى، به لى، به راستی خۆشم ده وئ!
- باشه چۆن ده بی؟ یانى ده ته وئ بلئی له هه مان کاتدا هه ر دووکیانت خۆش ده وئ؟
- به لى، به راستیش وایه.
- ميرزاده، بۆ خاتری خوا، جوان بیربکه وه، ئه وه تو چ ده لئی؟
- من به بی ئاگلایا... هه ر چۆن بووه ده بی بیدینم... دهنه به و زووانه ده مرم، دوا ی تۆزیکى دى که ده خه وم به دهم خه وه وه و له خه و ده مرم...
- وام دانابوو دویشه و له خه و راست نه به مه وه و بمرم. ئاه... خۆزیا ئاگلایا ده یزانی، هه موو شتیکی ده زانی... مه به ستم ئه وه یه هه ر هه موو شتیکی به ته و اوته ی ده زانی! چونکه لیرده دا زانینى هه موو شتیکی پتویسته، زه رووریه

گه مژه

پياو هه موو شتيك بزاني! نازانم بۆچی ئه و توانايه مان نيهه، ئه و به هرهيه مان پي ره و نه بينراوه كه "هه موو شتيك" ده باره ي كه ستيكي دي بزاني، له كاتيكا ئه م زانيه زور پيوست بي، به تاييه تي ده باره ي كه ستيك كه به تاوانباري بزاني! ؟. به هه رحال، هه موو شته كانم لي تيكه ل بووه، وام لي هاتوو خويشم نازانم چ ده ليم. به راستي خستميته گيژاويكي ترسناكه وه... ئاخو ده موچاوي هيشتاش هه ر وه كو ئه و كاته به به غار له ژووره كه چوو ده ري؟ ئاه... به لي... هه ر هه مووي تاواني منه! بيگومان هه موو تاوانه كان له ئه ستوي منه، من به ته واوه تي نازانم خه تاو گونا هه كانم چي بوون، به لام هه ر هه مووي له ئه ستوي منه!... به فگيني پاقلوفيچ، شتيك هه به كه من ناتوانم بۆتي شه رح بكه م، چونكه وشه م ليچوو ته قاتي و ئه و شته م بۆ نايه ته ده ربيرين به لام... ئاگلايا ئيفانوفا، تيده گات! هه ميشه متمانه م پي هه بووه كه تيده گات...

- نه خير ميرزاده، تيناگا! ئاگلايا ئيفانوفا له پرووي ئينسانيه وه توي خوش ويستوو، وه كو ئافره تيك... نه ك وه كو روحيكي پرووت. ده زاني چيه ميرزاده ي داماو، به مه زنده ي من، له وه ده چيت كه تو له حه قيقه تدا، كه سيانت خوش نه ويستبي، نه ئه ميان و نه ئه ويان!

- نازانم... ده شيت... ده شيت!... زوريه ي هه ره زوري ئه وقسانه ي تو كردنت، راستن به فگيني پاقلوفيچ. تو پياويكي به جگار زيره كي به فگيني پاقلوفيچ. ئاه. ديسان سه رم كه وته وه ژان. وه ره با بروين بۆ لاي ئاگلايا، توبي خوا وه ره با بروين... ببينين، توبي خوا! .

- پيم گوتيت له پاقلوفسك نيهه! چوون بۆ كولمينو.

- ده يسا با بروين بۆ كولمينو. وه ره با هه ر ئيستا، به كسه ر بروين!

به فگيني پاقلوفيچ هه ستا. به ده نكيكي كشار گوتي:

- مه.. حا.. له!

ميرزاده گوتي:

- ده يسا شتيكي دي. من نامه به كي بۆ ده نووسم، تو بۆ به!

- نه خير ميرزاده، نا! ببوره، له م ئه ركه بمه خشه، من ناتوانم ئه م كاره

بکەم.

ئیدی لە یەکدی جیا بوونەوه.

یەڤگینی پاقلوفیچ، بە جۆرەها هەست و بیرى سەیرەوه پۆیشت.
گەیشته قەناعەتى تەواو کە ئەقلى میرزادە کەمیک پارسەنگى دەوئ. "چ
رازیک لەو دەموچاوەدا هەبوو کە میرزادە لە هەمان کاتدا هەم زۆرى لى
دەترسا و هەم زۆرى خۆش دەویست؟ دووریش نییه لە داخى دوورى
ئاگلایا دیق بکات و بمریت، بەم جۆرە ئاگلایا هەرگیز نەزانیت کە میرزادە
بە چ جۆشوخروشیکەوه خۆشى ویستوو، چەند شیت و شەیدای بوو! ها
ها!... ئاخىر پیاو چۆن دەتوانى دوو ئافەرەتى خۆش بوئ؟ هەر یەکەشیانی بە
جۆریکی جیاواز لەوێتر خۆش بوئ؟ بە پاستى سەیرە... دیوانەى بەلەنگاز!
ئاخۆ ئیستا لە چ حالیکایى؟..."

فەلسەئى دەيەم

بەھەرچال میرزادە، كە لای يەڭگىنى پاڭلوفىچ پېشېبىنى مەرگى خۆى كىردىبوو، لەپېش زەماوئەندەكەيدا، نە لەبىندارىاو نە لەخەوا نەمىرد. پەنگە خەوى خۆش نەبووبى، پىر لە مۆتەكە و كابووس بووبى، بەلام بە پۆژەو، لەناو خەلكىدا، بە كەيف و سەرچال و بىگرە دىلخوشىش دەى نواند. راستە ھەندى جار زۆر دلتەنگ و خەمبار دەبوو، بەلام تەنیا لەو كاتانەدا ئەو حالەى بە سەر دەھات كە تەنیاپايە.

بەپەلە تەدارەكى زەماوئەند فەراھەم دەكرا، قەرار بوو نىزىكەى ھەفتەيەك، دواى دىدارەكەى يەڭگىنى پاڭلوفىچ، ئەنجام بدريت. نىزىكان و دۆستانى دىلسۆزى میرزادە، ھەرچەندە كەسى واى بە دەورەو نەمابوو، كە چاويان بەو پەلە پەلە كەوت، ئىدى ھىچ ئومىدىكىيان بەو نەما كە بتوانن ئەم بەلەنگازى نەگبەتە، ئەم قەلپپاوە، ژىوان بكنەو و لەو گىژاوەى پىزگار بكنە. دەنگۆيەك بىلاو بوو ھەو كە گوايە جەنەپال ئىفان فېدوروفىچ و لىزاڤىتا پروكوفىڭناى ھاوسەرى، (يەڭگىنى پاڭلوفىچ)يان پاسپارد بوو كە فرىايى میرزادە بكنەو. جا ئەوان كە لە چاكە و دىلسۆزى خويان حەزىيان كىردىبوو، ئەم دىوانە داماو، لەو قۆرتەى، كە تىنى كەوتىبوو پىزگار بكنە، نەياندەتوانى لەو ھى پىترى بۆ بكنە، چونكە نەبارى دەروونى نە بارى سۆزدارىان ئەو ھى ھەلئەدەگرت (كە ئەمەش زۆر ئاسايى بوو) لەو زىاتىرى

گه مژه

بۆ بکه‌ن و خۆی لیبکه‌ن به‌ خاوه‌ن. وه‌کو پیشتر ئاماژه‌مان کردی، زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌ میرزاده‌ خه‌ربوونه‌وه، پشتیان تیکردو دژی وه‌ستان. قه‌یرا لیبیدیفا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ ده‌ست ده‌هات که ته‌نیا ده‌بوو ده‌گه‌ریا، به‌ زۆریش له‌ مال نه‌ده‌چوو ده‌ری و له‌ جاران که‌متر ده‌چوو ده‌داری میرزاده.

کولیا، له‌و کاتانه‌دا مژولی پێ و په‌سمی پرسه‌ و تازییه‌ی باوکی بوو، پیره‌مێرد، هه‌شت رۆژ دوا‌ی سه‌کته‌ی یه‌که‌م، سه‌کته‌ی دووه‌می دڵ، لێی دابوو و ئه‌م جاره‌یان به‌رگه‌ی نه‌گرتبوو و مرد بوو. میرزاده‌ به‌شدارییه‌کی زۆری له‌ پرسه‌که‌یاندا کرد. له‌ رۆژانی یه‌که‌می پرسه‌که‌دا، رۆژی چه‌ند سه‌عاتیکه‌ی لای نینا ئه‌لکسندروفتا به‌سه‌ر ده‌برد. له‌ ناشتنی جه‌نازه‌که‌ و پێو په‌سمی چوونه‌ کلێسادا به‌شداری کردبوو. زۆر که‌س هه‌ستیان کردبوو، که‌ له‌ کاتی چوونه‌ کلێسا و گه‌رانه‌وه‌ له‌ کلێسا، خه‌لکانیک که‌ دیتبوویان، خۆ به‌خۆ له‌ به‌ینی خۆیاندا که‌وتبوونه‌ چه‌ چه‌، هه‌مان شت له‌ باخی گشتی و له‌ جاده‌وباندا رۆوی دابوو. ئیدی میرزاده‌ به‌ هه‌ر کۆنه‌که‌دا رۆیشتا، چ به‌ پیاده‌ و چ به‌ سواری گالێسکه‌، بازاری چه‌ و قسانی خه‌لکی گه‌رم ده‌بوو، به‌ یه‌کیان نیشان ده‌دا، ناویان دینا و ناوی (ناستاسیا فیلیپوفا)شیان ده‌برد. له‌ پرسه‌که‌ی جه‌نه‌رāl دا چاویان بۆ ناستاسیا فیلیپوفا گیرابوو، به‌لام له‌وێ نه‌بینرا بوو. "بیوه‌ژنه‌که‌ی کاپتن"ش، له‌ پرسه‌که‌دا نه‌بینرابوو. لیبیدیفا، زوو فریا که‌وتبوو و نه‌ی هه‌شتبوو له‌ مال بیته‌ ده‌ری. رێو په‌سمی نوێژی مردوو، کاریکی زۆری له‌ میرزاده‌ کرد، زۆری خه‌فه‌ت خوارد. که‌ لیبیدیفا هه‌ی ئه‌وه‌ی لێ پرسی بوو، له‌ وه‌لاما گوته‌بووی که‌ ئه‌وه‌ یه‌که‌م جاره‌ له‌ رێو په‌سمی ئه‌رته‌دۆکسیدا به‌شداری بکات، هه‌رچه‌نده‌ به‌ناسته‌م بیری ماوه‌ که‌ به‌مندالی له‌گه‌ندا رێو په‌سمیکه‌ی له‌و بابته‌ی دیتوو.

لیبیدیفا، به‌ ئه‌سپایی، به‌گوێی میرزاده‌یا چپاند:

- ئێی دنیا، پیاو باوه‌رناکات که‌ ئه‌م پیاوه‌ی له‌م تابوته‌دایه‌، هه‌مان ئه‌و پیاوه‌یه‌ی که‌ ماوه‌یه‌ک له‌مه‌پیش به‌ ده‌مپراست هه‌لمان بژارد، له‌ بیرته‌ میرزاده‌؟ چاو بۆ کێ ده‌گیرێ؟

- چاو بۆ که‌س ناگیرێم، به‌لام وام هاته‌ خه‌یال که‌...

گه مژه

- له ږوگوژین ده گه پښی؟

- چما لیږه یه؟

- به لئ، له کلنسا یه.

میرزاده، په شینو و پهریشان له بن لیوانه وه گوتی:

- ده لیم! وام هاته بهرچاو که دیتم. باشه چوڼ... چ شتی گه یاندویه تییه

نیره؟ ده عوه ت کراوه؟

لیبیدف به رسقی دایه وه:

- نه خیر که س ده عوه تی نه کردوه، ناشنایه تی ده گهل ثم مالبا ته دا نییه.

هموو که سینک بوی هیه بیته کلنسا، بوچی پیت سهیره؟ من له م ږوژانه دا زور ده بیینم. ههفته ی رابردوو چوار جار لیږه، له پاقلوفسک دیتم.

میرزاده، له بن لیوانه وه گوتی:

- من ته نانه تاقه جاریکیش نه مدیوه... له و ږوژه وه.

هه لبه ته ناستاسیا فیلیپو فنا، به میرزاده ی نه گوتبوو که له و "ږوژه" به دواوه، ږوگوژینی بو جاریکیش نه دیوه. بویه میرزاده له بهر ږوشنایی نه وه، گه یشتبوه قه ناعه ت که میرزاده، به ثانقه ست خو ی له و ده شارپته وه. میرزاده به دریژایی نه و ږوژه، نقومی بیرو خه یالکی قبول بوو، له کاتیکا ناستاسیا فیلیپو فنا، زور شادو به که یف بوو، ثم شادمانیه ی تا شه ویش هر دریژه ی کنشا.

کولیا، پیش مردنی بابی، ده گهل میرزاده دا ناشت بوو بووه وه، پیشنیازی بو کردبوو، که کیلله و بوردوفسکی وه کو شاید بو زه ماوه نده که ی ده عوه ت بکات (نهمه کاریکی گرینگ و به په له بوو). کولیا زه مانه تی خوشه فتاری کیلله ری کردبوو و گوتبوو ی رهنه گه ناماده بوونی "باش" ش بیت، به لام سه باره ت به بوردوفسکی پتویستی به پالاوتن نه بوو، چونکه پیایوکی "هیمن و خاکی یه". نینا نه لکسندروفنا و لیبیدف، هر دووکیان میرزاده یان ناگدار کردبووه وه که نه گهر به جیددی به ته مای زه ماوه نده و په شیمان نابیته وه، به لای که موه با لیږه، له پاقلوفسک و به و ناشکراییه، شاهنگ و به زم نه گپړی، به تایبه تی له م قهره بالغی و جه نجالیه ی وهرزی

گه مژه

هاویندا، که وهرزی گهشتیارانه، باشتتر وایه ئهم زهماوهنده بهریتیه پترسبورگ و له مالدای بیگیتریت. میرزاده دهیزانی ئهم هه موو ترسهیان له بهر چییه، به لام زور به کورتی وهلامی دانهوه که ناستاسیا فیلیپوونا، قهراری داوه ئاههنگه که لیره سازیکریت. بۆ سبهی، وهختی کیلهر زانی که بۆ شایه دی و برازاوایی ههلبژێردراوه، هاته دیدهنی میرزاده. له ئاستانهی دهرگا که دا وهستا، ههر که میرزادهی بینی، که له موسستی له هه وادا بهر زکردهوه و وهکو یهکیک سویند بخوات و بهلین بدات، هاواری کرد:

- من ئیدی ههرگیز ناخۆمهوه

ئهوجا له میرزاده چووه پیشی. ههر دوو دهستی به گهرمی و به توندی گوشین و گوتی که به ههوالی زهماوهنده کهی زانی، له سه رهتادا زوری له بهرگران بووه و تهنا ته له هۆلی بلیارده که دا نارهازیی و توپهیی خۆی به ئاشکرا گوتووه و دهربرپوه، به لام ئهم توپهیی ته نیا له پووی دۆستایه تی و دلسۆزیه وه بووه، ههزی کردووه میرزاده، ژنیک بینئ که به لای که مه وه هپچی له دۆتمیریکی بنه ماله ی پوهان یان مالباتی شابو که متر نه بیت، به لام ئیستا بۆی دهرکه وتووه که بیرو بیرکردنه وهی میرزاده، دوا زده هینده ی بیرکردنه وهی (تیکرای) ئهوانه ی ده ور به ری، په سه نتر و شه ریفته ره! چونکه میرزاده له خه می شو رهت و ناوبانگ، سه رهت و سامان و خو نواندن و ئه و شتانه دا نییه، ته نیا حه قیقه ت و پاستی له نک وی گرینگه! هه لبه ته په ئی گه وه ره پیاوانی پایه بهر ز گرینگ نییه، میرزاده بۆ خۆی به جوړی په روه رده بووه و له ئاستیکی خوینه واری و پۆشنییری ئه و تۆدایه که نایه وی خاوه ن پایه یی، به لام خه لکانی گه جه ر و گو جه ر و بازاری، پاو بۆچوونی زور جیاواز و پێچه وانه یان هه یه. له سه رانسه ری شاردای، له مالانا، له کوړو مه جلیسانا، له قیلاکانا، له کونسیرت و ئاههنگی مۆزیکا، له مه یخانه کانا، له هۆلی بلیاردا. ئهم مه سه له یه، وهکو پرو داویکی گه وه ری باوه رنه کردنه ی بووه به وێردی سه ر زمانان. تهنا ته بیستوومه که خۆیان ئاماده ده که ن، بیته ژیر په نه ره که تان و به مۆسیقایه کی ناساز و ناخۆش، نار هه ته ت بکه ن، ئه ویش که ی! له شه وی یه که می

گه مژه

زه ماوهنده که تا!... جا میرزاده ئه گهر پتو یستت به ده مانچه ی پیاوئیکی شهریفه، ئه وَا من ئاماده م، بۆ به یانی شهوی زاوایه تی، بهر له وهی له نوینی زاوایه تی بیتیته ده ری، دوا زده فیشه کی پیاوانه بته قینم.

کیللهر، ئاموژگاری میرزاده ی کرد، که ترومپایه کی ئاو پرژینی ئاگر کوژینه وه، له حه وشه دا دابنی، تا بیکات به و خه لکه فزوله دا، که ره نگه له کاتی گه رانه وه یان له کلێسا، لێیان خر بینه وه و نار هه تیان بکه ن، به لام لیبدیف ئه م پێشنیازه ی ره فز کرد و گوئی: "ئه گهر کاری وایان له گه لدا بکری، خانووه که ژیر و ژوورده که ن".

کیللهر گوئی:

- میرزاده. دلنیا به که ئه م لیبدیفه له گه لتا به فیله! ئه مانه ده یانه وئ سهر وه سیتت بۆ دابنه ن. باوه ر ده که ی؟ ههنگی ده ستت ده به ستنه وه، هه م له ئازادی و هه م له به کاره ی تانی پار ه و پولی خۆت مه حروومت ده که ن. یانی له و دوو شته ت مه حرووم ده که ن، که هه ر هه موومان له چوار پێیان جیا ده کاته وه! من ئه مه م به گوئی خۆم بیستوه، چۆنت بۆ ده گیرمه وه، خیلانی نییه!

میرزاده، بیر ی که وته وه، بیر که وته وه یه کی گۆنگ، که پێشتر شتیکی له م باب ته ی بیستبوو، که هه لبه ته به هه ندی نه گرتبوو. ئیستاش که گوئی له سه ر نه که ی کیلله ر بوو، که میک به ده میه وه پێکه نی و ئیدی مه سه له که ی فه رامۆش کرد.

ئه له هه قی لیبدیف، ماوه یه ک بوو، به م مه سه له یه وه خجل (سه رقال) بوو، جرت و فرت ده هات و ده چوو. ئه م کابرایه عاده تی وابوو، که ده ستی ده دایه هه ر کاریک هینده ی ورد ده کرده وه و هینده هه لپه ی جی به جیکردنی ده کرد، ئه م لاو ئه ولای ده کرد، مه سه له که ی به ته واوه تی له خۆی ده ئالۆزاند، که به ته واوه تی له و مه به ست و ئامانجه دوور ده که وته وه که له سه ره تاوه نه خشه ی بۆ دانا بوو. یانی کابرایه ک بوو تا بلینی هه له شه، هه ر بۆیه ش له ژیا نا زۆر سه رکه وتوو نه بوو. پاشان ته قریبه ن له پوژی زه ماوهنده که دا هات بۆلای میرزاده و ئیعترا فی بۆ کرد که (لیبدیف عاده تی

گەمژە

وابوو پىلانى دژى ھەر كەسنىڭ گىڭزىيا، دەچوو بۆلای، پەشىمانى خۆى دەردەبېرى و تۆبەى دەکرد، بە تايىبەتى ئەگەر لە پىلانەكەيدا سەرکەوتنى بەدەست نەھىتابا) ئەو، واتە لىبىدىف بۆ ئەو خولقا بوو كە بېئى بە تالىران، بەلام لە نەگبەتى و بەدشانسى خۆيدا، ھەر بە لىبىدىف ئى ماوەتەو، ئەوجا ھەموو داو و پلانەكەى خۆى بۆ مىرزادە باسکرد كە بە راستى مايەى سەرنجى مىرزادە بوو. گوتى كە سەرەتا كەوتبوو گەران بە دواى كەسانى ئەرستوكراتى دەستېرۆ، تا لە كاتى تەنگانەدا پىشتى بگرن. بۆ ئەو مەبەستە چووبوو بۆلای جەنەپال يەپانچىن، بەلام جەنەپال، مىلى نەدابوو، گوتبووى " ھەرچەندە ھىواى بەختەوھرى بۆ ئەو گەنجە دەخوازىت و چەندىش ھەز بىكات پزىگارى بىكات، ناتوانى خۆى لەو كارە بىكات بە خاوەن، چونكە دابونەرىت پىگەى نادات. لىزا فىتا پروكوفىقنا، نەيويستبوو ھەر بىيىنى يان گوئى لە باس و خواسى بى. يەڭگىنى پاڭلوفىچ و مىرزادە (س...)ش پەفزيان كەردبوو و دەستيان پىئوھ نابوو. لىبىدىف ھەر كۆلى نەدابوو: پراوئىژى بە پارىزەرىكى بە تەمەنى كارامەى پىسپۆرى، لە زەبىرى، دەولەمەندى، دۆستى نزيكى خۆى، كە تارادەيەك خۆى بە قەرزارى ئەو دەزانى، كەردبوو. ئىدى ئەم پىرە پارىزەره گوتبووى دەشىت ئەم " ھەجرە " بخرىتە سەر مىرزادە و لەم كارە قەدەغە بىكرىت، بە مەرجى چەند شاىەدىكى بە ئىحتوبار شاىەدى لەسەر بدەن كە لە پووى ئەقلىيەو تەواو نىيە، شىتە. بەھەر حال گرىنگ ئەوھىە خەلگانىكى پاىە بەرز و دەستېرۆ، پىشتىوانى لەم نەخشە و تەگبىرە بىكەن. لىبىدىف، بەمەش ھەر كۆلى نەدا، پۆژىك دىكتورىكى بۆ مالى مىرزادە ھىتابوو. ئەم دىكتورەش پىرە پىاوئىكى بەرئىز بوو، بۆ گەشتوگوزار ھاتبوو پاڭلوفىسك و ھەلگىرى ميدالى سانت ھەننە بوو. ئەم دىكتورەى بەو ناوھو ھىتابوو كە گوايە مالەكەى خۆى پى نىشان بدات، ژىراو ژىرىش دەگەلى رىكەوتبوو، كە زەمىنە خۆشبىكات تا مىرزادە معاينە بىكات و، بە شىئوھىەكى نافەرمى و گوايە لە پووى دۆستايەتەو، لە نەخۆشىيەكەى مىرزادە ئاگادارى بىكات.

مىرزادە، ھاتنى ئەو دىكتورەى بىركەوتەو. ئەوھى بىر كەوتەو كە

گه مژه

پوژى پيشوو، ليبيدیف ويستبووى به توڅزى قهناعهت به ميرزاده بيتنى كه نهخوښه، واته ميرزاده نهخوښه، دواى ئهوهى ميرزاده به هيچ جوړى قهبوولئ نهكردبوو كه خوئ پيشانى دكتورهكه بدات، سهيرى كردبوو ليبيدیف لهگهل دكتوريكدا خويان به ژوورهكهيدا كرد. ليبيدیف، واى له ميرزاده گهياند، كه گوايه به دوو قولئ لاي "تيرنتيف" هوه، كه حالئ زور خراپ بووه، دين و، دكتور هاتووه كه سهبارهت به نهخوښيهكهى "تيرنتيف" شتيك به ميرزاده بلئت. ميرزاده، ستاييشى هلوئستى ليبيديفى كرد و به گهرمى و پووخوښى پيشوازي له دكتورهكه كرد. يهكسهر كهوتنه باسكردنى هيپوليت. دكتورهكه داواى له ميرزاده كرد كه بهوردى باسى ديمهنى خو كوژيهكهى هيپوليتى يو بكات. ميرزاده هينده به ئاوو تاو كهوته گيترانهوه و شروقهى ديمهنهكه، كه به راستى كارى له دكتورهكه كرد. ئهوسا باس و خواس هاته سهر كهشوههواى پترسبورگ، نهخوښى ميرزاده، سويسرا و شنایدهر. دكتورهكه به جوړى دلبندى شيوازي ماليجهى شنایدهر و سهربورو به سهرهاتهكانى ميرزاده بووبووو كه نزيكهى دوو دانه سعات به دياريهوه دانىشت، بهدهم كيشانى جگهره نايابهكانى ميرزاده و خواردنهوهى بيراندى به تام و لهزهتى ليبيديفهوه كه قيرا بوى هيتابوو، رادهيهك سهرخوش بوو،كهويړاى ئهوهى خاوهن ژن و منډال بوو، هينده گوساخانه كهوته ستاييش و پياههلدانى قيرا، كه كچهى تاينى زور توږه كرد. ئهوسا به شيوهيهكى زور دوستانه دهعا خوازي كرد و له ميرزاده جيابووهوه.

پزىشكهكه پاش ئهوهى لهلاى ميرزاده وهدر كهوت، به ليبيديفى گوت: "ئهگهر بمانهوى سهروهسيت بؤ خهلكى وهكو ميرزاده دابنهين، چ كهسيك بؤ سهروهسيتى باشه؟ كاتى ليبيدیف لايهنى تراجيدى ئه پووداوهى بؤ شروقه كرد كه له پوودانا بوو، دكتورهكه بهدهم بزهيهكى تانهوتهشهراوييهوه سهرىكى له قاندو گوتى: "هر پياويك بوى هيه هر كهسيك بخوازيټ، ئازاده! ئهو ژنهى، كه به قسهى تو ميرزاده، بهتهمايه زه ماوهندى دهگهل بكات، نهك هر جوانه، بگره يه جگار جوانه، ئه مه خوئ

گەمژە

لە خۆیدا، فاکتەرێکە بۆ ئەوەی پیاویکی دەولەمەند رابکێشیت، ئەمە جگە لەوەی وەکو بیستووومە سەر وەت و سامانیکی زۆری لە توتسکی و روگوژینەو دەستکەوتوو، کە بریتییه لە ملە مرواری و ئەلماس و شال و مۆبیلەمانی (کەلوپەلی) ناو مال، کەواتە ئەمە خۆی لە خۆیدا بە هیچ جوړی ناکاتە نیشانهی گێلی و گەمشوکی میرزادە، بەلکو بە پێچەوانەو نیشانهی ئاقلی و زیرەکیە، هەمان زیرەکی و بیرکردنەوەی پۆلەیی کۆمەڵگەی ئەرسەتۆکراتی هەیه، بە پڕۆژەبەندی خۆی دەزانی و حیسابی ورد بۆ بەرژەوهندییهکانی خۆی دەکات!

ئیدی دکتۆرەکە پیی وابوو، دەبێ لەبەر پۆشنایی هەموو ئەوانە شایەدی بە قازانجی میرزادە بدات نەک دژی..

ئەم ئەنجامگیریە دکتۆرەکە، ریسەکەیی لە لیبدیف کردووە بە خوری و تەواو ناتومیدی کرد، لیبدیف لە کوتایی ئیعترافهکەیدا بە میرزادەیی گوت: "لە ئیستا بە دواوە جگە لە دڵسۆزی و فیداکاری هیچ شتیکی دی لە من نابینی، ئامادەم لەپیتاوی تۆدا خۆم بە کوشت بدەم، بۆیە هاتووم بۆلات تا ئەم قسەیهات پێ بڵێم.."

میرزادە، لەم چەند پۆژەیی دواییەدا زۆر خجڵ و مژولی (هیپولیت)ش بوو. هیپولیت زوو زوو لە دووی دەنارد. خانەوادەیی هیپولیت. لە نزیکی ئەو و لە خانوویەکی بچوویدا دەژیان. منداڵەکانیان (واتە خوشک و برایەکەیی هیپولیت) ژیاانی هاوینەواریان زۆر لا خوش بوو، چونکە بەلای کەمەو دەیاننوانی لە برا نەخۆشەکیان تۆزی دوور بکەوێنەو و بچن لە پارکەکەدا بای بایلیکی خۆیان بدەن و هەوایە بگۆڕن، بەلام دایکە بێنەواکەیی، "بێوژنەکەیی کاپتن". بە تەواوەتی دیل و ئەسیری ئەو بوو، میرزادە بەردەوام خەریکی ئاشتکردنەو و سولحی ئەو دوانە بوو. هیپولیت، سوور بوو لە سەر ئەوەی میرزادە بە دایەنی خۆی بزانی و هەر بە "نو نو"ی ناو دەبرد. هەرچەندە زۆریشی پق لی بوو کە دەوری کۆتری ئاشتی و ناوژیوانی لەنێوانیاندا دەبینی هیپولیت زۆر لە کۆلیا پڕ بوو، چونکە مەگەر بە دەگمەن، دەنا سەری نەدەدا، لە هەوڵەو بە بۆنەیی نەخۆشی بابیەو کە

گه مژه

له جیگادا که وتبوو و له حالی مردندا بوو، پاشانیش له بهر ئه وهی دایکه بیوه ژنه که ی به ته نیا بوو. سهره نجام هیپولیت، که وته گالته کردن، به زه ماوهندی بهو نزیکانه ی میرزاده دهگه ل ناستاسیا فیلیپو فئا. میرزاده، زور توپه بوو، تو را و وازی له هاتوچوی هینا. دوا ی ئه وه به دوو پوژ "بیوه ژنه که ی کاپتن" به یانیه کی زوو، به هه له داوان و چاو به گریان، هات بو مالی میرزاده و تکای لی کرد که سهردانیان بکات، دهنه کورپه که ی خوینی جگهری (دایکی) ده خواته وه. ههر وه ها گوتی هیپولیت ده یه وی نه نییه کی گه وهری بو که شف بکات. میرزاده هاته په داو یه کسه ر به گه ل بیوه ژن که وت. هیپولیت به دهم گریان وه داوای ئاشتتبوونه ی له میرزاده کرد، به لام ههر که فرمیسه که کانی وشک بوونه وه، بایدایه وه سهر هه مان په قو کینه کیشیه که ی جارانی خو ی، به لام نه ده ویترا وه کو جارن جلّه و بو خو ی شل بکات. حالی زور خراپ بوو، هه موو نیشانه کان ئه وه یان ده گوت که مردنی نزیکه. هه لبه ته هیه نه نییه کیشی لا نه بوو بو میرزاده ی که شف بکات، به لام به وپه ری پیداگریه وه، به هه لچوونیک ی زوره وه، که ویده چوو ده سکر دبی، میرزاده ی له وه زه نی پوگوژین ئاگادار ده کرده وه: "ئاگاداری پوگوژین به، پیاویکه ده سته ررداری شتی خو ی نابی، له قوماشی ئیمه نییه میرزاده، خواردنی ئیمه مانان نییه. خوا نه کا به شتیکه وه بیگری، ههر ده بی بیگاتی، هینز نییه پیتی بگری." میرزاده بهو مه به سته ی بگاته ئه نجامیک ی دیارو تایبه ت له پرسپاری گرت. هیپولیت هیه به لگه یه کی واقعی پی نه بوو، جگه له سوژو سهرنجی شه خسی، ئه نجام زور خو شحال بوو به وه ی ترستیکی زوری خستبووه دلی میرزاده وه. میرزاده له سهره تاوه خو ی له به رسقی هه ندی له پرسپاره کانی هیپولیت ده دزییه وه، که هیپولیت گوایه به ناوی ئاموژگارییه وه پتی ده گوت: "ئه گهر پیویستی کرد. برۆ بو هه نده ران، هه لی. قه شه ی ئه رته دوسکی پووسی له هه موو شوینی هه ن، ده توانی له ویش ژن بینی." میرزاده ته نیا بزه یه کی بو ده کرد و هیهی نه ده گوت. ئه نجام هیپولیت گوتی: "ئه له هه قی من ته نیا خه می ئاگلایا ئیقانو فئامه، له و ده ترسم. پوگوژین، ده زانی تو چهندت خو شده وی. چاو له تو له ی چاو، دان له تو له ی دان و،

گەمژە

ئەشق لە تۆلەي ئەشق، تۆ ناستاسيا فيليپوفئات لى ھەلگەراندەو، ئەویش
لە تۆلەي ئەو ھەدا ئاگلایا ئیقانوفنا دەکوژیت. ھەرچەند ئاگلایا ئیدی ھیچ
پەيوەندییەکی بە تۆوہ نییە، بەلام بیگومان کوشتنی ئەو بۆ تۆ یەجگار
ناخۆشە، وانییە؟

ھیپولیت، گەیشتە مەبەست و ئاواتی خۆی: میرزادە بەوپەری نیگەرانی
و پەریشانى لە نک وی رۆیشت.

ئەم ھۆشدارى و وریاکردنەوانەى میرزادە لە پروگوژین، بە ماوہیەکی
کەم پیش زەماوہندەکەى، پرویان دا. میرزادە ئەو شەو، ناستاسیا
فیلیپوفناى، بۆ دواجار بەر لە زەماوہندەکەیان بینی. ناستاسیا نە یدەتوانى
میرزادە ھیتور بکاتەو، بەپێچەوانەو لەم دوایانەدا، زیاتر نیگەرانی دەکرد.
پیش ئەو بە چەند رۆژیک، لە دايداریکی دوو قۆلى خۆیاندا، ھەستى بە
خەمىكى زۆر بە سیمای میرزادەو، کردبوو. ھەموو توانایەکی خۆی
خستبوو ھەم کار کە دڵخۆشی بداتەو و شادی بکات، تەنانەت گۆرانیشى بۆ
دەگوت. زۆر جار چینهى لە یادگەى خۆی دەکرد کە رێگەیک بدۆزیتەو و
دڵخۆشی میرزادەى پێ بداتەو. میرزادە زۆر جار وای دەنواند کە لە
کانگای دڵەو پتدەکەنى. تەنانەت ھەندى جاریش کە ناستاسیا فيليپوفنا
بەوپەرى جۆشوخروش، بە ئاو و تاو ھیکایەتى بۆ دەکرد و نوکتەى خۆشى
بۆ دەگێرايەو، بە راستى و لە دڵەو پتدەکەنى. ناستاسیا فيليپوفنا کە
دەیبینی میرزادە پتدەکەنى و زۆر دلى خۆشە، زۆرى کەیف بە خۆى
دەھات و لەخۆشیان لە پتستى خۆى نەدەھیتورى، بەلام ئیستا وانەبوو،
سەعات بە سەعات خەمبارتر دەبوو. رەئى میرزادە سەبارەت بە ناستاسیا
فیلیپوفنا، رەئى یەكجارەکی بوو، خۆى ساغ کردبوو ھەو، چونکە ئەگەر
وانەبوايە ھەنوگە ھەموو شتىكى ئەو ژنەى لەلا دەبوو بەلەگەز و مەتەلۆکی
لە ھەلھێنان نەھاتگ. بەھەر حال میرزادە، قەناعەتى تەواوى بەو ھەبوو، کە
دەتوانى بەھێنریتەو تايىمى خۆى. لە نوێ بونیات بنریتەو. ھەلبەتە
میرزادە، کاتى بە یەقینی پاقلوڤچی گوت کە ناستاسیا فيليپوفناى لە ناخى
دڵەو خۆش دەوێ، راستى دەکرد، بەلام خۆشەویستىکەى بەرانبەر بە

ناستاسيا، وهكو خوشه ويستی دايكيك بوو بهرانبهر به مندالتيكي نه خوشي، دهغه زاري، خه مين، كه نه تواني دهستبه رداري بيي. ميرزاده هه رگيز بو كه سي باس نه ده كرد كه چ هه ست و سوزيكي بهرانبهري هه يه، ته نانه ت نه گهر ناچاريش بوايه لهو باره يه وه قسان بكات، بهوپهري بيزاري و نه به دلي باسي ده كرد. كه به ته نياش به يه كه وه ده بوون هه رگيز باسي سوز و ههستي خويان نه ده كرد، وهكو نه وه ي به ليتيان به يه كدي دابي باسي شتي وا نه كه ن. هه موو كه سيك دهيتواني به شداري له گفتوگوي ئاسايي و، خوش و زندوي وان بكات. پاشان داريا نه لكسيقنا گيرابوويه وه كه هه رچه ند لهو روزه نه دا نه واني ده بيني، سهراپا له شادي و كه يف و خوشيا نقوم ده بوو.

نهو رابو بوو چوونه ي كه سه باره ت به باري دهرووني و نه قلي ناستاسيا فيليپو قنا، له زهيني ميرزاده دا چه سبي بوو، زور حيره ت و سه ره گيزكي له كول كرد بو وه. ناستاسيا فيليپو قنا، ئيستا ژنيكي دي بوو، زور جياوا تر لهو ژه نه ي كه ميرزاده سي دانه مانگ له وه پيش ده يناسي. هيچ به لايه وه سه ير نه بوو، كه جاران به گريان و نه فرين و جنيوه وه ره فزي ده كرد شوو به م بكات و هه نو كه نهو په له ي بوو كه به زووترين كات زه ماوه نده كه يان بكه ن. ميرزاده له دلي خويدا ده يگوت: نه مه نيشانه ي نه وه يه كه وهكو جاران له وه ناترسيت، كه شوو كردني نهو، بيته مايه ي نه گبه تي و به دب ختي من. به لاي ميرزاده وه، نه م متمانه به خو پيدا كردنه كوتوپر و له ناكاوه، ئاسايي نه بوو. ماقووليش نيه ته نيا زاده ي رق و نه فره ت بي له ئاگلايا، هي نه وه ش نه بوو، له وه بترسيت كه نه تواني ده گهل روگوژيندا هه لبكات. هه لبه ته ره نگه نه م فاكته رانه و فاكته ري ديكه ش ده وريان هه بوو بي، به لام نه وه ي لاي ميرزاده له هه موو هوو فاكته ريكي ديكه ي نه م هه لگه رانه وه و گو رانه له ناكاوه ي ناستاسيا فيليپو قنا روونتر بوو، نهو هو يه بوو كه ده مي بوو پيش بيني كرد بوو، روح و دهرووني شه كه ت و داماو و نه خوشي نهو، له وه ي پتر ته حه مولي مه ينه تي نه ده كرد. هه رچه نده نه م راقه و شروقه يه، تاراده يه كه هه نديك حيره ت و په شيوي و په ريشاني له كول ميرزاده ده كرد وه، به لام به دريژايي نهو كاتانه نه هيچ ئاسووده ييه كي

گه مژه

خه يالئ و نه هيچ سووکناييه کي دهر ووني پئ نه به خشي. هه ندي جار هه وئى دهدا بير له هيچ شتيک نه کاته وه. سه بارهت به ژن هينان و زهماوه نده که شي، ته نيا وه کو کاريکي پواله تي پوتيني وهرى گرتبوو. چاره نووسي ميرزاده به بچووني خوئى، ههر ئه و بيرکردنه وه يه ي هه لده گرت نه ک زياتر. سه بارهت به و جوړه گل ه ي و نار ه زايي و ئيرادانه ي که يه فگيني پاقلوفيج و خه لکانى وه کو ئه و ه يان بوو، ميرزاده، ده سه وه ستان بوو، هيچ وه لام يکي پئ نه بوو، بويه خوئى له ههر گه نگه شه يه کي له و جوړانه، دهنزييه وه.

ئه وه شي بو دهر که وتبوو که ناستاسيا فيليپو فئا، زور چاک ده يزاني، ئاگلایا چ پايه يه کي له دلى ئه ودا (ميرزاده) هه يه. ناستاسيا فيليپو فئا، باسي ئه مه ي نه ده کرد، به لام له پوژاني سه ره تادا. ههر کاتي ميرزاده ليده برا بچي بو مالى يه پانچين، ناستاسيا به ئاشکرا "پروى" گرژ ده بوو، ميرزاده ئه مه ي له سيمايده ده خو ينده وه. بويه کاتي خانه واده ي يه پانچين، پاقلوفسکيان جي هيشت و له وينده ر پويشتن، ئيدي ئوخژن که و ته دل و دهر ووني ناستاسيا و پروي گه شايه وه و که يفي کوک بوو. ميرزاده ويپراي هه موو خه مساردى و بي موبالاتى و سه رنج کو يريه کي خوئى. له دلى خو يدا گوماني ئه وه ي ده کرد که نه بادا ناستاسيا فيليپو فئا، ژيراو ژير کاريکي دزيوى وه ها بکات که ئاگلایا ناچار بيت پاقلوفسک به جي بيلى. ئه م گومان و به دگومانيه زورى ئه زيهت دهدا. بينگومان ئه و باس و خواس و دهنگو يانه ي که له قيتلاکاندا دهر باره ي زهماوه ندى وان بلاو بوو بووه وه و که وتبووه سه ر زاران، دوو به شي له لايه ن ناستاسيا فيليپو فئا وه بلاو کرابووه وه تا ديق به خه نيم و په قيه به ي (ئاگلایا) بکات. جا چونکه ديتنى مالى يه پانچين زور زحمهت و دژوار بوو، ناستاسيا فيليپو فئا، پوژيک ميرزاده ي نايه ناو گاليسکه که ي خوئى، ده ستورى به گاليسکه چيه که دا که ريک به بهر په نجه ره کاني مالى يه پانچيندا تپه ريت. ئه مه غافلگيريه کي ترسناک بوو بو ميرزاده، کاتي به مه ي زاني، تازه کار له کار تراز ابوو، گاليسکه که گه يشتبووه بهر مالى ئه وان و خه ريک بوو تپه په رى. هيچي نه گوت، به لام

گەمژە

تا دوو پوژ ئاگای له خۆی نه‌بوو، نه‌خۆش كه‌وت. ناستاسیا فیلیپوڤنا. جاریکی دی ئەم کارە‌ی دووبارە نه‌کرده‌وه.

ناستاسیا له‌و چەند پوژە كه‌مه‌ی به‌ر له‌ مه‌وعیدی زه‌ماوه‌نده‌كه‌، زۆر خه‌مین و مات بوو، ده‌بییریکی قووله‌وه‌ ده‌چوو. راسته‌ هه‌میشه‌ به‌سه‌ر خۆیا زال ده‌بوو، خه‌م و په‌ژاره‌كه‌ی له‌ خۆی ده‌پوانده‌وه، هه‌ولێ ده‌دا شادو به‌كه‌یف بنوینێ، به‌لام هه‌ر فایده‌ی نه‌بوو، نه‌ده‌گه‌رایه‌وه‌ سه‌ر كه‌یف و سه‌فاكه‌ی جارانی. میرزاده له‌ جاران زیاتر مدارای ده‌کرد و به‌ ده‌وریا ده‌هات و بایه‌خی ده‌دايه. میرزاده سه‌ری له‌وه‌ سوورپما بوو كه‌ ئەم ژنه‌ به‌ هه‌چ جوړی باسی روگوژینی له‌گه‌لدا نه‌ده‌کرد، به‌لام جاریك پینچ پوژ به‌ر له‌مه‌وعیدی زه‌ماوه‌نده‌كه‌، داریا ئەلكسیڤنا، ناردی به‌شوینیا كه‌ به‌په‌له‌ فریای ناستاسیا فیلیپوڤنا بکه‌وێت، چونكه‌ حالێ زۆر خراپه‌. كه‌ میرزاده‌ گه‌یشه‌ ئه‌وینده‌ر، سه‌یری کرد، له‌ حالیکایه‌، زیاتر له‌ شیتی ده‌چیت تا له‌ نه‌خۆشی: هاواری ده‌کرد، ده‌له‌رزێ، ده‌گریا و هاواری ده‌کرد كه‌ روگوژین له‌ باخه‌كه‌ی ته‌نیشته‌ ڤیلاكه‌ خۆی هه‌شارداوه‌. تۆزێ له‌مه‌پیش به‌ چاوی خۆی بینی، ئەمشه‌و دێته‌ سه‌ری و ده‌یکوژیت... به‌چه‌قۆ دایده‌دورێ و ده‌یکوژیت! به‌ درێژایی ئەو پوژە ئوقره‌ی نه‌گرت. هه‌ر ئەو شه‌وه‌، کاتی میرزاده‌ چوو به‌ سه‌ر پێوه‌ هه‌والێکی هه‌یولیت بپرسیت، "بێوه‌ژنه‌كه‌ی کاپتن" كه‌ بۆ هه‌ندی کاروباران چووبووه‌ پتر سه‌بۆرگ و تازه‌ گه‌رابوووه‌، پێی راگه‌يانده‌ كه‌ له‌ پترسه‌بۆرگ روگوژینی دیتوووه‌ و پرسیا‌ری بارودۆخی پاڤلوفسکی کردوووه‌. کاتی میرزاده‌ له‌ "بێوه‌ژنه‌كه‌ی کاپتن"ی پرسى بوو چ سه‌عاتیک روگوژینی دیتوووه‌. سه‌عاتیکێ پێ گوتبوو، پێك، پێكه‌وتی ئەو سه‌عاته‌ بوو، كه‌ ناستاسیا فیلیپوڤنا، ته‌سه‌وری ده‌کرد روگوژینی له‌ ناو باخی ڤیلاكه‌ی خۆیدا دیتبوو. كه‌واته‌ گومان له‌وه‌دا نه‌بوو ئەوه‌ی ناستاسیا به‌ خه‌یالێ خۆی دیتبووی، ته‌نیا وا‌هیمه‌ بووه‌، تارمایی بووه‌ و هه‌چی ترا!.. ناستاسیا فیلیپوڤنا به‌ خۆی چوو بۆلای "بێوه‌ژنه‌كه‌ی کاپتن" و دوا‌ی پرسوجۆیه‌کی ورد، کۆمه‌لیک وه‌لامی دلخۆشکه‌ری وه‌چنگ كه‌وت و به‌وپه‌ری ئاسووده‌یی و دلنایایی گه‌رایه‌وه‌.

گەمزە

پوڭزى بەر لە زەماوەندەكە، میرزادە، ناستاسیا فیلپوڤناى لەوپەپى شادى و خۆشحالیدا بىنى: خەیاتەكەى لە پترسبۇرگەو جلكى بوكىنى و ھەموو تەدارەككى دىكەى زەماوەندى، وەكو سەرپۆش و تاراو ئەو شتانەى بۆ فەراھەم كەردبوو. میرزادە ھەرگىز تەسەورى نەدەكەرد، ئەوەندە بەو جالانە دلى خۆش بىنى، بەلام میرزادە، ستاییشىكى زۆرى جەلكانى كەرد و بەمەش ھىندەى دى دلى خۆشكەرد، بەلام ناستاسیا فیلپوڤنا، شتىكى لەدلىدا بوو، ھەرچى كەرد و كۆشا نە يتوانى دەرى نەبۆى: بىستىبویەو ھەم گوايە خەلكى پاڤلوفسك زۆر نارازى و تورپەن و دەيزانى كە جەماعەتىكى سەرسەرى و بەرللا لىبراون بىكەن بە فېك و ھۆر، ھەراو فەرتەنە و ئاژاوە و بەزم و موسىقا و تەنانەت شىعەرىكىشىيان بەو بۆنەيەو دانابوو. گوايە خەلكەكەش، يانى خەلكى پاڤلوفسك، پشتيوانيان لىدەكەن. ھەر لە پقى ئەمە لىبرا بوو كە لە جاران زياتر پۆز لىدات و خەلكەكە بە شكۆ و جەلالى خۆى و سەلىقەى جوان و جلوبەرگى فاخىرەو توشى شۆك بكات: "دەيسا، ئەگەر ئازان و دەوێرن با بىكەن بە ھاوار و فېكە لىدان!" ھەر كە ئەو بىرەى بە مېشكا ھات، چاوانى كەوتنە پرشنگ دان. خۆزىايەكى دىكەشى لەدلا بوو، بەلام بە دەنگى بەرز و ئاشكرا دەرى نەبۆى: پەر بەدل ھەزى دەكەرد كە ئاڭلايا يان بەلاى كەمەو نوینەرىكى ئەو، لە ئاھەنگەكەدا يان لە كلىسادا ئامادەبوايە و بە دزىيەو سەيرى ئەوى كەردبا. لە ناخى خۆیدا خۆى بۆ ئەگەرىكى لەو بابەتە ئامادە دەكەرد. كە میرزادە، بەدەم ئەو خەيالانەو جى ھىشت، سەعات يازدەى شەو بوو. ھىشتا سەعات بە تەواوى نەبووبوو بە دوازدە، كە لاى داريا ئەلكسىڤناو ھەوالى پىڭەيى كە بەپەلە فرىا بكەوئ "چونكە ديسان وەزعى تىكچوو"، كە میرزادە پۆيى سەيرى كەرد دەزگىرانەكەى دەرگای توند لەسەر خۆى داخستوو و شىت ئاسا دەگرى و بەدەم ھەنسك ھەلدانەو فرمىسك ھەلدەپۆژىت. ماوہيەكى زۆر لەپشت دەرگاكو ھەقسەيان دەگەل كەرد. ئەوجا دەرگاكو لىكەردنەو، تەنيا پىڭەى میرزادەى دا كە بچىتە ژوورەو. پاشان بەپەلە دەرگاكو داخستەو و لەبەردەم میرزادەدا كەوتە سەرچۆك. (ئەمە ھەندىك بوو لەو دىمەنەى كە داريا ئەلكسىڤنا، توانىبوى بىدىنى و پاشان گىراپوويەو.)

گه مژه

ناستاسيا فيليپوڦنا، به ترسه وه باوه شي به ئه ژنوي ميرزاده دا ده كردو
هاواري ده كرد:

- چي ده كه م؟ ئه مه چي به توي ده كه م؟

ميرزاده، سه عاتيكي ته واو به دياريه وه بوو. ئيمه نازانين ئه و دوو له و
ماوه يه دا چيان گوت و چيان نه گوت، به لام داريا ئه لكسيڤنا گيڤايه وه كه
دواي ئه و سه عاته به خو شي و ئارامي لينكي جيا بوو بونه وه. ميرزاده هر
ئه و شه وه و جاريكي ديكه په يكيكي نارد بوو بۆ هه والي ده زگيرانه كه ي و
ناستاسيا فيليپوڦنا نوستبوو. بۆ به ياني بهر له وه ي له خه و رابي، دوو په يكي
ديكه له لايه ن ميرزاده وه بۆ مالي داريا ئه لكسيڤنا، نيردرا بوون. په يكي
سييه ميشي به دوو دا نارد بوو، په يكي سييه م خه بهر بۆ ميرزاده ديتنه وه
كه: "يهك له شكر له خه يات و ئارايشگر له پتر سيورگره وه هاتوون و
دهوري ناستاسيا فيليپوڦنايان داوه و به خو شي وه زعي باشه و به جوړي
سه رقالي جلوه رگ و خو جوانكردن و پازاندنه وه يه، كه له هر ژنيكي
شو خ و شهنگي وه كو ئه و بښت. ئيدي كو بوونه وه يه كي گه و ره ي سازداوه و
خه ريكي ته گييري ئه وه يه كه چ جوړه جه واهير و ئه لماسيك به خويدا
بكات."

ميرزاده به ته واهوتي ئاسوده بوو.

ئه وه ي ليره به دواوه له مه ر ئه م زه ماوه نده ديتنه گيڤانه وه له لايه ن
كه سانتيكه وه هاتووه ته گيڤانه وه، كه به خويان ديمه نه كانيان ديتووه و له وه
ده چي ئه وه ي گيڤاويانه ته وه دروست بڻ: قه رار بۆ سه عات هه شت
رپورهم سم و ئاهه نكه كه ده ست پڻ بكات، ناستاسيا فيليپوڦنا، له سه عات
حه و تا ئاماده بوو. له سه عات شه شه وه خه لكي به ره به ره له ده و روبه ري
مالي ليبيد يف و داريا ئه لكسيڤنا دا كو بوونه وه. له سه عات حه و تا كلتساش پر
بوو له خه لكي. قيرا ليبيد يف او كوليا خه مي دنيايان ليته اتبوو، نيگه راني ميرزاده
بوون. زور سه رقالي بوون، راسپيردرا بوون فيلاكه ي ميرزاده ريك بخه ن بۆ
پيشوازي ميوان و نان و خوان، هه رچه نده قه رار نه بوو كه دواي رپورهم سم
و ئاهه نكي ئاييني له كلتسا، ئاهه نكيكي گه و ره ساز بكري و ميواني زور
بميتنه وه. ليبيد يف، جگه له وانه ي كه ده و هه تكدن ديان بۆ ئاهه نكه كه پتيوست

گه مژه

بوو، پتیتسن و ژنه که ی، گانیا و ئەو دکتۆره ی که هه لگری میدالی سانت هه نه بوو، داریا ئەلکسیقنای ده عوه ت کردبوو. میرزاده که سه ری له ده عوه تکردنی دکتۆری گۆرین ده رنه ده کرد و هۆی ئەمه ی له لیبدیف پرسى، لیبدیف به که شوفش و خۆپه سندیه وه گوتى: "که سیکی خاوه ن میدالە، که سیتییه کی به ریزه، گولی ئاهه نگه که یه، ئەدی چۆن!" میرزاده به و وه لامه هاته پیکه نین.

کیللەر و بوردوفسکی هه ردوکیان پالتویان له بهر کردبوو. زۆریان لى جوان بوو. کیللەر، زۆر به رقه وه ده پروانییه ئەو گه جه رو گوچه رانه ی له ده وروبه ری ماله که کۆبوونه وه، نیگای نه فره ت و شه ری لیده بارى، ئەمه جۆره ترس و نیگه رانییه کی خستبووه دلى میرزاده و ئەوانه ی ده وروبه ری. ئەنجام میرزاده، له سه عات هه وت و نیودا به سواری گالیسکه یه که چوو بۆ کلێسا. هه لبه ته پتویسته لیره دا ئەوه ش بلێن که میرزاده سوور بوو له سه ر ئەوه ی که هه یچ دابونه ریتیکی باو فه رامۆش نه کریت. پتویسته هه موو شتیک به بهرچاوی خه لکییه وه و به ئاشکرا "وه کو چۆن باوه" ئاوا ئەنجام بدریت. میرزاده، به زه حمه تیکی زۆر درى به ئاپۆراکه دا و به نیو چپه چپ و ورته ورت و غه لبه غه لبی خه لکه که دا به ره و ناو کلێساکه رۆیشت. کیللەر له پێشه وه ده رۆیشت، به تورپه یی و هه ره شه وه چاوی به راست و به چه پدا ده گیرا و که کیللەر رۆیی تا بووکن بێنن، میرزاده به شیوه یه کی کاتى خۆی دایه پشت هه یکه له که وه (میحراپ، په رستگه) دیارنه ما. که کیللەر گه یشته بهر مالى داریا ئەلکسیقنا، ئاپۆرایه کی یه جگار زۆری بینی، دوو هه تنده ی ئەو ئاپۆرایه ی بهر مالى میرزاده ده بوو، سى ئەوه نده ش له وانه ی بهر مالى میرزاده، سه رکیشتر و گو ساختر بوون. هه ر که پیتی نایه سه ر پلیکانه کان، که و تنه ته شه ران و هه راکیشان، له زگ بوو ده هری بى و له ئاپۆراکه بگه رپته وه و ئەوه یان پى بکات که به که س نه کرابى، به لام باش بوو، بوردوفسکی و داریا ئەلکسیقنا که به پیرییه وه هاتبوونه سه ر قالدیره کان، فریاکه وتن و مه سه له که به خیر گه را. به دوو قۆلى ده ستیان گرت و بردیانه ژووره وه. کیللەر توره بوو، په له ی رۆیشتنى بوو. ناستاسیا فیلیپوفا رابوو، چووه بهر ئاوینه، دوا ته مه شای خۆی کرد. وه کو کیللەر پاشان

گەمزە

گىرپابوويەو، بەدەم پىكەننىكەو، بە خۆى گوتىبوو "رەنگى مردووى
لنىشتووه". ئەوجا، ملكەچ و خاكسار كرىنۆشى بۆ ئىكۆنەى سووچى
ژوورەكە برد، ئەوسا هاتە بەر دەرگای مالەكە. هەر كە بە ديار كەوت.
غەلبە غەلب و هەراو هەنگامە دەستى پى كرد. ئەلەهقى غەلبە غەلبەكە لە
هەوئەو زياتر پىكەننى و تەشەر و چەپلە و فىكەكىشان بوو، بەلام دواى
تۆزىك دەنگى دى بەرز بوونەو:

- جوان نىيە!

- نە يەكەم كەسە و نە دوا كەس دەيى!

- شووكرىن، هەموو شتىك پەردەپۆش دەكات گەوجىنە!

هەندىكى دى كە لىوئەى نزيكتر بوون، هاواريان كرد:

- جوانى وا لە دنياىدا نىيە. ئەشەدو جوانە!

فەرمانبەرىكى فەرمانگايان هاوارى كرد:

- دۆتمىرە بە شەرت! من ئامادەم گيانى خۆم لە پىناوى دۆتمىرىكى وادا

بدەم. ژيانى خۆم بۆ تاقە شەوئىكى دەفرۆشم! *

ناستاسيا فيليپوڤنا كە هاتە دەرەو، رەنگى سىيى هەلگەرا بوو، بەلام
چاوانى درشتى، دوو كەلە پشكو بوون و، بە فزولياندا دەچزان. ئاپۇراكە،
بەرگەى ئەم چاوانەى نەگرت، تۆرەيەكەيان گۆرا، بوو بە هوراي پىدا
هەلدان. دەرگای گالىسكەكە كرابووهو، كىللەر دەستى درىژ كرد كە
يارمەتى بووكى بدات تا سواری گالىسكەكە بىيىت، بەلام بووكى لەپر
هاوارىكى كرد، يەكراست بەرە و ئاپۇراكە چوو. ئەوانەى كە دەگەل بووكى
دابوون، بەجاری حەپەسان. خەلكەكە لە بەردەميا لاکەوتن. لەپر پوگوزىن،
لە پىنچ شەش مەترى بەر دەرگاكدە، پەيدا بوو. بووكى لەنىو ئەو
حەشاماتە زۆرەدا چاوانى ئەوى بەدى كرىدبوو. وەكو شىت بەرە و ئەو
غارى دا، هەر دوو دەستى توند گرت و گوتى:

- رىزگارم بكە! بمبە! بۆ كۆيم دەبەى بمبە! خىرا بمبە! ..

پوگوزىن، لەبالى نەوى و هەر بەرفاندن پفاندى و، يەكسەر گەياندىە
گالىسكەكەى. پوگوزىن، لەچاو تروكانىكا، ئەسكەناسىكى سەد رۆبلى لە
جزدانەكەى دەرەيتاوا دايە گالىسكە چىيەكە و گوتى:

گه مژه

- بۆ وئستگه‌ی قیتار! ئه‌گهر به‌ر له‌ ده‌رچوونی قیتاره‌که‌ بمانگه‌یه‌نیه‌
ئوینده‌ر سه‌د رۆبلی دیکه‌شت ده‌ده‌می! به‌له‌ز خۆی هه‌لدایه‌ ناو گالیسکه‌که‌
و له‌ته‌نیه‌شت ناستاسیا فیلیپوڤناوه‌ دانیه‌شت و، ده‌رگای گالیسکه‌که‌ی داخست.
کابرای عاره‌بانچی، یه‌کسه‌ر قامچییه‌کی سه‌ره‌وانده‌ ئه‌سه‌په‌کان و به‌په‌له‌ بۆی
ده‌رچوو.

کیلله‌ر، پاشان که‌ پووداووه‌که‌ی گیزابووه‌وه‌، داوای بوردنی کردبوو که‌
گوایه‌ چه‌سه‌او و تووشی شوک بووه‌، ده‌نا نه‌ی ده‌هیه‌شت شتی وا پوو
بدات. گوته‌بوی: "ئه‌گهر یه‌ک ساتی تری به‌ده‌مه‌وه‌ بوایه‌، وه‌خۆ ده‌هاته‌مه‌وه‌
و نه‌م ده‌هیه‌شت ئه‌م شته‌ پوو بدات!" خۆی و بوردوفسکی خه‌ریک بوو،
گالیسکه‌یه‌ک، که‌ به‌ ریکه‌وت له‌وینده‌ر وه‌ستابوو، بگرن و به‌په‌له‌ دوايان
بکه‌ون، به‌لام هه‌ر زوو ژێوان بوونه‌وه‌، به‌و هه‌نجه‌ته‌ی "تازه‌ نایانگه‌نی و،
ناشکری به‌ تۆبزی بووکی بگێرنه‌وه‌".

بوردوفسکی که‌ زۆری له‌به‌ر گران بوو، گوته‌ی:

- ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ میرزاده‌ تازه‌ نایه‌وێته‌وه‌!

پوگوژین و ناستاسیا فیلیپوڤنا، له‌ کاتی خۆیدا گه‌یه‌شته‌وئستگه‌ی قیتار.
داوای ئه‌وه‌ی له‌ گالیسکه‌که‌ دابه‌زین، له‌و کاته‌دا که‌ خه‌ریک بوو سواری
قیتاره‌که‌ ببن. پوگوژین به‌په‌له‌، کیژیکێ که‌ به‌ویدا په‌ت ده‌بوو، راگرت.
کیژێ سه‌رپۆشیکی له‌سه‌رو بالاپۆشیکی په‌شباوی کوئی، به‌لام هیه‌شتاش
باش و به‌که‌لکی له‌به‌رکردن ده‌هات، له‌به‌را بوو، په‌نجا رۆبلی بۆ ده‌ره‌یناو
گوته‌ی:

- ئه‌م بالا پۆشه‌ت نافروشی، په‌نجا رۆبلی ده‌ده‌می؟

به‌رله‌وه‌ی کیژێ وه‌خۆ بیه‌ته‌وه‌ و بزانی مه‌سه‌له‌ چیه‌، پوگوژین په‌نجا
رۆبلیه‌که‌ی په‌ستایه‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ و سه‌رپۆش و بالا پۆشه‌که‌ی له‌به‌ر داکه‌ندو
دای به‌سه‌ر سه‌رو شانی ناستاسیا فیلیپوڤنادا، چونکه‌ جلوه‌رگه‌ ئالو والو
فاخیره‌که‌ی ناستاسیا زۆر به‌رچاوی و سه‌رنجراکیش بوو، له‌گین بوو،
له‌وئستگه‌که‌ و له‌ ناو قیتاره‌که‌دا هه‌ندێ سه‌ریه‌شه‌یان بۆ دروست بکات.
هه‌نگی کیژێ تیگه‌یه‌شت که‌ بۆچی ئه‌م پیاوه‌، ئه‌م جله‌ کۆنانه‌ی به‌و پاوه‌
زۆره‌ له‌و کپیه‌وه‌.

گه مژه

هه والی ئەم ږووداوه، وهکو بروسکه گه یشته کلێسا. لهو کاته دا که کیلهر ډری به حه شاماته که ده دا تا خوی بگه یه نیته میرزاده. ژماره یه کی زوری خه لکی، که هیچانی نه دهناسی، پایانگرت تا پرسپاری ږووداوه که ی لیکه ن. به دهنگی به رز قسانیان ده کرد، سهریان ده له قاندو پیده که نین. که س نهیده ویست له کلێسا که بینه ده ری. هه موو ده یانویست بزانی، ئاخو زاوا چون ئەم هه واله وه ده گریت و چ هه لویستیکی ده بیت.

میرزاده، خه به ره که ی له بهر گران بوو، به لام خوی شیرزه نه کرد، به دهنگیکی نزم که به ئاسته م ده بیسترا گوتی: "من له م مه سه له یه ده ترسام، به لام ویناشم نه ده کرد که ږوو بدات..." دوا ی که میک بیده نگی له سه ری ږویشته: "به هه رحال... ئەمه ږ به پیستی ئەم حاله ی ئیستای بوو.. بۆ ئەم حاله ی ئیستای زور ئاساییه و هیچ جینی سه رسوورمان نییه." پاشان کیلهر ئەو هه لویست و نه جامگیرییه ی میرزاده ی به "فه لسه فه یه کی ده گمه ن" وه سف کرد.

ده لێن میرزاده، به کاوه خو، بی ئەوه ی خوی شیلو بکات له کلێسا که وه ده ره که وتبوو. ئەمه قسه و ږه ئی گه لیک لهو که سانه بوو که لهو کاته دا دیتبوویان. پاشان ده یانگێرا یه وه که له وه ده چوو میرزاده حه زبکات به په له بچیته وه بۆ مال و به ته نیا ده گه ل خویدا بژی. به لام ئەو ده رفه ته ی بۆ نه لوا. گه لیک لهو میوانانه ی که ده عوه ت کرابوون، له وانه پتیتسن و گاقریلا ئاردا لیونوفیچ و کابرای دکتور که ئەویش وه کو ئەوانی دی به نیازی ږویشتن نه بوو، دوا ی میرزاده که وتن. ئەمه جگه له وه ی که دنیا یه ک خه لکی سه ره ی و گه جه ره گوچه ره ده وری مال که یان دا بوو و له ئان و ساتا بوو په لاماری بدن. میرزاده گوئی له کیله و و لیبدیف بوو زور به توندی و تورپی قسانیان ده گه ل چه ند که سیکی بیگانه و نه ناسدا ده کرد، که ده یانویست به تۆبزی سه ربکه ون و بینه به ره ه یوانه که، به ږواله ت له کارمه ندو فه رمانبه ری ده وله تی ده چوون. میرزاده چوو به لایانه وه تا بزانی مه سه له چییه، زور به ئەده ب و نه زا که ته وه لیبدیف و کیلهری لادانه لاه. ئەوجا به زمانیکی ږ له ږیزو حورمه ت ږوی کرده یه کتیک لهو بیگانانه، که له پیش کومه لیکه وه هاتبووه سه ره قالد رمه کانی به رده رگا. پیاویکی تۆکمه ی

گه مزه

سهر و قز بوز بوو، تکای لی کرد ته شریف بینیته سهر وه و گه وره ی بکات. کابرا هه لوه سته یه کی کرد، وهک بلینی خه جالته بوو، به لام ده عوه ته که ی قه بوول کرد، له گهل دوانی دیکه دا هاتنه بالکونه که. تیکرا حهوت هه شت که سیک له ئاپورا که دابرا و بی هیچ له پرو دمانیک هاتنه سهر وه. که سی دیکه چاوی لینه کردن و به دوویاندا نه هاتن. ئه وانه ی له ده ره وه بوون، به ئاشکرا سهر زه نشتی ئه وانه یان ده کرد که هاتبوونه ژووره وه.

کورسی بو ئه وانه ی که هاتبوونه ژووره وه دانرا، خو لکی دانیشن کران، خیر هاتن کران، گفتوگو دهستی پیکرد، چایان درایه. هر هه موو ئه مه یان به وپه پی نه زاکهت و پرو خو شیه وه ده گهلدا کرا. ئه م میوانانی ناوه خته سهر یان له م هه موو عیزهت و حورمه ته سوورما. هه لبه ته چهند جاریک هه ولدرا. تا ده کرئ گفتوگو و قسه کان به هیمنی به ریوه بچن و ئاراسته یه کی "له بار" وهر بگرن. زور پرسیار ی ناخوش و زهق کرا، زور سهرنجی حه رامزادانه هاتنه دهر برین، به لام میرزاده، به وپه پی پرو خو شی و ساده یی وه لامی هر هه موو خه لکه که ی ده دایه وه. دیاره وه لامه کانی له هه مان کاتدا هیته ماقوول و قه ناعه ته خشبوون که خه لکه که خو به خو ده سته ردار ی پرسیاره نه شازو نابه جیه کانی خو یان بوون. به ره به ره گفتوگو کان هاتنه سهر باس و خوا سی جدی. له پر یه کیک له و جه ماعه ته، یه کیک زور بلئ، به و بونه یه وه که باسیک هاتبووه ئاراهه، وه کو فیشه که شیه چوو به ئاسمانا، که و ته سویند خواردن که هه رگیز مولکه که ی (زهوی) نافرو شیت، دنیا ش خرابی نیفروشیت. چاوه پروان دهکات، خو ی ده گریت، چونکه "مولک له پاره باشته ره، ئه وه ری بازو باوه پی ئابووری منه، ئه گه ر نایزانی جه ناب." جا چونکه پرو ی ده می له میرزاده بوو، میرزاده زور به گه رمی پشتیوانی له و قسه و بوچوونانه ی کرد، بی ئه وه ی گوی به لیبدیف بدات که به گویندا ده چپاند که ئه م به ریزه چاوه خانوویه کی خو ی نییه، چ جای مولک و زهوی. به عه مراتی پوژئی له پوژان مولک و زهوی نه بووه.

نزیکه ی یهک سهعات به م شیوه یه تیپه پی، میوانه کان له چا خواردنه وه بوونه وه و هه ستیان ده کرد کاتی پویشن هاتوو. دکتوره که و کابرای

گه مژه

سه روقژ بۆز، خواحافیزیه کی گهرمیان له میرزاده کرد. ئەوانی دیکهش به گهرمی خاترخوازیان له میرزاده کرد و به دەم پۆیشتنه وه، به م جوړه گوتانه دلخویشیان ده دایه وه: "گوئ مه دهیه، خیری پتوه بئ، کهس نازانی خیر له چیدایه". هتد. هندی له میوانه گه نه کهان داوای شامپانیان کرد، به لام ئەوانه ی له وان گهره تر بوون، خیرا په شیمانان کردنه وه و ئەوه یان به کاریکی نابه جی زانی.

کاتی هه موو میوانه کان پۆیشتن، کیلله ده می له په نا گوئی لیبدیف ناو گوتی:

- ئەگەر ئیمه بواين، یانی من تۆ، ده مانکرد به هه راو هه نگامه و جنیودان، ده مانکرد به شه ر و فره ته نه، ئابرووی خۆمان ده برد و پۆلیسمان دیتایه سه ر خۆمان. که چی ئو به به پیچه وانه وه کۆمه لیک دۆستی تازه ی بۆ خۆی په یدا کرد، جا دۆست نه گالته! من ده یانناسم!

لیبدیف، که تازه خه یال بوو بوو، ئاهیکی هه لکیشاو گوتی:

"تۆ ئەوه ی له زانایان و دانایانت وه شار دووه، له مندالانت عه یان کردووه، به لئ ئە ی باب، چونکه ئیراده ی تۆ وابوو." (بروانه ئینجیلی لوقا، بابی ده یه م). من زۆر ده میکه هه ستم کردووه که ئەو قه وله ریک پر به پیستی ئەوه، جا ئیستا دووپاتی ده که مه وه که خواو هه موو ئەولیا ی پیروز ئەم جاره ئەم منداله یان پاراست و له م قۆرته بی بنه یان پرزگار کرد.

ده وروبه ری سه عات ده و نیو بوو، ده وری میرزاده یان چۆل کرد. سه ری ده یه شا. کولیا له دوا ی هه مووان پۆیشت. دوا ی ئەوه ی یارمه تی میرزاده ی دا که جله کانی داکه نی، جلی زاویه تی. به گهرمی خاترخوازیان لیکدی کرد. تۆ به خیرو من به سه لامه ت، لیکدی جیابوونه وه. کولیا هه یج باسیکی پووداوه کانی ئەو پۆژه ی نه کردبوو، به لام به لئنی دابوو میرزاده که ساره زی سه ری بدات. پاشان کولیا گیرایه وه که میرزاده هه یج ئاماژه یه کی نه کردبوو که ئەمه دوا دیداریان ده بیت. ئیدی له ماوه یه کی که مدا ئەو ماله ته واوچۆل بوو، که سی لینه ما، بوردوفسکی چوو بۆ لای هه یولیت، کیلله و لیبدیف کهس نه یده زانی کتوه چوو بوون. کهس له ماله وه نه مابوو ته نیا قیرا لیبدیفا نه بیت، پاش پاک کردنه وه و پیکه سته وه ی

گه مژه

ماله که و، له کاتی رۆښتندا چووبوو بزانی میرزاده چ دهکات، سهیری کردبوو، هر دوو ټانیسکی له سهر میزه که ی داداوه و سهری له نیو هر دوو دهستی ناوه. څیرا به ئه سپایی لینی چووبووه پیشی، دهستی خستبووه سهر شانی. میرزاده چاوانی هله ده بری، سهر سام و حایر چاوی تیده بری، دواي نزیکه ی ده دهقیه که ئه و جا وه خو هاتبووه و هه موو شتیکی وه بیر هاتبووه و، ههنگی په شیوو په ریشان تکای له څیرا کردبوو که به یانی سهعات هوت بی له ده رگای ژووره که ی بدات و خه بهری بکاته وه، به لکو فریای یه که مین قیتاری پترسبورگ بکه وئ. څیرا قه ولی ده داتی که خه بهری بکاته وه. پاشان میرزاده سویندی ده دات که ئه م شته به که س نه لیت. به لینی ئه وهشی ده داتی. ئه نجام کاتی څیرا ده رگای کرده وه تا بروات، میرزاده بو جاری سیته م رایگرت، دهسته کانی خستنه نیو دهستی خو، هوه ل جار دهستی و پاشان نیوچه وانی ماچ کرد، به دهنگی غه ریب پیی گوت: "تا سبه ی!" ئه مه ئه وه بوو که څیرا به خو ی گیرابوویه وه. کیژی به خه مینی له لای ئه و وه ده رده که وئ، زوری خه فته بو ده خوات، به لام به یانی هیور ده بیته وه، له سهر وه عده که ی خو یان سهعات هوت له ده رگا که ی ده دات و ده لیت که قیتاری پترسبورگ نزیکه ی چاره کیکی دی ده رده چی، کاتی میرزاده ده رگا که ی کرده وه، څیرا ههستی کرد حالی میرزاده باشه و ته نانه ت پیده که نئ. شه وئ جله کانی دانه که ندبوو، به لام هر به جله کانی وه بریک خه وتبوو.

گوتی په نگه بو ئیوارئ بگه ریته وه. به گویره ی هه موو قه رینه و نیشانه کان وا دیاره څیرا تاوه که سیک بووه که میرزاده به پیویستی زانیبی، له سه فهره که ی خو ی بو پترسبورگ، ئاگاداری بکات.

په راوینز:

* .. - ژیا نی خو م بو تاقه شه ویکي ده فروشم: دیره شیعریکي پوشکینه (شه وانی میسر).

فەسلەى يازدەيەم

مىرزادە، دواى سەعاتىك گەيشتە پترسبۆرگ، لەنىوان سەعات نۆۋ دەدا، لە زەنگى دەرگاي مالى پوگوژىنى دا. لە دەرگاي حەوشەوژووركەوت، ماوئەيەكى زۆرى پىچوو، كەس دەرگاي لىتەكرەو. ئەنجام دەرگاي مالى پىرەژنەكەى دايكى پوگوژىن درزى تىكەوت. كارەكەرىكى پىرى پۆشتە و پەرداخ و، جلوبەرگ خاوين، پەيدا بوو، ھەر لە بەردەگاكوو و بى ئووى بە تەواوئى بىكاتەو، گوتى:

- پارفيون سىمىونوفىچ لە مال نىيە، تۆ كىت دەوى؟

- پارفيون سىمىونوفىچ.

- لە مال نىيە.

كارەكەرەكە زۆر بە كونجكاوى لە مىرزادەى پوانى.

- باشە دەرگى بزانم دويشە و لە مال بوو يان نا؟ دويىنى بە تەنيا، ھەر

خۆى بۆ مال گەرايەو؟

كارەكەرەكە، بى ئووى وەلامى بداتەو، ھەر بەو دەقەو بەواقى

وړەو تەمەشاي دەكر.

- دويىنى... دويىنى ئىتوارە ناستاسيا فيليپوفناى لەگەل نەبوو؟

- تەكايە جارى پىم بلى تۆ كىتى؟

- من مىرزادە لىون نىكولايوفىچ مشكىنم. پارفيون دەناسم و دەمناسىت.

گه مژه

- له مال نيهه.
- پيره ژن به دهم ئه و قسه يه وه چاوانی داخست.
- ئه دی ناستاسيا فيليپو فئا؟
- نازانم. هيچ شتيك له م باره يه وه نازانم.
- ده قيقه يه ك، پوگوژين كه ي ده گه پريته وه؟
- ئه مه ش نازانم.
- دهرگا داخرا. ميرزاده ليبرا دواي سه عاتيكی دی بگه پريته وه. چاويكي به
- حه وشه كه دا گيړا. نيگای له نيگای دهرگاوانه كه هه له نگوت.
- ئه ري پارفيون سيميونوفيچ له ماله؟
- به لي، له ماله.
- ئه دی بو توژي له مه پيش پييان گوتم له مال نيهه؟
- له فيلاكه ي خويا وايان پيگوتي؟
- نه، كاره كه ره كه ي دايكي گوتي، به لام كه له دهرگای ماله كه ي پارفيون
- سيميونوفيچم دا، كه س دهرگای نه كرده وه.
- دهرگاوانه كه گوتي:
- په نكه چوويپته دهره وه. كه ده چپته دهره وه به كه س نالي. ته نانه ت
- هه ندي جار كليلي ماله كه ش ده بات، سي دانه پوژي پنده چي.
- تو دلنيای دويني له مال بووه؟
- به لي، له مال بوو. هه ندي جار له دهرگای پيشه وه و به قالدومه
- كه و ره كه دا سه رده كه وي و ناي بينم.
- باشه دويني ناستاسيا فيليپو فئا ي له گه لدا بوو؟
- نازانم. به ده گه من بو ئيره ديت. ئه گه ر هاتبا له وه بوو بيدنين.
- ميرزاده پويشت، موده تيک، هايم و حهيران به شوسته كه ي بهر
- ماله كه ياندا پياسه ي كرد. هه موو په نجه ره كاني فيلاكه ي پوگوژين
- داخرا بوون. كه چي هه موو په نجه ره كاني شوقه كه ي دايكي كرابوونه وه.
- پوژيكي هه تاوي گهرم بوو. ميرزاده په ريبه وه بو سه ر شوسته كه ي
- به رانه ر ماله كه، تا جاريكي دی، له ويند هره وه ته مه شاي په نجه ره كان بكات،

گه مڙه

نهڪ خبر داخوابوون، به لکو په رده سپيه کاني پشت په نجره کانش
دا درابوونه وه.

ميرزاده، نزيكې دهقيقه يه ك له وې وه ستا. شتيكي سهر: له پر وای هاته
به رچاو كه سووچيكي پايني يه كيك له په رده كان هلدرايه وه، ده موچاوي
پوگوژين دهر كهوت و پاشان ون بوو. ميرزاده كه ميگ چاوه پواني كرد،
خهريك بوو بروت و دووباره له زهنگي دهرگا بداته وه، به لام په نې گوري
و برياري دا دواي سه عاتيكي دي بگه پيته وه " كي ده زاني؟ په ننگه من وام
ويټا كردي...؟"

به لاي ميرزاده وه، چار هر نه وه بوو به په له خوي بگه يه نيته گه په كي
ئيسما عيلوفسكي، دوا نشيمه ني ناستاسيا فيليپوښنا. ميرزاده ده يزاني، كاتي
ناستاسيا فيليپوښنا، سي هه فته له وه پيش پاڅلوفسكي جي هيشتبوو، هاتبوو
بو هم گه په كه و چووبووه مالي يه كيك له دهسته خوشكه نزيكه كاني
خوي، مالي بيوه ژني ماموستايه كي قوتاخانه، كه نافره تيكي به پريز و به
حورمهت بوو، له شوقه كه يا ژووري موبيله ماني هه بوو و به كړي ده دان،
سهرچاوه ي سهره كي بژيوي و ژيان و گوزهراني نهو هم كرپانه بوو.
بويه پني تيده چوو، كاتي ناستاسيا فيليپوښنا بو پاڅلوفسك گه رابووه وه، نهو
ماله ي چول نه كردي. هه روه ها له گين بوو پوگوژين، دويشه و ناستاسياي
بو نه ويندهر بردي. ميرزاده، گاليسكه يه كي به كړي گرت. به دهم ريگاوه به
خوي ده گوت ده بوايه له ويوه ده ست به كاري، چونكه نه ده چووه نه قله وه
ناستاسيا فيليپوښنا، يه كسرو له شهوي يه كه ما بو ماله كه ي پوگوژين بچي.
قسه كه ي كابر اي دهرگاواني بير كه وته وه كه ناستاسيا فيليپوښنا به ده گمن
بو نه ويندهر ده چي. جا نه گهر له كاتي ناساييدا وابووي، چون پني
تيده چي، نهو جاره يان لاي پوگوژين، له مالي پوگوژين لايداي و مابيته وه؟
ميرزاده، كه بهو ليكدانه وه و خه يالانه دلخوشي خوي ده دايه وه و وري
خوي به رز ده كرده وه، هيلاك و نيمچه مردوو گه يشته گه په كي
ئيسما عيلوفسكي.

كه گه يشته نه وې، سهر له وده بوو كه بيوه ژني ماموستايه كه هيچ

گه مڙه

هه والٽيكي نه ٿه مڙو، نه دويتيني ناستاسيا فيليپو قنای پي نه بوو. له وه ش سهرتر ٿه وه بوو: هر هه موو خيزانه که ٽيکرا هاتنه ته مه شای ميرزاده وه کو ٿه وه ٽاپويه کی سهر و عه جيب بي، هه موو منداله کان، که ٽيکرا کيڙ بوون، ته مه نيان له نيوان هه وت سال و پازده سالدا بوو، شير به شير له دايک بوو بوون، يانی يه کی يه ک ساليان بهين بوو. هه موويان به دووی دايکيانا هاتبوون، دهوری ميرزاده يان دابوو و به زاری به شه وه ته مه شايان ده کرد. دوی ٿه وان پووره لاوازه رهنگزه رده که يان هات، که سهرپوشیکی رهشی به سهریا دابوو، ٿه وسا نه نکیان هات، ٿه مه پيره ٽينکی زورهانی عهينهک له چاو بوو.

بيوه ٽنی گورين، زور به ويقاره وه خوٽکی ميرزاده ی کرد که بچيته ژووره وه و دانیش. ميرزاده ش قه بوولی کرد. ميرزاده هر زوو بوی دهر که وت که گشتيان ٿه و زور باش دهناسن و ټاگيان له زه ماوهنده هه يه که ده بوايه دويتني ٿه نجام بدری. هه ستي کرد، تينوو تامه زروی ٿه وهن هه والی ٿه و زه ماوهنده ی ليپرسن، پرسياری ٿه وه ی لی بکه، خيره که هاتوه تاقیبي ٽنيک له وان دهکات، که به هه موو حال و حيسابنيک، ده بوايه ٽيستا ده گهل ٿه ما له پاقلو فسک بي، به لام له بهر به ٿه ده بی و به پيزی خويان پرکيشی ٿه و پرسياره يان نه ده کرد.

ٽیدی ميرزاده، بو ٿه وه ی به مهراقی سهر بوری زه ماوهنده که وه نه ميننه وه، به چند وشه يه کی که م و به کورتی هه ندی شتی له و باره يه وه بو گيزانه وه، به لام که بينی هر هه موويان، حه په ساون و سهریان له م شته سوور ماوه و پتيان ناخوشه، ناچار بوو به شيوه يه کی گشتی شته که يان بو بگيريه وه. ٿه نجام ٿه م کومه له خانمه به ريز و ټاقلانه، پيشنيازيان کرد، که هر چونی بووه، به له ز بچيته وه بو مالی پروگوژين، له دهرگا بدات و واز نه هيني تا ليی ده که نه وه و هه موو شتيک له پروگوژين خو يه وه ده زانی. ٿه گهر پروگوژين له مال نه بوو (که ده بی به ته واوه تی تاکيد له مه بکات) يان نه يويست قسه بکات، ههنگی ده بی بروات بو گهره کی سيميونوفسکی، له وي بچی بو لای خانميکی ٿه لماني که ده گهل دايکيا له و گهره که ده زی، ٿه و

گه مژه

خانمه له دۆستانی ناستاسیا فیلیپوڤنایه، ئیدی دوور نییه ناستاسیا، که له باریکی دهروونی ناخوشایه و دهیهوئ خوی له خه لکی وه شیرئ، هه لاتین و چووبئ بۆلای ئه و دوو خانمه.

میرزاده که ههستا، زۆر بیتاقهت دیار بوو، له گیانی خوی بیتزار بوو، وهکو ئه و دوو خانمه پاشان گێرا بوویانه وه "پهنگی بووبوو به جایی سپی". لاقی له دووی نه دهچوو. میرزاده ئه نجام به قسه کانیا ئه وهی بۆ ده رکهوت که ئه مانه گه رهکیانه یارمهتی بدهن و تاقیبی ناستاسیای بۆ بکهن، دهیانهوئ ئه درهسی ئه م له شاردا بزانن، تا ئه گهر سۆراخیکیان دهست کهوت، ئاگاداری بکهن، پێشنیازیان کرد که ئه گهر ههچ شوینیک له شارا شک نابات، له ئوتیلیکدا ژووریک به کرئ بگرئ. میرزاده توژیک بیرى کرده وه، ههنگی ئه درهسی ئه و ئوتیلهی دانی که ماوهیه که له وه پێش لیبی دابهزی بوو و لهوئ فیه کهی بۆ هاتبوو. ههنگی به ره و مالی پروگوژین وه پیکهوت. ئه م جار ههش نه ده رگا کهی دیوی لای پروگوژین و نه ده رگای دیوی لای دایکی پروگوژینی لی نه کرایه وه. میرزاده به ناو هه وشه کهوت، کهوته تاقیبی ده رگاوانه که، دواى زهحمهتینکی زۆر دۆزییه وه. کابرا مژولی کاری خوی بوو، به حال وه لامی پرسیارهکانی میرزادهی ده داوه، مه گهر به ده گمه، ده نا هه ر سه یریشی نه ده کرد، به لام به جیددی تی گه یاند که پارفیون سیمیونوفیچ "به یانی زوو چووه بۆ پاقلوفسک و مه علوم نییه ئه مپۆ بگه پێته وه".

میرزاده گوتی:

- چاوه پوانی ده کهم. بلئی بۆ ئیواره بگه پێته وه؟
- کئ ده زانی، له وهیه تا ههفتهیه کی دی نه گه پێته وه؟
- یانی به م پێیه دویشه و لێزه بووه، وانیه؟
- به لئی... به لام! ..

ئه م قسانه جیبی باوه نه بوون. زۆر نزیک بوو که ئه م ده رگاوانه فه رمانی تازهی وه رگرتین. جاران زۆر سویره قسه بوو، که چی ئیستا، به کێردیش زاری لیک هه لئه ده پچرا، پرووی له میرزاده وه ر ده گێرا. وێپرای

گه مژه

ئەو ەش میرزادە لێبەرا دوای دوو سەعاتی دی، جاریکی دی بێتەو و ئەگەر پێویست بکات چاودێری مالهکەش بکات، بەلام ئیستا دەبوو بپروات بۆ لای ژنە ئەلمانییەکە، ئی بەلکو خوا بەختەکی هەوالێکی ناستاسیا بزانی. بەپەله بەرەو گەرەکی سیمینوفسکی وەرپێ کەوت.

بەلام لەوێ نەیتوانی ژنە ئەلمانییەکە حالی بکات کەچی دەوێ. لە هەندێ قسەی لامسەرلایی ژنە ئەلمانییەکەو ئەوێ بۆ دەر کەوت کە گوايه بەر لە پازدە پۆژیک دەگەل ناستاسیا فیلیپوفنادا لێیان بوو بە دەمەقانی و لەوساو ئیدی ئاگای لێی نییه و بریاری داو بە هیچ جوړی خۆی تینەگەینێ "خوای دەکرد شووی بە هەموو میرزادانی دنیا دەکرد". میرزادە، بەلەز خاترخوازی لێ کرد. لەپەر ئەوێ بە خەیاڵدا هات کە لەگینە ناستاسیا فیلیپوفنا چوو بیت بۆ مۆسکو، چونکە جاریکی دیکەش، وای کردبوو. هەلبەتە لەم حالەدا پوگوژین، ئەگەر لەگەڵیشی نەچووبی، دوای کەوتوو، دوور نییه لەوێ بە یەکەو بن. لەدلی خۆیدا کوتی: "خۆزیا بەلای کەمەو شۆین پێتەکی دەدۆزییەو..."

لەپەر بیرێ کەوتەو، کە دەبی لە ئوتیلێکدا ژووری بەکرێ بگرێ. بەلەز بەرە و شەقامی لیتانیایا وەرپێکەوت. لەوێ یەکسەر ژووریکێ گرت. کە بۆیەکە، لێی پرسسی خواردنی دەوێ یان نا، بە حەواس پەرتی وەلامی دایەو "بەلێ" بەلام هەرکەو خۆ هاتەو، بە تورپیی کەوتە گلەیی لە خۆی کە بۆچی داوای خواردنی کردوو، چونکە ئەم خواردنە بەلای کەمەو بە خۆپایی نیو سەعاتی دواوەخست، دوایی بیرێ کەوتەو خۆ کەس زۆری لێ نەکردوو کە هەر دەبی ئەم نانە بخوات. لەو پارپەو تەنگ و تاریکەدا هەستیکێ غەریب و سەیر دایگرت، هەستیک کە لە ژان و ژاری ئەویدا بوو ببێ بە بیرۆکەیک، بەلام میرزادە نەیدەتوانی تەسەوری ئەو بکات کە ئەم بیرۆکەیه چۆن دەبێت و چۆن دەکەوێتەو. بەوپەری نێگەرانی و پەریشانی لە ئوتیلەکە و دەدەر کەوت. سەری گێژی دەخوارد. تیامابوو کە کێو بچیت؟ دیسان بەهەشتاو بەرە و مالی پوگوژین وەرپێکەوت. پوگوژین، نەگەرپابوو. میرزادە، ماوێیەکی زۆر زەنگی لێدا، کەس بەدەنگیەو

گه مژه

نه هات. ئه وسا له زهنگی ده رگای مالی دایکی ږوگوژینی دا. ده رگا کرایه وه. گوتیان پارفیون سیمیونوفیچ له مال نییه و له گینه تا چهند ږوژی دی نه یه ته وه. میرزاده زور نارېحه ته بوو، کاره که ره که به گومانه وه سه یری ده کړد. ئه م جار هیان ده رگا وانه که له هیچ شوینیکه وه دیار نه بوو، هه رچی کرد و کوشا نه یوانی بیدوژیته وه.

میرزاده، ئه م جار هه ش، وه کو جاری پېشوو په پیه وه بؤ شوسته که ی ئه و بهر، موده تیک چاوی برییه په نجه ره کان، دوا یی به و قرچه ی گه رمایه، نزیکه ی نیو دانه ساعات و بگره پتریش به و سهر شوسته یه دا هاتو وه و چو وه. ئه م جار نه په نجه ره کان کرانه وه و نه په رده سپیه کان جوولانه وه. ئیدی میرزاده گه یشته قه ناعه تی ته و او، جار ه که ی دیکه ییش چاوی پېشکه و پېشکه ی کردو وه، چونکه دیار بوو په نجه ره کان له میژبوو پاک نه کراونه ته وه و ئه وه نده ته لڅ و توژاوی بوون، ئه گه ر که سیکیش له و دیوانه وه بوه ستا با نه ده بینرا. ئیدی دلنیا بوو که س له مال نییه. یه کسه ر بهر و گه ر که ی ئیسماعیلوفسکی بؤ مالی بیوه ژنه که ی ماموستایه که، وه پیکه وت. له وئ چاوه پوانی بوون، ئه م بیوه ژنه سه ری به سی-چار شوینا کرد بوو، ته نانه ت بؤ مالی ږوگوژین ش ږویشتبوو، به لام هیچ سه روسوړاخیکی ده ست نه که وت بوو. میرزاده له به رده رگا گوئی له قسه کانی گرت، ئه وسا وه ژوور که وت، له سه ر ته ختیک دانیشیت. ئه وسا به واقی وږه وه، وه کو یه کیک تینه گات باسی چی بؤ ده کړئ، که و ته نوږینی چوارده وری خو ی. شتیکی سه یر بوو: جار ی زهینی ته و او ده مه زه رد ده بو وه و جار ی به جوړی په ریشان ده بو و خاو ده بو وه که خویشی باوه پی نه ده کړد. پاشان خه لکی ماله که گنږ ابوویانه وه که میرزاده ئه و ږوژه زور سه یر و غه ریب بووه. ئه نجام هه ستا، داوای کرد ئه و ژوورانه ی پی نیشانبدن که ناستاسیا فیلیپوفا کاتی خو ی لی ی به کړئ گرت بوون. شوینه که ی ناستاسیا دوو ژووری به رزو ږووناک و هه تاو گیر بوو، زور جوان موبیله مان کرا بوون، به ئاشکرا دیار بوو که کرییان گران بووه. خانمی ئه م ماله پاشان گنږ ابوویانه وه که میرزاده ته مه شای هه موو

گه مژه

کهل و پهله کانی ناو شووقه کهی کردووه. که له سهر میژیکي چکوله چاوی به پښتانيکي فره نسی، پښتاني "مه دام بوقاری" که وتبوو، که ناستاسیا فیلیپوفا له کتیبخانه یه که به ئه مانه ت هینابووی، وبه کراوه یی له سهر میزه که بوو، سووچیکي لاپه ره کراوه کهی نوشتانده وه، مؤله تی لیخواستن که بیبات، هه رچند گوتیان ئه مانه تیه، له کتیبخانه هینراوه، فایده ی نه بوو، هه لی گرت و نایه گیرفانی. له قهراخ په نجه ریه کی کراوه دا دانیشیت. که له سهر میژیکي یاری کردن، چند ژماره و هیلیکی بینی که به دهباشیر نوسرا بوون، پرسى کی له سهر ئه م میزه یاری کردووه، وه لامیان دایه وه که ناستاسیا فیلیپوفا، هه موو شه ویک لیره ده گهل ږوگوژیندا جوړه ها یاری وهره قی ده کرد. هه ر جاره ی جوړه یارییه کیان ده کرد. زیاتر له م دواپانه دا خوویان دابووه ئه م وهره قبازیه، له وساوو که ناستاسیا فیلیپوفا، له پاقلوفسک گه رابووه وه تا له پترسبورگ ئاکنجی بی و بژی. ناستاسیا فیلیپوفا گلہ یی ئه وه ی ده کرد که شه وان بیکاره و "ږوگوژین" ش تا حوت نیوه شه و قروقپ داده نیشیت و مته قی لیوه نایه ت و، ناتوانی باسی هیچ مه وزوعیک بکات و سهرگرمی بکات. ناستاسیا فیلیپوفا زور جار ده گریا. ږوگوژین بو سبه یی که هات له پر دهسته یه که وهره قی له گیرفانی ده ر هینا. ناستاسیا فیلیپوفا، زوری پیخوش بوو، له که یفان دهستی به پیکه نین کرد، ئیدی به دوو قولی ده ستیان به گه مه کرد. میرزاده پرسى وهره قه کان کوان، خانمه کان چند گه ران وهره قه کانیان نه دوزییه وه چونکه ږوگوژین هه موو ږوژئ وهره قه کونه کانی ده برد و بو ږوژئ دواپی دهسته یه که وهره قی تازه ی ده گهل خویدا دیتا.

خانمه کان، میرزاده یان هاندا که جاریکی دیکه ش بچیته وه بو مالی ږوگوژین و توندتر له ده رگا بدات، به لام نه که ئیستا، به لکو "سهری شه وئ به شکو خوابه خته کی له مال بی." بیوه ژنه که به میرزاده ی گوت ئاماده یه سبه ی به ږوژه وه بچی بو پاقلوفسک و له ویتن ده ر داریا ئه لکسیفا بدینی، به لکو ئه مه خوابه سوراختکیان ده ست بکه وئ. ئیدی پیتش نیازیان کرد که میرزاده سه عات ده ی شه وئ بکه ریته وه بو مالی ئه وان تا نه خشه یه که بو

گەمژە

سەبەينى دابنەن. سەربارى ئەم ھەموو دلدانەو ۋە پىشتىوانىيە گەرمەى لە مىرزادە دەکرا. نائومىدىيەكى تەواو بالى بەسەر دل ۋە دەروونىا كىشا بوو. لۆژ لۆژ، بەوپەرى خەم ۋە پەژارەو، بە پىيان بەناو شەقامە تۆزاوى ۋە گەرمەكانى پترسبۆرگا بەرەو ھوتىلەكەى پەل بوو ۋە. بەدەم رېو ەشانى بەر شانى مەست ۋە سەرخۆش ۋە سەرگەردانان دەكەوت. لىيان ورد دەبوو ۋە، تەمەشای دەکردن، بە خۆيشى نەيدەزانى بۆ، پەنگە لەبەر ئەو ە بوو، كە زۆرى پىكردى، ماندوو بوو. دەمەو ئىوارى كە گەيشتە ژوورەكەى خۆى لىپرا پشووئەكى كەم بدات ۋە ئەوسا بچى بۆ مالى پروگوزىن. لەسەر كورسىيەك دانىشت، ھەر دوو ئانىشكى دادانە سەر مېزىك ۋە لە فكران پاچوو.

مەگەر خوا بزانی چەند بەو دەقەو ە ماىەو ۋە بىرى لەچى دەکردەو. لە زۆر شتان دەترسا، بە خۆى ھەستى بە زىادبوونى ئەم ترس ۋە نىگەرانىيە دەکرد، بەداخەو ە تەلایەو. قىرا لىبىدفاى بىرکەوتەو، لە دلى خۆيدا گوتى بلى لىبىد ف شتىك لەم بارەىو ە نەزانى. خۆ ئەگەر نەشزانى، لە من زوو ترو ئاسانتەر، سۆراخى دەست دەكەوئ. ئەوجا ھىپولىتى بىرکەوتەو، بىرى كەوتەو كە لىبىد ف سەرى دەدا. ئەنجام پروگوزىنى بىر كەوتەو كە چۆن لەو دوايانەدا بىنىبووى: جارىك لە تازى ۋە جارىك لە باخى گشتىدا، جارىكىش لە ژوورەكەى خۆيدا بىنىبووى، كە لەم پارەو ە تارىكەدا، بە چەقۆيەكەو ە خۆى لى مەلاس دابوو. چاوەكانى بىر كەوتەو، كە لە جەرگەى تارىكى يەكەو ە تەمەشای ئەو دەکرد. تەزوويەك بە سەراپايدا ھات. ئەو بىرۆكەى تۆزى لەو ەپىش لە زەين ۋە مېشكىدا گىژى دەخوارد، لەپر لە بەرچاوىا بەرجەستە بوو، قالبى خۆى ۋەرگرت...بىرۆكەكەش تەقريبەن بەم جۆرە بوو: ئەگەر پروگوزىن، لە پترسبۆرگ بى، چەندىش خۆى بشارىتەو، درەنگ يان زوو ھەر تاقىبى ئەم، مىرزادە، دەكات ۋە چ بە نياز پاكى ۋە چ بەد نيازى بى، بە خۆى دىت بۆلاى، ۋەكو چۆن جارى ھەو ەل ھاتبوو بۆلاى. جا ئەگەر پروگوزىن، بە ھەر مەبەستىك تاقىبى ئەم، مىرزادە بكات، ھەلبەتە لەم ئوتىلەدا، لە ھەمان پارەودا بۆى دەگەپئ.

گەمژە

“چونکہ ئەو پەسەمى من نازانى، وا وینا دەکات وەکو جارەکەى دى لە ھەمان ئوتیل لام داو. ئیدی ئەگەر پتووستى بە دیتنى من بى لیرەدا بۆم دەگەرێ. ئیدی کیش دەلێ وادەبێ؟ لەوێ زەرورەتى ئەم دیدارە ناچارى بکات.”

میرزادە بەو جۆرە بیرى دەکردەو، ئەگەرى ئەم بیرکردنەوێشە بەدوور نەدەزانی. خۆ ئەگەر داوات لیکردبا ھۆى ئەمەت بۆ پوون بکاتەو کە بۆچى پێى وایە پوگوژین لەپریکا ھەست بە زەرورەتى دیتنى ئەم، میرزادە، دەکات، یان بۆچى ئەگەرى ئەو دانانى کە مەحالە ئەو دووانە جارىکى دى یەکدى بدین. ھىچ وەلامیکى پێ نەبوو، بەلام بیرۆکەکە خۆى لە خۆیدا بە سوێ بوو، ئازارى دەدا. میرزادە لە دلى خۆیدا دەیگوت: “ئەگەر دلى خۆش بێ و وەزەکەى بەدل بێ نایەت. ئەگەر وەزەى خراپ بێ دیت، کە بێگومان وەزەى خراپە و ئاسودە نییە.”

ھەلبەتە کە ئەو قەناعەتى بوو، دەبوايە لە ئوتیل لە ژوورەکەى خۆى وەمىنى و چاوەپوانى ھاتنى پوگوژین بکات، بەلام وادیار بوو، نەیدەتوانى تەحەمولى ئەم بیرە تازەییەى خۆى بکات، بۆیە دەستى دایە کلاوہکەى ھەستاو بەھەشتاو وەدەر کەوت. پارەوہکە تەواو تارىک بوو. کە میرزادە گەیشتە نزیکى ئەو شوینە شوومەى کە جارەکەى دى، پوگوژینی بە چەقوى پووتەو، لى بینیبوو، لە دلى خۆیدا گوتى: “چۆنە لەناکاوا، لەو سووچەوہ بیتە دەرى و لە سەر قالدەرمەکان تووشى یەکتر ببین؟” بەلام کەس دەرنەکەوت. لە دەرگا چووہ دەرى، گەیشتە سەر جادەکە، خۆر لە ئاوابوونا بوو، جادەوبان زۆر قەرەبالغ بوو، لە خەلکیا جمەى دەھات (ئەمە دیمەنى باوى ئیوارانى ھاوینی گەرمى پترسبۆرگ بوو) ئیدی بەرە و شەقامى گوروخوفايا بە ریکەوت. نزیکەى پەنجا شەقاویک لە ئوتیلەکە دوور کەوتبووہو، لە یەکەمین دوو پياندا، لەناو قەرەبالغى یەکەدا. ھەستى کرد یەکیک قۆلى گرت، گوێى لە دەنگیک بوو کە بە گوێیا چپاند:

– لیون نیکولایوفیچ، وەرە برا، وەرە دەگەلم، خیراکە دەگەلم بێ.

پوگوژین بوو.

گه مزه

شتيکي سهير بوو: ميرزاده يه کسه ر، به خوشي و شادييه وه، به په له و تامه زرويهه وه، که زور جار به ته واوه تي داني به وشه کانا نه دنا، که و ته گيرانه وهی ته وهی که چون چاوه پواني ته وه بووه له راپه وی ئوتيله که دا بيديني.

پوگوژين خيرا گوتي:

- خو له وي بووم وهره با برؤين!

ميرزاده، سهري له م وه لامه سوور ما، دوو ده قيقه يه ک ده بيرکي قووله وه چوو. ههستي به ترسيکي گونگ کرد، چاواني برييه پوگوژين. پوگوژين، نيو ههنگاويک له پيش ته وه وه ده رويشت راسته وخو ته مه شاي پيش خوي ده کرد، ئاوپي ته م لاو ته ولاي نه ده دايه وه، گوتي به و پيوارانه نه ده دا که پووبه پروي ده هاتن، هر که ليی نزیک ده بوونه وه، به شيوه يه کي ميکانيکي خويان لي لا ده دا.

ميرزاده، له پر پرسى:

- باشه که له ئوتيله که بووي، بوچي ليت نه پرسيم؟

پوگوژين راوه ستا، ته مه شايه کي کرد، له فکرا ن پاچوو، ئه وسا وه کو ته وهی به باشي له پرسياره که ي حالي نه بووي گوتي:

- گوي بگره ليون نيکولايوفيچ. ليره وه يه کراست برؤ تا ده گيه ماله که ي من، خو ده يزاني؟ من له و به ري جاده که وه ديم، به لام ئاگدار به، که پيکه وه بين...

پوگوژين، دواي ته و قسانه په برييه وه بو ته و به ري جاده که، ته مه شايه کي کرد تا بزاني ميرزاده به هه مان پيکه دا که پتي نيشان دابوو ده روات يان نا، که بيني ميرزاده راوه ستاوه و زه ق زه ق ته مه شاي ته و ده کات، به ده ست ئاماژه ي کردئ که به ره و شه قامي گوروخوفايا بروات. ته و جا ده ستي به رويشتن کرده وه، به رده وام، ته مه شاي ميرزاده ي ده کرد و ئاماژه ي ده کردئ که شان به شاني ته و بروات. که زاني ميرزاده ليی تيگه يشتوو، له شه قامه که ناپه رپيته وه که دواي ته و بکه وي، ئيدي که ميک هيور بووه وه و ئاسووده بوو. ميرزاده واي هه سترکد که پوگوژين،

گه مژه

به ته مای که سیکه و بویه چووه ته ئه و بهری شه قامه که، تا لئی گوم نه بیت. له دلی خۆیدا گوتی: "باشه روگوژین بۆ پێی نه گوت به ته مای کتیه؟" نزیکه ی پینج سهد شه و قاویک به و جوړه پینان کرد، که میرزاده به خوت و خوږایی، بی ئه وهی خۆیشی بزانی بۆ، سهراپای که وته له رزین، ئه ماما له رزین! . روگوژین هیشتا هه ر ئاوړی لی دهادیه وه، به لام وه کو جارن زوو زوو ئاوړی لینه دهادیه وه. به لکو ناو به ناو ئاوړی لیند دهادیه وه. میرزاده که به ته واو هتی تاقه تی چوو بوو، وهستا و دهستیکی بۆ روگوژین هه لته کاند که بیت بۆلای ئه و. روگوژین به هه شتاو له شه قامه که په رپیه وه بۆلای ئه م. میرزاده لئی پرسى:

- ناستاسیا فیلپیوڤنا له مالى ئیوه یه؟

- به لئ.

- ئه وه تو بووی که له پشت په رده که وه ته مه شای منت کرد؟

- به لئ...

- ئه دی... بۆ...

میرزاده، نه یده زانی چۆن پرسته که ی ته واو بکات و، چ پرسیاریکی دی بکات. ئه مه جگه له وهی که دلی به جوړی لئی دها، به زهحمهت دهیتوانی قسان بکات.

" روگوژین ش بیدهنگ بوو، وه کو یه کتیک خهون بدینی، به و ئاوايه ته مه شای ده کرد... ئه وسا، له کاتیکا خۆی ئاماده ده کرد، جاریکی دی بۆ ئه و بهری شه قامه که بپه رپته وه، له پر گوتی:

- دهی با برۆین. من بۆ ئه و ئی ده پۆم. تو پیش بکه وه. با به جیا برۆین...

من له و به ره وه و تو له مبه ره وه. واهی باشته... دواى تیده گه ی بۆ.

کاتی گه یشتنه شه قامی گوروخوفايا و له ماله که ی روگوژین نزیک بوونه وه، میرزاده ههستی کرد، لاقه کانی له ژیریا سست بوون، به زهحمهت له دووی دههاتن. سهعات، نزیکى دهی شه و بوو. په نجه ره ی ئه و به شه ی که پیره ژن تیای ده ژیا، هیشتا کرابوونه وه. په نجه ره کانی شوقه که ی روگوژین، هه موو داخرابوون، په رده کان دادرابوونه وه و له تاریکیه که دا

گه مژه

سپی تر ده یاننواند. میرزاده گه یشته سهر شوسته که ی به رانبر مال که، که بینی پوگوژین له دهستی خو یه وه، گه یشته سهر قالد رمه کانی بهر دهرگا و ئاماژهی ئه م دهکات که بجی بۆلای ئه و، خیرا په ریبه وه و خوی گه یانده لای ئه و.

پوگوژین، به دهم بزه یه کی فیلاری و تانه ئامیزه وه، به ئه سپایی به گوئی میرزاده یدا چپاند:

- دهرگاوانه که نازانی که من بۆ مال گه پراومه ته وه. پیم گوتوو ده چم بۆ پاقلوفسک، ئه مه م به کاره که ره که ی دایکیشم گوتوو. بۆیه که ده چینه ژووره وه نابی که س گوئی له دهنگمان بی.

پوگوژین، کلپه که ی له گیرفانی دهره ینابوو، به دهستی وه بوو. که به قالد رمه کانا سهر که وت، ئاوړیکی له میرزاده دایه وه و به ئاماژه یتی گه یاند که زۆر به بیده نگی سهر بکه وئی. به ئه سپایی دهرگای ژووره که ی کرده وه، میرزاده ی وه پیش دا، به خویشی زۆر به پاریزه وه دووی که وت، دهرگا که ی توند داخسته وه و کلپه که ی نایه گیرفانی.

به ئه سپایی گوئی: - له دووم وهره!

پوگوژین له وساوه که میرزاده ی له شه قامی لیتا ینایادا بینیبوو، به دهنگی به رز قسه ی نه کرد بوو. پیاو یه کسه ر ههستی ده کرد که ویرای پواله تی هیمن و ئارامی، له ناخا زۆر نیگه ران و شیرزه یه. که چوونه ژووری میوانه وه، له به رده رگای ژووری کار کردنه که یدا، چووه بهر په نجه ره که، به سیمایه کی راز ئامیزه وه، ئاماژهی بۆ میرزاده کرد که بجپته پیشتروه. ئه و جا گوئی:

- گوئی بگره ئه م به یانیه کاتی له دهرگات دا، من لیتره بووم، یه کسه ر زانیم که تویت. به ئه سپایی و له سهر نووکی پتیا ن خۆم گه یانده پشت دهرگا که، گویم لیت بوو که قسه ت ده گهل پافنوتیقنا، کاره که ره که ی دایه دا ده کرد. به یانی زوو ئاگادارم کرد که ههر که سیک له زهنگی دهرگا که ی منی دا، وه لای نه داته وه. ئیدی ئه و که سه ههر کاریکی هه بی، یان ههر کییه ک بی، تۆبی یان ههر که سیک بی تو نارد بیتت، یان ههر که سیک دی بی.

گه مڙه

هه ٻه ته زياتر مه به ستم تو ٻوو، ته نانه ت ناوي تو شم پنگوت. پاشان ڪه ڪولت داو پوڻيستي، وام هه ست ڪرد ده چيت له سهر جاده ڪه وه ته مه شا ده ڪه يت، هه ننگي هاتمه بهر ئه م په نجه ريه، گوشه يه ڪي په رده ڪه م لادا تا ته مه شا يه ڪ بڪه م، سه ڀرم ڪرد تو له ويندهر وه ستا بو ويت و پڻڪ ته مه شاي منت ده ڪرد. مه سه له ڪه واهي ٻوو.

ميرزاده، به ئه وڪي گيرا وه وه گوتي:

- ئه ڊي.. ناستاسيا فيليپو فئا ڪوا، له ڪوڻيه؟

پوگوڙين، دواي سوو ڪه هه لو هه سته يه ڪ، به ئه سپايي گوتي:

- ئه و... ليڙه يه.

- ڪوا؟

پوگوڙين، چاوي هه لڀري و، نيگاي برييه ميرزاده. ئه و جا گوتي:

- وه ره. له گهل منا ٻي.

هينشتا هه به چپه، هينواش، حاڀرو سهر سام، قساني ده ڪرد. ته نانه ت ڪه باسي ئه وه شاي ڪرد ڪه چوڻ له سهر نوو ڪي پڻيان چوه ته بهر په نجه ريه ڪه و به دزيه وه سه ڀري ئه وي، ميرزاده ي ڪرد وه، هه رچه ند راسنگوييه ڪي پواله تي به قسه ڪانيه وه ديار ٻوو، به لام پاز و په مزنيڪ له پشت قسه ڪانيه وه په نهان ٻوو.

خويان ڪرد به ژووري ڪاردا. هه ندي گورانڪاري به سهر ژووره ڪه دا هاتبوو، له چاو دوا ديداري ميرزاده دا، هه ندي گورانڪاري تيا ڪرا بوو. په رده يه ڪي ئه ستووري ئاوريشمي ڪه سڪي گولدار، به بن ميچه ڪه وه هه لو اسرا بوو و ژووره ڪه ي ڪرد بوو به دوو به شه وه، ئو فيسه ڪه ي پوگوڙيني، له شويني نوو سته ڪه ي جيا ده ڪرد وه. ناو ژووره ڪه زور تاريڪ بوو. شه واني "سپي" پترسبورگ به ره و ڪوتايي و تاريڪ بوون ده چوو. خو ئه گهر تريفه ي مانگي چوارده نه با، پياو نه يده تواني هيچ شتيڪ له م فيلايه ي پوگوڙيندا، به تايبه تي ڪه هه موو په رده ڪاني دادرابوونه وه، بدينئ. ئه له هقي هينشتا پياو ده يتواني ده موچاوي يه ڪدي بدينئ، به لام ديتنيڪي هه ندي لئل. چاره ي پوگوڙين وه ڪو هه ميشه زهر د بوو. چاواني

گه مژه

بریبوونه میرزاده و نهیده گواستنه وه.

میرزاده گوتی:

- باشتر نه بوو مؤمیک داگیرسینی؟

پوگوژین، دهستی گرت، له سهر کورسییه ک دای نیشاندو گوتی:

- نا، پتویست ناکات...

ههنگی له هه نهر میرزاده دانیشته. کورسییه که ی هیته له کورسییه که ی میرزاده نزیک بوو، خهریک بوو ئه ژتوکانی له ئه ژتوی وی گیرین. میژیکی چکوله ی بازنه بیان له تهنیشته وه بوو.

پوگوژین، وهکو ئه وه ی هانی بدات بمینیتته وه، گوتی:

- دانیشه، با توزی ئیسراحت بکهین.

بیدهنگیه کی یه ک دهقیقه یی بالی به سهر کیشان. ئه و جا وهکو یه کی که خوی له مه سه له یه کی جیددی بدزیتته وه و بکه ویتته په راگهنده گویییه کی دوورودریژی بی سهر و بهر، به و ئاوايه هاته قسان:

- دلنیا بووم که بۆ هه مان ئوتیل ده پۆیت. ههر که پیم نایه ناو راره وه که، له دلی خۆدا گوتم په نگه له وئ چاره پوانم بیت. باشه بۆ مالی بیوه ژنه که ی مامۆستاش پۆیشتی؟ میرزاده، که خهریک بوو دلی شق بهرئ، به زحمه هاته قسه و گوتی: - به لئ...

- ته سه ورم ده کرد. له دلی خۆدا گوتم له وئ زۆر چه نه بازی ده کهن...

بۆیه بیرم له وه کرده وه که بتهینم بۆ ئیره و شه وئ پتکه وه بین...

میرزاده، به دهم هه ستانه وه له پر گوتی:

- پوگوژین! ناستاسیا فیلیپوفا له کوئییه؟

به دهم ئه و قسانه وه سهراپای ده له رزی. (پوگوژین) یش هه ستا به سهر ئاماژه یه کی بۆلای په رده که کرد و به ئه سپایی گوتی: - ئه وه تا له وئ.

میرزاده، له بن لیوانه وه پرسى: - خه وتوه؟

- دهی... با جارئ بچینه ژووره وه... به لام تۆ... دهی با وه ژوورکه وین...

په رده که ی لادا، هه لوه سته یه کی کرد، پووی کرده میرزاده، به ئاماژه ی

سهر پتی گوت:

گه مڙه

- بچو ڙوورئ!

ميرزاده وه ڙوور كهوت گوتی: - ئيره زور تاريخه.

روگوڙين، له بن ليوانه وه گوتی: - ده توانی ده ورو به ری خوت بدینی.

- ته نیا ته خته خه وه كه ده بینم.

روگوڙين، به ئه سپایی گوتی: - بچو نزيكتره وه.

ميرزاده، هه نكاويك چووه پيشتره وه، ئه و جا هه نكاويكي ديكه ی نا. يهك دوو دهقيقه يهك بن جووله، رهق له جيی خوی وهستا. ئه م دوو پياوه كه له قهراخ ته خته خه وه كه وهستا بوون، به دريژايی ئه و ماوه يه ی كه وهستا بوون، شتاقیان متهقی ليوه نه هات. دلی ميرزاده، هينده به توندي ليی ددها له وه بوو، له و بيده نگیيه مه رگناكه ی كه بالی به سهر ڙووره كه دا كيشابوو، گویت له دهنگی بن. به ره به ره چاوی به تاریکی ڙووره كه راهات، دهیتوانی ته خته خه وه كه بدینی، يه كيك دريژا و دريژ، يهك ته خته، بن جووله له سهر ته خته خه وه كه نوستبوو. نه كه مترين دهنگ و نه هه ناسه ی ليوه نه ده هات. ياروی نوستوو، له ته پلی سهر يه وه تا نووکی پیی، به چه رچه فيکی سپی داپوشرا بوو، ئه ندامی له شی به باشی نه ده بینرا. ئه و سوو كه به رزی و نزمیه ی له ژير چه چه فه كه وه ده بینرا، ئه وه ی ده نواند كه ئينسانيك دريژاو دريژ له ژيريا نوستوو. به ههر چوارده وری ته خته كه دا، له ژيريا، له سهر ئه و كورسپیه ی به رانه ریا، ههر جلوه رگ بوو و به تيكه ل و پيكه لی فری درا بوو: ديزد اشه يه کی فاخیری ئاوريشمی سپی، گول، نه وار. له سهر ته پله كيكی چكوله ی لای سهر ووی ته خته كه بری جوه اهيرو ئه لماس، كه به خه مساردی و بن موبالاتی دانرا بوو، دهره وشايه وه. له کوتایي ته خته خه وه كه وه، له سهر كومه ليك پارچه ی گرموله بووی توپی، کوتایي ته خته خه وه كه وه، سهری پتيه کی پروت دهر كه وتبوو، له تو وایه له مه ر مه ر تاشراوه، پتيه کی بن جووله ی ئه وتو كه ساميكي كوشنده ی ده خسته دله وه.

ميرزاده، هه ستي ده كرد، تا زیاتر ورد ده بیته وه و سهرنج ددهات. ئه م بيده نگیيه زیاتر له بيده نگی گورستان ده چیت تا ڙووريکی ئاوه دان. له پر

گه مژه

میشیک له شوینیکه وه هه لفری، به گیزه گیز هه ندیک به سهر تهخته
خه وه که دا سوورایه وه، پاشان هات له سهر ته پله که چکوله که ی ته نیشته
تهخته خه وه که نیشته وه. میرزاده ته زوویه کی سهراپاگیری پیدا هات.
پوگوژین، قۆلی گرت و گوتی: - با لیره برۆین

به دوو قۆلی له ژوری نووستنه که وه در که وتن. جاریکی دی له سهر
هه مان ئه و کورسیانه ی تۆزی له وپیش له هه نهر به کدا، دانیشتن. میرزاده،
سات به سات پتر دهله رزی، به هیچ کلۆجی نیگای پرسیار ئامیزی له
پوگوژین نه ده گواسته وه.

پوگوژین، ئه نجام گوتی:

- لیون نیکولایوفیچ ده بینم دهله رزی، ریک وه کو ئه و کاتانه دینه به رچاو
که فیه که ت بۆ دیت. له بیرته چۆن له مۆسکو فیت لیده هات؟ یان بیرته بهر
له ههر نۆره فیه که چیت لی ده هات؟ باشه ئه گهر ئیستا نۆره فیه که ت بۆ
بیت من چیت لی بکه م...

میرزاده زۆر به وردی گوئی لی ده گرت، هه ولیده دا به ته واوه تی لئی
تیبگات. نیگای پرسیار ئامیزی لی نه ده گواسته وه. میرزاده ئه نجام به سهر
ئامازه ی بۆ لای په رده که کرد و گوتی:
- ئه مه شت کرد؟

پوگوژین، سهری داگرت و به چپه گوتی: - به لی.

نزیکه ی پینچ ده قیه که شتاقیان مته قیان لینه نه هات. پوگوژین، له پر
وه کو ئه وه ی که س قسه که ی پینه بری بیت، له سهر قسه که ی پیشووی خۆی
رۆیشته و دووباره به میرزاده ی گوت:

- ئه گهر نۆره فیه که ت بۆ بیت، بکه ویته هاوار، ههنگی خه لکی له سهر
جاده که یان له حه وشه دا گوئیان له دهنگت ده بی، ئیدی ده زانن خه لکێک له
شوقه که دایه، ئیدی به دهنگ هاواره که ته وه دین و وه ژوورده که ون... چونکه
هه موان وا ده زانن من لیره نیم. من بۆیه ته نانه ت مۆمیکیشم
دانه گیرساندوه، تا که س له سهر جاده که وه یان له نێو حه وشه وه هیچ
نه بینن. که ده چمه ده ریش کلپله که ده گه ل خۆدا ده به م، جاری وا هه یه

گه مژه

به سځي چوار پوڅ جاري كه س نايهت ئيره خاوين بكاته وه. ئيدي تا ئيستا وام كړدوه. بويه نابي كه س بزاني كه ئه مشه و ليړه ده بين... ميرزاده گوتي:

- ده قيقه يه ك. خو من له دهرگاوانه كه ش و له كاره كره كه شم پرسى ثايا دويشه و ناستاسيا فيليپوفا ليړه بووه... كه واته د هزانن كه بو ئيره هاتوه.
- د هزانم. به پافنوتيفاي كاره كرم گوت كه ناستاسيا فيليپوفا، دويني بو ده ده قيقه يه ك هاته ئيره و پاشان بو پاقلو فسك گه پراوه ته وه. كه س نازاني كه شه وي ليړه ماوه ته وه. دويني وه كو چو ن ئه مړو به دزييه وه ده گهل تودا وه ژوور كه وتم، به و ثاوايه ده گهل ئه وشدا وه ژوور كه وتم. له ريگادا وام خه يال ده كړد كه په ننگه نه يه وي به دزييه وه وه ژوور بكه وي، به لام وا دهرنه چو! مه زنده كه م دروست دهرنه چو! به چپه قسه ي ده كړد، له سهر نووكي پي دهرپوشت، داويني كراسه كه ي هه لده كړد، تا خشه خش نه كات، ته نانه ت له سهر قالد رمه كان به قامكان ثا مازه ي كړدمي كه بيده ننگ بم... هيشتا له تو دهرترسا، كه له قيتاره كه دا بووين ترسه كه ي له وه دا نه بوو، چيواي نه مابوو شيت بيت. خوي داواي كړد كه شه وي ليړه بميني ته وه. من هه وه ل جار وام دانابوو بيبه م بو مالي بيوه ژنه كه ي ماموستا، به لام به قسه ي نه كړدم. گوتي: "نه گهر بو ئه ويندهر بچم ساره زى ميرزاده ده گاته سهرم و دهمدو زيته وه. له ماله كه ي خوتا بمشاره وه، سبه يني له گهل كهردي به يانيدا بو موسكو سهره لده گرم!" به نياز بوو له موسكووه بو ثوريل "orel" پروات. تا ئه و كاته ي چووه ناو جيگاشه وه ههر ده يگوت و ده يگوته وه سبه ي دهرپوين بو ثوريل...

- ده قيقه يه ك جا ئيستا به ته ماي چ بكه ي پارفيون؟
- من، جاري خه مي تومه! له م له رزينه ت دهرترسم! ئه مشه و پي كه وه ليړه ده بين. ته نيا ئه و ته خته خه وم هيه، به لام پشتيه كانى سهر ههر دوو قه نه فكه ده بين، له سهر ئه رزه كه، له نزيكي په رده كه پا يان ده خه ين و ههر دووكيان به ته نيشته يه كه وه له سهر يان دهنووين. نه گهر هاتن و ژووره كه گهران، دوزيانه وه، هه نكي پرسيار له من ده كن، ده ليم ئه مه كاري منه و،

گه مژه

یه کسەر ده مبهن، به لām جارئ با لیره، له نزیکي ئیمه، تو و من بخهوی!...

میرزاده، به خوئی و گهرموگوریه وه گوتی: - باشه، باش!

- که واته هیچ نالین و نایه لاین کهس بیبات.

میرزاده گوتی: - نا، به هیچ جوئی! نا، نا! ..

- منیش وام نیاز بوو کوپی باش... نه یه لām بیبهن! ئیدی ئه مشه و تا به یانی خۆمان مات ده کهین. من به دریژایی ئه مپۆ به دیاریه وه بووم، لای به یانیه که ی بۆ ماوه ی سه عاتیک چوومه ده ری، دانی ئیواره ش چوومه ده ری تا تو بدۆز مه وه و بۆ ئیره ت بینم، به لām من له یه ک شت ده ترسم: ده ترسم جه نازه که، به هوی ئه م گهرما به تره فه وه بۆن بکات. تو بۆنی هیچ ده کهیت؟

- ده شیت. نازانم، به لām تا به یانی بۆن ده کات.

- له مشه ماوه م پینچاوه، مشه مایه کی ئه مریکی زۆر نایاب، چه رچه فیکیشم به سه ریا داوه. چوار شووشه بۆن بره ی جیدانو قم به کراوه یی له ده وری داناوه، شووشه کان هیشتا له وین..

- به ئی... وه کو ئه وه ی له وئ کردیان... له مۆسکو..

- بۆ ئه وه ی بۆن نه کا براده ر. خۆزیا ده تبینی چۆن پراکشاه!... سبه ی که هه تاو هه لّهات، دنیا پرووناک بووه وه، ته مه شایه کی بکه..

پوگوژین لیره دا که بینی میرزاده وه کو بیی ناو ئاو ده له رزی و ناتوانی هه ستی و خوی به پیوه بگریت، به نیگه رانی و سه رسامی پرسی:

- چیه؟ ناتوانی هه ستیت؟

میرزاده گوتی: - لاقم له دووم نایه ن... هیی ترسه.. ده زانم... که ترسه که م په ویه وه هه نگئ ده توانم هه ستم..

- سه یرکه... با جیگا که مان چاک بکه م، ئیدی بۆ خۆت پال بکه وه... منیش لای تۆوه پال ده که وم... هه نگئ بۆ خۆ گوئ هه لده خه ین... چونکه من براده ری ئازیز.. نازانم.. برای ئازیز.. هیشتا هه موو شتیک نازانم... بویه ئاگادارت ده که م... تا پیشه وخته هه موو شتیک بزانیته..

پوگوژین، به ده م ئه و قسه بی سه روبه رو پچر پچرانه وه که وته

گەمژە

چاڭكردن و پراخستنى جىڭا. ديار بوو، كه له بهيانى زووهوه بىرى لهوه
 كردبووهوه كه چۆن و به چى جىڭەى نووستن فەراهم بكات. دويشه و له
 سەر قەنەفەكە نوستبوو، بەلام قەنەفەكەى جىنى دوو كەسى له سەر
 نەدەبووهوه و ئەويش سوور بوو لەسەر ئەوهى كه لەتەنىشت يەكەوه
 بنوون. بۆيه هەر هەموو پىشتى و گۆشەكانى سەر هەر دوو قەنەفەكەى به
 پاكىش پاكىش لەم سەرى ژوورەكەوه بۆ ئەو سەرى ژوورەكە برد،
 لەتەنىشت پەردەكەوه جىڭايەكى فەراهم كرد. بەهەرحاللى بوو، جىڭەى
 تەرتىب كرد، ئەوسا چوو بەلاى ميرزادەوه، بە ئارامى و دلۆقانى چوو ژىر
 بالى و هەلى ساندو گەياندىيە سەر جىڭاكە. كه سەبرى كرد ميرزادە
 دەتوانى بەپى خۆى بىروات. له دلى خۆيدا گوتى: "كەواتە ترسەكەى
 پەويوەتەوه"، بەلام ميرزادە هيشتا هەر دەلەرزى.

پوگوزىن، ميرزادەى له دەستە راستەوه، لەسەر جىڭە باشەكە،
 پالڤست. بە خۆيشى هەر بە جەلەكانى بەرييهوه، له دەستە راستەوه،
 پالڤوت و هەر دوو دەستى تىك پەرانندو نانیه ژىر سەرى. لەپر كەوتەوه
 قسان و گوتى:

- دنيا گەرمە، بىگومان بۆن دەكا... بەلام دەترسم پەنجەرەكان بکەمەوه.
 له ديوەكەى دايكم گۆلدانى پر له گۆلى هەمە جۆر هەن، زۆر بۆنيان خۆشه.
 بىرم لهوه كردهوه كه بۆ ئىرهيان بىنم، بەلام ئەو پىرهژنە، پافنوتيفنا،
 هەستى پى دەكات، زۆر فزول و كونجكاوه.

ميرزادە بۆى سەلمانند: - بە راستى وايە، زۆر فزولە.

- دەكرا، چەند چەپكە گۆلىك بكړين و بە چواردهوريا دای بنهين، بەلام
 رەنگە پياو بهو هەمو گۆلەوه و بەم حالەوه، زۆر خەمبار بى و تەحەمولى
 ئەو ديمەنە نەكات!...

ميرزادە گوتى: - پىم بلى...

هەنگى ميرزادە، وپوكاس، وەكو يەكىك له زەينى خۆيا بۆ پرسىاريك
 بگهړئ و بىرى نەكەويتەوه يان بىرى بکەويتەوه و يەكسەر بىرى بچیتەوه،
 له سەرى پويشت:

گه مژه

- پیم بلئی... به چی ئەم کارهت کرد؟ به چه قو؟ به هه مان چه قو؟

- به لئی، به هه مان چه قو.

- سه یرکه! پارقیون دهمه وئ شتیکی دیکهت لیپرسم... پرسیارم زۆرن...
دهرباره ی هه موو شتی... به لام له پیش هه موو شتیکا پیم بلئی با بزنام: ئایا
به ته مابووی، بهر له زهماوهندی ده گهل منا، یانی بهر له پێوه پرسی
فه رمی، له بهردهم کلێساکه دا بهر چه قو ی بدهیت و بیکوژیت؟ به ته مای شتی
وا هه بووی یان نا؟

پوگوژین، به سه رسامی و توپه یی، وهکو ئەوه ی باش له پرسیاره که ی
حالی نه بووی، گوئی:

- نازانم به ته ما بووم یان نا...

- که ده هاتی بۆ پاقلوفسک قهت چه قو ت ده گهل خو دینا؟

- نه خیر، قهت.

دوای سووکه بیدهنگیه که له سه ری رویشت:

- سه بارهت بهم چه قو یه، لیون نیکولایوفیچ، تاقه شتی که بتوانم پیتی
بلیم ئەمه یه: ئەم به یانیه له چه که مه جیه کی کلیدراوم دهره ئنا، چونکه
هه موو شتی که له نتوان سه عات سی و چواردا پرووی دا. من هه می شه له
تو یی کتیبی... و... دام دهنه. جا با شتیکی سه یرت بۆ بگیرمه وه:
چه قو که م کرد به ژیر مه مکی چه پیا، هه ر ههوت ساتتیه تریک رویشت...
هه ر ئەوه تا خوینی لتهات هه ر نیو که وچک ده بوو که به سه ر ژیر
کراسه که یدا پڑا. زیاتر نه ده بوو...

میرزاده، به دهم هه لچوونیک ترسناکه وه له جی خوی هه ستاو گوئی:

- ده زانم... ئەمه ده زانم.. شتم له باره یه وه خویندووه ته وه... پنی ده لێن
خوینپژی ناوه وه... جاری وا ریک ده که وئ ته نانهت یه که دلۆپه خوینیشی
لینه ته... ئەمه له کاتی که پروو ده دات، که چه قو که یه که راست و راسته وخو له
دل بدریت...

پوگوژین، له پیر به ترسه وه له جی که ی خوی دانیش و گوئی: - وس!

گویت لیه؟ گویت له دهنگی که؟

گمزه

ميرزاده، كه ده پروانيه پروگوژين، به هه مان ترس و دل پراوكتي ته وه وه
گوتي: - نه خير، گويم لي نيه! ..

- دهنگي پينه! گويت لينه؟ له ژووري ميوانه...
به جووته گوښان هه لځست. ميرزاده، به متمانه وه، به لام به دهنگي
نزم گوتي:

- گويم له دهنگه!
- دهنگي پي؟
- به لي.
- باشه ده رگاکه کليل بدهين؟
- به لي...

- ده رگاکه يان له ناو وه شيش دا، دووباره پالکه وتنه وه. بيدهنگيه كي
دوورودريژ بالي به سه راکيشان. ميرزاده له ناکاوا، به هه مان په ريشاني و
شپړزه بيه وه، وه کو ته وه شتيكي بيرهاتيته وه و بترسيت دووباره له
بيري بچيته وه، له سه رجنگه که ي راپه پي و گوتي:

- ئا... به لي... دهمويست داواي وهره قه کانت لي بکه م! وهره قی یاری...
دهيانگوت گوايه ياري وهره قه ده گه ل ده کرد.
پروگوژين، که ميک له فکران راپوو و گوتي: - وايه.
ميرزاده پرسى: - له کوښه... ته وهره قانه؟

پروگوژين، پاش بيدهنگيه كي زور گوتي: - لای منه... فهرموو...
به دهم ته و قسه يه وه، دهسته يه ک وهره قی پيچراوه ي کوني له گيرفاني
دهر هينا و بو ميرزاده ي دريژ کرد. ميرزاده لي ي وهرگرت. به خويشي
نه يده زاني چي دهکات. هه ستيكي پر خه م و په ژاره، چنگي نايه دلي، دلي
دهگوشي. يه کسه ر هه ستي کرد، که نه ک هه ر له وساته وه، بگره له ميژه
هه رچي کردارو گوتاري هه بووه، غه له ت بووه، بو نمونه ته م وهره قانه ي
که هه نوکه به ده ستيه وه و زوري هه ز ده کرد به ده ستيان بيني، له ئيستا
به دواوه به که لکي هيچ شتيكي ته و نايه ن، پولنكي قه لب نايه ن، هه ستاو به
داخ و که سه ريكي بي پايانه وه، دهسته کاني هه لگلو فتن. پروگوژين، بي جووله

گه مژه

پاکشاپوو، له وه نه ده چوو، ئه م جووله يه ي ميرزاده ي بينى بيت، به لام چاوه كانى كرابوونه وه و له تاريخيه كه دا كسكه كسك ده بر يقانه وه. ميرزاده له سهر كورسيه ك دانىشت و نيگاي پر ترسى برپيه روگوژين. نيو سه عاتيك بهو جوړه تپه پرې. له پر روگوژين به دم قاقاي پتكه نينه وه، وهك بللى بيرى چووبوو كه نابى به دهنگى به رز قسه بكات، هاوارى كرد:

- ئه و ئه فسه ره... ئه و ئه فسه ره ت له بيره؟.. له بيرته له شوينى ئوكستراكه دا چوون به بنا گويا كيشا؟ ها ها ها!.. له بيرته؟ ئه دى خوښكاره سوپايه كه... خوښكارى كوليجى سوپايى... كه بازى دا..

ميرزاده، به دم شه پوله ترسيكى تازه وه له سهر كورسيه كه راپه پرې. كه روگوژين، له پر هتور بووه وه، ميرزاده به سوزه وه به سهر يا دانه وييه وه، له لايه وه دانىشت، دلى به توندى لى دها، هه ناسه ي سوار بووبوو، چاوى برپه سه روسيماي روگوژين و نيگاي ليته ده گواسته وه.

روگوژين، سه بيرى ميرزاده ي نه ده كرد، له وه ده چوو ميرزاده ي له بير چووبى، به لام ميرزاده به دم نيگه رانى و چاوه روانيه وه هر سه بيرى ده كرد. كات به خيراى ده پويشت. دنيا به ره به ره رووناك ده بووه وه. ميرزاده ناو به ناو، له پر ده كه وته وپينه، هاوارى ده كرد، قاقا پتده كه نى. ميرزاده ههنگى به ئارامى، دهسته له رزكه كانى به سه رو قزو ده موچاويا دينا! و په يتا په يتا نه وازشتى ده كرد! هر ئه و نه ده ي له ده ست ده هات، له وه زياترى پتده كه را. ميرزاده ديسان له رزى ليها ته وه، لاقه كانى له ژير يا ده نوو شتانه وه. هه ستيكى تازه، زور تازه داي به سهر دليا، تووشى نيگه رانيه كى بن پاىان بوو.

له و كاته دا پوژ بووه وه. ميرزاده ئه نجام له سهر جيگه كه ي راكشا. ماندوويه تى و داخ و كه سهر زه يفيان لى سه ندبوو. ده موچاوى خوى نا به ده موچاوى پهنگه پيووى بن جووله ي روگوژينه وه. پوندوكى چاوه كانى، به سهر گوناكانى روگوژيندا هاتنه خوارى، به لام له وه ده چوو هه ست به فرميسكه كانى خوى بكات...

به هه ر حال، وه ختايه ك دواى چهند سه عاتيك ده رگا شكينرا و خه لكى

گه مژه

وه ژووركه وتن، سهريان كرد بكوژهكه، بهدهم وړينه و تاوه ئاگای له دنيا نيينه. ميرزاده، له نزيكى ئهوهوه، لهسهه جينگهكهى خوى، كړو كپ دانىشتووه. ههه جاري كه يارو هاواري كړدبا، يان بكهوتبا وړينه، ميرزاده بهپهله دهگهيشته سهري، به دهسته له رزوكهكانى، سهروقژ و دهموچاوى نهوازشته دهكرد، بهلام ميرزاده ئيست، ههه پرسيارنيكيان ليدهكرد لىي تينهدهگهه، ههه كهسيكى لهو خهلكهه كه پړابونه ژوورهوه و دهوريان دابوو، نه دهناسيهوه. ئهكهه شنايدهه، لهه كاتهده به خوى له سويسراوه بهاتبايه تا كونه نهخوشهكهه جارانى خوى معايهنه بكات، يهكسهه ئهه حالهه بيردهكهوتهوه كه نهخوشهكهه له سالى يهكهه مى معالهجهكردنى له سويسرا، تياى بوو، له نائوميديدا دهستى ليك بلاو دهكردوه و وهكو چون ئهوسا گوتبووى، ئيستاش دهيگوتهوه: "گه مژهيه!".

فەسلە دوازدهم

كۆتايى

بىئەژنەكەى مامۇستا، ھەر كە گەيشتە پافلوفسك، خىرا رۆيى بۆ مالى داريا ئەلكسىفنا. ھەر چىيەكى دەزانى بۆى ھەلرشت، ئىدى بەمە ترستىكى وای كەوتە دلەوۋە بە ھىچ شتى ئارام نە دەبوۋەو. ھەر دوو ئافرەت، لىپران يەكسەر بچن بۆ لای لىبىدىف، لىبىدىف، چ وەكو دۆست و چ وەكو خاۋەنى ئەو خانوۋەى بە مىرزادەى بە كرئ دابوو، زۆر نىگەرەن بوو. قىرا لىبىدىف، ھەر چىيەكى دەزانى پىي گوتن. ئىدى (بە تەگبىرى لىبىدىف) وایان بە باشزانى كە بە سى قۆلى برۆن بۆ پترسبورگ تا نەيەلن ئەۋەى لىنى دەترسان پروو بدات. بەو جۆرە بۆ سبەى، دانى بەيانى، سەعات يازدە، پۆلىس، دەگەل لىبىدىف و خانمەكان و سىمون سىمونفېچى براى پروگوژىندا، كە لە بەشىكى ترى ھەمان خانوو دەژيا، ھاتن و پۆلىس دەرگای مالەكەى پروگوژىنى كردهو. ئەۋەى زياتر ھانى دان كە دەرگا بشكىتن، ئەۋە بوو كە كابراى دەرگاۋان گەۋاھى دا گوايە دوتشە و پارفىون سىمونفېچى دىتوۋە، بە دزىيەۋە، بە ماتە مات، گورگ ئاسا، دەگەل ھاورنېەكىدا، لە دەرگای پىشەۋە، لە قالدەرمەكانى بەر دەرگا كەۋە چۈنەتە ژوورەۋە. ئىدى ئەمە بىيانوۋىەكى باش بوو، دواى ئەۋەى زۆريان لە دەرگا داۋ نەكرايەۋە، دەرگا بشكىتن و خۆ بە ژوورابكەن.

پروگوژىن، توۋشى ھەۋى مېشك بوۋبوو، بۆ ماۋەى دوو دانە مانگ لە

گه مژه

نه خوځښت خه وټنرا. که چاک بوووه یه کسهر درایه دادگاوه به تاوانی
 قه تل دادگایی کرا. له لیکوآینه وه و تاقیقدا قسه و ثیفاده کانی زور پاست و
 دروست و قه ناعه تبه خش بوون، میرزاده هر له سهره تاوه له که یسه که
 دهرکراو تهری بوو. پوگوژین، به دریژایی دادگایه که زور مات و بیده نگ
 بوو. پاریزهریکی یه جگار کارامه و زه به رده ست و دهماوه رو قسه زان
 به رگری لیده کرد. هم پاریزهره، به به لگه ی لوژیکیه وه سهرماندی که هم
 تاوانه زاده و به رهنجایی هوی میشکه که زور له پیش نه نجامدانی
 تاوانه که دا لای پوگوژین هه بووه، نه و نه خوځش زاده ی خه م و په ژاره ی
 په نگ خواردووی دلی تاوانبارو گوشاری له راده به دهری دهروونی بووه،
 پوگوژین هیچ نارپه زاییه کی دهرباره ی نه و قسه انه ی پاریزهره که ی
 دهرنه بری، به لام هیچ قسه یه کیسی به قازانجی نه و مه رافه عیه نه کرد. ته نیا
 شتی که کردی (وه کو له ته حقیقه که دا کردی) نه وه بوو که به روونی و
 په وانی، هه موو ورده کاریه کانی تاوانه که ی خوی بیچچوپه نا خسته
 به رده ست.

سهره نجام، دواي مدارا کردنی باری دهروونی و نه خوځشی، حوکه که ی
 بو سووک کرا، حوکه ی پازده دانه سال بیگاره زندانی بو برپایه وه و
 هه والهی سیبریا کرا. زور به خه مساردی و حواس په رتی وه کو یه کیک
 خه ون بدینی، قهراری مه حکومیه ته که ی وهرگرت. ئیدی هه مو سهره و
 سامانه مؤله که ی، جکه له به شیکی که می، که له و دوايانه دا، له
 سهرسهریاتیدا به فیروی دابوو، هر هه مووی بو سیمون سیمونوفیچی
 برای مایه وه، که زور خوځشالی کرد.

دایکه پیره که ی هیشتا ماوه، له وه ده چی ناو به ناو، کورپه نازیزه که ی،
 پارفیون سیمونوفیچی، بیربکه ویته وه، به لام بیربکه ویته وه یه کی گونگ و
 ئالوز. خوا به وه په حمی له م پیره ژنه کردووه، که هیچ شتیکی دهرباره ی
 نه و کاره سات و نه گبه تیه نه دهرانی که له مالله که یا رووی دا بوو.

لیبیدف و کیله ر و گانیا و پتیتسن و گه لیک له قاره مانه کانی دیکه ی
 رومانه که مان، وه کو جاران بو خو دهرین، گورپانیکي نه و تویان به سهر نه

گه مژه

هاتوو، بۆیه هیچی وامان له باره یانه وه پئ نییه که بیگپرینه وه. هیپولیت به وپه پری دهر دو ئازار و په ریشانیه وه، به ماوهیه کی کهم بهر له و کاته ی چاوه پوانی بوو، نزیکه ی دوو ههفته دوا ی کوژرانی ناستاسیا فیلیپوفنا، مرد. ههر هه موو ئهم واریقات و پرووداوانه زۆریان کار له کولیا کرد. زۆر له دایکی نزیک بووه وه. نینا ئه لکسندروفنا، زۆر نیگهرانی ئه وه، ههست دهکات کولیا، له چاو ته مه نی خویا، وهکو پیاویکی گه وره بیرده کاته وه. کئ ده زانی؟ په نگه له ئایینده دا ببی به پیاویکی گه وره. پئویسته له م بۆنه یه دا ئه وهش بلتین که ههر ئه و بوو ده ورکی جوانی بین ی و زه مینه ی بۆ ئایینده ی میرزاده خو شکرد. کولیا، له نیتو ئه و که سانه دا که له و دوا ییانه دا ناسی بوونی، یه فگینی پاقلوفیچ پادوفسکی له هه موو ئه وانی دی پتر به دل بوو. کولیا یه که م کهس بوو که چوو بۆ لای ئه و و ههرچییه کی دهر باره ی روداوه که و وه زع و حال ی ئیستای میرزاده ده زانی، به دریز ی بۆ گتیرا بووه وه. مه زنده که ی کولیا راست دهر چوو: یه فگینی پاقلوفیچ، به راستی له خه می ئایینده ی ئه م "دیوانه" به له نگازده دا بوو، به هه ول و هیمه تی ئه و، جاریکی دی میرزاده بۆ دام و ده زگا که ی دکتور شنایده ر، له سو یسرا، نیردرایه وه.

یه فگینی پاقلوفیچ، به خو یشی به و نیازه ی ماوهیه کی زۆر له ئه وروپا بمیتته وه، سه فه ری هه نده رانی کرد، چونکه به راستی قه ناعه تی وابوو که "بوونی له پرووسیادا زیاده و پرووسیا پئویستی به و نییه". زۆر جار، به لای که مه وه ههرچه ند مانگ جاریک، ده چوو بۆ ده زگا که ی شنایده ر و سه ردانی دۆسته نه خو شه که ی خو ی ده کرد، به لام شنایده ر جار له دوا ی جار، نا ئومیدتر و خه مبارتر ده هاته بهرچاو، سه ری ده له قاندو میوانه که ی تیده گه یاند، که می شکی نه خو شه که ی به ته واوه تی تی کچوو، ههرچه نده به ئاشکرا و به زه قی نه یده گوت که قابیلی چاک بوونه وه نییه، به لام ئه وه شی نه ده شارده وه که به ره شبینی و نا ئومیدی باسی ئه سپه ک و ماخولیا که ی بکات. یه فگینی پاقلوفیچ به و قسانه خه مبار ده بوو، پیاویکی هه ستیار و دلۆفان بوو، ههر به وه دا دیار بوو، که پێگه ی دابوو کولیا نامه ی بۆ بنیریت

گەمزە

و ھەندى جارى وەلامى نامەكانىشى دەدايەو.

ھەر لەم بۆنەيدا خەسلەتتىكى دىكەشى كەشف بووبوو. جا چونكە ئەم خەسلەتە لە خەسلەتە باشەكانە، بە پىويستى دەزانين بە خىرايى باسى بگەين. يەڭگىنى پاڭلوفىچ، دواى ھەر سەردانىكى بۆ دەزگاكەى شنايدەر، جگە لە نووسىنى نامە بۆ كولىا، نامەى بۆ كەسىكى دىكەش لە پىرسبۆرگ دەنارد، كە بە دوورودرىژى و بەوپەرى ھاوخەمى و ھاوسۆزىيەو، باسى مىرزادە و نەخۆشىيەكەى بۆ دەكرد. لەم نامانەدا، سەربارى ھەموو پىز و حورمەتىك (بە ئازادىيەكى زۆرەو) گوزارشتى لە ھەندى بىرو ھەست و سۆزى راستگويانەى خۆى دەكرد. شتىك بوو زياتر لە دۆستايەتى و خۆشەويستىيەكى گەرم دەچوو. ئەو كەسەى يەڭگىنى پاڭلوفىچ، ئەم نامانەى (ھەرچەندە كەم و درەنگ درەنگ بوون) بۆ دەنارد و شايسىتەى ئەم ھەموو پىزو حورمەتە بوو، ڧىرا لىبىدىف بوو. ھەلبەتە بە تەواوئەتى نازانين كە ئەم پەيوەنديانە چۆن دروست بوو، بەلام بىگومان يەككىك لە سەرچاوەكانى ئەم پەيوەندييە ئەو كارەساتە بوو كە بە سەر مىرزادەدا ھات و، ڧىراى بە پادەيەك خەمبار و نىگەرەن كە، كە لە سووتيا نەخۆش كەوت و لە جىدا كەوت. لەوە بىترازى ئىدى نازانين ئەو پەيوەندى و دۆستايەتییە چۆنى دروست بوو.

بۆيە باسى ئەو نامانەمان ھىتايە گۆپى، چونكە لە ھەندىكاندا باسى مالىباتى يەپانچىن بەگشتى و ئاڭگلايا بە تايبەتى، ھاتوو. يەڭگىنى پاڭلوفىچ، لە نامەيەكيا سەبارەت بە ئاڭگلايا، كە نامەيەكى ھەندى ئالۆز و بەتەمومژ بوو و، لە پارىسەو ناردبووى، باسى ئەو دەكەت كە ئاڭگلايا ئىقانوڧنا، دواى عەشق و دلدارىيەكى توند و كوتو پىر، بەبى پەزامەندى كەسوکارەكەى شوو بە كۆنتىكى پۆلاندى موھاجىر دەكەت و كەسوکارەكەى تەنيا لە بەر ئەوە قايىل دەبن، نەبا ئاڭگلايا فەزىحەت و رىسوايەكى گەورەيان بەسەرا بىنى. يەڭگىنى پاڭلوفىچ، دواى بىدەنگىيەكى شەش مانگە، نامەيەكى دوورودرىژى بۆ ڧىرا نارد، لە نامەكەيدا باسى ئەوەى بۆ كەردبوو، كە لە كاتى دوا سەردانى لە پروفىسۆر شنايدەر لە

گه مژه

سويسرا، هه موو خانه واده يه پانچين (جگه له ئيشان فيدوروفيج كه به هوى كاره وه له پترسبورگ مابووه وه) وميرزاده (س...) ي له وئ بينيووه. جا ديداريكي سهير: زور به گهرمى و خوشى پيشوازيان كردووه، ته نانه ت ئا ديلايد و ئەلكسندرا زوريان ستاييش كردووه كه "فريشته ئاسا خه مى ميرزاده ي داماو ي خواردووه" و له و پووه وه خويان به قهرزارب ار و منه تبارى ئەو زانيوه، به لام ليزافيتا پروكوفيچنا كه ميرزاده ي به و حالى بى حاله وه، به و نه خوشى و كه ساسيه وه بينى. له ناخه وه هاته جوش، خوى پى زهوت نه كراو له كانگاي دله وه دهستى به گريان كرد. ديار بوو هيچ رقيكي به رانبه رى نه ما، دلى به ته واوه تى لنى پاك بووه وه. ميرزاده "س..." به و بۆنه يه وه كۆمه ليك قسه ي هه ق و راستگويانه ي پر له ههست و سۆزى جوانى كرد. يه قگيني پاقلوفيج، ههستى كرد كه ميرزاده (س...) و ئا ديلايد هيشتا به ته واوه تى ريك نه كه وتوون و نه سازاون، به لام له هه مان كاتدا، وينا ي ده كرد كه رۆژى دى، ئەم ئا ديلايد هه هه هه، خو به خو، له ناخى دله وه، مل بۆ زيره كى و هوشنى و ئەزمووندارى ميرزاده (س...) ده دات و ده گه ليا ريك ده كه وىت و ده سازىت. ئەم جگه له وه ي كه ئەو مهينه تيانه ي به سه ر مالباته كه ياندا هاتبوو، زوريان كارتىكردبوو و عيبره تىكى زورى ليوه رگرتبوون، به تايبه تى ئەو ريسك و سه ركيشيه ي كه ئاگلايا ده گه ل كۆننه پۆلانديه موهاجيره كه دا كردبووى. ئەوه ي كه مالباتى يه پانچين، له م شوو كرده ي ئاگلايا به و كۆننه پۆلانديه، لنى ده ترسان، له ماوه ي شهش مانگدا ده ركه وت، ئەم جگه له موفاجه ئه يه كى ديكه ش كه كه س ته سه ورى نه ده كرد. ده ركه وت كه ئەم كابرايه نه "كۆننه" و نه "كۆننه بووه"، ده ربه ده رى و موهاجيره كه شى به هوى هه ندى كارى ئالۆز و گومان ليكراوه بووه. ئيدى به زمانى لووس، ئاگلايا ي له خسته برد بوو و واى تيگه يانده بوو، كه پياويكى خانه دان و خه مخۆر و دلتەنگ و دلریشى نيشتمانكه يه تى، ئيدى به راده يه ك، ئەم كيژهى كۆنترۆل كردبوو، كه ته نانه ت به رله وه ي شوويشى پى بكات، بووبوو به ئەندامى كۆميتە ي هه نده رانى سه ربه خويى پۆلانده. ئەم جگه له وه ي كه بووبوو به موريدى

گەمژە

قەشەيەكى ناودارى كاتولىكى، كە مېشكى پېر كىردىبوو، لە توندىرەوى ئايىنى، بەلام ئەو سەرۋەت و سامانە زۆرەي كە گوايە "كۆنت" ھەي بوو، بە بىلگە بۇ لىزاقىتا پروكوفىشنا و مىرزادە "س..." دەر كەوت كە قەت پۇژى لە پۇژان شتى وا نەبوو و نىيە، ھەر ھەمووى خەيال بوو. لەوھش خراتر ئەو بوو كە كۆنت و ھاوپى قەشە بە ناوبانگەكەي، توانيان دواي شەش مانگ لە گواستەنەوى ئاگلایا، بە ىنى ئاگلایا و كەسوكارەكەي بە تەواوھتى تىكبدەن، وایان لىنھاتبوو بەچەندىن مانگ يەكتريان نەدەيىنى!... بە كورتىەكەي، دەرەدە دلىكى زۆريان ھەبوو، بەلام لىزاقىتا پروكوفىشنا و ھەر دوو كچەكەي و تەنانەت مىرزادە "س..." ش بە رادەيەك مارانگاز بووبوون، تەنانەت لە قسەكرىنا زۆر شتيان لە يەڭگىنى پاڭلوفىچش دەشاردەو، ھەرچەندە سوور دەيانزانى كە يەڭگىنى ئاگای لە دوا حەماقەتەكانى ئاگلایا ئىفونوڭنا ھەيە و دەيزانى گەيشتووتە كۆي. لىزاقىتا پروكوفىشناي بەلەنگاز خوا خوى بوو بە زووترىن كات بۇ مال و ولاتەكەي، پرووسيا بگەپىتەو. بە گوتەي يەڭگىنى پاڭلوفىچ، زۆر بە توندى ئىرادى لە ھەر شتىكى ھەندەران دەگرت. دەيگوت: "لېرە، لە ھىچ شوپىنى نازان، نانیش بېرژىنن، زستانان وەكو مشك دەچنە كونەو. بەلاي كەمەو ئىستا توانيم وەكو روسىك بۇ ئەم گەنجە كلۆلە بگريم". بەدەم ئەو قسانەو، بە داخ و كەسەرىكى زۆرەو ئامازەي بۇ مىرزادە كرد، كە ئەوى نە ناسى بوو. ئەوجا لە كاتى خواخافىزى لە يەڭگىنى پاڭلوفىچ، بە تورەيىو گوتى: "ئىدى ئەم وەھم و خەيالاتە بەسە! كاتى ئەو ھاتوو گوى لە دەنگى ئەڭل بگرين! ھەر ھەموو ئەم ولاتە بيانانە، ئەم ئەوروپايەي كە ئىو پىيا ھەلدەلېن، ھەر ھەمووى سەرابە، تراويلكەيە.. ئىمە بە خۆيشمان لە ولاتى غەربىدا جگە لە تراويلكە ناكەينە ھىچ... ئەم قسەيەي منت لەبىرىن.. كەسى نەمرى بە چاوى خۆت دەيىنى!"

تېببىنى: پۇژى سىشەممە ۲۰۱۴/۳/۱۱ لە پاچقى ئەم پۇمانە بوومەوھ كە لەم دوو دەقەى خوارەوھ، بە شىوھىەكى بەراوردكارىيانە پاچقىم كردووه، جا ئەگەر ئەمە بووبىتە ھۆى ئەوھى ھەندى دەستەواژە و پرستە و پەرەگرافى دەقە كوردىيەكە لە پوالت و شىوھدا تەواو دەگەل سەرچاوهى يەكەمدا تىك نەكاتەوھ، ئەوا لەگەل دەقى دووھمدا تەواو تىك دەكاتەوھ و ديارە پىچەوانەش پىچەوانەيە. ھەلبەتە بەدلىيايەوھ دەقە كوردىيەكە ھىچى لەو دوو دەقەى دى كەمتر نىيە و بى چەند و چوون پووى مەجلىسى دەقانى ھەيە.

* - دوستويفسكى: الاعمال الادبيه الكامله - ۱۸ مجلدا ترجمها عن
الفرنسيه: د. سامى الدروبى

الکعبه العربيه البانيه: دار ابن رشد للکباعه والنشر.

نتورک - ايگاليا ۱۹۸۵ / مجلد "۱۰-۱۱"

* - ابلە: جلد (۱،۲)

نوسينده: فيودور ميخائيلوويچ داستايوفسكى/مترجم: منو چەر بيگدلى
خمسە./چاپ دوم: ۱۳۸۹ / نيگارستان کتاب/ تهران

گەمژە

فەرھەنگۆک

ئا

ئەداو ئەتوار: پەشت و ئاكار
 ئارايشتكار: ئارايشتگەر، مکیاجكار
 ئەوک: قورپ، گەروو، بەرمل
 ئاسیو: ئازار، بەلا، زیان، زەرەر
 ئاشخانە: مووبەق، چیشخانە
 ئەنگۆ: ئیو، ھەو، ھون
 ئەگەرنا: دەنا، ئەگینا، ئەگین، گەرنا
 ئیژی: دەلی
 ئەفسووناوی: سىحراوی، جادوویی
 ئیکلام: کړنځ، سەرچەماندن بۇ ریزگرتن
 ئامیز: باوہش، ھەمیز
 ئەزبەنی: گەرەم، قوبان
 ئاران: گەرەمسیر، گەرمیان، زستانەوار
 ئۆین: پیلان، دەسیسە، فیل و مەکر
 ئۆینباز: بەمەکرو فیلان، پیلانگیر
 ئیشک: پاس، کیشک
 ئاکنجی: نیشتەجی
 ئالوودە: گیرۆدە، خووپنگرتو
 ئاوەز: ھۆش، فام، ئەقل
 ئاشپەز: شیوکەر، چیشت لینەر، چیشتچی
 ئەنگیزە: ھۆ، ھاندەر، سۆنگە
 ئەستەم: زەحمەت، ئاسی، دژوار
 ئەسەح: ئەکید، خویا، مەعلووم
 ئیرەیی: ھەسوودی
 ئەستیل: ھەوز

گه مژه

ئىستهرهم: دهمه وئ
 ئەستەپ: بەر، بەرى كەواو...
 ئاپۇرا: حەشامات، قەرەبالغى، حەشىمەت
 ئاشووب: پەشىوى و ئاژاوه
 ئەوزار: ئامران، ئامير، وهسىله
 ئاغەل: جىيى داكردىنى مەپو بزن له دەمى سەرمادا
 ئەسكەمىل: كورسى
 ئاوهز: ئەقل
 ئاخيز: نيوه هەستان
 ئەوقات: پاريزەر
 ئول: ئايين
 ئاريشه: كيشه، گرفت
 ئاودېكه: ئاودې، ئەو شوپنەى ئاو دای دېيى
 ئالچاخ و دەنى: سووك و بىئابروو، خويپرى
 ئاوردوو: سووتەمەنى، شەواتەك، ئيزنگ وقە لاشكەرى
 ئەرخايەن: دلنيا، خاترجەم
 ئوفيس: نووسینگە، ژوورى كار
 ئاخاوتن: قسە كردن، پەيفين
 ئيش: كار
 ئاوه ژوو: بەرەواژ، سەروخوار، پىچەوانە
 ئيزنگ: دارى سووتاندن
 ئاشچى: چىشتلینەر، ئاشپەز
 ئاویزه: چلچرا، پلپلە و سلسلەى خشلى ژنان
 ئاوارته: ريزپەر، جياكراوه، دوورخراوه، پەپینراو
 ئەمەك: وهفا، ئەمەگ، نمەكناسى
 ئيفترا: بوختان
 ئەزبەركردن: لەبەركردن

گەمژە

ئەشقى: شەقاو، بەرەلا، ياخى، ملھور
 ئەرباب: خوش مەشرەف، پووخوش، خوش مامەلە
 ئاچەر: ھاپەر، کلل
 ئالدۆزى: پۆكىشى زىرو زىوو، سورمە پىژ، سورمە چن
 ئوردووبەز: جىگەى دابەزىن و ئسراحتى لەشک
 ئەلھا: ئارەزو، کەلکەلە.
 ئەسپەک: نەخوشىيەكى مېشکە، ماخوليا و جۆرە شىتییەکە.
 ب:

باوژن: زېداىک، ھوى دایک، باجى
 باب: باوک
 بالانما: بالانوین، ئاویئەى بالاپوان
 بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورج
 بايس: ھۆ، باعيس، سەبەب
 بلوور: شووشە
 بىئەوا: ھەژار، بىچارە، داماو
 بە تۆبىزى: بە زۆر، بە خورتى
 بە پوحم: بەبەزەيى، دلۇقان
 بىرنجە: جۆرە کانزايەکە، زەردى سەماوەر(قصدیر)
 بەلەنگاز: بىچارە، نەدار، بەسەزمان
 بەرۆک: ياخە، يەخە
 بەکاوہخۆ: بەھىواشى
 بەرسف: وەلام
 بەرک: گىرقان، باخەل
 بالیفۆکە: سەرىنى بچووک، گۆشە
 بورى: تىپەپرى
 بىلبتون: بە تەواوہتى
 بەو ئاوايە: بەو جۆرە، بەو شىوہيە

گەمژە

باریە: لۆسە

بەستین: پۆخ، کەنار، گۆی چەم، دەم چەم، پەخ

بیشە: دارستان، لێر

بەرکۆشە: بەرھەڵبێنە

بن پیالە: ژێر پیالە

بۆرەقنە: ئامال بۆر، مەیلەو بۆر، بۆرباو

بویر: ئازا، دلێر

بیوہی: بێ زیان، سەلامەت

بار: بێچوو مەلی بەھارە

بیزوو: بیزگ، مەگیرانی

بیزگەوان: بیزووکەر

بەلانس: ھاوسەنگی

بارتەقا: باتەقا، ھەنبەر، بەرانبەر

باجەوان: باجگر

بە سوئ: بە ژان، بە ئازار

بەردەبار: پیاوی زاناو بە تەگبیر

بیدادی: نەھەقی

بەیتال: پزیشکی ئاژەلان

بویەر: پووداو

باژیرۆک: شارۆچکە

باشار: دەربردن، خۆراگرتن

بەرای: پێشایی، بەراھی

بەلەد: شارەزا، پێزان، پێنوین

بەفرە ژیلکە: بەفری زۆر دەنک ورد

بەلەک: پووز

بە خورتی: بە تۆپزی

بالیف: سەرین، پشتی

گەمژە

بەگەنکردن: پەسەندکردن
 باندۆر: کاریگەری
 بايس: ھۆ، باعيس، سۆنگە
 بەرخودان: مقاوھەت
 بارخانە: کەلوپەلی بازەرگانی، باری لەسەر یەك ھەلچنراو
 بەرجەوھن: دیمەن
 بۆدپ: بۆنی توندی ماسی و تەگە
 بۆدراو: برژاو، خاوەنبرژ
 بەلخ: بەلغ، کەپوو
 باسرىشك: بەفر و باران پىكەوھ
 بوخچە: پارچەيەكى چوارگۆشەيە بۆ كەلوپەلتىنان
 بەدخوا: دلپىس، لە چاكە بەدوور
 بەعزکردن: تۆران، زىزىوون، قسەداپران
 بن عام: خزمى دوور
 بەگەن: پەسەند
 باپەر: نەخۆشى لە سەرماوھ، سەرمابوون
 بۆز: ڕدینى ماشوېرنج، شىنى ئامل سېى
 بىژى: زۆل، ھەرامزادە، شەيتان و وریا
 بەتل: بەشتىك
 بورى: تىپەرى
 بادىھەوا: بە خۆرايى، بەفیز و دەعیە
 بىزە: زەردەخەنە
 بە خۆی نەوھستا: خۆی پى زەوت نەکرا
 بە خورتى: بە زۆر، بە تۆپزى
 بنیچە: ڕەچەلەك
 بەور: ډرندەيەكى بە سامە
 بالوكە: شتىكەوھك زىپكەو، زىپكەش نىيە

گه مژه

بی زات: بی زاخ، ترسنوک
 به غار: به ږاکردن
 بړیک: که مینک، توزیک، هه ندیک
 به دږا: بیرخراپ، نیازخراپ
 بژوین: زهوی پږ گیا و له وږ، بژوون، زه مه ند
 باخفم: قسه بکه م.
 پ:
 پیشخزمه ت: نوکهری به رده ستان
 پارک: باخ
 پسمام: کوږه مام، ناموزا
 پواز: سنگیکه له درزی داری قه لشاوی دهنین تا نه یه ته وه یه ک
 پوږ: بالنده یه کی خوښ گوښته، له مریشک گه وره تره
 پیشکار: خزمه تکار
 په یف: وشه، وته، قسه
 په ز: مه پ، میگه له مه پ و بز
 په ری: فریشته
 پاژ: به ش
 پرته و: تیشک، پرووناکی
 پیکفه: پیکه وه، به هه قږا
 پږ: زوړ، ته ژی
 پوستان: فهروه، که ولی تیسکن
 په ژمرده: چه رمسی، ژاکاو
 پایدوس: ده ست له کار هه لگرتن
 پوکه: گاگوز
 په سیو: په سیف، هه لامه ت
 پیتاک: باربوو، کوکړدنه وه ی دارایی
 پیل: شه پوړ

گه مژه

پهسلان: قیامت، ئه و دنیا

پاتاوه: پیللو، کاله.

پاتوق: شوینی کۆبوونهوه

پۆر: قژ

پیشداوهری: حوکمی پیشوهخته

پانکردنهوه: ماستاوساردکردنهوه، رووپامایی

پهشم: قسهی قۆر و بیمانا

پزیشکیار: یاریدهدهری پزیشک

پهتۆ: بهتانی

پهркеم: فئ، خوودار، پهتا و ههلامهت پینکهوه، ئه نفلۆنزا

پیشهات: قهومان، بهسهرهات

پشتیر: گهوپ، تهویله

پهتهپری: پهتیاره، شیتۆکه

پرکیشی: پیداکری، سووربوون، جورئهتکردن

پاکهن: کهوش کهن، جینگهی پیللو داکهندن

پهیف: وشه

پسۆک: قرچۆک، بهنیک زوو بپسیت.

ت:

تهمه شاقان: بینهر، سهیرکههر

تهماشاخانه: شانۆ، نمایشهسهره

تهژی: پڕ، لیپاو لیپ، سههر ریژ

تا: لا، لایهن

تیشته: نانی بهیانی، قاوهلتی، بهرقلیان، تاشتی

تالووکه: مهترسی، خهتههر

تهباره: دهغلی گهیشتهوی نه دوراو، قاییمه دهغل

تهژه و ناقلۆلا: گهوره و ناشیرین

گه مژه

تاین: یارۆ، فلان، ناڤیری
 تاژی: سه گی پاو، تانجی
 ته شقه له: گه پ، بیانوو پیگرتن
 ته یرو تو: بالنده و مه لان
 ته وازۆ: ته وازی، عوزرخوایی، داوای بوردن
 تخوب: سنوور، کهوشه ن، تخووم
 ته ویل: ناوچه وان، هه نیه، ئه نی، تویل، جه مین
 تۆرینۆک: توو په و دلناسک
 ته خته به ن: ته خته خه و
 ته قوو: به لکوو، هاتوو
 تاقه تکردن: شارندنه وه، داکردن
 تۆلاز: میباز، چاوله وه پین
 تیلمه: تیلماسک
 تیلاگ: لاسه ر
 تاوه گاز: تاوانگاز، به هه تاو سووتاو
 ته لفیزی: ته لفیسی، ته وس، گالته وگه پ
 ته ریده: ریگر، چه ته
 تووله ک: وه رینی مووی له ش
 تۆسن: سه رکیش، نا پام
 ته فگه ر: نه سه ره وت، بزوو تنه وه
 ته مراندن: کوژاندنه وه
 تاری: تاریک
 تۆماکو: تووتن
 ته شبریق: هه وره تریشقه، بروسکه
 تووک: نزای خراپ، دووعای شه ر
 تاخ: گه په ک
 تاس: سه ر پووتاوه، ده غسه ر

گەمژە

تەرز: جۆر، نەوع
 تەوسخەن: ژارخەن، پیکەنین بە تەوسەو، پیکەنینی تەوسامیز
 تاراوگە: مەنفا
 تیز: تەوس، توانج، گالته پیکردن
 تامپۆن: دەعم، پیکدادان
 تازەمۆد: نۆباو
 تەشقی ئاسمان: بڵندایی ئاسمان
 تەرە: تاراو، لە لانه توراو، ئاوارە
 تەرزهکوت: تەرزه شکین، درەخت یان زەرعاتیک تەرزه لێی داویت.
 تلیانە: قەرتالە، سەبەتە، سەبەتە ی میوه چنی
 ج:

جەگەن: گیایە کە لاسکی سی سووچە لە زەلکاودا دەپوئ
 جنگن: شەپانی، دپ، نەگونجاو
 جەلۆ: هەرزه پیای، سەرسەری
 جندەخانە: سۆزانی خانە، قەحپەخانە
 جەرباندن: تاقی کردنەو، تەجرەبە کردن
 جوړنه: حەوزۆکە ی گەرماو
 جما: جولا، بزوا
 جفاکی: کۆمەلایەتی
 جوابی کرد: دەری کرد، ئیزنی دا
 جملکانە: دووانە، جمل، لفانە
 جەندەک: تەرم
 جیازی: کەلوپەلی بووک بۆ مالی زاوا.
 جنزهده: کەسیک جنۆکە دەستیان لیوہ شانددیت
 جوونی: تاقمیک، دەستە یەک، کۆمەلێک
 جەوہندە: مەتارە، کوندە ی بچووک بۆ ئاو تیدا هەلگرتن، دیمکە
 جوابە جەنگی: بە دەمدا هاتنەو.

گەمژە

چ:

چەلەنگ: چوست و چالاک، گورج و گۆل، شوخوشەنگ

چینی: جۆری سۋالەتی ھەرەباشە، ۋەکو کاشی

چتۆ: چۆن، چلۆن، کوو

چرپین: وتن (بۆ گۆرانی و قام)

چیل: مانگا

چەنگ: ئامیژیکى موسیقایە، ھارپ

چەکمە: جەزمە، پووت

چەمەنزار: میژگ، میژغوزار، سەوزەزار

چما: بۆچی، ئەپا، لەبەرچی

چقل: دپک، دپو، دپى

چەرچی: فرۆشیاری گەپیدە، دەستفرۆش

چوغورد: چوغور، چغر، چر

چمک: سووچ، گۆشە

چوارنکال: ھەرچوارلا

چیبوو: دروست بوو

چەمووش: سل، رەۋەک، لەقەھاویژ و گازگر

چەرموو: سپی

چەرچی: دیوەرە، فرۆشیاری گەرۆک، دەستفرۆش

چاوساغ: دەسکیش، جاسووس، سیخور

چەلیپا: خاچ، سەلیب

چاوگ: دەستە چیلە

چوون: ۋەک،

چپەدوو: دووان بە چپە

چەقەن: زەۋى تەتم، رەقەن.

ح:

حایرمان: سەرسامبوون

گه مژه

حه سار: حه وش
حه نهك: جه فهنگ، قسه ی گالته وگه پ
حه شه ری: بهر به تاو، ژنی به ئالوش
حه ژمهت: مهینهت، خه فهت، كه سهر، داخ، خه م
حه جامات: خوینبهردان
حه وجه: پیویست
حیل: گه وره، زور گه وره
خ:
خه نی له خوتان: خوشی له خوتان
خشکوک: ده لال، جوانکیله، جوان، قه شهنگ
خه نه قانندن: خنکاندن، له سیداره دان
خوبزه: خولام، نوکهر، خزمه تکار، خزمه تچی
خورجین: هه گبه ی له بهن، جانتای له بهن، خورج
خا: خات، خاتون، خانم، یا
خاپانندن: فریودان، ته فره دان، خه له تانندن
خاپینوک: فریبوک، فیلباز
خانه دان: نه جیمزاده، نه سلزاده
خودان: خیتو، خاوهن، ساحیب
خولک: خولق
خورتی: به توبزی، به زوری
خشت: پیک، بی که م و زیاد
خاکی: بیهه واه، بیفیز
خهرگه: په رۆی کون و پیس
خوابه خته کی: خو و بهخت، به هه لکه وت
خه بتین: خه باتکردن
خشکوک: جوان، خشیک
خویا: ئاشکرا، دیار، پروون

گەمژە

خۆرانگاز: تاوہ سووت، سووتاو لە بەر خۆر
خەفیہ: جاسووس، خەوەرچین، ھەوالدز
خۆلەکەوہ: خۆلەمیش
خەمپە: کوپە ی زۆر گەورە
خەتۆل: خەندەران، دەم بە پیکەنین، پووخواش
خزاگ: عەرەبانە یەک کە بەسەر بەفرا رایدەکیشتن
خۆشکیتی: بیفیزی، خۆبەزلنەزان
خوو: فێ، پەرکەم
خۆیبوون: سەر بەخۆیی
خپ: ھەموو، گشت، تیکرا
خاترجەم: دلتیا، ئەرخیەن
خوارنگە: خواردنگە، چیشخانە
خاکریز: قوولکە یەک کە خاک و خۆلی تێ فری دەدری
خانەزا: تۆکەرێک کە لە مالی ئاغاکی لەدایک دەبی
خاترخوازی: خاترخازی، دووعاخوازی، خواحافیزی
د:

داماو: بێتەوا، بەلەنگان، بێچارە
دەقەر: ناوچە، ئاقار، شوین، جی
دیرکەوتن: دواکەوتن
دلپاقر: دلپاک، بێ فروفیل، بێ گزی
دەربار: دیوہخان و بارەگای پاشا
دەھری: زۆر توپە
داگەپان: ھاتنەخوارەوہ
دلنەوان: دلگیر، مایە ی دلخۆشی
دلۆقان: بە بەزەبی، دلنەرم، میرەبان
دیدەوانی: ئیشکگرتن (بە تاییەتی ئیشکی سەر قەلات و بورجان)
دایپەرە: دایە گەورە، نەنک

گەمژە

دەلیفە: دەرفەت، ھەل

دەرەخت: دار

دەرباریان: دەستوپینوەندانی دیوہخان و بارەگای پاشایەتی

دەروو: دەرک، چۆل، دەری

دەلپەش: بێ بەزەیی، ستەمکار، دەرەق، پکونی

دامە: مۆر

دنگ: دینگ، ئامرازی چەلتووک کوتان

دەلەکدان: پالنان

دەردۆنگ: دوودل، بەگومان

دوونپەتی: خۆپێپەتی، بچووکی

دەلەچە: مەراییی کەر، ماستاوچی

دۆنکی: داردەستی ھەسحەسی ناو بازار

دیرۆکنووس: میژوونووس

دەرپەفی: ھەلەھات، پای دەکرد

دەرۆزە: گەدایی، سوال

داشو: کاکە، براگەورە

دەھری: زۆر تورپە

دەخەبتن: خەبات دەکەن

دۆغری: راست، دروست

داغان: پووخان، وێرانکردن

دەغوول: دەسبێ، خاپینۆک، فیلبان، گزیکار

دوئیل: مبارەزە

دۆتەمام: کێژەمام، ئامۆزا (بۆ کچ)

دەسەنە: بەخشین

دور: ناوەند، ناوەراست، چەق

دێر، دەرەنگ، جێگەیی رەبەنانی فەلە

دەستقلپ: مالبەفیرۆدەر

گەمژە

دۆتمیر: کیز دەمیر، شازادە خانم
 دەقوتاند "بەسەر دەبرد
 دللاوا: بەخشنە، دل تیز، بە دەست و دل
 دادقانی: دادوانی، قەزایی
 دەمە قالە: دەمبۆلە، دەمقەرە، دەمەقالی
 دیز: جینگە ی پەبەنی خاچپەرست
 دمۆر: دومۆر، شووم، نەحس
 دەماوەر: قسەزان، وتەپاراو، چەقاوەسوو
 دەقەتی: دەبوری
 دەحکە: مشتومڕ، گەنگەشە ی توند
 دایەن: ئەو ژنە ی شیر دەدات بە مندالی خەلکی، ژنی بەخیوکەری مندالی
 خەلکی

دەخەلەساین: پرزگار دەبووین
 دەساویژ: بیانوو، پەلپ
 دەلەمە: دۆلەمە، شتییک بە تەواوەتی نەمەیی بیت
 دزیو: ناحەز، ناشیرین
 دەسەجەمی: بە کۆمەل
 داشدار: لایەنگر و پارێزەر، پاسەوانی قەلا
 دوم: کلک
 دین: شیت
 دەلال: جوان و پەزاسوول
 پ:

پەقسین: سەما، هەلپەرین
 پەنەک: قەشەو
 پدین: پیش
 پوندک: فرمیسک، پرونتک، ئەسر، ئەسرین
 پۆحانی: پیاوی ئایینی

پاز: نھیتی
پەژوو: زوخال، خەلوز
پک: کووپ، پژد
پابوون: ھەستان
پۆخانە: پووبار، چۆم، چیم، پوو
پند: جوان، خوشیک، خوشکۆک
پموودە: ئالوودە، ھۆگر
پادەست: خۆبەدەستەوەدان
پەند: میرخاس، مەرد، پیاوانە
پەقیب: نەیار، خەنیم
پیسک: مغامەرە
پیوہلە: بچکۆلەى لاواز، بیتموود
پۆنیشت: دانیشت
پووپامایی: مەرایى، دەلەچەیی، بن پيشهیی
پامووسان: ماچ
پەھەنە: پەھەندە، عەودال، ئاوارە، چۆلگەر
پەبەن: سەلت، زوگورت، راھب
پەبەنیتە: راھبە، ژنە فەلەى تەرکە دنیا، پەبەنى ژن
پاوەگە: جینگەى پاووشکار
پیشخەن: گالتەپیکردن
پەعیەت: رایەت، مسکین
پەزاسووک: ئیسکسووک، پەزاشیرین، دەلال.
پاجفرین: لەرزین، پاچلەکین
پەدا: پازىبوون، قایىلبوون
پەخ: پۆخ، قەراخ، لا، کەنار
پازگر: مەحرەمى پاز، نھیتی پارێز
پۆزا: جۆرە گۆلێکە، گۆلى پیرۆز

گه مژه

پوودار: بیتشه رم، پووقاییم، بی چاووپوو
 پاڤه: واتا شیکردنه وه، تهفسیر
 پایه: حه دد، شیاوی
 په تبالاو: هزر و بیربالاو، په رتحه واس
 ز:

زپکیژ: کچی میژد بۆ باوه ژن، یان کچی ژن بۆ باوه پیاپه
 زیده: زیاده

زه لام: گه وره، ناقلولا و ته ژه
 زار: دهم، دهو

زوپییه ت: وهچه و نه وه و نه تیره
 زید: زاگه

زاگه: زید، شوینی له دایکبوون، مهفته ن
 زوخال: په ژوو، خه لووز

زگهش: پکوونی، بوغزن، کینه له دل
 زهوجین: زهماوه ند

زفرینه وه: گه رانه وه

زه یسان: زه یستان، ژنی تازه زاو

زه یه وان: زیوان، نیگابانی گۆر و گۆرستان

زرائی: ئه ژنۆ

زارۆک: بچیکان، مندالان

زه رده که ن: بزه، زه رده خه نه

زه روو: زالو

زیاتۆک: به زیان، زه ره رده ر، زیانده ر

زه حف: زۆر، فره، مشه

زۆل: بیژ، حه رامزاده، زۆرزان

زه رگال: پیتلاوی له مووچندراو، به له ک پیچ، گۆره وی تا ئه ژنۆ

زیبا: جوان، خشیک، پند، خشکۆک

گه مژه

زراف: باریک، شووش.

ژ:

ژیوان: په شیمان

ژارخن: پیکه نینی ژه هراوی، پیکه نینی ته وسامیز

ژارو: داماو، فه قیر، به سه زمان

ژنه وتن: بیستن، ژنه فتن

س:

سهرزه نشت: سهرکونه، لومه

سهلت: ره بهن، بی ژن و مندال، عازهب

سهندهل: قاپقاپ، ته فته قیله

سپله: پینه زان، بی ئه مهک، بیوه فا، نمه کچه رام

سوز: په یمان، به لین

ستران: گورانی، قام، لاوک

ستیران: ئه ستیره، ئه ستیران

سپیته: به ره به یان

سه وزه زار: میترگ، میترگوزار، چه مه نزار

سه مت: لا، ئالی، ره خ

سهر بورده: به سه رهات، سهرگوزه شته، سهر بهورد

سهرگوروشته: سهر بورده،

سخیف: جنیو

سه ختگیر: توند و به زهبت و پهبت

سیوات: خوینه واری

سائه قل: شیتوکه

سهر بوز: سهر ماشوبرنج

سیاناو: قورپاو

سیوی: هه تیوو، مندالی بی داک و باب

سیکتر: دهرکردن، ترؤکردن

گەمژە

سونگی: قەمە

سەھەندە: بۆۋ، نەسرەوت، زرينگ، ئازاۋەچى

سېتەندى: بى شەرم و حەيا،

سابرىن: نېرى، تەگە

سەرۆ: ئىلھام، سىرووش

سازقان: مۆزىكۋان

سەرناف: ناۋنىشان

ستان: شار، پارىژگا

ستاندار: پارىژگار، مەسەپىف

ساردخانە: مەيتخانە

سۆل: پىلاۋى سوۋكەلەى بى پانىيە، نەعل

سەردۈلكە: گۆرانى ھەلگۈتن بە مردودا

ساقالۆك: مندالى تازەزاۋى جوانكىلە

سەلبەند: پىگەى بە بەرد فەرشكراۋ

سىسەم: تەختە خەۋ، تەختە بەن

سوئ: ئازار، ژان

سىخار: زوقم

ساقەتە: لاسكى گيا

سەرگەقار: سەرۋكى خىزان، گەورەى خىزان

سۆر: سوور، پەنگى سوور

سەۋقاتى: ديارى

سالول: ژوورى ئىنفىرادى زىندان

سايملەل: جۆرى نەخۋشىي ئاژەل و ماللاتە

سووتلى: قەپاتمە، ژنى بى مارەيى بۆ پابواردن

سەربەھوورد: سەربەردە، بەسەرھات

سىپال: جلك، بەرگ و كول و پەل، كۆنەپەرۆ

سۆزانى: جندە، قەحپە

سېقانەگر: مشتومالنه گر

سوخته: سيفهت

سلۆك: سرک، رەوەك، سل، بە پاريز

سفته: چەك، كومپياله، پسوولهی حەوالە

ساپيته: ساپيتك، ميچ

سۆزه: گۆرانىي خەمبار، سۆز، گۆرانى بە دەنگى نزم

سرووش: سەرۆ، ئيلهام، وهحى

سەرەوگر: سەرەوسيت

سندم: پيوەندى ئاسن.

ش:

شرنده: ژنى دەمدریژی شەپانى بىحهيا

شرپوش: شرپۆله، بى بەرگ و بار

شەپوور: بۆقى، كەپەنا

شام: شيو، شيف، خواردنى ئىواران

شكەفت: ئەشكەوت

شكەستەنى: ناسك، شتى زوو بشكى

شتاقيان، هيچيان، كەسيان

شنگ: هيز، تاقەت، توانا

شەقاو: هەنگاو

شلينگ: پارەيهكە

شاپ: شەق

شەكەت: ماندوو، هيلاك

شووره: ديوار

شەربار: پرشەپ، شەپانى

شەنگول: بە دەماخ، كەيف خۆش

شەبەبخوون: پەلامار و هيرشى شەوانە

شەلاق: شەلاخ، قامچى

گەمژە

شەم: مۆم، شەمالک
 شەمدان: مۆمدان، شەمان، جىگەي مۆم
 شۇقار: زمانىشې، نىوانتىكەر، جاسووس
 شوو: مىرد، ھاوسەرى ژن
 شەكەت: ماندوو. ھىلاک
 شاشک: مىزەر، پىچى مىزەر، شاشىك
 شىرەت: راوۋىژ، ئامۇژگارى
 شىرەتکار: راوۋىژكار
 شادەتنامە: کارنامەي خويندن
 شۇخى: سوعبەت، گالتە
 شىف: شىو، شام، نانى شىوان، نانى ئىوارە
 شىلەو بىلە: فېل و تەلەكە
 شەواک: گەمژە، گىلۇكە، دەبەنگ، سائەقل
 شىلو: لىل
 شىلک: ناسک و تورت، سىست و خاو
 شەجەرە: سەجەرە، لىستى ناوى باب و باپىران
 شەلاق: شەلاخ، قامچى، جەلدە
 شەوبىرى: شەونشىنى، شەوگۆر و مەجلىسى دۆست و برادەران،
 شەفرونک
 شەقل: مۆرک
 شەفرونک: شەونشىنى، شەوگۆر، مەجلىس و ئاھەنگى شەوانە
 شەراشو: شەرانى، جىگن، جىگن
 شەپلە: نەخۇشىي ئىفلىجى
 شىستۆک: نىزىكە شىکان، شىستەنى، شىتى ناسكى نىزىكە شىکان.
 شەھلەوہند: سوارچاک، لاوى شۇخوشەنگ.

ع:

عاسا: دارعاسا، داردهست
عهيار: زيتهل، زورزان
عهبه نووس: دارئكي پرهش و پهق و بهنرخه
عهيان: ديار، ئاشكرا، له بهرچاو
عهگيد: ئازا، پالهلوان، جامير
عال: ناياب

غ:

غار: ئه شكهوت
غورابي خهو: شيرنه خهو، خهوي قورس
غهواره: غهريبه، بينگانه، نامو، ئاوهكي
ف:

فهرمايشت: فهرمووده، قسه
فهرخه: بيچوه مهل و جاندهوران
فشقيات: حهنهك، گالتهوگهپ، ئاخافتنى بى تام
فراقين: نيوهرورژه، خواردنى نيوهرو
فهرسهخ: فهرسهق
فرناخ: لووتبهرن، بهدهعييه، پوحزل، به فيز و ئيفاده
فاما: فاميده، تيگهيشتوو، زيرهك
قالا: بهتال، خالى، پووك، ئاواله، كراوه
فهپهنگى: ئه وروپايى
فهسات: گايىنى ژنى بينگانه به زور
چيان: خوڤشه ويستى، ئهفين، ئهوين، دلدارى
فهرتووس: زورهان، پيرى پهككهوته
فهزيحهت: نهنگ، پيسوايى، مايه ي پيسوايى
فيزمالك: خوڤزينهوه
فيودال مولكدار، دهره بهگ

فەلە: ديان، مەسیحی
 ق:
 قالیچە: مافووری بچووک
 قرمز: سوور
 قەرال: پاشا
 قەرالنشین: پاشانشین، ئیمپراتوریەت
 قورباقە: بۆق
 قاوەلئی: تاشتی، بەرقلیان، نانی بەیانی، تیشت، قاوەتوون
 قووچانی: ھەلھات
 قشتیلە: بچووکى جوانکیلە
 قالۆر: قاوغ
 قاپ: قاچ
 قاوغ: قەپیلک، قاپۆرە
 قوشقى: تووپە، وەرەز، سل، رەوھک
 قەرەشە: تەشقەلە، شەرو ناخۆشى
 قویى: زەلکاوی قامیشەلان
 قەلەمپرەو: سنوور و کەوشەنى ژێر دەسەلاتى کەسیک یان دەولەتیک
 قوو: بالەندەیکە لە قاز سپی ترو زلتەرە
 قەلایى: کانزایەکی سپیی نەرمە مسی پى سپی دەکەنەوہ
 قژاولە: تاق تاقکەرە
 قاوش: ھۆل، شوینی نووستنی بە کۆمەل
 قەساس: سزا، تۆلە
 قەرەبەخت: بەختەرەش، بەدبەخت، نەگبەت
 قامک: پەنجە، ئەنگوست، پل، کلک
 قامبیژ: گۆرانی بیژ
 قەساو: قەساب
 قەلەزراو: ترستۆک

گه مژه

قه تاندن: به سهر بردن
 قاقږ: زه ويی پرووته ن که گياي لي نه پوي
 قومات: بابوله ي ساواتيوه پيچان
 قاشوانی: گوبازی، قاشوان
 قه پاتمه: سويته لي، ژني بي ماره يي بو پابواردن
 قه موور: کووړ، پشتکوږم، قه مېوور
 قه سته سهر: دوژمني زور سهر سهخت، خه تهر
 قه به: گه وره
 قوشه ن: له شکر
 قرير: بريار، قه رار
 قه وماو: بويه ر، پرواو
 قاوه توون: تاشت، تيشت، قاوه لتي، ناني به يانی
 قيرپات: گهرماپيو
 قريرژه به رد: خه نه تيلکه، ورده شينايي پيکه وه نووساوي سهر به ردان
 قاپووت: پالتو، ساقو، بالاپوش
 قه واله: سه نه د، به لکه نامه
 قه وغا: زور قه ره بالغ و ناوه دان
 قرينه: قريده، قلاده ي ملي سه گ، نه لقه ي ملي تاژي
 قوشمه: حه نه کچي، گالته چي
 قورنه: گوشه، سووچ، قوربن، سيله
 قه يچي: مقه ست
 قاودان: دهر کرن، جواو کردن.
 قه برغه: برک، قه برخه، خاليگه
 قووچاندن: پاکردن، هه لاتن. په قين.
 قاقه ز قوشی: کولاره.

ك:

كوت و مت: هقاودهق
كوانگه: كوانوو، ئاگردان
كارمامز: بهچكه ئاسك
كودهله: بيچووه بهراز
كوخته: كوڭ، خانووى چكوله و خراپ
كولكه: موو، توك
كولۇ: كولله
كهچرهوى: لهري لادان، ته حريفهت
كهوهيى: شينكى، شينباو، خو له مېشى
كيوه: بو كوي
كهپهك: سوس
كومهك: يارمه تي، هاريكاري
كلور: ناوبه تال
كوريزگه: كوپى بچووك
كهپوو: لووت، دفن
كهونارا: زوركون، شوينه وار
كهسك: سهوز
كوميدى: پيكه نيناوى
كامكردن: نهوس تكان
كهزى: پرچ، زلف
كلاوخود: كلاوى ئاسنينى شه پقان
كه رب: ر قوكينه
كان: مه عدهن
كيوستان: كوسار، كوچار
كولوني: موهاجير نشين، نشيمه ن، موسته عمه ره
كهمدوو: كه م قسه

گه مژه

کوسار: کوجار، کيوسان
 كهوى: مالى، دهسته مو
 كه قې: بهرد
 كه قروك: بهرده لان
 كه نده كار: كه سيك كه له دار نه خش ده كه نى
 كيشكچى: پاسه وان، نيگابان
 كو: سل، سلكر دنه وه
 كه پوو: لووت، دفن
 كارگه: وه رشه
 كه رپووچ: خشتى سووره وه كراو
 كوند: بوه كویره، كونده په پوو، بایه قوش
 كه ودهن: گه وچ
 كاژستان: بیشه ی دار كاژان
 كریت: ناشیرین، كارى خراپ
 كه توارى: پياليستى، واقیعی
 كه وشه ن: مهرن، سنوور، ئاقار، تخووب
 كنوكو: چوونه بنجوبناوان، توژینه وه
 كسوك: سهگ
 كه ستهك: سنده گل، كلو قورپى وشكه وه بوو
 كو شيار: چالاک، پر كوشش
 كینه كیش: پك هه لگر، پكونى
 كه ت: تهخته خه و
 كه ره مکه: بفه رموو
 كه وه پوژ: پوژى بى هه تاو، سپیه پوژ
 كوما: كومه ليك
 كه تره خانه: خانه ی پيران
 كه شم و نه شم: جوانى و نازو عيشوه

گەمژە

كۆرفام: گىل، گەمژە، دەبەنگ، گەلخۇ، گەلۇر
 كەپەنك: فەرەنجى، قاپووتى لىباد
 كلە سووتە: پروپامايى، كلەكە لەقى، پىيى و زمانلووسى
 كۇچار: كىنوسات، كۇسار
 كارەكەر: قەرەواش، خزمەتچى مېۋىنە، جىرى
 كەلگىت: كەركىت، ھەپك، شانەي پۇ كوتانى تەون.
 كەنيزەك: كارەكەر، كەنيز، قەرەواش.
 كەويىل: كۆخ، كۆختە، خانووى چكۆلەي يەكچاۋە. ئەشكەوت.
 كوچەمال: كەناس
 كەلەمۇست: قامكى گەورە، كەلە ئەنگۇست، ئەنگۇستە گەورە.
 گ:

گۇساخ: چاوقايىم، پروقايىم

گەدا: پارسەك، سۈالگەر، دەرۋزەكەر

گورزە: باقەي گەورە

گەرەكمە: دەمەو، دەخووزم

گەمە: يارى، وازى، كايە

گەنج: زىروزىو، مالى دىنيا

گەردنبەند: ملوانكە

گازكردن: بانگكردن

گۆرىن: يارقۇ، ئاقبىرى

گوند: دى، ئاۋايى

گومناۋ: ئاۋبىز، نەناسراۋ

گۆزىنگ: قۇلەپى

گەلۇز: ئاولىنگ

گول: گەپوگول

كاگۇز: پۇلكە

گارد: پاسەۋانى تايىبەت

گۆنگ: ئالۆز
 گەنگەشە: موناقلەشە
 گووراو: مەخلوق
 گووفەك: زىلدان، سەرانگوئىك
 گازى: بانگکردن
 گپۆز: وپكن
 گلکۆ: گۆر، ئارامگە
 گمىز: پىشاو
 گىچەل: گەپ، تەشقىلە
 گەمشەك: گەمژە، گەوشەگ، گەمشۆ، شەواک، گىل، دىوانە
 گالدان: ھاندان بۆ كارى خراب
 گۆلمەز: زەنازەنا، ھەراوزەنا، دەنگەدەنگ
 گەوشەك: بېروانە گەمشەك
 گەمشۆ: گىل، دىوانە، كەمقام، كالفام
 گەوپ: پىشتىر، ئاغەل، تەويلە
 گۆل: سەگى نىر.
 ل:
 لە كەيفان: لە خوشيان
 لە بىلادەو: لە ئىجادەو، لە بنەرەتەو
 لىرەوار: دارستان، جەنگەل، بىشەلان
 لاپرەسەن: فزول، فزولى
 لۆسە: بارى
 لەزگ بوو: خەرىك بوو، وەخت بوو، نىزىك بوو
 لى: بەلام
 لىبىرا: بېيارى دا
 لۆسە: بارىە
 لاق: قاچ، لىنگ

گه مڙه

له زکرن: خیرا کردن، په له کردن
لایده: بېنگانه
له هه نېه: به رانېه
لئ: به لام
له یستوک: بووکه شووشه، بووکه له
له گه ز: مه تل، مه ته لؤک
له ش به بار: نه خوښ
له گین: پړهنگه، له وهیه
له وتاوه: پیس بووه
له ز: خیرا، په له
له بې: یه کسهری، به قونته رات
لاشه پ: بېوهی، سه لامه ت، دووره شه پ
لاکه وه: لاچو، برؤ که نار
له نک: له کن، له جه م، له ده ف، له لا
له گام: چه وره، زگ له وه پین
لنژگه: لنژایی، نشینو
لنېوک: له وده، حه نه کچی، فیلېان، موهه ریچ
لچ: لنوی خواره وه
لوشکه: لوشک، جووته
لاتریسکه: لادان له ریگه
لات: نه دار و فه قیر، بیتنه وا، پهریشان حال
له له: نؤکه ری زارؤکبه ختوکه ر
لاڅه: پارانه وه
له عه له یی: له دژ
له یه کینه: به رده وام، په یتا په یتا، له په ستاو بی برانه وه
له زیکه: په له بکه، خیرا بکه، بله زه
لوقمان: دکتور، حه کیم

گەمژە

م:

موغازە: فرۆشگە، دوکان
 مېرىقان: دلۇقان، مېھرەبان
 مشوور: تەگبېر، بەخەم کردن
 مژوول: سەرقال، سەرگەرم
 ملۇموش: ملۇمۇ، گەران و بۆنکردنى زەمین بۇ پەیداکردنى خواردن
 مۆل: زۆر، فرە، زەحف
 مژمژە: مەساسە
 میرغەزەب: جەلاد
 مەزرا: کێلگە
 مقاش: ماشە
 مەگیرانى: بیزوو
 مەرزو بۇ: ولات، نیشتمان
 مقەوا: کارتۆن
 مەنھۆل: زیراب
 مەزل: قۇناغ، جینی مەبەست
 میرەبان: دلۇقان، مېھرەبان
 مالبات: خانەواده، بنەمالە
 مدارا: سەبرو حەوسەلە، دلپاگرتنى دۆست و ئەحباب
 مووبەق: ئاشخانە
 موغەیری: موغاری، بوغاری، کوانووی نیو دیوار
 منجې: نەژنەو، سوور لەسەر شتیک
 مسکین: رەعییەت، بەرحوكمی ئاغا
 مەعلان: پسپۆپ، لیزان
 مخابن: بەداخەوہ
 مراک: کەوچک، کەچک
 مینا، میناک: وەک، وەکو

گەمژە

مەخفەر: پۆلیسخانە، قەرەولخانە
 مادونى: مۆلت، ئىجازە
 مەرگى: مفاجا: سەكتەى دل
 مەرزەر: نووسىنگەى مارە و تەلاقان
 مەژى: مېشك
 ماموژن: ئاموژن، ژن مام
 مافور: قالى
 مەتەرىز: مەتەرىس، سەنگەر
 مامىر: پەبەنىتەى بەتەمەن
 ماسىر: پەبەنىتەى گەنج
 متوو: ھۆگر
 مرداو: قوپى
 مالىجە: چارەسەر، عىلاج، معالەجە
 مەدام: خا، خاتوون، خانم، خات، يا
 مجىز: مىزاج، مەجاز
 مەحتەل: ماتەل، دىركەوتن
 ماخۇليا: ئەسپەك، نەخۇشىيەكى مېشكە، گىژوھول
 مەكتەبلى: قوتابى
 مەخسەرە: گەپچار
 مۆپە: خىسە، پوانىن بە چاوى زەق و تورپەى
 مەچىر: داوۋەن، دەزوو، تال
 مېردەك: بۆرە پىاو
 مېژەلۆك: لقى براوۋەى پەز
 مەعاف: بەخشراو، پەوا
 موزىر: زىانۆك، زەرەردەر
 ميانسال: ناقسال
 مۆزە مۆز: دەورو خولدان بە مەبەست و تەمايەك

گه مزه

مۆرانه: چانه وهری دارخۆر
مهردمازار: ئهزیه تَدانی خه لکی
مشه: زۆر، فره
مامیز: مامزه.
مامز: ئاسک، که ژال
مه هوش: وهک مانگ، مانگ ئاسا.

ن:

نه زاکهت: ئه ده ب، سه لاری
نیگابان: پاسه وان
نه یجه زار: قامیشه لان
نسیبهت: به لا، موسیبهت
نه تره: وره
ناچیز: هیچ، زۆر که م
نه ژاد: په گهن، په چه لهک، ئه سل
ناحهز: ناشیرین
نیچیرقان: راوچی
نشیمه ن: باره گا، شوینی دانیشتن
نه زاکهت: لوتف و ئه ده ب
نک: کن، لا، جه م، ده ف
ناقبری: ناوبراو
نه ژنه و: نه بیست، منجر
نمه د: لباد، نیوداشت: نه کون و نه تازه
نها: ئیستا، هه نووکه، نهو
ناقسال: میانسال
نووکه: هه نووکه، نهو، نها، ئیستا
نه خاسما: به تایبه تی

گه‌مژه

نه‌سرانی: فه‌له، مه‌سیحی، دیان
 ناباب: ناباو، دژه‌باو، ناپه‌سند له پرووی کومه‌لایه‌تییه‌وه
 نۆبه‌ره: یه‌که‌م منډال، یه‌که‌م به‌ر
 نه‌په‌رژان: ده‌ستنه‌گه‌یشتن، فریانه‌که‌وتن، پیرانه‌گه‌یشتن
 نیره‌وه‌ز: نیرینه، نیر په‌گه‌ز
 نه‌پرینگانه‌وه: سلنه‌کردنه‌وه، کونه‌کردنه‌وه، سلنه‌کردن
 نیونه‌خت: یه‌ک ده‌م، یه‌ک سات
 نیش: چزوو
 نه‌ساغ: نخۆش
 نمه‌کناسی: ئه‌مه‌گداری، وه‌فاداری
 و:

وه‌مینئ: بمینیتته‌وه
 وه‌کرد: کرده‌وه
 وه‌شیرت: شارده‌وه
 وینا: ته‌سه‌ور
 وار: هه‌وار، شوین، مه‌لبه‌ن
 واز: کراوه، پیچه‌وانه‌ی داخراو
 وئ ده‌ده‌م: ده‌ده‌می
 وه‌قفکردن: ته‌رخانکردن
 وه‌رده‌وه‌دان: له‌جاری پتر کیتلان
 وه‌ردیان: زیندانه‌وان
 وه‌شانخانه: بلاوه‌خانه، دارالنشر
 وه‌شانکار: بلاوکه‌ره‌وه، ناشر
 وپاوه: وپینه
 ودم: مومباره‌کی، پیرزی
 وشکه‌بار: میوه‌ی وشکه‌وه‌کراو
 وه‌کوژاندن: ته‌مراندن، کوژاندنه‌وه

گەمژە

وینمە: بىمەيە

واز: ئىشتياو ئارەزووى خواردن

وەزەن: ئازار

وشتىرالوك: حوشتىر خۆرە، عاگول

وازى: دەمدەمى مجىز

وئىل: ماريەت

وانىك: يارۆ، هين

ولە: نەمەيىوى تەواو

۵:

هانكە هانك: ھەناسە بركى

ھەژگ: لكەدارى وشكەوہبوو، چروچىلكەى ئاوردوو

ھەرگىف: ھەرەشە و گورەشە

ھەلدىر: جىگەى زۆر بەرز و قىت لە شاخ و كىودا

ھەزاربە ھەزار: شاخى زۆر بەرز و عاسى

ھەلزان: ھەلگەپان بۆ سەرەوہ

ھایم: سەرگەردان، وئىل

ھەنبەر: بەرانبەر

ھەترەش: زەندەق، زراو

ھەنووکە: ئىستا، نھا، نھوو

ھۆشن: بەھۆش

ھەتەر: مەوداى حوكمى چاو

ھۆقى: كىئوى، وەحشى

ھۆدە: ژوور، ئۆتاغ، دىوو

ھزرو ھزرىن: بىر و بىرکردنەوہ

ھەيف: مانگ

ھەيفەشەو: مانگەشەو

ھەدا: سەبەر، ھەوسەلە

گەمژە

ھەراوزەنا: ھەراو ھەنگامە
 ھەپەمە: تێكە لوپتێكەل، گەنم ودانە وێلە ی تێكە لکراو، ھەپەت، جەنگە، تاف
 ھاپۆ: مام
 ھەلەشە: لەسەر، بێ ئەقل
 ھەرەت: تاف
 ھەتوان: مەرھەم، مەلحەم
 ھەڤرک: ملەکەر، ململانی، ڕکبە ڕکبی
 ھەپوو: ھەپە، بپۆ
 ھەنگی: ھەینی، ئەوسا
 ھەشتاو: پەلە، لەز، خیرا
 ھاوکوف: دوو کەسی لە یەک ئاستی کۆمەلایەتی
 ھاودەستی: ھاوبەش لە کەین و بەینان
 ھەیفۆک: ھەیفک، مانگیلە، مانگی یەک شەو
 ھیتورین: ھەوانەو
 ھاماج: ئۆتمۆسفیر
 ھەلاوێردن: جیاکرنەو
 ھاتە وەشاندن، بلالو کرایەو
 ھەزرقان: بێرمەند، زانا
 ھەنیە: تەوێل، ناوچەوان
 ھەلاکەت: گیانەللا، ئاویلکە، ئاوزینگ، حالی مردن
 ھەلاژیان: ڕاکشان
 ھاژۆتن: لیخوڕین
 ھیم: بناخە، بناغە
 ھاوسونج: ھاوسال، ھاوتەمەن، ھاوزا
 ھاو وازی: ھاوگەمە، ھاوکایە، ھاوبازی
 ھەوسار: ڕیشمە، دەستە جلەو
 ھاوقەتار: ھاوکار و پیشە، ھاوری، دۆست

كەمزە

ھەمىز: ئامىز، باوھش

ھزرىن: بىر كىرەنەوھ

ھەلەت: زەرد و ماھى زۆر سەخت.

ھەراشتىر: گەورەتر، پىگە يىشتووتر

ھەرە: مېشار.

ھۆشى: گۈلەوھچنى.

ى:

يال: توو كى سەر مى شىز و يەكسىم

يەك ھاوى: يەك جۆر، يەك دەست، بىگۈران

يارۆ: فلان

ياتاخ: پىخەف، نوين

يەختە: خەسىنراو، گۈندەرھىنراو

يونيڧۆرم: جلكى فەرمى يەكچەشن

ياوھگۈيى: وپاوھ، ورىنە

يا: خا، خات، خاتوون، خانم، وشەي پىزە بۆ ژنى گەورە.

يەغدان: يەخدان، سەنوقى دارىنى گەورە.

مَن دەمىكە چاودىروانم كە ھەموو شتىكت بۇ
 بگىرمەو، لە ھەمو شتىكت ناگادار بىكەم. لەو
 كاتەو كە لەوئندەرەو نامەكەت بۇ ناردبووم
 چاودىروانم، بگرە لەپىشتريشەو... دوى شەو
 تەنيا نيوى ئەو شتانەم بۇ گىرايتەو كە ھەزم
 دەكرد پىتتى بلىم و لىلى ناگادار پىت. جا مَن تۇ
 بە شەرىفتىن و راستگۇترىن مەرفى دەزانم. زۇر
 شەرىفتىر و راستگۇتر لە ھەر كەسنىكى دى. جا
 ئەوانى كە دەلىن مىشكت... يانى ھەندىجار لە
 پرووى دەروونىەو... گوايە مىشكت تەواونىە،
 تەخۇشە، نابەجايى دەكەن، بى مەروەتە. مَن
 قەناعەتى تەواوم بەم قەسەيەى خۇم ھەيە و
 گەنگەشەم لەگەن ھەمواندا كەردووە. جا نەگەر
 ھەندىجار چۆرە نەخۇشەكەش لە ئەقل و مىشكى
 تۇدا سەرھەلبدا (ببۆرە كە وا دەلىم، مَن ھىچ
 مەبەستىكى خراپم نىە) ئەوا زەين و زىرەكى
 بىنەرەتى تۇ. لە ھى يەك بە يەكى ئەوانە زىاتىر و
 باشترە، زەين و زىرەكى تۇ زىرەكەكە كە نەوان
 بە خەونىش شتى وا بەخۇوە نابىين.

